

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΡΕΜΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ
ΑΡΧΑΙΑΣ, ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΠΑΝΤΟΣ ΦΙΛΟΜΑΘΟΥΣ. ΙΔΙΑ ΔΕ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
[ΤΜΗΜΑ Α' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ]

ΑΘΗΝΗΣΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

26 — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ — 26

1878

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΕΤΡΑΦΥΛΟΝ

ΤΗ

ΑΡΧΑΙΑ, ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ

ΕΚΔΟΣΗΝ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΡΕΜΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΑΣ, ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΦΙΛΟΜΑΘΟΥΣ, ΙΔΙΩ ΔΕ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

26 — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ — 26

1878

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

§ 1 Γεωγραφία ἐν γένει. (Δι- αίρεσις αὐτῆς)	§ 7 Μέρη τῶν τμημάτων.
§ 2 Ἱστορική γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος. (Διαίρ. αὐτῆς).	§ 8 Ἑλληνες (ὀνόματα, φυλαί, γενεαλογία).
§ 3 Πηγαί.	§ 9 Γλῶσσα.
§ 4 Ἐπικουρήματα.	§ 10 Θρησκεία.
§ 5 Ἑλλάς (ὅρια αὐτῆς).	§ 11 Πολιτεύματα.
§ 6 Τμήματα.	§ 12 Πολιτισμός, ἐπιστήμαι, τέχναι
	§ 13 Πληθυσμός τῶν Ἑλλήνων.

ΤΜΗΜΑ Α'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΕΛΛΑΣ 17—142

§ 14 Θράκη..... 17 — 23	§ 21 Δωρίς..... 66 — 67
§ 15 Μακεδονία... 24 — 36	§ 22 Φωκίς..... 67 — 88
§ 16 Ἠπειρος... 36 — 43	§ 23 Λοκρίς (Ἀνατολική) 88-92
§ 17 Θεσσαλία... 43 — 53	§ 24 Βοιωτία... 92 — 113
§ 18 Ἀκαρνανία... 53 — 59	§ 25 Ἀττική... 116 — 139
§ 19 Αἰτωλία..... 59 — 63	§ 26 Μεγαρίς... 140 — 142
§ 20 Λοκρίς (Ἑσπερία) 63-66	

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΕΛΛΑΣ 142—191

§ 27 Ἀργολίς... 142 — 157	§ 30 Μεσσηνία.. 167 — 172
§ 28 Ἀχαΐα.... 157 — 163	§ 31 Ἀρκαδία .. 172 — 182
§ 29 Πηλεία 164 — 167	§ 32 Λακωνική. 183 — 191
Ἀλφαριθμητικός κατάλογος τῶν γεωγραφικῶν ὀνομάτων 191—216	

Τῶν κυριωτέρων παροραμάτων διόρθωσις.

Σελ. στίχ.	Σελ. στίχ.
36 2 Βουλλίς = Βυλλίς	79 30 Φλαμινίου γρ. Φλαμινίνου
37 1 Φαλακρόν γρ. Φοινίκιον	» 31 Σεραννοῦ » Σερρανοῦ
» 8 Θύαμις » Ὠρωπός	150 12 424 » 425.
43 21 Σηπία » Σηπιὰς	177 26 ἡ Μελαγεῖα » τὰ Μελαγ- γεῖα
48 12 Ἰάσωνος » Ἰάσονος	
78 32 Ἀδρυσσοί » Ἀμβρυσσοί	

Ἐπειδὴ τὸ βιβλίον τοῦτο ἐκδίδεται οὐ μόνον χάριν τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς Ἑλλήνος φιλαναγνωστοῦντος καὶ τὸν πλουτισμὸν τῶν ἰδίων αὐτοῦ γνώσεων σκοποῦντος ἀταλαιπώρως καὶ ἐξ ἐτοιμῶν, μὴ δὲ καὶ φιλολογοῦντος, σημειοῦνται τὰ ἐπόμενα, ἅλλα ἄλλας τῷ φιλαναγνώστῃ τῆς ἱστορικῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος γνώσεις παρέχοντα

ΕΠΙΚΟΥΡΗΜΑΤΑ

A.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Di D. P. A. P. Descriptione delle provincie etc. della Morea. Venetia 1686, 8^{ov}.
 Δρομοδείκτης τῆς Ἑλλάδος, 8^{ov}.
 Résumé géographique de la Grèce. Paris, 1826, 12^{ov}.
 Balbi (G.) La Grèce régénérée etc. Paris 1833, 8^{ov}.
 Βακαλόπουλος (Γ.) Στο:χειώδης γεωγραφία Ἀθην. 1848, 8^{ov} (Ἑλλάς ἐν σελ. 30—63, 274—275).
 Βαλέττας (Ν.) Γεωγρ. τῆς Ἑλλάδος Ἀρχαίας καὶ νεωτ. Ἑρμουπόλει, ἐκδ. β' 1841· ἐκδ. γ' 1831, 8^{ov}.
 Bartholdy (K. S.) Bruchstücke des heut. Gr. 1er Th. Berlin, 1805 8^{ov}.
 Baured (H.) Modern Greece. New York, 1856.
 Bobrik (H.) Griechenland etc. Leipzig, 1842 8^{ov}.
 Brandes (H. K.) Ausflüg. nach Gr. etc. Lemgo, 1861, 8^{ov}.
 Brandis (Chr.) Mittheilungen über Gr. Leipzig, 1842, 8^{ov}.
 Braum (J. M.) Hist. und malerische Wanderungen in Gr. Stuttgart. 1837, 8^{ov}.
 Bröndsted. Reisen und Untersuchungen in Gr. Paris, 1826-30, t. 1-2, 4^{ov}.
 Buchon (J. A.) La Grèce continentale et la Morée. Paris, 1843, 8^{ov}.
 Burgess (R.) Greece and the Levant etc. London, 1835.
 Bursian (C.) Geographie von Gr. Leipzig, 1862-71. τόμ. 1-2, 8^{ov}.
 Buttmann (A.) Kurzgefasste Geogr. v. Alt.-Gr. Berlin, 1872, 8^{ov}.
 Castellan (A. L.) Lettres sur la Grèce etc. Paris, 1811.
 Chenavard (A. M.) Relation du voyage en Grèce. Lyon, 1849.
 Cramer (S. A.) Geographical and hist. description of ancient Greece. Beford, 1828.
 Daniel (H. A.) Lehrbuch der Geographie. Halle 1868, 8^{ov} (Μετὰφρ. Γ. Βακαλοπούλου Ἀθῆν. 1867, 8^{ov} (σ. 24-99, 109-130).
 Dodwell (E.) A Classical and Topogr. tour through Greece. London, 1819, t. 1-2, 4^{ov}.

- Fabre (d'En.) Onomatologie de la Géogr. grecque. Paris, 1874, 8^{ov}.
- Fiedler (F.) Geogr. und Geschichte von Altgr. Leipzig, 1843, 8^{ov}.
- Fiedler (K. G.) Reise durch alle Theile des K. Gr. Leipzig, 1840-1841, 8^{ov}.
- Friedrichsthal (E. N.) Reise von Neu-Gr. Leipzig, 1838, 8^{ov}.
- Forbiger (A. G.) Handbuch der alten Geographie. Leipzig, 1848, 8^{ov}. τόμ. 1-3. ('Ελλάς ἐν τόμ. 3 σελ. 846-1088).
- Gouffier (Ch.) Voyage pittoresque de la Grèce. Paris, 1782-1809, 2^{ov}, t. 1-2.
- Greverus (F.) Reise in Gr. Bremen, 8^{ov}.
- Guys. Voyage Littéraire de la Grèce etc. Paris, 1776. t. 1-4, 8^{ov}.
- H. (v. P.) Sechs Jahre in Gr. Grimma, 1842, 8^{ov}.
- Holland (H.) Travels in the Ionian Isles, Albania, etc. London, 1819, 8^{ov}, t. 1-2.
- Isambert (E.) Itinéraire descriptif etc. de l'Orient Paris, 1873, 8^{ov}.
- Kärcher (K.) Handbuch der alt. Geogr. Heidelberg, 1836, 8^{ov}. ('Ελλ. σελ. 190-422).
- Kind (Th.) Beiträge zur besseren Kenntniss. d. n. G. Neustadt, 1831, 8^{ov}.
- Klenze (L.) Aphoristische Bemerkungen etc. Gr. Berlin, 1838, 8^{ov}.
- Κουσκούρη (Π.) Γεωγραφία τῆς ἀρχ. 'Ελλάδος. Ἀθήν. 1854, 8^{ov}.
- Krause (J. H.) Geographie. Von der west-u. oströmischen Kaiserherrschaft etc. (ἐν Allg. Encykl. Ersch. Gruber. 1ste Section, 83 Th. σελ. 239-444), 4^{ov}.
- Kriegk (G. L.) Beiträge z. Geogr. von Hellas etc. Leipzig, 1835, 8^{ov}.
- Kruse (F. C. H.) Hellas etc. Leipzig, 1825-27, t. 1-3, 8^{ov}.
- Lacour (J. L.) Excursion en Grèce dans 1832 et 1833. Paris, 1834, 8^{ov}.
- Leake (W. M.) On some disputed questions of ancient geogr. London, 1857, 8^{ov}.
- Leake (W. M.) Travels in Northern Greece. London, 1835, t. 1-4, 8^{ov}.
- Lieber (F.) Tagebuch meines Aufenthaltes in Gr. Leipzig, 1823, 12^{ov}.
- Lindau (R.) Reisebilder aus der Levante. Dresden u. Leipzig 1828, 8^{ov}. (μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).
- Lessen (F. A.) Schilderung einer enthusiasmirten Reise n. Gr. Görlitz 1823, 8^{ov}.
- Lionnet (A.) Kreuz u. Halbmond. Berlin, 1861, 8^{ov} ('Ελλάς ἐν σελ. 184-286).
- Maclaren (Ch.) Account of Greece. Edinburgh, 1848, 4^{ov}.
- Mahaffy (J. P.) Social Life in Greece. London, 1874, 8^{ov}.
- Mauvillon (F. W.) Reise etc. von August 1822 bis Juli 1823. Essen, 1824, 8^{ov}.
- Maximilian (I.) Mein erster Ausflug etc. Leipzig, 1868, 8^{ov}.

- Müller (Gr.) Reise durch. Gr. Leipzig, 1822, 8^{ov}.
 Müller (G.) Reise nach Griechenland. Bamberg, 1826, 8^{ov}, t. 1-2.
 Mure W. Journal of a tour in Greece etc. London, 1842, 8^{ov}, t. 1-2.
 Pallaveri (D.) La odierna Grecia. Brescia, 1867, 8^{ov}.
 Palmerius (J.) Gr. antiquae Discriptio. Lugd-Batav. 1678, 4^{ov}.
 Πολυζωίδης (Α.) Τὰ γεωγραφικά. Ἀθήν. 1839-1860, 8^{ov} τόμ.
 1-2. (Ἑλλάς ἐν τόμ. 2^{ov}, σελ. 26-113, 128-148, 150-152.
 Pontes (L. D.) Des notes sur la Grèce. Paris, 1804.
 Pouqueville (F. C. H. L.) Voy. de la Grèce. Avec cartes etc.
 Paris, 1826-27, t. 1-6, 8^{ov}.
 Predl (F. X.) Erinnerungen aus Gr. etc. Würzburg, 1845, 8^{ov}.
 Ραγκαζής (Ι. Γ.) Τὰ ἑλληνικά. Ἀθήν. 1833-1834, τ. 1-3, 8^{ov}.
 Richard (Ch.) Reisen in Gr. Leipzig, 1777.
 Ross (L.) Reisen und Reiserouten durch Gr. Berlin, 1841, 8^{ov}.
 Ross (L.) Reisen des Königs Otto etc. Halle, 1848, t. 1-2, 8^{ov}.
 Ross (L.) Reisen auf den gr. Inseln. Stuttg. 1840-1852, t. 1-4, 8^{ov}.
 Ρουσόπουλος (Ἀθ. Σ.) Ἑγχ. τῆς Ἑλλ. ἀρχαιολογίας. Ἀθήν.
 1873, 8^{ov} ἔκδ. γ' (Γεωγρ. Ἑλλάδ. ἐν σελ. 12-20.)
 Savav. Lettres sur la Grèce. Paris, 1788, 8^{ov}.
 Schiller (L.) Stämme und Staaten Gr. etc. Erlagen, 1855-61, 4^{ov}.
 Schönwälder (K.) Erinnerungen aus Gr. Brieg, 1838, 8^{ov}.
 Sonnini. Voyage en Grèce et Turquie etc. Paris, 1801, 8^{ov}, t. 1-2.
 Σταματάκης (Ι. Δ.) Πίν. γεωγραφικός τῆς Ἑλλ. Ἀθήν. 1846, 8^{ov}.
 Stark (K. B.) Nach dem Griechischen Orient. Heidelberg,
 1874, 8^{ov}.
 Stefani (L.) Reise des nördl. Gr. Leipzig, 1843, 8^{ov}.
 Stefanopoli (D. et N.) Voyage en Grèce pendant les ann. 1797
 et 1798. Londres, 1800, 8^{ov}, t. 1-2.
 Staub (L.) Bilder aus Gr. Leipzig, 1841. Τόμ. 1-2, 8^{ov}.
 Strahl (Ad.) Das alte und d. neue Griechenland. Wien, 1841, 8^{ov}.
 Strong (Fr.) Greece as a Kingdom. London, 1842, 8^{ov}.
 Tafel (Th. L. Fr.) Symbolarum criticarum geographiam Byzantinam spectantem partes 2.
 Tozer (H. F.) Lectures of the Geography of Gr. London, 1873, 8^{ov}.
 Tuckerman (Ch. K.) The Greeks of to-day. New York, 1872, 8^{ov}.
 Ulrichs (H. N.) Reisen in Gr. Bremen, 1840, 8^{ov}, t. 1-2.
 Unger (Fr.) Wissenschaftliche Ergebnisse einer Reise etc.
 Wien, 1862, 8^{ov}.
 Ussing (J. L.) Griechische Reisen und Studien. Kopenhagen,
 1857.
 Vischer. (W.) Erinnerungen aus Griechenland. Basel, 1857.
 Vischer (W.) Archäolog. Bericht über seine Reise nach Gr.
 Göttingen, 1874.
 Villeneuve (E.) Journal fait en Grèce. Bruxelles. 1827, 8^{ov}.
 Welcker (F. G.) Tagebuch einer gr. Reise. Berlin, 1865, 8^{ov},
 t. 1-2.
 Wyse (Th.) Impressions of Greece. London, 1871, 8^{ov}.

- Wunderlich (C.) Hist. pol. topographische Geogr. d. Alterth.
Leipzig, 1851, 8^{ov} (Ἑλλάς ἐν σελ. 83-87, 107-127).
Waddington (G.) Visit to Greece. London, 1825, 8^{ov}.
Yémeniz (E.) Voyage en Grèce. L'Attique. Lyon, 1852, 8^{ov}.
Yémeniz (E.) Voyage dans la Grèce etc. Paris, 1854, 8^{ov}.
Zecchini. (P.) Quadri della Grecia moderna. Venezia 1866, 8^{ov}.

ΑΤΤΙΚΗ

- ΑΘΗΝΑΙ. — Aldenhoven (F.) Itinéraire descriptif de l'Attique
et du Péloponnèse. Athènes, 1841, 8^{ov}.
Fanelli (Fr.) Atene Attica. Venezia, 1707, 4^{ov}.
Ludwig (Fr.) Vier Tage in Athen., 1867, 8^{ov}.
Magni (G.) Relazione della Città d'Atene Parma, 1868, 8^{ov}.
O=Vahaus des O=ahiten Reise durch Athen. 1782, 4^{ov}.
Πανταζής (Δ.) Περιηγητής Ἀθηνῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1868, 8^{ov}.
" " Κτιτορικόν τοῦ ἐν Ἀθ. ναοῦ τοῦ Ὁλ. Διός. Ἀθ.
1866, 8^{ov}.
Wordsworth (Chr.) Athens and Attica. London, 1837. Ἐκδο-
σις 6' 1833, 8^{ov}.
ΔΕΚΕΛΕΙΑ. — Πανταζής (Δ.) Δεκέλεια. Ἀθήν. 1872, 8^{ov}.

ΗΠΕΙΡΟΣ

- Λαμπρίδου (Ι.) Ζαγοριανά. Ἀθήν. 1870, 8^{ov}.
Semitelus (D. Ch.) Epiroticorum lib. 1us. Berolini, 1854, 8^{ov}.
Σταγειρίτης (Ἀθ.) Ἠπειρωτικά. Βιέννη, 1819, 8^{ov}.
ΔΩΔΩΝΗ. — Ἀρχαῖαντινός (Π.) Πραγματεία περὶ Δωδώνης. Ἰωαν-
νίνοις, 1862, 8^{ov}.
Garapanos (C.) Dodone et ses ruines (Revue arch. Tom. 33. Paris,
1877, 8^{ov}, pag. 397-405 et planche XIIme Carte de Dodone.
Χασιώτης (Γ. Χ.) Περὶ Δωδώνης. Πραγματεία. Ἀθήν., 1861, 8^{ov}.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

- Hoche (E.) Beiträge zur Chorogr. Thessaliens. Zeitz, 1838, 8^{ov}.
ΟΔΥΜΠΟΣ. — Bollborth. De Olympo Thessaliae monte. Sott. 1776.
Heuzey (L.) Le mont Olympe et l'Acarnanie. Paris, 1860, 8^{ov}.
ΠΗΛΙΟΝ. — Mézières. Memoire sur le Pélion et l'Ossa. Paris,
1853, 8^{ov}.
TEMPII—Krieg. Das Thessalische Tempe. Leipzig, 1835, 8^{ov}.

ΛΟΚΡΙΣ (ἑσπερία)

- ΑΜΦΙΣΣΑ κτλ. — Σάθας (Κ.) Χρονικόν ἀνέκδοτον Γαλαξιδίου.
Ἀθήν. 1863, 8^{ov}, (γεωγρ. σελ. 43-190).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

- Cousinery (M.) Voyage dans la Macédoine. Paris, 1831, 8^{ov}.
Δήμιτσα (Μ.) Μακεδονικά. Ἀθήν. 1870, 1876, τόμ. 1-2, 8^{ov}.
Hahn (J.) Reise von Belgrad nach Salonik. Leipzig, 1868, 8^{ov}.
ΒΕΛΕΓΡΑΔΑ. — Ἀλεξούδη (Ἀνθ.) Σύντομος ἱστορικὴ περιγρα-
φή — Βελεγράδων κτλ. Κερκύρα, 1868, 8^{ov}.

ΦΩΚΙΣ

- Κρέμος (Γ.). Φωκικά. Ἀθήν. 1874-1878, τόμ. 1-3, 4^{ov}.
 ΔΕΛΦΟΙ. — Kayser (J.). Delphi. Darmstadt, 1855, 8^{ov}.
 Tiersch (Fr.) Ueber die Topographie von Delphi (Abhandl. d. I. Cl. d. Ak. d. Wiss. III. Th. 1. Abth.)
 ΚΡΙΣΑ. — Tetschke (J. F. G.). De Crisa s. Cirrha. Sundiae, 1834, 4^{ov}.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

- Expédition scientifique de Morée. Paris 1831-33 2^{ov}.
 Expédition scientifique de Morée. Paris 1835, 2^{ov}.
 Expédition scientifique de Morée. Paris, 1832-36, 4^{ov}, t. 1-3.
 Esatta notitia del Peloponneso etc. dall'anno 1684. Venezia, 1687, 8^{ov}.
 Anderson (R.) Observations upon the Peloponnesus etc. Boston, 1830, 8^{ov}.
 Beulé (E.) Études sur le Peloponnèse. Paris, 1855.
 Bory de S. Vincent (I. B. G. M.) Voyage dans le Morée etc. Paris, 1836-37, 8^{ov}.
 Boblaye (P.) Recherches géographiques sur les ruines de la Morée etc. Paris 1835, 4^{ov}.
 Castellan (A. L.) Lettres sur la Morée, l'Hellesponte et Const/ple Paris, 1820.
 Clark (W. G.) Peloponnesus. Notes of study and travel. London, 1858.
 Coronelli. Memorie istoriogeografiche della Morea. Venezia, 1687, 2^{ov}.
 Coronelli (P.) Citta, Fortezze ed altri luochi della Morea (ἄ. τ. κ. ἕ.) 4^{ov}.
 Curtius. (E.). Peloponnesus etc. Beschreibung der Halb-Insel. Gotha, 1851.
 Gell (W.) Itinerary of the Morea etc. London, 1817, 8^{ov}.
 Gell (W.) Narrative of a journey in the Morea. London, 1823.
 Leake (M.) Travels in the Morea etc. London, 1830, 8^{ov}.
 Leake (W. M.) Peloponnesiaca: A supplement to travels etc. London, 1846, 8^{ov}.
 Mannert (K.) Geographie d. n. Gr. etc. Leipzig. 1822, t. 1-2, 8^{ov}.
 Πετρής (Ν.) Περί Ἰθώμης καὶ Μεσσήνης (ἐν περιόδ. «Παρνασσός» Ἀθήν. 1878, σελ. 124-134).
 Serebians. Aufenthalt in Morea, Attica etc. Leipzig, 1825, 8^{ov}.
 Wyse (Th.) An excursion in the Peloponnesus. London, 1865, 8^{ov}, t. 1-2.

ΑΡΚΑΔΙΑ

- Breitenbauch (G. A.) Geschichte von Arkadien. Francfurt a M. 1791, 8^{ov} (Γεωργ. σελ. 443-487).
 Schillbach (R.) Zwei Reisebilder aus Arkadien, 1865, 8^{ov}.

ΑΧΑΙΑ

Gompf (R.) Sicyoniacorum specimen. Berolini, 1832, 8^{ov}.
Οίκονόμου (Κ.). Κτιτορικόν τοῦ Μεγ. Σπηλαίου. Ἀθῆν. 1841 4^{ov}.

ΔΑΚΩΝΙΚΗ

Lentz (M. W.). Beschreibung v. d. Lande u. d. St. der Spartaner. Königsberg, 1835, 4^{ov}.
Νιφάκος (Ν.). Ἱστορία τῆς Μάνης, κτλ. (Ἐν Συλλογῇ ἐκδεδομένων καὶ ἀνεκδότων ποιημάτων. κτλ. τεύχ. Α'. Ἀθ. 1876, 8^{ov}, σ. 1-11.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Πετρίδης (Ἀθ.). Ἀρχαιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἔρευνα περὶ Φαρῶν καὶ Καλαμῶν. Καλάμαι, 1873, 8^{ov}.

ΝΗΣΟΙ

Bondelmontii (Ch.). Librum insularum Archip. Lips. et Berol., 1824, 8^{ov}.
Dapper (D. O.) Description exacte des isles de l'Archip. Amsterdam, 1703, 4^{ov}.
Lacroix (L.). Iles de la Grèce, A. 32 planches. Paris, 1853, 8^{ov}.
Naukeurige I. Beschryving des Filanden in de Archipel etc. Amsterdam, 1688, 4^{ov}.
ΕΥΒΟΙΑ. — Baumeister (A.). Topographische Skizze der Euböia. Lübeck, 1864, 4^{ov}.
Vischer (W.). Alte Bleinschriften aus Styra auf der Insel. Eub.
ΘΑΣΟΣ. — Perrot (G.). Memoire sur l'île de Thasos. Paris, 1864, 8^{ov}.
ΘΗΡΑ. — Κανακάρης (Γ. Δ.). Γεωλογικὴ ἱστορία τῆς νήσου Θήρας. Ἀθῆν. 1867, 8^{ov}.
ΘΡΑΚΙΚΑΙ. — Conze (A.). Reise auf den Inseln des Thrakischen Meeres. Hannover, 1860, 4^{ov}.
ΙΘΑΚΗ. — Schreiber (C. Ch. E.). Ithaca etc. Leipzig, 1829, 8^{ov}.
ΚΕΡΚΥΡΑ. — Goodisson (W.) A historical and topogr. etc. Essay etc. of Korfu etc. London, 1822, 8^{ov}.
Haurovitz (H.). Erinnerungen an Corfu in Sommer 1869. Wien, 1870, 8^{ov}.
G. Periccioli. Guida istorica delle isole Ionie. Corfu, 1835, 8^{ov}.
ΚΡΗΤΗ. — Dapper (D. O.). Ἀκριβὴς περιγραφὴ τῆς Κρήτης μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλ. παρὰ Μ. Βερνάρδου. Ἀθῆν. 1831.
Hoeck (K.). Kreta. Göttingen, 1822, 8^{ov}, τ. 1-3 (Γεωγρ. ἐν 1^η τ., σελ. 1-46).
Meursius (J.). Creta, Cyprus, Rhodus. Amstelodami, 1675, 4^{ov}.
Ξάνθης (Κ. Ι.). Ἱστ. τῆς Κρήτης. Ἀθῆν. 1872, 8^{ov}. (Γεωγρ. ἐν τ. α', σ. 2-73).
Pashley (R.). Travels in Crete. London, 1837, 8^{ov}, t. 1-2.
Perrot (G.). L'île de Crète. Souvenirs de voyage. Paris, 1867, 8^{ov}.
Postlethwaite (Ed.). A Tour in Crete. London, 1868, 8^{ov}.

- Roschini (M.) Il regno tutto di Candia. Venetia, 1651, 4^{ov}.
 Sieber (T. W.) Reise nach der Insel Creta. Leipzig, 1823, 8^{ov}.
 Spratt (T. A. B.) Travels and researches in Creta. London, 1865, 8^{ov}, t. 1-2.
 ΚΥΚΛΑΔΕΣ. — Μηλιαράκη (Α.). Κυκλαδικά. Ἀθῆν. 1874, 8^{ov}.
 ΚΥΠΡΟΣ. — Σακελλάριος (Α.). Τὰ Κυπριακά. Ἀθῆν. 1833, 1808, 8^{ov}, τόμ. 1, 3.
 ΛΕΣΒΟΣ. — Conze (A.) Reise auf der Insel Lesbos. Hannover, 1865, 4^{ov}.
 ΠΑΤΜΟΣ καὶ ΣΑΜΟΣ. — Guérin (V.) Description de l'île de Patmos et de l'île Samos. Paris 1856, 8^{ov}.
 ΣΥΜΗ. — Γρηγορόπουλος (Μ. Σ.). Ἡ νήσος Σύμη κτλ. Ἀθῆν. 1877, 8^{ov}, ἐκδ. 6'
 ΤΗΝΟΣ. — Ἀπέρρης (Ἀδὰμ). Περιγραφή τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Τήνῳ τῆς Εὐαγγελιστρίας ναοῦ. Ἀθῆν. 1848, 12^{ov}.
 ΜΑΥΡΟΜΑΡῆΣ (Δ. Μ.). Περιοδία τῆς Τήνου. Ἀθῆν. 1863, 8^{ov}.
 Zallony (M.) Voyage a Tine ect. Paris, 1809, 8^{ov}.
 ΧΙΟΣ. — Poppo. Beiträge zur Kunde der Insel Chios etc. Frankfurt a d. O. 1822, 4^{ov}.
 ΑΠΟΙΚΙΑΙ. — Droysen (J. G.) Städtegründungen Alexanders und seiner Nachfolger. 1843 (α. τ.) 8^{ov}.
 ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. — Γερμανός (Ιεροκλήρυς) Ἐγγχειρίδιον περιγραφῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως. Ἀθῆν. 1840, 8^{ov}.

B.

ΠΙΝΑΚΕΣ

- Aldenhoven (P.) Ἀτλας τοῦ ἀρχ. κόσμου κτλ. μετάφρ. Δ. Σ. Μαυροκορδάτου. Ἀθῆν. 1841. (πίν. 1-14. Ἑλλὰς ἐν πίν. 14^{ov}).
 Γκαρπολᾶ καὶ Ρεφερενδάρη. Γεν. σχολ. Ἀτλας κτλ. τοῦ νέου κόσμου. Βιέννη 1837 (πίν. 1-22. Τουρκ. καὶ Ἑλλ. ἐν πίν. 16, 17).
 Kieppert (H.) Atlas antiquus. Berlin, 1876. Ed. 6me (πίν. 1-12. Ἑλλὰς ἐν πίν. 4-6).
 „ „ Graeciae antiquae tabula. Berlin, 1875.
 Κόλμαν (Γ.). Ἀτλας τοῦ Ἀρχ. Κόσμου. Ἀθῆν. 1861, (πίν. 1-14).
 Λαζαρίδου (Η.). Γεν. σχολ. Ἀτλας. Ἀθῆν. 1869, (πίν. 1-8. Ἑλλὰς ἐν πίν. 3^{ov}).
 Menke (Spr.) Atlas antiquus. Gotha, 1865, ed. 3^a. Πίν. 1-31. (Ἑλλὰς ἐν πίν. 3-8, 13, 31).
 Pütz (W.) Τῆς ἀρχ. ιστορ. κ. γεωγρ. σχολ. Ἀτλας. (Μετάφρ. ἐκ τῆς 3^{ης} ἐκδ. ὑπὸ Γ. Α. Βακαλοπ. Ἀθῆν. Ἑλλ. ἐν πίν. 4^{ov}, 5^{ov} τοῦ 1^{ου} μέρ.)
 Stein. Παγκόσμιος σχολ. Ἀτλας. (Μετάφρ. Γ. Θ. Παγώντα) Ἀθῆν. 1847, (πίν. 1-30). Ἑλλ. ἐν 12-13).
 „ Σχολ. Ἀτλας. (Μετάφρ. Γ. Α. Βακαλοπ. 1858 πίν. 1-8).
 Συδῶφ (Ε.) Τῆς νεωτάτ. φυσικ. καὶ πολ. γεωγρ. σχολ. Ἀτλας. (Μετάφρ. Γ. Α. Βακαλοπούλου. Ἀθῆν. Ἑλλὰς ἐν πίν. 4-6).

Vogel (C.). Schulatlas etc. Leipzig, 1861. (πίν. 1-22. 'Ελλάς ἐν πίν. 20³).

Χάρτης τ. βασ. τ. 'Ελλ. κτλ. τῶν ἐπιτελείων τοῦ Γαλλ. στρατοῦ. Ἀθῆν. 1838.

Carte de la Grèce etc. au dépôt de la guerre. Paris, 1852. (πίν. 1-20).

Χάρτης ὁροθετικὸς τῆς 'Ελλάδος.

Βελενστινλῆς (P.) Χάρτης τῆς 'Ελλάδος. 1796 (πίν. 1-12.)

Droysen. (J. G.) Das Reich Alexanders des Grossen. Berlin, 1833.

Fried (F.). Carte von Gr. 1824.

Κατελοῦζος (Γ.) Χάρτης τῆς 'Ελλάδος. Βουκουρ. 1869.

» » Χάρτης τῆς Θράκης κ. τ. Μ. Ἀσίας, μετὰ τῶν παρακειμένων νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ τῆς Κύπρου κτλ. Βουκουρ. 1869, (πίν. 1-32).

Kiepert (H.) Topographisch-historischer Atlas von Hellas (πίν. 1-24) 1841, 1842, 1846.

» Supplementheft z. Atlas v. Hellas. Berlin, 1851 (π. 1-4).

» Neue Atlas von Hellas. Berlin. 1872.

» Carte murale de la Grèce ancienne. Berlin 2me edit. (πίν. 1-9).

» Das Königreich Hellas etc. Weimar.

» Ethnographische Übersichtskarte d. Europ. Orients. Berlin, 1876.

» Ἡ ἐλευθερία 'Ελλάς κτλ. (Μετάφρ. Γ. Α. Βακαλ. Ἀθῆν. 1838.

» Χάρτης τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους. (Μετάφρ. Α. Θ. Παγώντα). Ἀθῆν. 1862. (πίν. 1-8).

Kruse (F.). General-Carte von Gr. (πίν. 1-8).

Lapie Carte physique historique et routière de la Grèce. (Μετάφρ. καὶ εἰς τὴν 'Ελλην.) (πίν. 1-4).

Lesage (A.). Ἱστορικ. χάρτης τ. ἀρ. 'Ελλ. ἐξελληνισθεὶς ἐκ τῆς γαλλ. ὑπὸ I. Μαύρου. Ἀθῆν. 1837.

Stanford (Ed.) An ethnological Map of European Turkey and Greece. London, 1876. Ἐξεδόθη ἐλληνιστὶ ὑπὸ H. Λαζαρίδου. Ἀθῆν. 1877.

Vaudoucount (F. G. de) Carte generale etc. Morée. 1821 2me edit. (πίν. 1-4).

ΘΕΣΣΑΛΙΑ. — Κόλμαν (Γ.) Χάρτης Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου. Ἀθῆν. 1878 (πίν. 1-2).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. — Μακεδονία, Θεσσαλία, Ἠπειρος. Ὑπὸ τοῦ γεωγρ. ἐπιτελείου τῆς 'Ελλ. Ἀθῆν. 1878.

ΗΠΕΙΡΟΣ. — Borage (J. D.) Plan der Ebene von Jannina etc. 1804.

- Στερογιάννης (Ν.). Χάρτης Ἑπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδ. 1867.
 ΑΤΤΙΚΗ.—Aldenhoven (F.) Nord w Theil v. Attica. Athen, 1838.
 Rheinhard (H.). Athenae. Stuttgart.
 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ.—Carte de la Moré 1832, (πίν. 1-12).
 Bocage (J. D. B. du). Plan der Ebene von Tripolitza in Morea, 1864.
 Leclerc. Carte de la Morée. Par le principale du theatre de la guerre entre les Grecs et les Turcs en 1825.
 ΝΗΣΟΙ ΙΟΝΙΟΙ.—Nouvelle Atlas des Iles Ioniennes. Paris, 1823.
 ΑΠΟΙΚΙΑΙ.—Rühle v. Lilienstern. Synchronismus der griechischen Colonisationen. Berlin, 1830.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

§ 1

Διαιρέσεις αὐτῆς.

Ἡ Γεωγραφία διαιρεῖται καθ' ὕλην, ἥτοι κατὰ τὰ περιεχόμενον, εἰς τρία: α' εἰς *Μαθηματικὴν*· β' εἰς *Φυσικὴν*, καὶ γ' εἰς *Ἱστορικὴν* ἢ *Πολιτικὴν Γεωγραφίαν*, ἥτις ὑποδιαιρεῖται:

πρῶτον καθ' ὕλην εἰς τέσσαρα: α' εἰς *Γενικὴν* ἢ *Καθολικὴν*· β' εἰς *Μερικὴν*· γ' εἰς *Εἰδικὴν* καὶ δ' εἰς *Τοπογραφικὴν*, καὶ

δεύτερον κατὰ χρόνον εἰς τρία: α' τὴν *Ἀρχαίαν* (∞—476), β' τὴν *Μεσαιωνικὴν* (476—1492) καὶ γ' τὴν *Νέαν* (1492—1878), ἥτις καὶ αὖτη ὑποδιαιρεῖται εἰς *Νέαν* (1492—1792), *Νεωτέραν* (1792—1815) καὶ *Νεωτάτην* (1815—1878).

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

§ 2

Διαιρέσεις αὐτῆς.

Κατὰ τὰ εἰρημμένα καὶ ἡ Ἱστορικὴ Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος διαιρεῖται:

πρῶτον καθ' ὕλην εἰς τέσσαρα: ἥτοι *Γενικὴν*, *Μερικὴν*, *Εἰδικὴν* καὶ *Τοπογραφικὴν*, καὶ

δεύτερον κατὰ χρόνον : α' εἰς τὴν Ἀρχαίαν (∞ — 395 μ. Χ.), β' τὴν Μεσαιωνικὴν (395 — 1453), γ' τὴν Νέαν (1453 — 1878), ἥτις καὶ αὖτε ὑποδιαιρεῖται εἰς Νέαν (1453 — 1821) καὶ Νεωτέραν (1821 — 1878).

§ 3

Πηγαί.

Πηγαὶ τῆς ἱστορικῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι : Α' γραπτὰ μνημεῖα, οἷα : 1 αἱ ἐπιγραφαί· 2 τὰ νομίσματα· 3 οἱ ἀρχαῖοι δόκιμοι συγγραφεῖς (Ἕλληνας καὶ Ῥωμαῖοι)· 4 οἱ ἰδίως Γεωγράφοι, ἔνθεν μὲν οἱ γενικὴν, ἔνθεν δὲ οἱ ἑλληνικὴν γεωγραφίαν συγγράψαντες. Β' ἄγραπτα μνημεῖα, οἷον τέλη, τοιοῦτοι, πολυάνδρια καὶ ἐν γένει πᾶν μνημεῖον τέχνης.

§ 4

Ἐπικουρήματα.

Ἐπικουρήματα δὲ αὐτῆς εἶναι ἄλλα τε καὶ κατ' ἐξοχὴν ταῦτα : α' ἡ Ἱστορία· β' ἡ Ἀρχαιολογία· γ' ἡ Νομισματικὴ· δ' ἡ Στατιστικὴ· ε' ἡ Ἐθνογραφία.

ΕΛΛΑΣ

§ 5

Ὅρια αὐτῆς.

Τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος δὲν ἦσαν πάντοτε τὰ αὐτά, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἡλλοιοῦντο μετὰ τῶν ἱστορικῶν τοῦ λαοῦ αὐτῆς μεταβολῶν. Καὶ ἀπ' ὅτου δὲ τὸ ὄνομα Ἑλληνες ἐπεκράτησε τῶν ἄλλων, οἷα οἱ « Ἀχαιοί, Ἀργεῖοι » κτλ. ἀπροσδιόριστα ἦσαν τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος. Καὶ δὴ Ἑλλὰς ἐκλήθη : 1 πόλις τις ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὴν Φάρσαλον· 2 καὶ σύμπαν τὸ κράτος τοῦ Ἀχιλλέως τὸ μετὰ τῶν ποταμῶν τῆς Θεσσαλίας· Ἐνιπέως καὶ Ἀσωποῦ καὶ ἐν γένει ἡ μεσημβρινὴ Θεσσαλία· 3 καὶ ἡ λοιπὴ ἐκτὸς τοῦ Ἰσθμοῦ χώρα· 4 καὶ ἡ χώρα ἡ ἀπὸ τῆς Ἀμβρακίας συνεχῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ τῆς Θεσσαλίας καὶ

ἐντεῦθεν μέχρι Ταινάρου καὶ Σουνίου, ἥτις διεκρίνετο εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ἐκαλεῖτο «Ἑλλάς ἡ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ» ἢ ἀπλῶς «Ἑλλάς» καὶ «Ἑλλάς ἡ ἐντὸς Ἰσθμοῦ» ἢ ἀπλῶς «ἡ Πελοπόννησος» 5 καὶ ἡ Ἑπειρος καὶ ἡ Μακεδονία 6 καὶ ἡ μικρὰ Ἀσία, πρὸς ἣν ἀντετίθετο ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων ἡ κυρίως Ἑλλάς καλουμένη «ἡ παρ' ἡμῖν Ἑλλάς» 7 καὶ ἡ κάτω Ἰταλία «μεγάλη Ἑλλάς» ἐπικληθεῖσα, ἀφ' ἧς διεκρίνετο ἡ κυρίως Ἑλλάς καλουμένη «ἡ παλαιὰ Ἑλλάς» ἢ «ἡ ἀρχαία Ἑλλάς», ἥτις καὶ αὕτη ἐνίοτε «ἡ μεγάλη ἢ μεγίστη Ἑλλάς» ἐλέγετο κατ' ἀντίθεσιν πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἑλληνικὴν γῆν 8 τέλος Ἑλλάς ἐκλήθη κατὰ ταῦτα ἴσως καὶ πᾶσα ἅλλη χώρα ὑφ' Ἑλλήνων οἰκουμένη ἔν τε Ἀσίᾳ, Εὐρώπῃ καὶ Λιβύῃ.

§ 6

Τμήματα.

Α' ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ, διαίρουμένη εἰς τὴν ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τοῦ Ἰσθμοῦ Ἑλλάδα, ἥτις περιελάμβανε ἰθ' μέρος, ἅτινα ἦσαν: α' Θράκη· β' Μακεδονία· γ' Ἑπειρος· δ' Θεσσαλία· ε' Ἀχαρναρία· ς' Αἰτωλία· ζ' Λοκρὶς (Ἑσπερία = τῶν Ὀζολῶν)· η' Δωρὶς· θ' Φωκίς· ι' Λοκρὶς (ἀνατολική = τῶν Ἐπικνημιδίων)· ια' Βοιωτία· ιβ' Ἀττικὴ· ιγ' Μεγαρίς· ιδ' Ἀργολίς· ιε' Ἀχαΐα· ις' Ἡλεία· ιζ' Μεσσηνία· ιη' Ἀρκαδία· ιθ' Λακωνική.

Β' αἱ ΝΗΣΟΙ: α' αἱ Δαί, ἥτοι αἱ τοῦ Ἰονίου πελάγους· β' αἱ Ἀκαί, ἥτοι αἱ μετὰ τὴν Θράκην καὶ Κρήτην· γ' ἡ Κρήτη καὶ δ' ἡ Κύπρος μετὰ τῶν περὶ αὐτὰς μικρῶν νήσων.

Γ' ἡ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ.

Δ' αἱ ΑΠΟΙΚΙΑΙ: α' ἐν Εὐρώπῃ· β' ἐν Ἀσίᾳ καὶ γ' ἐν Λιβύῃ.

§ 7

Μέρη τῶν τμημάτων.

Ὅρια αὐτῶν. Τὰ ὅρια τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, σὺν τῷ χρόνῳ μετεβάλλοντο ὅτε μὲν σμικρυνόμενα, ὅτε δὲ εὐρυνόμενα.

Ὁνόματα αὐτῶν. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν μερῶν τῆς ὕψ' Ἑλλάδων οἰκουμένης χώρας, πρὶν ὀνομασθῆναι αὕτη Ἑλλάς, ἦσαν πολλὰ καὶ οὐχὶ πάντοτε τὰ αὐτά. Προῆλθον δὲ τὰ ὀνόματα ταῦτα ἄλλα μὲν ἐκ τῆς φύσεως ἢ τῶν προϊόντων τοῦ ἐδάφους, ἄλλα δέ, καὶ ταῦτα εἶναι τὰ πλεῖστα, ἐκ τῶν οἰκούντων ἐν αὐταῖς λαῶν καὶ μάλιστα τῶν κρατούντων γενῶν ἢ ἀνθρώπων, καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων αἰτίων.

ΕΛΛΗΝΕΣ

§ 8

Ὁνόματα, φυλαί, γενεαλογία.

Ὁνόματα. Ὅπως ἡ χώρα πολλὰ ὀνόματα εἶχεν ἕως οὗ ἐξενίκησε τὸ ὄνομα «Ἑλλάς», οὕτω καὶ οἱ κάτοικοι μέχρις οὗ ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα «Ἑλλήν» εἶχον πολλὰ ὀνόματα, οἷον: Αἰνιᾶνες, Αἰολεῖς, Ἄονες, Ἀργεῖοι, Ἀχαιοί, — Βοιωτοί — Γραικοί — Δόλοπες, Δωριεῖς — Ἐκτῆνες, Ἐπειοί — Θεσσαλοί, Θρᾷκες — Ἴωνες — Κῆρες, Καύκωνες, Κουρῆτες — Λαπίθαι, Λέλεγες, Λοκροί — Μάγνητες, Μακεδόνες, Μινυαί, Μολοσσοί — Πελασγοί, Περραιβοί — Τελχῖνες, Τέρμικες, Τηλεβοάι — Υἱάντες — Φθίαι, Φθιώται, Φλεγύαι — Χάονες κτλ.

Φυλαί. Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων διηρῶντο οἱ Ἑλλήνες εἰς τέσσαρας φυλάς ἢ γένη, ἥτοι Αἰολεῖς, Δωριεῖς, Ἴωνας καὶ Ἀχαιοὺς, ὀνομασθέντας κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐκ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ἑλληνος Αἰόλου καὶ Δώρου καὶ τῶν δύο ἐγγόνων αὐτοῦ Ἴωνος καὶ Ἀχαιοῦ.

Γενεαλογία. Παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἑλλήσι ποικίλαι δόξαι περὶ τῆς ἑαυτῶν γενεαλογίας ὑπῆρχον, οἷον: 1 ὅτι ἔφυσαν ἐκ τῆς γῆς, ἐξ οὗ καὶ «γηγενεῖς, αὐτόχθονες κτλ.» ἐκαλοῦντο· 2 ὅτι ἐπλάσθησαν ἐκ χοῦς· 3 ὅτι ἐγεννήθησαν ἐκ θεῶν κτλ. Ἀλλὰ διὰ τῆς γλωσσολογίας ἀποδείκνυται ὅτι οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ πάντες σχεδὸν οἱ λοιποὶ τῆς Εὐρώπης κάτοικοι εἶναι τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ἥτις Ἀριανὴ καλεῖ-

ται καὶ πρῶτην κατοικίαν εἶχε τὸ ὑψίπεδον τοῦ Ἰρᾶν τῆς Ἀσίας, ἐν ἀρχαιοτάτοις δὲ χρόνοις μετηνάστευσαν εἰς τὴν Εὐρώπην.

§ 9

Γλῶσσα.

Ὅπως οἱ Ἕλληνες, οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἔχει μίαν μὲν καὶ τὴν αὐτὴν γένεσιν, ἥτοι τὴν Ἀριανήν ἢ Ἰνδοευρωπαϊκὴν, τέσσαρας δὲ κλάδους, οἵτινες εἶνε αἱ τέσσαρες διάλεκτοι αὐτῆς, ἥτοι 1 ἡ Αἰολικὴ, 2 ἡ Δωρικὴ, 3 ἡ Ἰωνικὴ ἢ Ἰὰς καὶ 4 ἡ Ἀττικὴ, ἐξ ὧν σὺν τῷ χρόνῳ μεταβληθεισῶν παρήχθη ἡ καθωμιλημένη ἢ νεοελληνικὴ, ἥτις καὶ αὕτη ὑποδικιρεῖται εἰς διαλέκτους.

§ 10

Θρησκεία.

Ἡ θρησκεία τῶν Ἑλλήνων ἦν, ὡς φαίνεται, κατ' ἀρχὰς φυσιολατρεία, ἐξ ἧς προϊόντος τοῦ χρόνου προήλθεν ἡ πίστις εἰς προσωπικοὺς θεοὺς, ὧν μέγιστοι διεκρίθησαν οἱ δώδεκα Ὀλύμπιοι θεοί: ἥτοι Ζεὺς, Ποσειδῶν, Ἀπόλλων, Ἄρης, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς, — Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ἀρτεμις, Ἀφροδίτη, Ἑστία καὶ Δημήτηρ, ὧν πάλιν κράτιστος καὶ μέγιστος καὶ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε ἐπιστεύετο ὁ Ζεὺς.

§ 11

Πολιτεύματα.

Πολιτεύματα παρ' Ἑλλήσιν ὑπῆρξαν: βασιλεία, ἀριστοκρατία, δημοκρατία καὶ τὰ συμφυῆ τούτοις: μοναρχία, ὀλιγαρχία, ὀχλοκρατία καὶ ἐξδομον, οἷοναι παραφράς: ἡ τυραννίς.

§ 12

Πολιτισμός, ἐπιστήμαι, τέχναι.

Ἀναμφισβήτητον ὅτι κατὰ τὸν πολιτισμόν, τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας οἱ Ἕλληνες ὑπερέβησαν πάντα τὰ ἔθνη τοῦ

παλαιοῦ κόσμου. Ἐν τισι μάλιστα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν καὶ ὁ νῦν πεπολιτισμένος κόσμος πολλῶ ἀπολείπεται τῶν ἡμετέρων προγόνων. Οὕτω, φέρ' εἰπεῖν, ὁ Ὅμηρος ἐν τῇ ἐποποιίᾳ, ὁ Φειδίας ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ, ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀνέβησαν εἰς τηλικούτον ὕψος, ὥστε οὐδεὶς τῶν βροτῶν ἠδυνήθη μέχρι τοῦ νῦν νάκολουθήσῃ αὐτοῦς. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρχελάου γραφεῖσα εἰκὼν τῆς ἀποθεώσεως τοῦ Ὀμήρου ἀρμόζει καὶ πᾶσι τοῖς διὰ τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης ἐπίσης, ὡς ὁ Ὅμηρος διὰ τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, ἀποθεωθεῖσιν ἡμετέροις προγόνους.

§ 13

Πληθυσμός.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων καὶ ἑλληνιστῶν δι' ἑλλειψιν στατιστικῶν εἰδήσεων, ὧν οὐδεμίαν ἡμῖν οἱ παλαιοὶ κατέλειπον, εἶναι ἀπροσδιόριστος. Ἀλλ' ἐὰν ληθῇ ἐν ὄψει ἔνθεν μὲν ὅτι αἱ μὲν Ἀθηναὶ μόναι εἶχόν ποτε 550 χιλιάδας, ἡ δὲ Κύπρος καὶ αἱ Συράकुσαι 1,200,000 ἑκατέρω, ἐνῶ σήμερον σύμπασα ἡ Στερεὰ μόλις περιέχει 320 χιλιάδας, ἡ δὲ Κύπρος 70 χιλ., αἱ δὲ Συράकुσαι οὐδὲ ἓνα Ἑλληνα. ἔνθεν δ' ὅτι ἀπ' Ἀλεξάνδρου Ἑλληνες καὶ ἑλληνισταὶ κατῴκουν ἀπὸ Ἰνδοῦ μέχρι τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τοῦ Περσικοῦ καὶ Ἀραβίου κόλπου καὶ τῆς Κυρήνης μέχρις Ἰαζάρτου, Τανάιδος, Βορυσθένους καὶ Ἰστροῦ, ἐὰν ταῦτα πάντα ληρθῶσιν ἐν ὄψει, ἀναμφίλεκτον ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες ἦσαν τοῦλάχιστον πεντεκαίδεκαπλασίονες τῶν νῦν ἐπὶ τῆς γῆς Ἑλλήνων.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Η ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΕΛΛΑΣ

§ 14.

ΘΡΑΚΗ

ΟΡΙΑ. Ἡ *Θράκη* [ἄλλ: *Πέριον*, *Ἀρία*, *Θρηάκη* ἰων:, *Θρήκη* καὶ *Θρηική* ἐπικ:] ὁρίζεται Ἀς ὑπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, Νς ὑπὸ τῆς Προποντίδος, τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, Δς ὑπὸ τῆς Μακεδονίας καὶ Βς ὑπὸ τοῦ Αἴμου.

ΟΡΙ. α' ὁ ΑΙΜΟΣ ἢ τὸ ΑΙΜΟΝ, ὅστις Ἀς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἐκτείνεται πρὸς Δς μέχρι τοῦ Σκομίου ὄρους καὶ χωρίζει τὴν Θράκην ἀπὸ τῆς Μοισίας. — β' ἡ ΡΟΔΟΠΗ ἀπὸ τοῦ Σκομίου ὄρους ἀπὸ Βν πρὸς ΜΑν ἐκτεινομένη Ἀς τοῦ Νέστου ποταμοῦ. — γ' ὁ Ὀρβηλος κατατείνων πρὸς Μν μεταξὺ Στρυμόνος καὶ Νέστου. — δ' τὸ Πάργαιον. — ε' ἡ Κιρκίνη ὑψομένη μεταξὺ Ὀρβήλου καὶ Παγγαίου.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' τὸ τοῦ Αἴμου ἀκρωτήριον. — β' ἡ Θυριάς [ἄλλ: ἡ *Θυρίας*, ἡ *Θυριάς*, ἡ *Θυρία*] πρὸς Μν τῆς Ἀπολλωνίας ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. — γ' ἡ Φιλία [ἄλλ: ὁ *Φιλέας*] παρὰ τὴν δρῶνυμον πόλιν. — δ' ἡ Ἑστιὰς καὶ ε' τὸ Κέρας παρὰ τὸ Βυζάντιον. — ς' ἡ ΜΑΣΤΟΥΣΙΑ [ἢ ἡ *Μαζουσία*] ἡ νοτιωτάτη ἄκρα τῆς Θρακικῆς Χερρονήσου. — ζ' τὸ Σαρπηδόριον πρὸς Νν

τῆς Αἴνου. — ἡ' τὸ *Σέρρειον* πρὸς Νν τῆς Μεσημβρίας ἀντικρὺ τῆς νήσου Σαμοθράκης, ἔχον φρούριον ἰσχυρόν.

ΠΟΡΘΟΙ. α' ὁ *Βόσπορος* μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Προποντίδος. Τὸν Βόσπορον ἐγεφύρωσεν ὁ Δαρεῖος [514 π. Χ.] διὰ τοῦ Σαμίου ἀρχιτέκτονος Μανδροκλέους, ὅστις μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας δῶρα λαβὼν παρὰ τοῦ Δαρείου ἔγραψεν εἰκόνα, ἐφ' ἧς ἐπέγραψε τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα:

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλῆης ἥρῃ μνημόστονον σχεδίδης,
Αὐτῷ μὲν στέφανον περιθείς, Σαμίοισι δὲ κύδος,
Δαρείου βασιλείῃς ἐκτελέσας κατὰ νοῦν.

Ἀνέθηκε δὲ ταύτην εἰς τὸ Ἡράϊον. — β' ὁ *Ἑλλάσποντος* μεταξὺ Προποντίδος καὶ τοῦ Αἰγαίου. Τὸν δ' Ἑλλάσποντον ἐγεφύρωσε [481 π. Χ.] ὁ Ξέρξης στρατεύων κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Λεάνδρος δέ τις νεανίας Ἀβυδηνὸς διέπλευσεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν πόλεων Ἀβύδου καὶ Σηστοῦ.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΕΒΡΟΣ [ὁ πρότερον *Ρόμβος* ἢ *Στρώμβος*] ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Θράκης, ὅστις ῥέων διὰ τοῦ πεδίου Δορίσκου ἐκβάλλει παρὰ τὴν Αἶνον εἰς τὴν Θρακικὴν θάλασσαν. Παραποτάμια δ' ἐγγεόμενα εἰς τὸν Ἑβρον εἶναι: 1 ὁ *Ἀρῶς* 2 ὁ *Τέαρως* 3 ὁ *Κορτάδεστος* ἢ *Κορτάδεσδος* 4 ὁ *Ἐρίγων* [ἄλλ.: Ἐριγών, Ριγινία], δι' οὗ οἱ προηγούμενοι εἰσβάλλουσιν εἰς τὸν Ἑβρον. — β' ὁ ΜΕΛΑΣ χυνόμενος εἰς τὸν δμώνυμον κόλπον πρὸς Βν τῆς πόλεως Καρδίας. — γ' ὁ ΝΕΣΤΟΣ [ἄλλ.: Νέσσος, Νεστός] πηγάζων ἐκ τοῦ Σκομίου ἐκβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἀντικρὺ τῆς νήσου Θάσου. — Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἑβρου καὶ Νέστου ῥέουσιν οἱ μικροὶ ποταμοί: 1 ὁ *Αἰσσος* ἐκβάλλων εἰς τὴν Μεσόγειον παρὰ τὴν Μαρώνειαν πρὸς Δς τῆς πόλεως Στρώμης 2 ὁ *Ἀρτισκός* ῥέων διὰ τῶν Ὀδρυσῶν εἰς τὸν Ἑβρον 3 ὁ *Τραῦς* καὶ 4 ὁ *Κόμνατος* εἰσβάλλοντες εἰς τὴν λίμνην Βιστονίδα. — δ' ὁ ΣΤΡΥΜΩΝ [ἀρχαιότερον *Κόντζος* καὶ *Παλαιστίνος*], ὅστις ἐκ

τοῦ ὄρους Σκόμβρου διὰ Γρααίων καὶ Λαιαίων βέων ἐκβάλλει εἰς τὸν ἐξ αὐτοῦ κληθέντα Στρυμονικὸν κόλπον παρὰ τὴν Ἀμφίπολιν, χωρίζων τὴν Θράκην ἀπὸ τῆς Μακεδονίας. — Παραποτάμιον τοῦ Στρυμόνος εἶνε ὁ Ἀργγίτης χυνόμενος εἰς τὴν Κερκίνην λίμνην.

ΛΙΜΝΑΙ. α' ἡ *Δέλκος*. — β' ἡ *Στεντορίς* παρὰ τὴν Αἶνον ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἑβρου. — γ' ἡ *Ἰσμαρίς* κειμένη μεταξὺ Μαρωνείας καὶ Στρώμης. — δ' ἡ *ΒΙΣΤΟΝΙΣ* παρὰ τὴν Δίκαιαν δεχομένη τὸν Τραῦν καὶ τὸν Κόμψατον.

ΚΟΛΠΟΙ. α' τὸ Κέρας παρὰ τὸ Βυζάντιον. — β' ὁ ΜΕΛΑΣ πρὸς Βν τῆς πόλεως Καρδίας, εἰς ὃν εἰσβάλλει ὁ ὁμώνυμος ποταμός.

ΠΟΛΕΙΣ. 1^{ον} μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τοῦ Ἑβρου ποταμοῦ: α' ἡ *Μεσαμβρία* [ἢ *Μεσημβρία*] ἐν τῷ Εὐξείνῳ, πόλις εὐλίμενος, ἀποικία τῶν Μεγαρέων, εἰς τὰ μεθόρια τῆς Μοισίας πρὸς μεσημβρίαν τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Αἵμου. — β' ἡ Ἀρχιάδος [ἄλλ: ἡ Ἀρχιάδη, ἡ Ἀρχιάδεια] πρὸς Μν τῆς Μεσημβρίας. — γ' ἡ Ἀπολλωνία πρὸς Μν τῆς Ἀρχιάλου, ἀποικία τῶν Μιλησίων, ἔχουσα ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ κολοσσὸν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὃν ὁ Λούκουλλος ἀπήγαγεν εἰς τὴν Ῥώμην. — δ' ἡ *Σαλμυδησσός* [ἄλλ: ἡ *Σαλμυδησσός*, ἡ Ἀλμυδισσός] πρὸς Μν τῆς Θυνιάδος ἄκρας ἐπὶ αἰγιαλοῦ ἐχθροξένου, ἐκτεινομένου ἀπὸ τῆς Θυνιάδος ἄκρας μέχρι τῆς Φιλίας. — ε' ἡ *Φιρόπολις*, πόλις παράλιος παρὰ τὸ πρὸς τὸν Εὐξείνιον στόμιον τοῦ Βοσπόρου. — ς' τὸ *ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ* ἐπὶ τῆς παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου θρακικῆς παραλίας Μς τοῦ κόλπου Κέρας καὶ κοινότερον Χρυσόκερας καλουμένου, ἀποικος τῶν Μιλησίων ἐπὶ δύο λόφων κατ' ἀρχὰς θεμελιωσάντων [658 π. Χ.] αὐτό, Μεγαρέων κτλ. Βύζαντος δὲ κτίσμα, ἐξ οὗ καὶ ἡ πόλις ἐκλήθη. Τὸ Βυζάντιον ἦν ὠχυρωμένον τείχει ἐκ μεγάλων τετραγωνικῶν λίθων, οὗτινος ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ κατετείνετο παρὰ τὸν κόλπον Κέρας ἀπὸ Βν πρὸς Μν.

Ἦσαν δ' ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τοῦ τείχους περίβλεπτοι ναοὶ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Εἶχεν ἀγορὰν ἐμπορικὴν, ἣς μετεῖχον οὐ μόνον οἱ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ οἱ βάρβαροι. Ὡς τελοῦσα δ' ἐμπόριον ἡ πόλις τοῦ Βυζαντιοῦ ἐγένετο ταχέως μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος. Διό, καίπερ λεηλατηθεῖσα καὶ πυρποληθεῖσα ὑπὸ τῶν Φοινίκων μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἰωνικῆς ἐπαναστάσεως, οὐχ ἦττον τάχιστα ἀνδρουθεῖσα ἐγένετο πόλις πολυάνθρωπος ἔχουσα 40 σταδίων περιοχὴν. Ἐπίσης, καίτοι ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου πολλὰ δεινὰ ὑπέστη τὸ Βυζάντιον, ἐπὶ δὲ Φιλίππου ὑπέκυψε τοῖς Ἀθηναίοις, πολλοὺς δ' ἀγῶνας κατὰ τῶν γειτόνων βαρβάρων τῆς Θράκης διεξήγαγεν, οὐχ ἦττον οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτε ὑπέταξαν τὴν Θράκην, εὗρον αὐτὸ ἀκμάζον κατὰ τὸ ἐμπόριον, πλούτῳ δὲ καὶ στρατιωτικῇ δυνάμει προέχον· τότε περιετειχίσθη ἔτι μᾶλλον. Ἀλλ' ὅμως ὕστερον ἐπὶ Σεπτιμίου Σευήρου [496 μ.Χ.] ὡς συμπράξαν μετὰ τοῦ Πασκενίου Νίγρου κατηδαρίσθη. Ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου [330 μ.Χ.] ἀνηγέρθη πάλιν, ἐμεγαλύνθη, ἐκηρύχθη πρωτεύουσα τοῦ κράτους, ὠχυρώθη καὶ διαιρέθην εἰς 14 συνοικίας περιελάμβανε $4\frac{1}{4}$ μιλίου περιοχὴν. Ἐκτοτε δὲ οὐδέποτε ἐπαύσατο οὔσα πόλις περίβλεπτος, καί, καίτοι πολλοὺς τοὺς δεσπότας ἀλλάξασα, πάντοτε διατελεῖ οὔσα πόλις ἑλληνική, εἰς ἣν πᾶς Ἕλλην στρέφει τὸ ὄμμα. — ζ' ἡ *Ση.λυμβρία* [ἄλλ.: ἡ *Ση.λυβρία*, τὸ *Σελύμβριον*, πρότερον δὲ καὶ *Εὐδοξιούπολις*] πρὸς Δε τοῦ Βυζαντίου, ἄποικος τῶν Μεγαρέων, πόλις εὐλίμενος, πολυάνθρωπος, ἣς οἱ κάτοικοι πολλοὺς ἀγῶνας καλῶς τελέσαντες κατὰ τῶν πέριξ Θρακῶν, τέλος ὑπέκυψαν εἰς Φίλιππον τὸν Μακεδόνα. — η' ἡ *Πέρινθος* [ὕστ.: *Ἡράκλεια*] ΜΔς τῆς Ση.λυμβρίας, ἄποικος Σαμίων, ἀκμαία καὶ γενναίως ἀποκρούσασα τὸν Φίλιππον πολιορκηθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ [341 π.Χ.] — θ' ἡ *Βισάνθη* [ὕστ.: ἡ *Ῥαιδεστός*, τὸ *Ῥαιδεστόν*] πρὸς Δε τῆς Πέρινθου, ἄποικος τῶν Σαμίων, καλλίστη τῶν ἐπὶ τῇ

Προποντίδι πόλεων. — ι' ἡ Γάνος πρὸς Μν τῆς Βισάνθης, μία τῶν τριῶν ὀχυρῶν τῆς Θράκης πόλεων, ἃς τῷ ὑπὸ τὸν Ξενοφῶντα στρατεύματι ὑπέσχετο νὰ παραδώσῃ ὁ Θρακῶν βασιλεὺς Σεύθης. — ια' ἡ Ἡράκλεια πρὸς Μν τῆς Γάνου. — ιβ' ἡ Ἀφροδισιὰς(;) καὶ ιγ' ἡ Κύπασις παρὰ τὸν Μέλανα κόλπον. — ιδ' ἡ Αἶρος, πόλις αἰολικὴ, ἀρχαιοτάτη, πλουσία, ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου φρονοῦσα τὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ πρὸς τὸν Κλέωνα πελταστὰς [425 π. Χ.] εἰς τὴν κατὰ τῆς Πύλου ἐκστρατείαν πέμψασα. Ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἤκμαζε, πόλις ἐλευθέρᾳ κηρυχθεῖσα, ἔχουσα μέγα ἐμπόριον. Ὁ δὲ Ῥωμαῖος ποιητὴς Βιργίλιος θεωρεῖ αὐτήν, ποιητικῇ ἀδείᾳ χρώμενος, ὡς θεμελιωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Αἰνείου.

2^{ον} Μεταξὺ τοῦ Ἑβρου καὶ τοῦ Νέστου: α' ὁ Δορίσκος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ πεδίῳ καὶ τῷ ὁμωνύμῳ αἰγιαλῷ πρὸς Βν τῆς Αἴνου καὶ πρὸς Δς τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἑβρου, πόλις ὀχυρά, ἐν ᾗ ἔθετο φρουρὰν περσικὴν ὁ Δαρεῖος, ἀφ' οὔτου ἐστράτευσε [514 π. Χ.] πρὸς τοὺς Σκύθας. Ὁ Ξέρξης [480 π. Χ.] ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πόλεως ταύτης Δορίσκῳ ἠρίθμησε τοὺς στρατοὺς αὐτοῦ. Παρὰ δὲ τὸν Δορίσκον ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἐκτίσθη ὕστερον ἡ Τραϊανόπολις [ἄλλ: Τραϊανούπολις]. — β' ἡ Μεσαμβρία ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κικόνων πρὸς Δς τοῦ Δορίσκου. — γ' ἡ Στρώμη πρὸς Δς τῆς Μεσαμβρίας πόλις τῶν Θασίων. — δ' ἡ Μαρώτεια [ἄλλ: Μαρωρία, πρότερον Ἰσμαρος] ΒΔς τῆς Στρώμης παρὰ τὴν Ἰσμαρίδα λίμνην καὶ παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχλην τοῦ Σθάγου ποταμοῦ, ἀποικος τῶν Χίων· περιβόητος ἔκπαλαι ὁ οἶνος αὐτῆς, οὗ μνείαν ποιεῖται καὶ ὁ Ὅμηρος, λέγων ὅτι δι' αὐτοῦ ἐμέθυсен ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Κόκλωπα Πολύφημον. — ε' ἡ Ξάνθεια. — ς' ἡ Αἰκαία. — ζ' τὰ ΛΑΒΗΡΑ πόλις μεγάλη παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νέστου· κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ Ἡρακλέους, κατὰ δὲ τὴν ἱστορίαν ὑπὸ τῶν Κλαζομενίων ὑπὸ ἡγεμόνα Τιμέσιον θεμελιωθεῖσα [656 π. Χ.], καταστραφεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Θρακῶν ἀνηγέρθη [543 π. Χ.] ὑπὸ τῶν Τηέων, μετὰ δὲ τὴν

ἐν Λάδῃ ἦτταν τῶν Ἰώνων περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Περσῶν. Ἀλλὰ τοῦ Ξέρξου ἡττηθέντος, ἡλευθερώθη καὶ ἐγένετο ὕστερον σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων. Εἶτα [376 π. Χ.] καταβλήθεισα ὑπὸ τῶν Τριβαλλῶν, ἐγένετο [343 π. Χ.] σύμμαχος τῶν Μακεδόνων. Τῷ δὲ 188 π. Χ. ἐκηρύχθη ἔλευθέρα. Ἐκ ταύτης κατήγοντο Δημόκριτος ὁ γελασίτης, Πρωταγόρας ὁ σοφιστής, Ἀνάξαρχος ὁ ἐπικαλούμενος εὐδαιμονικός, Ἐκταταῖος ὁ φιλόσοφος καὶ ἱστορικός, εἰκαὶ οἱ Ἀβδηρίται ἐνομίζοντο μωροί.

3ον Μεταξὺ τοῦ Νέστου καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ: α' ἡ Πίστυρος [ἄλλ: Πίστερος, Πύστερα, Βίστιρος, Πίστειρα] παράλιος πρὸς Βν τῆς νήσου Θάσου. — β' ἡ Νεάπολις. — γ' ἡ Οἰούμη [ἡ ὁμηρικὴ Αἰούμη;] πρὸς Μν τῆς Νεαπόλεως, ἄποικος τῶν Θασίων. — δ' ἡ Ἀπολλωνία ΜΔς τῆς Οἰούρης. — ε' ἡ ΠΙΩΝ ἡ «πρὸς Ἀμφιπόλει» καλουμένη, ἄποικος τῶν Μενδαίων λιμὴν καὶ ἐμπορεῖον τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ ἐπικαιρος εἰς στρατιωτικὰς κατ' Ἀμφιπόλεως ἐπιχειρήσεις. Διὸ καὶ ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς μεγάλοις πολέμοις τῶν ἀρχαίων μνημονεύεται· οἷον ἐν τοῖς Μηδικαῖς κατελήφθη ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς ἀποθήκη, ἀφ' ᾧ μετὰ πολιορκίαν ἀφείλεν αὐτὴν ὕστερον ὁ Κίμων. Ἐπὶ τοῦ πελοπον. πολέμου ὁ Θουκυδίδης μὴ προλαβὼν νὰ κυριεύσῃ τὴν Ἀμφίπολιν, προκυριευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σπαρτιάτου Βρασίδου, καίπερ σώσας τὴν Ἠϊόνα, κατεδικάσθη εἰς θάνατον· εἶτα ἡ Ἠϊὼν περιῆλθεν εἰς τοὺς Σπαρτιάτας. Ἀλλ' ὕστερον ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων Σιμωνίδης κατέλαβε ταύτην ἐκβαλὼν τοὺς Λακεδαιμονίους. Μετ' οὐ πολὺ ὅμως καὶ πάλιν ἐξεκρούσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι.

4ον Ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ Θρακικῇ Χερσονήσου ἔκειντο αἱ πόλεις: α' ἡ ΛΥΣΙΜΑΧΙΑ ΒΑΣ τοῦ Μέλανος κόλπου [ἄλλ: ἡ Λυσιμάχεια, ὕστερον τὸ Ἐξαμίλιον] κτισθεῖσα καὶ οἰκισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λυσιμάχου ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταδαφισθεισῶν πόλεων Πακτύης κειμένης ἐπὶ τοῦ στομίου τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ Καρδίας. Καταστραφεῖσα δ' ὑπὸ τῶν Θρα-

κῶν μετ' ὀλίγον, ἀνιδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου, ἀλλ' ἔκτοτε οὐδέποτε ἤχμασεν. — Β' ἡ *Καλλιπόλις* [ἡ *Καλλίου πόλις*]. — Γ' οἱ ΛΙΓΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ πρὸς Μν τῆς Καλλιπόλεως καὶ ἀντικρὺ τῆς Λαμφάκου παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμὸν, γνωστοὶ ἐπὶ τῇ καταστρεπτικῇ νίκῃ τοῦ Λυσάνδρου κατ' Ἀθηναίων [405 π. Χ.], δι' ἧς ἔληξεν ὁ καταστρεπτικὸς πελοπον. πόλεμος. — Δ' ἡ Σηστός ἄποικος Ἀθηναίων ἐπὶ τοῦ στενωτάτου μέρους τοῦ Ἑλλησπόντου ἀντικρὺ τῆς ἐπὶ τῇ ἀσιατικῇ παραλίᾳ Ἀβύδου. Παρ' αὐτὴν ἐγεφύρωσεν ὁ Ξέρξης [481 π. Χ.] τὸν Ἑλλησπόντον διαβάινων ἐξ Ἀσίας εἰς Εὐρώπην, ὁ δὲ Δαρεῖος [544 π. Χ.] ἐντεῦθεν διέβη ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν κατελθὼν ἐκ τῆς εἰς Σκυθίαν ἐκστρατείας. — Ε' ὁ Ἑλαιοὺς [ἡ Ἑλαιοῦς] ἀρχαία τῶν Τηίων ἀποικία παρὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Μαστουσίας. Ἐν ταύτῃ ἐνεταφιάσθη ὁ ἥρωες Θεσσαλὸς Πρωτεσίλαος, ὁ πρῶτος ἐπὶ τοῦ τρωικοῦ πολέμου ἐκπηδήσας ἐκ τῆς νηὸς εἰς τὴν τρωικὴν παραλίαν, πρῶτος δὲ τῶν Ἑλλήνων φονευθεὶς· ἐφονεύθη δ' ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος. Ἦν δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ ἱερὸν *Πρωτεσιλάειον* καλούμενον, μέγα, πλούσιον. Ὀμοίως καὶ τάφος τῆς Ἑκάβης ἐδεικνύετο ἔτι ἐπὶ Στράβωνος ἐν Ἑλαιοῦντι. — Σ' ἡ Ἀραπ.λος [ἡ Ἀναπ.λος;] πρὸς Βν τῆς Ἑλαιοῦντος. — Ζ' ἡ Μάδυτος [ἄλλ: τὰ *Μάδυτα*] πρὸς Βν τῆς Ἀράπλου. — Η' ἡ Ἀλωπεκόρρησος [ἄλλ: ἡ *Κάληρος*] — Θ' αἱ *Λίμναι*. — Ι' ὁ Δράβος. — ΙΑ' ἡ Καρδία [ἄλλ: ἡ *Καρδιανῶν πόλις*, ἡ *Καρδιόπολις*] ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ, ἄποικος τῶν Μιλησίων, εἴτα ὑπὸ τοῦ Μιλιτιάδου οἰκισθεῖσα, ὑπὸ δὲ τοῦ Λυσιμάχου κατεδαφισθεῖσα· πατρὶς τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, οὗ καὶ τὰς «Ἐφημερίδας» ἔγραψε, Εὐμένους καὶ τοῦ Ἰερωνύμου, ὅστις συνέγραψε βιογραφίαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ᾧ οὗτος σύγχρονος ἦν, καὶ ἱστορίαν τῶν Διαδόχων αὐτοῦ μέχρις Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ [323—240 π. Χ.].

§ 45.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Μακεδονία ἐκτείνεται Ἀς μέχρι τοῦ ποταμοῦ Στρυμόνος [ἀπὸ δὲ Φιλίππου μέχρι τοῦ Νέστου], δι' οὗ χωρίζεται ἀπὸ τῆς Θράκης, Μς μέχρι τῶν ὁρέων Ὀλύμπου καὶ τῶν Καμβουνίων, δι' ὧν χωρίζεται ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας, Ἀς μέχρι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, πρὸς Βν μέχρι τῶν ὁρέων Σκάρδου, Ὀρεθίου, Σκομιού [ἢ Σκόμβρου] καὶ τοῦ Αἴμου.

ΟΡΗ. Πρὸς Ἀς: α' τὸ Βερτίσκορον. — β' ὁ Κίσσος. — γ' ὁ Ὑψίζωρος. — δ' ὁ Ἀθως. — Πρὸς Βν: α' ὁ Αἶμος. — β' ὁ Σκαρδός. — γ' τὸ Σκόμιον. — δ' ὁ Βερτίσκος. — Πρὸς Ἀς: α' ὁ Σκάρδος. — β' ἡ Πιερία [ἢ τὰ Πυρηναῖα]. — γ' ἡ Καρδαοντα. — δ' ὁ Βαρνός. — ε' τὸ Βόιον. — ς' ὁ Τόμορος. — ζ' ὁ Ἀσραός. — η' ὁ Ἀέρωπος. — Πρὸς Μν: α' τὰ Καμβούρια. — β' ὁ Ὀλύμπος. — Κεντριζά: [α' ὁ Μουστατζός]. — β' ὁ Βόρας.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. 1^{ον} Ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἐξ Ἀν πρὸς Βν: α' ὁ Ἀκράθας ἢ Ἀκροθῶν. — β' τὸ Νημφαῖον. — γ' ἡ Ἀμπελός. — δ' ἡ Δέρρις. — ε' ἡ Θέραμβος. — ς' τὸ Καναστραῖον. — ζ' τὸ Ποσειδαιῖον. — η' ἡ Γιγωνίς. — θ' τὸ Αἰραιῶν. — 2^{ον} Ἐν τῇ Ἀδριατικῇ θαλάσσῃ ἐκ Βν πρὸς Μν: α' τὸ Νυμφαῖον. — β' τὰ Κεραυνία.

ΠΟΤΑΜΟΙ. 1^{ον} Οἱ ἐκβάλλοντες εἰς τὸ Αἰγαῖον: α' ὁ Ἀεῖος. — β' ὁ Ἐριγών. — γ' ὁ Ἀλιακμῶν. — δ' ὁ Λουδίας. — ε' οἱ τῆς Πιερίας: 1 ὁ Ἀπίλας. — 2 ὁ Σῦς. — 3 ὁ Ἐνιπέυς. — 4 ὁ Ἐλικών. — 5 ὁ Αἴσωρ. — 6 ὁ Αεῦχος καὶ 7 ὁ Μίτυς. — ς' ὁ Ἐχέδωρος. — ζ' ὁ Ἀρθεμοῦς. — η' ὁ Χαβρίας. — θ' ὁ Ὀλύρθιος. — ι' ὁ Ἀμυρίας. — ια' ὁ Ὀρμυλίας. — ιβ' ὁ Ὑψυρός. — ιγ' ὁ Ρήχιος. — ιδ' ὁ Στρυμῶν, περὶ οὗ εἴρηται.

2^{ον} Οἱ ἐξάλλοντες εἰς τὸν Ἀδρίαν: α' ὁ Ὀριούνδης. — β' ὁ Δριλῶν. — γ' ὁ Μάτης. — δ' ὁ Ἰσανός. — ε' ὁ Οὐλοῦλεος. — ζ' ὁ Παρύσσος. — ζ' ὁ Πάλαμπος. — η' ὁ Γενοῦσος. — θ' ὁ Ἀφός. — ι' ὁ Ἀῶς.

ΑΙΜΝΑΙ. 1^{ον} Πρὸς Δς τοῦ Σκάρδου: α' ἡ Πρασιάς. — β' ἡ Βόλβη. — γ' ἡ τῆς Δοθήρου. — δ' ἡ Λουλία. — ε' ἡ Βεγορῆτις. — ζ' ἡ Καστορία. — 2^{ον} Πρὸς Δς τοῦ Σκάρδου: α' ἡ Λαβεάτις. — β' ἡ Αυχῆτις. — [γ' ἡ λίμνη τοῦ Μαλιζίου. — δ' ἡ τῆς Πρέσπης. — ε' ἡ τοῦ Δρενόβου].

ΚΟΛΠΟΙ. α' ὁ τῆς Αὐλῶρος. — β' ὁ τῆς Θεσσαλονίκης. — γ' ὁ Τορωαῖος. — δ' ὁ Σιγγιτικός. — ε' ὁ Ἀκάνθιος. — ζ' ὁ Στρυμονικός. — ζ' ὁ Κερμοραῖος ἢ ἐπὶ Ποσειδίου. — η' ὁ τῆς Νεαπόλεως.

ΛΙΜΕΝΕΣ. α' ὁ τοῦ Ἀρτιβαρίου. — β' ὁ τῆς Ἐπιδάμου. — γ' ὁ τῆς Αὐλῶρος. — δ' ὁ τῆς Πόδρης. — ε' ὁ τῆς Μεθώρης. — ζ' ὁ τῆς Θεσσαλονίκης. — ζ' ὁ τῆς Ποτιδαίας. — η' ὁ τῆς Μηκυδέρης. — θ' ὁ Τορωικός. — ι' ὁ Κωφός. — ια' ὁ Πάνορμος. — ιβ' ὁ τῆς Σταγείρου. — ιγ' ὁ τῆς Ἀμφιπόλεως.

ΝΟΜΟΙ. Α' ἡ κυρίως Μακεδονία. Β' ἡ Παιονία. Γ' ἡ Ἰλλυρία.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ. Α' τῆς κυρίως Μακεδονίας: α' ἡ Σιντική περιορίζομένη Δς ὑπὸ τοῦ Στρυμόνος, Μς ὑπὸ τῆς Βισαλτίας, Δς ὑπὸ τῆς Πανονίας καὶ Βς ὑπὸ τῆς Μαιδικῆς. — β' Μαιδική. — γ' Βισαλία. — δ' Κρηστωρία. — ε' Μυρδορία. — ζ' Χαλκηδική. — ζ' Ἀλμωπία. — η' Ἡμαθία. — θ' Βοττιαία. — ι' Αυγκηστίς. — ια' Ἐορδαία. — ιβ' Πιερία. — ιγ' Ἐλώμεια. — ιδ' Ὀρεστίς. — Β' τῆς Παιονίας: ιε' Πελαγονία. — ις' Δαρδάρια. — Γ' τῆς Ἰλλυρίας.

ΠΟΛΕΙΣ. 1^{ον} Τῆς Σιντικῆς: α' ἡ ΠΡΑΚΛΕΙΑ πρὸς Δς (;) τοῦ Στρυμόνος, κτίσμα Ἀμύντου ἀδελφοῦ τοῦ Φιλίππου, ἐπὶ τῶν Ἀντιγονιδῶν πρωτεύουσα τῆς Σιντικῆς. Ἐν αὐτῇ ἐφρονέυθη συνεργίᾳ τοῦ Περσέως ὁ εὐγενέστατος ἀδελφὸς αὐτοῦ Δημή-

τριος. Ἐπὶ μὲν τοῦ κατὰ Περσέως τῶν Ῥωμαίων πολέμου ἐλεηλατήθη, ἐπὶ δὲ τῶν αὐτοκρατόρων κηρυχθεῖσα ἐλευθέρᾳ ἤκμασεν. — *Β'* ἡ *Τρίστολος* πρὸς Δς (;) τοῦ Στρυμόνος. — *γ'* ἡ *Παροικόπολις*.

2^{ον} Τῆς Μαιδικῆς: *α'* ἡ *Πέτρα* ἐγγὺς τῆς συμβολῆς τοῦ Πόντου καὶ τοῦ Στρυμόνος, πόλις ὀχυρά, μετὰ δυσκολίας ἐκπολιορκηθεῖσα ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Γ' [184 π. Χ.]. — *β'* ἡ *Δεδούσαβα* πρὸς Δς τοῦ Στρυμόνος. Περὶ ταύτην ἐστρατοπέδευσαν [168 π. Χ.] οἱ Γαλάται ἐπὶ Περσέως. — *γ'* ἡ *ΙΑΜΦΟΡΙΝΑ* πρωτεύουσα τῆς Μαιδικῆς πρὸς Βν ἴσως τῆς Δεδουσάβης, πόλις ἰσχυρά κατοικισθεῖσα [340 π. Χ.] ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου δι' Ἑλλήνων, ἐπὶ δὲ Φιλίππου Γ' κυριευθεῖσα [244 π. Χ.]

3^{ον} Τῆς Βισαλτίας: *α'* ἡ Ὀσσα. — *β'* ἡ Ἀργιλος. — *γ'* τὸ *Κερδύλιον*. — *δ'* ἡ *ΒΙΣΑΛΤΙΑ* πρωτεύουσα. — *ε'* αἱ *Καλλιτεραι*. — *ς'* ἡ Ὀρεσκία. — *ζ'* ἡ *Εὐπορία*. — *η'* ἡ *Βέργα*.

4^{ον} Τῆς Κρηστωνίας: *α'* ἡ Ἀντιγόρεια κτίσμα Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ [272—240] παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἐχιδώρου. — *β'* ἡ *Ξυλόπολις* ΜΑΣ τῆς Ἀντιγονείας παρὰ τὸ Βερτίσκον ὄρος. — *γ'* ἡ *ΚΡΗΣΤΩΝ* ἀρχαία πελασγικὴ πόλις, πρωτεύουσα τῆς Κρηστωνίας. — *δ'* ἡ *Τέρπυλλος* καὶ *ε'* ἡ *Καραβία*.

5^{ον} Τῆς Μυγδονίας: *α'* ὁ Βρομίσκος. — *β'* ἡ Ἀρέθουσα. — *γ'* ἡ Ἀπολλωρία. — *δ'* ἡ Βόλβη. — *ε'* ἡ Βαῖρος. — *ς'* ἡ Καλινδοία. — *ζ'* ἡ Στρέψα. — *η'* ἡ Φίληρος. — *θ'* ἡ Ἀιτός. — *ι'* ἡ Αἰτή. — *ια'* ἡ Σίρδος. — *ιβ'* ἡ Χαλάστρα. — *ιγ'* ἡ Θέρμη. — *ιδ'* ἡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ [ἄλλ: Θεσσαλονίκηα ἢ Θεσσαλονίκηα] ὀνομασθεῖσα ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης γυναικὸς τοῦ Κασσάνδρου, ὅστις καὶ συνώκισε ταύτην ἐξ 26 πόλεων, καὶ ἀδελφῆς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἀπὸ τοῦ 343 — 168 π. Χ. ἦν οὐχὶ ἐπίσημος· ἀπὸ δὲ τοῦ 168—149 π. Χ. ἐκηρύχθη πρωτεύουσα τῶν μετὰ Στρυμόνος καὶ Ἀξιοῦ πόλεων· ἀπὸ δὲ τῆς δεσποτείας τῶν Ῥωμαίων ἔδρα τῶν ἀνθυπάτων τῆς Μακεδονίας. Ἐν αὐτῇ εὗρον ἄστυλιν ἢ τεργήν διαιουρήν πολλοὶ ἐπίσημοι Ῥω-

μάτοι καὶ Βυζαντινοί· οἷον τὸ 58 π.Χ. ὁ Κικέρων· τὸ 49—48 οἱ Πομπηϊανοὶ καὶ συγκλητικοί· Γαλέριος ὁ Μαξιμιανὸς [292—311] ἐπὶ πολὺ διέτριψεν ἐν αὐτῇ· ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἐπὶ ἐν ἔτος [322—323]· Θεοδόσιος ὁ Μέγας τὸ 380. Κατανικηθέντων τῶν δημοκρατικῶν καὶ φρονέων τοῦ Καίσαρος, ἐκηρύχθη πόλις ἐλευθέρα καὶ διετήρησε τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων. Ἐπὶ δὲ Δεκίου [249—251] καὶ Οὐαλεριανοῦ [253—259] καὶ Γαλλικανοῦ [259—268] ὡς ἰδρύσασα ναοὺς εἰς αὐτοὺς ἐκλήθη «νεοκόροι.» Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ [284—305] ἐγένετο πρωτεύουσα τῶν μετὰ τοῦ Νέστου καὶ Πηνειοῦ πόλεων· ἐπὶ δὲ Μ. Κωνσταντίνου [306—337] μητρόπολις τῆς ἐξαρχίας τοῦ Ἰλλυρικοῦ. Οὕσα δὲ μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, πλουσία καὶ εὐσεβὴς ἐτέλει καὶ ἀγῶνας· οἷον τὰ Ὀλύμπια, τὰ Πύθια, τὰ Καθεῖρια, τὰ Ἀκτια, κτλ., ὧν μετεῖχον οἱ πέριξ λαοὶ καὶ ἐγένετο ἐστία ἐμπορείας καὶ βιομηχανίας. Ὡς πόλις δ' ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας ἐγένετο ἐπισημοτέρα ἐν τῷ Μεσαίῳνι ὡς λεχθήσεται.

6^{ον} Τῆς Χαλκιδικῆς ἐν τῷ στρυμονικῷ κόλπῳ· α' ἡ ΣΤΑΓΕΙΡΟΣ [ἄλλ.: ἡ *Στάγειρα*, ἡ *Στάρτειρα*, τὰ *Στάγειρα*, ἡ *Σταγειριτῶν πόλις*, ἡ *Ὀρθαγορία*] πρὸς Μν τῆς ἐκβολῆς τῆς Βόλβης λίμνης ἐν τῷ Στρυμονικῷ κόλπῳ, ἄποικος Ἀνδρίων [656 π. Χ.] καὶ εἶτα τῶν τῆς Εὐβοίας Χαλκιδέων. Τῷ 480 παρέσχε τῷ Ξέρξῃ ἐπικουρίας· εἶτα ἐγένετο σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων· τὸ δὲ 423 σύμμαχος τῶν Σπαρτιατῶν· τῷ δὲ 348 ὡς συμμάχησας τοῖς Ὀλυνθίοις κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, οἱ δὲ κάτοικοι ἐξηνδραποδίσθησαν. Μεσιτεία δ' ὕστερον τοῦ Ἀριστοτέλους ἀνωκοδομήθη ὑπὸ Φιλίππου [343—335]· τὸν δὲ Δ' μ. Χ. αἰῶνα κατεστράφη ὑπὸ τῶν Γόθων. Πατρίς τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Ἀριστοτέλους, οὗ τὸν μὲν νεκρόν, ὡς λέγεται, οἱ συμπολῖται αὐτοῦ ἐκ Χαλκίδος μετακομίσαντες ἐκῆδυσαν μεγαλοπρεπῶς, τὸν δὲ τάφον εἰς βουλευτήριον μεταβαλόντες Ἀριστοτέλειον ἐκάλεσαν, ὅπως Ἀριστοτέλεια καὶ

τὴν εἰς αὐτὸν ἑορτὴν ὠνόμασαν. — β' ἡ *Στρατορικὴ* [ἄλλ.: *Στρατονείκη*] πρὸς Μν τῆς Σταγείρου. — γ' ἡ *Ἀκαρθος* πρὸς Μν τῆς Στρατονίκης, ἄποικος τῶν Ἀνδρίων [636]. τῷ 490 ὑπετάγη τοῖς Πέρσais καὶ τῷ 480 τῷ Ξέρξῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος· τῷ 424 συνεμάχησε τῷ Βρασίδῃ κατὰ τῶν Λυγκηστῶν· διὰ δὲ τῆς Νικισίου εἰρήνης ἀπεδόθη τοῖς Ἀθηναίοις· εἴτα ὑπετάγη τῷ Φιλίππῳ καὶ ὕστερον τοῖς Ῥωμαίοις. — δ' ἡ *Ὀλύμπιος*. — ε' αἱ *Χαράδραι* [ἄλλ.: ὁ *Χαραδρόες*].

Ἐν τῷ Σιγγιτικῷ: ς' αἱ *Κλεωραί*. — ζ' ἡ *Θέσσος* [ἡ *Θεσσαός*]. — η' τὸ *Δίον*. — θ' ἡ *Σάμη*. — ι' τὰ *Ἀσσαρα* [ἄλλ.: τὰ *Ἀσσα*]. — ια' ἡ *Σίγγος*. — ιβ' ἡ *Σάρτα*.

Ἐν δὲ τῷ Τορωνικῷ: ιγ' ἡ *Τορώνη*. — ιδ' ἡ *Γαληνός*. — ιε' ἡ *Σερμύλη* ἄποικος τῶν Χαλκιδέων. — ις' ἡ *Μηκόβερα* ἄποικος τῶν Χαλκιδέων καὶ αὕτη· τῷ 421 — 420 κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ὀλυνθίων, τῷ δὲ 349 ὑπὸ Φιλίππου ἀλωθεῖσα κατεστράφη. — ιζ' ἡ ΟΛΥΝΘΟΣ πόλις ἀρχαιοτάτη παρὰ τὸν Ὀλυνθιακὸν ποταμόν, πλουσία, πολυάνθρωπος. Φυγόντος τοῦ Ξέρξου ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Πέρσου Ἀρταβάζου ἀπὸ τοῦ 480 — 431 ἣν ὑπόφορος τοῖς Ἀθηναίοις· ἀπὸ δὲ τοῦ 431 — 348 διὰ τὸ εἶναι λαμπρά, κραταιά, πλουσία, τὸ μᾶλλον τῆς ἑρίδος διετέλει οὕσα Ἀθηναίοις, Λακεδαιμονίοις καὶ Μακεδόσιν, ὅτε τέλος [348 π. Χ.] διὰ τῆς προδοσίας παραδοθεῖσα τῷ Φιλίππῳ ἐλεηλατήθη καὶ οἱ κάτοικοι ἐξηνδραποδίσθησαν. — ιη' ἡ *Ἀφυντις* [ἄλλ.: *Ἀφύτη*, *Ἀφυντος*, *Χυτρούπολις*]. — ιθ' ἡ *Σκιώνη*. — κ' ἡ *Μένδη* [ἄλλ.: *Μένδα*, ἡ *Μένδος* (;)] ἄποικος [750 π. Χ.] τῶν Ἐρετριέων, πολυάμπελος, εὖοινος. Ὅτε ὁ Βρασίδας ἐπορεύθη νὰ βοηθήσῃ τὸν Περδίκκην κατὰ τοῦ Ἀρριβαίου, οἱ Ἀθηναῖοι εἶλον αὐτὴν ἐκβαλόντες τὴν τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰν καὶ τοῖς Μενδαίοις ἐπέτρεψαν πολιτεύεσθαι ὅπως συνείθιζον. Μετὰ δὲ τὸν συνοικισμὸν τῆς Κασσανδρείας παρήκμασεν ἡ Μένδη. — κα' ἡ *Σάμη*. — κβ' ἡ ΚΑ(Σ)ΣΑΝΔΡΕΙΑ ἡ *Κασάνδρα* κτίσμη [316 π. Χ.] τοῦ Κασάνδρου ἐκ τῶν δια-

σωθέντων Ποτιδαιατῶν, Ὀλυνθίων καὶ ἄλλων Χαλκιδέων, ἔχουσα λιμένα καὶ ναυπηγεῖον, ἐν ᾧ κατεσκευάσεν [207 π. Χ.] ὁ Δημήτριος 400 νῆας. Δεινὰ ἔπαθεν αὕτη ἐπὶ τοῦ τυράννου Ἀπολλοδώρου [277—274]. Κυριευθεῖσα δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκηρύχθη ἐλευθέρᾳ πόλις· ἐπολιορκήθη δ' ὑπὸ τῶν Γότθων τὸν Γ' αἰῶνα μ. Χ. — καὶ ἡ ΠΟΤΙΔΑΙΑ ἄποικος τῶν Κορινθίων [650 π. Χ.] ὀχυρὰ καὶ, ὥσπερ ἡ Ὀλυνθος, κατέστη τὸ μῆλον τῆς ἐριδος Ἀθηναίοις, Λακεδαιμονίοις καὶ Μακεδόσιν. Ἐπὶ Ξέρξου ἐκυριεύθη· τοῦτου δ' ἡττηθέντος ἐν Σαλαμί-νι, ἡλευθερώθη, μάτην δ' ἐπολιορκήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρταβάζου. Ἀπὸ δὲ τοῦ 497—432 ἦν ὑπόφορος τοῖς Ἀθηναίοις· ὥστερον ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ 429 ὑπέκυψε πάλιν· τὸ δὲ 405 ὑπετάγη τοῖς Λακεδαιμονίοις· τὸ δὲ 394 διὰ τοῦ Κόνωνος πάλιν τοῖς Ἀθηναίοις· τὸ δὲ 387 πάλιν τοῖς Λακεδαιμονίοις· τὸ δὲ 364 πάλιν τοῖς Ἀθηναίοις· τὸ δὲ 357 ὑπέκυψε τῷ Φιλίππῳ. — καὶ ἡ Σπάρτωλος [ἄλλ.: Σπαρτωλός]. — καὶ ἡ Ἀντιγόρεια κτίσμα [280 π. Χ.] Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ. Ὅτε δ' οἱ Ῥωμαῖοι λεηλατήσαντες τὴν Αἰνείαν παρέπλεον τὴν Ἀντιγόρειαν ἐγένετο παρ' αὐτὴν ἀψιμαχία μετὰ τοῖς Ῥωμαίων καὶ Μακεδόνων. — καὶ ἡ Γιγωρίς.

7^{ον} Τῆς Βοττιαίας: α' ἡ Ἀλωρος. — β' αἱ Ἰλνραι. — γ' ἡ Γέφυρα. — δ' ἡ Εὐρωπος. — ε' ἡ Γορτυρία. — ς' ἡ Ἀταλάντη. — ζ' ἡ Εἰδομένη. — η' ἡ ΠΕΛΛΑ [ἄλλ.: αἱ Πέλλαι, ἡ Πέλλα, Βουρόμεια, Βούρομος] πόλις κειμένη πρὸς Βν τῆς Λουδίας λίμνης, μεγίστη ἀπὸ τοῦ 450—355· οἷον ὁ Ἀρχέλαος [413—399 π. Χ.] κατέστησε πρωτεύουσαν· ἐπὶ δὲ Ἀμύντου τοῦ Β' [390—369] καὶ παραδοθεῖσα τοῖς Ὀλυνθίοις οὐχ ἤττον ἐπρώτευσεν, καὶ ἰδίως ἀπὸ Φιλίππου μέχρι τοῦ τελευταίου βασιλέως Περσέως. Καὶ ὅτε ἐπὶ Ῥωμαίων διηρέθη ἡ Μακεδονία εἰς τέσσαρας νομούς, τοῦ γ' πρωτεύουσα ἐκηρύχθη αὕτη. Ἡκμαζε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων. Τῷ δὲ 451 εἰς τὴν δ' οἰκουμένην τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνεληθοῦσαν σύνοδον

καὶ ἐπίσκοπον Ζεῦνον καλούμενον ἔπεμψεν. *Οικοδομήματα* δὲ πολλὰ καὶ λαμπρὰ ὑπῆρχον ἐν αὐτῇ· οἷον ὁ ναὸς τοῦ Διός, ὁ τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος, ὁ τοῦ Ψευδάνορος Διονύσου, ὁ τοῦ Πανός, ὁ τῶν Καθεύρων· τὰ λαμπρὰ βασιλεία, ἅτινα ἐπὶ Ἀρχελαίου διεκοσμήσεν ὁ διάσημος ζωγράφος Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης, τὸ τῆς Μακεδονίας χρηματιστήριον κτλ. Περιεβάλλετο δὲ διὰ τείχους, ἡ δὲ ἀκρόπολις ὑψοῦτο ἐπὶ λόφου παρὰ τὴν λίμνην Λουλίαν ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους. Ἐν αὐτῇ διέτριψαν πολλοὶ διάσημοι ἄνδρες· οἷον ἐπὶ Ἀρχελαίου ὁ Εὐριπίδης, ὁ Ἀγάθων, ὁ Χοιρίλος, ὁ περικλεῆς κιθαρωδὸς Τιμόθεος, ὁ διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὁ μέγας Ἀριστοτέλης, ὁ Δημοσθένης [346 π. Χ.] ὁ μέγας ῥήτωρ ὡς πρεσβευτής, κτλ. Ἐν τῇ Πέλλῃ ἐγεννήθη ὁ μέγας Φίλιππος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ μέγιστος τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. — κζ' ἡ Κύρρος ΒΔς τῆς Πέλλας.

8^{ον} Τῆς Ἀλμωπίας: α' ἡ *Ὀρμα*. — β' ἡ *Ἀψάλος*. — γ' ἡ *Εὐρώσος* ἢ *Εὐρωσός*. — δ' ἡ *Νοτία* (;)

9^{ον} Τῆς Δαρδανίας: α' τὸ *Ἀρριβάριον*. — β' ἡ *Ναῖσσός*. — γ' τὸ *Οὐλπιανόν*. — δ' οἱ ΣΚΟΠΟΙ πρωτεύουσα τῆς Δαρδανίας ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου· πόλις ὀχυρὰ καὶ πολυάνθρωπος.

40^{ον} Τῆς Πελαγονίας: α' τὸ *Πισσαῖον*. — β' ἡ *Ἀνδάριστος*.

41^{ον} Τῆς Λυγκηστίδος: α' ἡ *ΗΡΑΚΛΕΙΑ* κτισθεῖσα [359 — 358]· ἐπὶ Ῥωμαίων πρωτεύουσα τοῦ τετάρτου τμήματος τῆς Μακεδονίας. Ἐν ταύτῃ συνήρχοντο οἱ βουλευταὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐξελέγοντο οἱ ἐνιαύσιοι ἄρχοντες καλούμενοι *Πολιτάρχαι*. — β' ἡ *Πελαγονία*. — γ' ἡ *Μελιττώρ*. — δ' ἡ *Βεύη*. — ε' ἡ *Ἀθακος*. — ς' ἡ *Βρυγιάς*. — ζ' ἡ *Σκιρτωρία*. — η' ἡ *Ὀκτώλοφος*.

42^{ον} Τῆς Ἑορδαίας: α' ἡ *ΕΟΡΔΑΙΑ* πρωτεύουσα ΜΔς τῆς λίμνης τοῦ Ὀστρόβου. — β' ἡ *Ἀρρισσα* Μς ἐκείνης. — γ' ἡ *Βέγορα*. — δ' αἱ *Κέλλαι*.

43^{ον} Τῆς Ὀρεστίδος ἢ Ὀρεστιάδος: α' τὸ *ΚΕΛΕΤΡΟΝ* πόλις ὀχυρὰ παρὰ λίμνην· τῷ 200 π. Χ. παρεδόθη τοῖς Ῥω-

μαίοις μετὰ πολιορκίαν. — Ε' τὸ Ἀργος Ὀρειστικόν, πόλις αἰολικὴ ΜΑΣ τοῦ Κελέτρου.

44^{ον} Τῆς Ἐλυμείας κειμένης παρὰ τὰ Καμβούνια, δι' ὧν χωρίζεται ἀπὸ Θεσσαλίας: α' ἡ Ἑλυμα. — Ε' ἡ Αἶατα. — γ' ἡ Ἐράτυρα. — [δ' τὰ Σέρβια.]

45^{ον} Τῆς Πιερίας: α' ἡ Μεθώνη ἀποικιστῶν Ἑρετριέων [750 π. Χ.]: εὖοινος, ἐχυρά. Τῷ 353 παρεδόθη τῷ Φιλίππῳ μετὰ πολιορκίαν καθ' ἣν ἐτοξεύθη οὗτος τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, εἰ καὶ κατ' ἄλλους ὁ Φίλιππος ἐστερήθη τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐν Ὀλύμπῳ βληθεὶς ὑπὸ Ἀστέρος τοῦ Ἀμφιπολίτου. — Ε' ἡ ΠΥΔΝΑ [ἄλλ.: Κύνδρα] Μς τῆς Μεθώνης, πόλις ἀρχαία· ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' [498—454]: ἐπὶ δὲ τοῦ πελοπον. πολέμου ἀπέστησαν οἱ Πυδναῖοι ἀπὸ τῶν Μακεδόνων, ἀλλ' ὁ Ἀρχέλαος [413—399] ὑπέταξεν αὐτοὺς πάλιν· μετὰ δὲ τὴν νίκην τοῦ Κόνωνος περὶ τὴν Κνίδον [394] ἐγένοντο σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων· ἀπὸ δὲ τοῦ 387 ὑπετάγη τοῖς Ὀλυνθίοις· τὸ 357 ὁ Φίλιππος ἀνέκτησε ταύτην. Μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τοῦ μακεδονικοῦ κράτους ἐπὶ Ῥωμαίων ἀπετέλεσε μέρος τοῦ γ' τμήματος, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα μετέβαλεν εἰς Κίτρον. — γ' τὸ ΔΙΟΝ Μς τῆς Πύδνης παρὰ τὸν Ὀλυμπον κτίσμα τῶν Περραιβῶν· ἐκλήθη ἀπὸ Διὸς οὕτω· πόλις περιεχομένη ὑπὸ τείχους ἰσχυροῦ, ἔχουσα δὲ θέατρον, στάδιον, πάγκαλον γὰρ τοῦ Διός, γυμνάσια, βασιλεία, στοάς, ἀγάλματα, κτλ. Ἀλλὰ τῷ 220 Σκόπας ὁ στρατηγὸς τῶν Αἰτωλῶν τὰ πάντα κατέστρεψεν. Ἐπὶ δὲ Κασάνδρου ἀνωκοδομήθη καὶ διὰ τῶν περιεχαρᾶν μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἐπὶ δὲ Ῥωμαίων ἀπετέλει καὶ αὕτη μέρος τοῦ γ' τμήματος. Τὸ δὲ 347 ἔπεμψεν αὕτη ἐπίσκοπον Παλλάδιον εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ συγκροτηθεῖσαν σύνοδον. — δ' τὸ Αἰγίνιον πρὸς Δς τῆς Μεθώνης. — ε' αἱ Ἀγασαὶ πρὸς Δς τῆς Πύδνης ἐπὶ τὸν ποταμίσκον Μίτυν. — ς' ἡ Ἀθηρα μετὰξὺ Δίου καὶ Πύδνης. — ζ' τὸ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ μετὰξὺ Τεμπῶν καὶ τοῦ Δίου παρὰ τὸν ποταμίσκον

Ἀπίλαν, πρωτεύουσα τῆς Πιερίας. Ἐχουσα ἐπικάαιρον μεταξὺ Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας στρατιωτικὴν θέσιν ἐγένετο τὸ μῆλον τῆς ἔριδος Μακεδόνων καὶ Ῥωμαίων. — ἡ τὰ *Λειβηθρα* [ἄλλ.: *Λιβηθρα*, *Λειβηρα*, *Λειβηθρον*] Μας τοῦ Δίου παρὰ τὸν Ὀλυμπον, ἱερὰ πόλις τῶν Μουσῶν, ἐξ ἧς αὐται καὶ *Λειβηθρίδες* ἢ *Λειβηθράδες* ἐκαλοῦντο. Ἐν αὐτῇ ἦν ὁ τάφος τοῦ μεγίστου τῶν μυθικῶν χρόνων αἰοῖδοι Ὀρφῆος τοῦ υἱοῦ τῆς Μούσης Καλλιόπης καὶ ἀνδρὸς τῆς Εὐρυδίκης, ὅστις διὰ τῆς ᾠδῆς του ἐκίνει δένδρα καὶ λίθους καὶ ἐπιθάσσευε τὰ θηρία. Κατεστράφη δὲ ἡ ἱερὰ αὕτη πόλις ἐκ πλημμύρας τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Συός. — θ' ἡ *Πίμπλεια* Μς τοῦ Δίου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἐνιπέως. Καὶ αὕτη ἱερὰ τῶν Μουσῶν, κληθεῖσων ἐξ αὐτῆς *Πιμπλειαῖοι*, ἐν ᾗ κατῴκει ὁ Ὀρφῆς. — ι' ἡ *Πέτρα* Δς τοῦ Δίου τὸ 183 π. Χ. ἐκυριεύθη ὑπὸ Θεσσαλῶν καὶ Περραιβῶν τὸ δὲ 468 ὑπετάγη τοῖς Ῥωμαίοις. — ια' ἡ *Φίλα* κτίσμα [240—230] Δημητρίου τοῦ Β' υἱοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ καὶ Φίλας θυγατρὸς τοῦ νεωτέρου Κρατεροῦ, ἐξ ἧς καὶ ὠνομάσθη, πρὸς τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ τοῦ Πηνειοῦ ἐπὶ ἀποκρήμνου πέτρας καὶ παρὰ τὴν εἰς τὰ Τέμπη ἄγρουσαν ὁδόν. — ιβ' αἱ *Φυλακαὶ* καὶ ιγ' αἱ *Οὔαλλαι* παρὰ τὸν Ἀλιάκμονα.

16^{ον} Τῆς Ἡμαθίας κειμένης μεταξὺ τοῦ Ἀλιάκμονος καὶ τοῦ Λουδίου : α' ἡ *ΕΔΕΣΣΑ* [ὑστερ: *Αἰγαί*(;)] ἐν καλλίστῃ τῶν μακεδον. πόλεων θέσει ἐκτισμένη. Ἐν ταύτῃ περιβόητοι ἦσαν οἱ κῆποι τοῦ Μίδου τοῦ Γορδίου, ἐν οἷς τὰ ῥόδα αὐτόματα ἐφύοντο, ἕκαστον 60 φύλλα ἔχον, ὑπερτεροῦντα τῶν ἄλλων κατὰ τὴν ὁσμὴν ἐν τούτοις καὶ ὁ Σιληνὸς συνελήφθη ὑπὸ τῶν Μακεδόνων. Ἐκτίσθη δ' ἡ Ἐδεσσα περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 8^{ου} αἰῶνος· κηρυχθεῖσα δὲ πρωτεύουσα τῶν Μακεδόνων διετέλει μέχρις οὗτοῦ ἐπὶ Ἀρχελαοῦ [413—399] ἐγένετο ἡ Πέλλα τῆς Βοττιαίας· τὰ πρωτεῖα ὁμῶς διετήρησε πάντοτε ἡ Ἐδεσσα, διότι ἐν αὐτῇ ἐνεταφιζόντο οἱ βασιλεῖς καὶ μετὰ ταῦτα, ὧν τοὺς μὲν τάφους ἀσεβῶς ὤρυξαν οἱ ἀπληστότατοι

χρημάτων ἄγριοι μισθοφόροι τοῦ Πύρρου, καταπολεμήσαντος τὸν Ἀντίγονον ἐν μεγάλῃ μάχῃ, Γαλάται, τὰ δὲ χρήματα διήρπασαν, τὰ δὲ ὅσῃ πρὸς ὕβριν διέριψαν. — *Β'* ἡ *Βέρροια* [ἄλλ: *Βερόιη* ὕστερ: *Βερόη*, *Βέρροια*] δευτέρα τῆς Ἡμαθίας πόλις Μὲ τοῦ Βερμίου ὄρους, κτίσμα, ὡς μυθολογεῖται, τοῦ ἥρωος Φέρωνος ἢ τῆς Νύμφης Βεροίας θυγατρὸς. Ἐπὶ τοῦ πελοπον. πολέμου κατακτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρεδόθη ἐκουσίως ὑπ' αὐτῶν Περδίκκῃ τῷ *Β'* ὡς συμμάχῳ. Τῷ δὲ 168 παραδοθεῖσα ἀμαχητὶ σχεδὸν τοῖς Ῥωμαίοις διὰ προδοσίας, ἀπετέλεσε μέρος τοῦ *γ'* τμήματος ἐκ τῶν τεσσάρων. Ἐπὶ δὲ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου διαιρεθείσης τῆς Μακεδονίας εἰς δύο, ἡ Βέρροια ἐτάχθη ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ *α'* τμήματος ἔχοντος πρωτεύουσαν τὴν Θεσσαλονίκην. — *γ'* τὸ *Κίτιον*. — *δ'* ἡ *Λεβαία*. — *ε'* ἡ *Ἡμαθία*. — *ς'* ἡ *Μιεζα*.

Τῆς Ἰλλυρίδος 1^{ον} ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Δασσαρητίων: *α'* ἡ ΛΥΧΝΙΔΟΣ [ἄλλ: *Λυχνηδός*, *Λύχρινδος*, *Λυχρινδών* κτλ. ὕστερ: *Ἀχρίε*, *Ἀχρίδα*, *Ἀχρίτα* κτλ.] παρὰ τὴν ΒΑὴν ὄχθην τῆς ὁμωνύμου λίμνης ἐπὶ λόφου, ἀμφιθεατρικῶς ἐκτισμένη καὶ τεῖχει περιβεβλημένη, πρωτεύουσα τῶν Δασσαρητίων, μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος. Ἐπὶ Φιλίππου συμπεριελήφθη ἐν τῷ μακ: κράτει· τῷ 229 ὑπετάγη τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰλλυριῶν Πλευράτῳ συμμάχῳ τῶν Ῥωμαίων μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τοῦ μακεδ. καὶ Ἰλλυρικ. κράτους τοῖς Ῥωμαίοις καὶ εἶτα τοῖς Βυζαντινοῖς. — *β'* ἡ *Χρυσοορδίων* καὶ *γ'* ἡ *Γερτοῦς* καὶ *δ'* ἡ Ἀντιπατρία, περὶ ἧς ἐφεξῆς, καλούμεναι καὶ αἱ τρεῖς ὁμοῦ Φοιβάτιδες. — *ε'* αἱ *Ἐργχελάραι*. — *ς'* ὁ *Κέραξ*. — *ζ'* ἡ *Σατίων*. — *η'* οἱ *Βοιοί*. — *θ'* τὸ *Πήλιον*. Τὸ 335 π. Χ. πολέμων παρ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος κατ' Ἰλλυριῶν ἔμαθε τὴν ἀποστασίαν τῶν Θηβαίων· τότε ἐνεπρήσθη τὸ Πήλιον ὑπὸ Κλείτου τοῦ βασιλέως τῶν Ἰλλυριῶν, ἀλλὰ συνωκίσθη πάλιν, διότι τῷ 200 π. Χ. ὁ ὕπατος Σουλπίκιος κατέλιπεν ἐν αὐτῇ φρουράν. — 2^{ον} ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Πενεστῶν: *ι'* τὰ ΤΥΚΑΝΑ πρωτεύουσα. Τῷ 190 π. Χ. ἀπεκρού-

σθη πολιορκῶν αὐτὴν ὁ ὕπατος Κλαύδιος, τὸ δ' 469 ὁ Περ-
σεὺς ἐξηνδραπόδισε τοὺς κατοίκους αὐτῆς. — ια' τὸ *Οὔρειον*
καὶ αὕτη ταῦτά τῇ προηγουμένη ἔπαθεν ὑπὸ Περσέως. — 3^{ον}
ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἑορδαίων· ιβ' τὰ ΣΚΑΜΠΑ [ἄλλ· ἡ Σκαμπία,
οἱ Σκαμπεῖς] παρὰ τὸν Γενοῦσον ποταμὸν πρωτεύουσα τῶν
Ἑορδαίων. — ιγ' τὰ Δέβομα. — ιδ' ἡ Δαυλία. — 4^{ον} ἐν τῇ
τῶν Ἀλθανῶν· ιε' ἡ Ἀλθανόπολις. — 5^{ον} ἐν τῇ Παρθίων·
ισ' ἡ Πάρθος. — 6^{ον} ἐν τῇ τῶν Ταυλαντίων· ιζ' ἡ Σεσάρη-
θος. — 7^{ον} Μεταξὺ τοῦ Δρίλωνος τοῦ χωρίζοντος τὴν Δαλ-
ματίαν ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς ἢ μακεδονικῆς Ἰλλυρίας καὶ τοῦ
ἀκρωτηρίου Ἀκροκεράυνια· ιη' ἡ Αἰσσος [ἄλλ· ἡ Αἰσσός]
παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην καὶ πρὸς τῇ ἐκβολῇ τοῦ Δρίλωνος·
κτίσμα [385 π. Χ.] Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου τυράννου τῶν
Συρακουσῶν· τῷ 367, ἀποθανόντος αὐτοῦ, ὑπετάγη τοῖς Ἰλ-
λυριοῖς, ἀφ' ὧν Φίλιππος ὁ γ' [224 π. Χ.] ἀφείλε μὲν αὐτὴν τε
καὶ τὴν ΒΑΣ αὐτῆς ὑψουμένην ἀκρόπολιν Ἀκρόλισσον καλουμέ-
νην· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ περιῆλθεν αὕτη πάλιν εἰς χεῖρας τῶν
βασιλέων Ἰλλυρίας Πλευράτου καὶ Γενθίου. Ὑστερον δ' ἐδέ-
ξατο ἀπρίκους Ῥωμαίους. — ιθ' ἡ ΕΠΙΔΑΜΝΟΣ [ὅστ· τὸ *Δυρ-*
ράχιον] πόλις μεγάλη, πολυάνθρωπος, εὐλίμενος, ἐμπορικὴ,
μεταξὺ τοῦ Οὐλουλέου καὶ Παλάμνου ποταμοῦ· κτίσμα Κερ-
κυραίων ὑπὸ οἰκιστὴν Φάλιον Ἐρατοκλείδου Κορίνθιον, Κο-
ρινθίων καὶ ἄλλων Δωριέων. Ἡ Ἐπίδαμνος ἐγένετο ἀφορμὴ
τοῦ πελοποννησ. πολέμου, διαφορομένων πρὸς ἀλλήλους τῶν
ἀριστοκρατικῶν αὐτῆς καὶ δημοκρατικῶν. Περιπεσοῦσαν τὴν
Ἐπίδαμνον εἰς τὴν ἐξουσίαν Γλαυκίου τοῦ τῶν Ἰλλυριῶν βασι-
λέως τῷ 316 ὁ Κάσανδρος ἀφείλε, τῷ δὲ 312 οἱ Κερκυραῖοι
παρέδωσαν πάλιν τῷ Γλαυκίᾳ· τῷ δὲ 245 π. Χ. Φίλιππος ὁ Γ'
κατέλαβε ταύτην. Τέλος καταλαβόντες οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Ἰλ-
λυρίαν μετωνόμασαν αὐτὴν *Δυρράχιον* διὰ τὸ εἶναι δυσσιώ-
νιστος αὐτοῖς ἡ λέξις Ἐπίδαμνος [= Ἐπί-damnum λατ·=
ζημία] καὶ ὠχύρωσαν. Ἐξ Ἐπιδάμνου ἤρχιζεν ἡ περιώνυμος

Ἐγνατία οὗτος, συνέχεια οὗσα τῆς ἐν τῇ ἰταλικῇ πόλει Ἐγνατίας [ἐξ ἧς καὶ τὸ ὄνομα] καταληγούσης Ἀππίας ὁδοῦ, καὶ διὰ τῆς Ἀπολλωνίας καὶ Θεσσαλονίκης ἦγεν εἰς Βυζάντιον. Ἐν ταύτῃ διέτριψεν ἐξόριστος ὁ Κικέρων, ὁ δὲ Πομπήιος εὗρε κρησφύγετον μετὰ τῶν περὶ αὐτόν. Ἐπὶ δὲ Αὐγούστου ἐγένετο πρωτεύουσα τῆς Νέας Ἡπείρου. — κ' ἡ Πέτρα παράλιος πόλις μετὰ τῶν ποταμῶν Παλάμνου καὶ Γενούσου. — κα' τὸ Πόρθιον πρὸς Ἀς μεσογειότερον τῆς Πέτρας. — κβ' τὸ Ἀσπαράγιον παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Γενούσου. — κγ' ἡ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ [ἄλλ.: Γυλάχεια] ἐπισημοτέρα μετὰ τὴν Ἐπίδαμνον πόλις τῆς Ἰλλυρίας κειμένη ἐν καλῇ γῆς τε καὶ θαλάσσης καὶ τῶν ποταμῶν Ἀψου καὶ Ἀώου θέσει ἐφ' ὑψώματος· κτίσις [587 π. Χ.] Κερκυραίων καὶ Κορινθίων καὶ ἄλλων Δωριέων. Εὐνομιωτάτη, ἐμπορικὴ καὶ φυτώριον ἑλληνικῆς παιδείσεως ἐπὶ Ῥωμαίων καταστᾶσα προὔτιματο ἐνίστε καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν ταύτῃ ἐξεπαιδεύετο ἐπὶ ἡμῖσι ἔτος μειράκιον ὧν ὁ Αὐγούστος μέχρι τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Ἐν τῇ Ἀπολλωνίᾳ ὑπῆρχον καὶ λαμπρὰ οἰκοδομήματα καὶ ἔργα τέχνης, ἐν οἷς καὶ ὁ περίβλεπτος ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὰ εἰς αὐτὸν ἀγάλματα καὶ ἀναθήματα. Ἐκ ταύτης κατήγετο Δημόφρονος ὁ τοῦ Εὐηνίου υἱὸς ὁ περιδοξὸς μάντις τοῦ ἐν Μυκάλῃ τοὺς Πέρσας κατατροπωσαμένου ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ Νεοπτόλεμος τις Ὀλυμπιονίκης δρόμου νίκην λαβὼν. — ΜΑΣ δὲ τῆς Ἀπολλωνίας ὑπῆρχεν ὁ ἱερὸς τόπος, τὸ θαυματουργὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Νυμφαῖον, ἐν ᾧ θαυμαστόν τι πῦρ Ἀθάνατον καλούμενον ἐδεικνύετο, ὅπου οὗτ' αὐτὴν τὴν πέριξ γῆν ἐξεπέρου, ἀλλὰ καὶ χλόην καὶ δένδρα πολὺ πλησίον θάλλοντα εἶχε καί, ὅτε ἔβρεχεν, ἠύξανε καὶ ὑψοῦτο· ἐξήρχετο δὲ τὸ πῦρ ἐκ πέτρας. — κδ' ἡ Ἀρτιπατρία πόλις ὀχυρὰ πρὸς Ἀς τῆς Ἀπολλωνίας ἐν τῇ μεσογαίᾳ παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Ἀψου καὶ ΝΔς τοῦ ὄρους Τομάρου· κτίσμα [300 π. Χ.] τοῦ Κασάνδρου. Τῷ 200 π. Χ. ὁ ὑπατος Σουλπίκιος,

ἐξεπολιόρκησεν, ἐλεηλάτησεν, ἐπυρπόλησε καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας τῶν κατοίκων ἐξηνδραπόδισεν. — καὶ ἡ *Βουλὴ* ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἀώου. — καὶ ἡ *Αὐλὼν* παράλιος μετὰξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Ὀρικοῦ πόλις ἐμπορικὴ μετ' ἐπινείου καὶ ἀποβάθρα τῶν εἰς Ἰλλυρίαν, Μακεδονίαν καὶ Ἑλλάδα καταπλεόντων ἐξ Ἰταλίας.

§ 46

Η ΠΕΙΡΟΣ

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἥπειρος [ἄλλ: ἡ Ἀπειρος, ἡ Ἀπειρα, ἡ Ἀπείρη, ἡ Ἀπία(;) , ἡ Αἶσα(;) ἡ Καμπάρια(;)] ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, Μς ὑπὸ τῆς Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας καὶ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, Ἀς ὑπὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους καὶ Βς ὑπὸ τῆς Ἰλλυρίας.

ΟΡΗ. Πρὸς Βν: α' τὰ ΚΕΡΑΥΝΙΑ χωρίζοντα τὴν Ἥπειρον ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίας. — Πρὸς Ἀς: β' τὸ ΒΟΙΟΝ. — γ' ἡ Τύμφη [ἄλλ: Στύμφη]. — δ' ὁ Λύγκος. — ε' ὁ Λάκμων [ἄλλ: ὁ Λακμών, ὁ Λακμός.] — ς' τὸ Κερκετικόν(;) — ζ' ἡ ΠΙΝΔΟΣ [ἄλλ: ὁ Πίνδος, τὸ Πίνδος, ἡ Πινδοῦς] δι' οὗ ἐνόματος συνήθως ἐδηλοῦτο ὅλον τὸ ἀπὸκρημνον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὄρος τὸ συναπτόμενον Βς μετὰ τοῦ Λάκμονος καὶ Μς μετὰ τοῦ Τυμφορηστοῦ χωρίζον οὕτω τὴν Ἥπειρον ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας. — Πρὸς Μν: η' ἡ Κράνεια(;) — θ' ὁ Θάμαρος. — ι' τὸ Πτελεδόν(;) περικείμενον τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ. — Πρὸς Ἀς: ια' τὰ ΑΚΡΟΚΕΡΑΥΝΙΑ πρὸς τῷ Ἀδριατικῷ καὶ Ἰονίῳ πελάγει. Μεσογειότερα: ιβ' ὁ Τόμαρος [ἄλλ: ὁ Τμάρος, τὸ Τομοῦρον]. — ιγ' ὁ Πολάρος(;) . — ιδ' τὸ Κασσωπαῖον(;) . — ιε' τὸ Ἀμυρον(;) .

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. Ἐκ Βν πρὸς Μν: α' τὸ ΑΚΡΟΚΕΡΑΥΝΙΟΝ. —

Ε' τὸ Φαλακρόν. — γ' τὸ Ποσειδίου. — δ' ὁ Θύαμις. — ε' τὸ Χειμέριον.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΛΩΟΣ [ἄλλ: *Λῆας*, *Ἄρας*(;)] ὁ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἰλλυρίᾳ μνημονευθεὶς, εἶναι κυρίως ὁ μέγιστος τῆς Ἠπείρου ποταμὸς πηγάζων ἀπὸ τοῦ Λάκμονος καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Ἀδρίαν παρὰ τὴν Ἰλλυρικὴν πόλιν Ἀπολλωνίαν. — Ε' ὁ Κέλυδρος(;) — γ' ὁ Φοῖτιξ(;) — δ' ὁ Σιμόεις. — ε' ὁ Ξάνθος. — ς' ὁ Θύαμις. — ζ' ὁ Κάδμος [ὑστερ: *Κεστρεῖρος*]. — η' ὁ ΑΧΕΡΩΝ χυνόμενος εἰς τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἀντικρὺ τῶν Παζῶν. Ἐν αὐτῷ τῷ φοβερῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι ποταμῷ ἐγένετο ἡ νεκρομαντεία καὶ τὸ γυγχοπομπεῖα, διότι ἐκεῖ ἐπιστεύετο ὅτι ἀνήρχοντο αἱ σκιαὶ τῶν νεκρῶν. — θ' ὁ ΚΩΚΥΤΟΣ ὁ ΒΔ, τοῦ Ἀχέροντος ῥέων εἰς τὴν αὐτὴν Ἀχερουσίαν λίμνην. — ι' ὁ Θύαμις χυνόμενος εἰς τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας. — ια' ὁ Χάραδρος. — ιβ' ὁ ΑΡΑΧΘΟΣ καὶ ιγ' ὁ Ἰραχος χυνόμενοι εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον. — ιδ' ὁ Πίρος(;) — ιε' ὁ Δώδωρ [ἄλλ: ἡ Δωδῶρη(;)] — ις' ὁ Σελλήεις παρὰ τὴν πόλιν Ἐφυραν ῥέων. — ιζ' ὁ Πολυάρθης.

ΛΙΜΝΑΙ. α' ἡ ΠΑΜΒΩΤΙΣ ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τῆς Ἠπείρου. — Ε' ἡ ΑΧΕΡΟΥΣΙΑ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀντικρὺ, ὡς εἴρηται, τῶν Παζῶν. — γ' ἡ Ἀρχίση(;).

ΚΟΛΠΟΙ. α' ὁ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ [ἄλλ: Ἀμπρακικός] χωρίζων τὴν Ἠπειρον ἀπὸ τῆς Ἀκαρνανίας, ἐξ οὗ καὶ τὸ πλησίον πέλαγος Ἀμβρακικὸν πέλαγος. — Ε' ὁ Θεσπρωτικός.

ΛΙΜΕΝΕΣ. Ἐκ Βν: α' ὁ Πάτορμος ἐν μέσῳ περίπου τῶν Ἀκροκεραυνίων ὀρέων. — Ε' ἡ Παλαιστή. — γ' ὁ Ὀρχησμός. — δ' ἡ Κασσιώπη. — ε' ὁ Πηλώδης [ἄλλ: Παλώδης]. — ς' τὰ Σύβοτα. — ζ' ὁ ΓΑΓΚΥΣ παρὰ τὸ Χειμέριον ἀκρωτήριον. — η' ὁ Κόμαρος. — θ' ὁ ΑΜΒΡΑΚΟΣ ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ.

ΝΟΜΟΙ. Α' ἡ Χαιρία — Β' ἡ Θεσπρωτία — Γ' ἡ Μολοσσίς.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ. Τῆς Χαιρίας [ἀδιαίρετος]. — Β' τῆς Θεσπρω-

τίας: 1 ἡ Θεσπρωτία, 2 ἡ Κασσωπία, 3 ἡ Ἀμβρακία, 4 ἡ Ἀθαμανία. — Γ' τῆς Μολοσσίδος: 1 ἡ Μολοσσία, 2 ἡ Ἀτινταρία, 3 ἡ Παρναία, 4 ἡ Τυμφαία.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' τῆς Χαονίας: α' ὁ Ὠρικὸς [ἄλλ: τὸ Ὠρικόν, ἡ Ὠρικὸς] πόλις παράλιος ἐν τῷ κόλπῳ τῶν Κεραινῶν, παρὰ τὸν δυσόρμιστον λιμένα Πάνορμον. Τῷ 214 κατέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ μίαν ἡμέραν Φίλιππος ὁ γ', τῇ ὑστεραίᾳ δ' ὁ ὕπατος Οὐαλέριος· τῷ δὲ 214 πάλιν ὁ Φίλιππος. Ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου ἐκυρίευσεν αὐτῆς ὁ Καῖσαρ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ κατεστράφη ἀνωκοδομήθη δ' ὑφ' Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. — β' ἡ Παλαιστή(;) παρὰ τὸν ὁμώνυμον λιμένα. — γ' ἡ Χίμαιρα [ἄλλ: ἡ Χίμαρα] παρὰ τὸν Πάνορμον λιμένα. — δ' ἡ Ὀρχηστὸς(;) παρὰ τὸν ὁμώνυμον λιμένα. — ε' τὸ ΒΟΥΘΡΩΤΟΝ [ἄλλ: Βουθρωτὸς, Βούτρωτος, ὕστερ: Βουτρυτὸς] ἐπὶ τῷ Πηλῳδεῖ λιμένι, πόλις ἀκμαία καὶ ἐμπορικὴ ἐπὶ Ῥωμαίων. — Ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς Χαονίας ἐκ Βν. — ς' ἡ Ἀμαρτία παρὰ τὸν Πολυάνθη ποταμόν. — ζ' ἡ Ἀδριανούπολις. — η' τὸ Ἐκατόμπεδον. — θ' τὸ Ὀμφάλιον. — ι' ἡ Ἐλαιουδς. — ια' ἡ Βαϊάκη. — ιβ' ἡ Φαρωτία [ἄλλ: Φαρωτή]. — ιγ' τὸ Ἐλίκρανον. — ιδ' ἡ Φοινίκη. — ιε' ἡ Κεστρία [ἄλλ: Τροία, Ἰλιον].

Β' τῆς Θεσπρωτίας: α' ἡ Τορόνη [ἄλλ: ἡ Τορώνη] πρὸς Μν τοῦ Θυάμειος ποταμοῦ. — β' ἡ ΕΦΥΡΑ [ἄλλ: Κίχνηρος] πόλις μεγάλη παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην. — γ' ἡ Ἐλάτεια [ἄλλ: Ἐλάτρεια, Ἐλάτρια]. — δ' ἡ Παρδοσία. — ε' ἡ Βιτία [ἄλλ: Βατία]. — ς' τὰ Βούχετα [ἄλλ: Βουχέτιον]. — ζ' ἡ Κασσωπία [ἄλλ: Κασσώπη]. — η' ἡ Ἐλαία μετὰ τὴν Ἐλατρείαν καὶ Ἀχερουσίας λίμνης. — θ' αἱ Εὐρυμεραί παρὰ τὴν Κασσώπην. — ι' ἡ Γιτανῶν πόλις. — ια' ἡ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς Ἠπείρου ἀντικρὺ τοῦ Ἀκτίου ἀκρωτηρίου· πρωτεύουσα τῆς Μς Ἠπείρου, κτίσμα τοῦ Αὐγούστου διὰ τὴν νίκην, ἐν ᾗ κατεναυμάχησε [31 π. Χ.] τὸν Ἀντώ-

νιον καὶ τὴν Κλεοπάτραν πρὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ διὰ τοῦ συνοικισμού γενομένη μεγάλη καὶ πολυανθρώπων ἰδρύθησαν ἐντολῇ τοῦ Αὐγούστου πεντετηρικοὶ ἀγῶνες εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, οὗ λαμπρὸν ναὸν ἔκτισεν ὁ Αὐγούστος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐκαλοῦντο δ' οἱ ἀγῶνες «τὰ Ἀκτια». Τοσαύτης δὲ ἐλευθερίας ἀπέλαυσαν οἱ Νικοπολίται, ὥστε παροιμιώδης ἐγένετο ἡ φράσις: «Νὴ τὴν Καίσαρος τύχην, ἐλεύθεροι ἐσμέν.» Ἐθεωρεῖτο δὲ ἡ πόλις ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μετεῖχε τῆς Ἀμφικτυονίας τῶν Δελφῶν πέμπουσα ὃ ἱερομνήμονας. Λαμπρά δὲ οἰκοδομήματα ἐκόσμου τὴν Νικόπολιν, οἷον ὁ ῥηθεὶς ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, τὸ γυμνάσιον καὶ τὸ στάδιον ἐν ἄλλαι. Περίφηρον δ' ἦν καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἔστηκε τῷ θεῷ ὁ Αὐγούστος ἐν ᾧ τῆς σκηνῆς τόπῳ τῷ ἐπὶ λόφῳ ἔβλεπε τὴν ναυμαχίαν. — Ἰδ' ἡ Βερονίκη [ἄλλ.: Βερενίκη, Βερονικὴς] ἐν τῇ Μν Ἠπειρῷ κτίσμα τοῦ μεγάλου αὐτῆς βασιλέως Πύρρου. — Ἰδ' ἡ ΑΜΒΡΑΚΙΑ [ἄλλ.: Ἀμπρακία, Ἀμβρακίη ἰων:] μετὰ τοῦ ποταμοῦ Ὠρωποῦ καὶ τοῦ Ἀράχθου, κτίσμα τῶν Θεσπρωτῶν καὶ κατὰ τὴν μυθολογίαν τοῦ Ἀμβρακκοῦ υἱοῦ τοῦ Θεσπρωτοῦ υἱοῦ τοῦ Λυκάονος, ἀποικία δὲ [636 π. Χ.] τῶν Κορινθίων ὑπὸ ἡγεμόνα Γόργον τὸν υἱὸν τοῦ Κυψέλου. Μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίας τῶν Κυψελιδῶν ἐν αὐτῇ καὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, εἰκαὶ κατενικήθη [425 π. Χ.] ὑπ' Ἀθηναίων καὶ Ἀκαργάνων παρὰ τὴν Ὀλπην, ἤρμασε καὶ αὐτονομίαν εἶχε μέχρι Φιλίππου τοῦ δόλῳ αὐτὴν ὑποτάξαντος· εἴτα δὲ Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς τοῦ Κασσάνδρου παρέδωκεν αὐτὴν τῷ Πύρρῳ, ὅστις ἐκήρυξεν αὐτὴν καθέδραν τοῦ ἡπειρωτικοῦ αὐτοῦ κράτους, ὡχύρωσεν ἰσχυρῶς καὶ διεκόσμησε διὰ πολλῶν οἰκοδομημάτων καὶ ἔργων τέχνης. Τὸ στερεώτατον αὐτῆς τεῖχος ἀπετέλει περιφέρειαν 3,000 ῥωμαϊκῶν βημάτων καὶ ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Περράνθου, ἐφ' οὗ ἡ ἀκρόπολις, μέχρι τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου. Ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ἔχω-

ρίζετο ἡ πόλις διὰ βαθείας τάφρου· ὁ δὲ λιμὴν αὐτῆς ἐκλείετο δι' ἀλύσεως καὶ προϋφυλάσσετο διὰ φρουρίου Ἀμβρακος καλουμένου, εἰς ὃ ἐκ τῆς ξηρᾶς εἰσέρχετό τις μόνον διὰ στενωποῦ τινος. Τῶν οἰκοδομημάτων δὲ ἀξιοθέατον ἦν τὸ ὁμῶνυμον ἀνάκτορον τοῦ Πύρρου *Πυρρεϊον*, οἱ *ραοὶ* τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς Ἀφροδίτης, τὸ ἡρώον τοῦ Αἰνείου κείμενον παρὰ τὸ μικρότερον θέατρον, τὰ δύο θέατρα, ὧν τὸ ἕτερον μείζον τοῦ ἑτέρου. Κατεστράφη δὲ ἡ Ἀμβρακία τὸ 189 π. Χ. ὑπὸ τοῦ Μ. Φουλβίου Νωβελίωνος, ὅστις ἀγρίως ἀφῆρπασεν αὐτῇ πάντα πολύτιμον κόσμον, ἐσύλησε τὰ ἱερὰ καὶ ὅσα δὲν κατεσυντρίβησαν ὑπὸ τοῦ βαρβάρου αὐτοῦ στρατοῦ, ταῦτα ἐπεμψεν αὐτὸς εἰς Ῥώμην. — ιδ' ἡ *Χαράδρα* [ἄλλ: ἡ *Χάραδρος*] πρὸς Δς τῆς Ἀμβρακίας μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν Ἀράχθου καὶ Ὠρωποῦ. — ιε' αἱ *Δεξιμεναι* [*Εὐρυμεναι*;] — ις' ἡ *Κορώγεια* [*Κράγεια*;] — ιζ' τὸ ΔΜΦΓΛΟΧΙΚΟΝ Ἀργος οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης ἐν τῷ μυχθῷ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ παρὰ τὴν ὄχλην τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ· κτίσμα, ὡς μυθολογεῖται, Ἀμφικράου τοῦ Ἀλκμαίωνος ἢ Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀργεῖου, ὅστις συνόκισεν ἀμέσως μετὰ τὰ τρωικά τὴν Ἀμφιλοχίαν πᾶσαν καὶ ἀνέδειξε πρωτεύουσαν τὸ Ἄργος. Μετὰ χρόνον πολὺν Ἀμβρακιῶται ἐκβαλόντες τοὺς Ἀργεῖους τοῦ Ἀμφιλόχου κατέλαβον αὐτοὶ τὴν πόλιν· ὕστερον δ' οἱ Ἀθηναῖοι προσκληθέντες ὑπὸ τε τῶν ἐκβληθέντων Ἀργείων καὶ Ἀκαρνάνων ὑπ' ἀρχηγὸν τὸν Φορμίωνα ἐξέβαλον τοὺς Ἀμβρακιώτας καὶ παρέδωκαν τὴν πόλιν Ἀργείοις καὶ Ἀκαρνᾶσιν, ὅτε καὶ πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι ἐγένοντο σύμμαχοι τῶν Ἀκαρνάνων. Οἱ δ' ἐκβληθέντες Ἀμπρακιῶται μετὰ καὶ ἄλλων, οὓς συνέλεξαν, οἷον Χάονας καὶ βαρβάρους, προσβαλόντες [431 π. Χ.] τὸ Ἄργος ἀπεκρούσθησαν· ὁμοίως καὶ τὸ 425 π. Χ. οἱ Ἀμπρακιῶται ἔχοντες συμμάχους Πελοποννησίους ὑπὸ τὸν Σπαρτιάτην Εὐρύλοχον καὶ τὸν Μακάριον ἐστράτευσαν κατὰ τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργους, ἀλλ' ἐν μάχῃ παρὰ τὰς

Ἔλπας ὑπὸ τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ Ἀκαρνάνων, Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων ὑπὸ στρατηγὸν τὸν Ἀθηναῖον Δημοσθένην κατανικηθέντες ἀπεκρούσθησαν καὶ πάλιν. Παρὰ τὸ Ἄργος ὑπῆρχον τέσσαρες ὄχυραί θέσεις: 1 αἱ Κρηναί ΜΔς· 2 Ὀλπαί [ἄλλ: Ὀλπη] παρὰ τὴν θάλασσαν· 3 ἡ Μητρόπολις παρὰ τὰς Ὀλπας· 4 ἡ Ἰδομένη πρὸς Βν. — Πρὸς Ας δὲ τῆς Ἀμφιλοχίας χώρας ἐν τῇ Ἀθαμαντίᾳ ἦσαν αἱ πόλεις: ις' ἡ Ἀργιθέα παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἰνάχου ἐπὶ τῆς ὑπὲρ τῆς Πίνδου εἰς Θεσσαλίαν ἀγούσης ὁδοῦ. Παρὰ τὴν Ἀργιθέαν ἦν τὸ φρούριον Αἰθοπία καὶ πρὸς Ας τούτου ἕτερον φρούριον Ἀθηναῖον καὶ ναὸς τις τοῦ Διὸς Ἀκταῖον καὶ που πέριξ ἄλλο φρούριον Ποιτρευιον (:) — ιζ' ἡ Ἡράκλεια καὶ ιη' ἡ Τετραφυλία καὶ ιθ' ἡ Θεοδωρία [ἄλλ: Θεοδοσία, Θευνδοσία] καὶ κ' ἡ Ἀκαρθος καὶ κα' ἡ Κραννῶν (:).

Ι' τῆς Μολοσσίδος: α' ἡ ΠΑΣΣΑΡΩΝ πρωτεύουσα τῶν Μολοσσῶν πρὶν ἢ ὁ Πύρρος ἀνεκέρυξε τὴν Ἀμβρακίαν. Τὸ 469 ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. — β' ἡ Τέκμων παρὰ τὴν Θεσπρωτίαν, ἐξ οὗ καὶ ὡς Θεσπρωτικὴ πόλις ἐνίοτε μνημονεύεται. — γ' ἡ Φυλάκη. — δ' τὸ Ὀρρεῖον (:). — ε' ἡ Χαλκίς. — ς' ἡ Εὐροία. — ζ' ἡ Βούρειμα (:). — η' τὸ Αἰγίλιον. — θ' ἡ Ὀξύνεια (:). — ι' αἱ Ἀλαλκομεναί. — ια' ἡ ΔΩΔΩΝΗ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἑλλοπίων ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τῆς Ἡπείρου ὑπὸ ταῖς ΜΔς ὑπὸ ῥεῖαις τοῦ Τομάρου, ἐπὶ τόπου «δυσχειμέρου» κατὰ τὸν Ὅμηρον, κληθεῖσα οὕτως ἢ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν ἢ ἀπὸ Δωδώνος ποταμοῦ παραρρέοντος αὐτήν. Περίδοξος ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐγένετο αὕτη διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Πελασγικοῦ Διὸς, ὅπερ ἦν τὸ παναρχαιότατον πάντων τῶν ἐλληνικῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς, τὸ κατ' ἐξοχὴν πεφιλημένον ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ τὸ ἐν ἀνθρώποις τίμιον, «ναῖον ἐν πυθμένι φηγοῦ,» καθ' Ἡσίοδον. Ἐκεῖτο δὲ παρὰ τὴν πόλιν Δωδώνην εἰς τὴν ὑπὸ ῥεῖαν τοῦ Τομάρου ἐν τόπῳ ἐλώδει, διαρρεομένῳ ὑπὸ πο-

ταμοῦ τινος Δώδωνος ἢ Σελλήεντος καλουμένου. Ἐν τῷ μαν-
τείῳ μνημονεύονται ὑπάρχοντα: 1 *ναὸς εἰς τὸν Δία*, οὗ «*σύν-
ναος*,» ἤτοι συντιμωμένη ἦν ἡ Διώνη· 2 *οἰκία ἱερὰ*, ἐν ᾗ ἴσως
κατόικουν οἱ περιηγηταί, ὑποφῆται καὶ ἄλλοι ἱεροὶ ἄνδρες
καὶ ὑπρέττει τοῦ χρηστηρίου· 3 ἡ ἱερὰ δρῦς ἢ *πηγὴς*, ἐφ' ἧς
τὸ πρῶτον πελεία ἢ δύο πελειάδες κατὰ τὴν μυθολογίαν κά-
θεζόμεναι ἐθεσπιώδουν· κατὰ δ' ἄλλους αὕτη αὕτη ἡ δρῦς κι-
νουμένη ἐχρησφόδει, δι' ἧς καὶ «*πολύγλωσσος*» ἐκλήθη ὑπὸ
Σοφοκλέους· 4 *δύο στῆλοι παράλληλοι πλησίον ἀλλήλων*, καὶ
ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνὸς ἦν *χαλκίον* ὅμοιον πρὸς λέβητα, ἐπὶ δὲ τοῦ
ἐτέρου *παιδάριον* ἔχον ἐν τῇ δεξιᾷ μαστίγιον μετὰ χαλκῶν
ἱμάντων. Ὅτε λοιπὸν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου αἰωρούμενοι οἱ ἱμάντες
ἔψαυον τοῦ χαλκίου, τότε τοῦτο ἀδιαλείπτως ἤχει ἐφ' ὅσον ὁ
ἄνεμος ἔπνεεν. Ἐκ τοῦ ἤχου δὲ τοῦ χαλκίου ἐγίνωσκον οἱ
ὑποφῆται τὴν βουλὴν τοῦ Διός· 5 ἄλλα οἰκοδομήματα, *ναοί*,
στοαί, κτλ· 6 *πολύτιμα ἀναθήματα πόλεων καὶ ἀνδρῶν*, οἷον
οἱ *χαλκοὶ κρατῆρες* τοῦ Αἰνείου, αἱ *ἀσπίδες* τοῦ Πύρρου, τὸ
χαλκίον καὶ ὁ *ἀνδριὰς* εἰς Δία τῶν Κερκυραίων κτλ., περὶ ὧν
πάντων ἐφρόντιζον οἱ Δωδωναῖοι ὅπως ἐν τῷ τῆς Φωκίδος
Ἀπόλλωνος μαντείῳ οἱ Δελφοί. Θεωροῦς δ' ἔπεμπον πολλὰ
πόλεις, ἐξ ὧν αἱ Ἀθῆναι 9 κομίζοντας θύματα τῷ τε Διὶ καὶ
τῇ Διώνῃ καὶ πολύτιμα ἀναθήματα· οἱ δὲ Βοιωτοὶ κατ' ἔτος
τρίποδα καὶ ἄλλοι ἄλλα. Οἱ δὲ ἄνθρωποι τῶν ὁμηρικῶν χρό-
νων ἐν αὐτῷ ἐζήτουν νὰ μάθωσι τὴν βουλὴν τοῦ Διὸς καὶ εἰς
τὸν Δωδωναῖον Δία ἔστρεφον τὰ ὄμματά ἀποτείνοντες τὰς
αὐτῶν προσευχάς, ὧν μία καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως αὕτη:

Ζεῦ, ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἄμφι δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
..... τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύσopa Ζεῦ.

7 οἱ *Σελλοὶ* ὑποφῆται, «*ἀνιπτόποδες καὶ χαμαιεῦναι*» ἡγε-
γόμενοι, οἷον εὐτέλειαν ἀσχοῦντες, καὶ οἱ ἄλλοι θεράπον-

τες τοῦ μαντείου, δι' ὧν ὁ χρηστηριαζόμενος ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς. Ἀλλ' ὕστερον ἀντὶ ἀνδρῶν εἰς τρεῖς γυναικας γραίας ἐπετράπησαν τὰ τῶν χρησμῶν. Ἐσυλήθη τὸ μαντεῖον τοῦτο ἄλλοτε ὑπ' ἄλλων καὶ τὸ 220 [π. X.] ὑπὸ Αἰτωλῶν στρατηγούντος αὐτῶν τοῦ Δορυμάχου, οἵτινες πλούσια μὲν αὐτοῦ ἀναθήματα ἤρπασαν, οἰκοδομήματα δὲ ἐνέπρησαν. Τὸ Δωδωναῖον μαντεῖον ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἐστία τοῦ ἀρχαιοτάτου πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων.

§ 47.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Θεσσαλία [ἄλλ: *Θετταλία*, ἰων: *Θετταλίη*, ἀρχ: *Πελαγρία*, *Αἰμορία*, *Πυρροδία*, *Πυρραία*, *Αἰολίς*(;)] ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τοῦ Αἰγαίου, Βς ὑπὸ τῆς Μακεδονίας, Δς ὑπὸ τῆς Ἡπείρου, Μς ὑπὸ τῆς Αἰτωλίας, Δωριδος καὶ τῶν ἐπικνημιδίων Λοκρῶν.

ΟΡΗ. Πρὸς Βν: α' ὁ ΟΛΥΜΠΟΣ [ἄλλ: ἐπικ: *Ὀλυμποι*, ἰων: *Οὐλύμπος*, ἐπιγρ: *Ὀ.λομπος* καὶ *Ὀ.λονπος*]. — Πρὸς Ἀς: β' ἡ Ὀσσα. — γ' τὸ Πήλιον. — Πρὸς Μν: δ' ἡ Ὀθρυς [ἄλλ: *Ὀθρὸς*] — ε' ἡ Οἶτη. — ς' ὁ Τυμφρηστός. — Ἐν τῇ μεσογαίᾳ: ζ' τὸ Τιτάριον ὄρος Δς τοῦ Ὀλύμπου. — ἡ' ὁ Κύφος.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. Ἀς: α' ἡ ΣΗΠΙΑ ἀντικρὺ τῆς νήσου Σκιαθίου. β' Μς ἐν τοῖς ἐνδοπάτοις τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου ἡ Πύρρα. — γ' τὸ Ποσειδῖον ἐν τῷ στόματι τοῦ αὐτοῦ κόλπου.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΠΗΝΕΙΟΣ ὁ μέγιστος ποταμός, εἰς ὃν ἐκβάλλουσι πάντα σχεδὸν τὰ ὕδατα τῆς Θεσσαλίας ἐκδιδοὺς εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῆς χαριστάτης κοιλάδος τῶν Τερμῶν. Παραποτάμια τοῦ Πηνειοῦ: β' ὁ Εὐρώπος [ἄλλ: *Τιταρήσιος*]. — γ' ὁ Αἰθαῖος. — δ' ὁ Ἴων. — ε' ὁ Πάμισος. — ς' ὁ Φοῖριξ. —

ζ' ὁ Κουράλιος [ἄλλ: Κονάριος, Κωράλιος]. — η' ὁ Ὀρόχω-
ρος. — θ' ὁ Ἀπιθαρός [ἄλλ: Ἑπιθαρός]. — ι' ὁ Ἐριπεύς
[ἄλλ: Ἐρισεύς, Ἐλιπεύς, Ἐρίπους]. — ια' ὁ ΣΠΕΡΧΕΙΟΣ
ἐν τῇ Φθιώτιδι ἐκ τοῦ Τυμφρηστοῦ εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλ-
πον ἐκδιδοῦς. Παραποτάμια δ' αὐτοῦ: ιβ' ὁ Ἀσωπός. — ιγ'
ὁ Δύρας. — ιδ' ὁ Μέλας.

ΑΙΜΝΑΙ. α' ἡ Βουβήτης. — β' ἡ Ξορία [ἄλλ: Ξυνιάς]. — γ'
ἡ Νεσσωρίς. — δ' ἡ Ἀσκουρίς.

ΚΟΛΠΟΙ. α' ὁ ΠΑΓΑΣΗΤΙΚΟΣ. — β' ὁ ΜΑΛΙΑΚΟΣ.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ. Α' Ἐστιαιωτίτις. Β' Πελασγιωτίτις. Γ' Θεσσαλι-
ωτίτις. Δ' Μαγνησία. Ε' Φθιωτίτις. ς' Αἰνιᾶνες, Ἀρνοπίτις, Μηλις.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' τῆς Ἐστιαιωτίτιδος: α' ὁ Ὀρχομενός παρὰ τὸν
Ὀλυμπον. — β' ἡ Μυρία [ἄλλ: Ἀλμωνία, Ἀλμός]. — γ' τὸ
Πύθειον καὶ δ' ἡ Δολίχη καὶ ε' ἡ Ἀζωρος, αἵτινες ὁμοῦ ἀ-
πετέλουν ἰδίαν ἐπαρχίαν Τρίπολιν καλουμένην. — ς' ὁ Ὀ-
κτώλοφος [ἄλλ: Ὀττώλοφος, Ὀττώλοφος]. — ζ' τὸ Ἐρί-
τιον. — η' ἡ Ὀλοσσὼν [ἄλλ: Ὀλοσῶν, Ὀλόσσων]. — θ' αἱ
Κυρεταίαι [ἄλλ: Χυρεταίαι]. — ι' αἱ Μύλαι [ἄλλ: Μυλαί] πό-
λις ὀχυρά. — ια' Μάλλοια [ἄλλ: Μάλοια]. — ιβ' ἡ Ἡλώρη
[ἄλλ: Αἰμώρη]. — ιγ' ἡ Φάλαρρα [ἄλλ: τὸ Φάλαρρον] πό-
λις ἀρχαιοτάτη. — ιδ' ἡ Μητρόπολις. — ιε' ὁ Ἀτραξ [ἄλλ:
ἡ Ἀτρακία]. — ις' αἱ Εὐρυμεταί. — ιζ' ἡ Οἰχαλία. — ιη' ἡ
Φαρκαδὼν [ἄλλ: Φαρκεδὼν, Φαρκιδὼν]. — ιθ' τὸ Φάκιον. —
κ' ἡ ΠΕΛΙΝΝΑ [ἄλλ: ἡ Πε.λίνα, τὸ Πε.ληναῖον, Πε.λινναῖον,
ἡ Πέ.λίνα] πόλις μεγάλη καὶ ὀχυρά. — κα' ἡ ΤΡΙΚΚΗ ἢ ΤΡΙΚΚΑ
ἐπὶ τῆς Βς ὄχθης τοῦ Αθηαίου παραποταμίου τοῦ Πηνειοῦ
πόλις ὀχυρά, περιτετειχισμένη· ἡ δ' ἀκρόπολις αὐτῆς ἔκειτο
ἐπὶ λόφου ἐπὶ τῆς πεδιάδος ὑψομένου. Ἐπίσημος δ' ἐγένετο
ἡ Τρίκκη διὰ τὸ παρ' αὐτὴν κείμενον ἱερὸν τοῦ θεραπεύοντος
πᾶσαν νόσον Ἀσκληπιοῦ, πρὸς ὃν προσήρχοντο, ὅπως ἐν Ἐπι-
δαύρῳ καὶ Κῷ, οἱ ἐκ παντοίων νόσων κάμνοντες. Ἐν τῷ ναῷ
ἀνέκειντο πίνakes, ἐν οἷς ἀνεγράφοντο αἱ νόσοι καὶ αἱ θε-

ραπειᾷ. Ἡ Τρίκκη, καίπερ πολλὰ παθοῦσα, οὐχ ἤττον πάντοτ' ἦν πόλις ἐπίσημος καὶ μάλιστα κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ὡς ῥηθήσεται. — κβ' οἱ ΓΟΜΦΟΙ ΜΔς τῆς Τρίκκης ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ Κερκετικοῦ ὕδρου εἰς Θεσσαλίαν ἀγούσης παρὰ τὸν Κουράλιον ποταμόν. Πόλις ἐπίσημος, πολυάνθρωπος, ὀχυρά, κατεδαφισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, ὕστερον δὲ πάλιν ἀνακτισθεῖσα. Παρ' αὐτὴν ΒΔ ἦν τὸ φρούριον *Φαῖκα*. — κγ' ἡ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ πόλις μεγάλη γενομένη διὰ τοῦ συνοικισμού τριῶν γειτονικῶν πολιχνῶν, ὧν μόνον μιᾶς γινώσκομεν τὸ ὄνομα *Ὀρθύριον* καλουμένης.

Β' τῆς Πελασγιώτιδος παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Πηνειοῦ ὄχθην: α' ὁ Γόρρος [ἄλλ: *Γόρροι*] πόλις ὀχυρὰ παρὰ τὸ στόμιον τῶν Τερπῶν πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τοῦ Πηνειοῦ ὄχθῃ ἐπὶ τριῶν λόφων ἐκτισμένη καὶ περιτετειχισμένη. Ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν πολέμων φαίνεται κατεστραμμένη ἡ πόλις αὕτη. — β' ἡ Λαπαθοῦς πολίχνην πλησίον τῶν Γόνων παρὰ τὸ φρούριον Χάρακα. — γ' τὸ *Κόνδυλον* πολίχνην ἰσχυρὸν παρὰ τὴν Λαπαθοῦντα, ἣν ὁ Φίλιππος *Ὀλυμπίαδα* μετωνόμασεν. Ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Πηνειοῦ: δ' ἡ *Ἐλάτεια* κειμένη ἐπὶ τῆς εἰς τὰ Τέρπη ἀγούσης. — ε' ἡ *Γυρτῶν* [ἄλλ: *Γυρτώνη*] ΜΔς τῆς Ἐλατείας. — ς' τὸ *Μοψίον* ΜΔς τῆς Γυρτώνης. — ζ' τὸ *Συκούριον* [ἄλλ: *Συκύριον*] Ἀς τῆς Νεσσωνίδος λίμνης. — η' ὁ *Νέσσων* πόλις παρὰ τὴν δμώνυμον λίμνην. — θ' ἡ ΛΑΡΙΣΑ [ἄλλ: *Ἀρίσσα*, ὕστ: *Ἀάρσα*] ἡ ἐπισημοτάτη πόλις τῆς Θεσσαλίας κειμένη ἐν τῇ καρποφορωτάτῃ πεδιάδι αὐτῆς ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τοῦ Πηνειοῦ ὄχθῃ, ἀρχαιοτάτη τῶν πόλεων αὐτῆς, ἄτεοῦσα κτίσμα τῶν Πελασγῶν. Τὴν μεγάλην, πολυάνθρωπον, πλουσιωτάτην καὶ περιτετειχισμένην ἀπὸ τῆς πελασγικῆς ἐποχῆς πόλιν ταύτην ἐκόσμου λαμπρὰ οἰκοδομήματα οἶον, θέατρα, ναοί, ἀγάλματα· εἰκόνας, ἀναθήματα πλοῦσια ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας διετέλει οὕσα ἔδρα τῶν

ἐπισημοτάτων βασιλέων τῆς Θεσσαλίας, οἷοι ἦσαν οἱ Ἀλευάδαι οἱ ἐκ τοῦ Ἡρακλείδου Ἀλευά υἱοῦ τοῦ Πύρρου γενεαλογούμενοι, οἱ μέχρι τῆς μακεδονικῆς δυναστείας δυνατώτατοι πάντων τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ τυράννων ὄντες. Τόσῳ δὲ λαμπροὶ ἐγένοντο οἱ Ἀλευάδαι, ὥστε καὶ μέγιστοι ποιηταὶ ἐξύμνησαν τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ γένος αὐτῶν, ὡς Σιμωνίδης ὁ Κεῖος καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος. Ἐπὶ δὲ τῶν μηδικῶν πολέμων ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀλευαδῶν ἠκολούθουν ἐν τῷ στρατῷ τὸν μέγαν τῆς Ἀσίας βασιλέα Ξέρξην οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ὁ Θώρηξ, Εὐρύπυλος καὶ Θρασυδῆιος, οἵτινες καὶ μετὰ τὴν φυγὴν ἐξ Ἑλλάδος τοῦ Ξέρξου διέμειναν παρὰ τῷ Μαρδονίῳ καὶ ἐν τῇ τῶν Πλαταιῶν μάχῃ. Πλὴν τῶν τυράννων τούτων μνημονεύονται καὶ ἄλλαι ἀρχαὶ ὑποδεέστεραι: οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ πολιτοφύλακες. Ἡ Λάρισσα ὑπέστη μὲν πολλά, διετέλεσε δ' ὅμως ἐν τῇ ἀρχαιότητι πάντοτε οὔσα πόλις ἰσχυρὰ καὶ περίβλεπτος διὰ τε ἄλλα καὶ διὰ τὸ λαμπρὸν βασιλικὸν γένος τῶν Ἀλευαδῶν, τὸν μέγαν πλοῦτον καὶ τὸ ἔξοχον πολεμικὸν ἱππικόν. Ἀλλ' οὐχ ἥττον τὰ πρωτεῖα τῆς Λαρίσσης διημφισβήτουν οἱ ἐν Κραννῶνι Σκοπάδαι οἱ συγγενεῖς τῶν Ἀλευαδῶν λεγόμενοι καὶ οἱ ἐν τῇ Γόνῳ εὐγενεῖς, ἐξ ὧν κατήγετο ὁ περίφημος Κινέας, καὶ οἱ τύραννοι τῶν Φερῶν οἱ ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν χρόνων ἰδίως διαπρέψαντες, οἷον ὁ Ἰάσων καὶ ὁ κραταῖος Λυκόφρων ὁ γενναῖος ἀντιστάς κατὰ τοῦ τῆς Λαρίσσης δυνάστου Μηδίου, καὶ οἱ τῶν Φαρσάλων, οἷον ὁ Μένων, ὁ Πολυδάμας κτλ. — ἢ ἡ ΚΡΑΝΝΩΝ [ἄλλ: Κρανῶν, Κράννων, Κράννουρ Θεσσαλ:] Μς τῆς Λαρίσσης, μεθ' ἣν ἡ ἐπισημοτέρα ἦν πόλις τῆς Θεσσαλίας· πατρὶς καὶ ἔδρα τῶν μεγάλων τυράννων Σκοπαδῶν, οἵτινες πολυθρόνητοι ἀπέβησαν διὰ τὰ πλοῦτη καὶ τὸ πλῆθος τῶν βοῶν καὶ ποιμνίων. Παρ' αὐτὴν περιτετελισμένην ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ κρήνη θερμὴ χρησίμη εἰς θεραπείαν τῶν καμνόντων. — ἰα' ἡ Φαιστός ΒΔς τῆς Κραννῶνος, πόλις μεγάλη, ὁχυρὰ ἔχουσα τείχος ἰσχυρὸν καὶ ἀκρό-

πολιν. — ιβ' ἡ Πειρεσία [ἄλλ: Πειρασία, Πειρεσίαι, Πειρεσίη Ἴων:] Δς τῆς Κραννῶνος. — ιγ' τὸ Κερκίνεον Μας τῆς Λαρίσσης, ἔχουσα φρούριον ἰσχυρότατον. — ιδ' τὸ Ἀρμένιον Μας τοῦ Κερκινέου. — ιε' τὸ Εὐθύριον παρὰ τὸν Ἐνιπέα ποταμὸν ΑΜς τῆς Πειρεσίας. — ις' ἡ ΣΚΟΤΟΥΣΣΑ [ἄλλ: Σκοτούσα, Σκότουσ(σ)α, Σκότυσ(σ)α, Σκότουςαι, Σκοτούεσσα] πρὸς Δς τῶν Φερῶν· πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος ἐπὶ ποικίλων λόφων ἐκτισμένη, ἔχουσα τεῖχος εὐρύτατον, ἀκρόπολιν μεγαλοπρεπῆ, θέατρα, ναοὺς πλουσίους, βουλευτήριον κτλ. Ἀλλὰ πάντων τούτων ἐστερήθη ἡ τάλαινα πόλις καὶ αὐτῶν αὐτῆς τῶν κατοίκων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὁ τύραννος δὴλα δὴ τῶν Φερῶν Ἀλέξανδρος ἀφορμὴν ἔχθρας ἔχων κατὰ τῶν Σκοτούσσιων συνεκάλεσε [371 π. Χ.] κατόπιν σπονδῶν αὐτοὺς εἰς ἐκκλησίαν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ περιστήσας τοὺς αὐτοῦ μισθοφόρους τοὺς μὲν ἄνδρας ἀπέσφαξεν ἢ κατηκόντισε, τὰ δὲ σώματα διέριψεν εἰς τὴν πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως τάφρον, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας ἐξηνδραπόδισεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ λαμιακοῦ πολέμου φαίνονται πάλιν ὀλίγοι κάτοικοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τότε κατέλιπον τὴν πόλιν. Ἀλλ' οὐχ ἦττον [197 π. Χ.] ἀναφαίνεται καὶ πάλιν ἡ Σκοτούσα ὡς πόλις τις. Ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἦν ὁ Ὀλυμπιονίκης Πολυδάμας, ὅστις στέφανον ἐπὶ τῷ παγκρατίῳ ἔλαβε. Παρ' αὐτὴν δὲ πρὸς Βν εἶνε οἱ περιώνυμοι λόγοι Κυνὸς κεφαλαὶ καλούμενοι, ἐν οἷς αἵματηραὶ μάχαι ἐγένοντο· οἷον ἐν αὐτοῖς μυθολογοῦνται ὅτι ἐγένοντο ἐπὶ Θησέως αἱ αἵματηρόταται μάχαι τῶν Ἀμαζόνων πρὸς τοὺς ἐγγχωρίους διελαυνουσῶν τὴν Ἑλλάδα ἐκ Βν πρὸς Μν, ὧν τάφοι ἐδείκνυντο περὶ τὴν Σκοτούσαν καὶ τὰς Κυνὸς Κεφαλὰς ἔτι καὶ ἐπὶ Πλουτάρχου. Ὁ Πελοπίδας [364 π. Χ.] κατετροπώσατο τοὺς περὶ τὸν Ἀλέξανδρον τῶν Φερῶν τύραννον, ἔπεσε δὲ νικητὴς. Ὁ Φλαμινῖνος ἐνίκησε [197 π. Χ.] Φίλιππον τὸν Ε' τῆς Μακεδονίας. — ιζ' αἱ ΦΕΡΑΙ πρὸς Μν τῆς Βοιθηίδος λίμνης καὶ πρὸς Δς τῆς Σκοτούσσης πόλις ἀρχαιο-

τάτη, ἐπίσημος, περιτετειχισμένη καὶ περιεχαρακωμένη, ἔχουσα μεγάλους κήπους, ἐν μέσῳ δ' εὐθύδρον κρήνην τὴν Ἰπέρειαν περιεσκιασμένην ὑπὸ δασυφύλλων ἀειθαλῶν δένδρων, τερπνοτάτην καὶ τροφὸν τῶν ἀνθρώπων καὶ δένδρων, ἐφ' οἷς πᾶσι καὶ ὑμνήθη ὑπὸ μεγάλων τῆς ἀρχαιότητος ποιητῶν, ἐχαράχθη δ' ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς πόλεως ταύτης. Ἐκ ταύτης κατήγετο καὶ ἐν αὐτῇ εἶχε τὰ βασίλεια ὁ Ἀργοναύτης Ἀδμητος ὅστις τῆς ἀθανασίας διὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔτυχε παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἐφ' ᾧ εἶπερ τις ἄλλος ἠβούλετο ἀντ' αὐτοῦ νάποθάνῃ· καὶ τοῦθ' ὕπερ ἠρνήθησαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἔπραξεν ἡ πιστὴ αὐτοῦ γυνὴ Ἀλκηστις. Ἐπισημοτάτη δὲ κατέστη ἐπὶ τοῦ τυράννου αὐτῆς Ἰάσωνος [398 π. Χ.] καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ Πολυδώρου καὶ Πολύφρονος, φοβερά δὲ καὶ ἐκτὸς τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ τοῦ τυράννου Ἀλεξάνδρου [370 — 357 π. Χ.]. — ἢ αἱ ΠΑΓΑΣΑΙ [ἄλλ: ἡ Παγᾶσα, Παγάση] πόλις ἀρχαιοτάτη καὶ ἐμπορικὸς τῶν Φερῶν λιμὴν, ἐπὶ τῶν ὀρίων Μαγνησίας καὶ Πελασγιώτιδος Ἀς τῶν Φερῶν· ἔχουσα τεῖχος ἰσχυρὸν καὶ πολλὰς μὲν, ἀχρήστους δ' ἕνεκα τῶν ἀλμυρῶν ὑδάτων πηγὰς. Ἐν αὐτῇ συνελθόντες οἱ Ἀργοναῦται ἔπηξαν (κατεσκευάσαν) τὴν περιώνυμον νῆα Ἀργώ, καὶ ἐκ τοῦ λιμένος αὐτῆς, κατὰ δ' ἄλλους ἀπὸ τῆς Ἰωλκοῦ, ἤρξαντο τοῦ εἰς Κολχίδα πλοῦ, βωμὸν ἀναθέντες πρότερον τῷ Ἀπόλλωνι καὶ θυσίαν αὐτῷ προσαγαγόντες ἐπὶ τῇ ἀκτῇ ἢ τῇ ἐμβασίᾳ τοῦ λιμένος [ἐξ οὗ ὁ θεὸς οὗτος προσωνομάσθη «Ἀκτιος» καὶ «Ἐμβάσιος»], ἐν ᾧ χώρῳ ὕστερον ἵδρυσαν οἱ Παγασαῖοι λαμπρὸν ναὸν καὶ ἄλλος εἰς Ἀπόλλωνα, ἐξ οὗ καὶ προσωνομάσθη οὗτος «Παγασαῖος» ἢ «Παγασίτης», ὅπως ἐπεκλήθησαν καὶ ἡ Ἀλκηστις, ἡ Ἀργώ, ὁ Ἰάσων, ὁ λιμὴν, ὁ κόλπος, αἱ ἀκταί, τὸ ἀκρωτήριον κτλ. Ἐν τῷ λιμένι δ' αὐτῆς ἐτελεῖτο μέγα ἐμπόριον τῶν θεσσαλικῶν ἀνδραπόδων. Ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν δὲ χρόνων ἐγένετο ἡ πόλις αὕτη τὸ πεδῖον μακρῶν ἀγώνων Φιλίππου τε καὶ Θεσσαλῶν καὶ Ἀθηναίων, ὡς ἀποβάθρα πολεμική.

Γ' τῆς Θεσσαλιώτιδος: α' ἡ ἈΡΝΗ μία τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Θεσσαλίας πόλεων, κειμένη ἴσως μεταξὺ τῶν ποταμῶν Ἐνιπέως καὶ Ὀνοχώνου. Ἐκ τῆς Ἀρνης ταύτης καὶ ἐκ τῆς πέριξ αὐτῆς χώρας «Ἀρναίας» καλουμένης ἀνέστησαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Θεσσαλῶν οἱ παλαιοὶ κάτοικοι Βοιωτοὶ 60^{οι} ἔτει μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν. — β' τὸ Κιέριον ἀρχαῖον κτίσμα τῶν τοῦς Βοιωτοῦς ἐκβαλόντων Θεσσαλῶν· ἔκειτο ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἀρνης ἢ παρ' αὐτήν. Ἦν δὲ πόλις μεγάλη, ὠχυρωμένη διὰ τείχους στεροῦ μετὰ προμαχόνων καὶ ἰσχυρά, ἧς καὶ πληθὺς νομισμάτων ὑπάρχει. — γ' ὁ καὶ ἡ Φύλλος καὶ δ' αἱ Ἰχναι παρὰ ταῖς ὑπωρεῖαις τοῦ Φυλλεῖου ὄρους. — δ' ἡ ΦΑΡΣΑΛΟΣ [ἄλλ.: ἡ Φάρρα.λος, Φάρσα.λα] παρὰ τὸν Ἀπιδανὸν πρὸς τὸ ΜΔν τῆς Σκοτούσης. Ἐκειτο δ' ἡ μεγάλη αὕτη, πολυάνθρωπος, πλουσία καὶ περιτετελιγμένη πόλις, ἧς τὸ τεῖχος ἀπετέλει περίβολον μιᾶς ὥρας, μεταξὺ δύο λόφων: ἐνὸς ἐκ Βν ἐκτεινομένου, ἐφ' οὗ ἦν ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ ἦσαν οἱ θησαυροὶ καὶ οἱ τάφοι τῶν συγγένειαν ἴσως πρὸς τοὺς Ἀλευάδας ἔχουσῶν εὐγενῶν οἰκογενειῶν· ἐτέρου πρὸς Μν συνέχειαν ὄντος τοῦ ὑψομένου ὄρους, ὅπερ ἴσως εἶναι τὸ τῶν ἀρχαίων «Ναρθάκιον ὄρος.» Ἡ Φάρσαλος ἦν πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλιώτιδος καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ μέρος τῆς Φθιώτιδος. Ἐπὶ τῆς πεδιάδος τῆς ἀναπεπταμένης πρὸς Ας τοῦ βορείου λόφου ἐγένετο [48 π. Χ.] ἡ κρατερὰ μάχη, ἐν ᾗ τὸν Πομπήιον κατενίκησεν ὁ Καῖσαρ. Ἐπὶ δὲ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκ Σκοτούσης εἰς Φάρσαλα ἔκειτο τὸ ὁμώνυμον τῆς Θετίδος ἱερὸν «Θετίδειον» μεταξὺ τῶν Φαρσάλων καὶ τῶν Παλαιφαρσάλων. — ε' ἡ Παλαιφάρσα.λος πολίχνη Ας τῆς Φαρσάλου. — ς' τὸ Ναρθάκιον πολίχνην ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ ἴσως ὄρει. — ζ' ὁ Πρὰς πόλις κειμένη (;) παρὰ τὰς ὑπωρεῖας τοῦ Ναρθακίου ὄρους. — η' ἡ Πρόερα [ἄλλ.: Πρόαρα] ἴσως παρὰ τὴν πάλαι Ἀρνην ἢ προάστειον ἦν αὐτῆς. — θ' ἡ ΕΛΛΑΣ κειμένη (;) κατὰ τοὺς ἐπὶ Στράβωνος Φαρσαλίους 60 σταδίων μακρὰν τῶν Φαρσάλων· εἶχε πλησίον

δύο κρήνας, τὴν *Μέσσηίδα* καὶ τὴν *Υπέρειαν*. Ἐκ τῆς πόλεως ταύτης Ἑλλάδος ἐνταῦθ' ἡ ἀλλաχοῦ κειμένης [διότι ἡ θέσις αὐτῆς ἀμφίβολος] ὠνομάσθη μετὰ τὰ τρωϊκὰ ἡ χώρα *Ἑλλάς* καὶ οἱ κάτοικοι *Ἕλληνες*, πρῶτον οἱ ἐκτὸς τοῦ Ἰσθμοῦ, ὕστερον δὲ καὶ οἱ ἐντὸς αὐτοῦ. Τὴν πόλιν Ἑλλάδα ταύτην ἴσως ἐννοεῖ ὁ Ὀμηρὸς λέγων «καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,» ἵνα δείξῃ τὴν ἀπὸ Βν μέχρι Μς ἑκτασιν τῆς ὑφ' ὁμοφύλων Ἀχαιῶν οἰκουμένης χώρας.

Δ' τῆς Μαγνησίας παράλιοι μὲν πόλεις ἦσαν: α' αἱ *Μύραι* εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς Ὀσσης. — β' αἱ *Εὐρυμεναι* Μς τῶν Μυρῶν. — γ' ὁ *Ῥιζοῦς*, ἧς οἱ κάτοικοι συνόκισαν ὕστερον τὴν Δημητριάδα. — δ' ἡ *Μελίβοια*. — ε' οἱ *Ἰπνοὶ* εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Πηλίου. — ς' ἡ *Κασθαρία*. — ζ' ἡ *Ὀλιζῶν* ἀντικρὺ τῆς Εὐβοίας. Ἐντὸς τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου: η' ἡ *Σπαλέθρα* [ἄλλ: *Σπάλαθρον*, *Σπάλαθρα*, *Σπάλανθρα*, *Πάλανθρα*, *Πελεθρόριον* (;)] — θ' αἱ *Κορακαί*. — ι' ἡ *Μεθώρη*. — ια' ἡ ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ συνοικισθεῖσα ἐκ πόλεων τῆς Μαγνησίας καὶ τῆς Πελασγιώτιδος ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ ἐν τοῖς ἐνδοτάτοις τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου. Αὕτη ἰσχυρὰ καὶ εὐλίμενος καὶ ὠχυρωμένη ὑπῆρξεν ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἡ κλειὴ συμπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ᾗ καὶ ἐπεκαλεῖτο «πέδαι ἑλληνικαί.» Εἰς αὐτὴν ἀπέβη Ἀντίοχος ὁ Μέγας ἐν τῷ κατὰ τῶν Ῥωμαίων πολέμῳ. Ἡ ἀκμὴ αὐτῆς διετηρήθη καὶ ἐπὶ τῆς δεσποτείας τῶν Ῥωμαίων καὶ μετὰ ταῦτα. — ιβ' ἡ *ΙΩΛΚΟΣ* [ἄπαξ ὁ *Ἰωλκός*] ἐν τοῖς ἐνδοτάτοις τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου πρὸς Ας τῶν Παγασῶν πόλεις τῶν Θεσσαλῶν Μινυῶν, ἔδρα τυράννων διχονοοῦντων. Ἐξ αὐτῆς ἀπέπλευσαν οἱ Ἀργοναῦται εἰς Κολχίδα. Παρ' αὐτὴν ἦν τόπος «Ἀφέται,» ἐν αἷς κατέλιπον οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα Ἀργοναῦται τὸν Ἡρακλέα ἐφ' ὃδωρ πεμφθέντα· ἐκ τούτου δ' ὠνομάσθη *Ἀφέται*. Πρὸς τῇ ἀκτῇ ταύτῃ τῶν Ἀφετῶν ὤρμει ὁ στόλος τοῦ Ξέρξου ἀναμένων τὸν τῆς γῆς στρατόν. Μεσόγειοι δὲ τῆς Μα-

γνησίαις : ιγ' τὸ Ὀρμέσιον ἢ Ἀρμέριον πρὸς Βν τῆς Ἰωλ-
κοῦ. — ιδ' αἱ Γλαφύραι. — ιε' ἡ Βοίθη παρὰ τὴν ὁμώνυμον
λίμνην. — ις' ἡ Λακέρεια πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ἀμύρου καὶ
παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Βοιθηίδος, πατρὶς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν ᾗ
μυστηριωδῶς οὗτος ἐγεννήθη κατὰ τὴν μυστικὴν θεολογίαν
τῶν πάσαις εὐσεβῶν.

Ε' τῆς Φθιώτιδος : α' αἱ Θῆβαι ἐπὶ λόφου πρὸς τὸ ΜΑν
τῶν Φερῶν πόλις περιτετειχισμένη μετὰ θεάτρου καὶ ἄλ-
λων οἰκοδομῶν, ἐμπορικὴ καὶ πλουσία μέχρις οὗ συνωκίσθη
ἡ Δημητριάς. Κατεστράφησαν δ' αἱ Θῆβαι [247 π. Χ.] ὑπὸ
Φιλίππου τοῦ Ε', ὅστις τοὺς μὲν διασωθέντας κατοίκους ἐξ-
ηδραπόδισε, τὴν δὲ πόλιν «Φιλίππου πόλιν» μετωνόμασε,
κατοικήσας ἐν αὐτῇ Μακεδόνας. — β' ἡ Πύρραος παρὰ λίαν
Ας τῶν Θηβῶν, παρ' ἣν Δήμητρος ἦν ἱερὸν «Δημήτριον» κα-
λούμενον μετ' ἄλλους, καθ' ὃ ἐνίοτε καὶ ἡ πόλις «Δημήτριον»
ἐκαλεῖτο. — γ' τὸ Σκόπιον καὶ δ' τὸ Ἡλιοτρόπιον πολίχνια
κεῖμενα παρὰ τὰς Θήβας. — ε' ἡ Ἐρέτρια ΜΔς τῶν Θηβῶν.
— ς' ἡ Φυλάκη ἀρχαιοτάτη πόλις ἔχουσα τέμενος τοῦ Πρω-
τεσιλάου, εἰς θν ἀγῶνας ἐτέλουν οἱ Φυλάκιοι. Ὁ δὲ τάφος τοῦ
Πρωτεσιλάου ἦν ἐν Ἐλαιοῦντι τῆς Θράκης, ὡς εἴρηται. —
ζ' ἡ Κορόνεια ΜΔς τῆς Φυλάκης. — η' ἡ Ἰτων [ἄλλ.: Ἰτω-
νος, Ἰτῶν, Ἰτῶνη, Σιτῶν] Μς τῆς Φυλάκης ἔχουσα ἱερὸν
τῆς Ἀθηνᾶς «Ἰτωνίας» καλουμένης. — θ' ἡ Ἄλος Ας τῆς
Ἰτωνος οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. — ι' τὸ Πτελεὼν [ἄλλ.: ἡ
Πτελεός, Πελεός] πόλις ἀρχαία, εὐλίμενος πρὸς Βν τοῦ Πο-
σειδίου ἀκρωτηρίου ἀντικρὺ τοῦ Ὀρεοῦ τῆς Εὐβοίας. Κατέ-
στρεψε ταύτην τελέως [174 π. Χ.] ὁ Π. Λικίνιος Κράσσος· ἀλλ'
ὑστερον συνωκίσθη ὑπὸ τῶν λειψάνων τῶν κατοίκων αὐτῆς. —
ια' ὁ Ἀντρών [ἄλλ.: Ἀντρωρ, Ἀντρώρες] ΑΜς τοῦ Πτελεοῦ.
Παρ' αὐτὴν δὲ ἦν σκόπελός τις μέγας «Ὀνος Ἀντρώνος» κα-
λούμενος, ἐξ οὗ ἡ παροιμία : «Ἀντρώνιος ὄνος» ἐπὶ μεγάλων
ὄνων ἢ μεγάλων μυλιτῶν. — ιβ' ἡ Λάρισα [ἄλλ.: ἡ Κρεμαστὴ

Λάρισα, Λάρισα ἢ Πελασγία] κρημασθὴ λεγομένη διὰ τὸ εἶναι ἐφ' ὑψηλῆς ἄκρας τοῦ ὄρους ΜΔς τοῦ Ἀντρώου. Πόλις εὐύδρος καὶ ἀμπελόφυτος, ὄχυρά, ἔχουσα τεῖχος καὶ ἀκρόπολιν, ἐν ᾗ ἦν ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ. — ιγ' ὁ Ἑχῆρος [ἄλλ: Ἑχεῖρος, ἢ Ἑχιναιέωρ πόλις, Ἑχινοῦς] ΜΔ τῆς Λαρίσης κάλλιστα περιτετειχισμένη διὰ τριπλοῦ ἐνιαχοῦ τείχους. — ιε' τὰ *Φάλαρα* [ἄλλ: τὸ *Φάλαρον, Φάληρον*] Δς τοῦ Ἑχίνου καὶ Ας τῆς Λαμίας, πόλις εὐλίμενος, πολυάνθρωπος καὶ ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Λαμίας. — ις' ἡ ΛΑΜΙΑ [ἄλλ: *Λάμια, Λοιμία* (;)] πόλις πρωτεύουσα τῆς Φθιώτιδος, ἐκτισμένη ἐπὶ δύο λόφων τῆς Μς πλευρᾶς τῆς Ὀθρυος καὶ ἐν τῇ μεταξὺ αὐτῶν κοιλάδι· τεῖχος δὲ λίθων τετραγωνικῶν περιέβαλλε ταύτην. Ὡς κειμένη δ' ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν ἔνδον τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σπερχεῖοῦ ἀγούσης εἶχεν ἐπίκαιρον πολεμικὴν θέσιν· διὸ καὶ μάχαι παρ' αὐτὴν ἐγένοντο· οἷον [323 π. Χ.] ἐπολέμησαν οἱ Μακεδόνες, στρατηγοῦντος τοῦ Ἀντιπάτρου καὶ ἐπικουρήσαντος τοῦ Κρατεροῦ, κατὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Αἰτωλῶν στρατηγουμένων ὑπὸ τοῦ Λεωσθένους, ἐνίκηθησαν δ' οἱ Ἀθηναῖοι· τὸ δὲ 191 [π. Χ.] εἶλεν αὐτὴν ὁ Ῥωμαίων ὑπατος Γλαβρίων. — ιζ' ἡ *Μελίτεια* [ἄλλ: *Μελιτία, Μελίταια, Μελιταία, Με-λίταρα*] ἐπὶ τῆς ἐκ Λαμίας εἰς Φάρσαλα ὁδοῦ, πόλις ὄχυρά. — ιη' αἱ *Ξυνίαι* [ἄλλ: *Ξυνία*] Δς τῆς Μελιτείας παρὰ τὴν Μν ὄχλην τῆς Ξυνιάδος λίμνης. — ιθ' ἡ *Πήρεια* [ἄλλ: *Πηρία, Πειρίη* ἰων:] πολίχνη παρὰ τὴν Μελίτειαν, ἥς κατήκοος αὕτη ἦν. — κ' οἱ *Θαυμακοὶ* [ἄλλ: *Θαυμαχία* (;)] πρὸς Βν τῆς Ξυνιάδος ἐπὶ τῆς ἐκ Φαρσάλων ἀγούσης Δς ὁδοῦ· πόλις ὠχυρωμένη, ἥς ἡ ἀκρόπολις ἔκειτο ἐφ' ὑψηλοῦ λόφου, ἐξ οὗ ἔβλεπέ τις μετὰ θαυμασμοῦ [ἐξ οὗ φαινομένου ἐκλήθη ἴσως καὶ ἡ πόλις] τὴν εὐρεΐαν τῆς Θεσσαλίας πεδιάδα.

ς' τῆς Δολοπίας κειμένης μεταξὺ Θεσσαλιώτιδος, Ἀθαμανίας, Ἀμφιλοχίας καὶ Αἰτωλίας· α' ἡ *Κτιμένη* [ἄλλ: *Κτιμεναί, Κτημέναι*] πολίχνη πρὸς Δς τῆς Ξυνιάδος λίμνης. —

Β' ἡ *Μερελαῖς*. — Γ' ἡ *Ἑλλοπία*. — Δ' ἡ *Χαλκίς* (;). — Ε' ἡ *Κύπαιρα* [;].

Ζ' τῆς χώρας τῶν Αἰνιάνων, τῆς Ἰδρυοπίδος καὶ τῆς Μηλίδος: Α' ἡ ΓΥΑΤΗ [ἄλλ: ἡ Ὑπάτα, τὰ Ὑπατα] πρὸς τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ τοῦ Σπερχεῖοῦ, πρωτεύουσα τῶν Αἰνιάνων. Περιεβάλλετο διὰ τείχους καὶ πολλὰ εἶχε μνημεῖα τέχνης. Ἐπικαιρος δ' ἡ θέσις αὐτῆς ὑπ' ἔποψιν στρατιωτικὴν διὰ καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἐκ παντὸς τρόπου ἐπεδίωκον τὴν κυρίευσιν αὐτῆς, ἣν καὶ εἶλον [278 π. Χ.] καὶ ἔδραν τοῦ Αἰτωλικοῦ κοινοῦ ἐκήρυξαν ἕως οὗ οἱ Ῥωμαῖοι [192 π. Χ.] ἐκυρίευσαν καὶ ταύτης. Μικρόν τι κατωτέρω τῆς Ὑπάτης ἦν πηγὴ τις θερμῇ, ἥς τὰ ὕδατα ἦσαν ἱαματικά. Ἐπὶ δὲ τοῦ πλησίον αὐτῆς ἔρους, ἡ Πυρά, ἐφύετο ὁ περιώνυμος *ἐλ.λέβορος*, ᾧ εἰς ἰάσεις ἐχρῶντο. Ἦν δ' ἡ Ὑπάτη ἡ ἐπισημοτάτη τῶν θεσσαλικῶν πόλεων, ἐν αἷς αἱ μαγικαὶ τέχναι ἠσκούντο καὶ γυναῖκες φαρμακεῦτραι κατόκουν, αἵτινες τόσῃ φοβερὰν μαγικὴν δύναμιν ἐκτῶντο, ὥστε καὶ ἀστέρας καὶ τὴν σελήνην ἐξ οὐρανοῦ κατεβίβαζον. Τούτου δ' ἔνεκα ὁ Λατῖνος συγγραφεὺς Ἀππουλῆιος ὁμιλεῖ ἰδίως περὶ τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μαγείας καὶ ἐν ταύτῃ λέγεται ὅτι ἐξέδωκε τὸ περὶ μεταμορφώσεως ἢ περὶ τοῦ χρυσοῦ ὄνου [Metamorphoseon s. de asino aureo] σύγγραμμα καὶ τὸν περὶ μαγείας [de magia] λόγον. — Β' ἡ *Μακρὰ Κώμη* κειμένη (;) ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σπερχεῖων ἢ Σπερχείας καλουμένη. — Γ' οἱ *Οἰρειάδαι* ἐπὶ τῆς Οἴτης. — Δ' ἡ *Τραχίς* [ἄλλ: *Τραχίρ*, *Τρηχίς* ἐπικ:] ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μαλιέων ἐπὶ τῶν ὑπορειῶν τῆς Οἴτης Δε τοῦ Ἀσωποῦ ποταμοῦ. Παρὰ τὴν πόλιν ταύτην παρέταξε [480 π. Χ.] ὁ Ξέρξης τὸν στρατὸν αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ περὶ τὸν Λεωνίδα κατεῖχον τὰ στενὰ τῶν Θερμοπυλῶν. Ἐν ταύτῃ κατόκει ὁ ἥρως Ἡρακλῆς. Κατεστράφη ἡ Τραχίς ὑπὸ τῶν Οἰταίων. — Ε' ἡ *Ἡράκλεια* [ἄλλ: *Ἡράκλεια* ἢ *ἐν Τραχίρῃ* ἢ ἡ *Τραχινία*] κειμένη παρὰ τὴν Τραχίνα, πόλις περιτετειχισμένη, ἔχουσα μεγαλοπρεπῆ *ναὸν* τῆς

Ἀρτέμιδος καὶ ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους· συνωκίσθη [425 π. Χ.] ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ὑπ' ἡγεμόνας Λέοντα, Ἀλκίδαν καὶ Δαμάγωνα. Ἀλλὰ τὴν νεόκτιστον πόλιν ὑπέβλεπον ὡς πόλιν σπαρτιακὴν κατὰ τῆς Εὐβοίας οἱ Ἀθηναῖοι· ὡς καθ' ἑαυτῶν δὲ κτισθείσης ἤγειραν [419] πόλεμον οἱ Θετταλοὶ Αἰνιᾶνες, Δόλοπες καὶ Μαλιεῖς καὶ κακῶς ἐποίησαν τοὺς δυστυχεῖς Ἡρακλεώτας. Μετ' οὐ πολὺ δὲ [395 π. Χ.] ἐκ τῶν συμμάχων τοῦ τυράννου τῆς Λαρίσης Μηδίου μαχομένου, ὡς εἴρηται, κατὰ τοῦ τῶν Φερῶν τυράννου Λυκόφρονος οἱ Βοιωτοὶ καὶ Ἀργεῖοι κρούφα εἰσπηδήσαντες διὰ νυκτὸς ἐντὸς τοῦ τείχους καὶ κατασφάζαντες τοὺς Λακεδαιμονίους ἔθεντο φρουρὰν Ἀργείων. Ἀλλ' οὐχ ἦττον ἡ πόλις ἤκμαζε, διότι ὕστερον [279 π. Χ.] οἱ ὑπὸ τὸν Βρέννον Γαλάται πολιορκήσαντες αὐτὴν ἐπὶ ματαίῳ, ἀπῆλθον ἄπρακτοι, φονεύσαντες μόνον ὄσους τῶν Ἡρακλεωτῶν εὗρον ἐν τοῖς ἀγροῖς. Ἀλλ' εἶλον ταύτην [194 π. Χ.] οἱ Ῥωμαῖοι, στρατηγούντος τοῦ Γλαβρίωνος, νικήσαντες ἐν Θερμοπύλαις τὸν μέγαν Ἀντίοχον καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς.—
 5' ἡ ΑΝΤΙΚΥΡΑ [ἄλλ.: Ἀρτίκυρα, Ἀρτίκυρρα, Ἀρτίκυρρα, Ἀρτικύρη] κειμένη πρὸς τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ τοῦ Σπερχεῖοῦ καὶ παρὰ τὰς ἐκβολάς, πόλις ἀρχαιοτάτη. Καὶ παρ' αὐτὴν ἐφύετο κάλλιστος ἐλλέβορος, δι' οὗ Ἀντικυρεὺς τις ἐθεράπευσε τὴν μανίαν τοῦ Ἡρακλέους· ὅθεν καὶ περὶ τῶν μαινομένων ἦν ἡ παροιμία: «Ἀντικύρας σοι δεῖ». — 6' ἡ Πάραλος (;). — 7' ἡ Ἀρ-
 θήλη κόμη κειμένη μετὰ τὸν Φοῖνικος ποταμοῦ ἐκ Δν καὶ τῶν Θερμοπυλῶν ἐξ Αν. Παρ' αὐτὴν ἔρρεεν ὁ Ἀσωπὸς ποταμὸς δεχόμενος τὸν Φοῖνικα· καὶ χῶρος ἦν αὐτῇ εὐρύς, ἐν ᾗ ἦσαν ἱερὰ Δήμητρος τῆς Ἀμφικτυονίδος καὶ τοῦ Ἀμφικτύονος καὶ ἔδραι τῶν Ἀμφικτυόνων, οἵτινες συνεδρίαζον ἐνταῦθα τὸ ἔαρ. Ἦ δὲ ὁδὸς παρὰ τὴν Ἀνθήλην ἦν χειροποίητος καὶ στενωτάτη μετὰ τὸν ὄρους καὶ τῶν τελεμάτων τῆς θαλάσσης, ὥστε μία μόνη ἄμαξα ἠδύνατο νὰ διέλθῃ. Δεκαπέντε δὲ σταδίων μακρὰν αὐτῆς ἦν ἡ Τραχινία, ἐνθα ὁ Ξέρξης ἐστρατοπέδευε πρὶν

ἡ διαβῆ τὰ σενὰ τῶν Θερμοπυλῶν. Αἱ δὲ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙ ἢ ΠΥΛΑΙ ἁπλῶς ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων καλούμεναι, κείμεναι μετὰ τῆς λοκρικῆς πόλεως Ἀλπηνοῦ καὶ τῆς μαλιακῆς Ἀνθῆλης, εἶναι ὁ ἱερὸς καὶ ἐνδοξότατος τόπος τῆς Ἑλλάδος, ὅστις μετὰ θαυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ θὰ μνημονεύηται ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κόσμος λατρεύων τὸν ἥρωισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τὸν ὑπεράνθρωπον ἥρωισμὸν τοῦ βασιλέως ἡμῶν Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου κωλύσαντος μετὰ 300 μόνον Σπαρτιατῶν καὶ ἄλλων τινῶν τὴν διάβασιν τῶν ἀπειραρίθμων στρατῶν τοῦ Ξέρξου, μέχρις οὗ διὰ προδοσίας κατέλαβον οἱ βάρβαροι τὰ νῶτα αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀλπηνοῦ. Εἰς τὸν ἀθάνατον Λεωνίδα καὶ τοὺς τριακοσίους Σπαρτιάτας ἐνταφιασθέντας ἐπὶ τοῦ λόφου, ὅπου καὶ ἔπεσον [480 π. Χ.], ἐγράφη ἐπὶ στήλης τὸ διδακτικώτατον πάντων τῶν ἀληθῶς εὐνομουμένων πολιτῶν ἐπίγραμμα:

Ἦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
Κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λέων δ' ἐπὶ τοῦ λόφου ἀνηγέρθη πρὸς τιμὴν ἰδίως τοῦ Λεωνίδου, ὡς σύμβολον τοῦ ἀθανάτου ἥρωισμοῦ. Ὁ δὲ τάφος τοῦ ἥρωος ἡμῶν βασιλέως καὶ ὕστερον πολλάκις ἐποτίσθη δι' αἵματος Ἑλλήνων ἥρωικῶς κατὰ μίμνησιν τοῦ προγόνου αὐτῶν τοῦτου ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος.

§ 48.

ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἀκαρνανία ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τοῦ Ἀχελφίου χωρίζοντος αὐτὴν ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας, Νς καὶ Ἀς ὑπὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους καὶ Βς ὑπὸ τε τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου καὶ τῆς Ἀμφιλοχίας χώρας χωρίζοντων αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἠπείρου.

ΟΡΗ. α' ὁ ΘΕΓΑΜΟΣ Νς τῆς Ἀμφιλοχίας, οὗ κλάδοι ἐκτείνονται καὶ πρὸς Βν τοῦ Ἀμφιλοχικοῦ Ἀργούς. — β' σειραὶ ἐ-

ρέων παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀωνόμων διήκουσαι ΒΔς εἰς ΜΑν.
— γ' ἡ Κράνεια (;).

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' τὸ ΑΚΤΙΟΝ [ἄλλ: Ἀκτὴ] κατὰ τὸ ΒΔ ἄκρον τῆς Ἀκαρνανίας. — β' τὸ Ἀρακτόριον. — γ' ἡ Κριθώτη [ἄλλ: Κριθωτὴ] ΒΔς τῆς πόλεως Ἀστακοῦ καὶ τῶν Ἐχινάδων νησιδίων.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΑΧΕΛΩΟΣ [ἄλλ: Ἀχελῷος, Ἀχελώιος ἐπικ.:, πρότ: Ἀξενος, Θόας] πηγάζων ἐκ τῆς Πίνδου καὶ δεχόμενος ἄλλα παραποτάμια καθίσταται μέγας μετὰξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ πλώϊμος μέχρι τῆς πόλεως Στράτου. — β' παραποτάμια τοῦ Ἀχελώου: 1 ὁ Ἰραχος· 2 ὁ Πειταρος· 3 ὁ Ἀραπος ἐκδίδοντα εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ πλευράν.

ΑΙΜΝΑΙ. α' τὸ ΜΕΓΡΟΝΤΙΟΝ Μς τοῦ Ἀκτίου ἀντικρὺ τῆς Λευκάδος. — β' ὁ Πύργος (;). — γ' ἡ Μελίτη.

ΑΙΜΕΝΕΣ. ὁ Ἡράκλειος Μς τῆς Ἀλυζίας.

ΠΟΛΕΙΣ. α' τὸ ΑΚΤΙΟΝ ἐπὶ τοῦ ὁμώνυμου ἀκρωτηρίου πόλις ἀκμαζούσα ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐξουσίας· περίφημα τὰ ἐν αὐτῇ οἰκοδομήματα καὶ ἔργα τῆς τέχνης· οἷον ὁ μεγαλοπρεπὴς ναὸς τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος μετ' ἄλλους, τὰ νεώρια μετὰ καλλίστων νεωσοίκων. Κτισθείσης δὲ τῆς Νικοπόλεως μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Ἀντωνίου, τὸ Ἀκτιον ἐγένετο προάστειον αὐτῆς. — β' τὸ Ἀρακτόριον [ἄλλ: Ἀρακτόρειον] Μς τοῦ Ἀκτίου· ἐκτίσθη ὑπὸ Κορινθίων ὑφ' ἡγεμόνα Κύψελον καὶ Γάργασσον, συνωκίσθη δὲ ὑπὸ Κερκυραίων καὶ Ἀκαρνανῶν. Μικρόν τι πρὸ τοῦ πελοπον. πολέμου οἱ Κορίνθιοι ἐλόντες ταύτην συνώκισαν μόνον ἐκ Κορινθίων. Ἀλλὰ παθεύσαν πολλὰ δεινὰ ἐπὶ τοῦ πελοπ. πολέμου καταλαβόντες ὕστερον διὰ προσίας οἱ Ἀκαρνανες καὶ Ἀθηναῖαι ἐξέβαλον τοὺς Κορινθίους. Ἐπὶ δὲ Αὐγούστου οἱ ὀλίγοι ἔτι ὄντες κάτοικοι αὐτῆς συνώκισαν τὴν Νικόπολιν. Ἐκτοτε δὲν μνημονεύεται τὸ Ἀνακτόριον. — γ' τὸ Θύριον [ἄλλ: Θύρρειον, Θούρειον Θόρρεον (;)]

ΜΑΣ τοῦ Ἀνακτορίου πόλις ὀχυρά, πρωτεύουσα ἐπὶ πολὺ τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν ᾗ συνήρχετο τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων. Ἐπὶ Ῥωμαίων Ῥωμαϊκὴ φρουρὰ κατεῖχε τὴν ἀκρόπολιν αὐτῆς. Εἰς τὴν ταχυτέραν καταστροφὴν αὐτῆς συνετέλεσαν αἱ διχόνοιαι τῶν κατοίκων αὐτῆς τῶν μὲν τὰ τῶν Μακεδόνων, τῶν δὲ τὰ τῶν Ῥωμαίων φρονούντων. Ἐν αὐτῇ διέτριβον Ῥωμαῖοι πολῖται, ἐπὶ τινι δὲ χρόνῳ καὶ ὁ Κικέρων. — δ' τὸ *Σόλλιον* πόλις κειμένη ἐπὶ τῇ παραλίᾳ ἀντικρὺ τῆς Λευκάδος· κτίσμα τῶν Κορινθίων. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐλόντες [430 π. Χ.] ταύτην ὡς τὰ τῶν Κορινθίων φρονοῦσαν παρέδωκαν τοῖς Παλαίρευσιν. — ε' ἡ *Πάλαιρος* [ἄλλ.: *Πάλιρος*(;)] Μς τοῦ Σολλείου πόλις παράλιος. — ς' ἡ *Ἀλυζία* [ἄλλ.: *Ἀλύζεια*, *Αἰλυζία*, *Ἀζυλεία*, *Ἀζυλία*, *Ἀλυττία*(;) *Ἀλυσσο*(;)] Μς τῆς Παλαίρου πόλις ἀρχαιοτάτη, κτίσμα κατὰ τὴν μυθολογίαν Ἀλυζίου τοῦ Ἰκαρίου, τείχει περιβεβλημένη, οὗ μέρος ἦν πελασγικόν, ἔχουσα λιμένα *Ἡράκλειον* καλούμενον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ Ἡρακλέους ναοῦ, ἐφ' οὗ παρίσταντο οἱ ἄθλοι αὐτοῦ, ἔργον τοῦ Λυσίππου, ὅπερ μετεκομίσθη εἰς Ῥώμην. Ἐπὶ τοῦ πελοπον. πολέμου ἐάλω ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου στρατηγοῦ Τιμοθέου νικήσαντος τὸν Λακεδαιμόνιον ναύαρχον Νικόλοχον. — ζ' ὁ *Ἀστακός* ἢ *Ἀστακος* Μς τῆς Ἀλυζίας πρὸς κόλπῳ εὐρεῖ ἀντικρὺ τῶν Βν Ἐχινάδων. Ἐπὶ τοῦ πελοπον. πολέμου ἐδέσποζεν αὐτῆς τύραννός τις Εὐαρχος· τοῦτον δ' ἐκβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι προσεποιήσαντο καὶ τὸν Ἀστακὸν εἰς τὴν αὐτῶν συμμάχίαν. — η' οἱ ΟΙΝΙΑΔΑΙ [πρότ.: *Ερυσίχη*] πόλις παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου ἐπὶ ἐδάφους ἐλώδους, ἔχουσα περίβολον εὐρύν, ὅσος σχεδὸν ὁ τῆς Στράτου, βατὸν ἔνεκα τοῦ περικυκλοῦντος αὐτὸν ἔλους μόνον ἐκ τοῦ ΜΑ μέρους. Τὸ τεῖχος αὐτῆς εἶχε πλάτος 8—41 ποδῶν τὸ πλεῖστον ἐκ πολυγώνων λίθων ἐγγχωρίων, πολύγωνον καὶ αὐτὸ ὃν μετὰ προμαχώνων ἐκ τετραγωνικῶν λίθων. Ἀξία δὲ θέας ἦσαν: αἱ πύλαι τοῦ τείχους, ἡ ἀκρόπολις, μέγα θέατρον λαμπρὰν θέαν ἔχον πρὸς

τὴν θάλασσαν τῆς Κεφαλληνίας, ἡ ἀγορά, τὰ νεώρια καὶ ἄλλα πλείστα οἰκοδομήματα. Ἐν αὐτῇ ὁ τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τῆς Ἐριφύλης μητροκτόνος υἱὸς Ἀλκμαίων ὁ Ἀργεῖος εὗρε κρησφύγετον ἀπὸ τῶν διωκουσῶν αὐτὸν Ἐρινύων. Ἡ πόλις δ' αὕτη πάντοτε διαφύλαξε τὴν αὐτονομίαν αὐτῆς· μετὰ τὸ τέλος [455 π. Χ.] ὅμως τοῦ τρίτου μεσσηνιακοῦ πολέμου οἱ ἐξωσθέντες Μεσσήνιοι εἶλον αὐτήν. Μικρὸν δέ τι πρὸ τοῦ πελοπον. πολέμου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, στρατηγούντος τοῦ Περικλέους, πολιορκηθεῖσα ἀπέκρουσε τοὺς πολιορκητάς. Κατὰ δὲ τὸν πελοπον. πόλεμον ὡς συμμαχήσασαν τοῖς Πελοποννησίοις πολιορκήσαντες [427 π. Χ.] οἱ Ἀθηναῖοι, στρατηγούντος Ἀσωπίου τοῦ Φορμίωνος, ἀπέτυχον. Τὸ δὲ 423 ἐγένοντο σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων. Ἐπὶ δὲ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου οἱ Αἰτωλοὶ ἐξέβαλον τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Φίλιππος δ' ὁ Γ' ὡς ἔχουσιν θέσιν στρατηγικὴν ὠχύρωσε, καίπερ ἔρημον κατοίκων. Ἐπὶ δὲ Ῥωμαίων παρήκμασεν ὑπὸ δὲ Πτολεμαίου τοῦ γεωγράφου οὐδὲ μνημονεύεται παντάπασιν. — Θ' ἡ *Ἰθωρία* πρὸς Βν τῶν Οἰνιαδῶν καὶ ι' τὸ *Παιάριον* κατεδαφισθεῖσαι [219 π. Χ.] ἀμφοτέραι ὑπὸ Φιλίππου Γ' τῆς Μακεδονίας. — ια' ἡ *Μητρόπολις* πολίχνη πρὸς Δς τοῦ Ἀχελώου καὶ πρὸς Βν τοῦ Ἀστακοῦ περιτετειχισμένη. Καὶ ταύτην κατηδάφισε Φίλιππος ὁ Γ', ὅπως καὶ τόσας ἄλλας ἐλληνικὰς πόλεις, ἐν αἷς καὶ τὸ πλούσιον Θέρμον, ὡς ῥηθήσεται. — ιβ' τὰ *Κόροιντα* ΜΔς τῆς Στράτου. — ιγ' ἡ παλαιὰ *Αἰρεία* καὶ ιδ' ἡ νέα *Αἰρεία* Μς(;) τῆς Στράτου. — ιε' ὁ καὶ ἡ ΣΤΡΑΤΟΣ [ἄλλ.: ἡ *Στρατίων πόλις*] ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τοῦ Ἀχελώου ὄχθη κατ' Ἀς τῆς Ἀλυζίας, ἐπὶ λόφων καὶ κοιλάδων ἐκτισμένη πρὸς Βν τοῦ Ἀκαρνανικοῦ καλουμένου πεδίου παρὰ τὴν λεωφόρον τὴν ἐξ Αἰτωλίας διὰ τοῦ Ἀχελώου ἄγουσαν· ἡ μεγίστη τῶν Ἀκαρνάνων πόλις, ὀχυρωτάτη καὶ ἐπικαίρον στρατηγικὴν θέσιν ἔχουσα. Εὐρύτατον καὶ ὑψηλὸν *τείχος* πελασγικόν τε καὶ ἐλληνικόν, ἀκρόπολις, *θέατρον*, ἀγορά καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα ἐκόσμουσαν ταύτην, ἐν ᾗ

συνεδρίαζε τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τὸν Κνήμον ἐστράτευσαν [429 π. Χ.] ἐπὶ Στράτον μετὰ καὶ ἄλλων, ἀλλ' ἀποτυχόντες ἄπρακτοι ἀπεχώρησαν. Κτισθείσης δὲ τῆς Νικοπόλεως, ἡ Στράτος ἐτέθη ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ. — ις' ἡ Φοτία [ἄλλ: Φοίτιον, Φοίτεια, Φοιτία] πόλις πρὸς Δς τοῦ Στράτου ἐπὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ εἰς ταύτην ἀγούσης ὁδοῦ. Φίλιππος ὁ Γ' μετὰ διήμερον πολιορκίαν εἴλε [219 π. Χ.] ταύτην. — ιζ' ἡ Μεδεὼν [ἄλλ: Μεδίον, Μυδιωνία (,)] πρὸς Βν τῆς Φυτίας καὶ πρὸς Ας τῆς Παλαίρου. Τῷ 231 π. Χ. οἱ Αἰτωλοὶ πολιορκήσαντες ταύτην ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. Τῷ δ' 491 π. Χ. ὁ τῆς Συρίας βασιλεὺς Ἀντίοχος κατέλαβεν αὐτήν. — ιη' ἡ Αἰμναία Βς τοῦ Μεδεῶνος πρὸς τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Θυάμου ἐπὶ τῆς ἀπὸ Στράτου εἰς τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ἀγούσης κώμη ἀτείχιστος ἐπὶ Θουκυδίδου· ὕστερον δὲ φαίνεται ὅτι ἐτειχίσθη πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Ἀμβρακιωτῶν καὶ ἄλλων ἐχθρῶν.

§ 19.

ΑΙΤΩΛΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Αἰτωλία [ἄλλ: Ὑαρτίς] ὁρίζεται Βας ὑπὸ τῆς Θεσσαλίας, Ας ὑπὸ τῆς Ἑσπερίας Λοκρίδος, Μς ὑπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ Δς ὑπὸ τῆς Ἀκαρνανίας.

ΟΡΗ. α' ὁ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΣ. — β' ὁ ΚΟΡΑΞ. — γ' ὁ Ταγιασσός. — δ' ἡ Χαλκίς. — ε' τὸ Μόνηρον [πρότ: Ἀλφιον]. — ς' ὁ ΑΡΑΚΥΝΘΟΣ. — ζ' τὸ ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΟΝ τὸ ἐν μέσῳ σχεδὸν τῆς Αἰτωλίας. — η' τὸ Κούριον.

ΛΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' ἡ Χερσόνησος ἀντικρὺ τοῦ τῆς Ἀχαΐας Ἀράξου. — β' τὸ ΑΝΤΙΡΡΙΟΝ ἀντικρὺ τοῦ τῆς Ἀχαΐας Ῥίου.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΕΥΗΝΟΣ [ἄλλ: Εὐηνός] ἐκδιδούς εἰς τὸν Κορινθ. κόλπον. — β' ὁ Καμπύλος εἰσβάλλων εἰς τὸν Ἀχελῶν.

ΛΙΜΝΑΙ. α' ἡ *Κυρία*. — β' ἡ *Οὐρία*. — γ' ἡ *Λουσιμαχία*. — δ' ἡ *Τριχωρίς* ἡ μεγίστη πασσών.

ΠΟΛΕΙΣ. α' ἡ ΠΛΕΥΡΩΝ ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νεωτέρα [ἄλλ.: *Πλεύρων, Πλευρώνη*] κειμένη πρότερον ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ παρὰ τὴν Οὐρίαν λίμνην *Λιλάρτου πεδίου*, ἐγγύτερον τῆς Καλυδῶνος, ὕστερον δ' ἐπὶ Δημητρίου τοῦ υἱοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ [234 π. Χ.] μετετοπίσθη Βδυτικώτερον πρὸς ταῖς ὑπωρεΐαις τοῦ Ἀρακύνθου. Ἡ παλαιὰ Πλευρῶν κτισθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ τοῦ Πλευρῶνος υἱοῦ τοῦ Αἰτωλοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος εἶχε τεῖχος καὶ ἀκρόπολιν ἐπὶ λόφου. — Ἐν δὲ τῇ νεωτέρᾳ Πλευρῶνι ἦν τεῖχος εὐρὺ 7 — 8 ποδῶν πάχους ἐκ τετραγωνικῶν λίθων μετὰ τετραγώνων προμαχόνων, ἀκρόπολις, πολλὰ ἄλλα οἰκοδομήματα, θέατρον οὐ μέγα ἐπισημότατον δὲ πάντων ἦν ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς «ἄγιος.» Οἱ Πλευρώνιοι μετεῖχον τοῦ «Ἀχαϊκοῦ» συνεδρίου, οὐ διὰ τοῦ συγκλητικοῦ Ῥωμαίου Γάλλου ἀπέστησαν. Ἐπὶ Στράβωνος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἦν ἄσημος. — β' ἡ Ὡλερος πλησίον τῆς Πλευρῶνος. — γ' ἡ ΚΑΛΥΔΩΝ κειμένη ΜΑΣ τῆς Πλευρῶνος παρὰ τὴν δεξιάν τοῦ Εὐήνου ὄχθην, ἐπὶ δύο λόφων πετρωδῶν, ἐφ' ᾧ ὕφ' Ὀμήρου «πετρήεσσα» καλεῖται, καὶ ἐν ταῖς κοιλάσιν αὐτῶν ἐκτισμένη, ἔχουσα τεῖχος, ἀκρόπολιν κτλ. πόλις ἀρχαιοτάτη κτισθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ Κλυδῶνος ἀδελφοῦ τοῦ Πλευρῶνος. Ἐπὶ Μελεάγρου ἐπολιορκήθη ὑπὸ τῶν Κουρήτων ἀρχαιοτάτων κατοίκων τῆς Πλευρωνίας, Καλυδωνίας καὶ ἄλλων χωρῶν. Μετὰ δὲ τὸν πελοπον. πόλεμον ὑπετάγη τοῖς Ἀχαιοῖς ὕστερον δ' ἠλευθερώθη ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου Καίσαρος καὶ Πομπηίου ἦν μετὰ τοῦ Πομπηίου ἐπὶ δὲ Λύγουστο ἐταπεινώθη διὰ τῆς κτίσεως τῆς Νικοπόλεως. Ἐκ Καλυδῶνος ἦν ὁ περιώνυμος τοξότης ἥρως Μελεάγρος, εἷς τῶν Ἀργοναυτῶν, ὁ μετὰ πολλῶν ἄλλων ἡρώων τὸν «Καλυδώνιον κάπρον» θηρεύσας. Ἐκ δὲ τῶν ἱερῶν ἐπισημότεροι ἦσαν ὁ ναὸς τοῦ Λα-

φραίου Ἀπόλλωνος καὶ ὁ τῆς Λαφραίας Ἀρτεμίδος. Ἐν αὐτῇ δὲ ἢ παρ' αὐτὴν ἔκειτο καὶ τὸ «Κυνὸς σῆμα,» δηλὰ δὴ τοῦ θηρευτικοῦ ἐκείνου μυθολογουμένου κυνὸς τῆς Ἀταλάντης τοῦ ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου κάπρου κατασπαρχθέντος κατὰ τὴν θήραν. — δ' ἢ Ἀλκίερα [ἄλλ: *Αυκίερα, Μόκαερα*]. — ε' ἢ Ἐλαος [ἄλλ: Ἐλαίος] πόλις ἐχυρωτάτη τῆς Καλυδωνίας, ἣν ὠχύρωσεν ὁ βασιλεὺς Ἀτταλος, ἀλλ' ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας κατηδάφισε [219 π. Χ.]. — ς' τὸ Κούριον πολίχνη παρὰ τὴν παλαιὰν Πλευρώνα. — ζ' ἢ Χαλκίς ἢ Ὑποχαλκίς κειμένη μετὰξὺ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους καὶ τοῦ Ταφιασσοῦ, κτίσμα Κουρήτων καὶ ὕστερον Κορινθίων. — η' ἢ Μολυκρεία [ἄλλ: *Μολυκρία, Μολυκρείον*] Ἀς τῆς Χαλκίδος, πόλις παραθαλάσσιος ἐπὶ τοῦ Ἀντιρρίου ἀκρωτηρίου, κτίσμα Κορινθίων ἐπὶ τοῦ πελοπον. πολέμου ἐγένετο ὑπήκοος Ἀθηναίων. — θ' ἢ Μακυρία κειμένη μετὰξὺ Μολυκρείας καὶ Χαλκίδος πολίχνη παράλιος. — ι' ἢ Πυλὴν ΒΔς τῆς νεωτέρας Πλευρώνας. — ια' τὸ Πρόσχιον ΒΔς τῆς Πυλῆνης. — ιβ' ἢ Ἀρσιονή [ἄλλ: *Ἀρσινοια*] παρὰ τὴν Κωνώπην ἐπὶ τῆς διαβάσεως τοῦ Ἀχελφού ἀντικρὺ τῆς Μητροπόλεως. — ιγ' ἢ Μέταπα πόλις κειμένη παρὰ ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Παναιτωλίου. — ιδ' αἱ Ἀκραι παρὰ τὴν Μετάπην. — ιε' τὸ Πάμφαιον [ἄλλ: *Παμφία, Πάμφιον*] ΜΔς τῆς Τριχωνίδος λίμνης. — ις' τὸ Τριχώνιον Νς τῆς ὁμωνύμου λίμνης. — ιζ' ἢ Αὐσιμαχία ἢ Αὐσιμάχεια Μς τῆς ὁμωνύμου λίμνης. — ιη' τὸ ΘΕΡΜΟΝ [ἄλλ: τὰ *Θέρμα, ὁ Θέρμος*] πρωτεύουσα τῆς Αἰτωλίας παρὰ τὴν ΒΑΝ ὄχθην τῆς Τριχωνίδος λίμνης ἐφ' ὑψομάτων δυσβάτων κλάδου τοῦ Παναιτωλίου, Ἐνεκα τούτου ἦν αὕτη δυσάλωτος. Ἐν τῇ ἐπισημοτάτῃ ταύτῃ πόλει συνεδρίαζε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν, ἐτελοῦντο αἱ ἐνιαύσιοι ἀρχαιρεσίαι τῆς Αἰτωλίας, ἀγοραί, πανηγύρεις, ἐμπόριον καὶ μάλιστα δημητριακῶν καρπῶν. Εἶχεν ἀξιόλογα οἰκοδομήματα, ἐν οἷς ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος πλούσιος ἀναθημάτων ἀποκειμένων ἐν ταῖς εὐρείαις αὐτοῦ στοαῖς. Ἀλλ' ὁ

βασιλεὺς Φίλιππος ὁ Γ' καταστρατοπεδεύσας [218 π. Χ.] ἐλε-
ηλάτησε παραχωρήσας αὐτὴν εἰς λείαν τοῖς στρατιώταις αὐτοῦ
Ἀκαρναῖσιν, Ἰλλυριοῖς, Θρᾷξί, Κρησὶ κτλ. ἀποδοὺς τοῖς Αἰτω-
λοῖς οἶονεῖ τὰ ἴσα ἀνθ' ὧσων ἔπραξαν κατὰ τοῦ Δίου, τῆς
Δωδώνης κτλ., ὡς εἴρηται. Οὕτω δὲ συλήσας καὶ τὸν ναὸν
καὶ πυρπολήσας πάνθ' ὅσα δυσμετακόμιστα τῶν ἀναθημά-
των ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ τοίχου τῶν πυρποληθεισῶν στοῶν τὸν
στίχον:

Ὅρξας τὸ Δίον, οὐ βέλος διέπτατο;

Καὶ ταῦτα εἰς ὑπόμνησιν τῆς τῶν Αἰτωλῶν ἀσεβείας κατὰ
τοῦ Δίου καὶ τῆς Δωδώνης. Ἐκτοτε τὸ Θέρμον ταπεινωθὲν
οὐδέποτε ἀνέλαβε. — ιθ' τὸ ΑΓΡΙΝΙΟΝ Ἀς τῆς Στράτου πόλεις
περιτετειχισμένη ἐπὶ δυσβάτων τόπων κλάδου τοῦ Παναι-
τωλίου. Ἡ ἀκρόπολις αὐτῆς ὠρειδῆς τὸ σχῆμα ὑψοῦτο ἐπὶ
κορυφῆς λόφου ἐκ λίθων τετραγώνων ἐκτισμένη, ὅπως καὶ τὸ
τείχος τὸ ἀντὶ πυργωτῶν, ὡς συνήθως, προμαχόνων, ἔχον
στενὰ ἐπιτειχίσματα. Ἐπὶ Κασάνδρου ηὐξήθησαν οἱ κάτοι-
κοι διὰ συνοικισμοῦ κατοίκων κωμῶν καὶ πολιχνῶν. Ἀλλ' ἀ-
πελθόντος τοῦ Κασάνδρου οἱ Αἰτωλοὶ κατέλαβον [344 π. Χ.]
αὐτήν. — κ' ἡ Ἐφυρα [ἢ Ἐφύρα] ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀγραιῶν
κώμη παρὰ τὸν Καμπύλον ἕως ποταμόν. — κα' ἡ Ἀπεράρ-
τεια [ἄλλ.: Ἀπεραρτία, Περαρτία] ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ ποτα-
μοῦ Καμπύλου ἦν πρωτεύουσα τῶν Ἀπεραντίων. — κβ' ἡ
Οἰχαλία ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Εὐρυτάνων κειμένη (;) παρὰ τοὺς
πρόποδας τοῦ Τυμφορηστοῦ. — κγ' τὸ ΚΑΛΛΙΟΝ [ἄλλ.: Καλλι-
πολις, Καλλίας (;)] ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καλλιέων παρὰ ταῖς Ἀς
ὑπωρείαις τοῦ Κόρακος. Κατηρημώθη [279 π. Χ.] ὑπὸ τῶν Γα-
λατῶν ὑφ' ἡγεμόνας Κόμβουτιν καὶ Ὁρεστόριον, διαπραξάν-
των πᾶσαν ἀνέκφραστον κακουργίαν, ἀθεμιτουργίαν καὶ ὕβριν
κατὰ τῶν κατοίκων καὶ πᾶσαν ἀσέβειαν κατὰ τῶν ἱερῶν. —
κδ' τὸ Αἰγίτιον καὶ κε' ἡ Ποτιδαρία καὶ κς' τὸ Κροκύλειον
καὶ κζ' τὸ Τείχιον καὶ κη' ἡ Ἀπολλωρία αὐταὶ πᾶσαι, πύ-

λεις τε καὶ πολίχνας, ἔκειντο ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀποδωτῶν, ἀλλ' ἀπροσδιόριστος ἡ τοποθεσία αὐτῶν.

§ 20

ΛΟΚΡΙΣ [ΕΣΠΕΡΙΑ]

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἑσπερία Λοκρίς ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τῆς Φωκίδος, Μς ὑπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, Δς καὶ ΒΔς ὑπὸ τῆς Αἰτωλίας καὶ Βς ὑπὸ τῆς Δωρίδος.

ΟΡΗ. τὸ Ἀσέληνον ὑψόμενον πρὸς Δς (;) τοῦ Παρνασοῦ.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ Ὑλαιοθρος ῥέων παρὰ τὴν Ἀμφισσαν (;) Δς τοῦ Παρνασοῦ. — β' ὁ Δάφρος ὁ πηγάζων ἐκ τοῦ (ΒΑ) τοῦ Κόρακος.

ΠΟΛΕΙΣ. ἡ ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΒΔς τῆς Μολυκρείας ἀντικρὺ τοῦ τῆς Ἀχαΐας ἀκρωτηρίου Δρεπάνου περὶ λόφον κωνοειδῆ κληθεῖσα οὕτως ἢ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ναυπήγησιν στόλου ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, δι' οὗ ἐπεραιώθησαν οὗτοι εἰς Πελοπόννησον, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὕτη ναυπηγεῖον τῶν Λοκρῶν. Ἡ πόλις αὕτη ἦν ἐπισημοτάτη καὶ ἐμπορικώτατος λιμὴν τῶν Ἑσπερίων ἢ Ὀζολῶν Λοκρῶν, εὐλίμενος, τεῖχος ἰσχυρὸν ἔχουσα καὶ ἀκρόπολιν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου λόφου, ἀφ' οὗ κατετείνοντο τὰ τεῖχη. Ἐκόςμουν δ' αὐτὴν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἐπὶ θαλάσῃ, ἐν ᾧ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ χάλκινον, ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐκ λευκοῦ λίθου, ἀκοντιζούσης, ἥτις ἐπὶ κλησιν εἶχεν Αἰτωλή, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὸ Ἀπολλώνιον παρὰ τὴν θάλασσαν κτλ. Παρὰ τὴν πόλιν ἦν σπήλαιον, ἐν ᾧ τιμὰς εἶχεν ἡ Ἀφροδίτη, εἰς ἣν ἤρχοντο μάλιστα αἱ χῆραι γυναῖκες αἰτοῦσαι παρὰ τῆς θεοῦ ἄνδρας εἰς γάμον. Ἐπὶ τοῦ τρίτου μεσσηνιακοῦ πολέμου κυριευθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρεχωρήθη [455 π. Χ.] τοῖς Μεσσηνίοις. Τῷ δὲ 431 παρ' αὐτὴν κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον ὁ Φορμίων ἐνίκησε τοὺς Πελοποννησίους· μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ

πελοπόν. πολέμου ἀρπαγείσα ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων παρε-
δόθη τοῖς Λοκροῖς. Ὑστερον δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν ἀντικρὺ
αὐτῆς Ἀχαιῶν, ἀφ' ὧν ἀρελὼν αὐτὴν ὁ Ἐπαμεινώνδας παρέ-
σχε [361 π. Χ.] τοῖς Λοκροῖς· ἀπὸ δὲ τούτων ὁ Φίλιππος
ἐπέτρεψεν τοῖς Αἰτωλοῖς, ἐξ οὗ καὶ ταῖς αἰτωλικαῖς πόλεσι
συγκατελέγετο· τῷ δὲ 245 π. Χ. ἐλεηλατήθη ὑπὸ τοῦ Ἀγῆ-
τα στρατηγοῦ τῶν Αἰτωλῶν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι παρέδωκαν αὐ-
τὴν τοῖς Πατρεῦσιν. Ἦν δ' ἡ Ναύπακτος πατρὶς ποιητοῦ τι-
νος Καρκίνου ὀνομαζομένου ποιήσαντος ἔπη «Ναυπάκτια»
χαλούμενα. — θ' ὁ Οἶνεὼν Ἀς τῆς Ναυπάκτου ἐπὶ λιμένι. Ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ ἦν ἱερὸν τοῦ «Νερμείου Διός», ἐν ᾧ οἱ υἱοὶ τοῦ
Φηγέως Ἀμφιάνης καὶ Γανύκτωρ, ὡς λέγεται, ἐφόνευσαν τὸν
ποιητὴν Ἡσίοδον· τούτου δὲ τὸν νεκρὸν ριφθέντα εἰς τὴν θά-
λασσαν, ὑπὸ δελφίνος δὲ μετακομισθέντα εἰς τὴν ἀκτὴν ἐνε-
ταφίασαν οἱ φονεῖς παρὰ τὴν ὁδόν. — γ' ἡ Εὐπαλία [ἄλλ: τὸ
Εὐπάλιον] πλησίον τοῦ Οἶνεῶνος. — δ' αἱ Ἐρυθραὶ πόλεις
παράλιος Μς τοῦ Εὐπαλίου, οὗ καὶ ἐπίνειον ἦσαν. — ε' ἡ
Ἀρτίκυρα Ἀς τῶν Ἐρυθρῶν, πόλις παράλιος. — ς' ἡ Τοιοφῶν
Μας τῶν Ἐρυθρῶν ἀντικρὺ τοῦ Αἰγίου τῆς Ἀχαΐας ἔχουσα
μέγαν λιμένα. — ζ' ὁ Φύσκος [ἄλλ: Φυσκεῖς] Μς(;) τῆς Οἰαν-
θείας. — η' ἡ Οἰάνθεια [ἄλλ: Οἰάνθη, Ἰάνθεια, Ἰάνθη, Εὐ-
ανθία, Εὐάνθις] κατὰ τὴν ἀριστερὰν ἀκτὴν τῷ εἰσπλέοντι
τὸ τοῦ Κρισαίου κόλπου στόμιον ἐπὶ ἐδάφους πετρώδους
μετὰ λιμένος. Ἐν αὐτῇ ἦν ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ μικρὸν τι
ὑπὲρ τὴν πόλιν κυπαρίσσων καὶ πίτυος ἄλσος, ναὸς τῆς Ἀρ-
τέμιδος καὶ ἄγαλμα ἐν ἄλσει. Τῷ 425 συνεστράτευσαν οἱ
Οἰανθεῖς μετὰ Αἰτωλῶν στρατηγοῦντος Εὐρυλόχου κατὰ τῆς
Ναυπάκτου. Ἐπὶ δὲ Αὐγούστου παρεδόθη τοῖς Πατρεῦσιν. —
θ' τὸ Χάλαιον [ἄλλ: Χάλειον, Χαλεῶς] πόλις κειμένη πρὸς
Βν τῆς Οἰανθείας καὶ πρὸς Δς τῆς Κίρρας. — ι' ἡ ΛΜΦΙΣΣΑ
κειμένη ἐπὶ τοῦ ΒΔ ἄκρου τοῦ Κρισαίου πεδίου μεταξὺ ὁρέων
τοῦ Παρνασοῦ Ἀς καὶ τοῦ Ἀσελήνου (;) Δς ἐκλήθη ἡ, ὡς

μυθολογείται, ὑπὸ τῆς Ἀμφίσσης τῆς τοῦ Μάκαρος τοῦ Αἰόλου ἢ ἔκ τινος πολύποδος φοβεροῦ ἐπιχωριάζοντος ἐκεῖ «διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ» ἢ, ὃ καὶ πιθανώτερον, κατ' Ἀριστοτέλην Ἀμφίσσα ἐκλήθη «διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσι»· οἰκιστῆς δ' αὐτῆς ὑπῆρξεν Ἀνδραίμων ἀπόγονος τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἦν δὲ πόλις μεγίστη, πολυάνθρωπος, ἀρχαία καὶ ὀνομαστοτάτη ἔχουσα τεῖχος διήκον ἐκ Βν πρὸς Μν, οὗ ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ ἐξετείνετο παρὰ τὴν ἔχθην τοῦ παραρρέοντος αὐτὴν ποταμοῦ Ὑλαίθου(;) καὶ ἀκρόπολιν ὑψομένην ἐπὶ λόφου ἀποκρήμνου καὶ δυσβάτου δεσπίζοντος τῆς πόλεως. Ἐκοσμεῖτο δ' αὕτη καὶ ἄλλη μὲν κατασκευῇ καὶ μνημείοις δ' ἀξιολόγοις, οἷα ἦσαν: τὸ *μνημα* τῆς Ἀμφίσσης τοῦ Μάκαρος, τὸ τοῦ Ἀνδραίμονος· ἐν δὲ τῇ ἀκρόπολει καθὼς Ἀθηναῖς καὶ ἄγαλμα χαλκοῦν ὃν λάφυρον ἐκ τῆς Τροίας κομισθὲν ὑπὸ Θόαντος Ἦγον δ' ἄλλας τε ἑορτάς οἱ Ἀμφισσεῖς, πανηγυρικώτερον δὲ τὴν τῶν «Ἀνάκτων παίδων,» ὑφ' οὗς ἐνόουν οὗτοι ἢ τοὺς Διοσκόρους ἢ τοὺς Κούρητας ἢ τοὺς Καθεῖρους ἢ ἄλλας ἴσως ἐπιχωρίους θεότητας. Ἐπὶ τοῦ Ξέρξου ἐν τῷ τείχει αὐτῆς κατέφυγον πολλοὶ Φωκεῖς. Μετὰ δὲ τὴν καταδίκην τῶν Κιρραίων κατέλαβον οἱ Ἀμφισσεῖς τὸ δμῶνυμον πεδίον τὸ καθωσιωμένον τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι καὶ ἐγένοντο χεῖρονες τῶν Κιρραίων διὸ καὶ γνώμη τῶν Ἀμφικτυόνων ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὡς προστάτου δῆθεν τοῦ ἱεροῦ τῶν Δελφῶν ἐτιμωρήθησαν οὗτοι [338 π. Χ.], ὡς καὶ τινες ἄλλαι πόλεις τῆς Ἑσπερίας Λοκρίδος, ὧν ἐν τῇ πόλει μετὰ τὴν καταστροφὴν ἔθετο φρουρὰν ὁ Φίλιππος. Τῷ δὲ 322 πολιορκηθεῖσα ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἀπέκρουσεν αὐτούς, ὑπέστη ὁμῶς ζημίας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς, ἣν οἱ Αἰτωλοὶ ἐδῆσαν δεινῶς. Ἐπὶ δὲ τῆς εἰσβολῆς [278 π. Χ.] τῶν ὑπὸ τὸν Βρέννον Γαλατῶν οἱ Ἀμφισσεῖς πολεμήσαντες γενναίως μετὰ τῶν Φωκέων καὶ Αἰτωλῶν ἀπέκρουσαν τοὺς βαρβάρους τούτους. Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Σικυωνίων Ἀρατος [245—243] ἐλεηλάτησε τὴν χώραν

τῶν Ἀμφισσέων. Ἐπὶ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πολέμου δεινὴν πολιορκίαν ὑπέστη [190 π. Χ.] ἡ Ἀμφισσα ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων ὑπάτου Ἀχιλίου Γλαβρίωνος. Καίπερ δ' αὕτη πολλὰ παθοῦσα, ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ ὕστερον ἔτι φαίνεται ἀκμάζουσα, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Παυσανίου καλεῖται «μεγίστη καὶ ὀνομαστοτάτη πόλις.» — ια' ἡ *Μυωρία* [ἄλλ.: *Μυωρία*, *Μύων*] Βς τῆς Ἀμφίσσης παρὰ τὴν Δωρίδα, ἐφ' ὑψηλοῦ λόφου κειμένου ἐν πεδιάδι περιεχομένη ὑπ' ὀρέων ἔχουσα τεῖχος, οὗ μέγα μέρος ἦν μετὰ πύργων ἐκ λίθων τετραγωνικῶν. Ἐν ταύτῃ ἦν ἄλσος καὶ βωμός τῶν Μειλιχίων θεῶν, οἷς προσήγοντο νυκτεριναὶ θυσίαι. Ὑπὲρ δὲ τὴν πόλιν ἦν τέμενος Ποσειδῶνος «Ποσειδώνιον» καλούμενον, ἐν ᾧ καὶ ναὸς καὶ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ. — ιβ' ἡ Ἰωρὸς [ἄλλ.: Ἰῶρος, Ἰωρέα, Ἰωρία]. — ιγ' ἡ *Μεσσαπία*. — ιδ' ἡ Ἰσσός — ιε' ἡ *Τρίταια* — ις' ἡ Ὀλπία. — ιζ' ἡ *Πόλις*. — ιη' ἡ *Αἶρος*. — ιθ' ἡ *Αἷα*. — κ' ἡ *Γλη*, πᾶσαι αὗται, πόλεις τε καὶ πολίχναι, μνημονεύονται μὲν ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ἄδηλον ὅμως ποῦ ἔκειντο.

§ 21.

ΔΩΡΙΣ

ΟΡΙΑ. Ἡ Δωρίς ὀρίζεται Ας καὶ ΜΑΣ ὑπὸ τῆς Φωκίδος, Μς ὑπὸ τῆς Ἑσπερίας Λοκρίδος, Δς ὑπὸ τῆς Αἰτωλίας καὶ Βς ὑπὸ τοῦ Καλλιδρόμου, Πύρας καὶ Οἷτης, δι' ὧν χωρίζεται ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας.

ΟΡΗ. α' ὁ ΒΔς κλάδος τοῦ Παρνασοῦ. — β' ὁ ΑΜς κλάδος τοῦ Κόρακος. — γ' αἱ ΜΔαὶ πλευραὶ τῆς Οἷτης καὶ οἱ ΒΑοὶ κλάδοι τοῦ Ἀσελήνου(;).

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ Πίρδος ῥέων ΜΑΣ ἐκ τῆς Οἷτης καὶ ἐκδίδους εἰς τὸν Κηφισὸν παρὰ τὸ Κυτίνιον.

ΠΟΛΕΙΣ. α' τὸ *Κυτίνιον* [ἄλλ.: *Κοιτίνιον*] κείμενον ἐφ' οὗ

μέρους ἢ ἐξ Αἰτωλίας πρὸς Βοιωτίαν ἄγουσα ὁδὸς συνάπτεται τῇ τοῦ ποταμοῦ Πίνδου κοιλάδι τῇ πρὸς τὸ ΒΔν τῆς Λιλαίας εἰσχωρούσῃ. Οὕτω δ' ἐπὶ τοῦ βορείου ἄκρου τῶν στενῶν τῶν μεταξὺ Παρνασοῦ καὶ τῶν τοῦ Κόρακος καὶ τῆς Οἴτης κλάδων κείμενον τὸ Κυτίνιον εἶχε πολλὴν τὴν στρατιωτικὴν σημασίαν. Ἐν ταύτῃ ἐστρατοπέδευσεν ὁ Φίλιππος πορευόμενος κατὰ τῆς ἱεροσύλου Ἀμφίσσης. — Ἐ' τὸ Βοῖον [ἄλλ: Βοιόν, Βοιώ, Βίονος κειμένη(;)] ΜΑΣ τοῦ Κυτίνιου. — γ' ἡ Ἐρινεός [ἄλλ: Ἐρινειός, Ἐρινεόν, Ἐρινοῦς, Δώριον(;)] πρὸς Δς τοῦ Κυτίνιου. — δ' ἡ Πίρδος [ἄλλ: Δαύφαρ] ἐπὶ τῶν κατωφερειῶν τῆς Οἴτης πρὸς τὸ ΒΔν τοῦ Ἐρινεοῦ παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ. — ε' ἡ Καρρία [ἄλλ: Καρραία(;)]. — ς' ἡ Δρυόπη(;).

§ 22.

ΦΩΚΙΣ

ΟΡΙΑ. Ἡ Φωκίς ὁρίζεται Ας ὑπὸ τῆς Βοιωτίας, Μς ὑπὸ τοῦ Κρυσαίου ἢ Κορινθιακοῦ κόλπου, Δς ὑπὸ τῆς Ἑσπερίας Λοκρίδος, ἥτοι τῶν Ὀζολῶν Λοκρῶν, καὶ τῆς Δωρίδος, Βς καὶ ΒΑΣ ὑπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Λοκρίδος, ἥτοι τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν· πρότερον δ' ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Εὐβοϊκῆς θαλάσσης.

ΟΡΗ. α' ὁ ΠΑΡΝΑΣΟΣ [ἄλλ: Παρνασσός, ἐπικ: Παρρη(σ)ός] καθήκων ΜΑΣ τῆς Οἴτης καὶ ΔΒς τοῦ ἐγγύτατ' αὐτοῦ ὕψους Νυσαίου διατέμνει ἐν μέσῳ σχεδὸν τὴν Φωκίδα. Ὁ «ἱεροπρεπής» Παρνασὸς λέγεται παρὰ τοῖς παλαιαῖς συνήθως «δικόρυφος» καὶ «δικόρυμβος.» Ἀλλ' οὐχ ἥττον μνημονεύονται πλείονες κορυφαὶ αὐτοῦ· οἷον 1 Λυκώρεια [ἄλλ: ὁ Λυκωρεὺς] ἡ ὑψίστη, ὡς φαίνεται, κορυφὴ τοῦ ὄρους, διότι αὐτὴ προσώ-

κειλεν ἡ ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ κιβωτὸς τοῦ Δευκαλίωνος· 2 ἡ *Τιθορέα* ΒΑΣ τῆς Λυκαωρείας· 3 ὁ *Κατοπτήριος* ἢ *Κατοπτεῦ-
τήριος* Μς τῆς Λυκαωρείας, ἐξ οὗ ὁ Ἀπόλλων κατοπτεύσας ἐτό-
ξευσε τὸν ἐν Δελφοῖς δράκοντα Πύθωνα· 4 ἡ *Γαμπρία* [ἄλλ:
Γάμπεια, *Γαμπαῖον*, *Γαμπείη* κορυφὴ ἰων:] ὑπὲρ τοὺς
Δελφούς, ἀφ' ἧς οἱ Δελφοὶ κατέρριπτον τοὺς κακούργους καὶ
ἀσεβεῖς. Ἐκ ταύτης τῆς κορυφῆς κατέρριψαν καὶ τὸν μυθο-
ποιὸν Αἴσωπον οἱ Δελφοί, ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Φωκίων πολ-
λοὺς τῶν ἡττηθέντων ἐχθρῶν ἐπὶ τοῦ Φωκικοῦ πολέμου· 5 ἡ
Ναυπλία ὑπὲρ τοὺς Δελφούς, ἀφ' ἧς κατεκρημνίζοντο οἱ ἱε-
ρόσυλοι· 6 τὸ *Κωρύκειον*, οὗ ἐν τῇ Μόρινῃ πλευρᾷ ἦν τὸ Κω-
ρύκειον ἄντρον ταῖς Μούσαις καὶ τῷ Πανὶ καθωσιωμένον. —
β' ἡ *Κίρφεις* ὄρος [ὃν κυρίως κλάδος μέγας τοῦ Παρνασοῦ,
διατεμνόμενος ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου αὐτοῦ ὄγκου διὰ τῆς βα-
θυτάτης κοιλάδος ἢ μάλλον φάραγγος, δι' ἧς ἦγεν ἡ εἰς Δελ-
φούς περιβόητος «Σχιστὴ ἢ Τραχεῖα ὁδός,» ἐφ' ἧ ἐτελέσθη-
σαν τὰ κατὰ τὴν πατροκτονίαν τοῦ Οἰδίποδος, ὡς ῥηθήσε-
ται], ὑψούμενον ἐκ τῶν Ἀν πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ, ἐκτεινό-
μενον παραλλήλως τοῦ Ἑλικῶνος, διῆκον πρὸς Μν μέχρι τῆς
θαλάσσης τοῦ ἔσω Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ εἶτα καμπτόμενον
πρὸς Δς καθήκει εἰς τὸ Κρισαῖον πεδῖον, δι' οὗ χωρίζεται
ἀπὸ τῶν ὄρεων τῶν Λοκρῶν Ὁζολῶν. — γ' ὁ *Φιλοβοιωτὸς*
βουνὸς ὡσεὶδῆς ἐν μέσῳ σχεδὸν τοῦ πεδίου τῆς Ἑλατείας Ἀς
τοῦ Παρνασοῦ, οὗ καὶ κλάδος δύναται νὰ θεωρηθῇ. — δ' τὸ
ΝΥΣΑΙΟΝ [ἄλλ: ἡ *Νύσσα*] πρὸς Ἀς τῆς Κίρφεις. Τὸ Νυσαῖον εἶ-
ναι κυρίως συνεχῆς μέγιστος κλάδος τοῦ Ἑλικῶνος διῆκων ἐξ
Ἀν πρὸς τὸ ΔΒν. Οὕτω δ' ὁ «ἱεροπρεπὴς» Παρνασσὸς διὰ τοῦ
μεγίστου αὐτοῦ κλάδου τῆς Κίρφεις καὶ ὁ «μουσοφίλητος»
Ἑλικῶν διὰ τοῦ μεγίστου αὐτοῦ κλάδου τοῦ Νυσαίου, ἄ-
πτονται σχεδὸν ἀλλήλων. — ε' τὸ *Ἀκρούριον* (;) ὄρος, ὃν συ-
νεχῆς κλάδος τοῦ Ἑλικῶνος καθῆκον εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ
Κορινθιακοῦ κόλπου ἐξ Ἀν πρὸς τὸ ΜΔν. — ς' τὸ *Ἡδύλιον*

[ἄλλ: Ἡδύλαιοι, Ἀδύλιον] βουνὸς ἐπὶ τῶν μεθορίων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας Ἀς τοῦ Παρνασοῦ.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' ὁ Ὀποδς [ἄλλ: Ὀπόδεντα] μεταξὺ Κίρρας καὶ Ἀντικίρρας. — β' τὸ Φαρύγιον δεξιὰ τῷ εἰσπλέοντι τὸν τῆς Ἀντικύρας κόλπον.

ΚΟΛΠΟΙ. α' ὁ ΚΡΙΣΑΙΟΣ ὁ μεταξὺ τῆς Ἑσπερίας Λοκρίδος καὶ τῆς Φωκίδος. — β' ὁ ΑΝΤΙΚΥΡΑΙΟΣ πρὸς Ἀς τοῦ Κρισαίου. — γ' ὁ Μυχὸς ὁ ὑπὸ τὴν Βοῦλιν παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας.

ΛΙΜΕΝΕΣ. α' ὁ τῆς Κίρρας. — β' ὁ τῆς Ἀντικύρας. — γ' ὁ πρὸς Βν τοῦ Φαρυγίου ἀκρωνηρίου ὕψος μᾶλλον ὢν. — δ' ὁ ἐν τῷ Μυχῷ τῆς Βούλιδος.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΚΗΦΙΣΟΣ [ἄλλ: Κηφισός, δωρ: Καφισός] ὁ μέγιστος τῶν τῆς Φωκίδος ποταμῶν πηγάζων ἐκ τῶν ΒΑΝ προπόδων τοῦ Παρνασοῦ παρὰ τὴν Αἰλαίαν, ὅστις δεξιό-μενος ἐν τε τῇ Φωκίδι καὶ Βοιωτίᾳ ἄλλα παραποτάμια εἰσβάλλει εἰς τὴν Κοπαῖδα λίμνην καὶ ἐκδίδει εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν παρὰ τὴν Λάρυμναν. Μετὰ τὸν ἐν Ἀσίᾳ Μαίανδρον εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν πολύκαμπτος τῶν ἐλληνικῶν ποταμῶν. Παραποτάμια δ' εἰσβάλλοντα εἰς αὐτὸν εἶνε: 1 ὁ Πίνδος τῆς Δωρίδος, περὶ οὗ εἴρηται· 2 ὁ Χάραδρος παρὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν· 3 ὁ Καχάλης ῥέων παρὰ τὴν Νεῶνα· 4 ὁ Ἄσπος ῥέων ὁρμητικῶς μεταξὺ τοῦ Ἡδυλίου βουνοῦ καὶ τῆς Ὑαμπόλεως. — β' ὁ ΠΛΕΙΣΤΟΣ πηγάζων ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ Παρνασοῦ Ἀς τῆς τοῦ Κατοπτευτηρίου κορυφῆς διευθύνεται πρὸς Μν, εἴτα δὲ κάμπτεται πρὸς Ἀς παραρρέων τοὺς Βς πρόποδας τῆς Κίρφως καὶ τοὺς Μς τοῦ κυρίως Παρνασοῦ ἐν βαθυτάτῃ φάραγγι διατεταταμένη μεταξὺ Κίρφως καὶ Παρνασοῦ καὶ ἐκδίδει εἰς τὸν Κρισαῖον κόλπον παρὰ τὴν Κίρραν. — γ' ὁ Ἡράκλειος [ἄλλ: Ἡράκλειος] ποταμὸς χεῖμαρρος ῥέων παρὰ τὴν Βοῦλιν.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' πρὸς τὸ Βν καὶ ΒΑΝ τοῦ Παρνασοῦ: α' ἡ ΑἸΛΑΙΑ

[ἄλλ.: *Λιλαϊορ*; *Λιλαία*;] παρὰ τοὺς ΒΔς πρόποδας τοῦ Παρνασοῦ οὐ πόρρω τῶν ὀρίων τῆς Δωρίδος καὶ τῆς Ἑσπερίας Λοκρίδος ἐγγὺς καὶ πρὸς Ας τῶν πηγῶν τοῦ Κηφισοῦ μεταξὺ αὐτῶν τε καὶ χειμάρρου τινὸς κατερχομένου ἐκ τοῦ Παρνασοῦ· πόλις ἀρχαιοτάτη κληθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν οὕτως ἀπὸ τῆς Νύμφης Λιλαίας θυγατρὸς τοῦ Κηφισοῦ, ἔχουσα τείχος μετὰ τετραπλεύρων πύργων ἰσχυρὸν καὶ ἀκρόπολιν ἐπὶ ἀποκρήνου λόφου τοῦ Παρνασοῦ, θέατρον, ἀγοράν, λουτρά, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος καὶ ὑπὲρ τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ ναὸν τοῦ Κηφισοῦ ἴσως ὡς θεοῦ ἢ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Λιλαίας καὶ ἀγάλματα ὀρθὰ ἐκ τῆς Πεντέλῃσι λιθοτομίας, τέχνης δ' ἄττικῆς. Ἦν δὲ τῶν πολυανθρωποτάτων καὶ ἐπισημοτάτων ὁκτὼ τῆς Φωκίδος πόλεων, ὧν μνείαν ποιῆται ὁ Ὅμηρος. Ἐπὶ τῶν Μηδικῶν πολέμων φαίνεται ὅτι δὲν ἔπαθεν ὅσα πάσαι σχεδὸν αἱ τῆς Φωκίδος πόλεις. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν φωκικῶν πολέμων συγκατεστράφη [348 π. Χ.] καὶ αὕτη ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, ἡττηθέντων τῶν Φωκέων ὑπὸ Φιλίππου· ὕστερον δ' ἀνεκτίσθη καὶ ἦν αὐτόνομος· ἐπὶ δὲ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ πολιορκηθεῖσα ἐδέξατο φρουράν μακεδονικὴν, ἣν οἱ Λιλαεῖς ἡγουμένου τοῦ συμπολίτου αὐτῶν Πάτρωνος ἐξέβαλον ὕστερον, ἐφ' ᾧ οὗτοι ἀνέθεντο αὐτῷ ἀνδριάντα ἐν Δελφοῖς. Ὑφίστατο δ' ἡ πόλις καὶ μετὰ Χριστόν, ἄδηλον δ' ἕως πότε. — Β' ἡ Ἐρωχός [ἄλλ.: Ἐρωχος] ΒΔς τῆς Λιλαίας ἐμπρησθεῖσα ἐπὶ Ξέρξου, ἀνεγερθεῖσα δὲ πάλιν κατηδαφίσθη ἐπὶ τοῦ φωκικοῦ πολέμου. — Γ' ἡ Δριμαία [ἄλλ.: Δρυμία, Δρυμός, Δρύμος, Δρυμῶν] ΒΔς τῆς Ἐρωχοῦ πρὸς Βν τοῦ Κηφισοῦ ἔχουσα τείχος καὶ ναὸν τῆς Θεσμοφόρου Δήμητρος καὶ ἀγάλμα αὐτῆς ὀρθόν, εἰς ἣν ἐτέλουν κατ' ἐνιαυτὸν ἑορτὴν τὰ «Θεσμοφορία». — Δ' ἡ Χαραδρα [ἄλλ.: Χαραδρη ἰων.] παρὰ τὸν Χάραδρον ποταμὸν Ας τῆς Λιλαίας ὑπὲρ ὑψηλοῦ κρηνοῦ κειμένη, ἀνυδρὸς· διὸ οἱ Χαραδραῖοι σπανίζοντες ὕδατος ὑδρεύοντο ἐκ τοῦ Χαραδρου, ἐξ οὗ, ὡς

φαίνεται, καὶ ὠνομάσθη ἡ πόλις. Εἶχον δ' οἱ Χαραδραῖοι ἐν τῇ ἀγορᾷ βωμοὺς ἡρώων ἐν τῇ αἵθρᾳ, οἵτινες ἦσαν οἱ Διόσκουροι ἢ ἐπιχώριοι ἥρωες. Περὶ τὴν Χαράδραν ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τὸν Θεσπιακὸν λέοντα τὸν τούτου ἕνεκα καὶ «Χαραδραῖον» καλούμενον. — ε' ἡ Ἀμφικλαία [ἄλλ: Ἀμφίκλεια, Ὀφριτεία] Ἀς τῆς Λιλαίας. Ἐνεπρήσθη καὶ αὕτη ἐπὶ Ξέρξου· ἀνεκτίσθη καὶ αὖθις, κατηδαφίσθη ἐπὶ τοῦ φωκικοῦ πολέμου σὺναμα μετὰ τῆς Λιλαίας ὑπὸ Φιλίππου· πόλις περιτετειχισμένη μετ' ἀκροπόλεως ἐφ' ὑψηλοῦ λόφου. Ἐν ταύτῃ ἐτελοῦντο ὄργια εἰς Διόνυσον, οὗ τὸ μὲν ἄδυτον ἦν ἀθέατον, ἄγαλμα δ' οὐδαμοῦ ἦν. Ὁ δὲ Διόνυσος ἦν τοῖς Ἀμφικλειεῦσι μάντις τε καὶ ἱατρὸς ἀγγέλλων τὰς ἰάσεις δι' ὄνειράτων, ὃ δὲ ἱερεὺς ἔδιδε τοὺς χρησμούς τοῦ θεοῦ. Ἐπυρπολήθη δὲ καὶ ἡ Ἀμφικλαία ἐπὶ Ξέρξου. — ς' τὸ Τιθρώνιον ΒΑΣ τῆς Ἀμφικλαίας οὐ πόρρω τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Κηφισοῦ ὄχθης ἐπὶ πεδίου κείμενον. Νᾶος δὲ καὶ ἄλσος καὶ βωμοὶ ἦσαν ἐν ταύτῃ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐχὶ δὲ καὶ ἄγαλμα ἐπὶ Παυσανίου. Καὶ τὸ Τιθρώνιον ἐπυρπολήθη ἐπὶ Ξέρξου. — ζ' ἡ Λέδων κειμένη ΜΑΣ τῆς Ἀμφικλαίας, κληθεῖσα δ' οὕτως ἀπὸ Λέδοντός τινος ἐγγχωρίου, κατηδαφίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἢ φωκικοῦ πολέμου. Ἐπὶ δὲ Παυσανίου οἱ Λεδόντιοι ὄκουν παρὰ τὸν Κηφισόν. Ἐκ ταύτης κατήγετο ὁ περιώνυμος στρατηγὸς τῶν Φωκέων Φιλόμηλος ὃ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου [336 — 346 π.Χ.]. — η' οἱ Πεδιεῖς [ἄλλ: Πεδιαί (;) ἴσως Πεδίεια]· ἐνεπρήσθη καὶ αὕτη ἐπὶ Ξέρξου. — θ' ἡ Τριταία [ἄλλ: Τρίτεια ἢ Τρίτεια, Τριταίαι] πρὸς Βν τῶν Πεδιέων καὶ Ἀς τοῦ Τιθρωνίου. Καταστραφεῖσης καὶ ταύτης ἐπὶ Ξέρξου, μετῴκησαν, ὥς ἔοικεν, οἱ Τριταεῖς εἰς τοὺς Λοκροὺς Ὀζόλας. Περιώνυμοι ἦσαν οἱ κύνες αὐτῆς «Τριτῆες κύνες.» — ι' ἡ Νέων [ἄλλ: Νέων] πόλις ἀρχαία κτισθεῖσα μετὰ τὰ τρωικά ὑπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ Παρνασοῦ Τιθορέαν, κάλλιστα ὠχυρωμένη διὰ τείχους μεγάλων τετραγωνικῶν λίθων περιβάλλοντος τὴν πόλιν· μόνον ἐκ τοῦ Δοῦ καὶ ΒΔοῦ

μέρους, διότι τὸ μὲν ΑΝ καὶ ΒΑΝ εἶχε φυσικὸν ὀχύρωμα τὰς ἀποκρήμους ὄχθας τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ χειμάρρου Καχάλη, τὸ δὲ ΜΝ πέτρας ἀπορροῶγας τοῦ Παρνασοῦ. Ἐπὶ Ξεῖξου ἐνεπλήσθη καὶ αὕτη ὕστερον ὁμῶς ἀνεκτίσθη· οἱ δὲ Νεωνάιοι ἄλλοι μὲν μετὰ τῶν κινητῶν αὐτῶν εὐκομίστων πραγμάτων ἀνέβησαν ἐπὶ τῆς ἐγγύς κορυφῆς τοῦ Παρνασοῦ Τιθορέας, ἄλλοι δὲ κατέφυγον εἰς τὸ ὄχυρόν φρούριον τῆς Λοκρικῆς πόλεως Ἀμφίσσης. Κατὰ δὲ τὸν ἱερὸν πόλεμον ἡττηθέντων τῶν Φωκίων, ὁ στρατηγὸς Φιλόμηλος ὁ Λεδόντιος ἐκ τοῦ πλησίον αὐτῆς ἀποτόμου κρημνοῦ κατέρριψεν ἑαυτόν, ὥπως μὴ αἰχμαλωτισθῇ. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ πολέμου κατηδαφίσθη, ἐξ οὗ οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀπαντᾷ. — Ἦ' ἡ Τιθορέα [ἄλλ.: Τιθοραία, Τιθόρ(ρ)α] ὑπὸ τὴν Τιθορέαν κορυφὴν ἐκτίσθη μετὰ τὸν φωκικὸν πόλεμον παρὰ τὴν Νεῶνα συνοικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Νεωνάϊων καὶ ἄλλων ἴσως ἐν κώμαις κατοικούντων. Τούτου δ' ἕνεκα συνήθως οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς ἀποδέχονται ὅτι ἡ αὕτη πόλις Νεῶν κατὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον μετέβαλε τὸ ὄνομα εἰς Τιθορέαν. Οἱ Τιθοραῖοι δὲ τὰ τε οἰκοδομήματα τῶν διασωθέντων τῆς Νεῶνος εἶχον καὶ τὰ κατερημιμμένα ἀνωκοδόμησαν καὶ νέα ἴσως ἔκτισαν. Ἐπὶ δὲ Παυσανίου εἶχον οὗτοι: θέατρον, περίβολον ἀγορᾶς ἀρχαιοτέρας, ναὸν καὶ ἄλσος, ἐν ᾧ ἀγάλματα Ἀθηνᾶς, μνημεῖον κοινὸν τοῦ Φώκου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀντιόπης. Παρὰ δὲ τὴν Τιθορέαν ἦν ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, θς «Ἀρχαργέτας» ἐπεκαλεῖτο. Περιεΐχετο δ' ὁ ναὸς ὑπὸ περιβόλου, ἐν ᾧ ἦσαν οἰκήματα χάριν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ναοῦ καὶ τῶν προσερχομένων ἀσθενῶν· ἐν μέσῳ δὲ πάντων ἦν ὁ ναὸς καὶ ἀγάλμα πωγωνοφόρον, οὗ ἐν δεξιᾷ ἦν κλίνη. Εἰς τὸ ἄδυτον δὲ τοῦ ἱεροῦ οὐδεὶς εἰσέρχεται, πλὴν ἐκείνων τῶν ἀσθενῶν, οἷς δι' ἐνυπνίων ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον ἡ Ἴσις, εἰς ἣν πανήγυριν μεγαλοπρεπεστάτην κατὰ τε τὸ ἔαρ καὶ τὸ φθινόπωρον ἐτέλουν οἱ Τιθορεῖς. Κατὰ δὲ παλαιὸν ἔθος ὑπέκλεπτον οὗτοι γῶμα ἐκ τοῦ κοινοῦ τάφου τῶν παρὰ τὰς Θήβας

συντεθαμμένων Ζήθου καὶ Ἀμφίονος καὶ περιέθεντο ἐπὶ τοῦ μνημείου τῆς Ἀντιόπης, ὅπως ἡ χώρα αὐτῶν καταστῇ εὐφορωτέρα. Ἀριστον δ' ἦν τὸ ἔλαιον τῆς Τιθορέας. — ἰα' ἡ ΕΛΑΤΕΙΑ [ἄλλ.: Ἑλάτρεια, Ἑλάτη(;)] ἡ ἐπισημοτάτη τῶν φωκιῶν πόλεων, ἐξαιρουμένων τῶν Δελφῶν, ὧν ὅμως ἦν πολυανθρωποτέρα, κειμένη ΒΑΣ τῆς Νεῶνος παρὰ λόφον συνέχειαν ὄντα τῆς Κνημιῖδος ἐπὶ πεδίου εὐφόρου πέραν τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Κηφισοῦ ὄχθης παρὰ τὰ στενά, δι' ὧν ἐκ τῆς βορείου Λοκρίδος ἦγεν ἡ εἰς Φωκίδα καὶ Βοιωτίαν ὁδός, οὗ ἕνεκα ὑπὸ στρατιωτικὴν ἔποψιν ἡ Ἑλάτεια ἦν «ἐπικαιριωτάτη.» Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μεγάλου ῥήτορος Δημοσθένους γενομένου γνωστοῦ εἰς τοὺς πρυτάνεις «ὥς Ἑλάτεια κατεῖληπται» ὑπὸ Φιλίππου, ἅπαντες οἱ Ἀθηναῖαι συνεταράχθησαν. Ἀξία δὲ λόγου ἦσαν: ἡ ἀγορὰ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἄγαλμα τοῦ Ἑλάτου, ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ τοῦ κατ' ἐξοχὴν παρὰ τὴν Ἑλατεῦσι τιμωμένου θεοῦ, ἐν ᾧ καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ ἔχον γένεια ποιηθὲν ὑπὸ Τιμοκλέους καὶ Τιμαρχίδου, θέατρον, παρ' ὃ χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχαῖον. Παρὰ δὲ τὴν Ἑλάτειαν ἦν ἱερὸν Ἀθηνᾶς «Κρανείας» ἐπικαλουμένης ἐπὶ λόφῳ μετὰ στοῶν καὶ οἰκημάτων, ἐν οἷς ὄκουν οἱ θεράποντες, ὁ ἱερεὺς κτλ. Ἐν τῷ ἱερῷ δ' ἦν ἄγαλμα τοῦ θεοῦ μίμημα τοῦ ἐν τῷ Παρθενῶνι ἀγάλματος αὐτῆς, κρατούσης δόρυ καὶ ἀσπίδα ὥς εἰς μάχην. Ἦν δὲ κτίσμα ἡ τοῦ Ἑλάτου υἱοῦ τοῦ Ἀρκάδος ἢ, ὃ καὶ πιθανώτερον, τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Φλεγευῶν τῶν ὁμώνυμον τῇ Ἑλατεῖᾳ πόλει ἐκεῖ ἰδρυσαμένων. Αὕτη ἐνεπρόσθη ἐπὶ Ξέρξῳ, ἀλλ' ἀνηγέρθη κατεστράφη δ' ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου· κατελήφθη δ' ὑπὸ Φιλίππου καὶ ὠχυρώθη. Ἐπολιορκήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κασσάνδρου, ὕστερον ὑπὸ τοῦ Ταξίλου τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Μιθριδάτου, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων αὐτόνομος ἐκηρύχθη, ἔπειτα ἐπὶ Παυσανίου ὑπὸ τῶν ληστῶν Κοστοδόκων, ἀφ' ὧν ἐσώθη ὑπὸ Μνησιβούλου ἀποκρούσαντος τοὺς βαρβάρους ληστὰς ἐν μάχῃ καὶ πολλοὺς αὐτῶν φονεύσαντος. —

ιβ' ἡ *Ἑβερος* πολίχνη κειμένη παρὰ τὴν Ἑλάτειαν. — ιγ' ὁ *Δαφνοῦς* πόλις παράλιος μετὰ λιμένος ἐπὶ τῇ Εὐβοϊκῇ θαλάσῃ διαίρουσα τοὺς Λοκροὺς Ἐπικνημιδίους τε καὶ Ὀπουντίους οὕτως, ὥστε οὐδαμοῦ ἤπτοντο ἀλλήλων. Ὁ *Δαφνοῦς* ἦν αἰτία ἐρίδων Λοκροῖς καὶ Ἰαμπολίταις. Ἐν αὐτῷ ἐδείκνυτο καὶ τάφος τοῦ ἥρωος Σχεδίου τοῦ εἰς Τροίαν τῶν Φωκίων στρατηγήσαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰφίτου «Σχεδιεῖον» καλούμενος. Ἐπὶ δὲ Στράβωνος [66 π. Χ. — 24 μ. Χ.] ὁ *Δαφνοῦς* ἔκειτο κατεσκαμμένος. — ιδ' οἱ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΙ [ἄλλ: ἡ *Παραποταμία*] κειμένη μετὰ τοῦ Φιλοβοιωτοῦ καὶ τοῦ Ἡδυλίου, δι' ὧν εἰσέρχεται ὁ Κηφισὸς ἐκ τῆς πεδιάδος τῆς Ἑλατείας εἰς τὴν τῆς Χαιρωνείας, ἐπὶ λόφου ἐγγὺς τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Κηφισοῦ ἔχουσα τεῖχος καὶ ἀκρόπολιν ἐπὶ δυσβάτου λόφου παρὰ τὸν Ἄσπον ποταμὸν κεχωρισμένου ἀπὸ τοῦ Ἡδυλίου. Πόλις ἀρχαία καὶ πολυάνθρωπος, ἐπυρπολήθη ἐπὶ Ξέρξου καὶ ἀνηγέρθη πάλιν καταστραφεῖσα δ' ἐπὶ τοῦ Φωκικοῦ πολέμου δὲν ἀνηγέρθη· οἱ δὲ Παραποτάμιοι διεσπάρησαν εἰς ἄλλας πόλεις. — ιε' ἡ Ἰάμπολις [ἄλλ: Ἡ πόλις, ἐγγχωρ: Ἰσάμπολις] ΒΑΣ τῶν Παραποταμίων ἐπὶ τῆς εἰς Ὀπουντα ἀγοῦσης, πρὸς τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ τοῦ Ἄσσου ποταμοῦ, κτίσμα τῶν ἐκ Βοιωτίας φυγόντων ἐπὶ Κάδμου Ἰάντων, ἔχουσα τεῖχος, ἀγοράν, βουλευτήριον, θέατρον, ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ὅστις δις μόνον τοῦ ἔτους ἡνοίγετο, εἰς ἣν ἐτέλουν οἱ Ἰαμπολῖται ἐορτὴν τὰ «Ἑλαφηβόλια», ὧν μετέσχε καὶ ὁ Πλούταρχος, καὶ στοὰν κτισθεῖσαν ὑπὸ Ἀδριανοῦ. Ἐνεπλήσθη καὶ αὕτη ἐπὶ Ξέρξου, ἀνεγερθεῖσα δὲ κατεσκάφη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου. Ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων φαίνεται πως ἀκμάζουσα. Ἐν τοῖς παλαιοῖς δὲ χρόνοις εἶχον οἱ Ἰαμπολῖται πόλεμον πρὸς τοὺς Λοκροὺς περὶ τοῦ *Δαφνοῦντος*, ὃν καὶ εἶλον καὶ συνῆψαν αὐτὸν τῷ κοινῷ τῶν Φωκίων. Παρὰ τὴν Ἰάμπολιν ἦν προάστειον αὐτῆς, ὅπερ ὁ τύραννος τῶν Φερῶν Ἰάσων ἀναχωρῶν ἐκ τῆς ἐν Λεύκροις μάχης εἰς Θεσσαλίαν κα-

τέλαβεν. — ις' αἱ Κλεωναὶ πολίχνη κειμένη Βς τῆς Ὑαμπό-
 λεως παρὰ τὴν Ὀπουντίαν Λοκρίδα. Παρ' αὐτὴν ἤραντο νίκην
 λαμπρὰν οἱ Φωκεῖς κατὰ τῶν Θεσσαλῶν· πρὸ τῆς μάχης δὲ
 ταύτης εἶχον ψηφίσει προτάσει τοῦ ἄρχοντος Δαϊφάντου, ὅπως
 αἱ Φωκίδες γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα πλησίον τοῦ Κλεωνῶν
 ἐν τῷ τόπῳ τῆς μάχης ἔχωσι πυρὰν ἐτοιμήν, ὅπως, ἐάν τυ-
 χὸν ἡττηθῶσι, ῥιφθῶσιν εἰς τὰς φλόγας. Τοῦ ψηφίσματος
 ἀνακοινωθέντος εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας, ἀμφοτέρων
 δ' ἐπιψηφισαμένων, ἡ πρὸς πυρὰν ὕλη ἡτοιμάσθη. Νικησάντων
 δὲ τῶν Φωκέων, αὐτοὶ τε καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἐσώ-
 θησαν, οἱ δ' Ἕλληνες ὠνόμασαν τὸ ψήφισμα «Ἀπόνοια,» ἐξ
 οὗ καὶ ἡ παροιμία «Φωκικὴ ἀπόνοια.» Ἐορτὴν δ' ἐξ ἐκείνης
 τῆς νίκης τῇ Ἀρτέμιδι ἐτέλουν «τὰ Ἐλαφνέβλια.» — ιζ' αἱ
 Ἄθαι (ἄλλ.: Ἄθα), πόλις κειμένη Μς τῆς Ὑαμπόλεως καὶ
 πρὸς Δς τοῦ Ὑφαντείου ὄρους ἐπὶ λόφῳ δυσβάτου, κτίσμα
 τοῦ Ἀργείου Ἀθαντος υἱοῦ τοῦ Λυγκέως καὶ Ὑπερμνήστρας
 τῆς Δαναοῦ, ἔχουσα τεῖχος κατατείνον ἐπὶ τῆς Μς πλευρᾶς
 τοῦ εἰρημένου λόφου ἐκ λίθων πολυγώνων μετὰ προμαχόνων,
 ἀκρόπολιν ἐπὶ λόφῳ ἐντὸς τοῦ τεύχους, πόλιν τῆς πόλεως
 μεγαλοπρεπεῖς, ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἦσαν ναοὶ καὶ τὸ
 περὶδοξον πλούσιον μαρτεῖον θησαυροὺς καὶ ἀναθήματα
 πολλὰ κατέχον, θέατρον, ἀγορὰν, ραοὺς, χαλκὰ ἀγάλμα-
 τα Ἀπόλλωνος, Ἀητοῦς καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐπὶ Ξέρξου ἐπυρπο-
 λήθη καὶ αὕτη ἐν μέρει, ἐπὶ δὲ τοῦ Φωκικοῦ πολέμου οἱ Ἀ-
 θαῖοι ἔμειναν ἀνεπηρέαστοι, ὥς μὴ μετασχόντες τῆς κατὰ
 τοῦ ἱεροῦ τῶν Δελφῶν συλήσεως τῶν ἄλλων Φωκέων. Περίδοξος
 δ' ἐγένετο ἡ πόλις αὕτη διὰ τὸ ἐν αὐτῇ μαντεῖον, ὅπερ ἀπέ-
 λαυεν ἴσης τιμῆς τῷ ἐν Δελφοῖς, ὥς ἀψευδές· διὸ ἐχρηστη-
 ριάζοντο παρ' αὐτῷ οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι,
 οἷον ὁ Κροῖστος [542 π. Χ.] ὁ Μαρδόνιος [479 π. Χ.]. — ιη' ἡ
 Δαυλις [ἄλλ.: Δαυλεία, Δαυλία] κειμένη Μς τῶν Παραποτα-
 μίων καὶ Λς τοῦ Παρνασσοῦ ἐπὶ λόφῳ ἀποκρήνου ὑπ' αὐτῷ,

κληθεῖσα οὕτως, ὡς ἐμυθολογεῖτο, ἀπὸ Νύμφης τινὸς Δαυλίδος θυγατρὸς τοῦ Κηφισοῦ ἥ, ἢ καὶ πιθανώτερου, ἐκ τῶν πολλῶν παρ' αὐτὴν δασῶν, ἅτινα *δαῦλα* ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. Πόλις ἀρχαιοτάτη ἔχουσα τεῖχος ἐκ πολυγώνων καὶ τετραγώνων περιστεφανοῦν τὸν λόφον, ἀκρόπολιν περιφανῇ, ἱερὰ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς καὶ ἁγάλμα αὐτῆς, Ἀρτέμιδος τῆς Σωτείρας, τοῦ Σεράπιδος. Ἡ Δαυλὶς ἦν ἡ κυρία ἔδρα τῶν ἐν Φωκίδι Θρακῶν. Ἐν αὐτῇ δ' ἐμυθολογεῖτο ὅτι μετεμορφώθησαν ὁ μὲν βασιλεὺς τῶν Θρακῶν Τηρεὺς εἰς ἔσποπα, ἡ Φιλομήλα εἰς ἀηδόνα καὶ ἡ Πρόκνη εἰς χελιδόνα μετὰ τὸ περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τηρεὺς Ἴτυν πάθῃμα, ὃν αἱ μεταμορφωθείσαι γυναῖκες παρέθηκαν τῷ πατρὶ Τηρεῖ ἐπὶ τραπέζῃ. Ἐπὶ Ξέρξου ἐπυρπολήθη καὶ αὕτη, ἐπὶ δὲ τοῦ φωκικοῦ πολέμου κατηδαφίσθη, ἀλλ' ἀνεκτίσθη. Οἱ δ' ἐπὶ Πausανίου Δαυλιεῖς ἦσαν οἱ βωμολεώτεροι τῶν Φωκέων. — Οὐ πόρρω τῆς Δαυλίδος ἐπὶ τῇ εἰς Τιθορέαν ἀγούσῃ ἦν χώρα καλουμένη «Τρωνίς,» ἐν ᾗ ἦν ἡρώων Ξανθίππου τινὸς ἥρωος ἢ Φώκου τοῦ Ὀρνυτίωνος τοῦ Σισύφου, εἰς ὃν καθ' ἐκάστην τιμὰ καὶ ἱερεῖα προσήγοντο. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῆς εἰς Δελφούς ἀγούσης ἦν οἰκοδόμημα «Φωκικὸν» καλούμενον, ἐν ᾧ συνεδρίαζον οἱ Φωκεῖς, ἔχον ἀγάλματα Διός, Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς. Περαιτέρω δὲ ΜΔς ἤνοῦτο ἡ ὁδὸς μετὰ τῆς ἐξ Ἀμφρύσου, ὅπου ἡ ὁδὸς «Σχιστὴ» καὶ «Τραχεῖα» ἐκαλεῖτο, ἐν ᾗ ἐτελέσθησαν τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Λαίου πατρὸς τοῦ Οἰδίποδος καὶ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ, ὧν καὶ πολλῶ ὕστερον ἐδείκνυντο οἱ τάφοι. — εἴ' ὁ ΠΑΝΟΠΕΥΣ [ἄλλ: *Φανοτεύς, Φανοτίς, Παρόπεια, Παρόπη*] πόλις ἀρχαιοτάτη κειμένη πρὸς Ας τῆς Δαυλίδος παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας καὶ πρὸς Δς τοῦ παραποταμίου Μόλου τοῦ βέοντος μεταξὺ Πανοπέως καὶ Χαιρωνείας, ὑπὸ ἡρέμα ἀνιόντι βουνῷ, ὅστις περιστέφετο ὑπὸ τεύχεος ἰσχυρωτάτου περιέχοντος τὴν ἀκρόπολιν· ἀπὸ δ' αὐτοῦ δύο σκέλη κατετείνοντο σχεδὸν παρὰλλήλως μέχρι τῆς πεδιάδος καὶ τρίτον ἦνον ταῦτα παράλ-

ληλον σχεδὸν τοῦ βουνοῦ. Τὸ φρούριον τοῦτο ἦν δχυρώτατον, καὶ ἐν αὐτῷ ὤκει ὁ βασιλεὺς τῶν Φωκίων [ὡς φερ' εἶπειν ἐπὶ Ὀμήρου ὁ Σχεδῖος, ὁ τοῦ Ἰφίτου ὁ φονευθεὶς ὑπ' Ἐκτορος ἐν Τροίᾳ], διότι διὰ τοῦ Πανοπέως ἦν ῥάστη ἡ εἰσβολὴ τῶν Βοιωτῶν εἰς Φωκίδα. Ὁ Πανοπεὺς ἐλέγετο καὶ «καλλίχορος,» διότι ἐν αὐτῷ αἱ Θυιάδες Ἀττικαὶ γυναῖκες ἵστασαν χοροὺς ἐξ Ἀθηνῶν πορευόμεναι εἰς Παρνασσόν, ἐφ' οὗ ἦγον κατ' ἔτος ὄργια εἰς Διόνυσον. Παρὰ δὲ τὸν Πανοπέα ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἦν οἰκημὰ τι ἐξ ὠμῆς πλίνθου, ἐν ᾗ ἐκ τοῦ Πεντέλῃσι λίθου ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ ἢ Προμηθέως καὶ πηλοῦ ὄγκοι, ἐξ οὗ οὗτος ἐπλασε τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνταῦθα καὶ μνημα Τιτυοῦ. Ἐν τῷ Πανοπεῖ διηρέθη ἡ στρατιὰ τοῦ Ξέρξου, ἧς μέρος ἐπορεύθη πρὸς σύλησιν τοῦ ναοῦ τῶν Δελφῶν, οἱ δ' ἄλλοι προὐχώρησαν πρὸς Ἀθήνας. Τότε ἐνεπρήσθη ὁ Πανοπεύς, ἐπὶ τοῦ φωκικοῦ πολέμου κατηνθάφισθη καὶ ἐπὶ Σύλλα κατεσκάφη. — κ' ἡ *Τραχίς Τραχίη*, *Θρακίς* (;) κειμένη(;) Μς τοῦ Πανοπέως παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας οὐ πόρρω τῆς Λεβαδείας. Ἐνεπρήσθη καὶ αὕτη ἡ πολίχνη ὑπὸ Ξέρξου.

Β' ἐπὶ τοῦ Παρνασοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ΜΑΣ καὶ Μς πλευρᾶς αὐτοῦ ἔκειντο : κα' ἡ *Βοῦλις* [ἄλλ.: *Βουλῖς*] ἡ ἐσχάτη φωκικὴ πόλις παρὰ τὰ πρὸς τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ μεθόρια τῆς Βοιωτίας κειμένη ἐπὶ λόφῳ ἀποκρήμνου καὶ ἐκ Δς, Βν καὶ ΒΑΣ ὅλως ἀβάτου πρὸς τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ τοῦ χειμάρρου ποταμοῦ Ἡρακλείου οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης, ἐν ᾗ λιμένα εἶχεν αὕτη τὸν *Μυχόν*. Ἡ πόλις αὕτη συνοικισθεῖσα παρὰ Δωριέων ὑπὸ οἰκιστὴν Βούλωνα εἶχε: τεῖχος περιστῆφον τὸν εἰρημένον λόφον, *νεκροταφεῖον* Ας αὐτῆς παρὰ ῥυάκιον, ἀκρόπολιν, *ιερά* Ἀρτέμιδος, Διονύσου καὶ ἀγάλματα ξύλινα. Ἐτίμων δὲ κατ' ἐξοχὴν οἱ Βουλίδιοι θεόν τινα «Μέγιστον» καλούμενον. Τὸ δὲ πλεῖστον τῶν Βουλιδίων μετήρχοντο τὴν ἀλιεῖαν τῶν κόχλων τῆς βαφῆς. — Ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ ῥυακίῳ ἦσαν δύο κοῖται: τὸ «Σαύνιον» καὶ ἡ «Ἱερὰ Δάφνη», ὧν ἐκεῖ-

νης μὲν μνημονεύει ὁ Παυσανίας, ταύτην δ' ἀνεκάλυψα τῷ 4873 μετὰ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ βυακίῳ. Οἱ Βουλίδιοι μὴ μετασχόντες τῆς τοῦ ἱεροῦ τῶν Δελφῶν συλήσεως ἔμειναν ἀνεπηρέαστοι. — κβ' τὸ *Φλυγόριον* [ἄλλ.: *Φλυγορία*] πολίχνη κειμένη (;) ΒΔς τῆς Βούλιδος ἐπὶ τοῦ Νυσαίου ὄρους, κατεσκάφη ἐπὶ τοῦ φωκικοῦ πολέμου. — κγ' ἡ *Στεῖρις* [ἄλλ.: *Στίρις*, *Στέρρις*(;), *Στεῖριον* μεταγ.] Δς τοῦ Φλυγονίου, πόλις κειμένη ἐπὶ λόφου πετρώδους καὶ πολλαχοῦ δυσαναβάτου παρὰ τὸ ἄκρον κοιλάδος περικλειομένης ὑπὸ Μν καὶ ΜΔν κλάδων τοῦ ὄρους Δς τοῦ κυρίως Ἑλικῶνος, ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ δ' ὄχθῃ ποταμοῦ χειμάρρου ἐκδιδόντος εἰς τὸν Ἀντικυραῖον κόλπον Δς τῆς Μαράθου. Ἦν δ' ἡ πόλις αὕτη ἀποικία τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ οἰκιστὴν Πετεὸν τὸν Ὀρνέως διωχθέντα ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ὃ συνηκολούθησαν πολλοὶ ἐκ τοῦ δήμου τῆς Ἀττικῆς Στειριῶν τῆς Πανδουνίδος φυλῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἀποικία ἐκλήθη «Στεῖρις.» Εἶχε δ' ἡ Στεῖρις τεῖχος ἐκ τετραγώνων λίθων καὶ ἀνεξεργάστων, ἀκρόπολιν καὶ τὰς μεγαλοπρεπῆ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐπὶ δὲ τοῦ φωκικοῦ πολέμου κατασκαφεῖσα μετακίσθη ἡ πόλις ΒΔς ἐπὶ ἄλλου λόφου ὑψηλοτέρου, ἐφ' οὗ εὗρεν ὁ Παυσανίας πολίχνην καὶ ἱερὸν ἐκ πλίνθου ὠμῆς τῆς Δήμητρος καὶ ἄγαλμα αὐτῆς ἐκ λίθου Πεντελῆσιου. — κδ' ἡ *Μάραθος* [ἄλλ.: *Ὀπισθομάραθος*] πολίχνη κειμένη πρὸς τῷ Ἀντικυραίῳ κόλπῳ πρὸς Βν τοῦ Φαρυγίου ἀκρωτηρίου καὶ παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τῶν ἐκβολῶν τοῦ ἐκ Στειρίδος ῥέοντος ποταμοῦ χειμάρρου. Οἱ Μαραθοῦσι οἱ εἶχον στερεότατον ἐκ λίθων ἐγγχωρίων τετραγώνων τεῖχος ἐπὶ λόφου, οὗ τὸ Μν πλευρὸν τὸ περιβεβήμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἦν ὅλως ἀπόκρημνον καὶ ἀνεπίβητον. Τοῦ τεῖχους δ' αὐτοῦ τὸ μὲν πρὸς θάλασσαν τετραμμένον ἀπλοῦν περίβολον εἶχε, τὸ δ' ἄλλο τριπλοῦν· ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου ὑψοῦτο ἡ ἀκρόπολις. Ὑδρεύοντο δ' οἱ κάτοικοι ἐκ μεγάλων δεξαμενῶν καὶ φρεάτων τῶν ἐν τῷ τείχει. — κε' ἡ *Ἀμβρουσσος* [ἄλλ.: *Ἀβρουσσος*, *Ἀμφρουσσος*, *Ἀμ-*

βρωσσοι] πόλις κειμένη ΒΔς τῆς Στείριος ὑπὸ τῇ Κίρφει παρὰ τὸ ἄκρον πεδιάδος, ὀνομασθεῖσα δ' ἀπὸ Ἀμβρύσου ἥρωος. Οἱ Ἀμβρυσεῖς εἶχον παλαιὸν τεῖχος ἰσχυρώτατον καὶ αὐτοῦ τοῦ τῶν Βυζαντίων καὶ τοῦ τῆς Ῥόδου ἄλλὰ κατεδαφισθέντος ἐκείνου, ἄδηλον δὲ πότε, ἕτερον τεῖχος ἔκτισαν ἐξ ἐγχωρίων μεταλαγχρόων λίθων τετραγωνικῶν οἱ Θηβαῖοι μετὰ τὸ τέλος τοῦ φωικικοῦ πολέμου πολεμοῦντες κατὰ Φιλίππου, ὃ περιελάβανε δύο λόφους διπλοῦν καὶ αὐτὸ ὄν προσέτι δ' εἶχον ἀκρόπολιν ἐπὶ τοῦ μείζονος λόφου, ἀγορὰν οὐχὶ μεγάλην καὶ ἀνδριάντας ἐν αὐτῇ ἐκ μαρμάρου. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς εἰς Ἀντίκυραν ἀγοῦσης ἦν ἱερὸν Ἀρτέμιδος τῆς Δικτυναίας, ἣν κατ' ἐξοχὴν ἐλάτρευον οἱ Ἀμβρυσεῖς, ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτῆς ἐκ μέλανος λίθου, ἐργασίας δ' Αἰγιναίας. — κς' ἡ Ἀντίκυρα κειμένη ἐπὶ τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ ἀντικρὺ πρὸς Δς τῆς Μαράθου καὶ ΜΔς τῆς Ἀμβρύσου, ἔχουσα λιμένα εὐρὺν πλησίον μικρᾶς χερσονήσου, πόλις ἀρχαιοτάτη ὀνομασθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ τοῦ Ἀντικυρέως συγχρόνου τοῦ Ἡρακλέους. Εἶχον δ' οἱ Ἀντικυραῖοι ἱερὸν οὐ μέγα τοῦ Ποσειδῶνος ἐπὶ τῷ λιμένι, ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτοῦ χαλκοῦν, δύο γυμνάσια, ὧν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἀνδριάς ἦν χαλκοῦς Ξενοδάμου τοῦ παγκρατιαστοῦ Ἀντικυρέως, Λουτρά, ἀγορὰν, ἐν ᾗ καὶ ἀνδριάντες χαλκοῖ, πηγήν ἐν φρέατι μετ' ὄροφῆς, ἣν ἀνεῖχον κίονες, μνημεῖον τῶν τοῦ Ἰφίτου παίδων Ἐπιστρόφου καὶ Σχεδίου, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῆς πλησίον χερσονήσου μετὰ κολοσσαίου ἀγάλματος, ὅπερ ἦν ἔργον τῶν υἱῶν τοῦ Πραξιτέλους. Ἐν δὲ ταῖς ὑπεράνω πρὸς Δς τῆς Ἀντικύρας πλευραῖς τῆς πετρώδους Κίρφειας ἐφύοντο ὅ τε μέλας καὶ ὁ λευκὸς ἐ.λ.έθωρος, ἐκεῖνος μὲν πρὸς διαχώρησιν χρήσιμος, οὗτος δ' εἰς ἔμετον. Ἐπὶ δὲ τοῦ φωικικοῦ πολέμου κατεδαφίσθη καὶ αὕτη, ἀλλ' ἀνεκτίσθη πάλιν, ἐάλω δὲ [198 π. Χ.] ὑπὸ τοῦ Κοίντου Φλαμινίου κατεσκάφη δὲ τελῶς ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου ὑπάτου Ἀτιλίου Σερανήου [471;] — κζ' ἡ Ἐχεδάμεια κειμένη (;) πρὸς Μν τῆς Ἀντικύρας ἐπὶ τῇ θα-

λάσση ἀντικρὺ τοῦ Φλυγονίου ἀκρωτηρίου. — κη' ἡ *Μεδεῶν* πρὸς τὸ ΒΔν (;) τῆς Ἀντικύρας. — κθ' ἡ *Κίρρις* ἐπὶ τῇ μέσῃ σχεδὸν κορυφῇ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους παρὰ τὸ ΜΑν ἄκρον πεδιάδος. — λ' ἡ *Κύρα* [ἄλλ: *Κύρρα*, *Κίρρα*, *Κίρσα* (;)] κειμένη πρὸς Μν τῆς Κρίσης παρὰ τὰς δυτικὰς ὑπορείας τῆς Κίρρεως ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Πλειστοῦ καὶ ὠχυρωμένη διὰ τείχους σχεδὸν τετραγώνου ἐκ πολυγώνων ἐγχωρίων λίθων, οὗ δύο σκέλη ἐκ τῆς μεσημβρινῆς αὐτοῦ πλευρᾶς ἐξικνοῦντο μέχρι τῆς θαλάσσης· τὸ Δν μάλιστα αὐτῶν εἰσεχώρει ἱκανῶς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἀπετέλει τὸ Δν πλευρὸν τοῦ λιμένος, ὅστις ἦν ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὸς πάσης μὲν τῆς Φωκίδος, ἰδίᾳ δὲ τῶν Δελφῶν. Ἐκόσμου δὲ ταύτην *ραοὶ* Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀητοῦς καὶ ἀγάλματα μεγάλα ἐργασίας ἀττικῆς, ὧν μικρότερον ἦν τὸ τῆς Ἀδραστείας. Ἡ πόλις αὕτη κληθεῖσα ἀπὸ γυναικὸς τινος Κίρρας, ἤκμασεν ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις. Φορολογοῦντες δὲ πικρῶς τοὺς προσκυνητὰς τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν οἱ Κίρραῖοι καὶ ἀποτεμόντες ἐπὶ Σόλωνος μέρος τῆς χώρας τῆς εἰς τὸ αὐτὸ μαντεῖον καθωσιωμένης, ψηφίσματι τῶν Ἀμφικτυόνων ἐκηρύχθησαν ἀσεβεῖς καὶ πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν ἤρέθη στρατηγὸς Κλεισθένης ὁ Σικυώνιος, ὁ δὲ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ὡς συστράτηγος καὶ σύμβουλος, ἡ δὲ Πυθία ἐνεθάρρυνεν εἰς τὴν νίκην διὰ τοῦ χρησμοῦ:

Οὐ πρὶν τῆσδε πόλεως ἐρεῖψετε πύργον ἐλόντες,

Πρὶν καὶ ἐμῇ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης

Κῦμα ποτικλύζῃ κελαδοῦν ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Ἄλλ' ἡ Κίρρα πολιορκηθεῖσα ἐπὶ δέκα ἔτη [600 — 590 π. Χ.] ἔάλω τέλος διὰ τοῦ *ἐλλεβόρου*! Ἐκτοτε δ' ἔκειτο διὰ πολυλοῦ χρόνου κατεσκαμμένη, ὁ δ' ἐμπορικὸς αὐτῆς λιμὴν ὠνομάζετο «ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος.» Ἀνεκτίσθη μὲν πάλιν, οὐδέποτε ὅμως ἐγένετο πλουσία, πολυάνθρωπος, ἐμπορικὴ, ἰσχυρά, ὀχυρά οἷα ἦν πρότερον, καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις

μνημονεύεται ὡς πολίχνη τις καὶ ἐπίνειον τῶν Δελφῶν. Ἐκ ταύτης δ' ὠνομάζετο καὶ τὸ παρ' αὐτὴν πεδῖον «Κρισάιον», ἐν ᾧ ἐτελοῦντο τὰ μεγάλα Πύθια. — λα' ἡ ΚΡΙΣΑ [ἄλλῃ: Κρίσα, Κρίση, Κρίσσα] πιθανῶς ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν τῶν τῆς Φωκίδος πόλεων κειμένη Δς τῶν Δελφῶν καὶ Βς τῆς Κίρρας παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Πλειστοῦ ἐπὶ βουνοῦ ἀποκρήμνου ἐπιμήκους καὶ ἐξ Ἀν πρὸς Δς ἐκτεινομένου, ὅλως δ' ἀνεπιβάτου ἐκ τοῦ πρὸς τὸν Πλειστόν τετραμμένου μέρους. Ἡ ἱερωτάτη πόλις Κρίσα εἶχε πανάρχαιον εὐρύτατον τεῖχος ὡσεὶδὲς τῷ σχήματι ἐκ λίθων πολυγώνων μετὰ μεγάλων πυλῶνων· ἐπὶ δὲ τῆς ὑψηλοτέρας τοῦ βουνοῦ κορυφῆς ἦν ἡ ἀκρόπολις. Ἐκόςμουν δὲ τὴν Κρίσαν· ὁ καὶ τῆς Δήμητρος ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὁ τῆς Ἥρας, ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ θέατρον ἐπὶ τῇ εἰς Δελφοὺς ἀγούσῃ, τὸ ἵπποδρόμιον ἐπὶ τῇ εἰς Κίρραν ὁδῷ, βωμοὶ πολλῶν θεῶν, ἐξ οὗ καὶ ὑφ' Ὀμήρου «ζαθέη», ἥτοι θειοτάτη καλεῖται. Περιώνυμος δ' ἦν ἡ Κρίσα ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, ἥς κατ' ἐξοχὴν μνείας ἄξια εἶνε τάδε· ἐξ αὐτῆς κατήγετο καὶ ἐν αὐτῇ κατῴκει τὸ ἀρχαιότατον καὶ ἐνδοξότατον βασιλικὸν γένος τῆς Φωκίδος, ὅπερ εἶχε συγγένειαν μετὰ τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ περικλεεστάτου βασιλικοῦ γένους τῶν Ἀτρειδῶν, διότι ὁ Στρόφιος ὁ πατήρ τοῦ Πυλάδου, υἱὸς δὲ τοῦ βασιλέως Κρίσου καὶ ἀνὴρ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος ἦν βασιλεὺς τῆς Κρίσης. — Ὁ μέγας νομοθέτης τῆς Σπάρτης Λυκοῦργος ἐν τῇ Κρίσῃ νητοκτόνησεν, ὅπως μὴ, ἐπανελθόντος αὐτοῦ ἐν Σπάρτῃ, μεταβάλλωσιν οἱ Σπαρτιᾶται τοὺς νόμους, δι' ὧν καὶ μόνων ὁ Ἀπόλλων ἐχρησμώδησεν ὅτι ἡ Σπάρτη ἐμελλε νὰ δοξασθῇ. — Δαύλιος ὁ τῆς Κρίσης τύραννος συνώκισε [650 π. Χ.] τὸ Μεταπόντιον τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Λευκανίας. Οὕτω δ' ἰσχυρὰ ἐγένετο, ὥστε ἠπεῖλει νὰ καταδουλώσῃ τοὺς Δελφοὺς. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ κατὰ τὸν μνησθέντα δεκαετὴ τῆς Κίρρας πόλεμον κατεστράφη ψηφίσματι τῶν Ἀμφικτυόνων ὑπὸ Εὐρυλόχου τοῦ Θεσσα-

λοῦ καὶ αὕτη ὡς κακουργήσασα εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, ὅπως καὶ ἡ Κίρρα. Ὅτι δὲ Κίρρα καὶ Κρίσα ἦσαν δύο διάφοροι πόλεις, περιττὸν καὶ νὰ ῥηθῇ. — λβ' οἱ ΔΕΛΦΟΙ [ἄλλ: ἡ Πυθώ, Παρνασία ῥάπη, Δελφίς] πόλις κειμένη ὑπὸ δύο κορυφᾶς τῶν ΜΔν πλευρῶν τοῦ Παρνασοῦ Φαιδριάδων καλουμένων παρὰ τὸ Μν στόμιον βαθυτάτου αὐλῶνος, ὅστις ἐνιαχοῦ τόσον στενὸς εἶνε, ὥστε πόρρωθεν οὐδὲ ὅλως διακρίνεται, ἐν χώρῳ ἀμφιθεατροειδεῖ, εἰς θν δύο μόνον ἀτραποὶ ἐκ φύσεως ἦγον, ἡ μὲν ἐξ Αν, ἡ δ' ἐκ Δν, γενόμεναι διὰ τῆς τέχνης ὕστερον ὁδοί. Ἐν τῷ ἐκκαίδεκαστάδιον περιοχὴν ἀποτελοῦντι τούτῳ χώρῳ περιεκλείετο ὅτι ὑψηλὸν ἡ ἑλληνικὴ θρησκεία καὶ ἐν μέρει ἡ τέχνη παρήγαγόν ποτε. Ἐν Δελφοῖς ἔπαλλεν ἡ καρδιά τοῦ ἔθνους· διὸ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐτίθετο οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς γῆς ὁ ὀμφαλός. Ἐκ δὲ τῶν ἀπειραρίθμων ἐν αὐτῇ ἀξιωματικῶν ἀξιολογώτατα μνημονεύονται τάδε: α' τὸ τεῖχος τὸ περιβάλλον τὴν πόλιν ἐξ Αν, Μς καὶ Δν ἐκ λίθων τετραγώνων ἐγχωρίων· τὸ δὲ βόρειον τῆς πόλεως εἶναι φύσει ὀχυρὸν διὰ τῶν ὑπερυψωμένων ἢ μᾶλλον ὑπερκεμαμένων Φαιδριάδων. Τῷ βαδίζοντι δὲ τὴν ἐξ Αν εἰς τὸν περικεκλεισμένον χώρον τῶν Δελφῶν ἦσαν ἐκτὸς μὲν τοῦ τείχους: β' τετράγωνος πύργος ἐκ τετραγώνων ἐγχωρίων λίθων εἰς φύλαξιν τῆς ὁδοῦ — γ' τὸ πολυάνδριον· ἐντὸς δὲ τοῦ τείχους — δ' τέσσαρες ναοὶ ἐγγὺς ἀλλήλων, ὧν ὁ δυτικώτερος ἦν τρογγύλος δωρικοῦ ῥυθμοῦ καλούμενος ναὸς τῆς «Προναίας ἢ Προναίας Ἀθηνᾶς.» — ε' δεξιὰ τῆς ὁδοῦ τὸ τέμενος τοῦ ἥρωος Φυλάκου τοῦ μετὰ τοῦ ἥρωος Αὐτονόου ἀποκρούσαντος τοὺς ἐπὶ Ξέρξου εἰς σύλησιν τοῦ μαντείου ἐπιστρατεύσαντας Πέρσας. — ς' ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ τὸ περικαλλὲς τῶν Δελφῶν γυμνάσιον. — ζ' ἐπὶ δεξιὰ ἡ περιώνυμος Κασταλία κρήνη παρὰ τὸ στόμιον τοῦ αὐλῶνος ὑπὸ τῇ Ὑαμπεῖα κορυφῇ περισκιάζομένη ὑπὸ μεγάλης πλατάνου· ἐν τοῖς λουτροῖς τῆς Κασταλίας ἐλούοντο οἱ χρηστηριζόμενοι. — η' τὸ ἡρώιον τοῦ Αὐτονόου

πλησίον τῆς Κασταλίας. Μετὰ ταῦτα βαδίζων τις μικρόν τι ΒΔς πέραν τῆς Κασταλίας ἀφικνεῖτο εἰς τὸν ἱερόν περιβολόν ἐκ λίθων πολυγώνων, τετραγώνων καὶ ποικίλων, εἰς ὃν εἰσίων τις ἐξεθαμβεῖτο ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ χώρῳ περιεκλεισμένοις, ὧν τὰ μάλιστα θεάς ἄζια ἦσαν: — ὅ οἱ ἑκατέρωθεν ἱστάμενοι ἀνδριάντες. — ἰ' πλῆθος ἀναθημάτων. — ἱα' οἱ θησαυροὶ ἢ οἴκοι, ἐν οἷς ἔκειντο τὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀναθήματα τῶν πόλεων, οἷον τὰ δέκατα ἐκ τῶν πολέμων. Τοιοῦτοι ἀναθημάτων θησαυροὶ ἦσαν τῶν Σικυωνίων, Σιφνίων, Θηβαίων, Ἀθηναίων, Κνιδίων, Ποτιδιαίων, Συρακουσίων, Κορινθίων [ὧν ἐν τῷ θησαυρῷ, ὑπὸ τοῦ Κυψέλου ἐκτισμένῳ, ἐναπέκειντο οἱ περιβόητοι ἐξ ἡρυσοῦ κρατῆρες τοῦ Γύγου βασιλέως τῶν Λυδῶν, ὁ λαμπρὸς χρυσοῦς λέων τοῦ Κροίσου καὶ τὰ λοιπὰ μυθώδη ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ ἀναθήματα αὐτῶν τε καὶ ἄλλων, τὸ ἀξιοθέατον θυμιατήριον τοῦ τυράννου τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος Εὐέλθοντος], Κλαζομενίων Ἀκαυθίων, Μασσαλιωτῶν κτλ. — ἱβ' ἡ στοὰ τῶν Ἀθηναίων ἀριστερὰ τῷ εἰσίσκοντι, κτισθεῖσα ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις τοῦ πελοποννησ. πολέμου, περιέχουσα τὰνατεθειμένα τῷ Ἀπόλλωνι λάφυρα κτλ. — ἱγ' τὸ βουλευτήριον ἢ πρυτανεῖον, ἐν ᾧ καὶ ἡ «κοινὴ ἐστία.» — ἱδ' ἡ πέτρα ἐφ' ἣ καθημένη ἡ πρώτη μάντις Ἡροφίλη Σιθύλλα ἐπικαλουμένη ἦσε τοὺς πρώτους χρησμούς. — ἱε' ὁ μέγας βωμὸς ἀνάθημα τῶν Χίων. — ἱς' ἐγγὺς τοῦ βωμοῦ ὁ χρυσοῦς τρίπους, ὁ ἐπὶ τρικεφάλου χαλκοῦ ὄψεως ἱστάμενος, κατασκευασθεὶς ἐκ τῶν λαφύρων τῶν Πλαταιῶν, οὗ ἐφ' ἑκάστης σπείρας ἐγκεχαραγμένοι ἦσαν οἱ μετασχόντες τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου ἀγῶνος. — ἱζ' πλησίον τοῦ τρίποδος χαλκοῦς λόκος ἀνάθημα τῶν Δελφῶν· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ μετώπου τοῦ ζώου ψήφισμα αὐτῶν ἦν ἐγγεγραμμένον, δι' οὗ παρείχετο ἡ προμαντεία τοῖς Σπαρτιάταις, ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ὅμοιον ψήφισμα ἐγχαραχθὲν ἐπὶ Περικλέους ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων. — ἱθ' ὁ ΝΑΟΣ. Οὗτος πρῶτος ἐκτίσθη, ὡς ἐ-

μυθολογεῖτο, ἐκ δάφνης τῶν Τεμπῶν· *δεύτερον* ἐκ πτερῶν καὶ κηροῦ ὑπὸ μελισσῶν· *τρίτον* ἐκ χαλκοῦ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείτου· *τέταρτον* ἐκ λίθων ὑπὸ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους τῶν τοῦ Ἐργίνου. Ὁ δὲ ἱστορικός ναὸς ὠκοδομήθη ὑπὸ τῶν Ἀμφικτυόνων διὰ τῶν Ἀλκμαϊονιδῶν, ἀναλαβόντων ὡς ἐργολάβων τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ ἀντὶ 300 ταλάντων ἀρχιτέκτων δ' ἦν Σπίνθαρος ὁ Κορίνθιος, εἴτα Πραξίας ὁ Ἀθηναῖος καί, τούτου ἀποθανόντος, Ἀνδρσοθένης ὁ Ἀθηναῖος, δι' οὗ συνετελέσθη [480 π. Χ.] ὁ ναός, ὅστις τὰ μὲν ἔξωθεν ἦν δωρικοῦ, τὰ δ' ἔσωθεν ἰωνικοῦ ρυθμοῦ. Διηρεῖτο δ' οὗτος εἰς τρία μέρη: 1 εἰς τὸν *πρόαυον*, ἐν ᾧ ἀναθήματ' ἀνέκειντο καὶ τάποφθέγματα τῶν ἐπὶ σοφῶν ἀναγεγραμμένα ἦσαν, ἐν οἷς καὶ τὸ δυσεξήγητον Ε ἢ ΕΙ· 2 εἰς τὸν *κυρίως ναόν*, ἐν ᾧ ἦσαν πρῶτον ἡ «ἐστία», ἐφ' ἧς αἰεὶ ἐφυλάσσετο ὑπὸ χήρας τινὸς καίόμενον τὸ ἄσβεστον πῦρ· *δεύτερον* *λίθος* τεταινωμένος «ὀμφαλὸς» καλούμενος καὶ κείμενος ἐν ᾧ χώρῳ οἱ μυθολογούμενοι ἀετοὶ συνήντησαν ἀλλήλοις· *τρίτον* βωμὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἀγάλματα τῶν δύο μοιρῶν, Διὸς τοῦ μοιραγέτου καὶ Ἀπόλλωνος τοῦ μοιραγέτου καὶ σιδηροῦς θρόνος τοῦ ποιητοῦ Πινδάρου· 3 εἰς τὸν *ὀπισθόδομον*, ἐν ᾧ τὸ ἄδυτον, τὸ εὐωδίας θείας πλήρες, ἐν τούτῳ δ' ἦν τὸ ἱερώτατον καὶ ἀψευδίστατον τῶν μαντείων, ὅπερ ἦν ἄντρον καίλον οὐ μάλα εὐρύστομον· ἐξ αὐτοῦ δ' ἀνέφερετο πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν, ὅπερ ἡ Πυθία, μεταλαβοῦσα ἐκ τῶν φύλλων τῆς ἱερᾶς δάφνης καὶ τοῦ ὕδατος τῆς Κασσοτίδος, ἐδέχετο ἀναβαίνουσα τρίποδα ὑψηλὴν χρυσήλατον, ἀκαεῖθεν ἀπεθέσπιζεν ἔμμετρα τε καὶ ἄμετρα, ἅπερ καὶ ταῦτα ἔμμετρα ἐποιοῦν οἱ πρὸς τοῦτο ὑπουργοῦντες ἐν τῷ ἱερῷ ὀδηγοῦμενοι ὑπὸ τοῦ *προφήτου*. — *ιβ'* Βς τοῦ ναοῦ ὁ *τάφος* τοῦ Νεοπτολέμου, ᾧ οἱ Δελφοὶ ἐνιαύσιον θυσίαν προσέφερον. — *κ'* ὁ ὑπὸ τοῦ Κρόνου ἀντὶ τοῦ Διὸς καταποθεῖς *λίθος*, ὃν ἐλαίῳ περιήλειπον καθ' ἐκάστην, κατὰ πᾶσαν δ' ἑορτὴν ἐπέθετον αὐτῷ ἔρια ἀνεξέργαστα. — *κα'* πλησίον τοῦ ναοῦ ἦν ἡ μάντις *δάφνη*.

— καὶ ἔτι βορειότερόν τι αὐτῆς ἡ Κασσοπία πηγὴ, ἐξ ἧς ὑδρεύοντο οἱ τοῦ μαντείου θεράποντες καὶ οἱ ἱεροὶ ἄνδρες. — καὶ ὑπὲρ τὴν Κασσοπίδα ἡ Λέσχη τῶν Κνιδίων, ἐν ᾗ ἦσαν ἀναθήματα αὐτῶν τε καὶ ἄλλων, ἐξωγραφισμένη ὑπὸ τοῦ διασημοτάτου ζωγράφου Πολυγνώτου τοῦ Θασίου [463 π.Χ.]. Καὶ δεξιὰ μὲν τῷ εἰσελθόντι ἦν ἐξωγραφισμένη ἡ ἁλωσις τῆς Τρωάδος καὶ ὁ ἀπὸ πλοῦς τῶν Ἑλλήνων, ἀριστερὰ δὲ ἡ κατὰ βασις τοῦ Ὀδυσσεύς εἰς τὸν Ἄδην. Ἐν τῇ «Λέσχῃ» συνεργόμενοι διελέγοντο οἱ τε Δελφοὶ καὶ οἱ ξένοι. — καὶ τὸ θέατρον ἐγγύτατα τῆς Λέσχης, ἐν ᾧ οἱ μουσικοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Πυθίων καὶ ἐκκλησιάζον οἱ Δελφοί· καὶ ταῦτα μὲν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ περιβόλου. Ἐκτὸς δ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐντὸς τῶν τειχῶν τῶν Δελφῶν ἦν: — καὶ τὸ στάδιον ΒΔς τοῦ θεάτρου καὶ — καὶ ἡ Πυλαία, ἥτοι τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων, πρὸς Δς τῶν Δελφῶν ἐπὶ τῇ εἰς Κρίσαν ἀγούσῃ.

Ἡ δὲ πόλις ἐκλήθη Δελφοὶ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ Δελφοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κελαινῆς· ἤκαμσε δ' αὐτὴ ἕνεκα τοῦ ἐν αὐτῇ μαντείου ἤδη ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἐφ' Ὀμήρου μνημονεύεται μετὰ τῶν ἐπισημοτάτων τῆς Φωκίδος ὀκτὼ πόλεων. Ἀλλ' ἕνεκα τοῦ πλούτου τοῦ μαντείου, ὅστις δυσφύλακτός ἐστι καὶ ἱερὸς ἦ, πολλὰ ὑπέστησαν οἱ Δελφοὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἡ δὲ ἱστορία τοῦ μαντείου εἶνε καὶ τῶν Δελφῶν. Πρῶτος ἐπεβουλεύθη τὸ μαντεῖον Εὐβοεύς τις ληστής, εἶτα οἱ περὶ τὸν Κηφισὸν κατοικοῦντες Φλεγυαί, ὕστερον Πύρρος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλεύς. Ἐπὶ δὲ τῶν ἱστορικῶν χρόνων [596 π. Χ.] οἱ Κρισαιοὶ καὶ Κιρραῖοι, περὶ ὧν εἴρηται. Τῷ δὲ 480 οἱ ἐπὶ Ξέρξου Πέρσαι ἤλθον ἐπὶ συλῆσει τοῦ ναοῦ, ἀλλ' ἀπέτυχον. Δεινὰ δ' ἔπαθον οἱ Δελφοὶ ἐπὶ τῶν Φωκιῶν πολέμων, καθ' οὓς [355 π. Χ.] ὁ Φιλόμηλος κατέλαβε τοὺς Δελφοὺς νικήσας τοὺς Λοκρούς, ἐφυγάδευσε τοὺς εὐγενεστέρους τῶν κατοίκων, κατέστρεψε τὸ ἀρχαῖότατον γένος αὐτῶν τοὺς Θρακίδαί, οὓς μετὰ καὶ τῶν ἄλλων

πλουσίων ἐλήστευσε καὶ ἐνίκησε τὸ δεύτερον [354 π. X.] τοὺς φυγάδας Δελφοὺς καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν Λοκροὺς. Νικηθέντα δ' αὐτὸν καὶ κρημνισθέντα διεδέχθη ὁ Ὀνόμαρχος, ὅστις ἐσύλησε τὸ μαντεῖον. Νικηθέντα δὲ καὶ τοῦτον ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ σταυρωθέντα διεδέχθη ὁ Φάϋλλος, ὅστις ἐσύλησεν ὅ, τι ἔτι ὑπελείπετο ἐν τῷ μαντεῖῳ καὶ ἐδιπλασίασε τὸν μισθὸν τῶν μισθοφόρων. Ἡττηθέντα δὲ καὶ τοῦτον καὶ ἐκ φθινιάδος νόσου καταβληθέντα διεδέχθη 352 π. X. ὁ Φάλαικος ὁ τοῦ Ὀνομάρχου, ὅστις ἀπογυμνῶσας ἐντελῶς τὸ τε μαντεῖον καὶ τοὺς Δελφοὺς ἤττηθεις ἔπεσεν ἐν Κρήτῃ πολιορκῶν τὴν Κυδωνίαν· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἐκὰς ζῶσα ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἣν ὁ μανεὶς υἱὸς αὐτῆς ἐπυρπόλησεν. Οὕτως ἐτιμωρήθησαν οἱ ἀσεβεῖς! Ἐπὶ τῶν φωικικῶν τούτων πολέμων κατεστράφη ἡ πόλις καὶ τὰ πολυτιμότερα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀναθήματα τοῦ Γύγου, Κροίσου καὶ ἄλλων ἐκόπησαν εἰς νομίσματα. Περὶ τὰ 50 ἑκατομύρια δραχμῶν ἐκόπησαν μόνον ἐκ τῶν ἀργυρῶν ἀναθημάτων. Τῷ δὲ 339 π. X. ἐγένετο ὁ κατὰ τῶν Ἀμφισσαίων πόλεμος ἐνοχλούντων τοὺς Δελφοὺς. Τῷ δὲ 290 π. X. Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἠβουλήθη νὰ καταστρέψῃ ἐντελῶς αὐτούς τε καὶ τὸ μαντεῖον διὰ τῆς μετακομίσεως τῶν Πυθίων ἀγώνων εἰς Ἀθήνας. Τῷ δὲ 280 π. X. οἱ Γαλάται ὑπὸ τὸν Βρέννον ὥρμησαν εἰς σύλησιν τοῦ μαντείου, ἀλλ' ἀπακρούσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὥς ἐπιστεύθη. Ἐκτοτε δ' οἱ τε Δελφοὶ καὶ τὸ μαντεῖον ἔτυχον ἡσυχίας μέχρι τοῦ 87 π. X., ὅτ' ἐσύλησεν αὐτὸ ὁ Σύλλας. Τῷ δὲ 66 [μ. X.] ὁ Νέρων ἀφῆρπασεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν Δελφῶν ἄλλα τε καὶ 500 ἀνδριάντας. Ἀνέλαβε δὲ πῶς τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἀδριανοῦ [147 μ. X.] καὶ ἐπλουτίσθη ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ, ὅστις σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ Πεντελησίου λίθου ἀνωκοδόμησε [150 μ. X.] τὸ στάδιον· ἀλλ' ὁ μέγας Κωνσταντῖνος κατέστρεψεν ἰδίᾳ τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἀπαγαγὼν τὰ πολυτιμότερα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν οἷς καὶ τὸν ῥηθέντα ἑνδοξον τρίποδα τὸν ἐκ τῶν λαφύρων τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης κατασκευασθέντα.

Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς [361 — 363 μ. Χ.] ἐβουλήθη νάνυψωσθαι τὸ μαντεῖον, ὅπερ τὴν ἑαυτοῦ ἐλβεσινότητα ἀποδυρόμενον ἀπεκρίνατο αὐτῷ διὰ τῶν αὐτοῦ θεωρῶν χρηστηριαζομένῳ τάδε:

Εἴπατε τῷ βασιλεῖ· χαμαὶ πέσε δαίδαλος αὐλά,
οὐκ ἐτι φοῖβος ἔχει καλύβαν, οὐ μάντιδα δάφνην,
οὐ παγὰν λαλέουσιν, ἀπέσβετο καὶ λάλον ὕδωρ.

Οἱ στίχοι οὗτοι εἶναι τὸ κύκνειον μέλος οὐ μόνον τοῦ περιδόξου μαντείου, ἀλλὰ καὶ σύμπαντος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ, ὅστις ἰδίως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ φιλέλληνος Ἰουλιανοῦ καὶ ἐντεῦθεν ἐφέρετο ἐν μέσῳ τοῦ βαρβαρισμοῦ καὶ τῶν καταστροφῶν τῆς ἑλληνικῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, ὥσπερ πλοῖον ἄνευ κυβερνήτου τε καὶ οἰακοστροφῶν ἐν μέσῳ ἀγρίας τρικυμῶδους θαλάσσης. Ἀπέθανε τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν συγχρόνως δ' ἀπέθανε καὶ ὁ ἀρχαῖος ἑλληνισμὸς τοῦ Ὀμήρου, Θεμιστοκλέους, Περικλέους καὶ τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Σὺν τῷ μαντεῖῳ δέ, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἀπέθανε καὶ ἡ περιδόξος τῶν Δελφῶν πόλις, ἡ καρδία τῆς Ἑλλάδος. — λγ' ἡ Ἀνεμώρεια [ἄλλ: Ἀνεμώλεια] κληθεῖσα οὕτως ἐκ τοῦ συμβαινόντος αὐτῇ πάθους, ὅπως δυσχείμερος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐκαλεῖτο ἡ Δωδώνη, διότι ὁ καλούμενος Κατοπτήριος, περὶ οὗ εἴρηται, καταιγίζει ταύτην, ἐκτισμένη Ἀς τῶν Δελφῶν ἐπὶ χώρου ὑψηλοῦ κατωφεροῦς διήκοντος ἐκ τῆς Μς πλευρᾶς τοῦ Παρνασοῦ, ὅριον οὖσα μεταξὺ τῆς φωκιᾶς χώρας καὶ τῆς τῶν Δελφῶν ἱερᾶς. Ἀξία σημειώσεως δ' αὐτῇ ἦν τὸ μέγα ἐπίμηκες τεῖχος περίβολον μέγαν ἀποτελοῦν, καὶ οἱ τις, ὃν ἀνεκάλυψα τῷ 1874, πολυάνδριον εὐρὺ καὶ βωμὸς τῶν Ἀνέμων. Ἡ πόλις αὕτη μνημονεύεται παρ' Ὀμήρῳ ὡς μία τῶν ὀκτὼ ἐπισήμων τότε πόλεων. Ὑφίστατο δὲ ἡ πόλις καὶ μετὰ Χριστόν, ἀλλ' ἄδηλον ἕως πότε. — λδ' ἡ Ἀνκώρεια, [ἄλλ: Ἀνκωρεία] ὑπεράνω τῶν Δελφῶν ἐν κοιλάδι. Πόλις ἀρχαιοτάτη, ἣν κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐκτίσαν ἀμέσως μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν ἄνθρωποι οἱ διασωθέντες ἐξ αὐτοῦ. Ἡ πόλις αὕτη ἦν

ἀρχαιοτέρα τῶν Δελφῶν, διότι λέγεται ὅτι οἱ Λυχωρεῖται καταλιπόντες τὴν αὐτῶν πόλιν ὑποκατέβησαν εἰς τὸν περὶ τὴν Κασταλίαν τόπον, ἐν ᾧ ἔκτισαν τὴν πόλιν Δελφούς. — λς' ἡ Κυπάρισσος οὐ πόρρω πρὸς Ἀς τῆς Ἀνεμωρείας ἐπὶ κοιλάδος περὶ λόφον καὶ παρὰ τὴν ὄχθην ῥυακος ἀωνύμου ἐκδιδόντος εἰς τὸν Πλειστόν. Καὶ ἡ πόλις αὕτη μνημονεύεται παρ' Ὀμήρῳ ὡς μία τῶν ἐκτῶ ἐπισήμων τότε πόλεων. — λς' ἡ πόλις τῶν Αἰολιδῶν καὶ — λζ' ἡ Ἐραρος (;) καὶ — λη' ἡ Ἀπολλωριάς ἢ Ἀπολλωρία καὶ — λθ' ἡ Ὑάπειρα (;) καὶ — μ' ἡ Ὀγγη (;), πᾶσαι αὗται πόλεις τε καὶ πολίχναι, μνημονεύονται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἄδηλον ὅμως ποῦ ἔκειντο.

§ 23.

ΛΟΚΡΙΣ [ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ]

ΟΡΙΑ. Ἡ ἀνατολικὴ Λοκρὶς περιορίζεται Ἀς καὶ ΜΔς ὑπὸ τῆς Φωκίδος καὶ Βοιωτίας, Ἀς ὑπὸ τῆς Εὐβοϊκῆς θαλάσσης καὶ ΒΔ ὑπὸ τῆς Μηλίδος τῆς Θεσσαλίας.

ΟΡΙΗ. ΒΔ α' τὸ Καλλίδρομον καὶ β' τὸ Φρίκιον [ἄλλ: Φρίκειον] παρὰ τὴν Μηλίδαν. — γ' ἡ Κνημις [ἄλλ: Κνημις] παρὰ τὴν Φωκίδα. — δ' Μς τὸ Ὀπούρτιον ὅρος παρὰ τὴν Φωκίδα καὶ Βοιωτίαν.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. Αἱ Κνημιῖδες, συνέχεια τοῦ ὀμωνύμου ὄρους, καὶ ἄλλα τινὰ ἀνώνυμα.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ Βοάργιος [ἄλλ: Βόαργος, Μάρης] πηγάζων ἐκ τῶν ΒΑΝ πλευρῶν τῆς Κνημιδος, ἐκδίδει εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον μεταξὺ τῶν πόλεων Σκαρφείας καὶ Θρονίου. — β' ὁ Πλατάριος, ὅστις εἶναι μᾶλλον τῆς Λοκίδος ἢ τῆς Βοιωτίας ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Ὀπούντος.

ΚΟΛΠΟΙ. Ὁ Ὀπούρτιος κόλπος.

ΛΙΜΕΝΕΣ. α' ὁ τοῦ Θρονίου. — β' ὁ τοῦ Λαγροῦντος. —

γ' ὁ τοῦ Ὀποῦντος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ ὁ καὶ εὐρύτατος τῶν λιμένων τῆς Λοκρίδος.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' αἱ τῶν Ἐπικνημιδίων ἢ Ὑποκνημηδίων Λοκρῶν: — α' ἡ Ἀλπηνός [ἄλλ: ἡ Ἀλπωτός, Ἀλπηνοί] ἡ δυτικωτάτη τῶν τῆς Λοκρίδος πόλεων πρὸς Ἀς τῆς Ἀνθήλης καὶ τῶν Θερμοπυλῶν ἐπὶ τῇ ἐκ Φθιώτιδος ἀγούσῃ παρὰ τὴν θάλασσαν. Ἐν τῇ Ἀλπηνῷ ἦν στενωπάτη ἡ ὁδὸς Ἀς τῶν Θερμοπυλῶν, Ἀς δ' αὐτῶν ἐν τῇ Ἀνθηλῇ. Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο τούτων στενῶν χώρῳ ἐστρατοπέδευσε καὶ ἐκινεῖτο μάχόμενος, ὡς εἴρηται, ὁ ἀθάνατος Λεωνίδας. — β' ἡ Νικαία κειμένη Ἀς τῆς Ἀλπηνοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ τῶν Θερμοπυλῶν ὁδῷ ἐπὶ λόφου ἀποκρήμνου περιτεταγισμένη. — γ' ἡ Σκάρφεια [ἄλλ: Σκάρφη] πόλις ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ. Αὕτη διὰ σεισμοῦ κατέπεσε καὶ κατεκλύσθη σύναμα ὑπὸ τῆς θαλάσσης, καταποθέντων καὶ 4700 ἀνθρώπων· ἀλλ' ἀνεκτίσθη καὶ ὑρίστατο μέχρι τοῦ δευτέρου μ. Χ. αἰῶνος. Ἦν δὲ καὶ αὕτη ὠχυρωμένη. — δ' τὸ ΘΡΟΝΙΟΝ πρὸς τῇ δεξιᾷ τοῦ Βοαγρίου ποταμοῦ ὄχθῃ. Αὕτη ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ. Μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου Θρόνιοι μετ' Ἀθάντων τῆς Εὐβοίας συνώκισαν ὑπὸ τοῖς Κεραυνίοις πόλιν ὁμώνυμον. Τῷ δὲ 431 ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς Κλεόπομπος ὁ Κλεινίου εἴλε τὴν τε Ἀλόπην καὶ ταύτην ὡς φρονοῦσαν τὰ τῶν Σπαρτιατῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ φωκικοῦ πολέμου ὁ Ὀνόμαρχος ἐξηνδραπέδισε τοὺς Θρόνιους. Τὸ Θρόνιον, καίπερ πολλὰ παθὼν ἐκ τε σεισμοῦ καὶ καταποντισμοῦ, διετηρήθη ὅμως μέχρι τῶν τῆς Ῥώμης καισάρων. — ε' ἡ Βῆσα [ἄλλ: Βῆσσα] πόλις ἀρχαιοτάτη, ἀλλ' ἐπὶ Στράβωνος δρυμώδης τόπος καὶ — ς' αἱ Αἰγριαὶ [ἄλλ: Αἶγρια, Αἶγριαί, Αἶγαῖται,] αὕτη τε καὶ ἡ Βῆσα πόλεις ἀρχαϊόταται μνημονεύμεναι παρ' Ὀμήρῳ ἔκειντο πρὸς Μν τῆς Νικαίας καὶ τῆς Σκαρφείας, ἀριστερὰ τοῦ Βοαγρίου ποταμοῦ, ἄδελφοι ὅμως ὁ χῶρος αὐτῶν. — ζ' ἡ

Τάρφη πόλις ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη ὑφ' Ὀμήρου, κειμένη ἐν χώρᾳ εὐδένδρῳ καὶ εὐκάρπῳ ἐφ' ὕψους 20 σταδίων μακρὰν τῆς Βήσης. — ἡ' αἱ *Φαρυγᾶι* [ἄλλ: *Φάρυγαι*] κειμένη 20 στάδια ΜΔς τοῦ Θρονίου ἐπὶ λόφου ὑπὸ τῷ ὄρει Ἀκρουρίῳ πρὸς τῷ στομίῳ φάρυγγός τινος, δι' ἧς κατήρχετο ἀτραπός τις ἐκ Φωκίδος εἰς Λοκρίδα. Οἱ Φαρυγαῖοι ἦσαν ἄποικοι Ἀργείων. Ὁ Στράβων δοξάζει ὅτι ἡ Τάρφη ἀνοικοδομηθεῖσα μετὰ καταστροφὴν μετωνομάσθη Φαρυγᾶι. Ἦν δ' ἐν αὐτῇ *ιερόν* Ἦρας τῆς Φαρυγαίας. — θ' ἡ *Κρημῖς* [ἄλλ: *Κρημῖδες*] πόλις κειμένη ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ἀκρωτηρίου 20 σταδίων μακρὰν τοῦ Δαφνουῦντος, ἀντικρὺ τοῦ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίου Κυναίου.

Β' αἱ τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν — ι' ἡ *Ἀλόπη* πρὸς Ἀς τοῦ Δαφνουῦντος πολίχνη παράλιος. — ια' ὁ *Κῦρος* [ἄλλ: *Κυρὸς*] πόλις παράλιος πρὸς Ἀς τῆς Ἀλόπης καὶ παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν τῷ εἰσπλέοντι εἰς τὸν Ὀπούντιον κόλπον. — ιγ' ἡ *Καλλιάρως* [ἄλλ: *Καλλιᾶρα*] πολίχνη ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ μετὰ τοῦ Κύνου καὶ Ὀπούντος ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἐπὶ τῆς ὁμωνύμου εὐύδρου πεδιάδος. — ιγ' ἡ *Νάρυξ* [ἄλλ: *Ναρύκη*, *Νόραξ*, *Ναρύκιον*, *Νάρυκες*, *Ἀρύκας*] πολίχνη ἀρχαιοτάτη κειμένη (;) παρὰ τὴν Καλλιάρων. Ἐκ ταύτης κατήγετο Αἶας ὁ τοῦ Ὀϊλέως. Κατεστράφη δ' αὕτη ὑπὸ τῶν Φωκέων, στρατηγούντος τοῦ Φαύλλου (352 π. Χ.) — ιε' ὁ *ΟΠΟΥΣ* [ἄλλ: *Ὀπόεις* παρ' Ὀμήρῳ] κειμένη ἐν τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ ὁμωνύμου κόλπου καὶ ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει πόλις ἔχουσα τεῖχος καὶ ἀκρόπολιν ἐπὶ ἀποκρήνῳ λόφῳ, ἕτερον φρούριον μνημονεύμενον *Οἶον* καλούμενον ὑπεράνω αὐτῆς καταπεσὼν (427 π. Χ.) ὑπὸ σεισμοῦ, τάφον κοινὸν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας, τέμενος τοῦ ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου φονευθέντος Αἰάνου *Αἰάνειον* καλούμενον καὶ *κρήνην Αἰανίδα* παρὰ τοῦ αὐτοῦ Αἰάνου κληθεῖσαν. Ὁ Ὀπούς ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη, ἐπισημοτάτη μητρόπολις ὅλης τῆς Λοκίδος καὶ ἔδρα τοῦ βασιλικοῦ αὐτῆς

γένους· διότι ἐν αὐτῇ κατῴκουν βασιλεύοντες κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ Δευκαλίων καὶ ἡ Πύρρα, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν Αἴας ὁ Ὀϊλάδης, εἰς ὃν οἱ Ὀπούντιοι ἐτέλουν καὶ ἀγῶνας *Αἰάρτεια* καλουμένους. Ἐκ ταύτης δὲ κατήγετο καὶ ὁ φίλος καὶ συγγενῆς τοῦ Ἀχιλλέως Πάτροκλος. — γ' *Ἀλαί* [ἄλλ: *Ἀλή*, *Ἀλαῖαι*] ὀνομασθεῖσα ἐκ τῶν παρ' αὐτὴν ἀλυκίδων, κειμένη Ἀς τῶν τοῦ ποταμοῦ Πλατανίου ἐκβολῶν πρὸς τῇ θαλάσῃ ἔχουσα *Λιμένα* εὐρύτατον μετ' εὖ ἐκτισμένης προκυμίας καὶ ἀποβάθρας, ἅπερ πάντα κατηδάφισεν (85 π. X.) ὁ ἄγριος Σύλλας, ἀνωκοδόμησαν δὲ πάλιν οἱ κάτοικοι. — ιδ' ἡ *Κόρσεια* [ἄλλ: *Κορσεία*, *Κορσιά*, *Κορσιαί*, *Κορσίαι*, *Κορσία*] ἐπὶ τῇ ἐξ Ὀποῦντος εἰς Λάρυμναν ἀγοῦσῃ πρὸς Μν τῶν Ἀλῶν παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Πλατανίου ποταμοῦ. Παρ' αὐτὴν ἦν ἄλλος πρίνων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐν ᾧ ὑπαίθριον τοῦ Ἑρμοῦ ἄγαλμα. — ιε' ἡ *ΚΑΤΩ ΛΑΡΥΜΝΑ* κειμένη πρὸς Βν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Κηφισοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, πόλις ἀρχαία, πλουσία, ἐμπορικὴ, ὠχυρωμένη. Ἀξία δὲ λόγου αὐτῇ ἦσαν: — α' τὸ τεῖχος ἀπὸ θαλάσσης μέχρι θαλάσσης καθῆκον ὡσεὶ δὲς τῷ σχήματι, οὗ κράτιστος ἦν τὸ ἐπὶ τῇ μικρᾷ χερσονήσῳ τῇ παρὰ τὴν Ἀν τοῦ λιμένος πλευρὰν μέρος τὸ ἐκ πολυγώνων ἀρχαιοτέρας τέχνης καὶ τετραγώνων λίθων ἐκτισμένον. — β' πολλὰ μέγαρα οἰκοδομήματα, ἐν οἷς καὶ ναὸς τοῦ Διονύσου, ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτοῦ ὀρθόν. — γ' ὁ *Λιμὴν* μετὰ στερεωτάτης προκυμίας. — δ' *μεγάλῃ τρίτοξος γέφυρα* ἐδραζομένη ἐπὶ τριῶν στηλῶν, ἄγουσα ἀπὸ τοῦ Βου πλευροῦ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἀντικρὺ μικρὰν χερσονήσον, πάντως δὲ κλειούσα τὸ στόμιον τοῦ λιμένος δι' ἀλύσεως, χρῆσιμης μάλιστα ἴσως οὔσης ἐν καιρῷ τῆς οὕτως ἐπαισθητῆς καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ θαλάσῃ γινομένης πλημμύρας καὶ ἀμπώτιδος τοῦ Εὐρίπου, καθ' ἣν ποτε καὶ Ἀντίγονος ὁ Δώσων (225 π. X.) ἔμεινεν ἐπὶ τῶν πλοίων καθίσας ἐν τῷ πυθμένι τῆς παρὰ τὸν λιμένα θαλάσσης μέχρι τῆς τακτῆς πλημμυρίδος. — Καὶ ἡ ἐπίσημος

αὕτη πόλις κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου Σύλλα. — ις' ἡ ἄνω *Λάρυμνα* κειμένη παρὰ τὴν ἐκ τῶν ὑπογείων ρείθρων αὐτοῦ ἐκβολὴν τοῦ Κηφισοῦ, ἔτοι παρὰ τὴν καλουμένην Ἀγ-
χόην. Ἡ πόλις αὕτη πολλῶ ἀρχαιοτέρα τῆς ὁμωνύμου *Λα-
ρύμνης* καὶ ἐπισημοτέρα, ἐπὶ Ῥωμαίων ἐγένετο ἄσχημος καὶ
ἐξηρτᾶτο ὅλως ἀπὸ τῆς ἐπὶ θαλάσσης Λαρύμνης.

§ 24.

ΒΟΙΩΤΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Βοιωτία ὁρίζεται Ἀς ὑπὸ τῆς Εὐβοϊκῆς θαλάσσης καὶ ἈΜς ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, Βς ὑπὸ τῆς αὐτῆς θαλάσσης καὶ ὑπὸ τῶν Ὀπουντίων Λοκρῶν, Δς ὑπὸ τῆς Φωκίδος, Μς ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ τῆς ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ Ἀλκυονίδος θαλάσσης.

ΟΡΙΗ. α' ὁ ΚΙΘΑΙΡΩΝ, ἐξ οὗ ὠνομάσθησαν αἱ Νύμφαι «Κι-
θαίρωνίδες», ὁ χωρίζων τὴν Βοιωτίαν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς καὶ
Μεγαρίδος. Πρὸς τὴν Φωκίδα δέ:—β' ὁ ΕΛΙΚΩΝ, ἐξ οὗ αἱ Μοῦ-
σαι «Ἐλικωνιάδες» ἐκαλοῦντο, ὁ καθήκων μέχρι τοῦ Κοριν-
θιακοῦ κόλπου.—γ' τὰ ΒΑΚὰ πλευρὰ τοῦ Νυσαίου ὄρους, περι-
οὖ εἴρηται. — δ' τὸ Λεῖβηθρον [ἄλλ: τὰ Λεῖβηθρα, *Λίβη-
θρα*], ἐξ οὗ ἴσως, ὅπως καὶ ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ περικῆς πό-
λεως, αἱ Νύμφαι «Λεῖβηθρίδες» ἐκαλοῦντο, ὃν ὑψηλὸς ΒΔς
κλάδος τοῦ Ἐλικῶνος.—ε' τὸ Τιλφούσιον ἢ Τιλφώσιον πλη-
σίον ΒΑΣ τοῦ Λεῖβηθρίου. — ς' τὸ Λαφύστιον ΒΑΣ τοῦ Νυ-
σαίου καὶ Δς τοῦ Λεῖβηθρίου.—ζ' τὸ Θούριον, οὗ ἡ κορυφὴ ἐ-
καλεῖτο Ὀρθόπαγον, ὄρος τραχὺ καὶ στροβιλωδὲς Δς τοῦ Λα-
φυστίου.—η' τὸ Ὑφάντειον παρὰ τὰς Ἀβὰς τῆς Φωκίδος, οὗ
κλάδοι: 1 τὸ Ἀκόντιον πρὸς Βν τοῦ Θουρίου καὶ Ἀς τοῦ Ὑ-
φαντείου 2 ὁ Ὀρσομῶν ὁ ἀνατολικὸς κλάδος τοῦ Ἀκοντίου
καὶ 3 ἡ Ἀῆλος.—θ' τὸ ΠΤΩΝ Ἀς τῆς Κωπαίδος, ἐξ οὗ αἱ Νύμ-

φαι «Πτωίδες» καὶ ὁ Ἀπόλλων «Πτῶρος» καὶ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ «Πτῶρον». — ι' τὸ Φοινίκιον πρὸς τὸ ΜΔν τοῦ Πτῶου. — ια' τὸ ΦΙΚΕΙΟΝ [ἄλλ: Φίχιον, Φόχιον], ἐν ᾧ διέτριβεν ἡ γρίφους πλέκουσα Σφιγξ ἡ ὑπὸ Οἰδίποδος φονευθεῖσα πρὸς Μν τοῦ Φοινικίου, οὗ καὶ κλάδος ἦν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐνίοτε τοῦτο καλκεῖνο θεωροῦνται ὡς ἐν ὄροις. — ιβ' τὸ Μεσσάπιον πρὸς Ας τοῦ Πτῶου. — ιγ' τὸ Τ.ΠΑΤΟΡ [ἄλλ: Τ'ΠΑΤΟΣ], ἐφ' οὗ ναὸς τοῦ Ὑπάτου Διὸς ἦν. — ιδ' ὁ Μυκαλησσός βουνὸς παρὰ τὴν δμῶνυρον πόλιν. — ιε' ὁ Τευμησός [ἄλλ: Τευμησσός, Τεύμησος, τὸ Τευμισόν (ι)] ὄρος πρὸς Ας τῶν Θηβῶν. — ις' τὸ Κηρύκιον πρὸς Ας τοῦ Τευμησοῦ παρὰ τὴν Τάναγραν, ἐν ᾧ ἐγεννήθη κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ Ἑρμῆς.

ΠΟΤΑΜΟΙ. — α' ὁ ΚΙΦΗΣΟΣ, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τοῖς Φωκικοῖς. Παραποτάμια δ' αὐτοῦ εἰς μὲν τὴν ἀριστερὰν ὄχθην εἰσβάλλοντα ἢ καὶ μὴ μέχρι αὐτοῦ καταρρέοντα ἢ εἰς παρ' αὐτὸν ἔλη ἐκδιδόντα ἦσαν: — 1 ὁ Μέλας πηγάζων ἐκ τοῦ Ὑφαντείου ὄρους ῥέει μετὰ τὸν Ὀρχομενοῦ καὶ Ἀσκληθόνοιο· 2 πληθὺς ἀνωνύμων ῥυακίων καὶ ποταμίσκων. — Εἰς δὲ τὴν δεξιάν αὐτοῦ τάδε: 1 ὁ Μόλος [ἄλλ: Μώριος] ῥέων, ὡς εἴρηται, μετὰ τὸν Χαιρωνείας καὶ Πανοπέως· 2 ὁ Αἴμων ῥέων πρὸς Ας τῆς Χαιρωνείας πηγάζων ἐκ τοῦ Θουρίου ὄρους· τοῦ Αἴμονος δὲ τὸ παρὰ τὰς ἐκβολὰς καλεῖται Θερμῶδων· 3 ἡ Προβατία [ἄλλ: Προβασία, Προβατεία, ὁ Προβατίας], ἥ αἰ πηγαί, ὧν μία Ἐρκυρα ἐκαλεῖτο, ἦσαν παρὰ τὴν Δν ὑπὸ ὀρειαν τοῦ Λαφυστίου ὑπὸ τὸ Τροφώνιον τῆς Λεβαδείας. Ὁ τόπος δ' ἐν ᾧ συνέβαλλεν ἡ Προβατία τῷ Κηριστῷ ἐκαλεῖτο «Ὁξεία Καμπή»· 4 ὁ Φάλαρος [ἄλλ: Φίλαρος;], ὃν ἀποτελοῦσιν οἱ ῥυακες καὶ ποταμίσκοι οἷδε: ὁ Ἰσόμαρτος, ὁ Ὀπλίης, ὁ Κονάριος ἢ Κωράλιος, ῥέων παρὰ τὴν Κορώνειαν· 5 ὁ Τρίτων, ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ὡς ἀνατραφεῖσα ἢ καὶ γεννηθεῖσα ἐπ' αὐτῷ, «Τριτογένεια» ἐκαλεῖτο· οὗτος πηγάζων ἐκ τοῦ Τιφωσίου παρὰ τὰς Ἀλαλκομενάς καὶ δεχό-

μενος τὸν Ὀκάλιον βεῖ μεταξὺ Κορωνείας καὶ Ἀλιάρτου εἰς τὴν Κηφισίδα· 6 ὁ Ὀπλίτης βέων μεταξὺ Ὀκαλέας καὶ Ἀλιάρτου· 7 ὁ Ὀλμειὸς βέων μεταξὺ Ἀλιάρτου καὶ Ὀρχηστοῦ· 8 ὁ Τερμησ(σ)ὸς [ἄλλ: Περμησ(σ)ὸς] ἱερὸς ταῖς «Ἐλικωνιάσι Μούσαις» συμβάλλων (;) τῷ Ὀλμειῷ. — 6' ὁ Θέσπιος πηγάζων παρὰ τὰς Θεσπιάς καὶ πλησίον πρὸς Δς τῶν Θηβῶν βέων ἐκδίδει ἐκ Μς εἰς τὴν Ὑλικὴν λίμνην. — 7' ὁ Ἰσμηνὸς ὁ διὰ τοῦ Θεσπίου εἰσβάλλων εἰς τὴν αὐτὴν λίμνην. — 8' ὁ Σχοινοῦς ἡ Σχοινεὺς εἰσβάλλων ἐξ Αν εἰς τὴν αὐτὴν λίμνην. — 9' ὁ Περμησὸς ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος ἐκδίδει (;) εἰς τὴν Ἀλκυονίδα θάλασσαν, οὗ παραποτάμιον εἶναι ὁ Ἀάμος. — 5' ἡ Δίρκη συμβάλλουσα τῷ Ἰσμηνί. — 6' ὁ Λεωπὸς πηγάζων ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, διαρρέων τὸ πεδίον Θηβῶν, Πλαταιῶν καὶ Τανάγρας ἐκδίδει εἰς τὴν παρὰ τὸν Ὠρωπὸν τῆς Ἀττικῆς θάλασσαν. Παραποτάμια δ' αὐτοῦ: 1 ὁ Θερμῶδων ἐκ τοῦ Ὑπάτου ὄρους πηγάζων συμβάλλει ἐν τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ τῷ Ἀσωπῷ παρὰ τὴν Τάναγραν· 2 ὁ Σκάμανδρος ἐν τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ συμβάλλει παρὰ τὴν αὐτὴν πόλιν τῷ Ἀσωπῷ. — 7' ἡ Ὠερόη ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἀλκυονίδα. Παραποτάμιον δ' αὐτῆς ὁ Μόλος. — 8' ὁ Κνωπὸς ἐκ τοῦ Ὑπάτου ὄρους πηγάζων καὶ εἰς τὴν παρὰ τὴν Αὐλίδα Χαλκιδικὴν θάλασσαν ἐκβάλλων ἴσως ποτέ.

ΛΙΜΝΑΙ. — α' ἡ ΚΩΠΗΪΣ [ἄλλ: Κηφισίς] ἡ ἐπισημοτάτη τῶν λιμνῶν τῆς Ἑλλάδος, ἥς ἄξια σημειώσεως τὰ 20 περίπου «βάραθρα» (καταβόθραι) καὶ τὰ ὑπόγεια ρεῖθρα, δεχόμενα τοὺς ἀείρους ποταμοὺς Κηφισόν, Μέλανα καὶ Προδατίαν καὶ τοὺς πολυπληθεῖς ῥύακας καὶ χειμάρρους, ὧν μνηστὰ ἐγένετο. Αἱ δὲ λίμναι: 1 ἡ Ἀλιάρτις λίμνη· 2 ἡ Ὀρχηστις· 3 ἡ Ἐλευσίς· 4 ἡ Ὀρχομενία· 5 ἡ Κωπαῖς· 6 ἡ Ἀκραϊφίς, καὶ εἴ τις ἑτέρα, εἶναι μέρη τῆς αὐτῆς Κωπαΐδος προσωνυμούμενα ἐκ τῶν παρακειμένων αὐταῖς πόλεων. — 6' ἡ Ὑλικὴ διὰ τοῦ Φοινικίου ὄρους χωριζομένη ἐκ τῆς

Κωπαΐδος συνέχεται μετ' αὐτῆς δι' ὑπογείων ῥείθρων ὑποκειμένων μεταξὺ τοῦ Φοινικίου καὶ Ἀκραϊφίου ὄρους. — γ' ἡ *Τροφίς* [ἄλλ.: *Τρεφίς*, *Τρεφία*] κειμένη μεταξὺ τοῦ Ἀκραϊφίου (δι' οὗ καὶ ἀπὸ τῆς Κωπαΐδος χωρίζεται) καὶ τοῦ Μεσσαπίου ὄρους συνάπτεται καὶ αὕτη τῇ Κωπαΐδι καὶ τῇ Ὑλικῇ δι' ὑπογείων ὁχετῶν. Πᾶσαι ἄρα αἱ λίμναι αὗται τῆς Βοιωτίας συναποτελοῦσι μίαν λίμνην τὴν μεγάλην ΚΩΠΑΪΔΑ.

ΚΟΛΠΟΙ καὶ ΛΙΜΕΝΕΣ. Ἡ Βοιωτία ἔχει πολλοὺς κόλπους καὶ λιμένας, εἰ καὶ μὴ ἐπιστήμους, ὧν πάντες ἀνώνυμοι, πλὴν τινων, οἷον τοῦ ἐν τῇ Ἀλκυονίδι θαλάσῃ καλουμένου κόλπου, ὅστις ἡ *Γοργωπὶς* ἢ *Ἑσχατιῶτις*, καὶ τοῦ τῆς Αὐλίδος λιμένος, ὅστις *Βαθὸς* ἐκαλεῖτο.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' ἀριστερὰ τοῦ Κηφισοῦ:

Α' αἱ τῆς Ὀρχομενίας: — α' ὁ ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ [ἄλλ.: *Ἐρχομενός*] ὁ Μινύεος κείμενος ἐπὶ τοῦ ΜΑΚΟΥ ἄκρου τοῦ Ἀκοντίου ὄρους Ὀρσομῶνος καλουμένου πρὸς τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ τοῦ Κηφισοῦ· πόλις ἀρχαιοτάτη, πλουσιοτάτη, πολυάνθρωπος, ἥς ἦν ἀξιολογώτατα ταῦτα: 1 τὸ τεῖχος, πανάρχαιον, ἐπίμυκτος κατὰ τὸ τοῦ Ἀκοντίου ὄρους σχῆμα, οὗ ἡ μετὰ τῆς ὑψηλῆς 100 βαθμίδων κλίμακος πελασγικὴ ἀκρόπολις ὑψοῦτο ἐπὶ τοῦ Δκοῦ ἄκρου τοῦ τεύχους· 2 ὁ ναὸς τῶν Χαρίτων, εἰς ὃς οἱ Ὀρχομενιοὶ ἐτέλουν ἑορτὴν τὰ «Χαριτήσια» μετὰ μουσικῶν ἀγώνων, καὶ ὁ τοῦ Διονύσου, εἰς ὃν ἐτέλουν τὰ «Ἀγριόνια» μετὰ μουσικῶν ἐπίσης ἀγώνων· 3 ὁ θησαυρὸς (τάφος;)· 4 οἱ τάφοι τοῦ βασιλέως Μινύου καὶ τοῦ Ἡσιόδου· 5 τὸ προσδεδεμένον διὰ σιδήρου χαλκοῦν εἶδωλον τοῦ Ἀκταΐωνος. Πλησίον δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ἦσαν: 6 ἡ Ἀκιδάλια κρήνη, ἐν ᾗ ἐλούοντο αἱ Χάριτες, ἐξ ἥς ἡ μήτηρ αὐτῶν Ἀφροδίτη «Ἀκιδάλια» ἐκαλεῖτο· 7 τὸ ἱερὸν τῶν «Κορωνίδων παρθένων» θυγατέρων τοῦ Ὠρίωνος· 8 τὸ μαρτεῖον τοῦ Τειρεσίου· 9 ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μέλκνος ὑπὸ τῇ βορείᾳ τοῦ Ἀκοντίου πλευρᾷ ναὸς τοῦ Ἡρα-

κλέους. — Ὁ Ὀρχομενὸς κληθεὶς οὕτω κατὰ τὴν μυθολογίαν παρὰ τοῦ βασιλέως Ὀρχομενοῦ υἱοῦ τοῦ Μινύου ἤμαρ ζεν ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις, οὕσα πρωτεύουσα κράτους περιλαμβάνοντος οὐ μόνον πᾶσαν τὴν πρὸς τὴν Φωκίδα Δντῆς Βοιωτίας χώραν, ἀλλὰ καὶ σύμπασαν σχεδὸν τὴν Βοιωτίαν. Ἐν αὐτῇ κατῴκει τὸ ἀρχαιότατον ἔνδοξον βασιλικὸν τῆς Ὀρχομενίας γένος, ἐξ οὗ κατήγετο καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Ναλέως βασιλέως τῆς Πύλου Χλωρίς. Φονευθέντος δὲ τοῦ βασιλέως Κλυμένου ὑπὸ τῶν Θηβαίων, πολεμήσαντες οἱ Ὀρχομενιοὶ ὑποφόρους ἐποίησαν τοὺς Θηβαίους, οὗ ὅμως ἀπηλλάγησαν οὗτοι διὰ τοῦ Ἡρακλέους. Ἐπὶ δὲ τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου, βασιλευόντων τοῦ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου, μετέσχον οἱ Ὀρχομενιοὶ αὐτοῦ. Μικρὸν δὲ τι πρὸ τοῦ πελοπ. πολέμου οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν κατὰ τῶν τὸν Ὀρχομενὸν κατεχόντων Βοιωτῶν φυγᾶδων, ἀλλ' ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν. Τῷ δὲ 425 π. Χ. ἐσείσθη δεινῶς ὁ Ὀρχομενὸς καὶ ἐγένετο πόλις ἄσκημος. Ἐν ταῖς ἀρχαιοτάτοις ἔμως χρόνοις ὁ Μινύειος Ὀρχομενὸς ἦν πρωτεύουσα τοῦ παλαιοτάτου, ισχυροτάτου καὶ πλουσιωτάτου κράτους πάντων τῶν συγχρόνων αὐτῷ πλὴν τοῦ τῶν Μυκηνῶν. — β' ἡ *Τέγυρα* [ἄλλ.: *Τεγύρα*, *Τεγύραι*] πολίχνη ἐπὶ τῇ ἐξ Ὀρχομενοῦ εἰς Ἀθᾶς ἀγούσῃ ὑπὸ τῷ Δηλίῳ ὄρει. Ἐπίσημα δ' αὐτῇ ἦσαν: 1 τὸ μαρτεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος «Τεγυραίου» 2 ὁ ναός, παρ' ὃν κατὰ τοὺς Τεγυραίους ἐγεννήθη ὁ Ἀπόλλων μετὰξὺ δύο παρακειμένων ἀλλήλαις κρητῶν, ὧν ἡ μὲν «Φοῖνιξ», ἡ δὲ «Ἐλαία» ἐκαλεῖτο. — Παρὰ τὴν Τεγύραν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐνίκηθησαν ἐπὶ Πελοπίδου ὑπὸ τῶν Θηβαίων. — γ' ἡ Ἀσπληθῶν ἢ Σπληθῶν κειμένη Βε τοῦ Ὀρχομενοῦ πόλις ἀρχαία περιτετειχισμένη. Ἦν δ' αὕτη εὐχείμερος, ἐφ' ᾧ καὶ «Εὐδείλος» ἐλέγετο, ἀλλ' ἐπασχε σπάνιν ὕδατος, δι' ὃ καὶ κατελείφθη ὑπὸ τῶν Ἀσπληθονίων. — δ' οἱ Κύρτωνες [παλαίτ.: *Κυρτώνη*] πόλις πρὸς Ἀς τῆς Ἀσπληθόνος ἐφ' ὕψους, ἐν ᾗ ἦσαν: ἄλλος ἐν ᾧ καὶ

ναός τοῦ Ἀπόλλωνος οὐ μέγας, καὶ ἀγάλματα αὐτοῦ τε καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ναός τῶν Νυμφῶν ἐν ἄλσει παντοίων ἡμέρων δένδρων ὑπεράνω πηγῆς ψυχροῦ ὕδατος ἀναβλύζοντος ἐκ πέτρας. — ε' ἡ Ἰηττος ἢ Ἰηττός κώμη κληθεῖσα οὕτω διὰ τὸ καθύεσθαι πολλοῖς ὄμβροις ἢ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ Ἰήττου τοῦ Ἀργείου, κειμένη Μς τῆς Κυρτώνης. Ἐν αὐτῇ ἦν ναός τοῦ Ἡρακλέους, εἰς ὃν οἱ κάμνοντες προσήρχοντο πρὸς ἱάσιν, καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐκ λίθου ἀργοῦ καὶ ἀνεξεργάστου. — ς' οἱ Ἀλμῶνες [ἄλλ: Ἀλμος, Σάλμος, Ὀλμῶνες] κώμη Μς τῆς Ἰηττοῦ πρὸς τῷ ἔλει τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Μέλανος ὄχθης ὀνομασθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ Ἀλμου [Ὀλμου] τοῦ Σισύφου.

Β' αἱ τῆς Κωπαίδος. — ζ' αἱ ΚΩΠΑΙ. Ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κἀτοιχοὶ τοῦ ἰσχυροῦ κράτους τοῦ Μινυείου Ὀρχομενοῦ διὰ παντοίων τρόπων, οἷον διωρύχων, προχωμάτων κτλ. ἐδίδον εἰς τὰ ὕδατα ὠρισμένην διεύθυνσιν, καὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Κωπαίδος χώρας ἐλάχιστον μέρος ἐκάλυπτον ταῦτα συρρέοντα εἰς αὐτήν, ὃ δὲ Κηφισὸς εἶχεν εὐρεῖαν κοίτην, τὰ δὲ βάραθρα ἦσαν ἀνοικτά, ἴσως καὶ πλείονα τῶν νῦν γνωστῶν, τούτου ἕνεκα καὶ δύο Κῶπαι ὑπῆρχαν, ὡς φαίνεται: 1 αἱ παλαιαὶ Κῶπαι, ἥτοι αἱ Μινύειαι, ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τοῦ Κηφισοῦ ὄχθῃ ΒΔς τοῦ Πτόφου ὄρους ἐν μέσῳ περίπου τῆς τότε πεδιάδος, νῦν δὲ λίμνης· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν ἐκεῖ παναρχαίων πελασγικῶν τειχῶν καὶ ἄλλων λειψάνων τὸν μὲν χειμῶνα καλυπτομένων νῦν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, τὸ δὲ θέρος ὑφ' ἑλθὼν· 2 αἱ νέαι Κῶπαι, ἥτοι αἱ Ὀμηρικαί. Ἀσθενῶν δῆλα δὴ γενομένων τῶν φιλονόμων καὶ φιλογεώργων Μινυῶν καὶ πολλαχῶς κατατμηθεῖσιν τῶν χωρῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀντιζήλου νεωτέρου κράτους τῶν Καδμείων, παρημελήθη καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς Κωπαίδος καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν ἀπὸ πεδιάδος μετεβλήθη αὕτη εἰς λίμνην. Τότε καὶ οἱ Κωπαεῖς μετόκησαν ΒΔυτικώτερον πέραν τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Κηφισοῦ ὄχθης, ὅπου ὁ Παυσανίας εὔρε τὰς Κώπας ἐχούσας τρεῖς ναοὺς τοῦ Σαράπιδος, τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Διονύσου.

Β' δεξιὰ τοῦ Κηρισοῦ:

Γ' αἱ τῆς Χαιρωνείας: — ἡ' ἡ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑ [παλαιά: Ἀρ-
ρη;] κειμένη πρὸς Ας τοῦ Πανοπέως μεταξὺ τοῦ Μόλου καὶ
Αἴμονος ποταμοῦ καὶ ὑπὸ τῷ πετρῶδει Πετραχῷ βουνῷ καὶ
πρὸς Βν τοῦ Θουρίου ὄρους. Πόλις ἀρχαιοτάτη ὀχυρά, οὕσα
δ' ἴσως ἡ παρ' Ὀμήρῳ Ἀρνη καλουμένη. Ἀξία δ' αὐτῆς λό-
γου: 1 ἡ ἐπὶ τοῦ Πετραχοῦ ἀκρόπολις ἐκ λίθων τετραγώνων·
2 καὶ τοῦ Σαράπιδος, Ἀπόλλωνος τοῦ «δαφναφόρου», Ἀρτέ-
μιδος τῆς «Σοωδίνης» καὶ «Εἰλειθυίας». 3 τὸ δόρυ τοῦ Ἀγα-
μέμνονος· 4 παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Θουρίου ὄρους καὶ τὸς Ἀ-
πόλλωνος τοῦ «Θουρίου»· 5 ἐπὶ δέ τινι ἐκ τοῦ Πετραχοῦ εἰς
τὸ Θούριον ἀγοῦσῃ ὁδῷ ἱερὸν τῶν Μουσῶν «Μουσεῖον» ὀνομα-
ζόμενον· 6 πρὸς Ας δὲ τῆς πόλεως ἐν τῇ πεδιάδι κολοσσαῖος
λέων ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν κατὰ Φιλίππου πολεμησάντων Θη-
βαίων· 7 ἔτι δ' ἀνατολικώτερον πρὸς τῷ ποταμίσκῳ Αἴμονι
ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους, περὶ ὃ ἐστρατοπέδευσαν οἱ Ἀθηναῖοι
πρὸ τῆς ὁλοθρίας αὐτοῖς πρὸς Φίλιππον μάχης. — Ἡ Χαιρώνεια
τῷ 437 π. Χ. ὑπὸ Τολμίδου τοῦ Τολμαίου ἔαλω, οἱ δὲ Χαιρω-
νεῖς ἐξηνδραποδίσθησαν. Ἐπὶ δὲ τοῦ πελοπ. πολέμου ἦν ὑπό-
φορος τῷ Ὀρχομένῳ. Τῷ δὲ 338 π. Χ. παρ' αὐτὴν ἐγένετο ἡ
μάχη Ἀθηναίων καὶ Μακεδόνων, ἐν ᾗ νίκην μεγίστην ἀράμε-
νος ὁ Φίλιππος κατ' Ἀθηναίων, Θηβαίων καὶ Κορινθίων, κύ-
ριος ἐγένετο τῆς Ἑλλάδος. Τῷ δὲ 86 ὁ Σύλλας κατετροπώ-
σατο τοὺς ὑπὸ τὸν Ταξίλον στρατοὺς τοῦ Μιθριδάτου. Διετῆ-
ρεῖτο δ' ἡ Χαιρώνεια, καίπερ ἄσημος, καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοκρα-
τόρων τῆς Ρώμης.

Δ' αἱ τῆς Λεβαδείας: — θ' ἡ ΛΕΒΑΔΕΙΑ [ἄλλ.: Λεβάδεια,
Λεβαθία] κειμένη ὑπὸ τῷ Λαφυστίῳ πρὸς τῷ Προβατίᾳ πο-
ταμῷ καὶ πλησίον τῶν πηγῶν αὐτοῦ. Ἀξιομνημόνευτα δὲ
ταύτης ἦσαν: — α' τὸ μαρτεῖον τοῦ Τροφωνίου κείμενον ἐπὶ
ἀποκρήμνου βουνοῦ πρὸς Ας τῆς Ἐρκύνης ὑψομένου, ἐφ' οὗ
ἦσαν: 1 τὸ οἶκημα ᾗ μᾶλλον καὶ Δαίμονος ἀγαθοῦ καὶ Τί-

χης ἀγαθῆς, ἐν ᾧ διέτριβον προπαρασκευαζόμενοι οἱ μέλλοντες νὰ καταβῶσιν εἰς τὸ μαντεῖον· 2 ὁ βόθρος, εἰς ὃν ἔθυσεν ὁ χρηστηριαζόμενος κριὸν ἐπικαλούμενος τὴν εὐμένειαν τοῦ Ἀγαμήδους· 3 αἱ πηγαὶ τῆς Λήθης καὶ τῆς Μνημοσύνης· 4 τὸ μυστηριῶδες ἄγαλμα ἔργον τοῦ Δαιδάλου τὸ ὑπὸ μόνων τῶν χρηστηριαζομένων δρώμενον· 5 τὸ φοβερὸν ὑπόγειον ἄδυτον τοῦ μαντείου, ἐν ᾧ ἄλλος ἄλλα ἤκουε καὶ ἐβλεπεν· 6 ὁ παρὰ τὸ ἄδυτον θρόνος τῆς Μνημοσύνης· 7 ἡ ἀσπίς τοῦ Ἀριστομέλους· 8 οἱ ἰερεῖς, θύται καὶ λοιποὶ ὑπηρέται τοῦ μαντείου. — 6' τὸ ἄλσος κείμενον ὑπὸ τὸ ὄρος παρὰ τὴν Ἑρκυναν, ἐν ᾧ ἦσαν: *ναὸς καὶ ἄγαλμα* τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἔργον τοῦ Πραξιτέλους, *ναὸς* τῆς Δήμητρος ἐπὶ κλησιν «Εὐρώπης» (Εὐρωπή;) καὶ ἄγαλμα Διὸς Ὑετίου ὑπαίθριον. — γ' τὸ *μηγεῖον* τοῦ Ἀρκεσιλάου ἐκτὸς τοῦ ἄλσους Ἀς ἴσως τῆς Ἑρκύνης. — δ' ὁ *ναὸς* τῆς Νύμφης Ἑρκύνης ἐπὶ τῇ ὁμωνύμῳ ἴσως πηγῇ. — ε' Ἀς τοῦ μαντείου ἐπὶ λόφῳ *ναὸς* Ἦρας τοῦ πύκλῃν «Θήρας» καὶ Διὸς «Βασιλέως». — ς' πλησίον που ἦν καὶ *ναὸς* ἄλλος, ἐν ᾧ ἀγάλματα Κρόνου, Ἦρας καὶ Διὸς καὶ ἕτερος τοῦ Ἀπόλλωνος. — Ἡ *Λεβαδεία* ἦν ἰσρὰ τῷ Τροφώνει· τὸ δὲ μαντεῖον ἐσίγησε τελευταῖον πάντων τῶν τῆς Βοιωτίας. — ι' ἡ *Μιδεία* κειμένη ΜΔς τῆς Λεβαδείας. Ταύτης δὲ τῆς Μιδείας οἱ κάταικοι ὑποκατέβησαν, ὡς οἱ Λυκωρεῖς εἰς Δελφούς, καὶ ἔκτισαν, ὡς λέγεται, τὴν Λεβαδεῖαν.

Ε' αἱ τῆς Κορωνείας: — ια' ἡ ΚΟΡΩΝΕΙΑ [ἄλλ.: Κορωνία] κειμένη πρὸς Ἀς τοῦ Φαλάρου ποταμοῦ καὶ πρὸς Ἀς τοῦ Κωραλίου ΜΔς τοῦ Αἰφυστίου ὄρους ἐπὶ λόφῳ δικορύφῳ, ἧς ἄξια λόγου: 1 τὸ τεῖχος τὸ ἐκ πολυγώνων μετὰ τῆς ἀκροπόλεως· 2 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ βωμὸς Ἑρμοῦ τοῦ «Ἐπιμηλίου» καὶ τῶν Ἀνέμων· 3 *ναὸς* τῆς Ἦρας ὑπὸ τὴν ἀγοράν· 4 ἐπὶ τῇ Ακτῇ πλευρᾷ τοῦ λόφου τὸ θέατρον καὶ 5 ὑπεράνω αὐτοῦ, ἐγγὺς δέ, *ναὸς* τις δωρικῶ ῥυθμοῦ. — Τῷ 60 ἔτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν οἱ Βοιωτοὶ τῆς Θεσσαλίας κατέλαβον τὴν Κορώνειαν

καὶ ἔκτισαν τὸν παρ' αὐτὴν ἐπὶ τῆς πεδιάδος ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς «Ἰτωνίας», ἐν ᾧ συνήρχετο τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν, ὁ «Παμβοιωτία» ἐκάλουν. Τῷ 447 π. Χ. οἱ Ἀθηναῖοι ἐλόντες τὴν Χαϊρώνειαν ἐβάδιζον κατὰ τῆς Κορωνείας, ἀλλ' ἐνίκηθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν, Λοκρῶν καὶ Εὐβοέων. Τῷ δὲ 394 π. Χ. ὁ Ἀγησίλαος κατενίκησεν ἐν τῷ πεδίῳ αὐτῆς τοὺς συμμάχους Βοιωτοὺς, Ἀθηναίους, Ἀργεῖους, Κορινθίους, Αἰνιᾶνας, Εὐβοεῖς καὶ Λοκρούς. Τῷ δὲ 374 π. Χ. ὁ στρατηγικώτατος Ἐπαμεινώνδας πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις ἐνδόξου αὐτοῦ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων μάχης κατέλαβε τὰ παρὰ τὴν Κορώνειαν μεταξὺ τοῦ Τιλφωσίου καὶ τῆς Κωπαΐδος στενά. Ἐπὶ δὲ τοῦ Περσέως (179 — 168 π. Χ.) ἐδῆξατο ἡ Κορώνεια φρουρὰν μακεδονικὴν κατὰ τῶν Θηβαίων. Ἐπὶ δὲ τῶν Ῥωμαίων παρήκμασε καὶ αὕτη. — 16' αἱ Ἀλαλκομεναὶ πόλεις Μας τῆς Κορωνείας. Ἀξίος μνείας ὅ ἐν αὐτῇ ἀρχαῖος ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἥτις ἐκαλεῖτο «Ἀλαλκομενηάς», ἧς χάριν οἱ Ἀλαλκομένιοι ἀπέλαυσον προνομίων τινῶν, ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἦν ἱερὰ καὶ ἀπρόσβλητος. — 17' τὸ Τιλφώσιον [ἄλλ: Τιλφώσσιον, Τιλφουόσιον] πόλισμα ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει. — Παρ' αὐτῷ ἦν ἡ Τιλφῶσα κρήνη καὶ ὁ τάφος τοῦ περιβοήτου μάντεως Τειρεσίου.

ΣΤ' αἱ τῆς Ἀλιαρτίας. — 18' ὁ ΑΛΙΑΡΤΟΣ [σπανιώτ. ἡ Ἀλιάρτος, ἄλλ: Ἀρίαρτος] κειμένη πρὸς ἔλκει τῆς Μς ὄχθης τῆς Κωπαΐδος ἐπὶ τῇ ἐκ Κορωνείας εἰς Θήβας ἀγούσῃ μεταξὺ τοῦ Ὀπλίτου ἢ Λόφους καὶ τοῦ Ὀλμείου ποταμοῦ ἐπὶ χθαμαλοῦ λόφου τῶν Βν προπόδων τοῦ Ἐλικῶνος. Τῆς πόλεως ταύτης διαιρουμένης εἰς ἄνω καὶ κάτω ἄξια λόγου ἦσαν: 1 τὸ τεῖχος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου ἰσχυρὰ ἀκρόπολις κατὰ τὴν Βν πλειυρὰν καθήκουσα μέχρις αὐτοῦ· 2 ἐν αὐτῇ τὸ ἡρῶον Κέκροπος τοῦ Πανδίωνος· 3 παρὰ τὴν Κισσοῦσσαν κρήνην ὁ τάφος τοῦ Κρητὸς Ῥαδαμάνθυος καὶ τῆς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀμφιτρύονος γυναικὸς αὐτοῦ γενομένης Ἀλκμήνης· 4 τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσάνδρου, πεσόντος κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀλιάρτου

ἔφοδον· 3 ἡ Κισσοῦσσα κρήνη πηγάζουσα παρὰ τοὺς Βς πρό-
ποδας τοῦ λόφου, ἐν ᾗ κῦξήθη ὁ νεογέννητος Διόνυσος· 6 τὸ
φρουρίον τὸ ἐπὶ τοῦ Ὀρχαλίδου [ὑπερώτι: Ἀλώπεκος] λόφου
τοῦ πρὸς Μν τῆς πόλεως, ὅπερ προϋφύλαττε τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀ-
λιάρτου πρὸς Δς εἰς τὴν Ὠκαλέαν πόλιν ἄγουσαν ὁδόν· 7 τοῦ
Ἀλιάρτου ἦν καὶ τὸ ἱερόν, ἐν ᾧ ἐλατρεύοντο αἱ «θεαὶ Πρα-
ξιιδίκαι» καὶ ὁ ναὸς τοῦ Τιλφωσίου Ἀπόλλωνος ὑπεράνω τῆς
«Τιλφούσης» κρήνης, παρ' ἣν ἔκειτο ὁ τάφος, ὡς εἴρηται, τοῦ
Τειρεσίου. — Ὁ Ἀλῖαρτος ὀνομασθεὶς ἀπὸ Ἀλιάρτου τοῦ Θερ-
σάνδρου κατὰ τὴν μυθολογίαν ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη. Τῷ 480
ἐπυρπολήθη ὑπὸ τῶν Περσῶν τοῦ Ξέρξου ἡ πόλις, ἡ δὲ περὶ
αὐτὴν χώρα «Ἀλιαρτία» καλουμένη ἐδῆώθη. Τῷ δὲ 394
(393; π. X.) ἐπολιορκήθη ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου ἐπὶ ματαίῳ.
Τῷ δ' 474 π. X. ὡς φρονούσα τὰ τῶν Μακεδόνων, κατασκα-
φεῖσα ὑπὸ τοῦ πραίτωρος Κ. Λουκρητίου Γάλλου παρεδόθη
τοῖς Ἀθηναίοις καὶ οὕτως αὐτοῖς ὑποταγμένη διετέλει μέ-
χρι καὶ τοῦ Στράβωνος ὑπ' Ἀθηναίων «ἐπιμελητήν.» Ἀσκημος
δ' ἦν ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων. — ιε' ἡ Ὠκαλέα
[ἄλλ: Ὠκάλεια, Ὠκαλέη, Ὠκάλεια] πολίχνη κειμένη με-
ταξὺ Ἀλαλκομενῶν καὶ Ἀλιάρτου παρὰ τὸν ὁμόνυμον ποτα-
μίσκον Ὠκάλιον, μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ. — ις' ὁ ΟΓ-
ΧΗΣΤΟΣ πόλις κειμένη 4 ὁ στάδια πρὸς Δς τοῦ Φικίου ὄρους
ἐφ' ὑψώματος καὶ πρὸς Ας τοῦ Ἀλιάρτου ἐπὶ τῇ ἐξ αὐτοῦ εἰς
Θήβας ἀγούσῃ παρὰ τὸ ΒΔὸν ἄκρον τοῦ Τηνερικοῦ πεδίου.
Ἐν ταύτῃ ἦν τὸ πανάρχαιον ἱερόν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τὸ ἄλ-
σος, θ καὶ ὁ Ὀμηρος ἐπήνεσε λέγων:

Ὀρχηστὸν θ' ἱερόν, Ποσιδηῖον ἀγλαὸν ἄλσος.

Ἐν τούτῳ ἐτελεῖτο ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις λαμπρὰ
ἐορτὴ εἰς τὸν θεὸν τοῦτον καὶ ἀγῶνες, ὅστις ἦν καὶ ἡ ἐστία
ἀρχαίας «Ἀμφικτυονίας,» ἣν συνεκρότουσαν οὐ μόνον πόλεις
τῆς Βοιωτίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς, οἷον
τὰ Αἰγρόσθαιρα τῆς Μεγαρίδος. Ἀλλά, καίπερ ὧν ὁ Ὀρχηστὸς

ὁ τόπος τῆς Ἀμφικτυονίας, ὑπήκοος ὅμως ἦν τοῦ Ἀλιάρτου ἐξ οὗ δῆλον ὅτι ἡ Ἀμφικτυονία αὕτη ἦν κυρίως θρησκευτικὸς δεσμὸς τῶν λατρευτῶν τοῦ Ποσειδῶνος. — ιζ' ὁ Μεδεὼν [ἄλλ: ἡ Μεδεών; ὕστερ: Φοινικίς] πόλις εὖ ἐκτισμένη καθ' Ὅμηρον, κειμένη δὲ ΒΑΣ τοῦ Ἀλιάρτου παρὰ τὴν ΒΑν ὤχθην τῆς Ὀγχηστιίδος λίμνης ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ Φοινικίῳ ὄρει.

Ζ' αἱ τῆς Θεσπιακῆς. — ιη' αἱ ΘΕΣΠΙΑΙ [ἄλλ: Θέσπεια, Θεσπειά, Θέσπια, Θεσπειαί, Θεσπεσιαί,] πόλις κειμένη ΜΔς τῶν Θηβῶν, ὧν ἀπεῖχεν 80 στάδια, καὶ ΒΔς τῶν Πλαταιῶν παρὰ τοὺς Ας τοῦ Ἐλικῶνος πρόποδας ὑπὸ τῇ Μῇ πλευρᾷ χθαμαλοῦ λόφου τοῦ ὄρους αὐτοῦ. Ταύτης ἀξιολογώτατα: 1 τὸ ἐξάγωνον τεῖχος μετ' ἐστρογγυλωμένων γωνιῶν ἐκ τετραγώνων λίθων τὰ κάτωθεν, τὰ δ' ἄνω ἐξ ὠμῶν πλίνθων 2 τὸ ΤΕΜΕΝΟΣ τοῦ Ἑρωτος τοῦ κατ' ἐξοχὴν θεοῦ τῶν Θεσπιῶν, εἰς ὃν ἐτέλουν οὗτοι πεντετηρικοὺς ἀγῶνας «Ἑρωτίδεια» καλουμένους. Ἐν τῷ τεμένει δ' ἦσαν ἀμπλειςτα ἀγάλματα, οἷον τὸ περιώνυμον ΑΓΑΛΜΑ τοῦ Ἑρωτος ἔργον τοῦ Πραξιτέλους, δῶρον δὲ τῆς ἐκ Θεσπιῶν περιβοήτου ἐταίρας Γλυκέρας, ὕπερ ὃ μὲν Γάτος ἀπήγαγεν εἰς Ῥώμην, ὃ δὲ Κλαύδιος ἐπέστρεψε καὶ πάλιν εἰς Θεσπιάς, ὃ δὲ Νέρων ἀνῆρπασε πάλιν εἰς Ῥώμην, ἐν ᾗ καὶ ἐπυρπολήθη ἕτερον χαλκοῦν τοῦ Ἑρωτος ἄγαλμα ποίημα τοῦ Λυσίππου ἄγαλμα ἐκ μαρμάρου τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Διὸς τοῦ «Σαώτου» ἐκ χαλκοῦ καὶ ἄλλα ἄλλων θεῶν, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ τεχνίτου Θήρωνος ἀγάλματα Διονύσου, Ἀθηνᾶς Ἐργάνης, Πλούτου, Ὑγείας καὶ Τύχης ἄγαλμα τῆς ἐταίρας Φρύνης ἰστάμενον μεταξὺ τοῦ Ἑρωτος καὶ τῆς Ἀφροδίτης 3 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ ἀνδριάς τοῦ Ἡσιόδου χαλκοῦς, καὶ οὐ πόρρω αὐτῆς χαλκοῦν ἄγαλμα τῆς Νίκης, μικρὸς ναὸς τῶν Μουσῶν, ἐν ᾧ ἀγάλματα ἐκ λίθου 4 ΜΑΣ τῶν Θεσπιῶν ἡ Ναρκίσσου πηγὴ, ἐν ᾗ ὁ μυθολογούμενος εὐειδέστατος νεανίσκος Νάρκισσος ἀποθαυμάζων τὸ κάλλος τῆς αὐτοῦ σκιᾶς ἐν τῷ ὕδατι ἐτελεύτησε πεσών. — Αἱ Θεσπιαί

ἦσαν ἡ ἔδρα κατὰ τὴν μυθολογίαν τοῦ βασιλέως αὐτῶν Θεσπίου κτίστου αὐτῶν, καταγομένου ἐκ τοῦ Ἀθήνησι βασιλικοῦ γένους τῶν Ἑρεχθιδῶν, οὗ ἕνεκεν καὶ φατρία Θεσπείων ἐφθόρει πάντοτε τὰ τῶν Ἀθηνῶν. Τῷ 480 π. Χ. 700 Θεσπιεῖς συνεπολέμησαν μετὰ τοῦ Λεωνίδου ἐν Θερμοπύλαις ὑπὸ στρατηγὸν Δημόφιλον τὸν Διαδρόμου, δι' ὃ καὶ ὁ Ξέρξης ἐπυρπόλησε τὴν πόλιν αὐτῶν. Τῷ 423 οἱ Θηβαῖοι τὸ μὲν τεῖχος κατηδάφισαν τῶν Θεσπείων, αὐτοὺς δὲ διεσκόρπησαν, ὡς συμμαχοῦντας τοῖς Ἀθηναίοις, οὗς ὅμως τῷ 378 π. Χ. συνήθροισε πάλιν ὁ Ἀγχιλαῖος καὶ συνόκισε τὴν πόλιν. Ἀλλὰ τῷ 371 μετὰ τὴν ἦτταν τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Λεύκτροις φάτω τῶν Θηβαίων καταλιπόντες τὴν πόλιν κατέφυγον οἱ Θεσπιεῖς εἰς τὸ ὄχυρόν φρούριον Κερησσόν, ἐν ᾧ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τινος εἰσβολῆς τῶν Θετταλῶν ἐκλείσθησαν οἱ αὐτοί, ἀλλ' ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐκβαλὼν αὐτοὺς ἐκείθεν καὶ τὸν Κερησσὸν ἐλὼν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον. Μετὰ δὲ τὸ 338 π. Χ. ὁ Φίλιππος ἀνῆγειρε πάλιν τὰς Θεσπιάς, αἵτινες διετηροῦντο ὡς πόλις τις οὐχ ἥττον ἀξία λόγου καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης. — Ἐκ ταύτης κατήγοντο: ὁ μυθολογούμενος ὡραιότατος νεανίσκος Νάρκισσος, εἰ καὶ κατ' ἄλλους ἦν οὗτος Λακεδαιμόνιος, Δημόφιλος ὁ στρατηγὸς ὁ μετὰ τοῦ Λεωνίδου, ὡς εἴρηται, πολεμήσας, Διθύραμβος ὁ Ἀρματίδου ἀνδρεῖος μαχητὴς ἐν Θερμοπύλαις ἀναδειχθείς, αἱ δύο ἑταῖραι Μνησαρέτη τοῦ Πίικλην Φρόνη διὰ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου καὶ ἡ Γλυκέρα. — Οἱ δὲ Θεσπιεῖς διεβάλλοντο ὡς κενόδοξοι, μεγάλαυχοι καὶ ἐριστικοί· οἱ δ' ἄρχοντες αὐτῶν 7 ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν παλαιῶν γενῶν ἐκαλοῦντο «δημοῦχοι.» — ἢ ἡ Ἀσκηρ [ἄλλ.: Ἀσκρα] κώμη κειμένη 40 στάδια ΒΔς τῶν Θεσπιῶν ἐπὶ τῇ ἀπὸ Κορωνείας εἰς Θεσπιάς ἀγοῇ παρὰ τοὺς Λς πρόποδας τοῦ Ἑλικῶνος καὶ ΜΛς τοῦ Ὀλμείου ἐφ' ὑψηλοῦ ἀποκρήνου καὶ ἀνεμώδους λόφου οὕτω δυσιγράτου κλίματος, ὥστε ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος Ἰσίδος

κωμικῶς λέγει: ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐκ Κύμης ἤλθε τῆς Αἰολίδος,

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οὐζυροῦ ἐνὶ κώμῃ
Ἄσκηρ χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέποτε ἔσθλη.

Αὕτη εἶχεν, ὡς φαίνεται, τὸ πάλαι τεῖχος, οὗ ἐπὶ Παυσανίου ἐσώζετο μόνον εἰς ἐκ τετραγώνων λίθων πύργος. Ἐν τῇ πεδιάδι ὅμως εἶχε πολλοὺς ἀμπελῶνας, ἐφ' ᾧ καὶ «πολυστάφυλος» ἐλέγετο, καὶ ἀγροὺς καρποφόρους, ἐφ' ᾧ καὶ «πολυλήϊος» ἐκαλεῖτο. — Ὑπεράνω δ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος ἦσαν: 1 τὸ «Μουσεῖον» ἦτοι ἄλλος τῶν Μουσῶν, ἐν ᾧ ἐτελοῦντο μουσικοὶ ἀγῶνες εἰς τὰς Μούσας: «Μουσεῖα» καλούμενοι, ὑπῆρχον δὲ καὶ ἀγάλματα τῶν 9 Μουσῶν ἐν συμπλέγματι, ἀνδριάντες ποιητῶν, μουσικῶν κτλ. καὶ οἰκήματα τῶν ἱερέων, ἐπιμελητῶν τοῦ ναοῦ, τῶν ἀναθημάτων κτλ. 2 ἡ ἱερὰ ταῖς Μούσαις πηγὴ Ἀγαρίππη ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Μουσειοῦ. 3 ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους βωμὸς τοῦ Διὸς «Ἑλικωνίου», ὅστις περιεβάλλετο τείχει ἐκ πολυγώνων. 4 μικρὸν δέ τι Διώτερον ἦν ἡ «Ἴππου Κρήνη» ἢ «Ἴπποκρήνη» ἡ ἀναβλύσασα ἐνθ' ἔψαυσε τοῦ ἐδάφους ἡ ὀπλὴ τοῦ πτερωτοῦ Πηγάσου φέροντος τὸν Βελλεροφόντην. Παρὰ ταύτην εἶδεν ὁ Παυσανίας τὸ ποίημα «Ἔργα» τοῦ Ἡσιόδου κεχαραγμένον ἐν μολύβδῳ. — Ἐκ τῆς Ἀσκηρς κατήγετο ὁ Ἡσιόδος. — κ' ἡ Λεοντάρνη κώμη κειμένη (;) μετὰ τῆς Ἀσκηρς καὶ τοῦ Ὀλμείου ποταμοῦ ὑπὸ τῷ Ἑλικῶνι. Παρὰ ταύτην ἦν καὶ κρήνη ὁμώνυμος, ἐν ᾗ ὁ Ἡρακλῆς ἀπέπνιξε τὸν Ἑλικῶνιον λέοντα. — κα' οἱ Ἴππῶται κώμη ἐχρῶν κειμένη Δς (;) τῆς Λεοντάρνης πρὸς τῇ δεξιᾷ τοῦ Ὀλμείου ὄχθῃ ὑπὸ τῷ Ἑλικῶνι. — κβ' ἡ Ἑλλοπία κειμένη πρὸς Δς (;) τῶν Θεσπιῶν καὶ πρὸς Ας τῆς Θισβίης. — κγ' ἡ Θισβη [ἄλλ: Θίσβαι] Μς τῆς Κορωνείας καὶ Δς τῶν Θεσπιῶν ὑπεράνω τῆς θαλάσσης κατὰ τὴν Μν' πλευρὰν τοῦ Ἑλικῶνος. Ταύτη δ' ἦσαν: 1 τὸ τεῖχος μετ' ἀκροπόλεως ἐπὶ λόφου πετρῶδους. 2 ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους, εἰς ὃν

ἐτελεῖτο ἑορτὴ τὰ «Ἡράκλεια,» καὶ τοῦ Διονύσου· 3 στοὰ καθιερωμένη τῷ Ἑρμῇ καὶ τῷ Ἡρακλεῖ. — κδ' αἱ Κορσῖαι πρὸς Δε τῆς Θίσβης ἡ πλησιεστάτη τῇ Φωκιῇ Βούλιδι βιωτική πόλις, κειμένη μεταξὺ δύο μεσημβρινῶν κλάδων τοῦ Ἑλικῶνος ἐπὶ λόφου ἐν κοιλάδι ὑψομένου οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης, ἔχουσα φρούριον ἰσχυρὸν κατὰ τῶν Φωκέων, ὕπερ ὅμως οὗτοι ἐπὶ τοῦ δευτέρου πολέμου εἶλον· εἶτα δὲ παρεδόθη τοῖς Θηβαίοις. — κε' ἡ Τίφα [ἄλλ.: Τίφα, Τίφαι, Σίφα, Σίφη, Σίφαι κτλ.] Μς τῆς Θίσβης πόλισμα παράλιον ἐν τῇ Ἀλκυονίδι θαλάσσει ἔχουσα λιμένα «Ἀφόρμιον» καλούμενον, διότι ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἐδόξαζον οἱ ναυτικώτατοι Σιφαῖοι, ἀπέπλευσεν ἡ περιώνυμος Ἀργὼ εἰς Κολχίδα, οἵτινες ὅμως ἐδείκνυσαν συγγρόνως καὶ τὸ μέρος τῆς παραλίας, εἰς ἃ κατέπλευσεν αὕτη ἐκ τῆς Κολχίδος, καθ' ὅσον δὴ καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς Ἀργοῦς Τίφος ὁ Ἀγνιάδης Σιφαῖος τὴν πατρίδα ἐλέγετο. Ἡ Τίφη εἶχε τεῖχος καὶ ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους. — κς' ἡ Κρεῦσις πρὸς Μν τῶν Θεσπιῶν ἐν τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ ἐκβάλλει ἡ Ὠερόη. — κζ' ἡ Εὐτρησις κειμένη μεταξὺ Θεσπιῶν, ὧν καὶ ἐγγυτέρα, καὶ Κρεῦσις ἔχουσα φρούριον ἰσχυρότατον, ὕπερ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἔκτισαν οἱ ἥρωες Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Πλησίον δὲ τῆς Εὐτρήσεως ἐν τῷ πεδίῳ ἦν «τὸ τῶν Λευκτρίδων παρθένων μνήμα» τῶν ἀποθανουσῶν τῆς ἰδίας αὐτῶν τιμῆς χάριν. — κη' τὰ ΛΕΥΚΤΡΑ [ἄλλ.: Λεῦκτρον] πολίχνη κειμένη ΑΜς τῶν Θεσπιῶν ἐπὶ τῇ ἐκ Θεσπιῶν εἰς Πλαταιάς ἀγοῇ μεταξὺ τοῦ Θεσπιῶ καὶ τῆς Ὠερόης ἐπὶ λόφῳ χθαμαλοῦ, παρ' οὗ τοὺς πρόποδας ἀνέβλυζε πηγὴ διαυγοῦς ὕδατος. Τὸ πολίχνιον τοῦτο ἄσημον ὂν, ἐγένετο ἐπισημότατον, ὅτε ἐν τῷ πεδίῳ αὐτοῦ τὴν ἐπιφανεστάτην νίκην Ἑλλήνων καθ' Ἑλλήνων ἔλαβε (374 π. Χ.) ὁ μέγας φιλόσοφος στρατηγὸς Ἐπαμεινώνδας νικήσας τοὺς Λακεδαιμονίους ἡγουμένου τοῦ βασιλέως Κλεομβρότου. Ἡ νίκη αὕτη κατέλυσε τὴν ἡγεμονίαν τῶν Λακεδαιμονίων.

Η' αἱ τῆς Πλαταιίδος — κθ' αἱ ΠΛΑΤΑΙΑΙ [ἄλλ.: Πλαταεῖ,

Πλάταια] πόλις κειμένη παρὰ τοὺς Βς πρόποδας τοῦ Κιθαιρῶνος διαχωριζομένη ἀπὸ τῶν Θηβῶν διὰ σειρᾶς λόφων διηκόντων ἐκ Ἀν πρὸς Ἀς εἰς τὰ ΜΔὰ τοῦ Ἄσωποῦ. Παρὰ τὰς Πλαταιὰς ἡ μὲν Ὠσερόη πηγάζουσα διευθύνεται εἰς τὴν Ἀλκυονίδα θάλασσαν, ὁ δ' Ἄσωπὸς πρὸς Ἀς εἰς τὴν Χαλκιδικήν. Ἡ πόλις ἦν ἐκτισμένη ἐπὶ λόφου ἐκ τῆς πεδιάδος ὑψωμένου καὶ ἀποτελοῦντος μετὰ τῶν Βν πλευρῶν, τῶν ἡρέμα καθηκουσῶν ἐκ τῶν κορυφῶν τοῦ Κιθαιρῶνος, αἵτινες «Δρυὸς κεφαλαί» καλοῦνται, ἐπίπεδον τριγωνικόν. Εἶχε δ' αὖτε: 1 τείχος οἰκοδομητικῆς διαφόρων ἐποχῶν διαιρούμενον εἰς δύο τμήματα μετὰ πύργων· 2 ἀκρόπολιν ἐν τῷ κάτω τμήματι πρὸς τὴν πεδιάδα ἐπὶ τοῦ ΜΔκοῦ μέρους· 3 τὸ «*Ἡραῖον*» ἤτοι ναὸν «Ἥρας Τελείας» Ἀς τῆς Ἀκροπόλεως, ἐν ᾧ ἄγαλμα τῆς Ῥέας, προσφερούσης τῷ Κρόνῳ τὴν τεταυνιωμένην πέτραν ὡς δῆθεν τὸ βρέφος Δία, καὶ τῆς Ἥρας μέγα καὶ ὀρθὸν ἔργα Πραξιτέλους, ἕτερον καθημένης τῆς Ἥρας «Νυμφευομένης» καλουμένης ἔργον τοῦ Καλλιμάχου· 4 ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς «Ἀρείας», ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτῆς ἐπίχρυσον ἔργον τοῦ Φειδίου καὶ εἰκόνες τοῦ Πολυγνώτου. Παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἀγάλματος ἦν εἰκὼν τοῦ στρατηγοῦ τῶν Πλαταιέων Ἀριμνῆστου στρατηγήσαντος ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς· 5 μνημεῖον ἑνὸς τῶν εἰς Τροίαν στρατηγησάντων Βοιωτῶν ἐπανύοντος οἴκαδε· 6 Ἀς τῶν Πλαταιῶν ἱερὸν τοῦ Ἀνδροκράτους πρὸς Βν τῆς Γαργαφίας κρήνης· 7 βωμὸν Διὸς «Ἐλευθερίου» καὶ χαλκοῦν τρόπαιον παρὰ τὴν Ἀν πλευρὰν τοῦ τείχους· 8 τὸ μνημεῖον τοῦ Μαρδονίου πρὸς Ἀς τῆς Γαργαφίας· 9 τὸ μέγα κοινὸν μνημεῖον τῶν πεσόντων ἄλλων Ἑλλήνων, εἶτα τὸ τῶν Ἀθηναίων, τὸ τῶν Λακεδαιμονίων κτλ· 10 τὴν Γαργαφίαν κρήνην ΒΛς τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ ἐκ Θηβῶν εἰς Μέγαρὰ ἀγούσῃ· 11 ναὸν τῆς Δήμητρος «Ἐλευσινίας» «Ἀργιόπιον» ἐπικαλούμενον ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ Ἀς τῆς Γαργαφίας· 12 παρὰ δὲ τὸ Μν τῆς πόλεως τείχος ἐν δεξιᾷ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἦν ἡ πηγὴ, ἐν ᾗ κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ μυθικὸς Ὀφρευτῆς Ἀκ-

ταίων ἐνεΐδε λουομένην τὴν Ἀρτεμιν ἐκ τοῦ παρ' αὐτὴν σπηλαίου, ἐν ᾧ, ὅποτε θηρεύων ἀπέκαμνεν, ἐκάθευδεν, ἐξ οὗ καὶ «κοίτη Ἀκταίωνος» ἐκαλεῖτο· καὶ τοῦτου ἔνεκα διεσπαράχθη ὑπὸ τῶν κυνῶν αὐτοῦ. — Αἱ ἔνδοξοι Πλαταιαὶ ἀπετέλουν ὑπὸ ἰθαγενεῖς βασιλεῖς ἰδίων κράτος, ὧν δύο ἐν τῇ μυθολογίᾳ μνημονεύονται ὁ Κιθαιρῶν καὶ ὁ Ἀσωπός, ὧν ὁ μὲν τῷ ὄρει, ὁ δὲ τῷ ποταμῷ ἔδωκε τὸ ἴδιον ὄνομα. Ἐπολέμουν δ' αἰεὶ κατὰ τῶν Θηβαίων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἀνεξαρτησίας ἀπειλουμένης ὑπ' αὐτῶν. Τῷ 490 π. Χ. μόνοι τῶν Ἑλλήνων συνεπολέμησαν τοῖς Ἀθηναίοις ἐν Μαραθῶνι. Τῷ 479 συμμετέσχον τῆς παρ' αὐτοῖς συγκροτηθείσης ἐνδόξου μάχης κατὰ τοῦ Μαρδονίου. Μικρόν τι πρὸ τοῦ πελοπ. πολέμου ἐφώρμησαν νυκτὸς περὶ τοὺς 300 Θηβαῖοι εἰς τὰς Πλαταιάς, ἀλλ' ἐφθάρησαν κακῶς. Τῷ 428 ἐπολιόρκησαν τὰς Πλαταιάς οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν, ἀλλ' ἀπέτυχον· ἐπέτυχον ὅμως τῷ 426 καὶ τὴν μὲν φρουρὰν ἀπέκτειναν, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἐξηνδραπύδισαν, τὴν δὲ πόλιν παρέδωκαν τοῖς Θηβαίοις, οἱ δὲ Θηβαῖοι τοῖς Μεγαρεῦσιν. Τῷ 420 οἱ Ἀθηναῖοι παρεχώρησαν τοῖς Πλαταιεῦσι τὴν ἐν τῷ Ἰσθμῷ Πελλήνην. Τῷ 387 συνώκησθη πάλιν ἡ πόλις· ἀλλὰ τῷ 374 αἴφνης ἐπιδραμόντες εἶλον οἱ Θηβαῖοι καὶ κατηδάφισαν αὐτὴν πλὴν τῶν ἱερῶν. Τῷ 338 ὁ Φίλιππος κατήγαγε πάλιν τοὺς Πλαταιεῖς. Ἡ πόλις διετηρεῖτο, ἄσημος δέ, καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης καὶ ἐπὶ Πλουτάρχου ἐτέλουν ἔτι οἱ Πλαταιεῖς μεγαλοπρεπῶς τὴν συγκινητικὴν ἑορτὴν μετ' ἀγώνων τὰ «Ἐλευθέρια» εἰς μνήμην τῆς νίκης. — λ' αἱ Ὑσιαι [ἄλλ.: Ὑσίαι, Ὑσιά, Ὑσία Ὑρία(;)] πόλις ἐπὶ τῆς Βς πλευρᾶς τοῦ Κιθαιρῶνος ΑΜς τῶν Πλαταιῶν, ἐν αἷς ἦν ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ φρεὰρ ἱερόν, ἐξ οὗ ἐμαντεύοντο πίνοντες. — λ' αἱ Ἐρυθραὶ Ας τῶν Ὑσιῶν ἐπὶ τοῦ Κιθαιρῶνος πόλις ἀκμάσασά ποτε, διότι αὐτῆς ἀποικοὶ ἦσαν αἱ ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθραί. — λβ' ὁ Σκῶλος Ας τῶν Ἐρυθρῶν ἐπὶ τόπου τραχέως καὶ δυσσοικῆτος. — λγ' ἡ Τέγγυρα(;) Ας τοῦ

Σκώλου. — λδ' αἱ Σίδαι, ἧς ἀξιολογώταται ἦσαν αἱ ῥοαί, « σίδαι » ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν καλούμεναι. — λε' ὁ Ἐτεωρὸς [ὕστερ: Σχάρρη] κώμη κειμένη ἴσως πρὸς Ἀς τῶν Σιδῶν ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνος. Ἐν αὐτῇ ἦν ναὸς τῆς Δήμητρος, ἐν ᾧ ἐδείκνυσεν τὸν τάφον τοῦ Οἰδίποδος.

Θ' αἱ τῆς Ταναγραίας. — λς' ἡ ΤΑΝΑΓΡΑ [ἄλλ: *Tardagra*, *Ποιμανδρίς*, *Ποιμανδρία*, *Γραῖα* (;)] κειμένη παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἀσωποῦ ἐν τῇ γωνίᾳ τῇ ὑπὸ τοῦ Θερμώδοντος καὶ τοῦ Ἀσωποῦ συναποτελουμένη παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Κηρυκίου βουνοῦ ἐπὶ λόφου. Ταύτης διαιρουμένης εἰς ἄνω καὶ κάτω πόλιν ἀξιολογώτερα ἦσαν: 1 *τείχος* πολύγωνον. — Ἐντὸς τοῦ τείχους ἐπὶ τῆς ἄνω πόλεως: 2 *θέατρον* παρὰ τὸ ἄν ἄκρον τοῦ τείχους· 3 Ἀς παρ' αὐτὸ ναὸς τοῦ Διονύσου, τῆς Θέμιδος, τῆς Ἀφροδίτης καὶ ἕτερος κοινὸς Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀητοῦς, τοῦ Ἑρμοῦ «Κριοφόρου» καὶ ἕτερος Ἑρμοῦ τοῦ «Προμάχου»· 4 τὸ *μνημεῖον* τῆς ποιητρίας Κορίννης τῆς νικησάσης τὸν Πίνδαρον· 5 ἴσως καὶ τὸ *γυμνάσιον*. Ἀγνωστος δ' ἦν — 6 ὁ *χῶρος*, ἐν ᾧ τὸ ἡρώιον τοῦ Εὐνόστου, εἰς ὃ εἰσοδὸς ταῖς γυναῖξιν ἦν αὐστηρότατα ἀπηγορευμένη· 7 τὸ «*Ἀχιλλεῖον*» τόπος ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐν ᾧ ἴσως ἦν τέμενος τοῦ Ἀχιλλέως· 8 *μνημα* Ὠρίωνος· 9 τόπος τις ἐπὶ τοῦ Κηρυκίου, ἐφ' οὗ καθήμενος ὁ μυθολογούμενος Ἀτλας ἐσκόπει τὰ τ' ἐν οὐρανῷ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν. — Οἱ Ταναγραῖοι ἐπηνοῦντο ἐπὶ καθαριότητι, ἠθικότητι, ἀπλότητι, ἐλευθεριότητι καὶ φιλοξενίᾳ, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ ξένοι ἀπήλαυνον τερπνῆς ξενίας παρ' αὐτοῖς. Μετῆρχοντο δ' ἐμπόριον καὶ εἶχον βιομηχανίαν ἐξαίρετον. Ἡ δὲ *κεραμευτικὴ* ἦν παρ' αὐτοῖς ἐν ἀκμῇ μεγίστη καὶ τελειότητι. Τῷ 456 π. Χ. οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐνίκησαν παρ' αὐτὴν τοὺς Ἀθηναίους· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μεθ' 62 ἡμέρας οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγούντος τοῦ Μυρωνίδου τοὺς Λακεδαιμονίους παρὰ τὰ πλησίον αὐτῆς Οἰνόφυτα. Τῷ 425 οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς τε Ταναγραῖους καὶ

Θηβαίους. Τῷ 424 ἐν τῇ τοῦ Δηλίου μάχῃ ἐκ Τανάγρας ἐξορμήσαντες οἱ Βοιωτοὶ ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους. Ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης ἐσώζετο ἡ Τάναγρα ὡς πόλις τις οὐχὶ εὐκαταφρόνητος. — λζ' ὁ Ἑλεὼν [ἄλλ: Ἑλεὼν] κειμένη ἴσως παρὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Θερμῶδοντος (;) ὄχθην ΒΔς τῆς Τανάγρας· πόλις, ὡς φαίνεται, ὄχυρά ἐπὶ λόφου πετρώδους, οὗ πέριξ τεῖχος στερεόν· περὶ δ' αὐτὴν ἦσαν διαρκῆ ἔλη, ἀφ' ὧν καὶ ἐκλήθη. Παρ' αὐτὴν ἦν πηγὴ «Ἀκίδουσα» καὶ ἐγγὺς αὐτῆς ἱερὸν τῶν «Τριῶν Παρθένων.» — λη' αἱ Φαραὶ [ἄλλ: Φηραὶ] Μς ἢ μᾶλλον Δς τῆς Τανάγρας. — λθ' τὸ *Εὐλέσιον* [ἄλλ: *Εἰρέσιον*] Δς (;) τῶν Φαρῶν. — μ' τὸ Ἄρμα κώμη κειμένη πρὸς Βν τῆς Τανάγρας ἐπὶ τῇ ἐκ Θηβῶν εἰς Χαλκίδα ἀγούσῃ. Ἐκλήθη δ' οὕτω, διότι κατὰ τοὺς Ταναγραίους ἐνταῦθα ἠφανίσθη τὸ ἄρμα τοῦ Ἀμφιαράου. — μα' ἡ Μυκαλησὸς [ἄλλ: Μυκαλησσός, Μυκαλητός] ΒΔς τοῦ Ἄρματος ἐν δεξιᾷ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐπὶ ἡρέμα ὑψουμένου λόφου ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει, πόλις ἀρχαιοτάτῃ μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ. Τῷ 414 π. Χ. κατεστράφη αὕτη ὑπὸ Θρακῶν μισθοφόρων, ὧν ἡγήετο Διοτρεφῆς τις, οἵτινες τὰ ἱερὰ ἐσύλησαν, ἀπέκτειναν πάντας τοὺς προστυχόντας κατοίκους καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ διδασκαλείῳ πάντας τοὺς παῖδας. Ἐκτοτε οὐδέποτε ἀνέλαθεν ἐπὶ δὲ Παυσανίου ἦν κώμη ἄσημος. — Παρὰ τὴν Μυκαλησὸν ἐπὶ τινων ἐρειπίων πλησίον τῆς θαλάσσης ἦν καὶ ὁ Δῆμητρος Μυκαλησίας καὶ ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ «Ἑρμαῖον» καλούμενον. — μβ' ἡ ΑΓΑΙΣ πόλις ἀρχαιοτάτῃ ΜΔς τῆς Μυκαλησοῦ καὶ ΒΔς τοῦ Ἄρματος ἐπὶ πετρώδους χερσονήσου, ἐξ ἧς καὶ ὑφ' Ὀμήρου «Αὐλὶς πετρήεσσα» ἐκλήθη, κειμένη μετὰξὺ δύο λιμενίσκων, ὧν ὁ μὲν πρὸς Βν ἦν ἐλάσσων, ὁ δὲ πρὸς Μν μείζων καλούμενος «Βαθύς». Ταύτης δ' ἄξια λόγου ἦσαν: 1 καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐν ᾗ δύο ἀγάλματα, ὧν τὸ μὲν δᾶδα, τὸ δὲ τόξον ἔφερε, ἔτι τεμάχιον ξύλου ἐκ τῆς πλατάνου ἐκείνης, ὑφ' ἧν ὁ Ἀγαμέμνων ἔθυσσε πρὸ τοῦ εἰς Τροίαν ἀπόπλου· 2 ἡ κρήνη, παρ'

ἦν ἡ πλάτανος ἦν· 3 ἐπὶ ἐγγύς τινος λόφου τὸ *ῥα.λκοῦν* κα-
τ'ὠφ.λιον τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος· 4 τὰ «Ἀγαμεμνόνια
φρέατα». — Ἡ Αὐλὶς ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη. Ἐν αὐτῇ διέτρι-
ψαν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ πολὺ, καί περ ἔτοιμοι νὰ ἐκστρατεύσωσι
κατὰ τῆς Τροίας, διὰ τὸ μὴ πνέειν οὐριον ἄνεμον πρὸς ἑκ-
πλουν. — μγ' ἡ Κερκὰς [ἄλλ: Κεκὰς, Κελκὰς] πολίχνη κει-
μένη πρὸς Μν (;) τῆς Αὐλίδος. Ἐξ αὐτῆς κατήγετο ὁ ποιητῆς
Ἀκουσίλαος, οὐχὶ δ' Ἀργεῖος. — μδ' ἡ Ὑρία κειμένη πρὸς Δς (;)
τῆς Αὐλίδος κτίσμα τῶν Μινυῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθη κατὰ τὴν μυ-
θολογίαν ὁ Ὠρίων ὁ μυθολογούμενος ὠρεῖος θηρευτής. — με'
τὸ Δή.λιον πολίχνη πρὸς Μν τῆς Αὐλίδος, ΒΔς τοῦ Ὠρωποῦ
καὶ ἀντικρὺ τῆς Ἑρετρίας ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ. Τὸ Δή.λιον ἦν ἐπί-
νειον τῶν Ταναγραίων. Παρ' αὐτὴν ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος
«Δή.λιον» καλούμενον, πρότερον ἴσως ὑπάρχον πρὸ τῆς ὁμο-
νόμου πολίχνης. — Ἡ πολίχνη Δή.λιον συνετέλει τοῖς Θηβαίοις·
ἀλλ' ἤδη πρὸ τοῦ πελ. πολέμου προσετέθη τοῖς Ταναγραίοις.
Τῷ 424 π. Χ. παρ' αὐτὴν ἐνίκησαν οἱ Βοιωτοὶ τοὺς Ἀθη-
ναίους, ὧν καὶ ὁ στρατηγὸς Ἰπποκράτης ὁ Ἀρίφρωνος ἔπεσεν,
ὁ δὲ Σωκράτης μόλις διέσωσεν ἐπ' ὤμου φέρων τὸν Ξενοφῶντα
πεσόντα ἐκ τοῦ ἵππου. — μς' τὰ Οἰνόφυτα πολίχνην κείμε-
νον μετὰ τὸ Τανάγρας καὶ Δηλίου· ἐπίσημον ἐγένετο διὰ τὴν
ἐν αὐτῷ νίκην [456 π. Χ.] τῶν Ἀθηναίων κατὰ τῶν Βοιωτῶν.

Γ' αἱ τῆς Ἀνθηδονίας: — μζ' ἡ ΑΝΘΗΔΩΝ πόλις ἐπὶ τῇ παραλίᾳ
τῇ ὑπὸ τῷ Μεσσαπίῳ ὄρει πρὸς Δς τῆς Χαλκίδος καὶ ΒΔς τῶν
Θηβῶν ἐπὶ λόφῳ ἐκ τῆς παραλίας ὑψουμένου. Ταύτης δ' ἄξια
μνείας: 1 τεῖχος ἐκ λίθων τετραγώνων καθῆκον ΒΔς μέχρι τῆς
θαλάσσης ἡμικυκλῶδες τῷ σχήματι· 2 ἀκρόπο.λις περιστέφουσα
τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου· 3 ἀγορὰ ἐν τῇ κάτω πόλει περιεχο-
μένη ὑπὸ διπλῆς στοᾶς καὶ δένδρων· 4 ἄ.λιος, ἐν ᾗ ἦν ναὸς
τῶν Καθεύρων, τοῦ Ποσειδῶνος· ἐντὸς δ' αὐτοῦ ναὸς Δήμη-
τρος καὶ Κόρης καὶ ἄγαλμα ἐκ λίθου λευκοῦ· 5 ἐκτὸς δὲ τοῦ
τείχους ναὸς τοῦ Διονύσου καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ πρὸ τῆς πό-

λεως, τάφοι τῆς Ἰφιμεδείας καὶ Ἀλωέως. Πορρωτέρω δὲ τῆς πόλεως ἦσαν 6 χωρίον τι «Πήδημα» καλούμενον, ἐξ οὗ ὁ εἰς θαλάσσιον δαίμονα διὰ χλόης μεταμορφωθείς καὶ μάντις γινόμενος Γλαῦκος ἀπεπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀξιος δὲ λόγου ἦν ὁ ὑπὸ δύο στερεωμάτων προκυμαιῶν περιεχόμενος λιμὴν. — Οἱ Ἀθηδόνιοι ἤσκουν *ναυτικήν*, ναυπηγίαν, *ἀλιευτικήν*· ἡ δὲ χώρα αὐτῶν ἦν κυρίως εὐφυῆς εἰς ἀμπελοφυτείαν. Ἐπὶ δὲ τῆς Ῥωμαϊκῆς δεσποτείας ἐμαράνθη καὶ αὕτη ὥπως καὶ αἱ λοιπαὶ ἐλληνικαὶ χώραι, καὶ τέλος ἀπέβη κώμη ἄσημος, ἥς ἄξια λόγου ἦσαν μόνον τὰ διασωθέντα ἱερά. — μὴ' ὁ Ἴσος ἢ Ἰσὸς (;) τόπος ἱερώτατος παρὰ τὴν Ἀθηδόνα ὑπὸ τῷ Μεσσαπίῳ. — μὴ' ὁ Σαλγανεύς ὀνομασθεῖσα ἀπὸ Σαλγανέως τινὸς ὁδηγοῦ τοῦ στόλου τοῦ Μεγαβάζου ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ξέρξου εἰς Ἑλλάδα καὶ φονευθέντος ἀδίκως καὶ ἐνταφιασθέντος ἐνθ' ἡ πόλις ἐκτίσθη. Ἐκεῖτο δ' αὕτη ἐπὶ λόφου πρὸς τῇ θαλάσῃ τοῦ στομίου τοῦ Εὐρίπου. Ὁχυρώθη [342 π. Χ.] ὑπὸ Πτολεμαίου στρατηγοῦ τοῦ Ἀντιγόνου· ἀλλὰ τὸ τεῖχος ἐν τάχει κτισθὲν, ταχέως κατηρειπώθη. — ἡ Ἡαλία κειμένη (;) μεταξὺ Ἀθηδόνος καὶ Σαλγανέως.

ΙΑ' αἰ τῆς Θηβαίδος: — να' αἰ ΘΗΒΑΙ [ἄλλ: Θήβη, βοιωτ: Θεῖβαι] ἡ πρωτεύουσα τῆς Βοιωτίας ἔκειτο ἐπὶ δικορύφου ἐπιμήκους λόφου ὑψουμένου μεταξὺ σειρᾶς πολυκορύφων τοῦ Ἑλικῶνος χλοαμαλῶν λόφων ἡρέμα ἐκατέρωθεν αὐτοῦ καθηκόντων μέχρι τῆς πεδιάδος, ἀφ' ὧν χωρίζεται διὰ δύο ποταμίσκων, τῆς *Δίρκης* ἐκ Δν καὶ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἐξ Αν ῥεόντων ἐκατέρωθεν ἐκ Μς πρὸς Βν. Ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας δὲ ΒΑΣ κορυφῆς αὐτοῦ ἔκειτο ἡ ἀρχαία πόλις «Καδμεία» καλουμένη. Ἀξιολογώτατα δ' αὐτῆς ἦσαν: α' ἡ παναρχαιοτάτη ἀκρόπολις ἡ περιβάλλουσα τὴν ἀρχαιοτέραν ἀνω πόλιν κτισθεῖσαν κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ τοῦ ἐκ Φοίνικος μετανάστου Κάδμου, ἐξ οὗ καὶ «Καδμεία» ἐκλήθη· β' τὸ ἀρχαῖον ἐπίσης τεῖχος, ἐπιμήκης ὄν κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λόφου καὶ ἐκτεινόμενον ἐκ Μς πρὸς Βν, κτισθὲν

δὲ ὑπὸ τοῦ μυθολογουμένου Ἀμφίονος καὶ Ζήθου, πέριξ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κτισθείσης κάτω πόλεως ἔχον 7 πύλας, αἵτινες ἦσαν: 1 Μς αἱ Ἡλεκτρίδες ἢ Ἡλεκτραι, δι' ὧν ἦγεν ἡ εἰς Πλαταιὰς ὁδός· 2 Ας αἱ Ὀμολωίδες· 3 Βας αἱ Προιτίδες, δι' ὧν εἰς Χαλκίδα ἐξήρχετο τις· 4 Βς αἱ Βορρεῖαι ἢ Κρηναῖαι πρὸς τὴν Δίρκην· 5 Βας αἱ Νήσται πρὸς τὸν Ὀγχηστόν· 6 Δς αἱ Ὑψισται· 7 ΜΔς αἱ Ὠγύγαι ἢ Ὀγκαῖαι· γ' πλεῖστοι ὄσοι *ναοὶ καὶ ἱερά*, οἷον Διὸς τοῦ «Ὀμολωίου» καὶ τοῦ «Ὑψίστου» καὶ τῆς Ἀθηνᾶς «Ὀγκης» παρὰ ταῖς ὁμωνύμοις πύλαις, τοῦ Ἀμμωνος, τῆς Τύχης, τῆς Ἀφροδίτης μετὰ τριῶν αὐτῇ ξοάνων «Οὐρανίας, Πανδήμου καὶ Ἀποστροφίας,» τῆς Δήμητρος «Θεσμοφόρου» ἐν τῇ λεγομένῃ οἰκίᾳ τοῦ Κάδμου, ἐν ᾗ ἐδείκνυσεν τὸν θάλαμον τῆς Ἀρμονίας γυναικὸς καὶ τῆς Σεμέλης θυγατρὸς αὐτοῦ· δ' ἡ ἀγορὰ παρὰ τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ἐν ᾗ ἔσαντο οἱ ἀνδριάντες τοῦ Ἐπαμεινώνδου καὶ τοῦ διαπρεποῦς αὐλητοῦ Προνόμου. — Ἐν αὐτῇ ἔκειτο προσέτι τὸ βουλευτήριον ἐν μιᾷ τῶν πολυστύλων αὐτῆς στοῶν, καὶ περιέχοντο ἱερά Ἀρτέμιδος «τῆς Εὐκλείας» καὶ ἀγάλματα Ἀπόλλωνος τοῦ «Βοηδρομιίου,» Ἑρμοῦ «τοῦ Ἀγοραίου» καὶ Ἀθηνᾶς «τῆς Ζωστηρίας»· ε' τὸ θέατρον πρὸς Ας τῆς Καδμείας παρὰ τὰς Προιτίδας πύλας ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ ἔχθη τοῦ Ἰσμηνοῦ, παρ' ὃ *ναὸς Διονύσου* τοῦ «Λυσίου,» *μνημεῖον* τῆς Σεμέλης καὶ δύο ἔτερα τῶν τέκνων τοῦ Ἀμφίονος, ἥτοι τῶν Νιοβιδῶν· ς' τὸ Ἀμφεῖον πρὸς Βν τῆς Καδμείας, ἥτοι ἱερὸν τοῦ Ἀμφίονος. Ἐκτὸς δὲ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ζ' ἀριστερὰ τῷ ἐξίοντι τὰς Ἡλεκτρίδας τέμενος, ἐν ᾧ *ναὸς* τοῦ Ἡρακλέους, οὗ ἐν τῷ ἀετώματι οἱ ἄθλοι τοῦ ἥρωος ἔργον τοῦ Ἡρακλέους, ὃ ἐν τῷ ἀετώματι οἱ ἄθλοι τοῦ ἥρωος ἔργον τοῦ Ἡρακλέους· ὁ Σωφροονιστὴρ λίθος, βωμὸς Ἀπόλλωνος τοῦ «Σποδίου» τὸ γυμνάσιον, τὸ στάδιον κτλ.· ἡ πλησίον δ' αὐτοῦ ἄλσος, ἐν ᾗ τὸ κολοσσαῖον ἥρων τῆς Ἀλκμήνης· θ' πλησίον τῆς πύλης ὁ τύμβος τῶν ἐναντίον τῶν Μακεδόνων κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως πεσόντων, παρὰ δὲ αὐτὸν ἐδείκνυσεν

τὸν τόπον, ἐφ' οὗ ἔσπειρεν ὁ Κάδμος τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος· ἰ' πρὸς Μν δὲ τῶν Ἡλεκτρίδων ἐπὶ τῇ εἰς τὴν πολίχνην *Ποτριάς* ἀγούσῃ ἦν ἱερὸς περιβόλος, ἐν ᾧ διὰ σπηλῶν ἐδείκνυτο ὁ τόπος, εἰς ὃν κατεπόθη ὑπὸ τῆς γῆς ὁ Ἀμφιάραος, μὲθ' ὃ ἄθάνατος ἐγένετο· ἰα' πρὸ τῶν Προϊτίδων ἐπὶ τῇ εἰς Χαλκίδα ἀγούσῃ *μνημα* ἡρώων παρὰ τὴν αὐτόθι *πηγὴν «Οἰδιποδίαν»* καλουμένην, ἐν ᾗ ὁ Οἰδίπους ἀπέπλυνε τὸ αἶμα τοῦ πατρῶου φόνου. Ἐγγὺς δ' αὐτῆς ΒΔς *γυμνάσιον* τοῦ Ἰολάου καὶ *στάδιον*, τὸ *ἱπποδρόμιον*, ἐν ᾧ ἴστατο ἀνδριάς τοῦ Πινδάρου· ἰβ' πρὸ τῶν Βορρείων πυλῶν *μνημεῖον* Ἀμφίονος καὶ Ζήθου· ἰγ' πρὸ τῶν Νηϊστών πυλῶν ἐπὶ τῇ εἰς Ὀγχηστὸν φερούσῃ ὁδῷ *τύμβος* τοῦ Μενοικέως υἱοῦ τοῦ Κρέοντος, ὁ τόπος τῆς *μονομαχίας* Ἑπεοκλέους καὶ Πολυνείκου· καὶ τὸ «Σύρμα τῆς Ἀντιγόνης» πλησίον δὲ τούτων, πέραν δὲ τοῦ βρύματος τῆς Δίρκης ἦν ἡ οἰκία τοῦ Πινδάρου καὶ περαιτέρω ἱερὰ τῆς Κυβέλης, τῆς Θέμιδος, τῶν Μοιρῶν, Διὸς τοῦ «Ἀγχοραίου» καὶ ἄλλα. *Ἡρακλέους* τοῦ «Ῥινοκολούσου.» Πλὴν δὲ τούτων πλεῖστα ἱερὰ καὶ μνημεῖα ἐκόσμου· τὴν κατ' ἐξοχὴν μητέρα τῶν μύθων τὰς Θήβας. Οἱ δὲ Θηβαῖοι κατηγοροῦντο ὡς ἀφιλόξενοι, θρασεῖς, λοῖδοροι, μάταιοι, ἄδικοι, δολοφόνοι, ἀλλ' ἐπηνοῦντο ὡς ἀνδρεῖοι, τολμηροί· αἱ δὲ γυναῖκες ἦσαν εὐπρεπέσταται· πασῶν τῶν Ἑλληνίδων, διὸ καὶ ἐλέγετο ὅτι μόναι αὗται θνηταὶ οὔσαι ἔτικτον θεοὺς κατὰ τὸν Σοφοκλέα. Ἡ δὲ πόλις τῶν Θηβῶν ἦν ἀρχαιοτάτη, ὡς εἴρηται, κτίσμα δ' ἢ μὲν ἄνω τοῦ Κάδμου, ἢ δὲ κάτω πόλις, ἥτοι ἢ ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως, τοῦ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου. Αἱ Θῆβαι ἦσαν ἡ ἑδρα τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ ἐκ Σιδῶνος τῆς Φοινίκης μετανάστου Κάδμου, οὗ οἱ ἀπόγονοι ἐκ τοῦ ἐγγόνου αὐτοῦ Λαβδάκου «Λαβδακίδαι» ἐκλήθησαν, ὧν ἡ γενεαλογία ἦν: Κάδμος, Πολύδωρος, Λάβδακος, Λάιος, Οἰδίπους, Ἑπεοκλῆς οὗ υἱὸς ὁ Λαοδάμας, Πολυνείκης οὗ υἱὸς ὁ Θέρσανδρος. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐκστρατείας τῶν «Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις» διεκόπη ἡ διαδοχὴ τῶν

Λαβδακιδῶν, ἐπὶ δὲ τῆς τῶν «Ἐπιγόνων» ἐπιδρομῆς ἀνέλαθε μὲν τὴν βασιλείαν ὁ Θέρσανδρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν μετ' ὀλίγον Τρωϊκῶν ἐφονεύθη οὗτος ὑπὸ τοῦ Τιλέφου ἐν Μυσίᾳ, καὶ οὕτως ἐξέλιπε τὸ πολυπαθὲς γένος τῶν Λαβδακιδῶν. Τελευταῖος δὲ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν ἦν ὁ Ξάνθος. — Ἐπὶ δὲ τῶν Ἐπιγόνων αἱ Θῆβαι ἀλωθεῖσαι κατηδαφίσθησαν καὶ ἡρμώθησαν. — Ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἐξεστράτευσαν καὶ οἱ Θηβαῖοι ἴσως ὑπὸ τὸν Θέρσανδρον. — Ἐπὶ πολλοὺς χρόνους εἶχον οἱ Θηβαῖοι πολέμους πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς περὶ ὀρίων, ὅπως καὶ πρότερον κατὰ τοῦ κράτους τοῦ Μινυεῖου Ὀρχομενοῦ περὶ τῆς ἀρχῆς. — Ἐπὶ δὲ τῶν Μηδικῶν πολέμων ἐφρόνουν τὰ τῶν Μήδων. Τῷ δὲ 447 παρὰ τὴν Κορώνειαν ἐνίκησαν οἱ Θηβαῖοι μετ' ἄλλων Βοιωτῶν τοὺς Ἀθηναίους. Ἀπὸ δὲ τοῦ 434 — 404 συνεμάχουν τοῖς Λακεδαιμονίοις κατ' Ἀθηναίους. Τῷ δὲ 382 κατελήφθησαν αἱ Θῆβαι ὑπὸ τοῦ Σπαρτιατοῦ Φοιβίδου. Τῷ δὲ 380 ἡλευθερώθησαν διὰ Πελοπίδου, Ἐπαμεινώνδου καὶ τῶν λοιπῶν συνωμοτῶν. Ἀπὸ τοῦ 378 — 362 ἐπολέμουν κατὰ Λακεδαιμονίων, ὅτε τῷ 374 ἐνίκησεν, ὡς εἴρηται, ὁ Ἐπαμεινώνδας τοὺς Λακεδαιμονίους παρὰ τὰ Λεύκτρα, τῷ δὲ 362 νικητὴς ἔπεσεν ὁ αὐτὸς ἐν Μαντινείᾳ. Τῷ δὲ 367 εἰσέβαλεν ὁ Πελοπίδης εἰς Θεσσαλίαν κατὰ τῶν τυράννων, τῷ δὲ 364 ἔπεσε νικητὴς καὶ αὐτὸς παρὰ τὰς Κυνὸς κεφαλὰς, ὡς εἴρηται, ἥτοι δύο ἔτη πρὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου. Ἐπὶ δὲ τοῦ «Ἰεροῦ πολέμου» (356 — 346) ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Φωκέων. Τῷ δὲ 338 πλεῖον τῶν ἄλλων ἔπαθον οἱ Θηβαῖοι ὑπὸ Φιλίππου, ὅστις καὶ φρουρὰν ἔθηκεν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Τῷ δὲ 336 ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἡ μὲν πόλις σύμπασα πλὴν τῶν ἱερῶν καὶ τῆς οἰκίας τοῦ Πινδάρου κατεσκάφη, οἱ δὲ κάτοικοι ἐφυγαδεύθησαν ἀλλοχόσε καὶ μάλιστα εἰς Ἀθήνας. Κατήχθησαν δὲ πάλιν ὑπὸ Κασσάνδρου (312 π. Χ.), ὅτε καὶ ἡ ῥυμοτομία τῆς πόλεως ὅλως ἀλλοία τῆς προτέρας ἐγένετο. Ἐπὶ δὲ τῶν Μιθριδατικῶν πολέμων ὡς κηρυχθέντες κατὰ τῶν Ῥωμαίων,

σὺν τοῖς ἄλλοις δεινοῖς ἐστερήθησαν οἱ Θηβαῖοι ὑπὸ Σύλλα καὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς Θηβαΐδος χώρας πρὸς ἀπότισιν τῶν ἀρ-
 πασθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀναθημάτων τῆς Ὀλυμπίας, Ἐπιδαύρου
 καὶ τῶν Δελφῶν. Οὕτω δ' ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ῥώμης
 ἦσαν παρακεκμηκυῖαι καὶ αἱ Θῆβαι ὅπως καὶ ἄλλαι ἑλληνι-
 καὶ πρόην ἐπίσημοι πόλεις. — Ἐκ τῶν Θηβῶν κατήγοντο: ὁ
 μέγας λυρικὸς τῆς ἀρχαιότητος, ἵνα μὴ εἰπωμεν τοῦ κόσμου,
 ὁ ΠΙΝΔΑΡΟΣ τὸ «Μουσάων ἱερὸν στόμα,» ὁ στρατηγικώτατος
 Ἐπαμεινώνδας, καὶ οἱ ἐνάμιλλοι αὐτῷ ὁ Πελοπίδας καὶ Γορ-
 γίδας, οἱ ἐλευθερωταὶ τῶν Θηβῶν, ὁ φιλόσοφος Κέρξης ὁ μα-
 θητὴς τοῦ Σωκράτους καὶ συγγραφεὺς τοῦ περιωνύμου «Πίνα-
 κος.» — νθ' αἱ *Ποτνιαὶ* [*Πότνιαι*, *Ὑποθήβαι*;] πόλισμα
 παρὰ τὴν Δίρκην, ὡς εἴρηται, ἐν ᾧ πολλὰ ἱερὰ ὑπῆρχον οἷον
 Δήμητρος, Κόρης, Διονύσου τοῦ «Αἰγιοβόλου.» Ἐν ταύτῃ
 ἐμυθεύετο ὅτι ἦν φρέαρ ποιοῦν τὰς ἐπιχωρίους ἔππους μαινο-
 μένας, ὑφ' ὧν τινων καὶ ὁ τοῦ Σισύφου Γλαῦκος κατεσπαρά-
 χθη. — νγ' ἡ *Κρωπία* [ἄλλ: *Κρωπία*] παρὰ τὸν ὁμώνυμον
 ποταμόν. — νδ' αἱ *Θεράπναι* ΜΔς ἴσως τῶν Θηβῶν. — νε' ἡ
Τευμησὸς πόλις ὑπὸ τῷ ὁμώνυμῳ ὄρει ἔχουσα *ναὸν* Ἀθηνᾶς
 «τῆς Τελχινίας» κτίσμα, ὡς λέγεται, τῶν ἐκ Κύπρου ἐκεῖ
 οἰκησάντων Τελχίνων. — νς' ἡ *Γ.λισὰς* [ἄλλ: *Γ.λίσσας*, *Γ.λί-
 σας*] ΒΑΣ τῶν Θηβῶν παρὰ τοὺς Μς πρόποδας τοῦ Ὑπάτου
 ὄρους. Ἐνταῦθα ἐτάφησαν οἱ πεσόντες ἐκ τῶν Ἐπιγόνων, ἐν
 οἷς καὶ Πρόμαχος ὁ Παρθενοπαίου. — νζ' ἡ *Πετεῶν* ΒΑΣ τῆς
 Ὑλικῆς λίμνης. — νη' ἡ *Ἰ.λη* πόλις ἀρχαιοτάτη ὡς καὶ ἡ
 Πετεῶν κειμένη ἴσως παρὰ τὴν Ὑλικὴν λίμνην. — νθ' ἡ
Γρόφεια παρὰ τὴν Ὑλην. — ζ' τὸ *Ἀκραίφιον* [ἄλλ: *Ἀκραί-
 φριον*, *Ἀκραίφια*, *Ἀκραίφια*, *Ἀκριφ(ε)ία*, *Ἀκρήφεια*,
Ἀκρη;] ὑπὸ τῷ Πτώφῳ ὄρει. Πόλις ἀρχαία, ἐν ᾗ *ναὸς* τοῦ
 Διονύσου, τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰς ταύτην κατέφυγον πολλοὶ τῶν
 Θηβαίων, ὅτε ὑπ' Ἀλεξάνδρου κατηδαρίσθη ἡ πόλις αὐτῶν.

§ 25.

ΑΤΤΙΚΗ

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἀττική [ἄλλ: Ἀκτὴ, Ἀκτική, Ἀτθίς, Μοῦο-
πία, Ἰωρία, Ποσειδωνία, Ἀθῆναι] ὀρίζεται Ἀς καὶ ΜἈς ὑπὸ
τοῦ Μυρτώου Πελάγους, ΒἈς ὑπὸ τῆς Εὐβοϊκῆς θαλάσσης, ΒΔς
ὑπὸ τῆς Βοιωτίας, Δς ὑπὸ τῆς Μεγαρίδος, Δς καὶ ΜΔς ὑπὸ
τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου.

ΟΡΗ. α' ἡ ΠΑΡΝΗΣ [ἄλλ: ὁ Πάρνης, ἡ Πάρνηθος] πρὸς τὸ
Βν τῆς Ἀττικῆς διῆκον ἐξ Ἀν πρὸς Δς μέχρι τοῦ Κιθαιρώ-
νος, διαχωρίζον οὕτω τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας. Ἐπὶ μιᾷς
τῶν κορυφῶν αὐτῆς, ἴσως παρὰ τὴν Φυλὴν, ἦν χαλκοῦν ἄγαλ-
μα Διὸς «Παρνηθίου» καὶ βωμὸς Διὸς «Σημαλέου» ἐπὶ δ' ἄλ-
λης κορυφῆς βωμὸς Διὸς «Ὀμβρίου» καὶ «Ἀπημίου.» — β' ὁ
Αἰγάλεω [ἄλλ: τὸ Αἰγάλεω, τὸ Ἀγάλεω (:)] ἐκτεινόμε-
νος ΜΔς μεταξὺ Ἐλευσίνος καὶ Ἀθηνῶν μέχρι τῆς θαλάσσης
ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος, ὅστις εἶνε κλάδος τῆς Πάρνηθος. Τοῦ
Αἰγάλεω τὸ μὲν μέρος, δι' οὗ ἦγεν ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα
ὁδὸς ἐκαλεῖτο «τὸ Ποικίλον ὄρος», τὸ δὲ πρὸς τὴν θάλασσαν
τῆς Ἐλευσίνος ὁ «Κορυθαλλός», ἐφ' οὗ ὁ δμώνυμος δῆμος.
Ὑπὸ τῇ ΜΔκωτάτῃ ἄκρᾳ τοῦ Αἰγάλεω καθήμενος ὁ Ξέρξης
παρὰ τὴν θάλασσαν ἐβλεπε τὴν περίδοξον τῆς Σαλαμῖνος
[480 π. Χ.] ναυμαχίαν. — γ' αἱ ΜἈ καὶ πλευραὶ τοῦ Κιθαιρώ-
νος, οὗ κλάδος εἶναι — δ' τὰ Κέρατα, ὄρος δικόρυφον καθῆκον
ἐκ τῶν ὑπεράνω τῶν Πλαταιῶν κορυφῶν αὐτοῦ πρὸς Μν μέχρι
τῆς θαλάσσης πρὸς Δς τῆς Ἐλευσίνος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος
καὶ διαχωρίζον τὴν Ἀττικὴν ἀπὸ τῆς Μεγαρίδος. — ε' ὁ Βρι-
λησός [ἄλλ: Βριλησσός, Βριλητός, Βρίλησος, τὸ Βριλησ-
σόν] ὑψούμενος ΜἈς τῆς Πάρνηθος, οὗ καὶ κλάδος δύναται νὰ
θεωρηθῇ. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ἦν ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς.
Μέρος δ' αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἦν ὁ δῆμος «Πεντέλη», προσεπεκα-

λεῖτο τὸ «Πεντελικόν,» ἐξ οὗ καὶ ἡ *λιθοτομία*, ὁ *μάρμαρος*, ἡ *πέτρα* κτλ. «*πεντελική*» κτλ. — ς' τὸ *Ἰκάριον* ἴσως ὁ ΜΑΣ κλάδος τοῦ Βριλησοῦ ὁ μέχρι τοῦ Μαρθωνίου κόλπου καθήκων ὀνομασθεῖς ἀπὸ τοῦ Ἰκαρίου δήμου. — ζ' τὸ *Παρὸς ὄρος*, ἐφ' οὗ σπήλαιον τοῦ Πανός, Ας τοῦ Ἰκαρίου. — η' ὁ *Ῥμηττός* [ἄλλ: *Ῥμηττος*, *Ῥμησσός*] ΜΔς τοῦ Βριλησοῦ καὶ Ας τῶν Ἀθηνῶν εἰς δύο διὰ βαθείας φάραγγος τεμνόμενος μέρη, ὧν τὸ μὲν βόρειον ἐκαλεῖτο «ὁ μέγας Ῥμηττός,» τὸ δὲ μεσημβρινὸν «ὁ ἐλάττων ἢ ὁ ἄνυδρος Ῥμηττός:» Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μεγάλου ἴσως Ῥμηττοῦ ἴστατο ἄγαλμα Διὸς «Ῥμηττίου» καὶ βωμὸς Διὸς «Ὀμβρίου» καὶ Ἀπόλλωνος «Προοψίου.» — ς' τὸ *Λαύριον* [ἄλλ: *Λαύρειον*, *Λαύρεια*] παρὰ τὸ Σούνιον περὶφημον διὰ τὰ μεταλλεῖα. — Περὶ τὰς Ἀθήνας δὲ ἦσαν οἱ ἐξῆς λόφοι: 1 ΒΑΣ ὁ Ἀγχεσμος [ἄλλ: *Ἀγχεσμός*], ἐφ' οὗ *ναὸς καὶ ἄγαλμα* Διὸς «Ἀγχεσμίου» 2 ὁ Λυκαβηττός 3 ὁ ἐφ' οὗ ἡ ἀκρόπολις, περὶ ἣν καὶ ἡ πόλις 4 Δς αὐτοῦ ὁ ἐφ' οὗ ὁ Ἀρειος πάγος 5 ΝΔς ὁ τῆς Πυκνός 6 Μς ὁ τοῦ Μουσείου.

ΛΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' ἡ ΚΥΝΟΣΟΓΡΑ Ας τοῦ Μαρθωνός. — β' τὸ *Θορίκιον* ΒΔς τῆς ὀρωνύμου πόλεως. — γ' τὸ ΣΟΥΝΙΟΝ, ἐφ' οὗ ναὸς Ἀθηνᾶς «Σουνιάδος» τὸ Μνώτατον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. — δ' ἡ Ἀστυπάλαια ΒΔς τοῦ Λαυρίου ὄρους. — ε' ὁ Ζωστήρ ΒΔς τῆς Ἀστυπαλαίας, ἐφ' οὗ βωμὸς Ἀθηνᾶς, Λητοῦς, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. — ς' ἡ Κωλιάς ΜΔς τοῦ Πειραιῶς, ἐφ' ἧς ναὸς Ἀφροδίτης «Κωλιάδος.» — ζ' ἡ *Ἡετιώρεια* [ἄλλ: *Ἡετιωρεία*, *Ἡετιωρία*] ἐν ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι εἰς Πειραιᾶ. — η' ὁ Ἀλκιμος ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τοῦ Ἀλκίμου ἦν βωμοειδὴς τῷ σχήματι ὁ τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. — θ' ἡ Ἀμφιάλη ὑπὸ τῷ ὄρει Κορυδαλλῷ ἀντικρὺ τῆς ΒΔς ἄκρας τῆς Σαλαμῖνος.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ ΚΗΦΙΣΟΣ πηγάζων παρὰ τοὺς ΜΔς πρόποδας τοῦ Βριλησοῦ παρὰ τὴν ὁμώνυμον πολίχνην Κηφισίαν καὶ δεχόμενος πολλοὺς χειμάρρους ποταμίσκους ἔκ τε τῆς Πάρνης

θος, τοῦ Βριλησοῦ καὶ τοῦ Ἀγχέσμου κατερχομένους κατὰ τὸν ΒΔν τῶν Ἀθηνῶν ῥοὺν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ἀλιπέδῳ τὸν Ἰλισσόν, ἐκδίδει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Φαλήρου. — β' ὁ Ἰλισσός [ἄλλ.: *Εἰλισσός*] ποταμίσκος πηγάζων παρὰ τοὺς Βς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ῥέων Ας καὶ Μς τῶν Ἀθηνῶν συμβάλλει, ὡς εἴρηται, τῷ Κηφισῷ ἐν τῷ ἀλιπέδῳ οὐ πόρρω τῶν ἐκβολῶν. Ἐξ αὐτοῦ ἐκλήθησαν αἱ Μοῦσαι «Ἰλισσίδες ἢ Εἰλισσιάδες.» — γ' ὁ Ἡριδανός, χειμάρρους μικρός, οὗ ἡ αἰετός ψυχρὰ πηγὴ «Κυλλοῦ πῆρα» καλουμένη εἶναι ὑπὸ τῇ κορυφῇ τοῦ μείζονος Ὑμηττοῦ ἐπὶ τῇ ΒΔκῇ αὐτοῦ πλευρᾷ. Συμβάλλει δὲ τῷ Ἰλισσῷ ὁ Ἡριδανός παρὰ τοὺς ΜΑς πρόποδας τοῦ Λυκαβηττοῦ. Πλησίον δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἡριδανοῦ ἦν ἡ «Πάνοπος Κρήνη» ὑπὸ τῷ Λυκαβητῷ παρὰ τὸ Κυνόσαργες, συμβάλλουσα καὶ αὕτη τῷ Ἰλισσῷ. Ἄλλη δὲ πηγὴ τοῦ Ἰλισσοῦ ἦν παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον ἡ *Καλλιρόη* ἢ «Ἐννεάκρουνος ἢ Δωδεκάκρουνος» καλουμένη. Παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐφρονεύθη ὁ Κόδρος. — δ' ἡ Ἰαπίς χειμάρρους κατερχόμενος ἐκ τῶν Κεράτων ἐβάλλει εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἐλευσίνα θάλασσαν παρὰ τὰ ὄρια τῆς Μεγαρίδος. — ε' ἡ τῆς Οἰνός *Χαράδρα* ἢ ἀπλῶς *Χαράδρα*. Οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ πηγάζων ἐκ τῶν Ἀν προπέδων τῆς Πάρνηθος καὶ δεχόμενος πολλοὺς ῥύακας καὶ χειμάρρους τοῦ Βριλησοῦ ἐκδίδει εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μαραθῶνος. — ς' ὁ *Κυκλοδόρος* ἴσως οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ τῆς Οἰνός *Χαράδρα* ἢ ὁ ΒΔς τῶν Ἀθηνῶν τῷ Κηφισῷ συμβάλλων καὶ ἐκ τοῦ Ἀγχέσμου κατερχόμενος μικρὸς ῥύαξ. — ζ' ὁ Κηφισός ὁ πολλοὺς ῥύακας χειμάρρους δεχόμενος καὶ παρὰ τὰς Ἐλευθεράς καὶ τὴν Οἰνόν (οὐχὶ τὴν τοῦ Μαραθῶνος) ῥέων καὶ εἰς τὴν μετὰ ξὺ τῆς Θρίας καὶ τῆς Ἐλευσίνος θάλασσαν διὰ τριῶν στομάτων ἐβάλλων. — ὁ Ἐρασῖνος ποταμίσκος ἐβάλλων εἰς τὸ Μυρτῶν πέλαγος ΒΑς τῆς Βραυρωνός.

ΛΙΜΝΑΙ. Οἱ *Ῥεῖτοι* [ἄλλ.: *Ῥεῖτά*, *Ῥῖτοι*] δύο μικραὶ ἄλμυραι λίμναι κείμεναι ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα ἀγούσῃ

ὑπὸ τῷ Ποικίλῳ, ὧν ἡ μὲν πρὸς τὴν Ἐλευσίνα ἦν ἱερὰ τῇ Δήμητρει, ἡ δὲ πρὸς τὰς Ἀθήνας τῇ Περσεφόνῃ.

ΛΙΜΕΝΕΣ. α' τὸ *Δελφίνιον* τῶν Ὠρωπίων. — β' ὁ τῆς Βραχυῶνος. — γ' ὁ *Πάνορμος* ΒΑΣ τοῦ Σουνίου. — δ' ὁ *Ἀνάφλυστος* ΒΑΣ τοῦ Λαυρίου ὄρους. — ε' ὁ *Ἰσφορμος* παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Ζωστήρα. — ς' τὸ *Φάληρον*. — ζ' ἡ *Μουνυχία*. — η' ἡ *Ζέα* μεταξὺ Μουνυχίας καὶ Πειραιῶς. — θ' ὁ *Πειραιεύς*. — ι' ὁ *Φωρῶν* λιμὴν ΒΑΣ τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ τοῦς ΜΑΣ πρόποδας τοῦ Αἰγάλεω.

ΠΟΛΕΙΣ. α' ὁ Ὠρωπὸς [ἄλλ: *Γραῖα*;] ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἐν δεξιᾷ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἀσωποῦ ποταμοῦ Μς τῆς Ἑρετρίας. Ἐν ταύτῃ τε καὶ τῇ χώρᾳ αὐτῆς «Ὠρωπία» καλουμένη ἄξια μνείας: α' τὸ ἰσχυρὸν *τεῖχος*, ἐν ᾧ περιείχετο ἡ κάτω πόλις· β' ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ λόφῳ δυσαναβάτου· γ' ΜΑΣ τῆς πόλεως ἐνθ' ἡ ὁδὸς *σχίζεται*, καὶ ἡ μὲν ἄγει ΜΑΣ πρὸς τὸν Ῥαμνοῦντα παραλλήλως τῇ θαλάσῃ, ἡ δὲ ΜΑΣ πρὸς τὴν Δεκέλειαν, ἐν κοιλάδι στενῇ, συνδένδρῳ καὶ ὑπὸ ρύακος διαρροεμένη παρὰ τοῦς ΒΑΣ πρόποδας τῆς Πάρνηθος, ἔκειτο τὸ *μαντεῖον* τοῦ Ἀμφιαράου «Ἀμφιάρειον» καλούμενον, οὗ ἀξιόλογα ἦσαν: 1 ὁ *ναὸς* ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ τοῦ ρύακος ὄχθῃ· 2 τὸ *στάδιον*, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο μετὰ γυμνικῶν καὶ μουσικῶν ἀγώνων ἡ ἑορτὴ «τὰ Ἀμφιάραια»· 3 τὸ *τέμενος* ἐπὶ τε τῇ δεξιᾷ καὶ τῇ ἀριστερᾷ τοῦ ρύακος ὄχθῃ ἐκτεινόμενον· 4 πολλὰ πηγαὶ ἐν τῷ τεμένει καὶ περὶ αὐτό, ἐν αἷς καὶ «ἡ Ἀμφιαράου κρήνη», δι' ἧς ἐκ τοῦ Ἄδου οὗτος ἐκ θνητοῦ θεὸς γινόμενος ἀνέβη ἐπὶ τῆς γῆς· 5 τὰ «Ἀμφιάραια λουτρά». — δ' «τὸ διασημότερον ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος» κείμενον ἐπὶ τῇ θαλάσῃ. — Ἡ Ὠρωπία ἦν τὸ μῆλον τῆς ἔριδος Βοιωτῶν καὶ Ἀθηναίων ἐκπαλαί, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 506 π. Χ. μέχρι τοῦ 412 συνετέλει τοῖς Ἀθηναίοις, τότε δὲ κατελήφθη ὑπὸ Βοιωτῶν, εἴτα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῷ 404 πάλιν ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν· τῷ 338 παρεδόθη ὑπὸ Φιλίππου ὀριστικῶς τοῖς Ἀθη-

ναίοις, ἀλλ' οὐχ ἦττον καὶ ὕστερον ἔριδες περὶ αὐτῆς ἐγίνοντο καὶ ἐπὶ Ῥωμαίων· ἐπὶ δὲ τῶν αὐτοκρατόρων Ῥώμης συνετέλει τοῖς Ἀθηναίοις. — Ε' ἡ Υἱαφίς κώμη κειμένη ΜΑΣ τοῦ Ὠρωποῦ ἐπὶ τῇ εἰς Ῥαμνοῦντα ὁδῷ, ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ῥώμης ὡς δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς μνημονευομένη. — Υ' ὁ ΡΑΜΝΟΥΣ δῆμος φυλῆς Αἰαντίδος καὶ πόλις ΜΑΣ τῆς Υἱαφίδος πρὸς τῇ θαλάσῃ κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πολλῶν ῥάμνων, κειμένη περὶ λόφον ἐν μέσῳ κοιλάδος. Ἐν ταύτῃ: 1 τὸ τεῖχος καθῆκον ΜΑΣ τοῦ λόφου μέχρι τῆς θαλάσσης· 2 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ εἰρημένου λόφου· 3 ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς κοιλάδος δύο ναοὶ δωρικοῦ ῥυθμοῦ, ὧν ὁ μὲν μείζων περίπτερος ἦν τῆς Νεμέσεως, ἐν ᾧ τὸ διασημότατον ἄγαλμα αὐτῆς ἐκ Παρίου μαρμάρου κομισθέντος ἐκείσε ὑπὸ τῶν Περσῶν πρὸς ἀνέγερσιν τροπαίου δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου· ὁ δ' ἐκ μεγάλων πολυγώνων λίθων ἐπίσης δωρικοῦ ῥυθμοῦ ἦν τῆς Θέμιδος. — Δ' ἡ Τρικόρουθος [ἄλλ: ὁ Τρικόρουθος, τὸ Τρικόρουθος] δῆμος φυλῆς Αἰαντίδος, καὶ κώμη κειμένη ἐπὶ τῇ θαλάσῃ πρὸς Βν τοῦ ἀκρωτηρίου Κυνοσουράς. Παρ' αὐτὴν ἦν τὸ μέγα ἔλος τῆς πεδιάδος τοῦ Μαραθῶνος, διὸ καὶ ὁ τόπος νοσηρὸς ἦν καὶ πλήρης ἀμπίδων. Τῆς δὲ Τρικορύθου μνημονευτέα: 1 ἡ κρήνη «Μακαρία», κληθεῖσα ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἡρακλέους Μακαρίας, ἥ «Εὐρυσθέως κεφαλὴ» ἐπὶ τῇ εἰς Προβάλινθον ἀγούσῃ παρὰ τὸ ΒΔν ἄκρον τοῦ εἰρημένου ἔλους· 2 Ἀς τοῦ ἔλους ὑπὸ τῷ ὄρει τὸ ἱερὸν τῷ Πανὶ σπήλαιον, ἐν ᾧ θάλαμοι, λουτρά καὶ τὸ Πανὸς αἰπόλιον, ὃ ἐστι πέτραι ὁμοίῳσχημοι πρὸς αἶγας. — Ε' ἡ Οἰρόη [ἄλλ: Οἰρώνη, Οἰώρη;] δῆμος Αἰαντίδος καὶ κώμη παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τῆς Οἰνός πρὸς Ἀς λόφου ἐκ Δν τε καὶ Βν ἀνεπιβάτου, οὗ παρὰ τοὺς Ἀς πρόποδας ἦν ἱερὸν Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου. — Σ' ὁ ΜΑΡΑΘΩΝ δῆμος Αἰαντίδος καὶ κώμη κειμένη παρὰ τὸ Δν ἄκρον τοῦ ὁμωνύμου πεδίου ὑπὸ τῷ Βριλησῷ ἐφ' ὑψώματος. Ἐν τῷ περικλεεστάτῳ

τούτῳ τόπῳ μνημονευτέα: 1 τὸ *ιερόν* τοῦ Ἀπόλλωνος «Δήλιον» 2 τὸ *ιερόν* τοῦ Ἡρακλέους «Ἡράκλειον», παρ' ὃ ἐστρατοπέδευσαν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸ τῆς ἐνδοξοτάτης κατὰ τῶν Περσῶν μάχης· 3 τὰ *τεμένη* τῶν ἡρώων τοῦ Μαραθῶνος, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐκλήθη ἡ κώμη, καὶ τοῦ Ἐχέτλου. ΜΑΣ δὲ τῆς κώμης ἐπὶ τοῦ πεδίου: 4 οἱ τρεῖς ΤΥΜΒΟΙ, ὧν ὁ μὲν ὁ καὶ λαμπρότερος ἦν τῶν 492 ἡρώϊκῶς πεσόντων Ἀθηναίων, ἐφ' οὗ ἕσταντο 40 κίονες λευκοῦ μαρμάρου, ἐφ' ὧν ἦσαν ἐπιγεγραμμένοι κατὰ φυλὰς οἱ πεσόντες, ὁ δὲ τῶν τότε πεσόντων Πλαταιέων καὶ τρίτος ὁ τῶν πεσόντων δούλων· 5 τὸ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ΤΡΟΠΑΙΟΝ, ἐφ' οὗ ἦν κεχαραγμένον τὸ ὑπὸ Σιμωνίδου ποιηθὲν ἐπίγραμμα:

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

6 τὸ πλησίον τοῦ τροπαίου ΜΝΗΜΕΙΟΝ τοῦ Μιλτιάδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου. — Ὁ Μαραθῶν, ἡ Οἰνὴ, ἡ Προβάλιθος καὶ ἡ Τρικυρῦθος ἀπετέλουν τὴν ἐν Ἀττικῇ «Ἰωνικὴν τετράπολιν», συνοικισθεῖσαν κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ τοῦ Εὐθύου λαβόντος εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Ἐρεχθίδος βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν· ἐπὶ Κέκροπος ἀπετέλει ἡ τετράπολις μίαν τῶν 42 κοινοτήτων· ἐπὶ Θησέως ἐκάστη αὐτῶν ἀπετέλεσε δῆμον. Τῷ 490 ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Μαραθῶνος συνεκροτήθη ἡ περιβόητος μάχη κατὰ τῶν Περσῶν στρατηγούντος τοῦ Μιλτιάδου· τοὺς δὲ πεσόντας ἐτίμων οἱ Μαραθῶνιοι ἴσα καὶ τοὺς ἡρώας αὐτῶν τὸν Ἐπωπέα, Μαραθῶνα καὶ Ἡρακλῆν. — Ἐκ τοῦ Μαραθῶνος κατήγετο Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς ὁ «πάντοθεν εὐδόκιμος» διατρώμενος περὶ τοὺς φιλότατους αὐτῷ δῆμους Μαραθῶνα καὶ Κηφισίαν. Ἀπέθανε δὲ ὁ μεγαλοδωρότατος Ἡρώδης τῷ 480 μ. Χ. ἐν Μαραθῶνι, ἐνεταφιάσθη δ' ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι Παναθηναϊκῷ τῶν Ἀθηνῶν σταδίῳ. — ζ' ἡ Προβάλιθος [ἄλλ: Προβάλιθος, Προβόλιθος] ἐπὶ τῇ ἐκ Τρικυρῦθου εἰς Ἀθήνας ἀγορᾷ ΜΑΣ τοῦ Μαραθῶνος ὑπὸ

τῷ Ἰκαρίῳ ὄρει δῆμος Αἰαντίδος καὶ κόμη, ἐν ᾗ ἕως ἐλατρεύετο ἡ Ἀθηνᾶ «Ἑλλωτίς.» — ἡ αἰ *Ἀφιδναί* [ἄλλ: *Ἀφιδνα*, *Ἀφιδναι*] ΒΔς τοῦ Μαραθῶνος καὶ Ας τῆς Δεκελείας παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τῆς Χαράδρας ἐπὶ λόφου ὑψουμένου ἐν πεδιᾷ: δῆμος Αἰαντίδος (κατ' ἄλλους Λεοντίδος ἢ Πτολεμαΐδος) καὶ πόλις ἀρχαιοτάτη περιτετειχισμένη, οὕσα μία ἐκ τῶν 12 ἀρχαιοτάτων κοινοτήτων τῶν ἐπὶ Κέκροπος. — Οἱ Τυνδαρίδαι Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξεπολιόρχησαν κατὰ τὴν μυθολογίαν εὐρόντες ἐν αὐτῇ κεκρυμμένην τὴν ὑπὸ τοῦ Θησέως ἀρπασθεῖσαν ἀδελφὴν αὐτῶν Ἑλένην. Ἐπειδὴ δὲ ὁδηγὸς εἰς τὴν εὐρεσιν ἐγένετο Δεκελειαῦς τις, οἱ Σπαρτιῆται πολλὰ προνόμια τῇ Δεκελείᾳ ἐχορήγησαν καὶ ἐπὶ τοῦ πελοπ. πολέμου πᾶσαν τὴν ἄλλην Ἀττικὴν διαπορθοῦντες τῆς Δεκελείας ἐρείσθησαν. Τῷ 346 φέβῳ τοῦ Φιλίππου εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἀφιδνῶν κατέφυγον οἱ πέριξ Ἀττικοί. — Ἐξ Ἀφιδνῶν κατήγετο ὁ πολέμαρχος τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης Καλλίμαχος ὁ ἀνδρείως πεσών. — Περὶ τὰς Ἀφιδνὰς ἔκειντο τρεῖς δῆμοι οἷδε. — Θ' οἱ *Περρίδαι* [ἄλλ: *Περσίδαι*] δῆμος Αἰαντίδος ἢ Ἀντιοχίδος. — ι' οἱ *Τιτακίδαι* δῆμος Αἰαντίδος ἢ Ἀντιοχίδος καὶ — ια' οἱ *Θυργωρίδαι* πρῶτον τῆς Αἰαντίδος εἴτα τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. — ιβ' ἡ *Σφενδάλη* [ἄλλ: *Σφενδαλή*, *Σφενδόνη*] δῆμος φυλῆς Ἱπποθωωντίδος ἐπὶ λόφου μεμονωμένου «Ἰακίνθου,» ἐφ' οὗ «αἱ Ἰακινθίδες παρθένοι» ἔκουσίως ὑπὲρ τῆς πατρίδος κατὰ τῶν Βοιωτῶν ἑαυτὰς τῷ θανάτῳ παρέδωκαν. — ιγ' ἡ ΔΕΚΕΛΕΙΑ [ἄλλ: *Δεκελιά*; *Δεκελέη* ἰων:] δῆμος Ἱπποθωωντίδος καὶ πολίχνη ὑπὸ τῇ Πάρνηθι ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ὠρωπὸν ἀγούσῃ ὀνομασθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ τοῦ ἥρωος Δεκέλου, ἐκτισμένη ἐπὶ λόφου. Ἡ Δεκέλεια ἦν ἐπικαιριωτάτη ἐν Ἀττικῇ, ὅπως ἡ Ἑλλάτεια ἐν Φωκίδι, διὸ καὶ ὁ κύριος ταύτης ἦν καὶ τῶν Ἀθηναίων. Παρ' αὐτὴν ἦν τὸ φρούριον «Λειψύδριον.» Διὰ Δεκελείας κατῆλθεν ἐξ Ἀττικῆς εἰς Βοιωτίαν

ὁ Μαρδόνιος πρὸ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης. Δεκελεικὸς πόλεμος ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ 490 (413 — 404) ἔτους ὁ πελοποννησιακός, διότι συμβουλῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὁ Ἅγις καταλαβὼν τότε ὠχύρωσε τὴν Δεκελειαν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν. — Ἐν Δεκελείᾳ ἐτάφη, ὡς λέγεται, ὁ τραγικὸς Σοφοκλῆς. — ἰδ' τὸ *Οἶον* δῆμος μικρὸς τῆς Ἱπποθοωντίδος ὑπὸ τῇ Πάρνηθι Δε τῆς Δεκελείας, καλούμενος «Δεκελεικόν» πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ «Κεραμεικοῦ». — ιε' οἱ *Τριγεμεῖς* [ἄλλ.: *Τρινέμεια*, *Τριγεμεία*] δῆμος Κεκροπίδος ἐπὶ τῇ πηγῇ τοῦ Κηφισοῦ ΜΔς τῆς Δεκελείας. — ις' *Σημαχίδα* δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος ΜΔς τῆς Δεκελείας κληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἥρωος Σημάχου τοῦ τὸν Διόνυσον ξενίσαντος. — ιζ' ἡ *Ἐκάλη* [ἄλλ.: *Ἐκαλή*] δῆμος Λεοντίδος καὶ ὕστερον Πτολεμαΐδος πρὸς Δε τοῦ Μαραθῶνος ὑπὸ τῷ Βριλησῶ. — ιη' τὸ *Ἄρμα* πρὸς Δε τῆς Δεκελείας δῆμος (;) ἐπὶ τῆς Πάρνηθος καὶ πόλισμα ἰσχυρόν. Οἱ Πυθαῖσται ἀνέμενον ἀστραπὴν νὰ ἰδῶσιν ἐπὶ τοῦ Ἄρματος, ὅπως πέμψῃσι τὴν νενομισμένην θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία: «Ὅποτε δι' Ἄρματος ἀστράφη». — ιθ' ἡ *ΦΓΛΗ* δῆμος *Οἰρηίδος* ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Χαστιέων εἰς Θήβας ἀγούσῃ Δε τῆς Δεκελείας καὶ πρὸς Βν τῶν Ἀχαρνῶν ἐπὶ τῆς Πάρνηθος ἐπὶ λόφου παρὰ φάραγγα εἰς ἀπόκρημνον καὶ ἀνυπέρβατον κορυφὴν ἐκ Δν ὑψουμένου, ἐφ' οὗ τεῖχος ἰσχυρόν καθῆκον ἀπὸ τῆς κορυφῆς πρὸς τὰ ΜΑά. Πρὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν ἦν τὸ φρούριον τῆς Φυλῆς κατὰ τῶν Βοιωτῶν. Ἐνδοξον δ' ἐγένετο ἐπὶ Θρασυβούλου ὅστις κατέλαβεν (403 π. Χ.) αὐτὸ ὡς ὀρμητήριον κατὰ τῶν ἐν Ἀθήναις 30 τυράννων. Καὶ ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν δὲ χρόνων διετέλει ἐν χρήσει ἔτι ὃν τὸ φρούριον. — κ' οἱ *Χαστιεῖς* δῆμος πρὸς Μν τῆς Φυλῆς. — κα' αἱ *Μελαιραὶ* δῆμος (;) τῆς Ἀντιοχίδος κείμεναι ἴσως ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι παρὰ τοὺς πρόποδας ΜΑοῦ κλάδου κατατείνοντος ἐγγὺς τῆς Πάρνηθος. Περὶ τῶν Μελαινῶν κειμένων ἐπὶ τῶν ὀρίων Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς ἀγῶνες ἐγίνοντο, ὧν εἰς διεκρίθη

διὰ μορομαχίας τοῦ τελευταίου τῶν Θηβῶν βασιλέως Ξάνθου καὶ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν προτελευταίου Μελάνθου, ὅστις καὶ κατέβαλεν ἐκείνον καταστρατηγῆσας. — κβ' αἱ Ἑλευθεραὶ ἐπὶ τῶν μεθορίων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῆς Θρίας εἰς Πλαταιάς ὁδῷ ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι ἐπὶ ἄκρου πεδίου τερματιζομένου εἰς τοὺς Μς πρόποδας τοῦ ἔρους πόλις ὀχυρά, ὅτε μὲν ὑπὸ Βοιωτῶν, ὅτε δ' ὑπ' Ἀθηναίων κατεχομένη, ἕως οὗ οἱ Ἑλευθερεῖς ἔκουσίως ἠνώθησαν τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐν αὐτῇ ἦν καὶ Διονύσου, οὗ ὀλίγον τι πορρωτέρω ἦν σπηλαιον, ἐν ᾧ ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἡ Ἀντιόπη ἔτεκε τὸν Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα, ὑπεράνω δ' αὐτῆς ἐπὶ λόφου ἐπιμήκουσ καὶ ἀποκρήμνου ἡ ἀκρόπολις. Ἐνεκα δὲ τῶν περὶ κατοχῆς τῶν Ἑλευθερῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι πεδίων ἀγώνων Βοιωτῶν καὶ Ἀθηναίων ἐκτίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τῶν ἐκ Δν ἐπιδρομῶν τῶν Βοιωτῶν τὸ «Πάνακτον» φρούριον ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ τῷ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πλαταιάς ὁδεύοντι, ἐναντίον δὲ τῶν ἐκ Βν ὁ «Δρυμὸς» ἐν δεξιᾷ. Ἐκατέρωθι δὲ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἦσαν αἱ ἐξῆς πόλεις: — κγ' ἡ Οἰνότη (οὐχὶ ἡ τοῦ Μαρθῶνος) ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ Μς τῶν Ἑλευθερῶν δῆμος Ἰπποβοωντίδος πόλις ὀχυρά ἔχουσα φρούριον κατὰ Βοιωτῶν ἰδίως ἐν πεδίῳ περιεχομένῳ ὑπ' ὀρέων παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Κιθαιρῶνος. — Τῇ Οἰνότη, ὡς φαίνεται, συνετέλουν τὸ πάλαι αἱ Ἑλευθεραί. Τῷ 431 Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου ὁ Σπάρτης βασιλεὺς πρὶν ἂν εἰσβάλῃ εἰς Ἀττικὴν ἐχρόνισε πολιορκῶν ἐπὶ ματαίῳ τὸ ἰσχυρὸν τῆς Οἰνότης φρούριον, διὸ καὶ κατηγορήθη ὡς χαριζόμενος δῆθεν τοῖς Ἀθηναίοις. Τῷ δὲ 404 κατελήφθη τὸ φρούριον δι' ἀπάτης ὑπὸ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ Ἀριστάρχου ἐνὸς τῶν 400 κατὰ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. — κδ' ἡ Κορθύλη [ἄλλ: Κορθύλη] δῆμος Πανδιονίδος καὶ ὕστερον Πτολεμαΐδος πρὸς Δς τῆς Οἰνότης παρὰ τὰ ὄρια τῆς Μεγαρίδος. — κε' ἡ ΕΛΕΥΣΙΣ (ἄλλ: Ἑλευσίρ) δῆμος Ἰπποβοωντίδος ΒΔς τῶν Ἀθηνῶν κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἀγκοῦ

μέρους δυσαναβάτου καὶ ἐπιμήκους τῶν Κεράτων λόφου ἐκ Βν πρὸς τὸ ΑΜν καθήκοντος καὶ ἐν τῇ ὑπ' αὐτῷ πεδιάδι, οὐ πόρρω τῆς ΒΔς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης τῆς μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ τῶν Κεράτων. Ταύτη δ' ἄξια λόγου ἦσαν: 1 τὸ μέγα τεῖχος σχήματος ἐπιμήκους περιβάλλον τὴν κάτω πόλιν καθήκον μέχρι τοῦ λιμένος ἐν τῇ θαλάσσῃ· 2 τὸ τεῖχος τῆς ἄνω πόλεως, οὗ ἐν μὲν τῷ ΒΔῳ ἄκρῳ ἡ ἀκρόπολις, ἐν δὲ τῷ ΜΔῳ περίβολος, ἐν ᾧ ὁ μέγας ναὸς Δῆμητρος «τῆς Ἑλευσινίας» καὶ τῆς Κόρης ὀνομαζόμενος: «τὸ μέγαρον ἢ ἀνάκτορον ἢ τελεστήριον ἢ ὁ μυστικὸς σηκός.» Τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ναοῦ κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἰκτινίου ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο ὑπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα Κόροιβον, ἐξηκολούθησεν ὑπὸ τὸν Μεταγέννη τὸν ἐκ Ξυπέτης καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ Ξενοκλέα τὸν Χολαργέα. Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς διὰ τοῦ διασήμεου ἀρχιτέκτονος Φίλωνος προσέθηκε πρὸ τῆς στοᾶς τοῦ μετώπου τοῦ ναοῦ καὶ ἑτέραν· 3 τὸ πρόπυλον ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἑσωτερικοῦ ἦτοι ἐλάσσονος περιβάλλου, ἐν ᾧ ὁ ναός· 4 τὰ μεγαλοπρεπῆ προπύλαια ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ μεζονος περιβάλλου τοῦ τὸν ἐλάσσονα περιέχοντος, ἐκτισμένα κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῶν προπυλαίων τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει Ἀθηνῶν· 5 πλησίον τῶν προπυλαίων ναὸς Ἀρτέμιδος τῆς «Προπυλαίας» καὶ Ποσειδῶνος τοῦ «Πατρός»· 6 ναὸς Τριπτολέμου ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ διὰ τῆς ἑλευσινίας ὁδοῦ τὸν μέγαν πυλῶνα τοῦ περιβάλλου τῆς κάτω πόλεως· 7 φρέαρ καλούμενον «Καλλίχορον» παρὰ τοῦς Βς πρόποδας τοῦ λόφου, περὶ ὃ τὸ πρῶτον αἱ γυναῖκες τῶν Ἑλευσινίων ἴστασαν χορὸν καὶ ἤσαν εἰς τὴν Δῆμητρα· 8 ἡ ἄλλως Τριπτολέμου καὶ βομὸς πλησίον τοῦ φρέατος ἐν τῷ «Ραρίῳ πεδίῳ», ἐν ᾧ κατὰ πρῶτον ὡς ἐμυθολογεῖτο, ὁ σῖτος ἐσπάρη ὑπὸ τοῦ Τριπτολέμου. Ὑπεράνω δὲ τῆς Ἑλευσίνος παρὰ τὸν Κηφισόν· 9 ὁ ἐρινεός, παρ' ὃν ὁ Πλούτων ἀρπάσας τὴν Κόρην κατέβη εἰς τὸν Ἀδην· 10 ὁ χῶρος, ἐν ᾧ ὁ Θητεὺς ἀπέκτεινε τὸν ληστὴν Πολυπήμονα τὸν ἐπικαλούμενον «Προ-

κρούστην» 11 τὰ ὑπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, διατρίβοντος ἐν Ἐλευσίνι πρὸς μύησιν τῶν μυστηρίων, κατασκευασθέντα προχώματα ἐναντίον τοῦ πρὸς τῇ Ἐλευσίνι βιαϊότερον τὸ βεῦμα παρεχομένου Κηφισοῦ. Ἐπὶ δὲ τῇ εἰς Μέγαρα ὁδῷ: 12 τὸ «Ἀνθινὸν φρέαρ» ἢ τὸ «Παρθένιον», παρ' ὃ ἡ Δημήτηρ ἐκάθησε γραῖ εἰκασμένη μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς παιδός· 13 ὀλίγω δ' ἀποτέρω *ιερόν* Μεγανείρας τῆς τὴν Δήμητρα φιλοξενήσασθαι· 14 μετ' αὐτὸ τάφου τῶν εἰς Θήβας ἐκστρατευσάντων ὑπὸ τὸν Ἀδραστον Ἀργείων· 15 μετ' αὐτοὺς *μνημα* Ἀλόπης ἀποθανούσης ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κερκύονος ὡς τεκούσης τὸν Ἴπποθώοντα ἐκ Ποσειδῶνος· 16 ὀλίγω τοῦ τάφου ἀπωτέρω ἦν χῶρος ἡ «Παλαιστρα Κερκύονος» καλούμενος, διότι ἐν αὐτῷ ὁ Θησεὺς κατεπάλασε τὸν τοὺς ξένους εἰς πάλιν διαφθείροντα Ἀρκάδα Κερκύονα. — Ἐπὶ τῶν μυθολογικῶν χρόνων ἡ Ἐλευσίς ἦν πολέμιος πρὸς τὰς Ἀθήνας, καί ποτε πολέμου γενομένου τῶν μὲν Ἀθηναίων ἐφρονεύθη ὁ βασιλεὺς Ἐρεχθεύς, τῶν δ' Ἐλευσινίων ὁ Ἱμμάραδος υἱὸς τοῦ Εὐμόλπου· εἶτα ἦν μία τῶν 12 κοινοτήτων καὶ τέλος εἰς τῶν ἐνδοξοτάτων δῆμων τῆς Ἀττικῆς ἕνεκα τῶν θειοτάτων αὐτῆς μυστηρίων. Καθ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν διετέλει οὕσα ἐπίσημος ἡ Ἐλευσίς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς δεσποτείας τῶν Ῥωμαίων. Κατεστράφη δὲ τὸ ὕστατον τῷ 396 μ. Χ. ὑπὸ τοῦ βαρβάρου Ἀλαρίχου ἡγεμόνος τῶν Γόθων, ὅτε καὶ τὰ ἱερά ἐνεπαίχθησαν καὶ ὁ σεβασμὸς *ιεροφάντης* ἐν αὐτῷ τῷ ἀδύτῳ ἐφρονεύθη. Τὸ λαμπρότατον καὶ μυστηριῶδες ἐν Ἐλευσίνι ἦσαν τὰ «Ἐλευσίνια» «μικρὰ Ἐλευσίνια» ἢ «τὰ μικρὰ Μυστήρια» κατὰ τὸ ἔαρ καὶ «τὰ μεγάλα Μυστήρια» κατὰ τὸ φθινόπωρον τελευτῶν. Τὸ δὲ μυστηριωδέστατον ἦν τὸ μέρος τῶν μυστηρίων, ὅπερ «Μυστικὸν δρᾶμα» ἐκαλεῖτο, οὗ ὀλίγιστοι μὲν τῶν ἀνθρώπων ἤξιουντο, οὐδεὶς δ' ἔλεγε τὸ ἐν τῇ μυσίᾳ ὁρώμενον. — *κς'* ἡ *Θρία* [ἄλλ.: *Θρία*, *Θρεία*, *Θριά*, *Θρική* (;), *Θριῶ* (;), *Θριαί*, ὁ *Θρίας* (;)], δῆμος Οἰνηίδος ἐν τῷ Θριασίῳ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἄζια

λόγου: 1 ὁ τάφος τοῦ Θριασίου Στράτωνος πατὴρ τοῦ Ἀρχενομίδου· 2 ναὸς Ἀφροδίτης τῆς «Φίλης» πρὸς τῇ θαλάσῃ· 3 ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ μεταξὺ Κορυδαλλοῦ καὶ Ποικίλου ὁδῷ «τὸ Πύθιον» καλούμενον, ὅστις ἦν ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις πρὶν ἢ δηλ. ἡ Ἐλευσίς γέννηται ὑπὸ τοῖς Ἀθηναίοις τὸ ὄριον Ἐλευσινίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐπὶ μακρὸν χρόνον. — κζ' αἱ Ἀχαρναι δῆμος Οἰνηίδος ὁ μέγιστος τῆς Ἀττικῆς πρὸς Βν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ΒΑΣ τῆς Θρίας παρὰ τοὺς ΒΑΣ πρόποδας τοῦ Αἰγάλεω, ἐν αἷς ἦσαν ναὸς Ἀπόλλωνος «τοῦ Ἀγυιέως», τοῦ Ἡρακλέους, Διονύσου τοῦ «Μελπομένου» τοῦ καὶ «Κισσοῦ» ἐπονομαζομένου, ὅτι πρῶτον ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἐφύη ὁ κισσός, Ἀθηνᾶς («Υγείας»), ἦν καὶ «Ἰππῖαν» ἐπεκάλουν. — Οἱ Ἀχαρνεῖς ἐπηνοῦντο ὡς ἀνδρεῖοι μαχηταί, ἀνθρακεῖς δ' οἱ πλεῖστοι. Ἐπὶ τοῦ πελ. πολέμου παρεῖχον 3,000 ὀπλίτας τοῖς Ἀθηναίοις. — κη' τὰ Φρύγια κώμη ἕως ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀχαρνῶν ὑπὸ τῇ Πάρνηθι. — κθ' ἡ Κρωπία [ἄλλ.: Κρωπιὰ, Κρώπεια, Κρωπειαι] δῆμος Λεοντίδος πρὸς Δς τῶν Ἀχαρνῶν ἐπὶ τοῦ Βκοῦ ἄκρου τοῦ Αἰγάλεω. — λ' ἡ Βατὴ δῆμος Αἰγιδος ἕως ΜΑΣ τῶν Ἀχαρνῶν. — λα' οἱ Παιονίδαι ΒΑΣ τῶν Ἀχαρνῶν. — λβ' οἱ Ἡφαιστιάδαι, ἐν οἷς ἦν ἱερὸν τοῦ Ἡφαίστου τὸ «Ἡφαιστεῖον» καλούμενον καὶ λγ' οἱ Ἰγιστιάδαι ἀπὸ τοῦ ἥρωος Ἰφίστου δύο δῆμοι Ἀκαμαντίδος μεταξὺ Ἀχαρνῶν, Κηφισίας καὶ Ἀθμόνου, κατ' ἄλλους δὲ εἰς καὶ ὁ αὐτός. Ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἡφαιστιαδῶν εἶχε κτῆμά τι ὁ Πλάτων. — λδ' οἱ Εἰρεσιῖδαι δῆμος Ἀκαμαντίδος περὶ τὰς Ἀχαρνάς. Ἐκ τούτου κατήγετο ὁ διασημότετος ἀγαλματοποιὸς Πραξιτέλης. — λε' οἱ Εὐπυρίδαι δῆμος Λεοντίδος καὶ λς' οἱ Πήληκες τῆς αὐτῆς φυλῆς κείμενοι μεταξὺ τοῦ Βου ἄκρου τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῆς Κηφισίας ἀπετέλουν μετὰ τῆς Κρωπίας «τριχωμίαν». — λζ' ἡ Κηφισιά [ἄλλ.: Κηφισία, Κηφισσία] δῆμος Ἐρεχθίδος μία τῶν 12 ἀρχαιοτάτων κοινοτήτων ὑπὸ τῇ ΜΔῇ κορυφῇ τοῦ Βοιλησοῦ. Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς διέτριβε τὸ

πλεῖστον, ὡς εἴρηται, ἐν τε Μαραθῶνι καὶ τῇ Κηφισίᾳ ἔχων ἐν αὐτῇ ἔπαυλιν περικαλλεστάτην, ἐν ᾗ ὑπῆρχον πολυανθεῖς κῆποι, σύσκια δάση, ὄρχοι δασεῖς, κρήναι, δεξαμεναί, μέγαλα μεγαλοπρεπῆ κατλ. Ἐκ τῆς Κηφισιάς ἤρχετο τὸ ὑπὸ Ἀδριανοῦ χάριν τῶν Ἀθηναίων κατασκευασθὲν ὕδραγωγεῖον. — λη' τὸ Ἀθμορον [ἄλλ: Ἀθμορον, Ἀθμορία] δῆμος Κεκροπίδος ὕστερον Ἀτταλίδος καὶ κόμη παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Βριλησοῦ καὶ πρὸς Μν τῆς Κηφισιάς. Ἐν ταύτῃ ἦν: 1 τέμενος Ἀρτέμιδος «τῆς Ἀμαρυσίας» 2 ναὸς ἀρχαιότατος Ἀφροδίτης «Οὐρανίας» οἰκοδομηθεῖς κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ Πορφυρίωνος τοῦ πρὸ τοῦ Ἀκταίου βασιλεύσαντος. — λθ' ἡ Πεντέλη [ἄλλ: Πεντελή] δῆμος Ἀντιοχίδος καὶ κόμη ὑπὸ τῷ Βριλησῷ πρὸς Λς τοῦ Ἀθμόνου. — μ' ὁ Γαργηττός δῆμος Αἰγινήδος ΜΔς καὶ οὐ πόρρω τοῦ δήμου Πεντέλης ἐπὶ λόφου. Ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ κληθέντι οὕτω κατὰ τὴν μυθολογίαν ἀπὸ τοῦ Γαργηττοῦ πατὴρ τοῦ Ἰωνος ἔπεσε μαχόμενος κατὰ τοῦ Θησεῶς καὶ τοῦ Ἰολάου ὁ Εὐρυσθεύς, ὅπου καὶ ἐνεταφιάσθη, ἀλλ' ἄνευ κεφαλῆς ἐνεταφιασθείσης ἐν Κορίνθῳ, οἱ δὲ Παλλαντίδαι ἐνεδρεύοντες κατὰ τοῦ Θησεῶς ἐξωλοθρεύθησαν ὑπ' αὐτοῦ. Ἐκ τούτου κατήγοντο: ὁ φιλόσοφος Ἐπίκουρος· ὁ κωμικὸς Μένανδρος. — μα' ἡ Παλλήνη δῆμος Ἀντιοχίδος ΜΔς τοῦ Βριλησοῦ ὁμορος τῷ Γαργηττῷ παρὰ τοὺς Βς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἐν αὐτῇ ἦν μεγαλοπρεπὴς ναὸς Ἀθηνᾶς τῆς «Παλληνίδος.» Ἐν τῇ Παλλήνῃ κατέκουν οἱ Παλλαντίδαι, καθ' ὧν ἐξεστράτευσεν ὁ Θησεύς· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἡγωνίσθησαν κατὰ τοῦ ἐκ τοῦ ἐκ Μαραθῶνος ἐπεληόντος Πεισιστράτου ἐπὶ τυραννίᾳ τῶν Ἀθηναίων. — μβ' ὁ Ἀγροῦς [ἄλλ: Ἀγροῦς] δῆμος Ἀκαμαντίδος ὕστερον Ἀτταλίδος ἢ Δημητριάδος Δς τῆς Παλλήνης. Ἐν αὐτῷ ἦν ἡρώον τοῦ ἐξ Ἀγροῦντος Λεώ, ὅστις κῆρυξ ὢν τῶν Παλλαντιδῶν προὔδωκε τῷ Θησεῖ τὸ στρατήγημα αὐτῶν, ὅστις ἐξωλόθρευσεν αὐτούς, ὡς εἴρηται, ἐνεδρεύοντας. Διὰ τὴν προδοσίαν δὲ ταύτην οἱ Παλληναῖοι

οὐδ' ἐπιγαμίαν πρὸς τοὺς Ἀγνουσίους εἶχον ἔκτοτε οὐδὲ τὸ παρ' αὐτῆς ἐπιχώριον « Ἀκούετε λεῶ » ἐκηρύσσετο. — μγ' ὁ Πίθος [ἄλλ: Πιτθός, Πιτθίς] δῆμος Κεκροπίδος μεταξὺ Παλλήνης καὶ Γαργηττοῦ παρὰ τοὺς Μντάτους πρόποδας τοῦ Βριλησοῦ. — μδ' ὁ Φηγοῦς [ἄλλ: Φηγαία, Φηγαία] εἰς δῆμος Αἰαντίδος καὶ εἴτ' Αἰγνίδος καὶ ὕστερον Ἀδριανίδος ΒΑΣ τοῦ Πίθου, κατὰ δ' ἄλλους ἦττον πιθανῶς τρεῖς δῆμοι, ὧν οἱ δύο Φηγαία καὶ Φηγαία Πανδιονίδος καὶ ὕστερον Ἀδριανίδος, καὶ τρίτος ὁ Φηγοῦς. — με' ἡ Πλώθεια [ἄλλ: Πλωθία, Πλωθεία] δῆμος Αἰγνίδος μεταξὺ Φηγοῦντος καὶ Παλλήνης. — Ἐκατέρωθεν δὲ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ Βου ἄκρου τοῦ Ὑμηττοῦ εἰς Σούνιον φερούση: — μς' ὁ Σφηττός δῆμος Ἀκαμαντίδος, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὁδὸς « ἡ Σφηττία ὁδὸς » ὑπὸ τῷ Αῶ πλευρῷ τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἐκλήθη ὑπὸ Σφηττοῦ τοῦ Τροϊζήνου. — μζ' τὰ Πρόσπαλτα δῆμος Ἀκαμαντίδος. — μη' ὁ Μυρρινοῦς δῆμος Πανδιονίδος ΒΑΣ τοῦ Σφηττοῦ. — μθ' ἡ Παιαρία [ἄλλ: Παιαριέα, Παιαριαία] δῆμος Πανδιονίδος ὑπὸ τῷ Μεγάλῳ Ὑμηττῷ, ὅστις διηρεῖτο εἰς « Παιανίαν καθύπερθεν » καὶ ὑπένερθεν. » Ἐξ αὐτοῦ κατήγετο ὁ μέγας ῥήτωρ Δημοσθένης. — ν' οἱ Φλυεῖς [ἄλλ: Φλυεία, Φλυή] δῆμος Κεκροπίδος, εἴτα Πτολεμαΐδος ΒΑΣ τῆς Παιανίας. — να' ἡ Βραυρών [ἄλλ: Βραύρων μία τῶν 12 κοινοτήτων ἐπὶ τῇ ὁδῷ πρὸς τῇ δεξιᾷ ἔχθη τοῦ Ἑρσίου. Ἐν αὐτῇ ἦν ὁ διαπρεπὴς ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος, εἰς ἣν ἦγον « τὰ Βραυρώνια ». — νβ' Ἀλαὶ Ἀραφηνίδες δῆμος Αἰγνίδος ΒΑΣ τῆς Βραυρώνος. — νγ' οἱ Φιλαῖται δῆμος Αἰγνίδος Δς τῆς Βραυρώνος. — νδ' ὁ Ἀραφὴν δῆμος Αἰγνίδος ΒΑΣ τῆς Βραυρώνος. — νε' ἡ Στειριά δῆμος Πανδιονίδος καὶ πόλις Μς τοῦ Βραυρώνος. Ἐκ τῆς Στειριᾶς κατήγετο ὁ Θρασύβουλος. — νς' ἡ Κεφαλή δῆμος Ἀκαμαντίδος Δς τῆς Στειριᾶς. — νζ' αἱ Πρασαί [ἄλλ: Πρασία, Πρασιά] ΜΔς τῆς Στειριᾶς δῆμος Πανδιονίδος. Ἐν αὐταῖς ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τῷ λιμένι, ἐξ οὗ ἀπέπλεεν ἡ εἰς Δῆλον θεωρία. — νη' ὁ Ποταμός

δῆμος Λεοντίδος Με τῶν Πρασιῶν διαιρούμενος εἰς «Ποταμὸν ὑπένερθεν» καὶ καθύπερθεν». — νθ' ἡ Ἀμφιτροπὴ ἔσως ΜΔς τοῦ Ποταμοῦ. — ξ' ἡ Βῆσα [ἄλλ: Βῆσσα] δῆμος Ἀντιοχίδος καὶ εἴτα Ἀδριανίδος ἔσως Με τῆς Ἀμφιτροπῆς. — ξα' ἡ Μαρώρεια καὶ ὁ Αὐλὼν κτλ. ἦσαν κατοικίαι τῶν ἐργατῶν δούλων τοῦ Λαυρίου καὶ καταστήματα πρὸς χώνευσιν τῶν λαυρεωτικῶν μετάλλων [«κεγχρεῶνες ἢ καθαριστήρια» κτλ.] κείμεναι περὶ τὸ Θορικὸν καὶ τὴν Λαυρεωτικὴν ἐν γένει. — ξβ' ὁ Θορικὸς [ἄλλ: Θόρικος, Θορυκός] δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος πρότερον μία τῶν 12 κοινοτήτων πρὸς τῇ θαλάσῃ ΒΔς τοῦ Σουνίου. Ἐν αὐτῷ: 1 τὸ τεῖχος κτισθὲν τῷ 409 π. Χ. 2 τὸ θέατρον· 3 στοὰ ἐμπορικὴ, ὡς ἐν Πειραιεῖ. — ξγ' τὸ Σούριον δῆμος Λεοντίδος καὶ εἴτ' Ἀτταλίδος ΒΔς τοῦ ὁμωνύμου ἀκρωτηρίου πρὸς τῇ θαλάσῃ ἐν κόλπῳ εὐρεῖ. Ἐν τούτῳ: 1 ὁ ναός, ὡς εἴρηται, Ἀθηνᾶς «τῆς Σουνιάδος» ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου· 2 τὸ Πρόπυλον ΒΔς τοῦ ναοῦ· 3 ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος ἔσως ἐπὶ λόφῳ ἐν τῷ κόλπῳ· 4 τὸ τεῖχος τὸ παλαιόν, 8 περὶ τὸ 492 π. Χ. παρέδωσαν τῷ Νικοδήμῳ καὶ ἄλλοις Αἰγινήταις κατὰ τῆς Αἰγίνης, καὶ τὸ νέον μετὰ πύργων τετραγώνου ἢ μᾶλλον ἐπιμήκους σχήματος, ὕπερ ἔσως ἦν ἐπισκευὴ τοῦ παλαιοῦ τῷ 413 π. Χ. κατεσκευάσθη τοῦτο μετὰ τὸ ἐν Σικελίᾳ τῶν Ἀθηναίων τραῦμα. Τὸ φρούριον τοῦτο οἱ ἐν τοῖς μεταλλεῖσι τοῦ Λαυρίου δούλοι μετὰ τὸν φόνον τῶν ἐποπτῶν αὐτῶν καταλαβόντες [413 π. Χ. ;] ἐδῆουν τὴν Ἀττικὴν. — ξδ' ἡ Ἀζηνία [ἄλλ: Ἀζηνιά] δῆμος Ἰπποθοωντίδος ΒΔς τοῦ Σουνίου. — ξε' ὁ Ἀνάφλυστος δῆμος Ἀντιοχίδος καὶ πόλις ὀχυρὰ πρὸς Βν τῆς Ἀζηνίᾳς μετὰ λιμένος εὐρυχώρου πρὸς Ας τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀστυπαλαίας, ἐν ᾧ ἦν ἔσως ἱερὸν Ἀφροδίτης «Κωλιάδος». — ξς' ἡ Αἰγυλία [ἄλλ: Αἰγυλία, Αἰγυλος] δῆμος Ἀντιοχίδος πρὸς Βν τοῦ Ἀναφλύστου. Περίφημα τὰ σῦκα αὐτῆς. — ζζ' αἱ Θόραι [ἄλλ: Θοραί] δῆμος Ἀντιοχίδος καὶ πόλις πρὸς Βν τῆς Αἰγυλίας. —

ξη' αἱ *Λαμπραι* [ἄλλ.: *Λάμπραι*, *Λάμπρα*, *Λαμπρά*] δῆμος Ἐρεχθίδος διαιρούμενος εἰς «*Λαμπτράς ὑπένερθεν*» ἢ *παρχίους*» κειμένας πρὸς τῇ θαλάσῃ ἵσως μεταξὺ Θορῶν καὶ Αἰγυλῆς, καὶ εἰς «*Λαμπτράς καθύπερθεν*» ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἐπὶ ὄρους πρὸς Δς τῶν Θορῶν. Ἐν ταῖς ἄνω Λαμππραῖς ἦν *μνημα* τοῦ βασιλέως Ἀθηνῶν Κραναοῦ, ὅστις ἐκβληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμφικτύονος ἀποθανὼν ἐνταῦθα ἐτάφη. — ξθ' ὁ Ἀ-*ναγυροῦς* [ἄλλ.: Ἀνάγυρος] δῆμος Ἐρεχθίδος [ἢ Αἰαντίδος;] καὶ πόλις ΒΔς τοῦ ἀκρωτηρίου Ζωστήρος παρὰ τοὺς Μς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ ὀνομασθεὶς οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ φυομένου δυσώδους φυτοῦ «*ἀναγύρου*» καλουμένου, ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία: «*Ἀναγυρον κινεῖν*». Ἡ πόλις, ὡς φαίνεται, ἦν ὠχυρωμένη, ἐν ᾗ ἦσαν: 1 *ιερόν* τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν 2 *ἄλσος* τοῦ ὁμωνύμου ἥρωος Ἀναγύρου, ὅστις ἐνομιζέτο ὡς λίαν ἐργίλος καὶ σκληρός· διὸ καὶ ἐπὶ σκληρῶν πράξεων ἦν ἡ παροιμία: «*Ἀναγυράσις δαίμων*»· 3 τὸ «*Νυμφαῖον*» ὅ ἐστι σπήλαιον ἱερὸν ταῖς Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ κείμενον ὑπὸ τῇ κορυφῇ τοῦ Μικροῦ Ὑμηττοῦ, ἐν ᾧ βωμός, ἀναθηματικά ἐπιγραφὰι εἰς Νύμφας, Πᾶνα, Ἀπόλλωνα καὶ τὰς Χάριτας, πρόστυποι τοῦ Θηραίου λατόμου Ἀρχεδάμου, ὅστις «*νυμφόληπτος*» γενόμενος ἢ «*φραδαῖσι Νυμφῶν*» ἐπόμενος μετεσκεύασε τὸ σπήλαιον εἰς ἱερὸν αὐτῶν. Ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ μέλισσαι, ὡς ἐλέγετο, τὸ στόμα τοῦ Πλάτωνος ἐπλήρωσαν μέλιτος. — ο' οἱ *Χολλεῖδαι* δῆμος Λεοντίδος ἢ κατ' ἄλλους Αἰγυλίδος ἵσως ὑπὸ τῷ Ὑμητῷ, παρ' ὃν [δῆμον] τὸ σπήλαιον. Δημότης τῶν Χολλειδῶν ἦν ὁ εἰρημένος Ἀρχεδήμος. — οα' *Ἀλαι Αἰξωρίδες* δῆμος Κεκροπίδος πρὸς Βν τοῦ Ἀναγυροῦντος πρότερον ὑπήγοντο τῷ δήμῳ Αἰξωνῆς, ὕστερον δ' ἀπετέλουν ἴδιον δῆμον. — οβ' ἡ *Αἰξωρή* δῆμος Κεκροπίδος πρὸς Δς τοῦ Ἀνύδρου Ὑμηττοῦ. Ἐν ταύτῃ: 1 *ιερά* τῆς Ἥθης καὶ Ἀλκμήνης· 2 ἡ *Ἀέσχη*, ἐν ᾗ συνεδρίαζον οἱ Αἰξωνεῖς, ἀφ' ὧν ὡς ὑβριστῶν, βλασφημῶν καὶ βανύσων παροιμιῶδες ἐγένετο

τὸ «Αἰζωνεύεσθαι.» — οἱ γὰρ ὁ Ἀλμοῦς δῆμος Λεοντίδος καὶ πόλις παρὰ τὸ ἀκρωτήριο Κωλιάδα. Ἐν αὐτῷ: *ραοὶ* Δήμητρος «Θεσμοφόρου» καὶ Κόρης, τοῦ Ἡρακλέους. Ἐκ τοῦ δήμου τούτου ἦν ὁ μέγας ἱστορικὸς Θουκυδίδης [472—396; π. X.] ὁ συγγράψας τὸν πελοπ. πόλεμον. — οὐδ' τὸ ΦΑΛΗΡΟΝ [ἄλλ.: *Φαληρόν*, *Φάληρα*, *Φάληροι*, *Φαληρεὺς*, *Φαληρεῖς*, *Φαλαρεῖς*] δῆμος Αἰαντίδος, ὕστερον δ' Ἀντιοχίδος καὶ πόλις κειμένη ΜΔς τῶν Ἀθηνῶν μετὰ λιμένος εὐρέος μὲν οὐχὶ δ' ἀσφαλοῦς. Ἐν αὐτῷ ἦσαν: 1 *ραοὶ* πρὸς τῇ θαλάσῃ Δήμητρος, Ἀθηνᾶς, «Σκιράδος», οὐ πόρρω αὐτῶν Διός, καὶ ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀθηνῶν ἐκείσε ἀγορᾷ τῆς Ἥρας· 2 *βωμοὶ* τῶν «Ἀγνώστων Θεῶν»· 3 ἡρῶα τοῦ ἥρωος Φαλήρου, Σκίρου, Ἀνδρόγεω, καὶ τῶν οἰακιστῶν τοῦ Θησεῦς Ναυσιθόου καὶ Φαίακος. — Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ Φάληρον ἦν ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν καὶ δῆλον· ἐξ αὐτοῦ ἀπέπλευσαν: ὁ Θησεὺς εἰς Κρήτην ἑβδόμος αὐτός, ὡς μέλλουσα βορὰ τοῦ Μινωταύρου, καὶ εἰς Κολχίδα μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν· ὁ Μενεσθεὺς ὁ τοῦ Πετεοῦ βασιλεὺς Ἀθηνῶν εἰς Τροίαν κτλ. Ἡρώτος δ' ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντὶ τοῦ Φαλήρου κατέστησε τὸν Πειραιᾶ ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν, ἥνως δὲ τὸ Φάληρον διὰ τείχους μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς ῥηθήσεται. — Ἐκ τοῦ Φαλήρου κατήγετο Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς [345—283 π. X.] ὁ μαθητὴς τοῦ φιλοσόφου Θεοφράστου καὶ τοῦ κωμικοῦ Μενάνδρου, ὁ ἐπὶ Κασσάνδρου κυβερνήτης τῶν Ἀθηνῶν [319—307] ὁ 360 ἀνδριάντων ἕνεκα τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ κυβερνήσεως ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξιοθεῖς. — οὐδ' ἡ ΜΟΓΝΥΧΙΑ [ἄλλ.: *Μουνηχία*, *Μουνυχίη*] πολίχνη ἀρχαιοτάτη ἐπὶ λόφου κοίλου, ὑπονόμου καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν ἀποκρήνου μετὰ λιμένος ὑπὸ τῇ ΑΜῇ τοῦ λόφου πλευρᾷ ὅστις ἦν κλειστός πολεμικὸς λιμὴν. Ἐν ταύτῃ: 1 *ραὸς* Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ Δκῇ πλευρᾷ τοῦ λόφου, θς ἦν ἄσυλον τοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας διωκομένοις, οἷον τοῖς μὴ ἀποδεχομένοις τὴν τριηραρχίαν, καί περ χειροτονηθεῖσι, τοῖς ὀφειλέταις κτλ.· 2 τὸ *θέατρον* κείμενον

αὐτόθι, ἐν ᾧ συνήρχετο ἡ ἐκκλησία τοῦ λαοῦ. — Ἐπὶ τῶν μυθικῶν χρόνων ὁ Μοῦνυχος, ἐξ οὗ καὶ ἡ πολίχνη, παρεχώρησε τὴν Μοῦνυχίαν πρὸς τοὺς ὑπὸ Θερσικῶν ἐκβληθέντας κατοίκους τοῦ Μινυείου Ὁρχομενοῦ. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἤνωσε τὴν Μοῦνυχίαν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς λεχθήσεται, διὰ τείχους. Ὁ Θρασύβουλος τὸ Μοῦνυχιον φρουρίον κατέλαβεν ὡς ὀρμητήριον κατὰ τῶν 30 τυράννων. Μετὰ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον [322 π. Χ.] οἱ Μακεδόνες ἔθηκαν φρουρὰν ἐπὶ τοῦ Μοῦνυχίου λόφου. — Φρουρὰ ἐπίσης ὑπὸ τὸν Νικάνορα ὡς φρουράρχον ἐπὶ Κασσάνδρου ἐτέθη [319; π. Χ.]. Δημήτριος δ' ὁ Ἀντιγόνου ὁ ἐπικαλούμενος Πολιορκητὴς μετὰ μακρὰν πολιορκίαν γενόμενος κύριος κατηδάρισε [304 π. Χ.] τὸ φρούριον. Ἡ Μοῦνυχία ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν χρόνων δὲν φαίνεται ὅτι ἦν δῆμός τις ἢ πόλις. — ὅς ὁ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ [ἄλλ.: *Πιραιεύς*, *Πειραεύς*, *Πειραιῶς*] δῆμος Ἰπποθωωντίδος καὶ πόλις ΜΔς τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν αὐτῷ σημειωτέα: α' ὁ ἀσφαλέστατος λιμὴν, ἐν ᾧ ἄξια λόγου: 1 τὰ *κλειθρα*, ἥτοι ἡ εἰσόδος τοῦ λιμένος, ἧς τινος σύστενον ἐγένετο τὸ στόμιον ἐν δεξιᾷ μὲν τῷ εἰσίσιντι διὰ τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ Ἀλκίμου εἰσχωρούντων κρηπιδωμάτων *χηλῶν* καλουμένων, ἐν ἀριστερᾷ δὲ διὰ τῶν ἐκ τῆς Ἡετιωνείας, διὰ δὲ τῆς ἐξ ἐκατέρων τῶν *χηλῶν* κατατεινομένης ἀλύσεως ἐκλείετο, ἐξ οὗ καὶ οἱ οὕτω σύστενοι καὶ κλειόμενοι λιμένες ἐκαλοῦντο «*λιμένες κλειστοί*» 2 ἡ ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρου τοῦ λιμένος εὖ ἐκτισμένη *προκυμαία*, ἥτις διὰ τῶν ἐξ Ἀν ἐν μέσῳ σχεδὸν τοῦ λιμένος εἰς τὴν θάλασσαν εἰσεχουσῶν *χηλῶν* διήρει αὐτὸν εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν δεξιὸν τῷ εἰσίσιντι ἥτοι τὸ Μν ἐκαλεῖτο «ὁ Κάνθαρος,» τὸ δ' ἀριστερὸν ἥτοι τὸ Βν «τὸ Ἐμπόριον.» Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς προκυμαίας τοῦ Κανθάρου ἦσαν οἱ 94 *ρεώσοικοι* τῶν πολεμικῶν τριήρων, παρ' οὓς ἦσαν τὰ *ρεώρια*, τὰ *ρεώλια* καὶ ἡ σκευοθήκη ἢ ὀπλοθήκη ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος Φίλωνος, ἅπερ ἐφύλαττον οἱ *ρεωροί*. Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Ἐμπορίου ἦσαν ὅςτοαί, ὧν ἡ μεγίστη ἐκα-

λειτο ἡ Μακρὰ στοὰ ἤτοι ἡ Ἀλφειτόπωλις, ἐν ᾗ ἐπωλοῦντο τᾶλφιτα, παρὰ τὰς Ἀλὰς πρὸς τὴν Ἡετιωνείαν ἐκτεινομένην. Ἐκεῖ ἦν καὶ τὸ «δεῖγμα», ἐν ᾧ προϋτίθεντο τὰ πρὸς πώλησιν. Ἐνταῦθα ἦσαν καὶ οἱ κερματισταὶ ἢ τραπεζίται. Ἀπωτέρω δὲ τῆς προκυμαίας ἦν «ἡ Ἴπποδάμειος ἀγορὰ» κειμένη Ἀς τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βς τῆς Ζέας, ἔργον τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἴπποδάμου τοῦ Μιλησίου· ὅς γαρ τῆς Ἀφροδίτης «Ἀφροδίσιον» καλούμενος κτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Κόνωνος πλησίον τῆς ὀπλοθήκης καὶ παρ' αὐτὸν ἕτερος Ἀφροδίτης τῆς «Ἀπάρχου» γ' δύο ἀγάλματα Διὸς καὶ Δήμου ἔργα Λεωχάρους ὀπισθεν τῆς Μακρᾶς στοᾶς· δ' Ἀς τοῦ Ἀφροδισίου τέμενος Διὸς «Σωτήρος», ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτοῦ κρατοῦν Νίκη, καὶ «Σωτήρας», ἐν ᾗ ἄγαλμα αὐτῆς κρατοῦν δόρυ. Ἐν τῷ τεμένει ἦν ἴσως καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ Λεωσθένους ὡς νικητοῦ τῶν Μακεδόνων· ε' ἐπὶ τῆς Μς χερσονήσου τοῦ Πειραιῶς «τὸ Σηράργιον», ἐν ᾧ ναὸς τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν «Μητρῶν» καλούμενος δωρικοῦ ῥυθμοῦ· σ' ΒΔς τῆς Φρεαττύος καὶ Ἀς τοῦ Κανθάρου τὸ θέατρον τοῦ Πειραιῶς· ζ' ὁ κολοσσαῖος λέων παρὰ τὸ Ἀλκιμον· η' ἐν ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸ στόμιον τοῦ λιμένος καὶ μικρὸν τι πρὸς Βν ἦν «ὁ Κωφὸς λιμὴν»· θ' αἱ Ἀλὰι συνεχόμεναι μετὰ τοῦ Ἐμπορίου πρὸς Βν αὐτοῦ· ι' ἡ νεκρόπολις πρὸς Δς τῶν Ἀλῶν ἐπὶ ἀνωφερείας καὶ Βν τοῦ Κωφοῦ λιμένος· ια' τὸ τεῖχος, ὕπερ ἀπὸ τῶν δεξιῶν τοῦ στομίου τοῦ λιμένος χηλῶν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀλκίμου ἀρχόμενον, τὴν Πειραικὴν χερσόνησον περιστέφον διὰ τοῦ στομίου τῆς Ζέας εἰς τὴν ἀντίπεραν τῆς Μουνυχίας ἐξακολουθοῦν, διὰ τοῦ στομίου τοῦ λιμένος τῆς Μουνυχίας προσεκτεινόμενον καὶ περιβάλλον τὸν λόφον αὐτῆς καθῆκε μετὰ τῶν Ἀλῶν καὶ τοῦ Ἐμπορίου εἰς τὴν ἀριστερὰν χηλὴν τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἤτοι εἰς τὴν Ἡετιωνείαν. — οζ' οἱ Θυμοιτάδαι [ἄλλ.: Θυματάδαι, Θυμοτάδαι;] δῆμος Ἰπποθαωντίδος καὶ πολίχνη πρὸς τῷ λιμένι τῶν Φωρῶν, ἐν ᾧ ἦν, ὡς ἔοικε, ναυπηγεῖον πρὸ

τῆς ἀκμῆς τοῦ Πειραιῶς. Περίφημοι δ' ἦσαν αἱ σίσυραι τῶν
 Θυμοιταδῶν. — οἱ ἢ *Ξυπετή* [ἄλλ.: *Ξυπέτη*, *Ξυπετέα*, *Ξυ-*
πεταίη, πρότερον: *Τροία*, δημος *Τρώων*] δημος Κεκροπίδος
 ἴσως πρὸς Ἀς τῶν Θυμοιταδῶν. — οἱ ἢ *Ἐχελίδα* πολίχνη
 ὑπὸ τῷ Αἰγάλεω. Αὐτοῦ δ' ἄξια μνήμης: 1 τὸ ἱπποδρόμιον·
 2 ἱερὸν τοῦ ἥρωος Ἐχέλου· 3 τὸ *Ἡράκλειον* κείμενον ἴσως
 ΒΔς αὐτοῦ ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τῷ Αἰγάλεω. — οἱ δ'
Κορυθαλλοὶ δημος Ἰπποθοωντίδος [κατ' ἄλλους Ἀτταλί-
 δος;] κείμενος ἴσως ὑπὸ τῇ ΜΑῇ πλευρᾷ τοῦ Κορυθαλλοῦ Ἀς
 τῶν Θυμοιταδῶν. Παρ' αὐτὸν ἦν ἱερὸν Κόρης « Σωτείρας » καὶ
 τὸ Νυμφαῖον. — π' αἱ *ΛΘΗΝΑΙ* ἡ ἐνδοξοτάτη πόλις τῆς Ἐλ-
 λάδος ἐφ' ᾧ καὶ « Ἑλλάδος Ἑλλάς Ἀθηναί » ἐκλήθησαν, ἔ-
 κειντο ἐν μέσῳ σχεδὸν τῆς ὑπ' ὀρέων πλὴν τοῦ Μνοῦ ἐστεμ-
 μένης πεδιάδος καὶ μετὰξὺ ἐνθεν μὲν δύο ποταμίσκων τοῦ
 Κηφισοῦ ἐκ Δν καὶ Βν καὶ τοῦ Ἰλισσοῦ ἐξ Ἀν καὶ Μς, ἐνθεν δὲ
 βουνῶν καὶ λόφων, ἥτοι τοῦ Λυκαβηττοῦ ὀρίζοντος αὐτὴν ἐξ
 Ἀν, τοῦ λόφου τῶν Νυμφῶν, τῆς Πνυκὸς καὶ τοῦ Μουσείου ἐκ
 Δν. ΤΜΗΜΑΤΑ δ' αὐτῆς: Α' ἡ ἀκρόπολις [ἄβατος ἀκρόπολις,
ἱερὸν τέμενος, πόλις] ἐπὶ λόφου πάντοθεν μὲν δυσανεπιβάτου
 καὶ ἀπροσίτου, ἐξ Ἀν δὲ καὶ Μς ὅλως ἀνεπιβάτου, 900 ποδῶν
 τὸ μῆκος ἐξ Ἀν πρὸς Δς καὶ 400 τὸ πλάτος ἐκ Βν πρὸς Μν
 καὶ 454 μέτρα τὸ ὕψος ὑπένερθεν τῆς θαλάσσης. Ἐν τῇ Ἀ-
 κροπόλει: 1 τὸ ἐπιστέφον αὐτὴν τεῖχος ἢ τὸ *φρούριον*, οὗ τὸ
 μὲν βόρειον ἐλέγετο « Πελασγικὸν » τεθεμελιωμένον ἐπὶ τῶν
 « Μακρῶν Πετρῶν » καλουμένων, τὸ δὲ Μν « Κιμώνειον » 2 τὰ
Προτύλαια πρὸς τὸ Δν, ἔργον τοῦ Ἀρχιτέκτονος Μνησικλέους
 [437 π. Χ.]: 3 ὁ ναὸς τῆς Ἀπτερου Νίκης ἐν δεξιᾷ τῷ ἀνιόν-
 τι τὰ Προτύλαια 4 « οἶκημα ἔχον γραφάς » κοινῶς νῦν Πινα-
 κοθήκη λεγόμενον, ἐν ἀριστερᾷ τῷ ἀνιόντι 5 τὸ *βάθρον* τοῦ
Ἀγρίππα πρὸς Δς τῆς Πινακοθήκης. Ἐντὸς δὲ τῆς Ἀκροπόλεως
 6 ὁ *Παρθενῶν* [« Ἐκατόμπεδος ἢ Ἐκατόμπεδον »] ἔργον [434
 π. Χ.] τοῦ Ἰκτίνου ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Φειδίου ἰδρυμένος

ἐν τῇ ὑψίστῃ κορυφῇ τοῦ λόφου. Τὸν Παρθενῶνα συναπετέλουν: τὸ περιστύλιον, ὁ πρόναος ἢ πρόδομος καὶ ὁ σηκός, ὅστις πάλιν διεχωρίζετο εἰς δύο μέρη: τὸ ἀνατολικόν, ἐν ᾧ ἵστατο τὸ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς «Παρθένου» ἔργον τοῦ Φειδίου, καὶ τὸ δυτικόν, ὅπερ ἐκαλεῖτο «Ὀπισθόδομος,» ἐν ᾧ τὸ θησαυροφυλάκιον· 7 τὸ Ἐρέχθειον [ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηνᾶς νεώς ἢ ὁ ἀρχαῖος νεώς τῆς πολιადος ἢ ὁ νεώς ὁ ἐν πόλει, ἐν ᾧ τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα λεγόμενον] κείμενον παρὰ τὸ Βν τείχος καὶ Βς τοῦ Παρθενῶνος συνιστάμενον ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ τῆς Πανδρόσου.— Β' τὸ ἄστυ, ἐν ᾧ ἦσαν: 8 ὁ Ἀρείος Πάγος ἐπὶ τοῦ πρὸς Δς τῆς ἀκροπόλεως λόφου, ἐν ᾧ συνεδρίαζεν ἡ ἀνω βουλή· 9 ἡ Πνδξ ΜΔς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν ᾗ συνεδρίαζεν ἡ ἐκκλησία τοῦ λαοῦ καὶ ὠμίλουν οἱ ῥήτορες· 10 ὁ Λόφος τῶν Νυμφῶν· 11 τὸ Ῥδεῖον Ἡρώδου τὸ ἐπὶ Ῥηγίλῃ Μς τῆς Ἀπτέρου Νίκης κτίσμα Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ· 12 τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ Μουσείου Μς τοῦ Ῥδείου· 13 τὸ θέατρον τοῦ Βάχχου πρὸς Ας τοῦ Ῥδείου· 14 τὸ μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους ΒΔς τοῦ θεάτρου τοῦ Βάχχου· 15 τὸ Ὀλυμπιεῖον παρὰ τὴν δεξιάν τοῦ Ἰλισσοῦ ὄχθην· 16 τὸ Παρθηναϊκὸν στάδιον πέραν τοῦ Ἰλισσοῦ· 17 τὸ Λύκειον παρὰ τὴν δεξιάν τοῦ Ἰλισσοῦ ὄχθην πρὸς Βν τοῦ Σταδίου· 18 τὸ Κυρρόσαργες ΒΔς τοῦ Λυκείου ὑπὸ τῇ Λυκαβηττῇ· 19 ἡ ἀψὶς τοῦ Ἀδριανοῦ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον· 20 τὸ σπῆλαιον τοῦ Πανός ὑπὸ τῇ ΒΔῃ γωνίᾳ τῆς Ἀκροπόλεως· 21 τὸ Ὁρολόγιον τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρήστου· 22 τὸ Διογέτειον γυμνάσιον πρὸς Ας τοῦ Ὁρολογίου· 23 ἡ Ἀδριανοῦ στοὰ πλησίον καὶ Βς τοῦ Ὁρολογίου· 24 ἡ Ἀττάλου στοὰ ἐγγὺς ΜΔς τῆς τοῦ Ἀδριανοῦ· 25 τὸ Θησεῖον. Μεταξὺ δὲ τῆς ἀκροπόλεως, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Θησείου καὶ τοῦ Ὁρολογίου ἔκειντο ναοί, βωμοί, στοαί, πλείστ' ὅς' ἄλλα οἰκοδομήματα καὶ ἡ ἀγορά.— Γ' Ἀῆται ἢ κῶμαι τοῦ Ἰστερου: α' ἡ Διόμεια δῆμος Λιγυΐδος ὑπὸ

τὸν *Λυκαβηπτόν*· ἑ' ὁ *Κεραμεικὸς* δῆμος Ἀκαμαντίδος διαιρούμενος εἰς ἕσω καὶ ἔξω *Κεραμεικὸν* περὶ τὸ ΒΔν τοῦ ἄστεως· γ' ὁ *Κολυττὸς* δῆμος τῆς Αἰγυλίδος ὑπὸ τὸ ΒΔν τῆς Ἀκροπόλεως· δ' ἡ *Μελίτη* δῆμος τῆς Κεκροπίδος περὶ τὸ ΜΔν· ε' ἡ *Κοίλη* δῆμος Ἰπποθοωντίδος περὶ τὸ Μουσεῖον· ς' τὸ *Κυδαθήναιον* δῆμος τῆς Πανδιονίδος περὶ τὸ ΑΜν. — Δ' τὰ *τείχη*. Τὸ ἄστυ ὑπὸ Θεμιστοκλέους ὠχυρώθη διὰ τείχους μετὰ 44 πυλῶν, αἵτινες ἦσαν: 1 τὸ *Δίπυλον* ἐν τῷ *Κεραμεικῷ*· 2 αἱ *ἱεραὶ πύλαι*, δι' ὧν ἦγεν ἡ εἰς Ἑλευσίνα ὁδός· 3 αἱ *Ἰππάδες*· 4 ἡ *Πειραικὴ*· 5 αἱ *Μελιτίδες* μετὰξὺ τοῦ λόφου τῶν *Νυμφῶν* καὶ τῆς *Πυκνός*· 6 αἱ *Ἰτῶναι* ἕως παρὰ τὸν Ἰλισσόν· 7 αἱ *Αἰγέως* ἕως παρὰ τὴν *Καλλιρρόην*· 8 αἱ *Διοχάρους* παρὰ τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον· 9 ἡ *Διόμεια* παρὰ τὸ *Κυνόσαργες*· 10 αἱ *Ἀχαρναί*, δι' ὧν ἡ εἰς Ἀχαρνὰς ἦγεν· 11 αἱ *Ἡραί*, δι' ὧν εἰς πολυάνδριόν τι ἦγεν ὁδός. — Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς διηροῦντο ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰς 4 φυλάς: *Γελέορτες* ἢ *Τελέορτες*, *Ὀπλητες*, *Αἰγικορεῖς*, *Εργαδεῖς* ἢ *Ἀργαδεῖς*· ἐκάστη δὲ φυλὴ εἰς 3 *φρατρίας*, ὧν ἐκάστη ὑποδιηρεῖτο εἰς 30 γέννη. Ἐκάστης φρατρίας προϊστατο εἷς *φρατρίαρχος*. Ἐντεῦθεν δὲ κατὰ τὴν μυθολογίαν οἱ Ἀττικοὶ ἀπετέλουν 12 κοινότητας ἀνεξαρτήτους, αἵτινες ὑπὸ Θησέως ἠνώθησαν εἰς μίαν πολιτείαν, ἧς πρωτεύουσα κατέστησαν αἱ Ἀθῆναι. Ἐπὶ δὲ Σόλωνος διηρέθησαν οἱ κάτοικοι εἰς 4 τάξεις, αἵτινες ἦσαν: οἱ *Πεντακοσιομέδιμνοι*, οἱ *ἱππεῖς*, *ζευγῖται* καὶ *θῆτες*. Ἐπὶ δὲ Κλεισθένους σύμπας ὁ λαὸς τῆς Ἀττικῆς διηρέθη εἰς 10 φυλάς, ἧτοι: *Ερεχθίδς*, *Αἰγυλίδς*, *Παρδιονίδς*, *Λεορτίς*, *Ἀχαρντίς*, *Οἰνηίδς*, *Κεκροπίς*, *Ἰπποθωορτίς*, *Αἰαρτίς*, *Ἀρτιοχίδς*. Τῷ δὲ 307 π. Χ. προσετέθησαν καὶ δύο ἔτι: ἡ *Ἀρτιγορίς* καὶ *Δημητριάς*, ὕστερον μετονομασθεῖσαι *Πτολεμαῖς* καὶ *Ἀτταλίδς*· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ προσετέθη καὶ ἡ *Ἀδριαρίς*. Ἐκάστη δὲ τῶν φυλῶν περιελάμβανεν ἀριθμὸν τινα δῆμων, ὧν γνωρίζομεν περὶ τοὺς

160. Πλὴν τῶν διαιρέσεων τούτων οἱ κάτοικοι τῆς Ἀττικῆς διηροῦντο καὶ κατὰ τὴν φυσικὴν θέσιν τῆς κατοικίας αὐτῶν εἰς 3 μέρη ἤτοι: 1 οἱ *Πεδιαῖοι* ἐκ τῆς πεδιάδος ἢ τῆς μεσογείας· 2 οἱ *Διάκριοι* ἢ *Ἐπάκριοι* ἐκ τῶν ἄκρων ἤτοι ὀρέων· 3 οἱ *Παράλιοι* ἢ *Ἀττικοί* ἐκ τῆς παραλίας ἢ ἀκτῆς. — Αἱ Ἀθηναίαν ἀνέκαθεν ἐβασιλεύοντο μέχρι τοῦ 4068 ὅτε κατηργήθη ἡ βασιλεία. Τελευταῖος δὲ βασιλεὺς ἦν ὁ Κόδρος· ἀπὸ δὲ τοῦ 4068—752 ἦσαν ἄρχοντες ισόθιοι ἐκ τοῦ γένους τοῦ Κόδρου Κοδρίδαι καλούμενοι· ἀπὸ δὲ τοῦ 752—682 ἄρχοντες ἐπὶ δέκα ἔτη· ἀπὸ δὲ τοῦ 682 καὶ ἐφεξῆς 9 ἄρχοντες ἐπὶ ἐν ἔτος, ὧν ὁ μὲν ἐκαλεῖτο ἐπώνυμος, ὁ δὲ βασιλεὺς, ὁ δὲ πολέμαρχος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐξ *θεσμοθέται*. Τὴν σειρὰν δὲ τῶν νομίμων ἐνιαυσίων ἀρχόντων διέκοψαν τύραννοί τινες οἷον: 1 ὁ *Κύλων* [612]· 2 ὁ *Πεισίστρατος* [561—528]· 3 οἱ *Πεισιστρατίδαι* *Ἰππαρχος* [514] καὶ 4 *Ἰππίας* [510]· 5 *Δημήτριος* ὁ *Φαληρεὺς* [318—308]· 6 ὁ *Λαχάρης* [299] καὶ 7 τελευταῖος ὁ *Ἀριστίων* [88]. — Ἐπὶ Κέκροπος ἡ πόλις Ἀθηνῶν ἦν μόνον ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἐπὶ Θησεῶς ἐγένετο πρωτεύουσα τῆς Ἀττικῆς καὶ ἐμεγαλύνθη, ἐπὶ δὲ τῶν Πεισιστρατιδῶν διεκοσμήθη διὰ νῶν καὶ ἄλλων οἰκοδομημάτων. Ἐπὶ δὲ Ξέρξου [480] ἐνεπρήσθη ἡ πόλις Ἀθηνῶν. Ἐπὶ Θεμιστοκλέους περιετείχισθη ἐπὶ δὲ Κίμωνος διεκοσμήθη ἐν γένει ἡ πόλις καὶ μάλιστα ἡ ἀκαδημία καὶ ἡ ἀγορὰ διὰ φυτειῶν. Ἐπὶ δὲ Περικλέους ἐλαμπρύνθη διὰ τῶν θαυμαστῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Παρθενῶνος, Προπυλαίων, Ἐρεχθείου, Ὁδείου, διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν κτλ. Τῷ δὲ 404 κατηδαφίσθησαν τὰ τείχη, ἅπερ ἀνήγειρε μὲν τῷ 393 ὁ Κόνων, κατέστρεψε δὲ τῷ 86 π. Χ. ὁ Ῥωμαῖος Σύλλας, ὅστις καὶ ἄλλας ἑλληνίδας πόλεις κατηδάφισε καὶ τὰ ἱερὰ ἐσύλησεν. — Συνετέλεσαν δ' εἰς τὴν διακόσμησιν τῆς πόλεως καὶ ξένοι: οἷον Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἔκτισε [275 π. Χ.] τὸ φερόνυμον γυμνάσιον· Ἀτταλὸς ὁ τῆς Περγᾶμου βασιλεὺς ἀνέ-

θηκε [240 π. Χ.] τέσσαρα ἀναθήματα τῆς πλαστικῆς ἐπὶ τοῦ ΜἈκοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως· Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς ἤρξατο τῆς ἀποτελειώσεως τοῦ Ὀλυμπίου, οὗ τῆς οἰκοδομῆς ἤρξαντο οἱ Πεισιστρατίδαι· Ἀριοβαρζάνης ὁ τῆς Καππαδοκίας βασιλεὺς ἐπεσκεύασε [84 π. Χ.] τὸ Ὠδεῖον τοῦ Περικλέους· ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ καὶ ὁ Ὀκτάβιος ἀνήγειραν τὴν στοὰν Ἀθηνᾶς τῆς «Ἀρχηγέτιδος»· ὁ δὲ Ἀδριανὸς διεκόσμησε τὴν πόλιν, τελειώσας καὶ τὸ Ὀλυμπεῖον· Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς ὠκοδόμησε τὸ ἐπὶ Ῥηγίλλῃ ὦδεον, τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον· ὁ Οὐαλεριανὸς [258 μ. Χ.] ἐπεσκεύασε τὰ τείχη τῆς πόλεως. Ἐκτοτε ἡ περίδοξος πόλις διὰ τῶν βαρβάρων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου κατεστράφη.

Πλὴν τῶν εἰρημένων κωμῶν τοῦ ἄστεος ἦσαν καὶ τὰ προάστεια — πα' αἱ Ἀγραι ἐπὶ τῇ δεξιᾷ τοῦ Ἰλισσοῦ ὄχθῃ περὶ τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον μέρος οὖσαι τοῦ δήμου Ἀγρυλλῆς, ὅστις ἦν τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ἐν ᾗ ἱερὰ τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ὑπῆρχον ὑπεράνω τῆς Καλλιρρόης, ἐν οἷς ἐτελοῦντα τὰ Μικρὰ μυστήρια. — πβ' ἡ Ἀγκύλη δῆμος ΜΔς τοῦ ἄστεος. — πγ' ὁ Κολωνὸς Ἰππιος δῆμος Ἀντιοχίδος καὶ Αἰγυλίδος, ἐν ᾗ ἦν ἡ περιώνυμος ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος, καὶ ἐγεννήθη ὁ τραγικὸς Σοφοκλῆς. — πδ' οἱ Κειριάδαι δῆμος Ἰπποθοωντίδος παρὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν, χωριζόμενος ἀπὸ τῆς Μελίτης μόνον διὰ τῶν τειχῶν τοῦ ἄστεος. Ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ ἦν τὸ «βάραθρον», εἰς ὃ κατεκρήμνιζον τοὺς κακούργους. — πε' οἱ Λακιάδαι δῆμος Οἰνυλίδος παρὰ τὴν «ἱερὰν ὁδόν», ἐν ᾗ ἦν ἡ «ἱερὰ συκὴ». Δυτικώτερον δὲ ἦν ἡ γέφυρα, ἐφ' ἧς ἐγίνοντο οἱ «γεφυρισμοὶ» κατὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα τελουμένην πομπὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Μυστηρίων. — πς' ἡ Ἀλωπεκὴ [ἄλλ.: Ἀλωπεκαί] δῆμος Ἀντιοχίδος Ας τοῦ Κυνοσάργους. Ἐκ τοῦ δήμου τούτου κατήγετο ὁ Σωκράτης [469 — 399] ὁ μέγιστος φιλόσοφος καὶ ἠθικολόγος, διδάσκαλος τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Πλάτωνος.

§ 26.

ΜΕΓΑΡΙΣ

ΟΡΙΑ. Ἡ Μεγαρίς ὀρίζεται Βς ὑπὸ τῆς Βοιωτίας διὰ τοῦ Κιθαιρώνος, Ας ὑπὸ τῆς Ἀττικῆς διὰ τῶν Κεράτων, Μς ὑπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, ΜΔς καὶ Δς ὑπὸ τῆς Κορινθίας, Δς καὶ ΒΑΣ ὑπὸ τῆς Ἀλκυονίδος θαλάσσης.

ΟΡΗ. α' αἱ Μναὶ *πλευραὶ τοῦ Κιθαιρώρος* πρὸς Βν. — β' τὰ Κέρατα πρὸς Ας. — γ' τὰ ΒΑΣ τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ ὑψούμενα ΟΝΕΙΑ παραλλήλως σχεδὸν πρὸς τὰ παρὰ τὰς Κεγχεῖας ὁμώνυμα ὄρη. — δ' ἡ Γεράρεια [ἄλλ: *Γεραρεῖα* ἰων: *Γεραρία*] συναπτομένη πρὸς Δς μετὰ τῶν Ὀνείων καὶ καθήκουσα ἀπὸ τῆς Ἀλκυονίδος μέχρι τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Γερανείας ἦν ναὸς Διὸς «Ἀφρεσίου.» — ε' αἱ Σκιρωνίδες πέτραι ΜΔς τῆς Γερανείας κατὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου ἐκτεινόμεναι. Ἐκ χώρου τινὸς «Χελώνης» καλουμένου ὃ ἐκεῖ που ἐγγὺς διατρίβων ληστής Σκίρων κατεκρήμνιζε τοὺς ὁδίτας εἰς τὴν θάλασσαν. — ς' Μολουρίς [ἄλλ: *Μολούριον*] πρὸς Ας τῶν Σκιρωνίδων βράχος, ἐξ οὗ ἡ Ἰνὼ ἀπεπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν.

ΛΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' αἱ ΟΛΜΙΑΙ ἐν τῇ Ἀλκυονίδι θαλάσῃ. — β' τὸ Ἡραῖον ΜΔς τῶν Ὀλμιῶν ἀποτελοῦν τὸ ΒΔκώτατον ἄκρον τοῦ κόλπου τοῦ Λεχαίου ἀντικρὺ τῆς Σικυωνος.

ΠΟΛΕΙΣ. α' ἡ Νῆσα [ἄλλ: Ἰσος;] ὑπὸ τῷ Κιθαιρῶνι ἐπὶ τῶν ὀρίων ἴσως Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος. — β' τὰ Αἰγρόσθενα [ἄλλ: *Αἰγίσθενα*, *Αἰγροσθένεια*] ἐπὶ τῇ ἐκ Κρεύσιος εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀγούσῃ ὑπὸ τῷ Δακῷ ἄκρῳ τοῦ Κιθαιρώρος, πόλις εὐλίμενος καὶ ὀχυρά, ἐν ᾗ ἄξια σημειώσεως: 1 τὸ τεῖχος τὸ περιβάλλον τὴν πόλιν ἐκ τετραγώνων λίθων· 2 τὸ ἱερὸν τοῦ Μελάμπροδος «Μελαμπόδειον» καλούμενον, ἐν ᾧ ἐφυλάσσοντο τὰ ψηφίσματα τῆς ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ. Ἐν τῷ ναῷ δ' ἐπὶ κίον

νος ἦν ἄνθρωπος ἐγγεγλυμμένος. — γ' αἱ Πηγαὶ (ἄλλ: *Παραὶ* δωρ:] ἐπὶ τῇ Ἀλκυονίδι θαλάσῃ μετὰ λιμένος Μς τῶν Αἰγιοσθένων καὶ ΒΑΣ τῶν Ὀλυμίων. Ἐν ταύτῃ: 1 *ναὸς* τῆς Ἀρτέμιδος Σωτείρας, ἐν ᾧ ἄγαλμα χαλκοῦν ἡρώων «Αἰγιαλείων» καλούμενον, ἐν ᾧ ἦν ἐντεθαμμένος ὁ τοῦ Ἀδράστου υἱὸς Αἰγιαλεὺς ὁ πεσὼν ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ τῶν Ἐπιγόνων παρὰ τὸν Γλίσσαντα τῆς Βοιωτίας. Ὁ λιμὴν τῶν Πηγῶν ἦν εὐρύχωρος καὶ ἐπικαιρος πρὸς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Πελοποννήσου, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν πελοπον. πόλεμον ἐξ αὐτοῦ πολυλάνκας ὡς ὀρμητηρίου ἀπέπλεον. — δ' ὁ Τριπόδισκος [ἄλλ: *Τριπόδισκοι*, *Τριποδίσκη*, *Τριποδίσκιον*, *Τρίποδες*] κώμη ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν Πηγῶν εἰς Μέγαρα ἀγούσῃ παρὰ τοὺς Ἀς πρόποδας τῆς Γερανείας. Ἐν αὐτῇ ἦν πανάρχαιος *ναὸς* τοῦ Ἀπόλλωνος. Πλησίον δ' αὐτῆς ἐδείκνυον κορυφαὶ βράχων μετὰ τρυπῶν, ἃς δῆθεν οἱ βάρβαροι τοῦ Μαρδονίου περιπλανηθέντες ἐποιοῦν ἀκοντίζοντες τοὺς λίθους ὡς ἀνθρώπους ὑπολαμβάνοντες. — ε' τὰ ΜΕΓΑΡΑ ἐπὶ τῇ ἐξ Ἐλευσίνος καὶ ἐκ Τριποδίσκου εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀγούσῃ οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης ὑπὸ δύο λόφοις ὕψυμένοις ἡρέμα ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξαπλουμένου πεδίου. Ἐν ταύτῃ: 1 τὸ τεῖχος, ὕπερ περιέβαλλεν αὐτήν, ἐκ λίθων πολυγώνων 2 αἱ δύο ἀκροπόλεις ἐπὶ τῶν δύο λόφων συναπτόμεναι μετὰ τοῦ τείχους, ὧν ἡ μὲν Ἀκὴ «Καρία» ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Δακὴ «Ἀλκιάθους». Καὶ ἐν μὲν τῇ Καρίᾳ ἦσαν τρεῖς *ναοὶ* Διονύσου Νυκτιλίου, Ἀφροδίτης Ἐπιστροφίας, Διὸς Κονίου, ἀγάλματα Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγείας ἔργον Βρυάξιδος, πρὸς δὲ τούτοις 3 *μαρτεῖον* Νυκτός. Ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ 4 τέσσαρες *ναοὶ*, ὧν ὁ μὲν Ἀθηναῖς μετ' ἀγάλματος ἐπιχρύσου, ὁ δ' Ἀθηναῖς Νίκης, ὁ τρίτος Ἀθηναῖς Αἰαντίδος καὶ ὁ τέταρτος τοῦ Ἀπόλλωνος μετὰ τριῶν ξοάνων. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἀκροπόλεων 5 ὑπὸ τῇ Καρίᾳ τὸ Ὀλυμπιεῖον *ναὸς* λαμπρός, ἐν ᾧ χρυσελεφάντινον ἄγαλμα ἔργον τοῦ Θεοκόσμου μαθητοῦ τοῦ Φειδίου 6 πλησίον τοῦ Ὀλυμπιείου *ναὸς* Ἀρτέμιδος Σω-

τείρας, ἐν ᾧ ἀγάλματα τῶν 12 θεῶν ἔργον τοῦ Πραξιτέλους* 7 πλησίον τοῦ Ὀλυμπίου ἦν προσέτι ἡ ἀγορὰ θεάς ἀξία* 8 τὸ γυμνάσιον πλησίον τῶν Νυμφάδων πυλῶν, ἐν ᾧ ἱερὸν τῆς Εἰλειθυίας* 9 Μνώτερον αὐτοῦ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐκ τῶν Νυμφάδων πυλῶν ἀγούσῃ ἰδῶ νὰὸς Ἀπόλλωνος Προστατηρίου, ἐν ᾧ ἀγάλματα Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος καὶ Λητοῦς ἔργα τοῦ Πραξιτέλους* 10 τὸ βουλευτήριον πρὸς Ἀς τῆς ἀγορᾶς. Πλὴν δὲ τούτων καὶ πολλὰ ἄλλα ἱερὰ ἦσαν ἐν Μεγάρῳ. — Ἐκ Μεγάρων κατήγοντο: ὁ φιλόσοφος Στίλπων, ὁ κωμικὸς Σουσαρίων, ὁ διάσημος ἀθλητὴς Ἡρόδικος, ὁ παλαιστής Ἡρόδωρος. — ς' ἡ Νίσαια ἢ Νισαία ἐπίνειον τῶν Μεγάρων, μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ μακρῶν τειχῶν, ἐν ᾗ μνημονευτέα: 1 ἡ ἀκρόπολις αὐτῆς* 2 ναὸς Διὸς καὶ Ἀθήνης καὶ Ἑρμοῦ. — ζ' τὸ Πείραιον ΜΑΣ τῶν Ὀλμίων πρὸς τῇ θαλάσῃ τοῦ Λεχαιοῦ. — η' ἡ Κρομμύων [ἄλλ: Κρεμμύων] Δς τῶν Σκιρωνίδων ἐπὶ τῇ θαλάσῃ ἀντικρὺ τῶν Κεγχρεῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΕΛΛΑΣ

§ 27.

ΑΡΓΟΛΙΣ

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἀργολίς ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, Μς ὑπὸ τοῦ Ἀργολικοῦ, Δς ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας Βς ὑπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ ΒΔς ὑπὸ τῆς Ἀχαΐας.

ΟΡΗ. Ἐν τῇ Κορινθίᾳ — α' τὰ ὄρη παρὰ τὸν Ἰσθμὸν. — β' ὁ Ἀρχοκόρινθος πρὸς Δς τῶν Ὀνείων. — γ' ὁ Ἀπέσας ἐν τῇ Κλεωναίων χώρᾳ. — δ' τὸ Τρικάρανον ἐν τῇ Φλιασίᾳ.

— 'Εν τῇ 'Επιδαυρίᾳ ε' τὸ *Τιτθειον*. — ς' τὸ *Κορυθαῖον*.
 — 'Εν τῇ κυρίως 'Αργείᾳ ζ' τὸ 'Αραχναῖον ἐπὶ τῶν μεθο-
 ρίων τῆς 'Αργείας καὶ 'Επιδαυρίας. — η' ἡ *Εὐβοία* πρὸς Βν
 τοῦ 'Αργους, ὅφ' ὃ αἱ Μυκῆναι. — θ' ἡ *Ἀκραία* πρὸς Ας τῆς
 Εὐβοίας. — ι' ἡ ΚΟΝΤΟΠΟΡΙΑ πρὸς Βν τῶν Μυκηνῶν. — ια' ἡ
Λυκώρη παρὰ τὸ 'Αργος. — ιβ' τὸ *Λύρκειον* [ἄλλ: *Κοκκύ-
 ριον*] ἐπὶ τῶν ὁρίων 'Αρκαδίας καὶ Φλιασίας — ιγ' τὸ 'Αρ-
 τεμισίον πρὸς Μν τοῦ Λυρκείου παρὰ τὴν 'Αρκαδίαν. — ιδ'
 τὸ *Κρεῖον* πρὸς Μν τοῦ 'Αρτεμισίου παρὰ τὴν 'Αρκαδίαν. --
 ιε' τὸ *Χάον* ΜΔς τοῦ 'Αργους. — ις' ὁ *Πορτίειος* πρὸς Μν
 τοῦ Χάου καὶ Ας τοῦ Κρείου.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. 'Εν τῇ Κορινθίᾳ — α' ἡ *Χερσόνησος* παρὰ τὰς
 Κεγχρεάς. — β' τὸ *ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΝ*. — 'Εν τῇ 'Επιδαυρίᾳ γ'
 τὸ *Σπείραιον* ἐπὶ τῶν ὁρίων Κορινθίας καὶ 'Επιδαυρίας. —
 'Εν τῇ Τροιζηνίᾳ δ' τὸ *Σκύλλαϊον* [ἄλλ: *Σκυλλαῖον*, *Σκύ-
 λαιον*] — ε' τὰ *Βουκέφαλα* ἀντικρὺ τῆς 'Υδραίας νήσου. —
 'Εν τῇ 'Ερμιονίδι ς' ὁ *Βούπορθμος* τὸ Μνώτατον τῆς 'Αργο-
 λίδος.

ΚΟΛΠΟΙ. 'Εν τῇ Κορινθίᾳ — α' ὁ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΣ. — β' ὁ
 τῶν *Κεγχρεῶν*. — 'Εν τῇ 'Ερμιονίδι γ' ὁ τῆς *Ερμιόνης*. —
 'Εν τῇ 'Αργολίδι δ' ὁ ΑΡΓΟΛΙΚΟΣ.

ΠΟΤΑΜΟΙ. 'Εν τῇ Κορινθίᾳ — α' ἡ *Νεμέα* μεταξὺ Σικυω-
 νίας καὶ Κορινθίας ἐκδιδοὺς εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον Ας
 τῆς Κορίνθου. — β' Ἀνώνυμός τις πρὸς Ας τῆς Κορίνθου ἐκ-
 βάλλων εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον πρὸς Ας τοῦ Λεχαίου. — 'Εν
 τῇ Τροιζηνίᾳ γ' ὁ *Υλλικός* [ἄλλ: πρότερος: *Ταῦρος*]. — δ' ὁ
Χρυσορρόας. — 'Εν τῇ κυρίως 'Αργολίδι ε' ὁ ΙΝΑΧΟΣ ἐκπη-
 γάζων ἐκ τοῦ Λυρκείου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν 'Αργολικὸν κόλ-
 πον παρὰ τὸ 'Αργος. Παραποτάμια δ' αὐτοῦ 1 ὁ *Κηφισός*
 παρὰ τὸ Λύρκειον 2 ὁ *Χάραδρος* παρὰ τὸ 'Αργος. — ς' ὁ
Ἀστερίων πηγάζων ἐκ τῆς Εὐβοίας. — ζ' ὁ *Φρεῖος* ἐκβάλλ-
 ων παρὰ τὸν 'Ιναχον. Παραποτάμιον δ' αὐτοῦ ὁ *Ερασῖνος*.

— η' ὁ *Χείμαρρος* ἐκβάλλων πρὸς Μν τοῦ Ἄργους. — θ' ὁ *Πορτῆρος* πηγάζων ἐκ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Ἀργολικὸν κόλπον παρὰ τὴν Λέρναν, οὗ παραποτάμιον ἡ *Λέρρα*. — Ἐν τῇ Σικυωνίᾳ ι' ὁ Ἀσωπὸς πηγάζων ἐκ τῶν Βν πλευρῶν τοῦ Λυρκείου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον πρὸς Ἀς τῆς Σικυῶνος. — ια' ὁ Ἑλισσῶν ἐκβάλλων εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον πρὸς Ἀς τῆς Σικυῶνος. — ιγ' ὁ Σύθας ἐκβάλλων Ἀς τοῦ Ἑλισσῶνος. — ιδ' ὁ Σελλήεις ἐκδιδούς Ἀς τοῦ Σύθα. — Ἐν τῇ Κυνουρίᾳ ιε' ὁ Τάρος ἐκβάλλων πρὸς Βν τῆς Θυρέας.

ΑΙΜΕΝΕΣ. Ἐν τῇ Σικυωνίᾳ — α' ὁ τῆς Σικυῶνος — Ἐν τῇ Κορινθίᾳ β' ὁ τοῦ Λεχαίου. — γ' ὁ τῶν Κεγχρεῶν. — δ' ὁ Σχοιροῦς πρὸς Βν τῶν Κεγχρεῶν παρὰ τὸν Ἴσθμόν. — ε' ὁ Πείραιος. — Ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ ς' ὁ τῆς Ἐπιδαύρου. — Ἐν τῇ Τροιζηνίᾳ ζ' ὁ ΠΩΓΩΝ. — Ἐν τῇ Ἑρμιονίδι η' ὁ τῆς Ἑρμιόνης. — Ἐν τῇ Ἀργολίδι θ' ὁ τῆς Ναυπλίας. — Ἐν τῇ Κυνουρίᾳ ι' ὁ τῆς Θυρέας.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ. Τῆς Ἀργολίδος α' ἡ ΣΙΚΥΩΝΙΑ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρὰ τὴν Ἀχαΐαν. — β' ἡ ΚΟΡΙΝΘΙΑ παρὰ τὸν Ἴσθμόν. — γ' ἡ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ. — δ' ἡ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ αὐτοῦ κόλπου. — ε' ἡ ΕΡΜΙΟΝΙΣ ἐν τῷ Μῶ ἄκρῳ τῆς Ἀργολίδος καὶ ἐν τῷ Ἀργολικῷ κόλπῳ. — ς' ἡ κυρίως ΑΡΓΟΛΙΣ ἢ ΑΡΓΕΙΑ ἐν μέσῳ σχεδὸν τῶν ἄλλων καὶ πρὸς Ἀς τῆς Ἀρκαδίας, ἧ ὅμορος εἶνε. — ζ' ἡ ΦΑΙΑΣΙΑ παρὰ τὴν Σικυωνίαν καὶ Ἀρκαδίαν. — η' ἡ τῶν ΚΛΕΩΝΑΙΩΝ χώρα ἐν μέσῳ Κορινθίας, Σικυωνίας, Φλιασίας καὶ Ἀργείας. — θ' ἡ ΚΥΝΟΥΡΙΑ ἐν τῷ Ἀργολικῷ κόλπῳ ὁμορῶσα τῇ τε Ἀρκαδίᾳ καὶ τῇ Λακωνίᾳ.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' ἐν τῇ Σικυωνίᾳ. — α' ἡ ΣΙΚΥΩΝ [ἄλλ: *Αἰγιάλεια*, *Αἰγιάλη*, *Αἰγιάλεις*, *Μηκώρη*, *Τελχινία*, ὕστερ: *Δημητριάς* κοιν: *Σεκυῶν*] πρωτεύουσα τῆς Σικυῶνος κειμένη μεταξὺ δύο ποταμῶν τοῦ Ἀσωποῦ καὶ τοῦ Ἑλισσῶνος παρὰ τὴν θάλασ-

σαν ἀντικρὺ τοῦ Ἡραίου ἀκρωτηρίου τῆς Μεγαρίδος. Ἐν ταύτῃ: 1 τὸ τεῖχος ἐκ μεγάλων τετραγώνων· 2 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ ἱερὰ τῆς Τύχης «Ἀκραίας» καὶ τῶν Διοσκούρων· 3 τὸ θέατρον ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν, οὗ μέρος τῶν καθισμάτων καὶ ἡ ἐρχήστρα ἦσαν ἐκ φυσικῶν βράχων κατεσκευασμένα· 4 τὸ στάδιον ΒΔ τοῦ θεάτρου· 5 ραὸς τοῦ Διονύσου καὶ τῶν Βακχίδων· 6 ραὸς Ἀρτέμιδος Λιμναίας· 7 ἡ ἀγορά, παρ' ἣν ἦσαν: ραὸς τῆς Πειθοῦς, ἡ οἰκία τοῦ τυράννου Κλέωνος, ἥτις ὕστερον ἐγένετο τέμενος τοῖς αὐτοκράτορσι τῶν Ῥωμαίων καὶ τὸ βουλευτήριον, τὸ γυμνάσιον τῶν παιδῶν, ἐν ᾧ ραὸς τοῦ Ἡρακλέους καὶ ἀγαλμα· 8 ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ· 9 οὐ πόρρω αὐτοῦ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης· 10 τὸ γυμνάσιον τῶν ἐρῆβων κτίσμα τοῦ Κλεινίου πατρὸς τοῦ Ἀράτου· 11 ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾧ καὶ τάφος τοῦ Ἐπωπέως· 12 παρ' αὐτὸ ραὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ἕτερος τῆς Ἥρας, Ἀπόλλωνος τοῦ «Καρνείου», Ἥρας τῆς «Προδρομίας», Δῆμητρος τῆς «Ἐπωπίδος». — Πρὸς Δε τῆς πόλεως ἦν ὁ «Λιμὴν», παρ' ὃν ἦν ραὸς τοῦ Ποσειδῶνος. — Ἡ Σικυὼν ἐκτίσθη κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ τοῦ Αἰγιαλέως. ἤκμασαν δ' ἐπὶ τῶν τυράννων Ὁρθαγοριδῶν [670 — 570] ἐν αὐτῇ τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ τέχναι, ἐφ' ᾧ καὶ ἐγένετο πόλις πλουσία καὶ πολυάνθρωπος. Ἀλλ' οὐχ ἦττον καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν κατάλυσιν τῆς τυραννίας τῶν Ὁρθαγοριδῶν ἤκμαζεν ἐν αὐτῇ ἡ ἀγαλματοποιία, χαλκευτική, ζωγραφική, ἡ ἐμπορία καὶ ἡ ἐλαιοφυτεία. Διηροῦντο δ' οἱ κάτοικοι εἰς 4 φυλάς, ὧν 3 δωρικαί, αἵτινες ἦσαν: 1 ἡ τῶν Ὑλλέων· 2 ἡ τῶν Λυμάων καὶ 3 ἡ τῶν Παμφύλων, καὶ 4 ἡ τῶν ἀρχαίων Ἰώνων, ἥτοι ἡ τῶν Αἰγιαλέων. Ἐκ τούτων δ' ἐπὶ τοῦ περιδόξου Κλεισθένους αἱ μὲν δωρικαὶ μετωνομάσθησαν: Ὑᾶται, Ὁρεᾶται καὶ Χοιρεᾶται, ἡ δὲ ἰωνική, ἐξ ἧς ἦν καὶ ὁ Κλεισθένης, Ἀρχέλαοι. Πλὴν τούτων ἦν καὶ 5 ἴσως τάξις ἡ τῶν κορυνηφόρων [ἐκ τῶν κορυνῶν] ἢ κατωραχοφόρων [ἐκ τῶν ἐριούχων

ἐπενδυτῶν] καὶ 6 ἡ τῶν δούλων. Ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἐχορήγησεν ἡ Σικυωνία 12 πλοῖα· ἐπὶ δὲ τοῦ πελοπ. πολέμου ὑπῆκουσε τοῖς Σπαρτιάταις καὶ τῆς κατ' Ἀθηναίων Σικελικῆς ἐκστρατείας μετέσχε. Τῷ 323 ἐπὶ τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου ἐπανεστήσαν καὶ οἱ Σικυῶνιοι κατὰ τῶν Μακεδόνων. Ὑπὸ Πτολεμαίου καὶ εἶτα ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ [203 π. Χ.] κυριευθεῖσα, ὅτε καὶ Δημητριάς μετωνομάσθη, ἡλευθερώθη [251 π. Χ.] ὑπὸ τοῦ Ἀράτου. Ἐπὶ δὲ Ῥωμαίων παρήκμασε καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κορίνθου ἀπλῶς μνημονεύεται ὡς πόλις τις. — *Β'* ἡ *Τιτάνη* ΜΔς τῆς Σικυῶνος παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Ἀσωποῦ ἔχθην. Ἐν αὐτῇ ἦσαν: τέμενος πανάρχαιον τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν ᾧ ναὸς περίπτερος μετὰ εὐρυχώρου περιβόλου, παρ' ὅν οἰκήματα χάριν τῶν ἀσθενῶν. Ἐν τῷ ναῷ ἦσαν εἰκόνες τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ὑγείας, ἀγάλματα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Εὐήμερίωνος· ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἐτρέφοντο ἱεροὶ ὄφεις· 2 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τῆς Ἀκτῆς πλευρᾶς τοῦ λόφου, ἐν ᾧ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς· 3 βωμὸς τῶν Ἀνέμων ὑπὸ τῷ λόφῳ, ἐν ᾧ ἐν νυκτὶ κατ' ἔτος προσήγετο θυσία. — *Γ'* ἡ *Ἐφυρα* παρὰ τὸν Σελλήεντα ποταμόν. — *Δ'* αἱ *Πλαταιαὶ* πατρὶς τοῦ ποιητοῦ Μνασάλκου. — *Ε'* ἡ *Βουβία* [ἄλλ.: *Φουβία*], ἣν εἶλεν ὁ Ἐπαμεινώνδας. Ἐν Σικυῶνι ἦσαν καὶ φρούρια, οἷον ἡ *Θυαμία* ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Φλιασίας, ἡ *Φοιβία*, *Ἐπεικία* καὶ *Γοροῦσα* ἴσως ἐπὶ τῶν ὀρίων τῶν Κλεωναίων καὶ Κορινθίων.

Β' τῆς Φλιασίας. — *Γ'* ὁ καὶ ἡ ΦΛΙΟΥΣ κειμένη παρὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Ἀσωποῦ ἔχθην ἐπὶ λόφῳ τοῦ Τρικαράνου ὄρους. Ἐν αὐτῇ μνημονευτέα: 1 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τῆς τοῦ λόφου κορυφῆς, ἐν ᾗ ἦσαν: ναὸς τῆς Γανυμήδους, ἥτοι τῆς Ἥθης· 2 ἱερὸν τῆς Δήμητρος, ἐν ᾧ ναὸς αὐτῆς καὶ τῆς Περσεφόνης· 3 τὸ τεῖχος τὸ τὴν κάτω πόλιν περιβάλλον, ἐν ᾗ ἦσαν: 4 ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ· 5 ἱερὸν τῆς Δήμητρος· 6 ναὸς τοῦ Διονύσου ἀρχαιότατος· 7 ἡ ἀγορά· 8 ὁ ὄμφαλος δῆθεν τῆς Πελοποννήσου κείμενος μεταξὺ τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Διονύ-

σου. — ζ' αἱ Κε.λεαὶ ΜΑΣ καὶ οὐ πόρρω τῆς Φλιοῦντος κόμη, ἐν ᾗ ἦσαν: 1 *ναὸς* τῆς Δήμητρος «ἀνάκτορον» καλούμενος· 2 οἱ *τάφοι* τοῦ Ἄραντος, ἐξ οὗ ἡ Ἄραντία, καὶ τοῦ Δυσαύλου. — κ' ἡ Ἀραιθυρέα [ἄλλ: Ἀραντία] πόλις ἀρχαιοτέρα τοῦ Φλιοῦντος ἴσως πρὸς Δς αὐτοῦ κειμένη, ἐξ ἧς συνωκίσθη, ὡς φαίνεται, ὁ Φλιοῦς. — Ἐν τῇ Φλιασίᾳ ἦσαν δύο ἔτι ἱερά: 1 *ναὸς* τῆς Δήμητρος ὑπὸ τῷ Τρικαράνῳ· 2 τὸ *Διοσκούρειον* ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

Γ' τῆς Κλεωναίων χώρας. — θ' αἱ ΚΛΕΩΝΑΙ ΜΑΣ τοῦ ὄρους Ἀπέσαντος πόλις ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ ἐν κοιλάδι ὑπὸ λόφῳ, ἐν ᾗ μνημονευτέα: 1 ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου ἀκρόπο.λις· 2 τὸ τεῖχος· 3 *ναὸς* Ἀθηνᾶς, ἧς τὸ ἄγαλμα ἔργον ἦν τοῦ Διποίνου καὶ Σκύλλιδος μαθητῶν κατὰ τὴν μυθολογίαν τοῦ Δαιδάλου· 4 *μνημα* τοῦ Εὐρύτου καὶ Κτεάτου τοξευθέντων ὑφ' Ἡρακλέους. — ι' ἡ Βέμβινα [ἄλλ: ὁ Βέμβιρος] κόμη ΒΔς τῶν Κλεωνῶν. — ια' ἡ NEMEA [ἄλλ: Νεμέη ἰων: Νεμείη, Νέμεια] πολίχνη κειμένη ἐπὶ τῇ ἐκ Κλεωνῶν διὰ τοῦ Τρητοῦ εἰς Ἄργος ἀγούσῃ. — Ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Νεμέας, ἐν ᾗ ἐτελοῦντο τὰ Νέμεα, ἦσαν: 1 τὸ ἵπποδρόμιον· 2 τὸ στάδιον· 3 τὸ θέατρον ἰδίως χάριν τῶν μουσικῶν ἀγώνων· 4 τὸ *μνημεῖον* τοῦ Ὀφέλτου μετὰ περιδύλου, ἐν ᾧ βωμοί· 5 *τόμβος* τοῦ Λυκούργου πατρὸς τοῦ Ὀφέλτου· 6 ἡ Ἀθρόσσεια κρήνη· 7 *ναὸς* τοῦ Διός· 8 πάντα ταῦτα περιείχοντο ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Διός, ἐν ᾧ καὶ ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες εἰς τὸν Δία. — Παρὰ τὴν Νεμέαν ἐν σπηλαίῳ ἀμφιδύμῳ ἐπὶ τοῦ Τρητοῦ ὄρους διέτριβεν ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους φονευθεὶς καταστρεπτικὸς λέων ὁ «Νεμεαῖος» ἐκ τῆς Νεμέας καὶ «Βεμβινήτης» ἐκ τῆς πλησίον πόλεως Βεμβίνης καλούμενος.

Δ' τῆς Κορινθίας. — ιβ' ἡ ΚΟΡΙΝΘΟΣ ὑπὸ τῷ ὄρει Ἀκροκορίνθῳ πρωτεύουσα τῆς Κορινθίας. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ στερεὸν ὑψηλὸν τεῖχος, ὃ περιέβαλλε τὴν πόλιν, ἐπιμήκους σχήματος καθῆκον ἀπὸ τοῦ Ἀκροκορίνθου, οὗ μέρος καὶ περιελάμβανε,

διὰ δύο σκελῶν μέχρι τῆς θαλάσσης, συνάπτον οὕτω τὴν πόλιν μετὰ τοῦ Λεχαίου τοῦ ἐπινείου αὐτῆς· εἶχε δὲ τὸ τεῖχος πύλας, ὧν ἡ ΑΜὴ ἐκαλεῖτο *Τερεατική*, ἡ ΒΔὴ *Σικωνία* καὶ ἡ Βς *Λεχαία*· 2 *κρήναι* πολλάι, ἡ *Γλαύκη*, ἡ *Λέγνα* καὶ ἄλλαι ἀνώνυμοι· 3 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ ἦσαν πλεῖστοι *ραοί*, οἷον τῆς Τύχης, Πάντων τῶν θεῶν, Ἑρμοῦ, Ὀκταβίας ἀδελφῆς τοῦ Ὀκταβίου, καὶ ἀγάλματα Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας, Διονύσου, Ἀπόλλωνος Κλαρίου, Ἀφροδίτης, Διὸς Ὑπαίθρου καὶ Χθονίου, Ἀθηνᾶς κτλ· 4 *λουτρά*, ὧν ἐπισημότατον ἦν τὸ ὑπὸ Εὐρυκλέους· 5 τὸ ῥόδειον [θέατρον], παρ' ὃ ἦν *ραὸς* Ἀθηνᾶς τῆς «Χαλινίτιδος». — Ἐκτὸς δὲ τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ εἰς Κεγχρεᾶς ἀγορῇ ἦσαν: 6 ἡ *νεκρόπολις*, ἐν ᾗ καὶ ὁ τάφος Διογένους τοῦ Σινωπέως, καὶ οὐ πόρρω αὐτῆς τὸ περιώνυμον *Κράνειον*, ὅπερ ἦν ἄλλος, ἐν ᾧ τέμενος Βελλεροφόντου, *ραὸς* Ἀφροδίτης Μελανίδος, καὶ τάφος τῆς ἐταίρας Λαίδας. Ἐπὶ δὲ τῇ εἰς Σικυῶνα ἀγορῇ: 7 *ραὸς* πυρίκαυστος τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ τοῦ Διός· 8 ἡ *ἀκρόπολις* ἐπὶ τοῦ Ἀκροκορίνθου ἔχουσα τεῖχος ἐνιαχοῦ πελασγικόν, ἐν ᾗ *ραὸς* τῆς Ἀφροδίτης, παρ' ὅν ἡ περιώνυμος πηγὴ *Πειρήνη* καὶ ἄλλαι πηγαὶ διαυγεστάτου ψυχροῦ ὕδατος. — Ἡ Κόρινθος κειμένη ἐν ἐπικαίρῳ πρὸς ἐμπορείαν τοποθεσία φαίνεται ἀκμάσασα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ὁ Ὅμηρος καλεῖ αὐτὴν «ἀρνεῖόν.» Τὸ κατ' ἀρχὰς αὕτη ἐβασιλεύετο· εἴτα δὲ ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα ἔσχεν. Ἐπὶ δὲ τῶν τυράννων Κυψελιδῶν ἐλαμπρύνθη, οἵτινες ἦσαν: 1 ὁ Κύψελος [657 — 627]· 2 Περίανδρος [627 — 686]· 3 Ψαμμήτιχος [586 — 584]· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν τυράννων κατέπεσεν. Τῷ δ' 146 ἐπυροπολήθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου Ῥωμαίου Μωμμίου καὶ ἡρμώθη· συνωκίσθη δὲ καὶ ἐλαμπρύνθη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος καὶ τοῦ Ὀκταβίου. Ἀλλὰ τῷ 261 μ. Χ. ἐληλατήθη ὑπὸ βαρβάρων Ἑρουλῶν, τῷ 395 ὑπὸ τῶν Γόθων ἡγουμένου τοῦ Ἀλαρίχου καὶ εἴτα ὑπ' ἄλλων. — γ' τὸ *Λέχαιον* ἐπίνειον τῆς Κορίνθου συνδεόμενον, ὡς εἴρηται, μετ' αὐτῆς διὰ σκελῶν,

κείμενον πρὸς Βν τῆς Κορίνθου παρὰ τὴν ΜΔν πλευρὰν τοῦ Ἴσθμοῦ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ. — Ἐν τῷ Λεχαίῳ ἦσαν: 1 ὁ *Λιμὴρ* ἐμπορικός τε καὶ πολεμικός· 2 *ιερόν* τῆς Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ καὶ *ἐστιατόριον*· 3 *ναὸς* τοῦ Ποσειδῶνος, ἐν ᾧ ἄγαλμα χαλκοῦν· 4 τὰ *βασίλεια* τοῦ Περιάνδρου, ἐν οἷς οἱ ἑπτὰ σοφοί, ὡς λέγεται, συνελθόντες συνεζήτησαν περὶ τοῦ: τίς ἡ ἀρίστη τῶν διοικήσεων, ἐφ' ᾧ καὶ ἕκαστος αὐτῶν εἶπε σοφόν τι, ἐξ ὧν ὁ Βίας τάδε: «*Ἐν ᾗ ὁ νόμος ἐπέχει τόπον τυράννου εἴτ' οὐκ βασιλέως.*» — Παρὰ τὸ Λέχαιον ὁ Ἐπαμεινώνδας ἐπιστρέφων οἶκαδε ἐκ Πελοποννήσου μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς Μεσσήνης προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίου στρατηγοῦ Ἰφικράτους, ὃν ὅμως ὁ Ἐπαμεινώνδας κατατροπώσας μενος κατεδίωξε μέχρις Ἀθηνῶν. — ἰδ' αἱ *Κεγχρεαὶ* [ἄλλ: *Κεγχρεά, Κεγχρεαί*] ὁ ἕτερος τῆς Κορίνθου λιμὴν καὶ ναύσταθμος κείμενος πρὸς Ας τῆς Κορίνθου ἐν τῇ ΜΑκῇ πλευρᾷ τοῦ Ἴσθμοῦ ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ. Ἐν Κεγχρεαῖς ἦσαν: 1 ὁ *Λιμὴρ* εὐρύτερος τοῦ ἐν τῷ Λεχαίῳ καὶ ἀσφαλέστερος, οὗ ἐν μὲν τῷ Βφ ἄκρῳ ἦν *ναὸς* Ἀφροδίτης, ἐν τῷ Μνῷ ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ἰσιδος, ἐπὶ δὲ τῆς χηλῆς τοῦ τείχους χαλκοῦς ἀνδριάς τοῦ Ποσειδῶνος. Πλησίον Μς τῶν Κεγχρεῶν ἦσαν τὰ *Λουτρά* τῆς Ἑλένης. Ἐπὶ δὲ τῇ ἐκ Κεγχρεῶν εἰς τὸν Ἴσθμὸν ἀγούσῃ *ναὸς* τῆς Ἀρτέμιδος. — Ἐπὶ δὲ τοῦ *ΙΣΘΜΟΥ* ἐτελοῦντο τὰ *Ἰσθμια* εἰς τὸν Ποσειδῶνα ἐν χώρῳ Ας τῆς Κορίνθου καὶ Βς τῶν Κεγχρεῶν ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον πλευρᾷς τοῦ Ἴσθμοῦ. Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἐπὶ ὄροπεδίου κειμένου ἦσαν: 1 *ναὸς* τοῦ Ποσειδῶνος δωρικοῦ ρυθμοῦ, οὗ τὰ ἀκρωτήρια ἦσαν χαλκοῖ *Τρίτωνες*· ἐν τῷ προνάῳ ἴσταντο *χαλκοῖ* ἀνδριάντες καὶ ἐν τῷ ἀδύτῳ *σύμπλεγμα* ἐκ χρυσοῦ, ἐλέφαντος καὶ χαλκοῦ, παριστῶν τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπὶ τεθρίππου, παρ' ὃν *Τρίτωνες* καὶ ὁ *Παλαίμων* ἐπὶ *Δελφίνος*· 2 ἐν ἀριστερᾷ τοῦ ναοῦ *ιερόν* τοῦ Παλαίμονος· 3 πολλὰ ἄλλα *ιερά*, οἷον *ναὸς* τοῦ Ἥλιου, τῆς Δήμητρος καὶ

Κόρης, τοῦ Διονύσου κτλ. βωμοί, ἡρῶα, γυμνάσιον τῶν ἀθλητῶν, ἀνδριάτεες Ἰσθμιονικῶν, ἄλσος πιτύων κτλ. ἅπερ πάντα ταῦτα περιεῖχεν 4 ὁ ἰσχυρὸς περιόλος. Ἐκτὸς δὲ τοῦ περιόλου ἦσαν: 3 Δς αὐτοῦ τὸ θέατρον· 6 Μς τὸ στάδιον. — ιε' ὁ Σχοινοῦς λιμὴν πρὸς Βν τοῦ χώρου τῶν Ἰσθμίων, ἀφ' οὗ ἤρχετο ἡ δίολος ἀπὸ τῆς θαλάσσης τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς τοῦ Σαρωνικοῦ, δι' ἧς βάρη καὶ μικρὰ πλοῖα διελλκύνοντο. — ις' ἡ Σιδοῦς Ας τοῦ Σχοινοῦντος καὶ Δς τοῦ Κρομμυῶνος. Ἐν τῇ Σιδοῦντι ἐγίνοντο καλὰ ἐρυθρὰ μῆλα. — ιζ' ἡ Σολύγεια Μς τῶν Κεγχρεῶν ἐπὶ λόφου ὑπὸ τῷ Σολυγείῳ ὄρει. Περὶ τὴν Σολύγειαν οἱ Δωριεῖς στρατοπεδεύσαντες ἐπολέμουν τοὺς ἐν Κορίνθῳ Αἰολεῖς, τῷ δὲ 424 οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τὸν Νικίαν ἔτρεψαν τοὺς Κορινθίους. — ιη' ἡ Τενέα Μς τῆς Κορίνθου κόμης, ἐν ἣ ἦν ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. Οἱ κάτοικοι ἐλέγοντο Τρῶες. Ἐν αὐτῇ ἀνετράφη κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ Οἰδίπους ὑπὸ τοῦ Πολύβου.

Ε' τῆς Ἐπιδαυρίας — ιθ' ἡ ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ [ἄλλ.: Ἐπίταυρος, Ἐπίκαρος, πρότερ: Αἴμουρα, Μελισσία] πόλις [οὐχὶ ἡ Λιμνὴ Ἐπίδαυρος] πρωτεύουσα τῆς Ἐπιδαυρίας κειμένη ἐπὶ τῇ θαλάσῃ πρὸς Ας τοῦ Τιτθείου ὄρους ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ἀντικρὺ τῶν Μεθάνων περιεχομένη ὑπ' ὄρεων ἔχουσα λιμένα δίοστομον σχηματιζόμενον ἐκ τῆς μικρᾶς χερσονήσου, ἐφ' ἧς ἡ πόλις. Ἐν αὐτῇ σημειωτέα: 1 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ἣ ξόανον Ἀθηνᾶς τῆς Κισσαίας· 2 ναὸς τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης· 3 ἄλσος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἠπιόνης· 4 ναὸς τῆς Ἥρας ἐπὶ τῆς Βς ἄκρας τοῦ λιμένος· 5 τὸ τεῖχος τῆς πόλεως. — ΜΔς δὲ τῆς πόλεως μεταξὺ τῶν ὄρεων Τιτθείου καὶ Κυνορτίου ἐν χαριεστάτῃ κοιλάδι ἦν τὸ περιώνυμον ἱερὸν ἄλσος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν ᾧ ἄξια μνείας: 1 τὰ οἰκήματα, ἐν οἷς ἐνοσηλεύοντο οἱ ἀσθενοῦντες ἀπεκδεχόμενοι τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ Ἀσκληπιοῦ ἴασιν· 2 τὰ οἰκήματα τῶν θεραπόντων τοῦ ἱεροῦ.

3 ὁ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ μετὰ περιβόλου, ἐν ᾧ στοαὶ χάριν τῶν ἀσθενούντων καὶ ἄλλα οἰκήματα καὶ ἱερὰ οἰκοδομήματα· 4 πλούσια ἀναθήματα. — Ἡ Ἐπίδαυρος ὡς τόπος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐγένετο ἐπίσημος καὶ πλούσια, δι' ὃ καὶ πολλοὶ τὰ πλούτη αὐτῆς ἐπωφθαλμίων. — κ' ἡ Ἀἴσσα ΒΔς τοῦ ἱεροῦ ἄλσους κώμη ὑπὸ τῷ Ἀραχναίῳ. Ἐν αὐτῇ ἦν ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾧ ξόανον αὐτῆς.

ΣΤ' τῆς Τροιζηνίας. — κα' ἡ ΤΡΟΙΖΗΝ [ἄλλ: Ποσειδωνιάς, Σαρωρία, Ἀφροδισιάς, Ἀπολλωνιάς, Ἀρθαρίας] πόλις πρωτεύουσα τῆς Τροιζηνίας κειμένη Δς τῆς νήσου Καλαυρίας καὶ ΜΔς τοῦ λιμένος αὐτῆς Πώγωνος ἐν πεδίῳ ὑπὸ πετρῶδει λόφῳ παρὰ ῥύακα. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ τεῖχος τῆς πόλεως· 2 ἱερὸς περιβολος, ἐν ᾧ ναὸς τοῦ Ἱπολύτου, ἕτερος τοῦ Ἀπόλλωνος Ἐπιβατηρίου· 3 τὸ στάδιον Ας τοῦ περιβόλου· 4 ὑπεράνω αὐτοῦ ναὸς Ἀφροδίτης Κατασκοπίας, παρ' ὅν ὁ τάφος τῆς Φαίδρας καὶ τοῦ Ἱπολύτου· 5 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ ναὸς Ἀθηνᾶς Σθηνιάδος, ἕτερος τοῦ Πανὸς Λυτηρίου· 6 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ ναὸς Ἀρτέμιδος Σωτείρας, ἐν ᾧ βωμοὶ θεῶν ὑποχθονίων. Ὅπισθεν δὲ τοῦ ναοῦ μνημεῖον Πιτθέως· 7 οὐ πόρρω τῆς ἀγορᾶς ναὸς Μουσῶν «Μουσεῖον» καλούμενος· 8 τὸ θέατρον, παρ' ὃ ναὸς Ἀρτέμιδος Λυκαίας. — Συμφαίεσθαι δι' ἡ πόλις, ὡς ἐμυθολογεῖτο, ὑπὸ τοῦ Πιτθέως τοῦ Πέλοπος ἐκ τῆς Ὑπερείας καὶ Ἀνθείας, Ἰωνικῶν ἴσως πόλεων· εἶτα δ' οἱ Δωριεῖς κατέλαβον καὶ ταύτην, μεθ' ὃ οἱ Ἀχαιοὶ μετ' Ἀργείων ἀπώκισαν ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ τὴν Ἀλικαρνασσόν. Μνημονεύεται δ' ἐν αὐτῇ βουλῇ, στρατηγὸς τῆς πόλεως, ἀρχίατρος κτλ. — Ἡ Τροιζήν εἶχε λιμένα τὸν Πώγωνα, ἐν ᾧ πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας συνηθροίσθησαν τὰ πλοῖα τῶν Ἑλλήνων. — κβ' ἡ Κελενδερικ [ἄλλ: Κελενδερικς, Κελενδρίκς] πολίχνη πρὸς Βν ἴσως τοῦ Πώγωνος. — κγ' ἡ Ψίφα κώμη τις πρὸς Ας τῆς Καλενδερίδος, ἐξ ἧς καὶ ἡ πλησίον θάλασσα ἐκλήθη «ἡ Ψιφαία θάλασσα.» — κδ' ὁ Σάρων κώμη πρὸς Βν

τῆς Τροιζήνης παρὰ τὴν θάλασσαν, ἐξ ἧς ἐκλήθη ὁ Σαρωνικὸς κόλπος. Ἐν αὐτῇ ἦν ναὸς Ἀρτέμιδος Σαρωνίας, εἰς ἣν οἱ Τροιζήνιοι ἐτέλουν ἑορτὴν τὰ Σαρῶνια. — κς' ἡ Ὑπέρεια παρὰ τὴν Τροιζήνα καταστραφεῖσα ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις. — κς' ἡ Ἀρθεια ὁμοίως. — κζ' τὰ Μεθᾶρα [ἄλλ.: Μεθῶρη, Μεθήρη] πόλις κειμένη ἐν τῇ Δακτῇ παραλίᾳ τῆς ὁμωνύμου χερσονήσου, συναπτομένης τῇ ξηρᾷ διὰ στενωπάτου ἰσθμοῦ, ἐπὶ λόφου. Ἐν τοῖς Μεθάνοις: 1 ὁ μικρὸς Λιμὴν· 2 τὸ τεῖχος ἀπὸ τοῦ λόφου καθῆκον μέχρι τῆς θαλάσσης· 3 ναὸς Ἰσιδος· 4 ἡ ἀγορά, ἐν ἣ ἄγαλμα Ἑρμοῦ καὶ Ἡρακλέους. — Ἐπὶ τῆς Βεῖ ἄκρας τῆς χερσονήσου παρὰ τὴν θάλασσαν θερμὴ πηγὴ ἀναβλύσασα τὸ πρῶτον ἐπὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ [273 — 240 π. Χ.] καὶ ἑτέρα θερμὴ πηγὴ ἐπὶ τῇ Ἀκῇ τῆς χερσονήσου παραλίᾳ ἀντικρὺ τῶν Μεθάνων. — κη' αἱ Ἠῶνες κόμη παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Βουκέφαλα. Οἱ Μυκηναῖοι ἐπὶ τινὰ χρόνον καταστρέψαντες τὴν κόμην μετεχειρίζοντο τὸν μικρὸν αὐτῆς λιμένα ὡς ναύσταθμον.

Ζ' τῆς Ἑρμιονίδος — κθ' ἡ ΕΡΜΙΟΝΗ [ἄλλ.: Ἑρμιόνα δωρ.: Ἑρμιῶν, Λακέρεια (;)] κειμένη ἀντικρὺ ΒΔς τῆς νήσου Ὑδραίας μεταξὺ δύο κολπίσκων ὑπὸ ὄρος τὸν Πρῶνα καὶ ἐκτεινομένη μέχρι μικροτάτης τινὸς χερσονήσου ἢ μάλλον γλώσσης γῆς εἰσεχούσης εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐν ταύτῃ: 1 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ Πρωνός, ἐφ' οὗ καὶ ἱερὸν τῆς Δήμητρος Χθονίας· 2 ναοὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης δύο Ἀθηνᾶς, ἕτερος τοῦ Ποσειδῶνος, τῶν Χαρίτων, Σεράπιδος, Ἰσιδος· 3 τὸ θέατρον· 4 περίβολος, ἐν ᾧ ἐτελοῦντο μυστικαὶ τελεταὶ Δήμητρος· 5 ἐν τῷ ὑπὸ τὸν Πρῶνα μέρος τῆς πόλεως ναὸς Ἀφροδίτης, ἕτερος Ἀφροδίτης, δύο Δήμητρος, Ἀρτέμιδος, τρεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος κτλ. 6 δύο χοῖραι. — Ἐπὶ δὲ τῇ εἰς Τροιζήνα ἀγούσῃ ἡ πέτρα Θησέως καὶ παρ' αὐτὴν ναὸς Ἀπόλλωνος Πλατανιστίου καὶ τόπος *Εἰλεοί*, ἐν ᾧ ναὸς Δήμητρος καὶ Κόρης. — λ' ἡ Ἀλίχη κόμη ΜΔς τῆς Ἑρμιονίδος ἐν ἀριστερᾷ τῷ εἰς Μάσητα ὁδεύοντι ἐπὶ

τῇ θαλάσῃ παρὰ τὸ Βούπορθμον ἀκρωτήριον. — λα' ἡ Μάση ἐπίνειον τῶν Ἑρμιονέων ΜΔς τῆς Ἀλίκης ἀντικρὺ τῆς Τιπαρήνου ἐπὶ χερσονήσου. Ἐν τῇ Μάσητι ἦν ναὸς Εἰλειθυίας. — λβ' τὸ Φιλαρόριον κώμη κειμένη ἴσως ΒΔς τῆς Ἑρμιόνης ἐν κόλπῳ. — λγ' οἱ Βολεοὶ κώμη κειμένη ἴσως ΒΑΣ τοῦ Φιλανορίου. — λδ' οἱ Δίδυμοι παρὰ τὰς Δς ὑπωρείας τοῦ ὀμωνύμου ὄρους, ἐν οἷς ναὸς Ἀπόλλωνος, Ποσειδῶνος, Δήμητρος καὶ ἀγάλματα αὐτῶν ὄρθα.

Η' τῆς κυρίως Ἀργολίδος ἢ Ἀργείας — λε' αἱ ΜΥΚΗΝΑΙ πόλις περικλεεστάτη καὶ ἀρχαιοτάτη κειμένη μεταξὺ τῆς Κοντοπορίας καὶ τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τῇ ἐκ Κλεωνῶν καὶ Νεμέας διὰ τοῦ Τρητοῦ εἰς Ἀργος ἀγούσῃ παρὰ τὸ στόμιον κοιλάδος ὑπεράνω πεδιάδος. Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀκρόπολις, ἥς τὸ ἐπὶ τοῦ λόφου κυκλώπειον τεῖχος ἦν ἐκ πολυγώνων λίθων τῆς παναρχαιοτάτης ἐποχῆς, ἀνωμάλου σχήματος τὰ μὲν πρὸς Δς στενωτέρα, τὰ δὲ πρὸς Δς εὐρυτέρα· 2 αἱ πύλαι, ὧν ἡ ΒΔκὴ ἦν ἡ τῶν λεόντων· 3 οἱ πλουσιώτατοι θησαυροὶ οἱ ἐν τοῖς τάφοις ἴσως τῶν Ἀτρειδῶν καὶ νῦν εὕρισκόμενοι· 4 τὸ τεῖχος τὸ περιβάλλον τὴν κάτω πόλιν καθήκον ἐκ Βν πρὸς Μν· 5 οἱ τάφοι τῶν ὑπὸ τοῦ Αἰγίσθου φονευθέντων: Κασσάνδρας, Τηλεδάμου Πέλοπος νηπίων αὐτῆς, τοῦ Ἀγαμέμνονος, τοῦ ἡνίοχου αὐτοῦ Εὐρυμέδοντος· ἐκτὸς δὲ τοῦ τείχους οἱ τάφοι τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας· 6 ἡ κρήνη Περσεΐα. Τῷ δὲ ὀδεύοντι ἀπὸ Μυκηνῶν εἰς Ἀργος ἦσαν: 7 τὸ ἡραῖον ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ παρὰ τὸν Ἀστερίωνα ποταμὸν ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς πεδιάδος Προσύμνης· 8 ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῆς ὁδοῦ ἡρώον τοῦ Περσέως· 9 οὐ πόρρω δ' ἐν δεξιᾷ τάφος τοῦ Θυέστου· 10 σμικρὸν τι προσωτέρω ἐν ἀριστερᾷ ναὸς Δήμητρος Μυσίας, ἐν ᾧ ἕτερος ναὸς ἐκ πλίνθου ὀπτῆς περιέχων ξόανα Δήμητρος, Περσεφόνης Πλούτωνος· καὶ ταῦτα μὲν μέχρι τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου. — Αἱ Μυκῆναι ἦσαν ἡ πρωτεύουσα καὶ ἡ περιφανεστάτη ἔδρα τῶν Ἀτρειδῶν βασιλέων Ἀγαμέμνονος,

Ὀρέστου καὶ τοῦ τελευταίου τῶν Ἀχαιῶν βασιλέως Τισαμενοῦ. Ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Δωριέων (1104; π. X.) περιῆλθεν εἰς τὸν Δωριέα Τήμενον. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν οἱ Μυκηναῖοι μετέσχον ἐν Θερμοπύλαις τῆς τῶν Σπαρτιατῶν δόξης ὑπὸ τὸν Λεωνίδα, Ἀργεῖοι, Κλεωναῖοι καὶ Τεγεᾶται ἐλόντες κατέσκαψαν [477; π. X.] τὰς Μυκήνας ἐκ φθόνου, οἱ δὲ Μυκηναῖοι ἄλλοι μὲν ἀπῆλθον εἰς Κλεωνάς, ἄλλοι εἰς Κερύνειαν τῆς Ἀχαΐας καὶ ἕτεροι πρὸς Ἀλέξανδρον τῆς Μακεδονίας. Ἐκτοτε οὐδέποτε ἀνέστησαν αἱ Μυκῆναι, ἐπὶ δὲ Στράβωνος ἦσαν ἐρημοὶ κατοίκων, ἐπὶ δὲ Παυσανίου ἐρείπια μόνον. — λς' τὸ Ἀργος [τὸ Πελοποννήσιον, Ἀχαϊκόν, Φωρωνικόν ἄστυ, πρὸς διάκρισιν τοῦ ἐν Ἀμφιλοχίᾳ «Ἀμφιλοχικοῦ», τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ «Πελασγικοῦ», τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ «Ὀρεστικοῦ» κτλ.] πόλις ἀρχαιοτάτη μεταξὺ τῶν ποταμίσκων χειμάρρων τοῦ Χαράδρου καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου ἐκ Βν καὶ Ἀν καὶ ἐτέρου, τοῦ Φρίξου ἴσως παρὰ ταῖς ἀρχαίαις, ΜΔς παρὰ τοὺς ΒΑΣ πρόποδας τοῦ βουνοῦ Λυκῶνης. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ περιβάλλον τὴν πόλιν τεῖχος· 2 ἡ ἀκρόπολις Λάρισα καλουμένη ἐπὶ τῆς Λυκῶνης· 3 τὸ θέατρον· 4 ἡ ἀγορά· 5 πλῆθος ναῶν, οἷον ἐν τῇ κάτω πόλει τοῦ Λυκίου Ἀπόλλωνος, Διὸς Νεμείου, Τύχης, Διὸς Σωτῆρος, Ἀφροδίτης, Ἀητοῦς, Ἥρας Ἀνθείας, Δήμητρος Πελασγίδος, Ποσειδῶνος, Εἰλειθυίας, Ἐκάτης, Διονύσου, Ἀμφιαράου, Βάτωνος, Διονύσου Κρησίου, ἕτερος Ἀφροδίτης κτλ. Ἐπὶ τῆς Λαρίσης: ναὸς Ἥρας Ἀκραίας, ἕτερος τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον Ἀθηναῶς Ὀξυδερκοῦς, Λαρισαίου Διός, Ἀθηναῶς κτλ.· 6 τὸ στάδιον ἐπὶ τῆς Λαρίσης· 7 πλείστα μνημεῖα καὶ τάφοι· 8 ἀγάλματα πάμπλειστα· 9 πολλὰ ἱερὰ καὶ ναοὶ ἔκειντο καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ Ἀργους εἰς Κόρινθον, Τίρυνθον, Τέγεαν, Μαντίνειαν καὶ Μυκήνας ἀγουσῶν ὁδῶν. — Τὸ Ἀργός ἦν πόλις ἰσχυρὰ καὶ πολυάνθρωπος ἀρχαιοτάτη, ἥς κάτοικοι μνημονεύονται οἱ Κυνουριεῖς. Ἐπὶ Ἰνάχου καὶ τῶν διαδόχων φαίνονται ἰδίως ἐν ταῖς πεδιάσιν ἰσχύοντες οἱ Πελασγοί. Ἐπ' αὐ-

τῶν ἀφίκετο ὁ Δαναὸς ἐκ Χέμμεως τῆς Αἰγύπτου, οὗ οἱ διάδοχοι Περσεῖδαι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν Ἡρακλεῖδαι ἐξεώσθησαν ὑπὸ τῶν Πελοπιδῶν, ὧν ὁ μὲν Διομήδης ἤρξατο τοῦ Ἀργους, ὁ δ' Ἀγαμέμνων τῶν Μυκηνῶν. Οἱ δὲ Πελοπιδαι ὑπετάγησαν ἐπὶ Τισαμενοῦ τοῦ ἐγγόνου τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῖς Δωριεῦσιν. Τῷ δ' 750 ἐγένετο ἰσχυρότατος τύραννος τοῦ Ἀργους ὁ Φεῖδων· μετὰ δὲ τὴν πτώσιν αὐτοῦ παρήκμασε τὸ Ἀργος καὶ τῆς Κυνουρίας ἀπεστερήθη. Ὑπὸ δὲ Κλειμένους τοῦ Σπάρτης βασιλέως δεῖνὰ ἔπαθε (508 π. Χ.). Ἐκτοτε τὸ Ἀργος οὐδέποτε ἀνέλαβε. Μετέσχε τῆς Ἀχαικῆς συμμαχίας, ἐπὶ δὲ Ῥωμαίων παρήκμασεν ὀλοτελῶς. — λζ' ἡ ΤΙΡΙΓΝΗ πρὸς τῇ θαλάσῃ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀργους εἰς Ναυπλίαν ἀγούσῃ. Πόλις ἀρχαιοτάτη, ἥς περίφημα τὰ *Πελοποννησιακά τεῖχη*, ἅτινα *Κυκλώπεια καὶ Οὐράνια τεῖχη* ἐκαλοῦντο, ἐφ' ᾧ καὶ παρ' Ὀμήρῳ καλεῖται *τειχιόεσσα*. — Κατὰ τὴν μάχην τῶν Πλαταιῶν συνεπολέμησαν Τίρυνθοι καὶ Μυκηναῖοι 400 ὁπλίται. Ὑστερον δὲ οἱ Ἀργεῖοι κατηδάφισαν τὴν Τίρυνθα, καὶ τῶν κατοίκων ἄλλοι μὲν εἰς Ἀργος, ἄλλοι δ' εἰς Ἐπίδαυρον κατέφυγον. — λη' ἡ ΝΑΥΠΛΙΑ πόλις ἀρχαία ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου Μς τῆς Τίρυνθος, οὔσα *ναύσταθμος* τοῦ Ἀργους. Ἐπὶ Παυσανίου ἦν ἔρημος. — λθ' ἡ Ἀσίρῃ Μς τῆς Ναυπλίας πόλις ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ, ἐν ᾗ ἦν ναὸς Ἀπόλλωνος Πυθαέως. — Εἰς δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀργείων Ἐρατοῦ, μεθ' οὗ οἱ Ἀσινᾶοι ἀπόκησαν εἰς Μεσσηνίαν, ἐν ᾗ ἔκτισαν ἄλλην πόλιν Ἀσίνην καὶ ταύτην ὀνομάσαντες. — μ' ἡ Μιδέα [ἄλλ: *Μίδεια*, *Περσέως πόλις*] πόλισμα κείμενον πρὸς Ἀς τοῦ Ἀργους καὶ Βς τῆς Τίρυνθος. Αὕτη ἦν ἡ πρωτεύουσα καὶ ἔδρα τοῦ βασιλέως Ἡλεκτρίονος θνητοῦ πάππου τοῦ Ἡρακλέους καὶ μητρὸς τῆς Ἀλκμήνης. Ἐπὶ Παυσανίου καὶ αὕτη ἔρημος. — μα' ἡ *Πρόσυμνα* πόλις πρὸς Βν τοῦ Ἀργους καὶ ΒΔς τῆς Μιδείας, ἐν ᾗ ναὸς τῆς Ἥρας. Ἐπὶ Παυσανίου καὶ

αὕτη ἔρημος. — μβ' τὸ *Τημενέιον* πόλισμα ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου Μς τοῦ Ἀργους. Ἐν τῷ Τημενίῳ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Δωριέων ἐστρατοπέδευεν ὁ Τήμενος, ἐξ οὗ καὶ ὠνομάσθη τὸ πόλισμα, ὅτε ἐπολέμει πρὸς τὸν Τισαμενὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀρέστου. — μγ' ὁ *Σάμινθος* πόλισμα μετ' ἰσχυροῦ φρουρίου ἐπὶ τῇ ἀριστερᾷ τοῦ Ἰνάχου ὄχθῃ, ὅπερ ἐδήλωσε τῷ 446 π. Χ. ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Ἄγις. — μδ' ἡ *Λύρκεια* [ἄλλ.: *Λύρκειον*, *Λειρκήιον*, πρότερον: *Λύγκεια*] ΒΔς τοῦ Σαμίνθου ἐπὶ τῇ αὐτῇ τοῦ Ἰνάχου ὄχθῃ. Οἱ Λύρκειοι ἐτέλουν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνταῦθα τοῦ Λυγκέως σωτηρίας ἐορτὴν τοὺς «Πυρσούς.» — με' αἱ Ὀρρεαὶ [ἄλλ.: Ὀρρεαί] παρὰ τοὺς ΒΔς πρόποδας τοῦ Λυρκείου ὄρους καὶ Βς τῆς Λυρκείας παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Φλιασίας. — Οἱ Ἀργεῖοι κατέσκαψαν [446 π. Χ.] ταύτην· ἀλλ' ἀνεκτίσθη· τῷ δὲ 352 μετὰ τῶν Μεγαλοπολιτῶν ἠγωνίσθη κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν. Ὑστερον δὲ μετώκησαν οἱ Ὀρνεᾶται εἰς τὸ Ἀργος. — μς' ἡ *Οἰνὴ* ἐπὶ τῇ ἐξ Ἀργους εἰς Μαντίνειαν κώμῃ παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Χαράδρου ὄχθῃ, παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ἀρτεμισίου, ἐφ' οὗ ἦν ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος. — Παρ' αὐτὴν ἐτροπώσαντό ποτε οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Ἀθηναίων τοὺς Λακεδαιμονίους. — μζ' αἱ *Κεγχρεαὶ* πόλισμα μεταξὺ τοῦ Ἐρασίνου καὶ τοῦ Χειμάρρου ΜΔς τοῦ Ἀργους παρὰ τὴν ἐξ Ἀργους εἰς Τέγεαν ἀγούσῃ. Ἐν Κεγχρεαῖς ἦν πολυάνδριον τῶν τοὺς Λακεδαιμονίους τρεψάντων Ἀργείων. — μη' ἡ *Λέρνα* ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου Μς τοῦ Ἀργους. Παρ' αὐτήν: 1 ἡ ἐμώνυμος λίμνη, ἐν ἣ ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε τὴν ἐπτακέφαλον Ὕδραν, ἐξ αὐτῆς «Λερναίαν» κληθεῖσαν· 2 πηγὴ τοῦ Ἀμφιαράου· 3 ἄλλος πλάττων, ἐν ᾧ *ναὸς καὶ ἀγάλματα* Δήμητρος, Διονύσου, Ἀφροδίτης κτλ. — μθ' αἱ Ὑσιαί [ἄλλ.: Ὑσῖαι κτλ.] ἐπὶ τῇ ἐκ Λέρνης εἰς Τέγεαν ἀγούσῃ παρὰ τοὺς Ας πρόποδας τοῦ Ἀρκαικοῦ ὄρους Παρθενίου. — Παρ' αὐτὰς ἐνίκησαν οἱ Ἀργεῖοι

ποτε τοὺς Λακεδαιμονίους· τῷ δὲ 446 ὁ Ἅγις εἶλεν αὐτὰς καὶ τοὺς Ὑσιάτας ἐξηνδραπόδισεν. — ν' ἡ Ἑλαιοὺς πόλις οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης πρὸς Μν τῆς Λέρνης. Παρ' αὐτὴν ἦσαν τόποι ἐπὶ τῇ ἀκτῇ: 1 Ἀπόδαθμοι, εἰς ὃν τὸ πρῶτον ἀπέβη ὁ Δαναὸς μετὰ τῶν θυγατέρων καταπλεύσας ἐκ Χέμμεως τῆς Αἰγύπτου· 2 τὸ Γενέσιον ἢ Γενέθλιον πρὸς τῇ θαλάσῃ παρὰ τοὺς Ἀποβάθμους, ἐν ᾧ ἐγεννήθη κατὰ τὴν μυθολογίαν ὁ Θησεύς.

Θ' τῆς Κυνουρίας. — να' ἡ ΘΥΡΕΑ [ἄλλ: *Θυρεᾶ*, *Θυρῇ*, *Θυραιαί*] ἐν τῷ *Θυρεάτῃ* κόλπῳ πόλις ὀχυρά. — Τῷ 524 ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Κλεομένου βασιλέως τῆς Σπάρτης. Ἐπὶ δὲ Φιλίππου ἀπεδόθη τοῖς Ἀργείοις. — νβ' ἡ Νηρις πόλισμα ΒΔς τῆς Θυρέας. — νγ' ἡ Ἀρθήρη [ἄλλ: *Ἀρθήρη*, *Ἀθήρη*, *Ἀρθάρα*] κώμη ΜΔς τῆς Θυρέας παρὰ τὰ ὄρια τῆς Λακωνικῆς. — νδ' ἡ Εὔα [ἄλλ: *Εὔα* *Εὐέα*] κώμη ΜΔς τῆς Ἀνθηνης παρὰ τὰ ὄρια τῆς Λακωνίας, ἐν ᾗ *ἱερὸν* τοῦ Ἀσκληπιάδου ἥρωος Πολεμοκράτους, εἰς ὃ οἱ κάμνοντες ἐφοίτων ἐπὶ θεραπείᾳ.

§. 28

ΑΧΑΪΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἀχαΐα ἡ Βτάτη χώρα τῆς Πελοποννήσου ὀρίζεται Ας ὑπὸ τῆς Σικυῶνος, Βς καὶ ΒΔς ὑπὸ τοῦ ἔσω Κορινθιακοῦ κόλπου, ΒΔς καὶ Δς ὑπὸ τοῦ ἔξω Κορινθιακοῦ κόλπου, ΜΔς ὑπὸ τῆς Ἡλίδος καὶ Μς ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας.

ΟΡΗ. α' τὸ ΠΑΝΑΧΪΑΚΟΝ τὸ κυρίως ὄρος τῆς Ἀχαΐας ὑψούμενον μεταξὺ Πατρῶν καὶ Αἰγίου. — β' αἱ Βαι πλευραὶ τῆς ΚΤΑΛΗΝΗΣ κειμένης μεταξὺ Ἀχαΐας καὶ Ἀρκαδίας πρὸς Βν τῆς Στυμφάλου. — γ' αἱ Βαι τῶν *Χελυδορέων* ΒΔς τῆς Κυλλήνης ἐπίσης μεταξὺ Ἀρκαδίας καὶ Ἀχαΐας. — δ' αἱ ΒΔαὶ τῆς Κράθιδος. — ε' αἱ Βαι τῆς Κηρυναίας. — ς' αἱ

Βαι τοῦ Ἐρυμάρθου. — ζ' αἱ ΒΑαι τῆς Σκόλλιδος. — η' ὁ Ἄραξος, ἐξ οὗ τὸ δμῶνυμον ἀκρωτήριον ἐκλήθη.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' τὸ ΔΡΕΠΑΝΟΝ τὸ Βτατον τῆς Πελοποννήσου ἀντικρὺ τῆς Ναυπάκτου. — β' τὸ ΡΙΟΝ ΜΔς τοῦ Δρεπάνου καὶ πρὸς Βν τῶν Πατρῶν. — γ' ὁ ΔΡΑΞΟΣ τὸ μέγιστον τῆς Ἀχαΐας πρὸς Δς τοῦ Ῥίου ἀντικρὺ τῆς Πλευρώνος.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ὁ Σύθας ὁ ἀνατολικώτατος τῶν ποταμῶν τῆς Ἀχαΐας μεταξὺ, ὡς εἴρηται, Ἀχαΐας καὶ Σικυωνίας ῥέων, ἦν δὲ κυρίως τῆς Ἀχαΐας, πηγάζων ἐν τῇ Κυλλήνῃ. — β' ὁ Κριὸς ἐκβάλλων Βς τῆς Αἰγείρας. — γ' ὁ Κραῖθις ἐκδιδούς παρὰ τὰς Αἰγὰς Δς τοῦ Κριοῦ. — δ' ὁ Βουραϊκὸς ῥέων παρὰ τὴν Βοῦραν καὶ ἐκβάλλων παρὰ τὴν Ἑλίκην παραποτάμιον δι' αὐτοῦ ἦν ἴσως ὁ Ἐρασῖνος. — ε' ὁ Κηρυνίτης πηγάζων ἐκ τοῦ δμῶνυμου ὄρους καὶ ἐκβάλλων ἐπίσης παρὰ τὴν Ἑλίκην. — ς' ὁ Σελινοῦς ἐκδιδούς ἐπίσης παρὰ τὴν Ἑλίκην. — ζ' ὁ Μεγαρίτας ἐκβάλλων πρὸς Δς τοῦ Αἰγίου. — η' ὁ Φοῖνιξ ἐκβάλλων Δς τοῦ Μεγανίτου. — θ' ὁ Βολιναῖος ἐκδιδούς παρὰ τὸ Δρέπανον ἀκρωτήριον Ας αὐτοῦ. — ι' ὁ Στέλεμος ἐκβάλλων Δς τοῦ Δρεπάνου εἰς τὸν Πάνορμον λιμένα. — ια' ὁ Χάραδρος ἐκδιδούς παρὰ τὸ Ῥιον. — ιβ' ὁ Μείλιχος ἐκβάλλων ΜΔς τοῦ Χαράδρου καὶ οὗ πόρρω Βς τῶν Πατρῶν. — ιγ' ὁ Γλαῦκος πρὸς Δς τῶν Πατρῶν. — ιδ' ὁ Πίερος ἢ Πείρος, οὗ παραποτάμια: ὁ Μύλας, ὁ Ἀχεῖλος, ὁ Τευθείας καὶ ὁ Καύκων, ἐκβάλλων παρὰ τὴν Ὠλενον. — ιε' ὁ Αἰρίσιος ὁ Δτατος τῆς Ἀχαΐας ποταμὸς ῥέων μεταξὺ τῶν ὀρίων Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος καὶ ἐκβάλλων Μς τοῦ Ἀράξου ἀκρωτηρίου.

ΑΙΜΕΝΕΣ. α' οἱ Ἀριστοναῦται ἢ Ἀργοναῦται ὁ τῆς Πελοπόνη. — β' ἡ Αἰγείρα ὁ τῆς δμῶνυμου πόλεως. — γ' ὁ Ἐριγεὸς ΒΔς τοῦ Αἰγίου. — δ' ὁ ΠΑΝΟΡΜΟΣ μεταξὺ τοῦ Δρεπάνου ἀκρωτηρίου καὶ τοῦ Ῥίου, ἐν ᾧ συνεκροτήθη τῷ 428 π. Χ. ναυμαχία Ἀθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν.

ΠΟΛΕΙΣ. α' ἡ ΠΕΛΛΗΝΗ [ἄλλ: ἡ Πέλλαρα, Πελλάρα, τὰ

Πέλλαια] πρὸς Δς τοῦ Σύθα ποταμοῦ ἡ Ατάτη τῆς Ἀχαΐας πόλις παρὰ τὴν Σικυωνίαν περὶ λόφον. Ἐν ταύτῃ: 1 *ραὸς* Ἀπόλλωνος Θεοξενίου, Ἀρτέμιδος Εἰλειθυίας· 2 ἡ ἀγορά· 3 τὸ *γυμνάσιον* τῶν ἐφήβων. Ἐπὶ τῇ εἰς Ἀριστοναύτας ἀγορῇ: 4 *ἄγαλμα* Ἑρμοῦ Δολίου, τοῦ Ποσειδῶνος «Ποσειδῖον» καλούμενος, ὅφ' ὃ ἄδυτον, *ραὸς* Ἀθηνᾶς, ἄλσος καὶ *ραὸς* Ἀρτέμιδος Σωτείρας, Διονύσου Λαμπτήρος, εἰς ὅν οἱ Πελλήνηες ἤγον ἑορτὴν «Λαμπτηρίαν» καλουμένην· 5 παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Κυλλήνης Μς τῆς Πελλήνης ἄλσος «Μυσαῖον» καλούμενον, ἐν ᾧ *ραὸς* Δήμητρος Μυσίας· ἐν τῷ ἄλσει ἤγον ἑπταήμερον ἑορτὴν εἰς Δήμητρα· 6 πρὸς Δς τοῦ Μυσαίου *ραὸς* Ἀσκληπιοῦ «Κῦρος» ὀνομαζόμενος, εἰς ὅν προσήρχοντο οἱ ἀσθενοῦντες θεραπείας ἕνεκεν· 7 ΒΔς τῆς Πελλήνης παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σύθα τὸ φρούριον Ὀλερος, ὅπερ 365 π. Χ. κατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων, ἀλλ' αὖθις ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Πελληγέων. — 6' ἡ *Τρομίλεια* ὑπὸ τῇ Κυλλήνῃ, ἥς ἀξιόλογος ὁ αἰγίος τυρὸς «Τρομιλικὸς» καλούμενος. — 7' ἡ Δοροῦσσα πόλις ἐπὶ τῇ ἐκ Πελλήνης εἰς τὸν λιμένα Ἀριστοναύτας ὁδῷ. — 8' ἡ *Πελλήνη* κώμη τις κειμένη μεταξὺ τῆς πόλεως Πελλήνης καὶ Αἰγῶν, ἀλλ' ἄδηλον ποῦ. — 8' ἡ ΑἰΓΕΙΡΑ [ἄλλ: Ὑπερασία, Ὑπερησία πρότεροι:] παρὰ τὴν δεξιὰν ὤχθη τῶν Κριῶν ἐπὶ λόφον δυσαναβάτων. Ἐν ταύτῃ: 1 *ραὸς* Ἀρτέμιδος, Διός, Ἀπόλλωνος, Συρίας θεᾶς, καὶ ἀγάλματα αὐτοῦ τε καὶ ἄλλων θεῶν· 2 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐτέρου τῶν λόφων· 3 τὸ τεῖχος μετὰ πυλώνων. — Οἱ Σικυώνιοι ἐπωφθαλμίων, ὥς φαίνεται, τὴν Αἰγείραν καὶ ποτε ἐσώθησαν οἱ Αἰγειράται διὰ στρατηγῆμάτος τινοῦ. Τῷ δὲ 220 π. Χ. οἱ Αἰτωλοὶ ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν Δορύμαχον καὶ τὸν Ἀρχίδαμον εἶλον διὰ προδοσίας ἐν νυκτὶ τὴν Αἰγείραν, ἀλλὰ τῇ ἐπομένῃ συναθροισθέντες οἱ Αἰγειράται ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐπέπεσον κατὰ τῶν Αἰτωλῶν καί, ὠθισμοῦ μεγάλου γενομένου, ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ἀρχίδαμος ἐφάρτησαν. —

ς' ἡ Φελλλόη πολίχνη κειμένη 40 σταδίων μακρὰν τῆς Αἰγείρας ἐν τόπῳ ἀμπελοφύτῳ καὶ εὐὺδρῳ, καὶ ἐν τοῖς πέριξ δρυμοῖς ἐλάφους καὶ χοίρους τρέφοντι. Ἐν τῇ Φελλλόῃ ἦσαν καὶ Διονύσου καὶ Ἀρτέμιδος, ἐν οἷς καὶ ἀράματα αὐτῶν. — Ζ' αἱ Αἶγαι [ἄλλ: Αἶγά] ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς Κράθιδος ὄχθῃ ἐπὶ τῇ ἐξ Αἰγείρας εἰς Ἑλίκην παραλίᾳ ὁδῷ. Αἱ Αἶγαι, καίπερ οὖσα μία τῶν 12 ἰωνικῶν πόλεων, κατελείφθησαν διὰ τὸ ὀλιγάνθρωπον πρὸ τῆς δευτέρας συγκροτήσεως τοῦ Ἀχαικοῦ συνεδρίου, οἱ δ' Αἰγεᾶται ἀπώκησαν εἰς Αἶγιον, οἱ δ' Αἰγισεῖς κατέλαβον τὰς Αἰγάς. Ἐν Αἰγαῖς ἐλατρεύετο ἰδίως ὁ Ποσειδῶν. — η' ἡ Εἰκὴ μία τῶν 12 καὶ αὕτη ἰωνικῶν πόλεων ἐπὶ τῇ ἐξ Αἰγῶν εἰς Αἶγιον ὁδῷ, πόλις παράλιος μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν Κερυνίτου καὶ Σελινούντος. Ἐν ταύτῃ ἦν ναοὺς λαμπρότατος Ποσειδῶνος «Ἑλικωνίου» καὶ ἀγιώτατος, ὅστις ἦν τὸ κέντρον τῶν ἰωνικῶν τῆς Ἀχαιᾶς πόλεων. — Η' Ἑλίκη ἦν μία τῶν ἀρχαιοτάτων ἰωνικῶν πόλεων καὶ κατὰ τὴν μυθολογίαν ἐκτίσθη ὑπὸ Ἴωνος τοῦ ἐγγόνου τοῦ Ἑλλήνος καὶ ὠνομάσθη Ἑλίκη ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἑλίκης. Ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Δωριέων οἱ ἐκδιωχθέντες ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου Ἀχαιοὶ ἐξεπολιόρκησαν τὴν Ἑλίκην, οἱ δ' Ἑλικεῖς μετὰ τῶν ἄλλων Ἴόνων ἐφυγαδεύθησαν. Κατεποντίσθη δι' ἡ πόλις τῷ 373 π. Χ. ὑπὸ σεισμοῦ ἐν καιρῷ νυκτὸς μεθ' ὅλων τῶν κατοίκων. Ἐπὶ δὲ Πausανίου διεκρίνοντο ἔτι τὰ ἐρείπια αὐτῆς ἐν τῇ θαλάσῃ. — Θ' ἡ Βορρα κειμένη πρὸς Μν τῆς Ἑλίκης μεταξὺ τοῦ Βουραϊκοῦ καὶ τοῦ Κερυνίτου ποταμοῦ μία καὶ αὕτη τῶν 12 ἰωνικῶν πόλεων ἐπὶ ὄρους. Ἐν αὐτῇ ἦσαν: 1 καὶ κοινὸς τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης, τῆς Δήμητρος, τῆς Εἰλειθυίας, τῆς Ἰσιδος· 2 ἐπὶ τῇ μεταξὺ Ἑλίκης καὶ Βούρας καὶ τοῦ Ἡρακλέους «Βουραϊκοῦ.» — ι' ἡ Κερύνεια [ἄλλ: Κερυνία, Κερυνία] Μς τῆς Ἑλίκης μεταξὺ τοῦ Σελινούντος καὶ τοῦ Κερυνίτου ἐπὶ λόφου ἀποκρήμνου. Ἐν αὐτῇ ἦν ὁ φερόμενος καὶ τῶν Εὐμενίδων, ἐν ᾧ οἱ ἔνοχοι φόνου ἢ ἄλ-

λου κακουργήματος κατελαμβάνοντο ὑπὸ μανίας καὶ τρόμου. — Τινὲς τῶν ἀρχαίων κατοίκων αὐτῆς ἦσαν Μυκηναῖοι. Τῷ 276 ὁ τύραννος αὐτῆς Ἰσέας, ἐκουσίως ἀποθεὶς τὴν τυραννίαν, συνέταξε καὶ τὴν Κερύνειαν τῷ Ἀχαϊκῷ κοινῷ. — 1' τὸ ΛΙΓΙΟΝ πόλις ἀρχαιοτάτη καὶ μία τῶν 12 κειμένη ἐπὶ τῇ ἐξ Ἑλίκης εἰς Ῥύπας παραλίᾳ ὁδῷ ἐπὶ λόφου μεταξὺ τοῦ Σελινοῦντος καὶ τοῦ Μελανίτου ποταμοῦ. Ἐν αὐτῇ: 1 *ῥαοὶ* Εἰλειθυίας, Ἀθηναῖς, ἕτερος κοινὸς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος, τέσσαρες ἄλλοι παρὰ τὴν θάλασσαν Ἀφροδίτης, Ποσειδῶνος, Περσεφόνης καὶ Διὸς «Ὀμαγυρίου», Δήμητρος «Παναχαΐας» κτλ.: 2 ἄλση καὶ τεμένη, ἐν οἷς *ῥαοὶ* καὶ ἀγάλματα: 3 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ *ῥαὸς* καὶ ὁ τάφος τοῦ Ταλθυβίου: 4 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ λόφου: 5 τὸ τεῖχος τῆς κάτω πόλεως: 6 ἡ στοὰ τοῦ ἀθλητοῦ Ὀλυμπιονίκου Στράτωνος. — Ἐν αὐτῇ ἰσχυροτάτη γενομένη συνήρχετο τὸ Ἀχαϊκὸν συνέδριον. Ἀπὸ δὲ τῆς καταστροφῆς τῆς Κορίνθου ὑπὸ Μωμμίου μέχρι τῆς ἀναγέρσεως αὐτῆς ὑπὸ Καίσαρος τὸ Αἴγιον ἦν ἡ ἐμπορικωτάτη πόλις τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Ἐπὶ δὲ τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου ἀνεδείχθη πάλιν πόλις περιφανῆς καὶ ἐν αὐτῇ συνήρχετο καὶ αὖθις τὸ Ἀχαϊκὸν συνέδριον. — 1α' ἡ *ῤῥῖς* [ἄλλ.: Ῥύπαι, Ῥυπαίη, Ἀρύπη, Ἀρυπος] μία καὶ αὕτη τῶν 12 πόλεων κειμένη παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μελανίτου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Φοίνικος ποταμοῦ. Αἱ Ῥύπαι, ὧν οἰκιστὴς λέγεται Μύσκελλός τις ἐκ Κρότωνος τῆς κάτω Ἰταλίας, παρήκμασε λίαν πρωΐμως, κατεστράφη δ' ἐπὶ Αὐγούστου, οἱ δὲ Ῥυπαῖοι ἀπώκησαν εἰς τὰς Πάτρας, ἡ δὲ Ῥυπικὴ κατελήφθη ἔνθεν μὲν ὑπὸ τῶν Αἰγίων, ἔνθεν δ' ὑπὸ τῶν Πατρώων. — 1β' τὸ *Λεόντιον* πρὸς Μν τῶν Ῥυπῶν ἐπὶ ὄρεινῳ τόπῳ μεταξὺ δύο παραποταμίων τοῦ Σελινοῦντος ἐκ τῶν εἰς τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ὄχθην εἰσβαλλόντων, ἐπὶ τῇ ἐξ Αἰγίου εἰς Τριταίαν ἀγορᾷ. Ἡ δὲ χώρα τῶν Λεοντησίων περιελαμβάνετο ἐν τῇ τῶν Ῥυπῶν. — 1γ' ἡ *Τριταία* [ἄλλ.: *Τρίτ(τ)εῖα*] μία τῶν 12 τοῦ Ἀχαϊκοῦ

συνεδρίου πόλεων ἐπὶ τῇ ἐκ Λεοντίου καὶ Φαρῶν ὁδῷ μεταξὺ τινων παραποταμίων τοῦ Σελινούντος. — Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς «τῶν Μεγίστων θεῶν» καὶ ἀγάλματα, εἰς οὓς ἐτέλουν ἑορτὴν οἷα τὰ Διονύσια, καὶ ἕτερος τῆς Ἀθηνᾶς· 2 παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως μνῆμα ἄξιον θεᾶς ἀγνώστων νεκρῶν. — Ἐπὶ Αὐγούστου οἱ Τριταῖς ὑπέκειντο τοῖς Πατρεῦσιν. Κατήγετο δ' ἐκ τῆς Τριταίας ὁ εἰς τοὺς τέσσαρας μεγάλους ἀγῶνας νικήσας πύκτης Ἀγήσαρχος. — ἰδ' ὁ Ἐρινεὸς πολίχνη ἐπὶ τῇ ἐκ Ῥυπῶν εἰς Βολίναν ἀγούσῃ παραλίᾳ ὁδῷ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Φοίνικος ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ ὄχθῃ ἔχουσα λιμένα. — ἐ' ἡ Βολίρα [ἄλλ: Βολίρη, Βόλινor] πολύχιον ἐπὶ τῇ ἐκ τοῦ Ἐρινεοῦ εἰς Πάτρας ἀγούσῃ παρὰ τὸ Δρέπανον ἀκρωτήριον παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Βολιναίου. — ις' ἡ Ἀργυρᾶ ἐπὶ τῇ ἐκ Βολίνης εἰς Πάτρας ὁδῷ Δς τῆς Βολίνης καὶ Βς τῶν Πατρῶν μεταξὺ τοῦ Σελέμνου καὶ τοῦ Χαράδρου παρὰ τὸ Ῥίον ἀκρωτήριον. Παρὰ τὴν Ἀργυρᾶν ἐμυθολογοῦντο τὰ περὶ τὸν ὥραιον ποιμένα Σέλεμνον καὶ τὴν θαλασσίαν Νύμφην Ἀργυρᾶν. — ιζ' αἱ ΠΑΤΡΑΙ [ἄλλ: Πάτρα· πρότερον Ἀρόη] πόλις ἐπίσημος κειμένη μεταξὺ τοῦ Μελίχου πρὸς Βν καὶ τοῦ Γλαύκου πρὸς Μν καὶ Μς τοῦ Ῥίου ἀκρωτηρίου. Ἐν αὐτῇ: 1 ναοί, οἷον ὁ Ἀρτέμιδος τῆς «Λαφρίας», ἐν ᾧ τὸ ἐκ Καλυδῶνος περίφημον αὐτῆς ἄγαλμα, εἰς ἣν ἦγον κατ' ἐνιαυτὸν ἑορτὴν μετὰ θυσιῶν, ὁ Ἀθηνᾶς τῆς «Πτολεμαίδος», Διὸς Ὀλυμπίου, Ἀπόλλωνος, Ἀρτέμιδος, Νεμέσεως, Ἀφροδίτης, Διονύσου τοῦ Λίσυμνήτου κλπ. 2 ἡ ἀγορά· 3 τὸ ᾠδεῖον· 4 στοαί· 5 ἱερὰ τεμένη, ἄλσῃ· 6 ἡ ἀκρόπολις· 7 τὰ τείχη μὴ καθήκοντα ὅμως μέχρι τοῦ λιμένος τῆς πόλεως. — Καὶ αἱ Πάτραι ἦσαν μία τῶν 42 Ἀχαϊκῶν πόλεων καὶ ἐχρησίμευεν ὡς ὀρμητήριον κατὰ τῶν τῆς Αἰτωλίας παραλίων. Ὅτε δὲ ὁ Πύρρος ἐξεστράτευεν εἰς Ἰταλίαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων, αἱ Πάτραι μετὰ τῶν Φαρῶν, Τριταίας καὶ Δύμης ἐκηρύχθησαν κατὰ τῆς Μακεδονίας. Τῷ δὲ 279 ἐπὶ τῆς τῶν Γαλατῶν εἰσβολῆς ἐξησθένησαν μὲν οἱ

Πατρεῖς, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἢ πόλις αὐτῶν διετέλει οὔσα πάντοτε ἐμπορική. Ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐγούστου ἤκμασεν. — ιη' ἡ ΩΛΕΝΟΣ μία καὶ αὕτη τῶν 12 ἐπὶ τῇ ἐκ Πατρῶν εἰς Δύμην παραλίχ ὁδῷ καὶ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πεῖρου. Ἐν Ὁλένω ἦν ναὸς λαμπρὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. — Η' ὉΛΕΝΟΣ ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη καὶ βασιλεὺς αὐτῆς μνημονεύεται σύγχρονος τοῦ Ἡρακλέους Δεξιμενός, ἀλλ' οὐδέποτε ἤκμασεν, ἐπὶ δὲ Στράβωνος ἐσώζοντο μόνον τὰ ἐρείπια αὐτῆς. — ιθ' ἡ ΔΥΜΗ [ἄλλ.: Δύμαι, Δυμαῖαι Στράτος, Πάλεια, Κανκωνίς] μία καὶ αὕτη τῶν 12 κειμένη ἐπὶ τῇ αὐτῇ παραλίχ ὁδῷ παρὰ τὸν Ἀραξὸν ἀκρωτήριον πρὸς Βν τοῦ τὴν Ἀχαΐαν ἀπὸ τῆς Ἡλίδος χωρίζοντος ποταμοῦ Ἀαρίσου. Ἐν τῇ Δύμῃ ἦσαν: 1 ναὸς Ἀθηνᾶς ἀρχαιοτάτος, ἄλλος κοινὸς τῆς Δινδυμήνης καὶ τοῦ Ἄττου 2 τάφος τοῦ μειρακίου Σωστράτου φίλου τοῦ Ἡρακλέους 3 ἡ εἰκὼν τοῦ δρομέως Ὀλυμπιονίκου Οἰβώτα. — Ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου τοῦ Δημητρίου διηρπάγη ὑπὸ τοῦ Σουλπικίου. Ὁ δὲ Πομπήιος συνώκισεν αὐτὴν ἐκ πειρατῶν Κιλικίων καὶ ἄλλων μιγάδων ἀνθρώπων ὃ δ' Αὐγούστος παρέδωκεν αὐτὴν τοῖς Πατρεῦσιν. — κ' ἡ ἈΡΘΕΙΑ. — κα' ἡ ΜΕΣΑΤΙΣ. — κβ' ὁ ἈΡΒΑΣ. — κγ' αἱ ΠΕΪΡΑΙ. — κδ' ἡ ΤΕΥΘΕΙΑ πολίχνη κείμενα παρὰ τὰ Δκὰ ἄκρα τῆς Ἀχαΐας, ἄδηλον ὅμως ποῦ. — κε' αἱ ΦΑΡΑΙ [ἄλλ.: Φάρα, Φάραι, Φεραί, Φηραὶ] μία καὶ αὕτη τῶν 12 πόλεων κειμένη ἐπὶ τῇ ἐκ Τριταίας εἰς Ὁλενον ἀγούσῃ παρὰ τινι παραποταμίῳ τοῦ Πεῖρου ποταμοῦ. Ἐν αὐτῇ: 1 ἀγορὰ περίφημος, ἐν ᾗ μαρτεῖον καὶ ἄγαλμα Ἑρμοῦ Ἀγοραίου 2 ἡ ἱερὰ τῷ Ἑρμῇ πηγὴ Ἀμα καλουμένη πολύχθους 3 ἄλσος δαφνῶν τῶν Διοσκούρων 4 ὅ σταδίους πόρρω τῶν Φαρῶν, ἐν ᾧ βωμός 4 ἡ κρήνη Δίρκη ἐν τῇ Φαραϊκῇ. — Ἐπὶ Αὐγούστου ὑπετάγησαν αἱ Φαραὶ τῆς Πατρεῦσιν.

§ 29.

Η Λ Ε Ι Α

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἡλεία [ἄλλ: Ἡλείη ἰων: Ἡλις ἢ Ἡλις· δωρ: Ἀλις] ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τῆς Ἀρχαδίας, Βας ὑπὸ τῆς Ἀχαιας, Δς ὑπὸ τῆς Ἰονικῆς θαλάσσης καὶ Με ὑπὸ τῆς Μεσσηνίας.

ΟΡΙ: α' ἡ ΣΚΟΛΛΙΣ πρὸς τὴν Ἀχαιάν· β' αἱ Δακὰ πλευραὶ τοῦ Ἐρυνάρθου, τῆς Λαμπείας, τῆς Φολίης καὶ τοῦ Λαπίθα πρὸς τὴν Ἀρχαδίαν· γ' ἡ Μίρθη ἐν τῇ Τριφυλίᾳ· δ' τὸ Κρόνειον καὶ ε' ὁ Ὀλυμπος παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν· ς' τὸ Τυπαῖον παρὰ τὸν Ἀλφειόν.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. — Ἐν τῇ Κοίλῃ Ἥλιδι: α' ὁ ΧΕΛΩΝΑΤΑΣ· β' ἡ Ὑρμίνη ἐν τῇ Πισάτιδι· γ' ἡ Φειά· δ' ὁ ΙΧΘΥΣ.

ΠΟΤΑΜΟΙ. Ἐν τῇ Κοίλῃ: α' ὁ Ἀάριςος παρὰ τὴν Ἀχαιάν· β' ὁ ΠΗΝΕΙΟΣ, οὗ παραποτάμια ὁ Λάδωρ καὶ ὁ Μήριος καὶ πλείστοι ἄλλοι ἀνώνυμοι. Ἐν τῇ Πισάτιδι γ' ὁ ΑΛΦΕΙΟΣ, οὗ παραποτάμια ἐπὶ μὲν τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ ὁ Αευκισίας, ὁ Παρθενίας, ὁ Ἀρπιννάτης, ὁ Κλάδεος, ὁ Κέθηρος, ὁ Ἐριπεύς· ἐπὶ δὲ τῇ ἀριστερᾷ ὁ Διάγωρ, ὁ Ἀχέρωρ καὶ ὁ Σελινοδς. Ἐν τῇ Τριφυλίᾳ — δ' ὁ Ἀριγρος ἢ Μινυήϊος, οὗ παραποτάμιον ὁ Ἀκίδων ἢ Ἀκίδας — ε' ὁ Ἀμαθος [ἄλλ: Μάματος, Μάμεος, Ἀρχαδικός] — ς' ἡ ΝΕΔΑ παρὰ τὴν Μεσσηνίαν.

ΚΟΛΠΟΙ. α' ὁ τῆς Κυλλήνης — β' ὁ Χελωνάτης.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ. Α' ἡ ΚΟΙΑΝ ΗΑΙΣ· Β' ἡ ΠΙΣΑΤΙΣ· Γ' ἡ ΤΡΙΦΥΛΙΑ.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' τῆς Κοίλης Ἥλιδος — α' τὸ Βουπράσιον παρὰ τὸν Ἀάρισον ποταμὸν πόλις ἀρχαιοτάτη — β' τὸ Μυρτοῦντιον [ἄλλ: ὁ Μύρσιρος] Με τοῦ Βουπρασίου — γ' ἡ Κυλλήνη πόλις Βας τοῦ ἀκρωτηρίου Χελωνάτα. Ἐν αὐτῇ ἦσαν τρεῖς ραοὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου Μεσσηνικοῦ πολέμου οἱ Πύλιοι, Μοθωναῖοι καὶ Μεσ-

σήνιοι ἐκ τῆς Κυλλήνης, διατρίψαντες ἕνα περίπου ἐν αὐτῇ χειμῶνα, ἀπέπλευσαν εἰς Ζάγκλην τῆς Σικελίας. Μικρὸν δὲ πρὸ τοῦ πελοπον. πολέμου ἑάλω ὑπὸ τῶν Κερκυραίων· εἴτα ἔλευθερωθεῖσα ἀνέλαβε καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπολιορκήθη· — δ' ἡ Ὑρμῖνα [ἄλλ.: Ὑρμῖνη, Ὑρμῖνα, Ὑρμῖναι, Ὀρμῖναι] Μς τῆς Κυλλήνης πολίχνη ἀρχαιοτάτη. — ε' ἡ ΠΑΙΣ πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἡλίδος πρὸς τῇ δεξιᾷ τοῦ Πηνειοῦ ὄχθῃ, ἀρχαιοτάτη, ἐν ᾗ ἦσαν: 1 τὸ τῶν ἀθλητῶν γυμνάσιον ἔχον τρεῖς περιβάλους, ὧν ὁ μὲν εὐρυχωρότερος ἑκαλεῖτο Ξυστός, ἐν ᾧ π.λάταροι ἐβῆλαι, χῶρος Ἱερὸς καλούμενος, ὠρισμένοι εἰς τοὺς ὀρμειῖς, ἕτερος χάριν τῶν πεντάθλων, ἄλλος Π.θέριον ὀνομαζόμενος διὰ τοὺς Ἑλλανοδίκας, βωμοὶ κτλ.: 2 δ' ἄλλος Τετράγωνος, ἐν ᾧ ἀγάλματα, καὶ ὁ τρίτος Μαλκὸς χάριν τῶν ἐφεβῶν. 2 λουτρά. 3 ἀγορά. 4 μνημα τοῦ Πύρρωνος. 5 τὸ θέατρον. 6 ναοὶ πολλοί. 7 ἡ ἀκρόπολις. — Τῷ 399 ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀγίδος βασιλέως τῆς Σπάρτης· τῷ 342 ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόνου κυριευθεῖσα ὠχυρώθη· ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὁ στρατηγὸς τοῦ Ἀντιγόγου κυριεύσας καθεῖλε καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς ἐντελῶς· ἐπὶ δὲ Παυσανίου ἦν πόλις ἀκμαία· — ς' ἡ ΠΥΛΟΣ [ἄλλ.: Πύλος Ἡλιακός] Δς τῆς πόλεως Ἡλίδος ὑπὸ τὴν Σκόλλιν ἐπὶ τῷ Λάδωνι ποταμῷ πόλις ἀρχαιοτάτη· — ζ' ὁ Ὀποῦς· — η' τὸ Εὐπάγιον· — θ' αἱ Θαλάμαι πόλις ὀχυρὰ ἐφ' ὕψους ΒΔς τῆς Πύλου· — ι' τὸ Ἀλιον πόλισμα ὑπὸ τῇ Λαμπεῖα· — ια' ὁ Θραῦστος [ἄλλ.: Θράουστος, Θραῖστος] παρὰ τὰ ὄρια τῆς Ἀρκαδίας. — ιβ' ἡ Ἐφύρα [ἄλλ.: Οἰρή Βοιωτῶα] Βς τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Φειᾶς.

Β' τῆς Πισάτιδος — ιγ' τὸ Ἀλεσιαῖον παρὰ τὸν Λάδωνα· — ιδ' αἱ Μαργάλαι [ἄλλ.: τὰ Μάργαρα, Μαργαῖαι, Μαργαρεῖς;] Δς τοῦ Ἀλεσιαίου· — ιε' ἡ Φεῖα [ἄλλ.: Φεά, Φία] παρὰ τὸ ὁμώνυμον ἀκρωτήριο· — ις' οἱ Ἀέτρινοι πρὸς Δς τῆς Φειᾶς ἐπὶ τῆς ἐξ Ἡλίδος εἰς Ὀλυμπίαν ἀγούσης — ιζ' τὸ Λυσπόντιον ΜΔς τῶν Αετρίνων ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ — ιη' ἡ Σαλ-

μῶν^η Μς τοῦ Ἀλφειοῦ ἐπὶ τῇ ἐτέρᾳ ἐξ Ἡλίδος εἰς Ὀλυμπίαν ἀγούσῃ παρὰ τὸν Ἐνιπέα· — ιθ' ἡ *Ἡράκλεια* Μς τῆς Σαλμῶνης παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Κυθηρίου· — κ' ὁ *Λασιῶν* ἢ *Λασιῶν* πόλισμα ὀχυρώτατον παρὰ τὴν Ἀρκαδίαν. — κα' τὸ *Κυκλήσιον* πόλις μεγάλη ἐγγὺς τοῦ Κλαδέου παρὰ τὴν κρήνην Βίσαν· — κβ' ἡ *Ἀρπυρία* ἢ *Ἀρπυρία* ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ παρὰ τὴν Τριφυλίαν. — κγ' ἡ *Πίσια* πόλις ἢ χώρα, ἐν ᾗ ἦν ἡ περίδοξος ΟΛΥΜΠΙΑ ἥτοι χῶρος, ἐν ᾗ ἦσαν: 1 τὸ *μαντεῖον* τοῦ Διός· 2 πολλοὶ ναοί, ἐξ ὧν διασημώτατος ὁ τοῦ Διός, ἐν ᾗ τὸ περιφημώτατον τοῦ Διὸς ἄγαλμα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ἔργον τοῦ Φειδίου· 3 ἄπειρον πλῆθος ἀναθημάτων, θησαυρῶν· 4 πλείστοι ὅσοι ἀνδριάντες καὶ ἀγάλματα· 5 τὸ *βουλευτήριον*, ἐν ᾗ ἄγαλμα Διὸς «Ὀρκίου», εἰς ὃν ὠμνουν οἱ ἀθληταὶ πρὸ τῶν ἀγώνων· 6 τὸ *γυμνάσιον*· 7 τὸ *στάδιον*· 8 τὸ *πρυτανεῖον*· 9 τὸ *θέατρον*· 10 πολλὰι *στοαί*· 11 ὁ *ἐπιπόρομος* καὶ πολλὰ ἄλλα οἰκοδομήματα χρήσιμα πρὸς τὴν τέλει-σιν τῶν λαμπροτάτων Ὀλυμπίων ἀγώνων, οἵτινες ἐτελοῦντο ἐνταῦθα. — κδ' τὸ *Ἐπιτάλιον* [ἄλλ: *Θρύον*, *Θρυόεσσα*] παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Ἀλφειοῦ ὄχθην καὶ πρὸς τῇ ἐκβολῇ αὐτοῦ.

Γ' τῆς Τριφυλίας — κε' ἡ *Φρύξαι* [ἄλλ: *Φριξάι*] ἐπὶ λόφου παρὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Ἀλφειοῦ ὄχθην ἀντικρὺ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Λευκινίου. — κς' ὁ *Σκιλλοῦς* πόλις ὑπὸ τῷ *Τυπαίῳ* ὄρει καὶ Βς τοῦ Σελινούντος ποταμίσκου. — κζ' αἱ *Τυπαρέαι* [ἄλλ: *Τυμπαρέα*, *Τυμπάρεια*] ἐπὶ τοῦ *Τυπαίου*. — κη' ἡ *Ἰπαρα* [ἄλλ: *Ἰπάρα*, *Ἰπάρεια*] πολίχνη παρὰ τὸν Ἀχέροντα μεταξὺ Σκιλλοῦντος καὶ *Τυπανέας*. — κθ' ἡ *Χαλκίς* πολίχνη Δς τῆς *Ἰπάνης*. — λ' ἡ *Σάμος* [ἄλλ: *Σαμία*] πόλις ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ *Σαμικοῦ* καλουμένου ὑπὸ τῇ Μένθῃ ἐπὶ τῇ ἐξ Ἡλίδος παραλίᾳ ὁδῷ. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ περιώνυμον ἄλσος τοῦ Ποσειδῶνος *Ποσειδίον* παρὰ τὴν θάλασσαν· 2 ἡ ἰσχυρὰ ἀκρόπολις ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ *Σαμικοῦ*· 3 *ναὸς* τοῦ Ποσειδῶνος· 4 τὸ *σπήλαιον* *Νυμφῶν* τῶν Ἀνιγρίδων. — λα' ἡ *Ἀρήνη* παρὰ τὴν Σαμίαν. — λβ' τὸ *Ἐπιον*

[ἄλλ: *Αἰπιόν*, *ῥΗπειον*, *ῥΗπιον*, *Αἶπυ*] Ἀς τῆς Σάμου ὑπὸ τῇ Μένθῃ παρὰ τὴν Ἀρχαδίαν. — λγ' ἡ *Χάα* πρὸς τῇ δεξιᾷ τοῦ Ἀνίγρου. — λδ' ὁ καὶ ἡ *Πύλος* [ἄλλ: ὁ *Τριφυλιακὸς* ἡ *Λεπρεατικὸς*] παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Μεμαίου καὶ Ἀς τῆς Μένθης. — λε' ἡ *Μάκιστος* [ἄλλ: *Πλαταιστοῦς*] Βας τῆς Πύλου. — λς' τὸ *ΛΕΠΡΕΟΝ* [ἄλλ: *Λέπριον*, *Λέπρειον*, ὁ *Λέπρεος*] πόλις μεγάλη κειμένη Μς τῆς Πύλου. Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἰσχυρὰ *ἀκρόπολις* 2 *ιερόν* τῆς Δήμητρος, τοῦ Διὸς Λυκαίου 3 οἱ *τάφοι* τοῦ Λυκούργου τοῦ Ἀλέου καὶ τοῦ Καύκωνος 4 ἡ *κρήνη Ἀρήνη* ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως. — Τὸ Λέπρεον ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη, κτίσμα τῶν Μινυῶν ἢ τοῦ Λεπρέου συγχρόνου τοῦ Ἡρακλέους. Οἱ Λεπρεῖται ἐπολέμησαν ἐν Πλαταιαῖς. Ἐπὶ τοῦ τρίτου δὲ Μεσσηνιακοῦ πολέμου συνεπολέμησαν τοῖς Σπαρτιαταῖς κατὰ τῶν Μεσσηνίων ἐν τῇ περὶ τὸ Κάπρου σῆμα μάχῃ. Ἐπὶ Ἀγιδος τοῦ ε' [338 π. Χ.] τοῦ Ἀρχιδάμου οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκήρυξαν τὸ Λέπριον πόλιν ἐλευθέραν, ἀλλ' ἀντιστάντων τῶν Ἡλείων Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἡλείοι ἤριζον ἐπὶ πολὺ. — λζ' ὁ *Πύργος* [ἄλλ: *Πύργοι*, *Πύργησσα*] πόλις παραθαλάσσιος ΜΔς τοῦ Λεπρέου ἐπὶ τῇ εἰς Κυπαρισσίαν ὁδῷ παρὰ τὸν ποταμὸν Νέδαν, ἀρχαιοτάτη, κτίσμα καὶ αὕτη τῶν Μινυῶν. — λη' τὸ *Νοόδιον* πολίχνη πρὸς Ἀς τοῦ Πύργου κτίσμα καὶ αὕτη τῶν Μινυῶν. — λθ' ἡ *Ἀμφίπολις* (;) — μ' ὁ *Βωλάξ*. — μα' τὸ *Στυλάγγιον* [ἄλλ: *Στυλλάγγιον*] πολίσματα ἀδῆλου τοποθεσίας.

§ 30.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Μεσσηνία [*Μεσσηνίς γῆ*] ὀρίζεται Βς καὶ ΒΑς ὑπὸ τῆς Ἡλείας καὶ Ἀρχαδίας, Ἀς ὑπὸ τῆς Λακωνίας, Μς ὑπὸ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου, Δς ὑπὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους.

ΟΡΙ. Πρὸς Ας — α' αἱ Δακκί πλευραὶ τοῦ *Taŷrétov* — β' αἱ Βακκί πλευραὶ τοῦ *Κεραυσίου*, ἀφ' οὗ πηγάζει ἡ Νέδα, οὗ βραχίονες τὸ ὄρος *Εἶρα*, ἐφ' ἧς τὸ περιώνυμον ὀμώνυμον φρούριον, τὰ *Νόμια* καὶ τὸ Ἑλλάϊνον. Πρὸς Δς — γ' ὁ *Τομεὺς* [ἄλλ: τὸ *Τομαῖον ὄρος*] παρὰ τὴν Πύλον. Πρὸς Μν — δ' τὰ *Αἰγαλέον* παρὰ τὴν Μεθώνην — ε' ἡ Βουφράς — ς' ὁ *Τημαθίας*. Μεσόγεια δὲ — ζ' ὁ Εὐὰν ἢ Εὐὰς — η' ἡ Ἰθώμη παρὰ τὴν Μεσσήνην.

ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' τὸ *Κυπαρίσσιον*· β' ὁ *Πλαταμῶδης*· γ' τὸ *Κορυφάσιον* παρὰ τὴν Πύλον ἀντικρὺ τῆς *Σφακτηρίας*· δ' ὁ *ΑΚΡΙΤΑΣ*.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ἡ ΝΕΔΑ — β' ὁ *Κυπαρισσῆις* — γ' ὁ *Σέλας* — δ' ὁ Ἄμαθος ἐκβάλλοντες ἐκάτεροι παρὰ τὴν Πύλον — ε' ὁ *Πλαταριστῶν* καὶ ς' ὁ *Βίας* ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Μεσσ. κόλπον παρὰ τὴν Κορώνην — ζ' ὁ ΠΑΜΙΣΟΣ [ἄλλ: *Πάρισός, Παμισός*] ἐν τοῖς ἐνδοτάτοις τοῦ Μεσσ. κόλπου ἐκβάλλων, οὗ παραποτάμια: ὁ *Κοῖος*, ἡ *Βάλυρα*, ἡ *Λευκασία*, ἡ Ἠλέκτρα, ὁ *Χάραδρος*, ὁ Ἄμφιτος καὶ ὁ Ἄρις — η' ὁ *Νέδωρ*.

ΚΟΛΠΟΙ. Ὁ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟΣ, οὗ τὸ περὶ τὴν Ἀσίνην ἐκαλεῖτο Ἀσιναιὸς κόλπος καὶ τὸ περὶ τὴν Κορώνην *Κορωαῖος*.

ΑΙΜΕΝΕΣ. α' ὁ τῆς Πύλου — β' ὁ *Φοιριχοὺς* παρὰ τὸν Ἀκρίταν — γ' ὁ τῶν Ἀχαιῶν παρὰ τὴν Κορώνην.

ΠΟΛΕΙΣ. Ἐν τῇ Δακκί παραλίᾳ: — α' ἡ *Αὐλὼν* παρὰ τὰς τοῦ *Κυπαρισσῆεντος* ἐκβολάς — β' ἡ *ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ* [ἄλλ: *Κυπαρίσσα, Κυπάρισσοι, Κυπαρισσίαι, Κυπάρισσος, Κυπάρισσαι*] Μς τοῦ *Κυπαρισσῆεντος*, Ἐν αὐτῇ: 1 *γαοὶ* Ἀθηναῖς καὶ Ἀπόλλωνος· 2 ΒΔς τῆς πόλεως, οὗ πόρρω, παρὰ τὴν θάλασσαν πηγὴ *Διονυσίας*, ἥτις ἀνέβλυσε διὰ τῆς πληξέως τοῦ θύρσου τοῦ *Διονύσου* — γ' ἡ Ἐρανα [ἄλλ: Ἀρήνη] πολίχνη παρὰ τὸ *Πλαταμῶδες* — δ' τὸ *Κερήριον* Μς τῆς Ἐράνης. — ε' ἡ ΠΥΛΟΣ [*Πύλος Μεσσηνιακός*] παρὰ τὸ *Κορυφάσιον* πόλις ἀρχαιοτάτη, εὐλίμενος, ἐμπορικὴ καὶ ἐπίσημος. Ἐν αὐτῇ: 1 *γαός*

ἸΑθηνᾶς « Κορυρασίας » 2 ὁ οἶκος Νέστορος, ἐν ᾧ εἰκὼν αὐτοῦ·
 3 *μνημα* τοῦ Νέστορος καὶ ἕτερον τοῦ Θρασυμήδους· 4 τὸ
 σπήλαιον, ἐν ᾧ ἠυλίζοντο οἱ τοῦ Νέστορος βόες καὶ ὁ Ἐρ-
 μῆς ἔκρυψε τοὺς τῷ Ἀπόλλωνι κλαπέντας βοῦς· 5 ἡ ἀκρόπο-
 λις. — Ἡ *Πύλος* ἦν ἀρχαιοτάτη πόλις, διότι μυθολογεῖται
 ὅτι ὁ Ἡρακλῆς εἶλεν αὐτήν, ὁ δὲ Νέστωρ καὶ ἐν γένει οἱ Νη-
 λειδαι αὐτὴν εἶχον πρωτεύουσιν. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου Μεσση-
 νιακοῦ πολέμου ἄλωθείσης τῆς Εἵρας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμο-
 νίων, οἱ Πύλιοι μετόκησαν εἰς Κυλλήνην τὸ τῶν Ἡλείων ἐπί-
 νειον. Τῷ 423 π. Χ. ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων Δημοσθένης
 εἶλεν αὐτήν. — Ἐν τῇ Μῇ παραλίᾳ — ς' ἡ ΜΕΘΩΝΗ [ἄλλ.:
Μοθώνη, Μηθώνη· πρὸτ: *Πήθασος*] πόλις παράλιος, εὐλίμενος
 ἐπὶ τῇ ἐκ Πύλου ὁδῷ ἀντικρὺ τῶν Οἰνούσσων νήσων ὑπὸ τῷ
 Αἰγαλέῳ. Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς Ἀθηνᾶς « Ἀνεμώτιδος, » ἐν ᾧ
 ἄγαλμα παλαιότατον ἀνάθημα Διομήδους, ὁ Ἀρτέμιδος·
 2 *φρέαρ* πισσῶδες. — Ἐπὶ Ὀμήρου ἦν πόλις ἐπίσημος. Ἐπὶ τοῦ
 δευτέρου Μεσσην. πολέμου μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Εἵρας οἱ Μο-
 θωναῖοι μετὰ τῶν Πυλίων μετόκησαν εἰς Κυλλήνην, ὡς εἴρη-
 ται. Ἡ δὲ Μοθώνη ἐδόθη τοῖς Ναυπλιεῦσιν. Ἐν ἀρχῇ τοῦ Πε-
 λοπι: πολέμου ἐσώθη διὰ τοῦ Βρασίδου πολιορκηθεῖσα ὑπὸ τῶν
 Ἀθηναίων. Τῷ δὲ 31 π. Χ. ὁ Ἀγρίππας εἶλεν αὐτήν. — Ἐπὶ τοῦ
 Τραϊανοῦ ἐκηρύχθη αὐτόνομος — ζ' ἡ Κολώνη [ἄλλ.: *Κολω-
 νίδες*] ΒΔς τοῦ Ἀκρίτα ἀκρωτηρίου. — Ἐν τῇ Ακτῇ παραλίᾳ.
 — η' ἡ Ἀσίνη ΒΔς τοῦ Ἀκρίτα ἐν τῷ Μεσσην. κόλπῳ. Ἐν
 αὐτῇ: 1 ναὸς Ἀπόλλωνος, ἕτερος τοῦ Δρόσπος, ἐν ᾧ ἄγαλμα
 αὐτοῦ. Οἱ Ἀσινᾶιοι ἦσαν Φωκεῖς· νικηθέντες δ' ἐπὶ Φύλαντος
 ὑφ' Ἡρακλέους ὤκησαν τὴν παρὰ τὴν Ἐρμιόνην Ἀσίνην καὶ
 ἐκεῖθεν δ' ἐκβληθέντες ὑπὸ τῶν Ἀργείων ὤκησαν τὴν Ἀσί-
 νην τῆς Μεσσηνίας. — θ' ἡ ΚΟΡΩΝΗ *Κορώνεια* [ἄλλ.: *Αἰ-
 πεια*] πόλις μετὰ λιμένος « Ἀχαιῶν » καλουμένου πρὸς Βν
 τῆς Ἀσίνης παρὰ τὸν Πλατανιστῶνα ὑπὸ τῷ ὄρει Τηραθίᾳ.
 Ἐν αὐτῇ: 1 ἀγορὰ ἀξιοθέατος, ἐν ᾗ ἄγαλμα Διὸς « Σωτῆ-

ρος» χαλκοῦν· 2 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χαλκοῦν, μνημα τοῦ Ἐπιμηλίδου· 3 ναὸς Διονύσου, ἄλλος Ἀσκληπιοῦ καὶ ἕτερος Ἀρτέμιδος «Παιδοτρόφου»· 4 ὁ ἱερός τόπος τῆς Ἰνούς, ἐν ᾧ αὕτη ἀποθεωθεῖσα Λευκοθέα μετωνομάσθη, ἐπὶ τῇ εἰς Πλατανιστῶνα ὁδῷ· 5 ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος «Κορύνθου» ἐπὶ τῇ ἐκ Κορώνης εἰς Ἀσίνην, ἐν ᾧ ἀγάλματα τοῦ θεοῦ τὸ μὲν ξύλινον, τὸ δὲ χαλκοῦν. — Ἡ Κορώνη ἦν ἑκπαλαι πόλις ἐμπορική· — εἴ ἡ Ἀβία [ἄλλ: Ἰρη ἢ Ἰρή;] πολίχνη παρὰ τὴν Λακωνικὴν ἀντικρὺ τῆς Κορώνης. Ἐν αὐτῇ ἦσαν ναοὶ ἀρχαιοτάτοι καὶ ἐπιφανεῖς τοῦ Ἡρακλέους «Ἡράκλειον» καὶ ἕτερος τοῦ Ἀσκληπιοῦ «Ἀσκληπιεῖον καλούμενοι. — Ἐπὶ τῆς Ἀχαϊκῆς συμμαχίας ἡ πόλις αὕτη ἦν αὐτόνομος ὡς καὶ ἡ Θουρία καὶ αἱ Φηραί. Ἐπὶ δὲ Αὐγούστου ὡς φρονοῦσα τὰ τοῦ Ἀντωνίου ἐδόθη εἰς τοὺς Λάκωνας. — Ἐν τῇ μεσογαίᾳ: — ια' αἱ Φηραί [ἄλλ: Φαραί, Φεραί] πρὸς Βν τῆς Ἀβίας παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Νέδοντος χειμάρρου ἐπὶ τῇ ἐκ Σπάρτης εἰς Μεσσήνην. Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς τῶν ἱατρῶν Νικομάχου καὶ Γοργάσου τῶν υἱῶν Μαχάσωνος, ἕτερος τῆς Τύχης· 2 ἄλσος τοῦ Ἀπόλλωνος «Κάρνειον» καλούμενον οὐ πόρρω τῶν Φηρῶν· — ιβ' ὁ Νέδων παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ὁμωνύμου ποταμίσκου· — ιγ' αἱ Θαλάμαι μεταξὺ Παμίσου καὶ Νέδωνος πολίχνη ἀρχαιοτάτη· — ιδ' τὸ ῥίον παρὰ τὴν θάλασσαν· — ιε' ἡ Θουρία [ἄλλ: Ἀρθεῖα Αἴλεια;] ἐπὶ μετεώρου καὶ ὕστερον ἐπὶ πεδίου παρὰ τὸν Ἄριν. Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀκρόπολις ἐν τῇ ἄνω πόλει· 2 ναὸς Θεᾶς Συρίας. — ις' αἱ Καλάμαι πρὸς Βν καὶ μεσογαϊότερον τῆς Θουρίας παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Παμίσου· — ιζ' αἱ Αἶμαι πρὸς Ἀς τῆς Μεσσήνης παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Παμίσου ὄχθην, ἐν ᾗ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος· — ιη' ἡ Ἀυγεία παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀμφίτου ποταμίσκου Ἀς τῆς Στενωκλάρου. — Ἐπὶ τοῦ πρώτου Μεσσην. πολέμου ταύτην πρώτην εἶλον οἱ Σπαρτιῆται καὶ ὕστερον εἶχον ὡς ὀρμητήριον κατὰ τῶν Μεσ-

σηνίων — ιθ' ἡ ΣΤΕΝΥΚΛΑΡΟΣ [ἄλλ: *Στενύκληρος*] παρὰ τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Ἀμφίτου καὶ πρὸς Δς τοῦ Χαράδρου ἐν τῷ περιφῆμῳ *Στενυκληρίῳ* πεδίῳ. — Ἐν τῇ Στενυκληρῷ ὁ Κρεσφόντης κατεστήσατο τὰ βασιλεία αὐτοῦ. Περὶ δὲ τὸ *Κάπρου Σῆμα* ἐνίκησεν ὁ Ἀριστομένης τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τὴν ἐν Δέραις μάχην κατὰ τὸν δεύτερον Μεσσην. πόλεμον. — κ' ἡ *Οἰχαλία* [ὕστερ: *Καρνάσιον*] πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τοῦ Χαράδρου ὄχθῃ. Παρὰ τὴν Οἰχαλίαν ἦν τὸ ΚΑΡΝΑΣΙΟΝ ἄλσος κυπαρίσσων, ἐν ᾧ: 1 *ἀγάλματα* Ἀπόλλωνος Καρνείου, Ἑρμοῦ κριοφόρου, τῆς Ἀγνῆς Κόρης ἥτοι τῆς Περσεφόνης· 2 τὰ ὅσα Εὐρύτου τοῦ Μελανέως ἐν ὕδρίᾳ χαλκῇ. Ἐν τῷ Καρνασίῳ ἐτελεῖτο ἑορτὴ ἀπόρρητος εἰς τὰς Μεγάλας θεάς. — κα' ἡ ΑΝΔΑΝΙΑ κειμένη μεταξὺ τοῦ Χαράδρου καὶ τῆς Ἠλέκτρας. — Ἐπὶ τοῦ δευτέρου Μεσσ. πολέμου οἱ Ἀνδάνιοι ἐγκαταλιπόντες αὐτὴν ἀνωκίσθησαν ἐπὶ τοῦ ὄρους Εἰρας. Ἐπὶ δὲ Λιθίου [191 π. Χ.] ἦν πολίχνη. — Ἐξ αὐτῆς κατήγετο ὁ Ἀριστομένης. — κβ' ἡ *Πολίχνα* [ἄλλ: *Πολίχνη*] μεταξὺ τῶν ποταμίσκων Ἠλέκτρας καὶ Κοίου ἐν ἀριστερᾷ τῆς ἐκ Κυπαρισσίας εἰς Μεσσήνην ὁδοῦ. — κγ' τὸ *Δωρίον* [ἄλλ: *Ὀλουρις*, *Ὀλουρος*] πρὸς τῇ πηγῇ Ἀχαΐα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, πρὸς Δς τοῦ Κοίου. Ἐν τῷ Δωρίῳ ἐτυφλώθη ὑπὸ τῶν Μουσῶν ὁ μουσικὸς Θάμυρις. — κδ' ἡ ΜΕΣΣΗΝΗ [δωρ: *Μεσσάνα*] πόλις πρωτεύουσα τῆς Μεσσηνίας, κτισθεῖσα [370 π. Χ.] ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ὑπὸ τῷ ὄρει Ἰθώμῃ καὶ Εὐᾷ πρὸς Δς τοῦ Παμίσου καὶ πρὸς Μν τῆς Λευκασίας. Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἰσχυροτάτη ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἰθώμης· 2 τὸ τεῖχος τῆς κάτω πόλεως μετὰ πύργων καὶ ἐπάλξεων ὀχυρώτερον τῶν τειχῶν τῆς Ἀμβρύσου, τῆς Ῥόδου καὶ τοῦ Βυζαντίου· 3 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ ἀγάλμα Διὸς Σωτήρος· 4 ναοὶ Ποσειδῶνος, Ἀφροδίτης, Εἰλειθυίας, Δήμητρος, Ἀσκληπιοῦ, Μεσσήνης τῆς Τριόπα, Σαράπιδος, κτλ.· 5 ἀγάλματα πλεῖστα καὶ ἀνδριάς τοῦ Ἐπαμεινώνδου· 6 τὸ Ἱερο-

θύσιον, ἐν ᾧ ἀγάλματα πάντων τῶν ἑλληνικῶν θεῶν, ἐν οἷς καὶ εἰκὼν χαλκῇ τοῦ Ἐπαμεινώνδου· 7 τὸ γυμνάσιον πλήρες ἀγαλμάτων, ἐν ᾧ καὶ ὁ τάφος τοῦ Ἀριστομένους· 8 τὸ στάδιον, ἐν ᾧ καὶ ἀνδριάς χαλκοῦς τοῦ Ἀριστομένους· 9 τὸ θέατρον· 10 στοαί· 11 αἱ κρήναι Ἀρσινόη καὶ Κλεψύδρα. — Ἡ Μεσσήνη, καίπερ νέα πόλις, ἤκμασε τάχιστα καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διετήρησε τὴν ἀκμὴν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Ῥωμαίων ἦν μία τῶν ἐπισημοτάτων πόλεων τῆς Πελοποννήσου.

§ 34.

ΑΡΚΑΔΙΑ

ΟΡΙΑ. Ἡ Ἀρκαδία [πρότ: Πελασγία] ὀρίζεται Βε ὑπὸ τῆς Ἀχαΐας, Ας ὑπὸ τῆς Ἀργολίδος, Με ὑπὸ τῆς Λακωνίας καὶ τῆς Μεσσηνίας καὶ Δς ὑπὸ τῆς Ἡλείας.

ΟΡΙ. α' ὁ ΕΡΥΜΑΝΘΟΣ ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἡλείας καὶ Ἀχαΐας. — Πρὸς τὴν Ἀχαΐαν: — β' τὰ Ἀροάνια· — γ' ἡ Κερύνεια· — δ' ἡ Κρᾶθις· — ε' ἡ Χελυδορέα· — ς' ἡ ΚΥΛΛΗΝΗ τὸ ὕψιστον τῆς Ἀρκαδίας. — Πρὸς τὴν Ἀργολίδα: — ζ' ἡ Τιτάνη· — η' ἡ Κοιλῶσα· — θ' ὁ Καρνεάτης· — ι' τὸ Ἀρόκειον· — ια' τὸ ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ. — Πρὸς τὴν Λακωνίαν: — ιβ' τὸ Κρήσιον, οὗ κλάδος τὸ Βόρειον. — Πρὸς τὴν Μεσσηνίαν: — ιγ' αἱ ΒΑΚΑΙ πλευραὶ τῶν Νομίων. — Πρὸς τὴν Ἡλείαν: — ιδ' τὸ Λύκαιον, οὗ κλάδος τὸ Κωτύλιον καὶ ὁ Ὀλυμπος. — ιε' ἡ Φολόη· — ις' ἡ Ἀάμπεια ἡ τῷ Ἐρυμάνθῳ συνάπτουσα. — Μεσόγεια δέ: — ιζ' τὸ ΜΑΙΝΑΛΙΟΝ ἢ ΜΑΙΝΑΛΟΝ Δς τῆς Μαντινείας, οὗ κλάδος ἡ Ὀστρακίρα· — ιη' τὸ Ἀλῆσιον πρὸς Ας καὶ — ιθ' ἡ Ἀγχισία πρὸς Βν αὐτῆς· — κ' τὸ Τραχὺ πρὸς Ας τοῦ Ὀρχομενοῦ καὶ — κα' ὁ Κνάκαλος πρὸς Δς αὐτοῦ. — κβ' τὸ Ἀπέλαυρον ΜΑς τῆς Στυμφάλου καὶ — κγ' τὸ Ὀ-

Μίγυρτον, ᾧ συνάπτει ἡ *Ὀρυξίς*, *Με* αὐτῆς — καὶ τὸ *Γε-
ρόρτειον* *ΜΑ*ς τοῦ *Φενεοῦ* καὶ — καὶ ἡ *Σκιαθίς* *Με* καὶ —
καὶ τὸ *Περτέλειον* *Δε* καὶ — καὶ τὰ *Τρίκρηνα*, οὗ κλάδος ἡ
Σηπία *Βε* αὐτοῦ — καὶ τὸ *Θαυμάσιον*, οὗ κλάδος ὁ *Ῥυθοῦς*,
*ΜΔ*ς τοῦ *Μεθυδρίου* — καὶ τὸ *Φάλαρθρον* παρὰ τὴν ὁμώνυ-
μον πόλιν.

ΠΟΤΑΜΟΙ. α' ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ τοῦ Ἀλφειοῦ συμβάλλοντα τῇ
δεξιᾷ αὐτοῦ ὕλῃ· 1 ὁ ΕΡΙΜΑΝΘΟΣ, οὗ παραποτάμιον ὁ Ἀ-
ροάριος [ἄλλ· Ἀρίας, Ἀρορος] συμβάλλον αὐτῷ παρὰ τὴν
Ἰωφίδαν· 2 ὁ ΛΑΔΩΝ, οὗ παραποτάμια· ἡ *Τουθά*, ὁ Ἀρσην,
ὁ Τράρος, οὗ παραποτάμιον ὁ *Μα.λοιτᾶς*, οὗ παραποτάμιον
ὁ *Μυ.λάωρ*, ὁ Ἀροάριος (ἕτερος), οὗ παραποτάμιον ὁ *Κλείτωρ*·
3 ὁ *Βουφάγος*· 4 ὁ *Γορτύριος*, οὗ παραποτάμιον ὁ *Λούσιος*·
5 ὁ *Βρενθεάτης*· 6 ὁ Ἑλισσώρ, οὗ παραποτάμιον ὁ Ἑλαφος,
ὁ Ἀμίριος ῥέων παρὰ τὴν Μεγαλόπολιν· 7 ὁ *Θειοῦς*· 8 ὁ *Γα-
θεάτας*, οὗ παραποτάμιον ὁ *Καρτίων*· 9 ὁ *Μα.λοῦς*, οὗ παρα-
ποτάμιον ὁ *Σκῦρος*· 10 ὁ *Π.λαταριστῶν*· 11 ὁ Ἀχελῷος, οὗ
παραποτάμια ὁ *Νοῦς*, ὁ *Κέλαδος*, ὁ *Νάφιλος* — *Ε'* ὁ
Ὀφίς, οὗ παραποτάμιον ὁ *Γαράτης*, παρὰ τὴν Μαντίνειαν·
— *γ'* ὁ *Στέμφαλος* παρὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν — *δ'* ὁ Ἀ-
ροάριος καὶ — *ε'* ὁ Ὀλβιος συμβάλλοντες τῇ παρὰ τὴν Ἀ-
χαΐαν λίμνῃ τοῦ *Φενεοῦ*.

ΕΠΑΡΧΙΑΙ ἢ ΤΜΗΜΑΤΑ τῆς Ἀρκαδίας. Πρὸς Βν· Α' ἡ Ἰω-
φιδία παρὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ Ἠλείαν· Β' ἡ *Κ.λειτορία*· Γ' ἡ
Φενεάτις· Δ' ἡ *Στυμφαλία* παρὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ Ἀργολί-
δα. — Πρὸς Ας παρὰ τὴν Ἀργολίδα· Ε' ἡ *Ὀρχομενία*· Σ' ἡ
Μαρτινική· Ζ' ἡ *Τεγεατις* πρὸς τὴν Ἀργολίδα καὶ Λακω-
νίαν. — Πρὸς Μν παρὰ τὴν Λακωνίαν καὶ Μεσσηνίαν· Η' ἡ
Μαιναλία· Θ' ἡ *Μα.λεῖτις*· Ι' ἡ *Κρωμῆτις*· ΙΑ' ἡ *Παργασία*·
ΙΒ' ἡ *Φιγαλική* παρὰ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Ἠλείαν. — Πρὸς Δς
παρὰ τὴν Ἠλείαν· ΙΓ' ἡ *Κυρονερία*· ΙΔ' ἡ *Ἡραϊάτις*· ΙΕ' ἡ *Θελ-
πούσια*. — Μεσόγειαι δὲ· ΙϚ' ἡ *Εὐτρησία* καὶ ΙΖ' ἡ *Καφνατις*.

ΠΟΛΕΙΣ. Α' τῆς Ψωφιδίας: — α' ἡ ΨΩΦΙΣ [ἄλλ: *Φήγεια*] παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἐρυμάνθου καὶ ὑπὸ τῷ Ἐρυμάνθῳ ὄρει πόλις ἀρχαιοτάτη, ἐν ᾗ: 1 ναὸς Ἀρτέμιδος «Ἐρυκίνης» 2 τὸ μνημεῖον Ἀλκμαίωνος τοῦ Ἀμφιαράου ἐν χώρῳ κυπαρίσσων ὑψηλοτάτων πλήρει «Παρθένων» καλουμένων 3 ναὸς τοῦ Ἐρυμάνθου ποταμοῦ, ὡς θεοῦ, ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτοῦ 4 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ λόφου ἔχουσα τείχη ἰσχυρά. — Ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν οἱ Ψωφιδιοὶ δὲν μετέσχον τοῦ πολέμου. Τῷ δὲ 249 π. Χ. ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας εἰλεν αὐτήν. — Ἐκ Ψωφιδος κατήγετο ὁ οἰκιστὴς τῆς Ζακύνθου Ζάκυνθος ὁ Δαρδάνου. — β' τὰ Τρόπαια πολίχνη ΜΑΣ τῆς Ψωφιδος πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τοῦ Ἐρυμάνθου ὄχθῃ. Οὐ πόρρω δὲ τῶν Τροπαίων ὁ δρυμὸς Ἀφροδίσιοι, παρ' ὃ ἦν στήλη μετ' ἐπιγραφῆς ὄριον τῆς Ψωφιδίας καὶ Θελπουσίας χώρας.

Β' τῆς Κλειτορίας: — γ' ἡ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑ [ἄλλ: *Κλιτορία*, *Κλιτόριον* ἢ *Κλυτόριον*, ἢ *Κλείτωρ* ἢ *Κλίτωρ*] παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμόν. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ τεῖχος μετὰ στρογγύλων πύργων 2 ναοὶ οἷον τῆς Δήμητρος, Ἀσκληπιοῦ, τῆς *Εἰλειθείας* 3 ναὸς Μεγάλων θεῶν τῶν Διοσκούρων σταδίου 4 πόρρω τῆς πόλεως 4 ναὸς Ἀθηνᾶς «Καρίας», ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτῆς 30 σταδίους πόρρω τῆς πόλεως ἐπὶ ὄρους 5 πηγὴ παρὰ τὴν πόλιν, ἣς τὸ ὕδωρ εἶχε γεῦσιν οἶνου. — Μεταξὺ τῆς Ψωφιδος καὶ Κλειτορίας ἦν τόπος *Σειραί*, 30 σταδίους μακρὰν ἐκείνης, ἐν ᾧ ἦν τὸ ὄριον τῆς Ψωφιδίας καὶ Κλειτορίας χώρας. — Ἡ Κλειτορία πρῶτον ὑπὸ βασιλεῖς καὶ ὕστερον ὑπ' ἀριστοκρατικούς ἤκμασε καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ Ἀρχαίου συνεδρίου. Οἱ Αἰτωλοὶ ματαίως ἐπειράθησαν νὰ κυριεύσωσιν αὐτῆς ἐξ ἐφόδου. Παρήκμασεν ὁμῶς, ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ μ. Χ. ὡς πόλις. — δ' οἱ Λουσοὶ [ἄλλ: οἱ *Λοῦσοι*, *Λοῦσσοι*, τὰ *Λοῦσσα* (;), ὁ *Λουσός*] πόλις Βς τῆς Κλειτορίας παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀροανίου. Ἐν ταύτῃ ἦν ἄλσος, ἐν ᾧ ναὸς Ἀρτέμιδος «Ἡμέρας ἢ Ἡμερησίας» — ε' ἡ *Κύναιθα* [ἄλλ: *Κυναιθαία*] πρὸς Βν

τῶν Λουσῶν παρὰ τὸν Ἑρασίον μετὰ τῶν ὀρέων Κερυνείας καὶ Ἀροανίων. Ἐν αὐτῇ: 1 ἀγορά, ἐν ᾗ καὶ Διονύσου, εἰς ὃν ἦγον ἐορτὴν ἐν χειμῶνι, βωμοὶ θεῶν καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ· 2 τὸ τεῖχος τῆς πόλεως· 3 πηρὴ Ἀλυσσος καλουμένη, ἥς τὸ ὕδωρ ἐθεράπευε τοὺς λυσσῶντας. — Οἱ Κυναῖθες· λαὸς ἄμουςος, τραχὺς καὶ ὠμὸς ἐστασίαζον πολ- λάκις πρὸς ἀλλήλους. Μετὰ στάσιν τινὰ ἡ καταβληθεῖσα με- ρὶς προῦδωκε τὴν πόλιν εἰς τοὺς Αἰτωλούς, οἵτινες κακῶς ἐποίησαν τοὺς τε προδότας καὶ τοὺς ἄλλους. Ἐνεκα δὲ τῶν στάσεων ἡ πόλις παρήκμασε καὶ ἀπέβη πολίχνη ταπεινὴ. — 5 τὸ Παός [ἄλλ.: Παῖον] πρὸς Ἀς τῶν Σειρῶν ἐπὶ τῷ πέρατι τοῦ δρυμοῦ Σάρωνος.

Γ' τῆς Φενεάτιδος: — ζ' ὁ ΦΕΝΕΟΣ [ἄλλ.: ἡ Φερεός, Φέρεος, Φερεῖος] πρὸς Ἀς τῆς Κλειτορίας μετὰ τοῦ Πεν- τελείου καὶ τοῦ Γερωντείου ὄρους ἐπὶ τῶν λειψάνων ἄλ- λης ἀρχαιοτέρης πόλεως κατακλυσθείσης ὑπὸ τοῦ Ὀλβίου ἢ τοῦ Ἀροανίου ποταμοῦ. Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀπότομος ἀκρό- πολις, ἐν ᾗ καὶ Ἀθηνᾶς Τριτωνίας καὶ ἄγαλμα χαλκοῦν Ποσειδῶνος Ἰππίου· 2 τὸ στάδιον· 3 τὸ μνημα τοῦ Ἰφι- κλέους ἀδελφοῦ τοῦ Ἡρακλέους· 4 καὶ ἄγαλμα χρυσοῦ αὐτοῦ, ὅπισθεν δ' αὐτοῦ τάφος τοῦ Μυρτίλου ἡνιόχου τοῦ Οἰνομάου, ἕτερος ναὸς Δήμητρος Ἐλευσινίας, παρ' ὃν τὸ μυ- στηριῶδες Πέτρωμα· 5 καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ εἰς Πελλή- νην ἀγορᾷ, παρ' ὃν μνηματα, 6 5 σταδίους μακρὰν τῆς Φενεοῦ. — η' ἡ Λυκούρια πολίχνη ΜΔς τῆς Φενεοῦ ἐπὶ τῶν μεθορίων Φενεάτιδος καὶ Κλειτορίας. — θ' αἱ Καρύαι πόλις Μς τοῦ Φε- νεοῦ. — ι' τὸ Περτέλειον [ἄλλ.: Περτέλιον ἢ Περτέλλιον] πολίχνη μετὰ τῆς Κλειτορίας καὶ Φενεοῦ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους.

Δ' τῆς Στυμφαλίας: — ια' ἡ Στύμφαλος [ἄλλ.: ὁ καὶ ἡ Στύμφηλος] ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει ΜΔς τῆς Φενεοῦ. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ ἐκ πολυγώνων λίθων τεῖχος· 2 ἡ ἀκρόπολις· 3 καὶ ἄγαλμα τοῦ Ἀρτέμιδος Στυμφαλίας, ἐν ᾗ ἄγαλμα αὐτῆς. — Ἡ

Στύμφαλος ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη, ἐν ἣ κατόκησε κατὰ τὴν μυθολογίαν Τήμενος ὁ Πελασγός. Ὁ Ἰφικράτης ἐπολιόρκησεν ἐπὶ ματαίῳ αὐτήν. — ιβ' ἡ Ἀλέα πρὸς τὸ ΜΑΝ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης καὶ ΒΑΣ τοῦ Ὀρχομενοῦ παρὰ τὰ ὄρια τῆς Ἀργολικῆς Φλιασίαις ὑπὸ τῷ Λυρκείῳ ὄρει. Ἐν αὐτῇ: 1 τεῖχος μετὰ πύργων 2 ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς Ἀλέας, τοῦ Διονύσου, εἰς ᾗ ἐτέλουν ἑορτὴν τὰ Σκίρειαι, τῆς Ἀρτέμιδος Ἐφεσσίας. — ιγ' τὸ Ὀλίγυρτον παρὰ τὰς Βς ὑπωρείας τοῦ ὁμωνύμου ὄρους.

Ε' τῆς Ὀρχομενίας: — ιδ' ὁ ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ [Ὀρχομενός ὁ Ἀρκαδικός, Ἐρχομενός] πρὸς Μν τῆς Στυμφαλίου καὶ πρὸς Βν τῆς Μαντινείας καὶ Δς τοῦ Τραχέος ὄρους· ἡ μὲν ἀρχαιοτέρα ἐπὶ τῆς κορυφῆς λόφου, ἡ δὲ νεωτέρα πόλις ὑπ' αὐτῷ. Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ παλαιὰ ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ λόφου· 2 τὰ τεῖχη καθίσκοντα μέχρι τῶν ὑπωρείων αὐτοῦ· 3 ἡ παλαιὰ ἀγορὰ ἐπάνω καὶ ἡ νεωτέρα κάτω· 4 ναὸς Ποσειδῶνος· 5 ἔξωκον Ἀφροδίτης ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐντὸς κέδρου, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ θεὰ ἐκαλεῖτο Κεδρεᾶτις· 6 οἱ τάφοι ἐν τῇ πεδιάδι· 7 ναὸς Ἀρτέμιδος Ὑμνίας παρὰ τοὺς Βς πρόποδας τῆς Ἀγχισίας μεταξὺ Ὀρχομενοῦ καὶ Μαντινείας. — Ὁ Ὀρχομενός, πόλις ἀρχαιοτάτη, ὡς θέσις στρατιωτικὴ ἦν ἐκτεθειμένη πάντοτε τοῖς πολεμίοις. Τῷ 417 πολιορκηθεῖσα ὑπ' Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων παρεδόθη. Ἐπολιορκήθη δὲ καὶ ὕστερον πολλάκις, οἷον ὑπὸ τοῦ Κλεομένους πολεμοῦντος πρὸς τὸν Πολυσπέρχοντα, ὑπὸ τοῦ Κλεομένους πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς. Τούτου δ' ἕνεκα ἐπὶ Ῥωμαίων ἦν ἄσημος. — ιε' ἡ Ἀμιλος πολίχνη ἐπὶ τῇ εἰς Φενεὸν ὁδῷ, πρότερον δὲ πόλις. — ις' ἡ Ἐλυμία ΜΔς τοῦ Ὀρχομενοῦ — ιζ' τὸ Μεθύδριον ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ μετὰ τῆς Ὀστρακίνας καὶ τοῦ Θαυμασίου ἐν τῇ διασταυρώσει τῶν εἰς Ὀλυμπίαν, Μεγαλόπολιν καὶ Μαντινείαν ἀγουσῶν ὁδῶν. Ἐν αὐτῇ: 1 τὰ κυκλώπεια τεῖχη· 2 ἡ ἀκρόπολις· 3 ναὸς Ποσειδῶνος Ἰππίου. — ιη' ἡ Θεισόα [ἄλλ.: Θισόα] Δς

τοῦ Μεθυδρίου ἐπὶ τινος παραποταμίου τοῦ Λουσίου ποταμίσκου. — ιθ' τὸ *Φάλαρθον* Μς τοῦ Μεθυδρίου ὑπὸ τῷ ὁμώνυμῳ ὄρει. — κ' ὁ Σχουνοὺς πολίχνη κειμένη μετὰ τὸ Μεθυδρίου καὶ Φαλάνθου — κα' ἡ *Τεῦθις* — κβ' ἡ *Νῶνακρις* καὶ — κγ' ἡ *Καλλία* καὶ — κδ' ἡ *Δίποινα* ἀπετέλουν τὴν λεγομένην τετράπολιν, αἵτινες ἔκειντο μὲν πρὸς Βν τῆς Θεισάας, ἄδηλον ὅμως ποῦ.

ς' τῆς Μαντινικῆς — κε' ἡ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ [ἄλλ.: *Μαντίνη*, *Μαντινεία*, *Μαντινέη*] ὕστερ: *Ἀρτιγόρεια*, *Παλαιόπολις*] πόλις ἐνδοξος πρὸς Μν τοῦ Ὀρχομενοῦ καὶ πρὸς Βν τῆς Τεγέας ὑπὸ τῷ Ἀλησίῳ ὄρει. — Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀκρόπολις 2 τὸ τεῖχος 3 ναοὶ πᾶμπολλοι, οἷον κοινὸς Ἀητοῦς καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἐν ᾧ καὶ εἰκὼν τοῦ Πολυβίου τοῦ Λυκόρτα, Διὸς Σωτήρος τοῦ «Ἐπιδώτου», τῶν Διοσκούρων, τῆς Δήμητρος, τῆς Κόρης, τῆς Ἥρας, τῆς Ἀφροδίτης, Ἀθηνᾶς τῆς Ἀλέας 4 τὸ θέατρον 5 οἱ τάφοι Ἀντινόης τῆς Κηφέως, τοῦ Ἀρκάδος 6 τὸ γυμνάσιον 7 τὸ ἵπποδρόμιον 8 τὸ στάδιον. — Ἡ Μαντίνεια ἦν ἐκτισμένη τὸ πρῶτον Βτερον ἐν τόπῳ, ὅς *Πτόλις* ἐκαλεῖτο. Παρὰ τὴν Δίπκιαν συνεπολέμησαν μετὰ τῶν ἄλλων Ἀρκάδων κατὰ Λακεδαιμονίων. Ἐπὶ τοῦ Πελοπ. πολέμου ἐπολέμησαν κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων. Τῷ 363 π. Χ. παρ' αὐτὴν ὁ Ἐπαμεινώνδας κατὰ Λακεδαιμονίων. Ἐπὶ Ἀράτου ἐπολέμησαν κατ' Ἀγίδος τοῦ Εὐδαμίδα. Ἐπὶ Αὐγούστου συνεπολέμησαν αὐτῷ κατ' Ἀντωνίου. Ἐπὶ δὲ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης διετέλει οὕσα πόλις ἀξιόλογος — κς' ἡ *Μαῖρα* ΒΔς τῆς Μαντινείας — κζ' ἡ *Μελαργεῖα* Δς τῆς Μαντινείας ἐπὶ τῇ εἰς Ἀργος ὁδῷ — κη' ἡ *Νεστάνη* ΜΔς τῆς Μαντινείας. — κθ' ἡ *Πετροσάκα* ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ὄρους Δς τῆς Μαντινείας.

Ζ' τῆς Τεγέαιδος — λ' ἡ *Τέγεια* [ἄλλ.: *Τεγέα*, *Τεγέη* ἰων: *Τεγέαι*] Μς τῆς Μαντινείας παρὰ τὰ ὄρια τῆς Ἀργολίδος καὶ Δς τοῦ Παρθενίου ὄρους. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ τεῖχος 2 ἡ

ἀγορά 3 ραοί, οἷον Ἀθηνᾶς Ἀλέας, Ἐρμού, ἕτερος Ἀθηνᾶς Πολιάτιδος, Ἀρτέμιδος, Εἰλειθυίας, Δήμητρος, Κόρης 4 τὸ στάδιον 3 τὸ ἵπποδρόμιον 6 ἡ οἰκία τοῦ Ἀλεοῦ 7 τὸ μνημα τοῦ Ἐχέμου. — Ἡ Τέγεα ἦν πόλις ἀρχαιοτάτη. Οἱ Τεγεᾶται ἐπολέμησαν ἀνδρείως ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν, τῶν Μηδικῶν καὶ κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὴν Δίπαιαν καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν αὐτοκρατόρων Ῥώμης ἦν μία τῶν πόλεων τῆς Πελοποννήσου — λα' ἡ Τρίπολις [πολίχνη;] — λβ' ἡ Μαρθυρέα πόλισμα Μς τῆς Τεγέας — λγ' αἱ Γαρέαι Μας τῆς Μανθυρέας — λδ' τὰ Σύμβολα πολίχνη παρὰ τὰ ὄρια τῆς Κυνουρίας παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀλφειοῦ.

Ἡ Τῆς Μαιναλίας — λζ' τὸ ΜΑΙΝΑΛΟΝ ἡ ἀρχαιοτάτη τῶν τῆς Ἀρκαδίας πόλεων κατὰ τὰς Δς ὑπορείας τοῦ ὄρους Μαινάλου. Ἐν αὐτῇ: 1 στάδιον 2 ἵπποδρόμιον 3 ραός Ἀθηνᾶς. — λη' ἡ Ἐλισσῶν [ἄλλ: Ἐλισσοῦς] παρὰ τὴν Ὀρχομενίαν ὑπὸ τῷ Φυλάνθῳ ἐπὶ τῶν πηγῶν τοῦ Ἐλισσῶνος — λθ' ἡ Ἀρεμῶσα πόλις μετὰ τὸν Ἐλισσῶνος καὶ Μαινάλου — μ' ἡ Δίπαια πρὸς Μν τοῦ Μαινάλου παρὰ τὴν δεξιάν τοῦ Ἐλισσῶνος ὄχθην — μα' ἡ Λυκόα παρὰ τοὺς Μς πρόποδας τοῦ Μαιναλίου. Ἐν αὐτῇ ἦν ραός, ἐν ᾧ ἄγχιμα χαλκοῦν, Ἀρτέμιδος Λυκοάτιδος — μβ' ἡ Σουματία [ἄλλ: Σουμητία, Σουμήτεια, Σουμάτιον] Μς τῆς Λυκόας — μγ' τὸ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΝ παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀλφειοῦ ΔΜς τῆς Τεγέας ἐπὶ τῇ ἐκ Τεγέας εἰς Μεγαλόπολιν ἀγούσῃ παρὰ τοὺς Βς πρόποδας τοῦ Βορείου ὄρους. — Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ λόφου, ἐν ᾗ ραός θεῶν Καθαρῶν 2 ραός Παλλαντος, Περσεφόνης. — Τὸ Παλλάντιον συνετέλεσεν εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Μεγαλόπολεως — μδ' ἡ Εὐταία παρὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν Μας τοῦ Παλλαντίου μία καὶ αὕτη τῶν ἐξ ὧν συνωρίσθη ἡ Μεγαλόπολις πόλεων — με' οἱ Περαιθεῖς [ἄλλ: Πέραιθος] Δς τῆς Εὐταίας, ἐν οἷς ραός Πανός — μς' ἡ Ἀσέα [ἄλλ: Ἀλσιία, Ἰασαία] παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Ἀλφειοῦ Μς τῆς Εὐ-

ταίας. — μζ' τὸ Ἀθήναιον Δς τῆς Ἀσέας. — μη' αἱ Αἰμωριαὶ [ἄλλ: Αἰμωριαὶ] ΜΑΣ τοῦ Ἀθηναίου ἐπὶ τῇ ἐκ Τεγέας εἰς Μεγαλόπολιν. — μθ' ἡ Ἀλυκαία [πολίχνη:] — ν' τὸ Ὁρεσθάσιον [ἄλλ: Ὁρέσθειον, Ὁρέττειον] παρὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν Μς τῶν Αἰμωνίων. — να' ἡ Λαδόκεια [πολίχνη:] παρὰ τὴν Μεγαλόπολιν. — νβ' ἡ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ κειμένη ἐπὶ τῶν μεθορίων Μαιναλίας, Εὐτρησίας καὶ Παρρασίας ἐπὶ τοῦ Ἐλισσῶνος διαρρέοντος αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ. Ἐν ταύτῃ: 1 τὸ εὐρύτατον τεῖχος· 2 ἡ ἀγορά· 3 καὶ πλείστοι, οἷον Διὸς τοῦ Λυκαίου, τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν, Διὸς Σωτῆρος, τῆς Ἥρας Τελείας, Ἀθηνᾶς Πολιάδος, τῶν Μουσῶν, τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Διονύσου, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἡρακλέους, τῆς Ἀρτέμιδος Ἀγροτέρως, τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ Ὑγείας κτλ.· 4 ἡ Φιλίππειος στοά· ἐτέρη στοά Μυρόπολις καὶ ἡ Ἀριστάνδρειος· 5 τὸ γυμνάσιον· 6 τὸ θέατρον· 7 τὸ στάδιον. — Ἡ Μεγαλόπολις, καίπερ νέα, ἐγένετο τάχιστα πολυάνθρωπος, πλουσία, λαμπρά, συνοικισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδου ἐξ ἄλλων πολλῶν πόλεων τῆς Μαντινικῆς, τῆς Τεγεάτιδος, Κλειτορίας, Μαιναλίας καὶ Παρρασίας ὑπὸ διαφόρους οἰκιστάς. Ὁ Πολυσπέρχων ἐπολιόρκησε τὴν Μεγαλόπολιν. Ἐπὶ δὲ τοῦ τυράννου αὐτῆς Ἀριστοδήμου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰσέβαλον μὲν ὑπὸ τὸν Κλεομένην εἰς τὴν Μεγαλοπολίτιδα γῆν, ἀλλ' ἐνίκηθησαν. Ἄγρις δ' ὁ Εὐδαμίδας ἐνίκησε τοὺς Μεγαλοπολίτας. Τέλος δὲ Κλεομένης ὁ Λεωνίδου παρὰ τὰς συνθήκας κατέλαβε τὴν Μεγαλόπολιν, ἥτις ἤλευθερώθη μὲν ὕστερον ὑπὸ τοῦ Φιλοποίμενος, οὐδέποτε ὅμως ἤκμασεν.

Θ' τῆς Μαλκιάτιδος — νγ' ἡ Μαλαία παρὰ τὸν Θειοῦντα — νδ' τὸ Σκιρῶριον ΒΑΣ τῆς Μαλαίας παρὰ τὴν Λακωνικὴν — νε' τὸ Λεῶκτρον ἐπὶ τοῦ Καρνίωνος — νς' αἱ Φαλειαὶ [ἄλλ: Φαλαίσια] Μς τῆς Μαλαίας — ζζ' ἡ Βλέμυρα [ἄλλ: Βλέμυρα, Βέμβυρα] Δς τοῦ Λεύκτρον — νη' αἱ Γαθαὶ [ἄλλ: Γαθαὶ] Δς τῶν Φαλκισίων ἐπὶ τοῦ ὁμώνυμου ποταμοῦ.

Ι' τῆς Κρωμίτιδος — νθ' οἱ Κρῶμοι [ἄλλ.: Κρῶμαι, Κρῶμνα] Δς τοῦ Γαθεάτα καὶ Μς τοῦ Ἀλφειοῦ. — ζ' ἡ Φαιδρία ΒΔς τῶν Κρῶμων.

ΙΑ' τῆς Παρρασίας — ζα' ἡ Αὐκόσουρα — ξβ' ἡ Δασέα [ἄλλ.: Δασαί] — ζγ' αἱ Μακαρέαι — ξδ' τὸ Ἀκαρήσιον παρὰ τὸν Ἀλφειὸν Ας τῆς Αὐκοσοῦρας — ξε' ἡ Θωκρία [ἄλλ.: Θώκρεια] ΒΔς τῆς Μεγαλοπόλεως. — ξς' ἡ Βασιλίδος πρὸς Βν τῆς Θωκνίας — ξζ' τὸ Βάθος Βς τῆς Βασιλίδος ἐπὶ τοῦ Ἀλφειοῦ. — ξη' ἡ Τραπεζοῦς ΒΑΣ τοῦ Αὐκαίου ὅρους. — ξθ' τὸ Ἀκόντιον — ο' οἱ Προσεῖς.

ΙΒ' τῆς Φιγαλικῆς. — οα' ἡ ΦΙΓΑΛΙΑ [ἄλλ.: Φιαλία, Φιάλεια, Φιάλαια] παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τῆς Νέδας πρὸς Μν τοῦ Κωτυλίου ὅρους παρὰ τὴν Τριφυλίαν ἐπὶ ἀποκρήμνου λόφου. — Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ τεῖχος μετὰ πύργων τετραγώνων, ἐνίων δὲ στρογγύλων 2 ἡ ἀκρόπολις ἐλλειψοειδῆς τὸ σχῆμα, ἐν ἣ καὶ Ἀρτέμιδος Σωτείρας 3 τὸ γυμνάσιον 4 τὸ θέατρον 5 ἡ ἀγορά 6 ναὸς Διονύσου Ἀκρατοφόρου 7 ὁ περιώνυμος ΝΑΟΣ Ἀπόλλωνος Ἐπικουρείου ἔργον τοῦ Ἰκτίνου ΒΑΣ τῆς πόλεως 2 ὄρας μακρὰν αὐτῆς.

ΙΓ' τῆς Κυνορίας — οβ' ἡ Αὐκαία πρὸς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Νοῦ μετὰξὺ Ἀχελώου καὶ Ἀλφειοῦ ἐπὶ ὅρους. — Οἱ Αὐκαῖται μετέσχον τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Μεγαλοπόλεως βιασθέντες — ογ' ἡ Θεισόα [ἢ Θισόα] πρὸς Βν τοῦ Αὐκαίου ἐπὶ τοῦ Μυλάοντος ποταμίσκου. — Καὶ οἱ Θεισοῖται μετέσχον τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Μεγαλοπόλεως — οδ' ἡ Βρένθη παρὰ τὸν ὁμώνυμον ποταμόν — οε' αἱ Παιταίαι παρὰ τὴν συμβολὴν τοῦ Γορτυνίου καὶ τοῦ Ἀλφειοῦ — ος' τὸ Θυραῖον πρὸς Ας τῶν Παιταίων — οζ' ὁ Ὑψοῦς ὑπὸ τῷ ὁμώνυμῳ ἔρει — οη' ἡ ΓΟΡΤΥΞ [ἄλλ.: Γόρτυρ, Γόρτυρα] πόλις ἀρχαία παρὰ τὴν δεξιὰν τοῦ ὁμώνυμου ποταμοῦ ὄχθην ἐπὶ τῇ ἐκ Μεγαλοπόλεως εἰς Ὀλυμπίαν ὁδῷ. Ἐν αὐτῇ ἦν ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἐν ᾧ ἄγχλαμα αὐτοῦ καὶ τῆς Ὑγείας ἔργον τοῦ Σκόπκ. Καὶ ἡ Γόρτυς

συνετέλεσεν εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Μεγαλοπόλεως. — οθ' τὰ *Μάραθα* ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ ΒΔς τῆς Γόρτυνος — π' τὸ *Βουγάριον* ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ Δς τῶν Μαράθων ἐπὶ τῶν πηγῶν τοῦ ὁμωνύμου ποταμίσκου· — πκ' ἡ *Ἀλιφύρα* [ἄλλ: *Ἀλιφύρα*, *Ἀλιφείρα*] ἐπὶ ὄρους παρὰ τὴν Ἡραιάτιδα Δς τοῦ Ναφίλου. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ *τεῖχος* 2 ἡ *ἀκρόπολις* ἐπὶ λόφου 3 *ναὸς Ἀσκληπιοῦ* καὶ ἕτερος περίφημος Ἀθηνᾶς. — Καὶ ἡ πόλις αὕτη συνετέλεσεν εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Μεγαλοπόλεως. Ἀπὸ τοῦ 240 — 249 ἦν ὑποτεταγμένη τοῖς Ἡλείοις, τότε δὲ Φίλιππος ὁ τῆς Μακεδονίας ἀπέσπασεν ἀπ' αὐτῶν.

ΙΔ' τῆς Ἡραιάτιδος. — πθ' ἡ *ΗΡΑΙΑ* πρὸς τῇ δεξιᾷ τοῦ Ἀλφειοῦ ὄχθῃ οὐ πόρρω τῆς συμβολῆς τοῦ Λάδωνος παρὰ τοὺς πρόποδας ὄρους ἐπὶ τῇ ἐκ Γόρτυνος εἰς Ὀλυμπίαν ὁδῷ. — Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ *τεῖχος* καθήκον μέχρι τῆς πεδιάδος 2 δύο *ναοὶ* τοῦ Διονύσου, ὧν ὁ μὲν *Πολίτης*, ὁ δ' *Ἀξίτης* ἐκαλοῦντο, παρ' ὄν *οἶκημα* πρὸς τέλεσιν τῶν ὀργίων αὐτοῦ, ἕτερος Πανός, ἄλλος τῆς Ἥρας. — Ἐπὶ Σόλωνος [580 π. Χ.] ἔκλεισαν οἱ Ἡραιεῖς εἰρήνην ἑκατοντούτιδα πρὸς τοὺς Ἡλείους. Ἐπὶ τοῦ Πελοπόλεμου ἦσαν σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμονίων, ἐφ' ᾧ ἐτιμωρήθησαν [370 π. Χ.] ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων. Τῷ 224 παρεδόθη εἰς Ἀντίγονον τὸν Δώσωνα· εἶτα τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ τῷ 196 διὰ τῶν Ῥωμαίων τοῖς Ἀχαιοῖς — πγ' αἱ *Μελαίραι* [ἄλλ: *Μελαιραὶ*] ΑΜς τῆς Ἡραίας ἐπὶ τῇ αὐτῇ εἰς Μεγαλόπολιν ὁδῷ. Ἐπὶ Πυρραίου ἦν ἔρημος.

ΙΕ' τῆς Θελπούσιος· — πδ' ἡ *ΘΕΛΠΟΥΣΙΑ* [ἄλλ: *Τέλφουσα*, *Τελφοῦσα*(σ)α, *Τελφῶσα*, *Τελέφασσα*] μετὰ ξὺ δύο λόφων πρὸς τῇ ἀριστερᾷ τοῦ Λάδωνος ὄχθῃ ἐπὶ τῇ ἐξ Ἡραίας εἰς Ψωφίδα ὁδῷ. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ *τεῖχος* ὃν λίαν ἰσχυρόν — 2 *ναοί*, οἷον Ἀσκληπιοῦ, τῶν Δώδεκα θεῶν — πε' ὁ *Καὸς* πολίχνην πρὸς Βν τῆς Θελπούσης παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Ἀρσενος ὄχθην ἐπὶ τῆς ἐκ Θελπούσης εἰς Ψωφίδα ὁδοῦ, ἐν ᾧ *ναὸς Ἀσκληπιοῦ* «Καουσίου.» — πς' τὸ *Ὀρχεῖον* [ἄλλ: *Ὀρχαί*] Μς

τῆς Θελπούσης, ἐν ᾧ *ναός* τῆς Δήμητρος Λουσίας *Ἐριννύος* ἐπικαλουμένης, ἕτερος Ἀπόλλωνος «Ὀγκιάτου.» — πζ' αἱ *Θαλιάδες* [πολίχνιον;] πρὸς Βν τῆς Θελπούσης παρὰ τὴν δεξιάν τοῦ Λάδωνος ἔχθην.

Ις' τῆς Εὐτρησίας κειμένης μετὰξὺ Μαιναλίας, Ὀρχομενίας, Κυνοῦρίας καὶ Παρρασίας. — πη' οἱ ΤΡΙΚΟΛΩΝΟΙ πρὸς Βν τῆς Μεγαλοπόλεως ἐπὶ τῇ ἐξ αὐτῆς εἰς Μεθύδιον τῆς Ὀρχομενίας ὁδῷ ἐπὶ λόφου. Ἐν αὐτῇ: 1 ἄλσος Ποσειδῶνος, παρ' ὃ *ναός* αὐτοῦ. — Καὶ οἱ Τρικολῶνοι μετέσχον τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Μεγαλοπόλεως, ἐπὶ δὲ Παυσανίου δὲν ἐσώζετο ἡ πόλις. — πθ' ἡ *Χαρισία* [ἕλλ: *Χαρισίαι*] Μετὰξὺ Τρικολώνων καὶ Μεγαλοπόλεως ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ. Ἐπὶ Παυσανίου λεῖψανα αὐτῆς διεσώζοντο. — ι' ἡ *Σκιάς* πολίχνιον κειμένη μετὰξὺ Χαρισίας καὶ Μεγαλοπόλεως. — ια' ἡ *Ζοιτία* [ἕλλ: *Ζοίτιον*, *Ζοίτιον*] ΒΔς τῶν Τρικολώνων. — ιβ' ἡ *Παρωρία* ΒΔς τῆς Ζοιτίας. — Ἐπὶ Παυσανίου ἦν καὶ αὕτη ἔρημος. — ιγ' τὸ *Κραῦσον* πρὸς Βν τῶν Τρικολώνων. — ιδ' τὸ *Πτολέδερμα* πρὸς Βν ἴσως τοῦ Κναύσου. Καὶ ἡ πολίχνη αὕτη μετέσχε τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Μεγαλοπόλεως.

ΙΖ' τῆς Καρυάτιδος — ιε' αἱ ΚΛΦΓΛΙ [ἕλλ: *Καφβαί*, *Καφνά*, *Καφύη*, *Καφύα*] παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Κνακάλου ἐπὶ τῇ ἐξ Ὀρχομενοῦ εἰς Ψωφίδα ὁδῷ. Ἐν αὐτῇ: 1 *ναοί*, οἶον Ποσειδῶνος, Ἀρτέμιδος «Κνακκαλησίας»· 2 ἡ *κρήνη* Μενελείας, ἣν ἐπεσκίαζε πλάτανος μεγάλη φυτευθεῖσα κατὰ τὴν μυθολογίαν ὑπὸ τοῦ Μενελάου. Παρὰ τὰς Καφύας ἐνίκησαν τῷ 220 π. Χ. οἱ Αἰτωλοὶ τοὺς Ἀχαιοὺς. — ις' ἡ *Κορδυλία* [ἕλλ: *Κορδυλία*, *Κορδυλῆαι*] πολίχνη κειμένη ἴσως Μς τῶν Καρυῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους, ἐν ᾗ ἄλσος καὶ *ναός* Ἀρτέμιδος Κορυδαίτιδος, τῆς καὶ Ἀπαρχομένης καλουμένης.

§ 32.

ΛΑΚΩΝΙΚΗ

ΟΡΙΑ. Ἡ *Λακωνική* [ἔλλ: *Λακωνία*, *Λακωνίς*, *Λακεδαίμων*] ὀρίζεται Ἀς ὑπὸ τοῦ Μυρτώου πελάγους καὶ τῆς Κυνουρίας, Βς ὑπὸ τῆς Ἀρκυδίας, Δς ὑπὸ τῆς Μεσσηνίας καὶ Μς ὑπὸ τοῦ Λακωνικοῦ καὶ Μεσσηνιακοῦ κόλπου.

ΟΡΗ. Πρὸς Ἀς — α' ὁ Πάρων παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀργολίδος· β' ὁ Ζάραξ ὡς συνέχει τὸ Πάρωνος καταλήγων εἰς Ἐπίδαυρον Λιμηράν. Πρὸς Δς — γ' ὁ ΤΑΨΓΕΤΟΣ [ἔλλ: ἡ Ταΰγετος· τὸ Ταΰγετον, τὰ Ταΰγετα· ἴων: τὸ Τηΰγετον], οὗ κορυφαί: ὁ Εὐόρας καὶ τὸ Ταλετόν· βραχίονες δὲ τὸ Απαίθαιον πρὸς Βν τοῦ Εὐόρα καὶ τὸ Καλάθιον ἐν τῇ Γερηνίᾳ· δ' τὸ Ααρβόσιον· ε' τὸ Μιγώριον· ς' ἡ Ἀσία· ζ' τὸ Ἴλιον, ὑψόμενα ἐγγὺς ἀλλήλων πρὸς Μν τοῦ Γυθίου παρὰ τὴν θάλασσαν. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ταΰγέτου καὶ Πάρωνος — η' ὁ Βαρβοσθένης — θ' ὁ Ὀλυμπος — ι' ὁ Εὔας — ια' ὁ Θόρραξ — ιβ' τὸ Μερελάϊον παρὰ τὴν Σπάρτην.

ΛΚΡΩΤΗΡΙΑ. α' αἱ Θυρίδες ΒΔς τοῦ Ταινάρου· β' τὸ ΤΑΙΝΑΡΟΝ τὸ Ντατον τῆς Πελοποννήσου· γ' ἡ Αἰγίλιον ἄκρα παρὰ τὸν Αἰγιλῶδη κόλπον· δ' ἡ Ἀρτέμιδος ἄκρα ΜΔς τοῦ Γυθίου· ε' ἡ Ὀρον γνάθος ἀντικρὺ τῶν Κυθήρων — ς' ἡ ΜΑΛΕΑ [ἔλλ: *Μαλέαι*, ὁ *Μαλέας*]· ζ' τὸ Ἐπιδήλιον Βς τῆς Μαλέας· ζ' ἡ Μινῶα ἢ Μινῶα.

ΠΟΤΑΜΟΙ. — α' ὁ ΕΥΡΩΤΑΣ, οὗ παραποτάμια ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ ὄχθῃ: ὁ Ὀπλίτης, ὁ Οἰροῦς, οὗ παραποτάμιον ὁ Γόργυλος, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ: ὁ Κρακίωρ, ἡ Τίασα, ἡ Φελλία· β' ὁ Σμῆνος· γ' ὁ Σκῆρος· δ' ἡ Νάτα ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Λακωνικὸν κόλπον μεταξὺ Γυθίου καὶ Τευθρώνης· ε' ὁ Παμισὸς ἐκδιδὼς εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον παρὰ τὰ Λεῦκτρα.

ΑΙΜΕΝΕΣ. α' ὁ τῆς Μέσσης Δς τοῦ Ταινάρου — β' ὁ Ὑα-
μαθοῦς καὶ ὁ Ἀχίλλειος Βς τοῦ Ταινάρου — γ' τὸ Νόμ-
φαιον Δς τῆς Μαλέας — δ' ὁ τῆς Μινώας — ε' ὁ τῆς Ἐπι-
δάρου ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ καλούμενος — ς' αἱ Λεῖκαι.

ΚΟΛΑΠΟΙ. ὁ ΛΑΚΩΝΙΚΟΣ, οὐ μέρη ὁ Αἰγυλιώδης παρὰ τὴν
Τευθρώνην καὶ ὁ Βοιωτικὸς Δς τῆς Ὀνου γνάθου.

ΠΟΔΕΙΣ. Α' ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ Εὐρώτα ἀπὸ Βν πρὸς Μν :
— α' ἡ Οἶος [ἄλλ: Οἶος, Οἶον, Ὀδς] πόλισμα παρὰ τὰ
μεθόρια τῆς Ἀρκαδίας ἐπὶ τῶν πηγῶν τοῦ Εὐρώτα — β' ἡ
Σκίρος (φοῦριον;) ἐν τῇ Σκιρίτιδι παρὰ τὸν δρυμὸν Σκοτί-
ταν ἐπὶ ὑψώματος δυσεπιβάτου — γ' αἱ Καρῶαι παρὰ τὸν
Οἶνουντα ὑπὸ τῷ Βαρβοσθένῃ ἔρει, ἐν αἷς ναὸς Ἀρτέμιδος Κα-
ρυάτιδος. Τὰς ἐν αὐτῇ συλληφθείσας Σπαρτιάτιδας Καρυάτι-
δας παρθένας παρίστων αἱ τοῦ Πανδρσίου στῆλαι — δ' ἡ
ΣΕΛΛΑΣΙΑ [ἄλλ: Σελασία] μετὰξὺ Ὀλύμπου καὶ Θόρνακος.
Περὶ τὴν Σελλασίαν νικήσαντες οἱ Ἀχαιοὶ τοὺς Λακεδαιμο-
νίους εἶλον αὐτήν. — ε' αἱ Φαραὶ Δς τῆς Σελλασίας — ς' ἡ
Οἰρόη [ἄλλ: Οἰροῦς] παρὰ τὴν ἀριστεράν τοῦ ὁμωνύμου πο-
ταμίσκου ὄχθην. — ζ' ἡ Θεράπνη [ἄλλ: Θεράπτρα, Θερά-
πναι, Θέραμναι] ἐγγύτατα τῆς Σπάρτης. Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς
τοῦ Μενελάου, ἐν ᾧ ἦσαν τεθαμμένοι αὐτός τε καὶ ἡ Ἑλένη 2
ἡ κρήνη Μεσσηνίς 3 τὸ Φοβαῖον, ἐν ᾧ ἔθουν οἱ ἔφηβοι πρὸ τῆς
ἐν Πλατανιστᾷ μάχης — η' ἡ Γλυπία [ἄλλ: Γλυπία,
Γλυπεῖς] ΒΑΣ τῆς Σπάρτης ἐπὶ τῆς Ακῆς κατωφερείας τοῦ
Πάρνωνος — θ' ἡ καὶ ὁ Σελινοῦς πολίχνη ΜΑΣ τῆς Σπάρτης
ἐπὶ τῇ Μῆρινῃ κατωφερείᾳ τοῦ Πάρνωνος. — ι' αἱ Γερόνθραι
πόλις ΜΑΣ τοῦ Σελινοῦντος. Ἐν αὐτῇ: 1 ἄλσος Ἀρεως, εἰς ὅν
ἐτελεῖτο ἑορτή, ἧς ἀπεκλείοντο αἱ γυναῖκες 2 ἡ ἀγορά 3 τὸ
τεῖχος 4 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ ναὸς Ἀπόλλωνος καὶ ἄγαλμα
αὐτοῦ — ια' ἡ Μαριὸς πόλισμα ΒΑΣ τῶν Γερωνθρῶν ἐπὶ
ὑψους. Ἐν αὐτῇ: 1 ἄλσος, ἐν ᾧ ναὸς κοινὸς τῶν θεῶν πάντων
2 ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος.

Β' Ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Εὐρώτα ἐκ Βν πρὸς Μν: — ιβ' ἡ Αἴγυς παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀρκαδίας πλησίον τῶν πηγῶν τοῦ Εὐρώτα. — ιγ' ἡ Βελεμίρα [ἄλλ: Βέλιρα, Μέλιρα;] ἐπὶ τῶν μεθορίων Ἀρκαδίας Μς τῆς Αἴγυος· — ιδ' ἡ Κάρυστος Ἀς τῆς Βελεμίνης παρὰ τὸν Εὐρώτα. Ἀξιόλογος ἦν ὁ «Καρύστιος οἶνος.» — ιε' ἡ Πέλλιρα ἀντικρὺ τῆς Σελλασίας, ἐν ᾗ γὰρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ πηγὴ Πελλανίας. — ις' τὸ Χαράκωμα [πολίχνη;] Μς τῆς Πελλάνης. — ιζ' ἡ Ἀρπλεια ἀντικρὺ τῆς Οἰνούντος· — ιη' τὸ Δέρριον πολίχνη ἐπὶ τοῦ Ταυγέτου Ἀς τῆς Ἀρπλείας ἐπὶ τῇ ἐκ Σπάρτης εἰς Μεσσήνην ὁδῷ. — ιθ' τὸ Λαπίθαιον ἐπὶ τῇ ὁμωνύμῳ κορυφῇ τοῦ Ταυγέτου Μς τοῦ Δερρίου. Παρὰ τὸ Λαπίθαιον ἦν ὁ Καιάδας τὸ περιώνυμον βάραθρον, εἰς ὃ ἐρρίπτοντο οἱ κακοῦργοι. — κ' αἱ Ἀλειαὶ πόλισμα Ἀς τῆς Σπάρτης. — κα' ἡ ΣΠΑΡΤΗ [ἄλλ: Σπάρτα, Λακεδαιμῶν] μεταξὺ τοῦ Εὐρώτα καὶ τοῦ παραποταμίου Κνακιῶνος. Ἐν αὐτῇ: α' τὸ τεῖχος κτισθὲν [193; π. X.] ἐπὶ τοῦ τυράννου Νάβιδος· β' αἱ τέσσαρες κῶμαι: ἤτοι ἡ Κυρόσουρα, ἐν ᾗ ἦσαν: 1 τὸ Ἑλλάριον, ἐνθα ἐβουλεύοντο περὶ πολέμου· 2 τὸ Ἀλπιον· 3 τὰ Βοώνετα, ἐν οἷς ἦν ἡ οἰκία τοῦ βασιλέως Πολυδώρου· 4 ἡ Μεσσά, ἐν ᾗ οἱ τάφοι τῶν Εὐρυπορτιδῶν· αἱ Αἰγυαί, ἐν αἷς: 1 γὰρ τῆς Πρας Ἀργείας· 2 γὰρ Διονύσου Κολωνάτα· 3 ὁ Δρόμος, ἐνθα ἐγυμνάζοντο οἱ νέοι τὸν ἀγῶνα τοῦ δρόμου· 4 τὸ Ἰσῶριον καὶ ἡ Πιτάνη, ἐν ᾗ: 1 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ: ὁ γὰρ τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς, ἕτερος Ἀθηνᾶς Ἐργάνης, ἄλλος τῶν Μουσῶν, Ἀφροδίτης Ἀρείας· 2 τὸ θέατρον. Περὶ δὲ αὐτήν: 3 ἡ ἀγορά· 4 ἡ στοὰ τῶν Περσῶν· 5 ὁ χορός, ἐν ᾧ ἐχόρευον οἱ ἔφηβοι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Γυμνοπεδιῶν· 6 τὸ βουλευτήριον· 7 τὸ ἀρχεῖον τῶν Βιδιαίων· 8 ἡ Σκιάς· 9 ἡ Θεομηλίδα· 10 ἡ λέσχη Κροτανῶν, οἵτινες ἦσαν μοῖρα τῶν Πιτανητῶν· 11 οἱ τάφοι τῶν Ἀγιδῶν· 12 τὰ Φοιδίτια· — γ' ἡ γέφυρα Βαθύκα· — δ' ἡ πηγὴ Δορκεία· ε' ὁ Πλαταριστᾶς παρ' αὐτήν, καὶ ἀμφοτέρω παρὰ τὸν Εὐ-

ρώταν· — ζ' ὁ ναὸς Ποσειδῶνος τοῦ Γαιήρχου Μς τοῦ Πλατανιστᾶ· — ζ' τὸ Φοιβαῖον παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Εὐρώτα ὄχθην ἀντικρὺ τοῦ Πλατανιστᾶ, τόπος, ἐν ᾧ ἔθουν οἱ ἔφηβοι πρὶν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Πλατανιστᾶν, ὅπου ἐγίνοντο οἱ ἀγῶνες· — η' ὁ ἱππόδρομος ἐκτὸς τῆς πόλεως Μς αὐτῆς. — Ἡ Σπάρτη ἦν ἡ ἐνδοξοτάτη τῆς Πελοποννήσου πόλις. Οἱ δὲ κάτοικοι αὐτῆς διηροῦντο εἰς τρεῖς τάξεις: 1 Σπαρτιάτας [Δωριεῖς, Ἡρακλεῖδαι] ὑποδικαιρουμένους εἰς τρεῖς φυλάς: Ὑλλεῖς, Δυμᾶρας καὶ Παμφύλους ὑποδικαιρουμένους καὶ τούτους εἰς 30 ὄδας (γένη): 2 Λακεδαιμονίους [περίοικοι, οἱ πλείστοι Ἀχαιοί]· 3 Ἐλλώτας. Ἀρχαὶ δ' ἦσαν: 1 οἱ δύο βασιλεῖς· 2 ἡ γερουσία· 3 ἡ ἐκκλησία τοῦ λαοῦ· 4 οἱ ἔφοροι. — κβ' αἱ ΔΜΥΚΑΔΙ πρὸς Μν τῆς Σπάρτης παρὰ τὸν Εὐρώταν. Ἐν αὐτῇ: 1 ὁ περίφημος ναὸς Ἀπόλλωνος Ἀμυκλαίου, ἐν ᾧ τὸ κολοσσαῖον ἄγαλμα αὐτοῦ· 2 ναὸς Κασσάνδρας τῆς Πριάμου. — κγ' ἡ Φάρις Μς τῶν Ἀμυκλῶν. — Ἐπὶ Τηλέκλου οἱ Σπαρτιᾶται εἶλον τὴν Φάριν, Ἀμύκλας καὶ Γερώνθρας ἔτι κατεχομένας ὑπ' Ἀχαιῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου Μεσσην. πολέμου ὁ Ἀριστομένης εἶλεν αὐτὴν ἐξ ἐφόδου. — κδ' αἱ Βρυσεαὶ [ἄλλ.: Βρυσιαί, Βρυσεαί, Βρύσια] ὑπὸ τῇ κορυφῇ Ταλετῶ. — Ἐν αὐταῖς ναὸς Διονύσου, ἐν ᾧ ἄγαλμα αὐτοῦ καὶ ἕτερον ἐν ὑπαίθρῳ. — κε' Κροκίαι [ἄλλ.: Κροκταί, Κροκία] ἐπὶ τῇ ἐκ Γυθείου καὶ Ἐλους εἰς Σπάρτην ὁδῷ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὐρώτα. — Παρὰ τὰς Κροκιάς ἦν ἀξιόλογον λατομεῖον, ἐξ οὗ κατεσκευάσθη τὸ κάλλιστον τῶν ἐν Κορίνθῳ λουτρῶν.

Γ' Παράλιοι πόλεις· — κς' ἡ Ἀλαγονία παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Μεσσηνίας ὑπὸ τῇ κορυφῇ Ταλετῶ πρὸς Δς τῶν Βρυσεῶν. Ἐν αὐτῇ: ναὸς Διονύσου καὶ ἕτερος Ἀρτέμιδος· — κζ' ἡ Γερηνία [ἄλλ.: ἡ Γέρηρος, τὸ Γέρηρον, τὰ Γέρηνα, Ἐρόπη, Ἐρώπη;] ἐπὶ τοῦ Καλαθίου ὄρους παρὰ τὰ μεθόρια Μεσσηνίας. — Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς ἅγιος καὶ μνημεῖον Μυχάωνος τοῦ

Ἀσκληπιοῦ, εἰς ὃν ἐφοίτων οἱ νοσοῦντες, ἐν τόπῳ Ῥόδον καλουμένῳ 2 ἕτερος ναὸς Τρικκαῖος τοῦ Ἀσκληπιοῦ. — Ἡ Γερηνία ἦν πρότερον τῶν Μεσσηνίων. Ἐν Γερηνίᾳ διέτριψεν ὁ ἐκ Πύλου Νέστωρ, ἐξ οὗ ἐπωνομάζετο Γερήνιος. — καὶ ἡ Καρδαμύλη Μς τῆς Γερηνίας πόλις ἀρχαιοτάτη — καὶ τὰ Λεῦκτρα [ἄλλ: Λεῦκτρον] Μς τῆς Καρδαμύλης παρὰ τὴν δεξιάν τοῦ ποταμίσκου Παμισσοῦ ὄχθην πρὸς τῇ θαλάσσῃ. Ἐν αὐτοῖς: 1 τὸ τεῖχος 2 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ ναὸς Ἀθηνᾶς καὶ ἄγαλμα αὐτῆς 3 ἄλσος, ἐν ᾗ ναὸς Ἑρωτος 4 ναὸς Ἀσκληπιοῦ. — Τὰ Λεῦκτρα ἦσαν ἀποικία τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Λεύκτρων. Ἄλλως δὲ λέγεται οἰκιστὴς αὐτῶν ὁ Πέλοψ. — λ' ἡ Πέφρος [ἄλλ: τὸ Πέφρον] πολίχνη Μς τῶν Λεύκτρων παρὰ τὴν ἐκβολὴν ποταμίσκου ἐπὶ τῇ ἐκ Λεύκτρων εἰς Οἶτυλον ὁδῷ. — λα' αἱ Θαλάμαι Μς τῆς Πέφρου. — Ἐπὶ τῇ ἐξ αὐτῶν εἰς Οἶτυλον ὁδῷ ἦσαν: 1 μαρτεῖον τῆς Ἰνοῦς, ναὸς, ἄγαλματα χαλκᾶ Παφίας καὶ Ἥλιου. — λβ' ὁ Οἶτυλος [ἄλλ: τὸ Οἶτυλον] ἐπιγρ: ὁ Βίτυλος καὶ Βεῖτυλος, τὰ Βίτυλα, Βοῖτυλος, Τύλος] πόλις ἀρχαιοτάτη μνημονευομένη παρ' Ὀμήρῳ. — Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ ξόανον Ἀπόλλωνος Καρνείου 2 ἡ ἀκρόπολις 3 ναὸς Σαράπιδος. — λγ' ἡ Μέσσα Μς τοῦ Οἶτύλου, πόλις ἀρχαιοτάτη «πολυτρήρων» καὶ Ὀμηρον, ἔχουσα λιμένα εὐρύν, μικρὸν δ' αὖτε ἀπωκισμένη τῆς θαλάσσης ὑπὸ τῷ Ταινάρῳ ὄρει. — λδ' ἡ Ἰππόλα ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῶν Θυρίδων, ἐν ᾗ ναὸς Ἀθηνᾶς Ἰππολαΐτιδος. Ἐπὶ Παυσανίου ἦν ἐρείπιον. — λε' ἡ Καινήπολις [ἄλλ: Καινή, Καινὴ πόλις, Κιναιθιον] Μς τῆς Ἰππόλας. — Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς ὑπόγειος Δήμητρος 2 ἕτερος τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ἄγαλμα αὐτῆς ἐπὶ τῆς θαλάσσης. — λς' ὁ Φαμαθοὺς [ἄλλ: Φαμαθία] πολίχνη καὶ λιμὴν τῆς Καινηπόλεως. — Καὶ αὐταὶ μὲν ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ κόλπῳ. Ἐν δὲ τῇ Δακῇ πλευρᾷ τοῦ Δακωνικοῦ: — λζ' ὁ Ἀχιλλεῖος λιμὴν κόμην (:) Βς τοῦ ἀκρωτηρίου Ταινάρου. — λη' τὸ Ταίναρον πολίχνη Βς τοῦ Ἀχιλλεῖου λιμένος. — λθ' ἡ Τενθρόνη ἐπὶ

χερσονήσου Βς τοῦ Ταινάρου, κτίσμα τοῦ Ἀθηναίου Τευθράν-
τος. — Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς τῆς Ἰσωρίας· 2 ἡ πηρὴ Νάτα. — μ' ἡ Πύρριχος ἐν τῇ μεσογαίᾳ ΒΔς τῆς Τευθρώνης Μς τοῦ πο-
ταμίσκου Σκύρου. — Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀγορά, ἐν ᾗ φρέαρ τοῦ
Σιληνοῦ· 2 ναὸς Ἀρτέμιδος ἐπικαλουμένης Ἀστρατείας, διό-
τι μέχρι τοῦ Πυρρίχου προὐχώρησαν αἱ Ἀμαζόνες· 3 ναὸς
Ἀπόλλωνος Ἀμαζονίου. — Οἰκιστὴς αὐτῆς ἦν Πύρρος ὁ Ἀχιλ-
λέως ἢ Πύρριχος θεός τις τῶν Κουρήτων ἢ ὁ Σιληνὸς ὁ καὶ
Πύρριχος καλούμενος· — μὰ ἡ Αἰγυλία [πολίχνη;] πρὸς Βν τῆς
Τευθρώνης, ἐξ ἧς καὶ ὁ μεταξὺ αὐτῆς καὶ Τευθρώνης κόλπος
Αἰγυλῶδης ἐκαλεῖτο — μβ' ὁ Λᾶς πόλις ὑπὸ τῷ ὄρει Ἀσίᾳ,
πρότερον δ' ἔκειτο αὕτη ἐπὶ τοῦ ὄρους. Ἐν τῇ παλαιᾷ πόλει
ἦσαν: 1 τὸ τεῖχος· 2 ἡ ἀκρόπολις· 3 τρόπαιον ἀπὸ τῆς κατὰ
Μακεδόνων νίκης· 4 ναὸς Ἀθηναῖς Ἀσίας. Ἐν δὲ τῇ νεωτέρᾳ: 5
ἡ κρήνη Γαλακῶ, παρ' ἣν γυμνάσιον καὶ ἀγᾶλμα Ἑρμοῦ. — μγ'
Τὸ Ἀράϊνον χωρίον μεταξὺ τῶν ποταμίσκων Σκύρου καὶ Σμή-
νου ὑπὸ τῷ Ἰλίῳ ὄρει. Ἐν αὐτῷ ἦν ὁ τάφος τοῦ Λᾶ, ἐφ' οὗ
ἀνδριάς αὐτοῦ — μδ' ἡ Ἀσίρη ἐπὶ τῆς θαλάσσης οὐ μακρὰν
τοῦ Λᾶος. Παρ' αὐτὴν ναὸς Ἀρτέμιδος Δικτύνης. — με' τὸ
ΓΥΘΙΟΝ [ἄλλ.: Γύθειον, Πύθειον;] ἐπὶ τῆς θαλάσσης παρὰ
τοὺς Βς πρόποδας τοῦ Λαυσιίου. Ἐν αὐτῇ: 1 τὸ τεῖχος, οὗ
πύλαι τινὲς ἦσαν ἴσως αἱ Καστοράδες· 2 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ
ναὸς καὶ ἀγᾶλμα Ἀθηναῖς· 3 τὸ θέατρον· 4 τὰ λουτρά· 5 ἡ
ἀγορά, ἐν ᾗ ἀγάλματα Ἀπόλλωνος, Ἡρακλέους, Διονύσου·
6 ἀγάλματα Ἀπόλλωνος Καρνείου, Ἀσκληπιοῦ κτλ.· 7 ναὸς
Ἀμμωνος, Δήμητρος· 8 ὁ Λίθος «Ζεὺς Καππώτας» καλούμε-
νος· 9 στάδιον ἔξω τοῦ Γυθείου, ἐφ' οὗ καθεσθῆις ἐθεραπεύθη
ὑπὸ τῆς μανίας ὁ Ὀρέστης· 10 ὁ Λιμήρ, ἐν ᾧ τὰ νεώρια τῶν
Λακεδαιμονίων, ἅπερ ἐνέπρησεν ὁ Τολμίδης. — Τὸ Γύθιον
κτίσμα ἴσως ἀποίκων Φοινίκων, τὸ πάλαι ἄσημον, ἐγένετο
ἐπίσημον ἀφ' ὅτου οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν λιμένα αὐτοῦ κατε-
στήσαντο πωλεμικὸν καὶ ναυπηγεῖον. — μς' αἱ Αἰγίαι [ἄλλ.:

Αἰγυαί, Αἰγυαί, Αἰγυαί] πόλισμα ΒΔς τοῦ Γυθείου παρὰ μικρὰν λίμνην καλουμένην τοῦ Ποσειδῶρος, ἐρ' ἧς γὰρ αὐτοῦ καὶ ἄγαλμα — μζ' οἱ Ὑψοὶ Δς τῶν Αἰγυῶν ἐπὶ λόφου, ἐν ᾧ γὰρ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος « Δαρναίας. » — μή ἡ Τρίασος [ἄλλ. : Τρίασος] [πολίχνη;] μετὰξὺ Γυθείου καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐρώτα ἔχουσα φρούριον ἰσχυρόν. — Πρὸς Δς δὲ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐρώτα : — μθ' τὸ Ἐλος [ἄλλ. : ὁ Ἐλεώρ, τὸ Εἰλέσιον, τὰ Ἐλεα] πόλις ἐπὶ τῇ ἐκ Σπάρτης εἰς τὴν Μαλέαν παραλίᾳ ὁδῷ παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Εὐρώτα πρὸς τῇ ἐκβολῇ αὐτοῦ. — Τὸ Ἐλος ἦν ἡ πόλις τῶν Ἐλεατῶν ἥτοι Εἰλώτων, οἵτινες μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν νικηθέντες ὑπετάγησαν τοῖς Δωριεῦσιν ἄνευ συνθήκης, διὸ καὶ ἐγένοντο αὐτῶν δούλοι. Τούτου δ' ἕνεκα ἐπιλαμβανόμενοι καιροῦ ἐπειρῶντο νὰ ἐλευθερωθῶσιν, ἀλλὰ πάντοτε ἀπετύγχανον. — ν' αἱ Ἀκρυαί [ἄλλ. : Ἀκρίαι, Ἀκραία, Ἀκραῖαι, Ἀκρυαία] Μς τοῦ Ἐλους ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὁδῷ ὑπὸ ὕρει. Ἐν αὐτῇ : 1 τεῖχος ἰσχυρόν· 2 ἡ ἀκρόπολις· 3 τὸ γυμνάσιον· 4 ὁ ὠχυρωμένος λιμὴν· 5 ὁ γὰρ τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν καὶ ἄγαλμα αὐτῆς· 6 τὸ μνημεῖον τοῦ Νικοκλέους. Ἀκριάτης ἦν ὁ Ὀλυμπιονίκης Νικοκλῆς ὁ πέντε νίκας δρόμου ἑλών· — να' ἡ Βιάρδινα [ἄλλ. : Βιάρδυνα] πολίχνη (;) πρὸς Μν τῶν Ἀκριῶν. — νθ' ἡ Παλαιὰ κόμη ἴσως ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς Δς τῶν Ἀκριῶν ἐν πεδινᾷ· — νγ' ἡ Λεύκη [ἄλλ. : Λεῦκαι, Λευκαί;] πολίχνη ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς Μν τῆς Παλαιᾶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πεδίου· — νδ' ὁ Ἀσωπὸς [ἄλλ. : Ἀσώπολις] πόλις παραθαλάσσιος Μς τῶν Ἀκριῶν πρὸς Βν χερσονήσου. Ἐν αὐτῇ : 1 τὸ τεῖχος· 2 ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ τῆς χερσονήσου, ἐν ᾗ γὰρ Ἀθηναῖς Κυπαρισσίας· 3 τὸ γυμνάσιον, ἐν ᾧ ὅστω ἀνθρώπου ὑπερμεγέθη· 4 γὰρ Ἀσκληπιοῦ « Φιλολάου » 42 σταδίων μακρὰν τοῦ Ἀσωποῦ· — νε' ἡ Κυπαρισσία πρὸς Μν τῆς εἰρημένης χερσονήσου· — νς' τὸ Ὑπερτελέατον κόμη Μς τῆς Κυπαρισσίας· — νζ' ἡ Ἥτις πόλισμα παρὰ τὸ τῆς Ὀνοῦ γνάθου ἀκρω-

τήριον ἐν τῷ Βοιωτικῷ κόλπῳ. Παρ' αὐτὴν ἦν *Λατομεῖον* ἄξιον λόγου· — νη' αἱ *Βοιαί* [ἄλλ: *Boia*, *Boia*] πόλις ἐν τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ μετὰξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ὀνίου γνάθου καὶ τῆς Μαλέας· — Ἐν αὐτῇ: 1 ἡ ἀγορά· 2 *ναοὶ* Ἀσκληπιοῦ, Σαρᾶπιδος καὶ Ἰσιδος. — Συνωκίσθησαν αἱ *Βοιαί* ἀπὸ τῶν τριῶν πόλεων Ἡτιδος, Ἀφροδισιάδος καὶ Σίδης. — νθ' ἡ *Κοτύρτα* πόλις ἐν τῷ Βοιωτικῷ κόλπῳ· — ξ' ἡ Ἀφροδισιάς [ἄλλ: Ἀφροδισία, Ἀφροδιτία] συνετέλεσε καὶ αὕτη εἰς συνοικισμὸν τῶν Βοιωτῶν. Τῷ 424 ἡ φρουρά αὐτῆς καὶ ἡ τῆς Κοτύρτας ἀντέστη κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' ἠττήθη. Καὶ αὐτὰ μὲν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐρώτα μέχρι τῆς Μαλέας. Ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῆς Κυνουρίας αὐταί: — ξα' ἡ Σίδα [ἄλλ: Σίδη] μετὰξὺ Μαλέας καὶ Ἐπιδηλίου· — ξβ' ἡ Μιρώα πόλις ἐχὼν λιμένα παρὰ τὸ ὁμωνύμου ἀκρωτηρίου· — ξγ' ἡ ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ λιμνὴ πόλις εὐλίμενος καὶ ἰσχυρὰ ἐν κόλπῳ ἀσφαλεῖ ἐπὶ λόφῳ. Παρὰ τὴν πόλιν ἦν ἡ μικρὰ λίμνη τῆς Ἰροῦς. — Ἐν αὐτῇ: 1 τεῖχος στερεὸν μὴ καθήκον μέχρι θαλάσσης· 2 ἡ ἀκρόπολις, ἐν ᾗ *ναὸς* Ἀθηνᾶς· 3 ὁ ὠχυρωμένος *Λιμήν*· πρὸ αὐτοῦ ἦν *ναὸς* Διὸς Σωτήρος· 4 *ναὸς* Ἀρτέμιδος Λιμνατίδος ἐπὶ τῇ ἐξ Ἐπιδάου εἰς Βοιᾶς ὁδῷ. — Ἡ Ἐπίδαυρος λιμνὴν ἦν ἀποικία τῆς ἐν Ἀργολίδι Ἐπιδάου. — ξδ' ὁ Ζάραξ [ἄλλ: Ζάρηξ] πόλις παρὰθαλάσσιος, εὐλίμενος, κείμενος πρὸς Βν τῆς Ἐπιδάου ὑπὸ τῷ ὁμωνύμῳ ὄρει. — Ἐν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ λιμένος ναὸς Ἀπόλλωνος κιθαρωδοῦ. — ξε' τὰ Κύφαντα [ἄλλ: Κύφας] πρὸς Βν τοῦ Ζάρακος. — Ἐν αὐτοῖς: 1 *ναὸς* Ἀσκληπιοῦ Σπηθαίου καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ· 2 *κρουνοὶ* ψυχροῦ ὕδατος ἀναβλύσας διὰ τῆς ἐν πέτρᾳ πλήξεως τῆς λόγχης τῆς Ἀταλάντης. Ἐπὶ Παυσανίου ἦσαν τὰ Κύφαντα ἐρείπιον· — ξς' αἱ *Λεῦκαι* πρὸς Βν τῶν Κυράντων· — ξζ' ἡ *Πολίχνα* [ἄλλ: *Πολίχνη*] πρὸς Βν τῶν Λευκῶν· — ξη' αἱ *Πρασιαί* [ἄλλ: *Βρασιαί*, *Πρασιά*, *Ὀρειᾶται*;] πόλις ἐπιθαλάσσιος κείμενον παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Κυνουρίας ὑπὸ βουνῷ καὶ πλη-

σίον τῆς ἐκβολῆς ποταμίου. Ἐν αὐτῇ: 1 ναὸς τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ καὶ ἕτερος τοῦ Ἀχιλλέως, εἰς ὃν κατ' ἔτος ἦγον ἑορτήν·
2 τέσσαρα ἀγαλμάτια, ὧν τὰ τρία χαλκῆ, ποδιαῖα τὸ ὕψος·
3 σπήλαιον εὐρύχωρον μὲν, μικρόστομον δέ, ἐν ᾧ, ὡς ἔλθον
οἱ Πρασιᾶται, ἡ Ἰνώ ἀνέθρεψε τὸν Διόνυσον. — Αἱ Πρασιᾶι
ἀπετέλουν μέρος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀμφικτυονίας, εἴτα ὑπε-
τάγησαν τοῖς Λακεδαιμονίοις· τῷ 430 οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τὸν
Περικλέα εἶλον καὶ ἐπύρθησαν αὐτάς· ἐπὶ δὲ Παυσανίου ἦσαν
ἡ Βτάτη πόλις τῶν Ἐλευθερολακόνων.

Ἄβα = Ἄβαι 75
Ἄβαι πόλ. Φωκδ. 75
Ἄβδηρα πόλ. Θρ. 21
Ἄβία πόλ. Μεσσ. 170
Ἀγάλεων = Αἰγάλεως 116
Ἀγασαι πόλ. Μακ. 31
Ἀγγίτης ποτμ. Θρ. 18
Ἀγκύλη δῆμ. Ἀττ. 139
Ἀγνοῦς δῆμ. Ἀττ. 128 — 129
Ἀγνοῦς = Ἀγνοῦς 128
Ἀγραι κώμη Ἀττ. 139
Ἀγρίνιον πόλ. Αἰτ. 62
Ἀγχεσμὸς ὄρ. Ἀττ. 117
Ἀγχιάλεια } = Ἀγχίαλος 18
Ἀγχιάλη }
Ἀγχίαλος πόλ. Θρ. 18
Ἀγχίση; λίμνη Ἠπ. 37
Ἀγχισία ὄρ. Ἀρκ. 172
Ἀδριανούπολις πόλ. Ἠπ. 38
Ἀδύλιον = Ἠδύλιον 69
Ἀέρωπος ὄρ. Μκ. 24
Ἀζηνιά δῆμ. Ἀττ. 130
Ἀζυλ(ε)ία = Ἀλυζία 57
Ἀζωρος πόλ. Θεσ. 44
Ἀθακος πόλ. Μκ. 30
Ἀθαμανία ἐπρχ. Ἠπ. 38
Ἀθῆναι = Ἀττική 116
» πόλ. Ἀττ. 135 — 139
Ἀθῆναιον φρουρ. Ἠπ. 41

Ἀθῆναιον πόλ. Ἀρκδ. 179
Ἀθήνη = Ἀνθήνη 157
Ἀθμονία / = Ἀθμονον 128
Ἀθμονον /
Ἀθμονον δῆμ. Ἀττ. 128
Ἀθως ὄρ. Μκδ. 24
Ἀῖνα πόλ. Μκδ. 31
Ἀῖας = Ἀῶος 37
Αἰγά = Αἰγαί 160
Αἰγαί πόλ. Ἀχ. 160
Αἰγαί; = Ἐδεσσα
Αἰγαῖται = Αἰγειαί 89
Αἰγαλέον ὄρ. Μεσσ. 168
Αἰγάλεων } ὄρ. Ἀττ. 125
Αἰγάλεως }
" } πόλ. ΛΑ. 89
Αἰγειαί }
Αἰγεται = Αἰγαί 189
Αἰγειρα λιμὴν Ἀχ. 158
Αἰγίρα πόλ. Ἀχ. 159 — 160
Αἰγαί πόλ. Λκν. 188 — 189
Αἰγιάλεια }
Αἰγιαλεῖς } = Σικυών
Αἰγιάλη }
Αἰγίλα πόλ. Λκν. 188
Αἰγιλίε δῆμ. Ἀττ. 130
Αἰγίλος = Αἰγιλιά 130
Αἰγίλου ἄκρα Λκν. 183
Αἰγλώδης κόλπ. Λκν. 184

- "Αλκιμος ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 "Αλμος = Ἀλμωνες 97
 "Αλμός = Μινύα 44
 "Αλμουθησσός = Σαλμουθησσός
 "Αλμωνες πόλ. Βτ. 97
 "Αλμωνία = Μινύα 44
 "Αλμωπία ἐπρχ. Μκδ. 25
 "Αλόπη πόλ. ΛΑ. 90
 "Αλος πόλ. Θεςσλ. 51
 "Αλπηνοί } πόλ. ΛΑ. 88
 "Αλπηνός }
 "Αλπωνός }
 "Αλσάα = Ἀσέα 178 — 179
 "Αλτός πόλ. Μκδ. 26
 "Αλύζεια { πόλ. Ἀκρν. 57
 "Αλυζία {
 "Αλυκαία πόλ. Ἀρχδ. 179
 "Αλυσσος ; { = Ἀλυζία 57
 "Αλυττία ; }
 "Αλφειός ποτμ. Ἠλδ. 164
 "Αλφειον ὄρ. Αἰτωλ. 59
 "Αλωπεκαί } δῆμ. Ἀττ. 139
 "Αλωπεκή }
 "Αλωπεκόννησος πόλ. Θρκ. 23
 "Αλωρος πόλ. Μκδ. 29
 "Αμαθος ποτμ. Ἠλδ. 164
 " " Μεσσν. 168
 "Αμαντία πόλ. Ἠπρ. 38
 "Αμβρακία ἐπρχ. Ἠπρ. 38
 "Αμβρακία } πόλ. Ἠπρ. 39
 "Αμβρακίη }
 "Αμβρακικός κόλπ. Ἠπρ. 37
 "Αμβρακος λιμὴν Ἠπρ. 37
 "Αμβρουσ(σ)ος { πόλ. Φκδ. 78 — 79
 "Αμβρωστος }
 "Αμηρον ; ὄρ. Ἠπρ. 36
 "Αμιλος πόλ. Ἀρχδ. 176
 "Αμίνιος ποτμ. Ἀρχδ. 173
 "Αμνίας ποτμ. Μκδν. 24
 "Αμπελος ἀκρωτ. Μκδν. 24
 "Αμπρακία } = Ἀμβρακία 39
 "Αμπρακίη }
 "Αμπρακικός = Ἀμβρακικός 37
 "Αμύκλαι πόλ. Ακν. 186
 "Αμφεία πόλ. Μεσσν. 170 — 171
 "Αμφιάλη ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 "Αμφίκαία } πόλ. Φκδ. 71
 "Αμφίκλεια }
 "Αμφίπολις πόλ. Ἠλδ. 167
 "Αμφισσα πόλ. ΛΕ. 64 — 66
 "Αμφίτος ποτμ. Μεσσν. 168
 "Αμφιτροπή δῆμ. Ἀττ. 139
 "Αμφρυσος = Ἀμβρυσος 78
 "Ανάγυρος } δῆμ. Ἀττ. 131
 "Αναγυροῦς }
 "Ανακτόρειον } ἀκρωτ. Ἀκρν. 56
 "Ανακτόριον }
 "Ανακτόριον πόλ. Ἀκρν. 56
 "Αναπλος = Ἀραπλος
 "Αναπος ποτμ. Ἀκρν. 56
 "Ανας ; = Ἀῶος 37
 "Ανάφλυστος λιμὴν Ἀττ. 119
 " " δῆμ. Ἀττ. 130
 "Ανδανία πόλ. Μεσσν. 171
 "Ανδάριστος κόλπ. Μκδν. 30
 "Ανεμώλεια { πόλ. Φκδ. 87
 "Ανεμώρεια {
 "Ανεμῶσα πόλ. Ἀρχδ. 178
 "Ανθάνα = Ἀνθήνη 157
 "Ανθανίς = Τροϊζήν 151
 "Ανθεια πόλ. Ἀργλδ. 152
 " " Ἀχ. 163
 " " = Θουρία 170
 "Ανθεμοῦς ποτμ. Μκδν. 24
 "Ανθηδών πόλ. Βτ. 110 — 111
 "Ανθήλη πόλ. Θσλ. 54
 "Ανθήνη πόλ. Ἀργλδ. 157
 "Ανίας = Ἀροάνιος 173
 "Ανιγρος ποτμ. Ἠλδ. 164
 "Αντιγόνεια πόλ. Μκδν. 26
 "Αντίκιρρα } πόλ. Θσλ. 54
 "Αντίκυρα }
 "Αντικύρη } " Φκδ. 79
 " " ΛΕ. 64
 "Αντίκυρρα }
 "Αντικυραῖος κτλ. κόλπ. Φκδ. 69
 "Αντιπατρία πόλ. Μκδν. 33, 35
 "Αντίρριον ἀκρωτ. Αἰτωλ. 59
 "Αντρών, Ἀντρῶνες, πόλ. Θσλ. 51
 "Αξενος = Ἀχελῷος 56
 "Αξία πόλ. ΛΕ. 66
 "Αξιός ποτμ. Μκδν. 24
 "Αορος = Ἀροάνιος 173

- "Απειρα }
 "Απειρή } = "Ηπειρος 36
 "Απειρος }
 "Απέλαυρον ὄρ. "Αρχδ. 172
 "Απεράντεια } πόλ. Αἰτωλ. 62
 "Απεραντία }
 "Απέσας ὄρ. "Αργλδ. 142
 "Απία ; = "Ηπειρος 36
 "Απιδανός ποτμ. Θσολ. 44
 "Απίλας ποτμ. Μκδν. 24
 "Απολλωνία πόλ. Θρκ. 18
 " " 22
 " " Μκδν. 26
 " " 35
 " " Αἰτωλ. 62
 "Απολλωνία }
 "Απολλωνιάς } πόλ. Φωκδ. 88
 "Απολλωνιάς = Τροιζήν 151
 "Αραιθυρέα πόλ. "Αργλδ. 146
 "Αράνιον πόλ. Λκν. 188
 "Αράκυνθος ὄρ. Αἰτωλ. 59
 "Αραντία = "Αραιθυρέα 146
 "Αραξος ὄρ. "Αχ. 158
 "Αραξος ἀκρωτ. "Αχ. 158
 "Αραπλος πόλ. Θρκ. 23
 "Αραφήν δημ. "Αττ. 129
 "Αραχθος ποτμ. "Ηπρ. 37
 "Αραχναίον ὄρ. "Αργλδ. 143
 "Αράξας πόλ. "Αχ. 163
 "Αργεία = "Αργολίς 144
 "Αργιθέα πόλ. "Ηπρ. 41
 "Αργίλος πόλ. Μκδν. 26
 "Αργολικός κόλπ. "Αργλδ. 143
 "Αργολίς 142 — 157
 "Αργολίς ἐπρχ. "Αργλδ. 144
 "Αργοναῦται = "Αριστοναῦται 158
 "Αργος ("Αμφιλοχ.) πόλ. "Ηπρ. 40
 " " ("Ορεσικόν) " Μκδν. 31
 " πόλ. "Αργλδ. 154 — 155
 "Αργυρᾶ πόλ. "Αχ. 162
 "Αρίθουσα πόλ. Μκδν. 26
 "Αρζος ποτμ. Θρκ. 17
 "Αρήνη πόλ. "Ηλδ. 166
 "Αρήνη = "Ερανα 168
 "Αρία = Θράκη 17
 "Αρις = "Αμφιτος 168
 "Αριστοναῦται λίμνη "Αχ. 158
 "Αρκαδία 172 — 182
 "Αρκαδικός = "Αμαθος 164
 "Αρμα δημ. "Αττ. 123
 " " πόλ. Βτ. 109
 "Αρμένιον πόλ. Θσολ. 47
 "Αρμένιον = "Ορμένιον 51
 "Αρνη πόλ. Θσολ. 49
 "Αρνη = "Ακραίφιον 115
 "Αρνισσα πόλ. Μκδν. 30
 "Αροάνια ὄρ. "Αρχδ. 172
 " " ποτμ. "Αρχδ. 173
 " " " 173
 " " " 173
 "Αρπιν(να) πόλ. "Ηλδ. 166
 "Αρπινάτης ποτμ. " 164
 "Αρπλεια πόλ. Λκν. 185
 "Αρριβάντιον πόλ. Μκδν. 30
 "Αρσην ποτμ. "Αρχδ. 173
 "Αρσινόη πόλ. Αἰτωλ. 61
 "Αρτέμιδος ἄκρα Λκν. 183
 "Αρτεμίσιον ὄρ. "Αργλ. 143
 "Αρτισκός ποτμ. Θρκ. 17
 "Αρύκας = Νάρυξ 90
 "Αρύπη, "Αρυπος = "Ροπίς 161
 "ΑΣέα πόλ. "Αρχδ. 178
 "ΑΣέληνον ; ὄρ. ΛΕ. 63
 "ΑΣία ὄρ. Λκν. 183
 "ΑΣίνη πόλ. "Αργλ. 155
 " " Μεσσν. 169
 " " Λκν. 188
 "ΑΣιναῖος κόλπ. Μεσσν. 168
 "ΑΣκουρίς λίμνη Θσολ. 44
 "ΑΣκρα, "ΑΣκρη πόλ. Βτ. 103-104
 "ΑΣναος ὄρ. Μκδν. 24
 "ΑΣπαράγιον πόλ. Μκδν. 35
 "ΑΣπληδών πόλ. Βτ. 96
 "ΑΣσα, "ΑΣσαρα πόλ. Μκδ. 28
 "ΑΣσος ποτμ. Φκδ. 69
 "ΑΣτακός πόλ. "Ακρν. 57
 "ΑΣτερίων ποτμ. "Αργλδ. 143
 "ΑΣτυπάλεια ἀκρωτ. "Αττ. 117
 "ΑΣώπολις = "Ασωπός 189
 "Ασωπός ποτμ. Θσολ. 44
 " " Βτ. 94
 " " "Αργλδ. 144

Ἀσωπὸς πόλ. Ἀκν. 189
 Ἀταλάντη » Μκδν. 29
 Ἀτθίς = Ἀττική 116
 Ἀτιντανία ἐπρχ. Ἠπρ. 38
 Ἀτρακία, Ἀτραξ πόλ. Θσολ. 44
 Ἀττική 116 — 139
 Ἀτυρα πόλ. Μκδν. 31
 Αὐλὶς » Βτ. 109 — 110
 Αὐλὼν κόμη Ἀττ. 130
 » πόλ. Μεσσην. 168
 Ἀφίδνα, Ἀφίδναι πόλ. Ἀττ. 122
 Ἀφροδισία } πόλ. Ἀκν. 190
 Ἀφροδισιάς }
 Ἀφροδισιάς πόλ. Θρκ. 21
 » = Τροϊζήν 151
 Ἀφροδιτία = Ἀφροδισιάς 190
 Ἀφύτη }
 Ἀφυτις } πόλ. Μκδν. 28
 Ἀφυτος }
 Ἀχαΐα 157 — 163
 Ἀχαρναὶ δῆμ. Ἀττ. 127
 Ἀχελῷος = Ἀχελῷος
 Ἀχελῷος ποτμ. Ἀκρν. 56
 » » Αἰτωλ. 59
 » » Ἀχ. 158
 » » Ἀρκδ. 173
 Ἀχερουσία λίμνη Ἠπρ. 37
 Ἀχέρων ποτμ. Ἠπρ. 37
 » » Ἠλδ. 164
 Ἀχιλλεῖος λιμὴν Ἀκν. 184
 » πόλ. » 187
 Ἀχρίδα }
 Ἀχρίς } = Λυχνιδός
 Ἀχρίτα }
 Ἀψαλός πόλ. Μκδν. 30
 Ἀψος ποτμ. Μκδν. 25
 Ἀῶς » » 25
 » » Ἠπρ. 37

Β

Βάθος πόλ. Ἀρκδ. 180
 Βαθύς λιμὴν Βτ. 95
 Βατάκη πόλ. Ἠπρ. 38
 Βαῖρος » Μκδν. 26
 Βάλυρα ποτμ. Μεσσην. 168

Βαρδοσθένης ὄρ. Ἀκν. 183
 Βαρνοῦς ὄρ. Μκδν. 24
 Βασιλὶς πόλ. Ἀρκδ. 180
 Βατὴ δῆμ. Ἀττ. 127
 Βατίαι = Βιτία 38
 Βέγορα πόλ. Μκδν. 30
 Βεγορῆτις λίμνη Μκδν. 25
 Βεΐτυλος = Οὔτυλος 187
 Βέλινα = Βλέμινα 179
 » = Βελεμίνα 185
 Βελεμίνα πόλ. Ἀκν. 185
 Βέμβινα } πόλ. Ἀργλδ. 147
 Βέμβινος }
 Βέργα πόλ. Μκδν. 26
 Βερονίκη = Βερονίκη 39
 Βερόη }
 Βέροια } πόλ. Μκδν. 33
 Βεροίη }
 Βερονίκη } πόλ. Ἠπρ. 39
 Βερονικίς }
 Βέρροια = Βέροια 33
 Βερτίσκον ὄρ. Μκδν. 24
 Βεύη πόλ. Μκδν. 30
 Βῆσ(σ)α πόλ. ΛΑ. 89
 » δῆμ. Ἀττ. 130
 Βιάνδινα } πόλ. Ἀκν. 189
 Βιάνδυνα }
 Βίας ποτμ. Μεσσην. 168
 Βίονον = Βοτόν 67
 Βισαλτία ἐπρχ. Μκδν. 25
 » πόλ. » 26
 Βισάνθη » Θρκ. 20
 Βίστερος = Πίστυρος 22
 Βιστονίς λίμνη Θρκ. 18
 Βιτία πόλ. Ἠπρ. 38
 Βίτυλα, Βίτυλος = Οὔτυλος 187
 Βλέμινα, Βλέμινα πόλ. Ἀρκδ. 179
 Βοάγριος, Βοάγρος ποτμ. ΛΑ. 88
 Βοία }
 Βοία } πόλ. Ἀκν. 190
 Βοταί κτλ.)
 Βοιατικός κόλπ. Ἀκν. 184
 Βοίθη πόλ. Θσολ. 51
 Βοιθίς λίμνη Θσολ. 44
 Βοιοί πόλ. Μκδν. 33
 Βοτόν » Δωρδ. 67

Βοτόν ὄρ. Ἰπρ. 36
 Βότον * Μκδν. 24
 Βοίτυλος = Οὔτυλος 187
 Βοιῶ = Βοτόν 67
 Βοιωνώα = Ἐφύρα 165
 Βοιωτία 92—115
 Βόλβη λίμνη Μκδν. 25

» πόλ. » 26

Βολεοὶ » Ἀργλδ. 153

Βολίνα » Ἀχ. 162

Βολινατός ποτμ. Ἀχ. 158

Βολίνη, Βόλινον = Βολίνα 162

Βόρας ὄρ. Μκδν. 24

Βόρειον ὄρ. Ἀρκδ. 172

Βόσπορος πορθ. Θρκ. 17

Βοττίαία ἐπρχ. Μκδν. 25

Βουθρωτόν { πόλ. Ἰπρ. 38

Βουθρωτός { ἀκρωτ. Ἀργλδ. 143

Βουκέφαλα {

Βουκέφαλον {

Βουλίδιοι; = Βουλιεῖς 77

Βούλις πόλ. Φκδ. 77

Βουλλίς * Μκδν. 36

Βούνειμα; πόλ. Ἰπρ. 41

Βουνόμειτα, Βούνομος = Πέλλα 29

Βούπορθμος ἀκρωτ. Ἀργλδ. 143

Βουπράσιον πόλ. Ἠλδ. 164

Βούρα πόλ. Ἀχ. 160

Βουραϊκός ποτμ. Ἀχ. 158

Βούτριτος { = Βουθρωτόν 38

Βούτρωτον {

Βουφάγιον πόλ. Ἀρκδ. 181

Βουφάγος ποτμ. » 173

Βουφία πόλ. Ἀργλδ. 146

Βουφράς ὄρ. Μεσσην. 168

Βούχετα, Βουχέτιον πόλ. Ἰπρ. 38

Βρασιαί = Πρασιαί 190

Βραυρών δῆμ. Ἀττ. 129

Βρενθεάτης ποτμ. Ἀρκδ. 173

Βρένθη πόλ. Ἀρκδ. 180

Βριλησ(σ)όν { ὄρ. Ἀττ. 116—117

Βριλησ(σ)ός {

Βριληττόν κτλ. {

Βρομίσκος πόλις Μκδν. 26

Βρυγιάς » » 30

Βρυσείαι {

Βρυσείαι {

Βρύσια {

Βρυσίαι {

Βυζάντιον πόλ. Θρκ. 19

Βωλαξ πόλ. Ἠλδ. 167

Γ

Γαθεαί πόλ. Ἀρκδ. 179

Γαθεάτας ποτμ. » 173

Γαληψός πόλ. Μκδν. 28

Γάνος » Θρκ. 21

Γαράτης ποτμ. Ἀρκδ. 173

Γαργηττός δῆμ. Ἀττ. 128

Γαριάι πόλ. Ἀρκδ. 178

Γενοῦσος ποτμ. Μκδν. 25

Γεράνεια { ὄρ. Μεγρδ. 140

Γερανείη {

Γερανία {

Γέρηνα {

Γερηνία {

Γέρηνον { πόλ. Λκν. 186—187

Γέρηνος {

Γερώνθραι πόλ. Λκν. 184

Γερόντειον ὄρ. Ἀρκδ. 173

Γερτοῦς πόλ. Μκδν. 33

Γέφυρα » » 29

Γιγωνίς ἀκρωτ. Μκδν. 24

Γιτανῶν πόλ. Ἰπρ. 38

Γλαῦκος ποτμ. Ἀχ. 158

Γλαφύραι πόλ. Θσσελ. 51

Γλίσ(σ)ας Γλίσ(σ)ας πόλ. Βτ. 115

Γλυκὺς λιμὴν Ἰπρ. 37

Γλυμπεῖς {

Γλυμπία { πόλ. Λκν. 184

Γλυππία {

Γόμφοι πολ. Θεσσελ. 45

Γόννοι, Γόννος πόλ. Θεσσελ. 45

Γορπῶπις κολπ. Βτ. 95

Γόρτυν { πόλ. Μκδν. 29

Γόρτυνα {

Γορτυνία { » Ἀρκδ. 180—181

Γόρτυς {

Γραῖα; = Τάναγρα 108

Γραῖα = Ἰερωπός 119

Γύθειον, Γύθιον πόλ. Ακν. 188
 Γολάκεια = Ἀπολλωνία 35
 Γυρτών, Γυρτώνη πόλ. Θσσλ. 45

Δ

Δαρδανία ἐπρχ. Μκδν. 25
 Δασέα } πόλ. Ἀρχδ. 180
 Δασέαι }
 Δαύλεια } πόλ. Φκδ. 75
 Δαυλία }
 Δαυλὶς }
 Δαυλία πόλ. Μκδν. 34
 Δέθομα " " 34
 Δεδούσασθα " " 25
 Δεκελὴν }
 Δεκέλεια } δημ. Ἀττ. 122—123
 Δεκελία }
 Δέλκος λίμνη Θρκ. 18
 Δελφίνιον λιμὴν Ἀττ. 119
 Δελφοὶ πόλ. Φωκ. 82—87
 Δεξαμεναὶ πόλ. Ἠπρ. 40
 Δέρριον " Ακν. 185
 Δέρρις ἀκρωτ. Μκδν. 24
 Δήλιον πόλις Βτ. 110
 Δήλος κλάδος Ἀκοντίου 92
 Δημητριάς πόλ. Θσσλ. 50
 Δημητριάς = Σικυών 144
 Διάγων ποτμ. Ἡλιδ. 164
 Δίδυμοι πόλ. Ἀργλδ. 153
 Δίκαϊα " Θρκ. 21
 Δτον " Μκδν. 28
 " " 31
 Διὸς Σωτήρος λιμὴν Ακν. 184
 Δίπαϊα πόλ. Ἀρχδ. 178
 Δίποινα " " 177
 Δίρκη ποτμ. κ. κρήνη Βτ. 94
 Δοσθήρου λίμνη Μκδν. 25
 Δολίχη πόλ. Θσσλ. 44
 Δονούσσα " Ἀχ. 159
 Δορίσκος " Θρκ. 21
 Δράδας " " 23
 Δρενόδου λίμνη Μκδν. 25
 Δρέπανον ἀκρωτ. Ἀχ. 158
 Δρίλων ποτμ. Μκδν. 25

Δρυμαία }
 Δρυμία } πόλ. Φκδ. 70
 Δρυμὸς }
 Δρυμὼν }
 Δρυόπη; πόλις Δωρδ. 67
 Δρυοπί; ἐπαρχ. Θεσσλ. 44
 Δῦμαι }
 Δυμαῖται } πόλ. Ἀχ. 163
 Δύμη }
 Δυρράχιον = Ἐπίδαμνος 34
 Δυσπόντιον πόλ. Ἡλ. 165
 Δώδων, Δωδώνη ποτμ. Ἠπρ. 37
 Δωδώνη πόλ. Ἠπρ. 41
 Δώριον = Ἐρινεὸς 67
 Δωρίς 66—67

Ε

Ἐβενος; πόλ. Φωκδ. 74
 Ἐβρος ποτμ. Θρκ. 17
 Ἐγνατία (ὁδὸς) 35
 Ἐγγελάναι πόλ. Μκδν. 33
 Ἐδέσσα " " 32
 Εἰδομένη " " 29
 Εἰλέστιον " Βτ. 109
 Εἰλέστιον = Ἐλος 189
 Εἰλισσὸς = Ἰλισσὸς 118
 Εἴρα ὄρ. Μεσσ. 168
 " φρούρ. " 168
 Εἰρεσίδαι δημ. Ἀττ. 127
 Εἰρέσιον = Εἰλέστιον 109
 Ἐκάλη δημ. Ἀττ. 123
 Ἐκατόμπεδον πόλ. Ἠπρ. 38
 Ἐλαία πόλ. Ἠπρ. 38
 Ἐλάϊνον ὄρ. Μεσσν. 168
 Ἐλαιος = Ἐλαος 61
 Ἐλαιοὺς πόλ. Θρκ. 23
 " " Ἠπρ. 38
 " " Ἀργλδ. 157
 Ἐλαος " Αἰτωλ. 61
 Ἐλάτεια } πόλ. Ἠπρ. 38
 Ἐλάτρεϊα } " Θσσλ. 45
 Ἐλάτρια } " Φωκδ. 73
 Ἐλαφος ποτμ. Ἀρχδ. 173
 Ἐλεα = Ἐλος 189
 Ἐλεοῦς = Ἐλαιοῦς 23

- Ἐλευθεραὶ πόλ. Ἀττ. 124
 Ἐλευσίν } δῆμ. Ἀττ. 124—126
 Ἐλευσίς }
 Ἐλευσίς = Κωπαῖς 94
 Ἐλεών πόλ. Βτ. 109
 " = Ἐλος 189
 Ἐλίκη πόλ. Ἀχ. 160
 Ἐλίκρανον πόλ. Ἡπρ. 38
 Ἐλικῶν ὄρ. Βτ. 92
 " ποτμ. Μκδν. 24
 Ἐλιπεύς = Ἐνιπεύς 44
 Ἐλισσοῦς = Ἐλισσῶν 178
 Ἐλισσῶν ποτμ. Ἀργλδ. 144
 " " 173
 " πόλ. " 178
 Ἐλλάς πόλ. Θασλ. 49
 Ἐλλησποντος πορθ. Θρκ. 17
 Ἐλλοπία πόλ. Θασλ. 53
 " Βτ. 104
 Ἐλος " Λκν. 189
 Ἐλυμα " Μκδν. 31
 Ἐλυμία " Ἀρκδ. 176
 Ἐλώμεια ἐπρχ. Μκδν. 25
 Ἐνιπεύς ποτμ. Μκδν. 24
 " Θασλ. 44
 " " Ἠλδ. 164
 Ἐνίπους } = Ἐνιπεύς 44
 Ἐνισεύς }
 Ἐνόπη } Γερηνία 186
 Ἐνώπη }
 Ἐξαμίλιον = Λυσιμαχία 22
 Ἐορδαία ἐπρχ. Μκδν. 25
 " πόλ. " 30
 Ἐπίδαμνος " " 34
 Ἐπίδαυρία ἐπρχ. Ἀργλδ. 144
 Ἐπίδαυρος πόλ. " 150—151
 " λιμηρά πόλ. Λκν. 190
 Ἐπίδηλιον ἀκρωτ. Λκν. 183
 Ἐπίκαρος = Ἐπίδαυρος 150
 Ἐπίον πόλ. Ἠλδ. 166—167
 Ἐπιτάλιον " " 166
 Ἐπίταυρος = Ἐπίδαυρος 150
 Ἐρανα πόλ. Μεσσν. 168
 Ἐρανος; " Φκδ. 88
 Ἐρασῖνος ποτμ. Ἀττ. 118
 " Ἀργλδ. 143
 Ἐράτυρα πόλ. Μκδν. 31
 Ἐρέτρια " Θασλ. 51
 Ἐρίγων ποτμ. Θρκ. 17
 " Μκδν. 24
 Ἐρινειός } πόλ. Δωρδ. 67
 Ἐρινεὸν }
 Ἐρινεός } λιμὴν Ἀχ. 158
 Ἐρινοῦς } πόλ. " 162
 Ἐρίτιον πόλ. Θασλ. 44
 Ἐρμιόνη " Ἀργλ. 152
 Ἐρμιονίς ἐπρχ. " 144
 Ἐρυθραὶ πόλ. ΔΕ. 64
 " Βτ. 107
 Ἐρύμανθος ὄρ. Ἀρκδ. 172
 " ποτμ. " 173
 Ἐρυσίχη = Οἰνιάδα 57
 Ἐρχομενός = Ὀρχομενός 176
 Ἐρωχός πόλ. Φκδ. 70
 Ἐστιαῖωτις ἐπρχ. Θασλ. 44
 Ἐστιὰς ἀκρωτ. Θρκ. 16
 Ἐσχατιῶτις = Γοργωπίς 95
 Ἐτεωνός πόλ. Βτ. 108
 Εὔα, Εὔα πόλ. Ἀργλδ. 157
 Εὐάν ὄρ. Μεσσν. 168
 Εὐανθία, Εὐανθίς = Οἰάνθεια 64
 Εὔας ὄρ. Λκν. 183
 Εὔας = Εὐάν 168
 Εὐβοία ὄρ. Ἀργλδ. 143
 Εὐδείελος = Ἀσπληδῶν 96
 Εὐδοξιοῦπολις = Σηλυμβρία 20
 Εὔεα = Εὔα 157
 Εὐηνός ποτμ. Αἰτωλ. 59
 Εὐόρας κορφ. Ταῦγέτου 183
 Εὐπάγιον πόλ. Ἠλδ. 165
 Εὐπαλία } πόλ. ΔΕ. 64
 Εὐπάλιον }
 Εὐπορία πόλ. Μκδν. 26
 Εὐρυρίδαι δῆμ. Ἀττ. 127
 Εὔροια πόλ. Ἡπρ. 41
 Εὐρύμεναι " " 38
 " Θασλ. 44
 " " 50
 Εὐρυμεναί; = Δεξαμεναί 40
 Εὐρωπος πόλ. Μκδν. 29
 " ποτμ. Θασλ. 43
 Εὐρωσός πόλ. Μκδν. 30

Εὐρώτα· ποτ. Ἀκν. 183
 Εὐταία πόλ. Ἀρχδ. 178
 Εὐτρήσις ἐπρχ. * 173
 Εὐτρήσις πόλ. Βτ. 105
 Ἐφύρα πόλ. Ἠπρ. 38
 " " Αἰτωλ. 62
 " " Ἀργλδ. 146
 " " Ἠλδ. 165
 Ἐχεδάμεια πόλ. Φκδ. 79—80
 Ἐχέδωρος ποτμ. Μκδν. 24
 Ἐχέτινος = Ἐχίτινος 52
 Ἐχελίδα πόλ. Ἀττ. 135
 Ἐχιναιέων " = Ἐχίτινος 52
 Ἐχίτινος } πόλ. Θσολ. 52
 Ἐχίνοϋς }

Z

Ζάραξ ὄρ. Ἀκν. 183
 " πόλ. " 190
 Ζάρηξ = Ζάραξ 190
 Ζοίτειον } πόλ. Ἀρχδ. 182
 Ζοιτία }
 Ζοίτιον }
 Ζωστήρ ἀκρωτ. Ἀττ. 117

II

Ἡδύλειον } βουν. Φκδ. 69
 Ἡδύλιον }
 Ἡετιωνεία } ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 Ἡετιωνία }
 Ἡήονες πόλ. Ἀργλδ. 152
 Ἡήων " Ὀρκ. 22
 Ἡλεία } 164—167
 Ἡλείη }
 Ἡλέκτρα ποτμ. Μεσσν. 168
 Ἡλιοτρόπιον πόλ. Θσολ. 51
 Ἡλις = Ἡλεία 164
 " (κοίλη) ἐπρχ. Ἠλδ. 164
 " πόλ. " 165
 Ἡλώνη πόλ. Θσολ. 44
 Ἡμαθία ἐπρχ. Μκδν. 25
 " πόλ. " 33
 Ἡπιον = Ἐπιον 166
 Ἡπειρος 36—43

Ἡπιδανός = Ἀπιδανός 44
 Ἡπιον = Ἐπιον 166
 Ἡραία πόλ. Ἀρχδ. 181
 Ἡραιᾶτις ἐπάρ. Ἀρχδ. 173
 Ἡρατον ἀκρωτ. Μέγρδ. 140
 Ἡράκλεια πόλ. Ὀρκ. 24
 " " Μκδν. 25
 " " " 30
 " " Ἠπρ. 41
 " " Θσολ. 53
 " " Ἠλδ. 166
 Ἡράκλεια = Πέρινοθος
 Ἡράκλειον πόλ. Μκδν. 31
 Ἡράκλειον } ποτμ. Φκδ. 69
 Ἡράκλειος }
 " λιμὴν Ἀκρν. 56
 Ἡριδανός ποτμ. Ἀττ. 118
 Ἡτις πόλ. Ἀκν. 189
 Ἡφαιστιάδα δῆμ. Ἀττ. 127

Θ

Θαλάμαι πόλ. Ἠλδ. 165
 " " Μεσσν. 170
 " " Ἀκν. 187
 Θαλιάδες " Ἀρχδ. 182
 Θαυμακία; } πόλ. Θσολ. 52
 Θαυμακοί }
 Θαυμάσιον ὄρ. Ἀρχδ. 173
 Θειοϋς ποτμ. " "
 Θεισόα πόλ. " 176—177
 " " " 180
 Θέλπουσα πόλ. " 181
 Θελπουσία ἐπρχ. " 173
 Θεοδοσία } πόλ. Ἠπρ. 41
 Θεοδωρία }
 Θέραμβος ἀκρωτ. Μκδν. 24
 Θέραμναι } πόλ. Βτ. 115
 Θεράπνα }
 Θεράπναι } " Ἀκν. 184
 Θεράπνη }
 Θέρμα = Θέρμον 61
 Θέρμη πόλ. Μκδν. 76
 Θέρμον } πόλ. Αἰτωλ. 61
 Θέρμος }
 Θερμοπόλαι τόπος 55

Θερμώδων ποτμ. Βτ. 94
 Θερμώδων = Αἵμων 93
 Θεσπιαὶ πόλ. Βτ. 102—103
 Θέσπιος ποτμ. Βτ. 94
 Θεσπρωτία νομός Ἠπρ. 37
 " ἐπρχ. " 38
 Θεσπρωτικός κολπ. " 37
 Θεσσαλία 43—55
 Θεσσαλιώτις ἐπαρχ. Θσολ. 44
 Θεσσαλονίκη πόλ. Μκδν. 26
 Θετταλία { = Θεσσαλία 43
 Θετταλίη {
 Θεοδοσία = Θεοδοσία 41
 Θῆβαι πόλ. Θσολ. 51
 " " Βτ. 111—115
 Θινιάς = Θυνιάς 16
 Θίσβη πόλ. Βτ. 104—105
 Θισάα = Θεισάα 176, 180
 Θόας = Ἀχελῷος 56
 Θοραὶ δῆμ. Ἀττ. 130
 Θορίκιον ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 Θορικός δῆμ. Ἀττ. 130
 Θόρναξ ὄρ. Λκν. 183
 Θορυκός = Θορικός 130
 Θούρειον = Θύριον 56
 Θουρία πόλ. Μεσσην. 170
 Θούριον ὄρ. Βτ. 92
 Θραῖστος = Θραῦστος 165
 Θράκη 17—23
 Θρακίς ; = Τραχίς 77
 Θράουστος { πόλ. Ἠλδ. 165
 Θραῦστος {
 Θρεΐα = Θρία 126
 Θρηϊκή = Θράκη 17
 Θριά {
 Θρ᾽α {
 Θριαὶ } δῆμος Ἀττ. 126—127
 Θρίας }
 Θρικῆς }
 Θριώ ;
 Θρόνιον πόλ. ΛΑ. 89
 Θρυόεσσα { πόλ. Ἠλδ. 166
 Θρύον {
 Θύαμις ἀκρωτ. Ἠπρ. 36
 " ποτμ. " 37
 " ὄρ. Ἀκρν. 55

Θύαμος ὄρ. Ἠπρ. 36
 Θυμαϊτάδαι {
 Θυμιστάδαι { δῆμ. Ἀττ. 134—135
 Θυμοϊτάδαι {
 Θυνία { ἀκρωτ. Θρκ. 16
 Θυνιάς {
 Θυραταὶ = Θυρέα 157
 Θυρατον πόλ. Ἀρκδ. 180
 Θυργωνίδα δῆμ. Ἀττ. 122
 Θυρέα πόλ. Ἀργλδ. 157
 Θύρειον ; = Θύριον 56
 Θυρή = Θυρέα 157
 Θυρίδες ἀκρωτ. Λκν. 183
 Θύριον {
 Θύρρειον { πόλ. Ἀκρν. 56
 Θύρριον {
 Θύσσος πόλ. Μκδν. 28
 Θώκνεια { πόλ. Ἀρκδ. 180
 Θωκνία {

II

Ἰαμφορίνη πόλ. Μκδν. 26
 Ἰάνθη = Οἰάνθεια 64
 Ἰαπίς ποτμ. Ἀττ. 118
 Ἰασαία = Ἀσέα 178
 Ἰδομένη φρούρ. Ἠπρ. 41
 Ἰερά Δάφνη κρήνη Φκδ. 77
 Ἰθώμη ὄρ. Μεσσην. 168
 Ἰθωρία πόλ. Ἀκρν. 58
 Ἰτιον ὄρ. Λκν. 183
 Ἰλιον = Κεστρία 38
 Ἰλισσός ποτμ. Ἀττ. 118
 Ἰλλυρία νομός Μκδν. 25
 Ἰναχος ποτμ. Ἠπρ. 37
 " " Ἀκρν. 56
 " " Ἀργλδ. 143
 Ἰός = Οἶός 184
 Ἰπνοὶ πόλ. Θσολ. 50
 Ἰππόλα πόλ. Λκν. 187
 Ἰππότα " Βτ. 104
 Ἰρη = Ἀσίνη 170
 Ἰσανος ποτμ. Μκδν. 25
 Ἰσθμία ἀγῶνες 149
 Ἰσμαρίς λίμνη Θρκ. 18
 Ἰσμαρος = Μαρώνεια 21

Ἰσμηνός ποτμ. Βτ. 94
 Ἰσόμεντος " " 93
 Ἰσός; = Νίσα 140
 " πόλ. Βτ. 111
 Ἰσός " ΑΕ. 66
 Ἰτών } πόλ. Θσλ. 51
 Ἰτώνη }
 Ἰτωνός }
 Ἰφιστιάδαι δῆμ. Ἀττ. 127
 Ἰχθὺς ἀκρωτ. Ἠλδ. 164
 Ἰχναί πόλ. Μκδν. 29
 " " Θεσσλ. 49
 Ἰωλκός πόλ. " 50
 Ἰων ποτμ. " 43
 Ἰωνέα, Ἰωνία = Ἰωνός
 Ἰωνία = Ἀττική 116
 Ἰωνός πόλ. ΑΕ. 66

Η

Κάδμος ποτμ. Ἠπρ. 37
 Καινή
 Καινή πόλις; πόλ. Λκν. 187
 Καινήπολις }
 Καλάθιον ὄρ. Λκν. 183
 Καλάμαι πόλ. Μεσσην. 170
 Κάληρος = Ἀλωπεκόννητος
 Καλλία πόλ. Ἀρκδ. 177
 Καλλίαρα } πόλ. ΛΑ. 90
 Καλλίαρος }
 Καλλιδρομον ὄρ. " 88
 Καλλίας; } πόλ. Αἰτωλ. 62
 Κάλλιον }
 Καλλίου πόλις; } " Θρ. 23
 Καλλίπολις }
 Καλλιρρόη κρήνη Ἀττ. 118
 Καλλίπτεροι πόλ. Μκδν. 26
 Καλυδών " Αἰτωλ. 60
 Καμβούνια ὄρ. Μκδν. 24
 Καμπανία; = Ἠπειρος 36
 Καμπύλας ποτμ. Αἰτωλ. 59
 Καναστραῖον ἀκρωτ. Μκδν. 24
 Κανδαουία ὄρ. Μκδν. 24
 Καοὺς πόλ. Ἀρκδ. 181
 Καραβία " Μκδν. 26
 Καρδαμύλη πόλ. Λκν. 187

Καρδία
 Καρδιανῶν πόλις; } πόλ. Θρκ. 23
 Καρδιόπολις }
 Καρνάσιον = Οἰχαλία 171
 Καρνεάτης ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Καρνίων ποτμ. " 173
 Καρύαι πόλ. " 175
 " " Λκν. 184
 Κάρυκος " " 185
 Καρφαία; } πόλ. Δωρδ. 67
 Καρψία }
 Κασάνδρα = Κασσάνδρα κτλ. 28
 Κασθαναία πόλ. Θσλ. 50
 Κασσάνδρα } πόλ. Μκδν. 28
 Κασσάνδρεια }
 Κασσιώπη λίμνη Ἠπρ. 37
 Κασσωπαῖον; ὄρ. " 36
 Κασσιώπη ἐπρχ. " 38
 Κασσωπία πόλ. " "
 Καστορία λίμνη Μκδν. 25
 Κατοπευτήριος } κορυφ. Πρσ. 68
 Κατοπτήριος }
 Καύκων ποτμ. Ἀχ. 158
 Κανκωνίς = Δύμη 163
 Καφισ(σ)ός = Κηφισ(σ)ός 69
 Καφύα, Καφύαι πόλ. Ἀρκδ. 182
 Καφύαις ἐπρχ. Ἀρκδ. 173
 Καφύη, Καφύα = Καφύα 182
 Καχάλης ποτμ. Φκδ. 69
 Κεγγρέα } πόλ. Ἀργ. 149-150
 Κεγχρεαί } " " 156
 Κεγχρεαί }
 Κειριάδαι δῆμ. Ἀττ. 139
 Κεράς = Κερκός 110
 Κέλαδος ποτμ. Ἀρκδ. 173
 Κελεαί πόλ. Ἀργλ. 147
 Κελενδερίς } πόλ. Ἀργλ. 151
 Κελενδρίς }
 Κελεντρον " Μκδν. 30
 Κελκός = Κερκός 110
 Κέλλαι πόλ. Μκδν. 30
 Κέλυδνος; ποτμ. Ἠπρ. 37
 Κενήριον πόλ. Μεσσην. 168
 Κέραξ " Μκδν. 33
 Κέρας ἀκρωτ. Θρκ. 16
 " κόλπ. " 18

- Κέρατα ὄρ. Ἀττ. 116
 " " Μεγρδ. 140
 Κεραυνία " Ἡπρ. 36
 " ἀκρωτ. Μκδν. 24
 Κεραυνία = Κερύνεια 160
 Κερδύλιον πόλ. Μκδν. 26
 Κερκετικόν; ὄρ. Ἡπρ. 36
 Κερκίνεον πόλ. Θσσλ. 47
 Κερμορατος κόλπ. Μκδν. 25
 Κερύνεια / πόλ. Ἀγ. 160—161
 Κερυνία / ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Κεστρία πόλ. Ἡπρ. 38
 Κεστρίνος = Κάδμος 37
 Κεφαλή δῆμ. Ἀττ. 129
 Κηρύκιον ὄρ. Βτ. 93
 Κηρυνίτης ποτμ. Ἀγ. 158
 Κηφισ(σ)τιά δῆμ. Ἀττ. 127—128
 Κηφισ(σ)σίς = Κωπαῖς 94
 Κηφισ(σ)σός ποτμ. Φκδ. 69
 " " Βτ. 93
 " " Ἀττ. 117—118
 " " 118
 " " Ἀργλδ. 143
 Κιέριον πόλ. Θσσλ. 49
 Κιθαιρών ὄρ. Βτ. 92
 Κιναίθιον = Καινήπολις 187
 Κιρκίνη ὄρ. Θρκ. 16
 Κίρρα, Κίρσα; = Κύρα 80
 Κίρφισ ὄρ. Φκδ. 68
 " πόλ. " 80
 Κίσσος ὄρ. Μκδν. 24
 Κίτιον πόλ. " 33
 Κίχυρος; = Ἐφυρα 38
 Κλάδιος ποτμ. Ἡλδ. 164
 Κλειτορία ἐπρχ. Ἀρκδ. 173
 " πόλ. " 174
 Κλείτωρ ποτμ. " 173
 Κλεωναί πόλ. Μκδν. 28
 " " Φωκδ. 75
 " " Ἀργλδ. 147
 Κλεωναία ἐπρχ. Ἀργλδ. 144
 Κλιτόριον
 Κλίτωρ } = Κλειτορία 173
 Κλυτόριον
 Κνάκαλος ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Κνακίων ποτμ. Ακν. 183
 Κναῦσον πόλ. Ἀρκδ. 182
 Κνημῖδες } ὄρ. ΔΑ. 88
 Κνημῖς } ἀκρωτ. " "
 " πόλ. " 90
 Κνωπία } πόλ. Βτ. 115
 Κνωπίαι }
 Κνωπος ποτμ. Βτ. 94
 Κοιλῶσα ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Κοῖτος ποτμ. Μεσσην. 168
 Κοιτίνιον = Κυτίνιον 66
 Κοκκύγιον = Λίρκειον 143
 Κολώνη } πόλ. Μεσσην. 169
 Κολωνίδες }
 Κολωνός (= Ἴππιος) δῆμ. Ἀττ. 139
 Κόμαρος λιμὴν Ἡπρ. 37
 Κόμψατος ποτμ. Θρκ. 17
 Κονδύλεια } πόλ. Ἀρκδ. 182
 Κονδύλεια: }
 Κόνδυλον πόλ. Θσσλ. 44
 Κονθύλη δῆμ. Ἀττ. 124
 Κονόζος = Στρυμών
 Κοντάδεσδος } ποτμ. Θρκ. 17
 Κοντάδεστος }
 Κοντοπορία ὄρ. Ἀργλδ. 143
 Κορακαί πόλ. Θσσλ. 50
 Κόραξ ὄρ. Αἰτωλ. 59
 Κορινθία ἐπρχ. Ἀργλδ. 144
 Κορινθιακός κόλπ. " 143
 Κόρινθος πόλ. Ἀργλ. 147—148
 Κόροντα πόλ. Ἀκρν. 58
 Κορσεία } πόλ. ΔΑ. 91
 Κορσειαί }
 Κορσιά } " Βτ. 105
 Κορσιαί }
 Κορυδαλλός ὄρ. Ἀττ. 116
 " δῆμ. " 135
 Κορυφαῖον ὄρ. Ἀργλδ. 143
 Κορυφάσιον ἀκρωτ. Μεσσην. 168
 Κορωνάτος κόλπ. " "
 Κορώνεια πόλ. Ἡπρ. 40
 " " Θσσλ. 51
 " " Βτ. 99—100
 Κορώνη } πόλ. Μεσσην. 169—170
 Κορωνία = Κορώνεια 99
 Κοτύρτα πόλ. Ακν. 190

Κουάριος ποτμ. Βτ. 93
 " } ποτμ. Θσсл. 44
 Κουράλιος }
 Κούριον ὄρ. Αἰτωλ. 59
 " πόλ. " 61
 Κραῖθις ποτμ. Ἀχ. 158
 " ὄρ. Ἀρχδ. 172
 Κράνεια; ὄρ. Ἠπρ. 36
 " " Ἀκρν. 56
 Κράνεια; = Κορώνεια 40
 Κράν(ν)ουν } πόλ. Ἠπρ. 41
 Κράν(ν)ών } " Θεσсл. 46
 Κρετον ὄρ. Ἀργλδ. 143
 Κρεμαστή = Λάρισσα 51
 Κρεμμυών = Κρομμυών 142
 Κρεῦσις πόλ. Βτ. 105
 Κρήναι φρουρ. Ἠπρ. 41
 Κρήσιον ὄρ. Ἀρχδ. 172
 Κρηστών πολ. Μχδν. 2
 Κρηστωνία ἐπρχ. Μχδν. 25
 Κριθώτῃ ἀκρωτ. Ἀκρν. 56
 Κριός ποτμ. Ἀχ. 158
 Κρίσα }
 Κρίση } πόλ. Φκδ. 81—82
 Κρίσσα }
 Κρισ(σ)ατος κόλπ. Φκδ. 69
 Κροκέα } πόλ. Ακν. 186
 Κροκέαι }
 Κροκύλλειον πόλ. Αἰτωλ. 62
 Κρομμυών " Μεγρδ. 142
 Κρόνειον ὄρ. Ἠλδ. 164
 Κρώμαι πόλ. Ἀρχδ. 180
 Κρωμίτις ἐπρχ. " 173
 Κρώμνα } = Κρώμαι
 Κρώμοι }
 Κρώπεια }
 Κρωπείαι } δῆμ. Ἀττ. 127
 Κρωπίά }
 Κτημέναι }
 Κτημεναί } πόλ. Θεσсл. 52
 Κτημένη }
 Κύθηρος ποτμ. Ἠλδ. 164
 Κυκήσιον πόλ. " 166
 Κυκλόδορος ποτμ. Ἀττ. 118
 Κυλλήνη πόλ. Ἠλδ. 164—165
 " ὄρ. Ἀρχδ. 172

Κυλλοῦ πήρα κρήνη Ἀττ. 118
 Κύναιθα } πόλ. Ἀρχδ. 174—175
 Κυναίθαια }
 Κυνία λίμνη Αἰτωλ. 60
 Κυνός πόλ. ΛΑ 90
 Κυνόσουρα ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 Κυνουρία ἐπρχ. Ἀργλ. 144
 " " Ἀρχδ. 173
 Κύπαιρα; πόλ. Θεσсл. 53
 Κυπάρισσα } πόλ. Μεσσ. 168
 Κυπάρισσαι }
 Κυπαρισσῆις ποτμ. " "
 Κυπαρισσία } = Κυπάρισσα "
 Κυπαρισσίαι } πόλ. Ακν. 189
 Κυπάρισσος " Φκδ. 88
 " = Κυπαρισσία 168
 Κύπαις πόλ. Θρκ. 21
 Κύρα " Φκδ. 80—81
 Κυρετίαι " Θεσсл. 44
 Κύρα = Κύρα 80
 Κύρτωνες } πόλ. Βτ. 96—97
 Κυρτώνη }
 Κυτίνιον " Δωρδ. 66
 Κύφαντα } " Ακν. 190
 Κύφας }
 Κύφος ὄρ. Θεσсл. 43
 Κώκυτός ποτμ. Ἠπρ. 37
 Κωλιάς ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 Κῶπαι πόλ. Βτ. 97
 Κωπαῖς λίμνη Βτ. 94
 " ἐτέρα μικρά Βτ. 94
 Κωράλιος ποτμ. " 93
 " = Κουράλιος 44
 Κωρύκειον κορφ. Ἠρυσ. 68
 " ἄντρον " "
 Κωτύλιον ὄρ. Ἀρχδ. 172
 Κωφός λιμὴν Μχδν. 25

Λ

Λαβεᾶτις λίμνη Μχδν. 25
 Λαδόχεια πόλ. Ἀρχδ. 179
 Λάδων ποτμ. Ἠλδ. 164
 " " Ἀρχδ. 173
 Λακεδαίμων = Σπάρτη 185
 " = Λακωνική 183

- Λακέρεια πόλ. Θεσσαλ. 51
 Λακιάδα: δῆμ. Ἀττ. 139
 Λακμός } ὄρ. Ἡπρ. 36
 Λάκμων }
 Λακωνία } 183—191
 Λακωνική }
 Λακωνικός κόλπ. Λκν. 184
 Λακωνίς = Λακωνία 183
 Λαμία πόλ. Θεσσαλ. 52
 Λάμος ποτμ. Βτ. 94
 Λάμπεια ὄρ. Ἀρχδ. 172
 Λάμπρα }
 Λάμπτρα } δῆμ. Ἀττ. 131
 Λάμπτραι }
 Λαπαθοῦς πόλ. Θεσσαλ. 45
 Λαπίθαιον ὄρ. Λκν. 183
 " πόλ. " 185
 Λάρις(σ)α " Θεσσαλ. 45
 " (Κρεμαστή) πόλ. Θεσσαλ. 51
 Λάρις(σ)ος ποτμ. Ἀχ. 158
 " Ἡλδ. 164
 Λάρυμνα (κάτω) πόλ. ΛΑ. 91—92
 " (ἄνω) " " 92
 Λαρύστιον ὄρ. Λκν. 183
 Λᾶς πόλ. Λκν. 188
 Λασίων πόλ. Ἡλδ. 166
 Λαύρεια }
 Λαύρειον } ὄρ. Ἀττ. 117
 Λαύριον }
 Λαυρύστιον ὄρ. Βτ. 92
 Λεδάδεια } πόλ. Βτ. 98—99
 Λεθαδία }
 Λεθαία πόλ. Μκδν. 33
 Λέδων " Φκδ. 71
 Λεϊθήθρα } πόλ. Μκδν. 32
 Λεϊθήθρον } ὄρ. Βτ. 92
 Λεϊθήθρα }
 Λειμώνη πόλ. Θεσσαλ. 44
 Λεοντάρνη " Βτ. 104
 Λεόντιον " Ἀχ. 161
 Λέπρειον }
 Λέπρεον } πόλ. Ἡλδ. 167
 Λέπριον }
 Λέρνα ποτμ. Ἀργλδ. 144
 " πηγὴ " "
 " πόλ. " 156
 Λέρνη = Λέρνα 144, 156
 Λέτρινοι πόλ. Ἡλδ. 165
 Λεῦκαί λιμὴν Λκν. 184
 " πόλ. " 189
 " " " 190
 Λευκασία ποτμ. Μεσσην. 168
 Λεύκη = Λεῦκα: 189
 Λευκιανίας ποτμ. Ἡλδ. 164
 Λεῦκος " Μκδν. 24
 Λεῦκτρα / πόλ. Βτ. 105
 Λεῦκτρον " Λκν. 187
 Λέχαιον ἐπίγειον Κορίνθ. 148—149
 Ληθαῖος ποτμ. Θεσσαλ. 43
 Λήσσα πόλ. Ἀργλδ. 151
 Λίθηθρα = Λεϊθήθρα 32, 92
 Λίλαία πόλ. Φκδ. 69—70
 Λίμναι " Θρκ. 23
 Λίμναϊα " Ἀκρν. 59
 Λίσσος ποτμ. Θρκ. 17
 " πόλ. Μκδν. 34
 Λιτή " " 26
 Λοιμία ; = Λαμία 52
 Λοκρίς (ἐσπερία) 63—66
 " (ἀνατολική) 88—92
 Λουδίας ποτμ. Μκδν. 24
 Λουλία λίμνη " 25
 Λούσιος ποτμ. Ἀρχδ. 173
 Λοῦσ(σ)α }
 Λοῦσ(σ)οὶ } πόλ. Ἀρχδ. 174
 Λουσός }
 Λύκεια = Λύρκεια 156
 Λυγκηστὶς ἐπρχ. Μκδν. 25
 Λύγκος ὄρ. Ἡπρ. 36
 Λυκάθηττός ὄρ. Ἀττ. 117
 Λύκαϊα πόλ. Ἀρχδ. 180
 Λύκαιον ὄρ. " 172
 Λυκέρνα = Ἀλίκερνα 61
 Λυκόα πόλ. Ἀρχδ. 178
 Λυκόσουρα πόλ. Ἀρχδ. 180
 Λυκουρία " " 175
 Λυκῶνη ὄρ. Ἀργλ. 143
 Λυκῶρεια κορφ. Παρυσ. 67
 " πόλ. Φκδ. 87—88
 Λυκωρεὺς = Λυκῶρεια 67
 Λύρκεια } πόλ. Ἀργλδ. 156
 Λύρκειον }

Λύρκειον ὄρ. Ἀργλδ. 143
 " " Ἀρκδ. 172
 Λυρκήϊον = Λύρκεια 156 κτλ.
 Λυσιμάχεια } πόλ. Θρκ. 22
 Λυσιμαχία } λίμνη Αἰτωλ. 60
 " } πόλ. " 61
 Λυχνήδος }
 Λυχνιδός } πόλ. Μκδν. 33
 Λυχνιδών }
 Λυχνίτις λίμνη " 25

Μ

Μαγνησία ἐπρχ. Θσсл. 44
 Μάδουτα } πόλ. Θρκ. 23
 Μάδουτος }
 Μαζουσία = Μαστουσία 16
 Μαϊδική ἐπρχ. Μκδν. 25
 Μαϊναλία " Ἀρκδ. 173
 Μαϊνάλιον } ὄρ. " 172
 Μαίναλον } πόλ. " 178
 Μαῖτρα " " 177
 Μακαρέαι " " 180
 Μακεδονία 24—26
 Μάκιστος πόλ. Ἠλδ. 167
 Μακρά κώμη πόλ. Θσсл. 53
 Μακυνία πόλ. Αἰτωλ. 61
 Μαλαία " Ἀρκδ. 179
 Μαλαίαιτις ἐπρχ. Ἀρκδ. 173
 Μαλέα }
 Μαλέαι } ἀκρωτ. Λκν. 183
 Μαλέας }
 Μαλιακός κόλπ. Θσсл. 44
 Μαλικίου λίμνη Μκδν. 25
 Μάλλ(λοια) πόλ. Θσсл. 44
 Μαλοῖτς ποτμ. Ἀρκδ. 173
 Μαλοῦς " " "
 Μάμαος } ποτμ. Ἠλδ. 164
 Μάμεος }
 Μάνης ποτμ. ΑΑ. 88
 Μανθურέα πόλ. Ἀρκδ. 178
 Μαντίνεια " " 177
 Μαντινική ἐπρχ. " 173
 Μάραθος πόλ. Φκδ. 78
 Μαραθών " Ἀττ. 120—121

Μαργαῖται }
 Μαργάλαι } πόλ. Ἠλδ. 165
 Μάργανα }
 Μαργανεῖς }
 Μαριός πόλ. Λκν. 184
 Μαρώνεια } πόλ. Θρκ. 21
 Μαρωνία } κώμη Ἀττ. 130
 Μάσης πόλ. Ἀργλδ. 153
 Μαστουσία ἀκρωτ. Θρκ. 16
 Μάττης ποτμ. Μκδν. 25
 Μεγαλόπολις πόλ. Ἀρκδ. 179
 Μεγανίτας ποτμ. Ἀγ. 158
 Μέγαρο πόλ. Μεγρδ. 141—142
 Μεγαρίς 140—142
 Μεδεών } πόλ. Ἀκρν. 59
 Μεδιών } " Φκδ. 80
 Μεδιωνία } " Βτ. 102
 Μέθανα } πόλ. Ἀργλδ. 152
 Μεθήνη }
 Μεθύδριον " Ἀρκδ. 176
 Μεθώνη " Μκδν. 31
 " " Θσсл. 50
 " " Μεσσην. 169
 Μελισσία = Ἐπίδαυρος 150
 Μελίγχοι ποτμ. Ἀγ. 158
 Μελαγγεῖα πόλ. Ἀρκδ. 177
 Μελαιναί } ὄρη Ἀττ. 123—124
 Μελαινεαί } πόλ. Ἀρκδ. 181
 Μέλας ποτμ. Θρκ. 17
 " κολπ. " 18
 " ποτμ. Θσсл. 44
 " " Βτ. 93
 Μελιθόια πόλ. Θσсл. 50
 Μέλινα; = Βελεμίνα 185
 Μελιταία }
 Μελιτάραι } πόλ. Θσсл. 52
 Μελίτεια }
 Μελίτη λίμνη Ἀκρν. 56
 Μελιτία = Μελίτεια 52
 Μελιττῶν πόλ. Μκδν. 30
 Μένδα }
 Μένδη } πόλ. Μκδν. 28
 Μένδος }
 Μενελάϊον ὄρ. Λκν. 183
 Μενελαῖς πόλ. Θσсл. 53
 Μεσσηνία " Θρκ. 19

Μεσαμβρία πόλ. Θρκ. 21
 Μεσάτις " 'Αχ. 163
 Μεσημβρία = Μεσαμβρία 19, 21
 Μέσσα πόλ. Ακν. 187
 Μεσσάνα = Μεσσηνή 171
 Μεσσαπία πόλ. ΑΕ. 66
 Μεσσάπιον ὄρ. Βτ. 93
 Μεσσηνή πόλ. Μεσσην. 171—172
 Μεσσηνία, Μεσσηνίς 167—172
 Μέταπα πόλ. Αἰτωλ. 61
 Μηθώνη = Μεθώνη 169
 Μηκούβερα πόλ. Μχδν. 28
 Μηκώνη = Σικυών 144
 Μηλὶς ἐπρχ. Θσπλ. 44
 Μήνιος ποτμ. "Ηλδ. 164
 Μητρόπολις φρούρ. "Ηπρ. 41
 " πόλ. Θσπλ. 44
 " " (ἐτέρα) " 45
 " " 'Ακρν. 58
 Μιγώνιον ὄρ. Ακν. 183
 Μιδέα { πόλ. Βτ. 99
 Μίδεια " 'Αργλδ. 155
 Μιέζα " Μχδν. 33
 Μίνθη ὄρ. "Ηλδ. 164
 Μινύα πόλ. Θσπλ. 44
 Μινυήτιος = "Ανιγρος 164
 Μινώα { ἀκρωτ. Ακν. 183
 Μινώα { πόλ. " 190
 Μίτυς ποτμ. Μχδν. 24
 Μοθώνη = Μεθώνη 169
 Μόλος ποτμ. Βτ. 93
 " ἑτερος " 94
 Μολοσσία ἐπρχ. "Ηπρ. 38
 Μολοσσίς νομός " 37
 Μολούριον { ὄρ. Μγρδ. 140
 Μολουρίς {
 Μολύκρεια {
 Μολύκρειον { πόλ. Αἰτωλ. 61
 Μολυκρία {
 Μουνιχία ; λιμὴν 'Αττ. 119
 Μουνυχία { πόλ. " 132—133
 Μουνυχίη {
 Μουστατζός ὄρ. Μχδν. 24
 Μοψίον πόλ. Θσπλ. 45
 Μοφοπία = 'Αττική 116
 Μυγδονία ἐπρχ. Μχδν. 25

Μύκνον ὄρ. Αἰτωλ. 59
 Μυκαλησ(σ)ός / βουν. Βτ. 93
 Μυκαλητός { πόλ. " 109
 Μύκαρνα = 'Αλίκερνα 61
 Μυκῆναι πόλ. 'Αργλδ. 153—154
 Μυλαί " Θσπλ. 44
 Μύλας ποτμ. 'Αχ. 158
 Μυλάων " 'Αρχδ. 173
 Μυονία πόλ. ΑΕ. 66
 Μύραι " Θσπλ. 50
 Μυρρινούς δῆμ. 'Αττ. 129
 Μύρσινος { πόλ. "Ηλδ. 164
 Μυρτούντιον {
 " λιμὴν 'Ακρν. 56
 Μυχός κόλπ. Φκδ. 69
 Μύων { = Μυονία 66
 Μυωνία {
 Μώριος = Μόλος 93

N

Ναία ποτμ. Ακν. 183
 Ναϊσσός πόλ. Μχδν. 30
 Ναρθάκιον " Θσπλ. 49
 Νάρυκες {
 Ναρύκη { πόλ. ΑΑ. 90
 Ναρύκιον {
 Νάρυξ {
 Ναύπακτος " ΑΕ. 63
 Ναυπλία κορφ. Πρσσ. 68
 " πόλ. 'Αργλδ. 155
 Νάφιλος ποτμ. 'Αρχδ. 173
 Νεάπολις πόλ. Θρκ. 22
 Νέδα ποτμ. "Ηλδ. 164
 " " Μεσσην. 168
 Νέδων " " "
 " πόλ. " 170
 Νεμέα ποτμ. 'Αργλδ. 143
 Νεμέα {
 Νεμένη { πόλ. 'Αργλδ. 147
 Νέμεια {
 Νεμείη {
 Νέσσοι = Νέστος 17
 Νέσσωις πόλ. Θσπλ. 45
 Νεσσωνίς λιμὴν " 44
 Νεστάνη πόλ. 'Αρχδ. 177

Νέστος ποτμ. Θρκ. 17
 Νεών πόλ. Φκδ. 71
 Νηρίς » Ἀργλδ. 157
 Νίκαια » ΛΑ. 89
 Νικόπολις πόλ. Ἰηπρ. 38
 Νίσα πόλ. Μγρδ. 140
 Νίσαϊα ἐπίκειον Μγρδ. 142
 Νόμια ὄρ. Μσν. 168
 Νοτία πόλ. Μκδν. 30
 Νούδιον » Ἡλδ. 167
 Νοῦς ποτμ. Ἀρκδ. 173
 Νύμφατον ἀκρωτ. Μκδν. 24
 » (ἔτερ.) » »
 » λιμὴν Λκν. 184
 Νύραξ = Νάρος 90
 Νύσα, Νυσατον ὄρ. Φκδ. 68
 Νώνακρς πόλ. Ἀρκδ. 177

Ξάνθεια πόλ. Θρκ. 21
 Ξάνθος ποτμ. Ἰηπρ. 37
 Ξυλόπολις πόλ. Μκδν. 26
 Ξυνία λιμνη Θσλ. 44
 Ξυνία, Ξύνια πόλ. Θσλ. 52
 Ξυνιάς = Ξυνία 44
 Ξυπεταίη }
 Ξυπετέα } ὁτμ. Ἀττ. 135
 Ξυπέτῃ }

Ὀγκαί { πόλ. Ἀρκδ. 181—182
 Ὀγκειον {
 Ὀγχη; πόλ. Φκδ. 88
 Ὀγχησμός λιμὴν Ἰηπρ. 37
 Ὀγχηστίς = Κωπαίς 94
 Ὀγχηστός; πόλ. Ἰηπρ. 38
 » » Βτ. 101—102
 Ὀθρὺς ὄρ. Θσλ. 43
 Οἰάνθεια, Οἰάνθη πόλ. ΔΕ 64
 Οἰνεάδαι πόλ. Θσλ. 53
 Οἶνειον » Μκδν. 34
 Οἰνεών » ΔΕ. 64
 Οἰνιάδαι » Ἀκρν. 59
 Οἰνόη » Ἀττ. 120

Οἰνόη ὁτμ. » 124
 » πόλ. Ἀργλδ. 156
 » » Λκν. 184
 Οἰνόη = Ἐφόρα 165
 Οἰνοῦς = Οἰνόη 184
 » ποτμ. Λκν. 183
 Οἰνόφυτα πόλ. Βτ. 110
 Οἰνώη = Οἰνόη 120
 Οἶον (Δεκελεικόν) ὁτμ. Ἀττ. 123
 » (Κεραμεικόν) » »
 Οἶον, Οἶός πόλ. Λκν. 184
 Οἰσὺμη πόλ. Θρκ. 22
 Οἶτη ὄρ. Θσλ. 43
 Οἶτυλον, Οἶτυλος πόλ. Λκν. 187
 Οἶγαλία πόλ. Θσλ. 44
 » » Αἰτωλ. 62
 » » Μσν. 171
 Οἰώνη = Οἰνόη 120
 Ὀκτώλοφος πόλ. Μκδν. 30
 » » Θσλ. 44
 Ὀλβίος ποτμ. Ἀρκδ. 173
 Ὀλίγυρτον ὄρ. » 172—173
 » πόλ. » 175
 Ὀλιζών » Θσλ. 50
 Ὀλμειός ποτμ. Βτ. 94
 Ὀλμιαὶ ἀκρωτ. Μεγρδ. 140
 Ὀλμωνες = Ἀλμωνες 97
 Ὀλομπος = Ὀλυμπος 43
 Ὀλόσ(σ)ών πόλ. Θσλ. 44
 Ὀλουρις, Ὀλουρος = Δώριον 171
 Ὀλόφυξος πόλ. Μκδν. 28
 Ὀλπαι, Ὀλπη φρούρ. Ἰηπρ. 41
 Ὀλπία πόλ. ΔΕ. 66
 Ὀλυμπία τόπος 166
 Ὀλυμποι = Ὀλυμπος 43
 Ὀλυμπος ὄρ. Μκδν. 24
 » » Θσλ. 43
 » » Ἡλδ. 164
 » » Ἀρκδ. 172
 » » Λκν. 183
 Ὀλύμβιος ποτμ. Μκδν. 24
 Ὀλυθος πόλ. » 28
 Ὀλυμπος = Ὀλυμπος 43
 Ὀμφάλιος πόλ. Ἰηπρ. 38
 Ὀνεια ὄρ. Μεγρδ. 140
 » » Ἀργλδ. 142

᾽Ονου γνάθος ἀκρωτ. Δκν. 183

᾽Ονόχωνος ποτμ. Θσсл. 44

᾽Οξεία καμπή τόπ. Βτ. 93

᾽Οξύνεια; πόλ. ᾽Ηπρ. 41

᾽Οπισθομάραθος = Μάραθος 78

᾽Οπλίας ποτμ. Βτ. 93

᾽Οπλίτης ποτμ. » 94

» » Δκν. 183

᾽Οπείες = ᾽Οποῦς 90

᾽Οπόεντα = ᾽Οποῦς 69

᾽Οπούντιον ὄρ. ΔΑ. 88

᾽Οπούντιος κόλπ. ΔΑ. 88

᾽Οποῦς πόλ. Φκδ. 69

» » ΔΑ. 90

» » Ἡλδ. 165

᾽Ορθήλος ὄρ. Θрк. 16

᾽Ορειᾶται = Πρασιαί 190

᾽Ορεσθάσιον { πόλ. ᾽Αρκδ. 179

᾽Ορέσθειον { πόλ. ᾽Αρκδ. 179

᾽Ορεσκία πόλ. Μκδν. 26

᾽Ορεστις ἐπρχ. » 25

᾽Ορέττειον = ᾽Ορεσθάσιον 179

᾽Ορθαγορία = Στάγειρος 27

᾽Ορθοπαγον κορρ. Θουρίου Βτ. 92

᾽Οριούνης ποτμ. Μκδν. 25

᾽Ορμα πόλ. Μκδν. 30

᾽Ορμέσιον πόλ. Θσсл. 51

᾽Ορμιναι = ᾽Υρμιναι 165

᾽Ορμυλίας ποτμ. Μκδν. 24

᾽Ορνεαί { πόλ. ᾽Αργλδ. 156

᾽Ορνεαί { πόλ. ᾽Αργλδ. 156

᾽Ορσομών κλάδ. ᾽Ακοντίου 92

᾽Ορυξίς ὄρ. ᾽Αρκδ. 173

᾽Ορχομενία = Κωπαίς 94

» ἐπρχ. ᾽Αρκδ. 173

» Βτ. 95

᾽Ορχομενός πόλ. Θσсл. 44

» Βτ. 95—96

» ᾽Αρκδ. 176

᾽Οσσα ὄρ. Θσсл. 43

» πόλ. Μκδν. 26

᾽Οστρακίνα ὄρ. ᾽Αρκδ. 172

᾽Οττώλοφος { = ᾽Οκτώλοφος 44

᾽Οττώλοφον { = ᾽Οκτώλοφος 44

Οὔαλλαι πόλ. Μκδν. 32

Οὔλούεος ποτμ. » 25

Οὔλιανόν πόλ. Μκδν. 30

Οὔλυμπος = ᾽Ολυμπος 43

Οὔρια λίμνη Αἰτλ. 60

᾽Οφίς ποτμ. ᾽Αρκδ. 173

᾽Οφίτεια = ᾽Αμφίκαια 70

Π

Παγαί = Πηγαί 144

Παγασαί πόλ. Θσсл. 48

Παγασητικός κόλπ. Θσсл. 44

Πάγγαιον ὄρ. Θрк. 16

Παιανία

Παιανιάδα { δῆμ. ᾽Αττ. 126

Παιανιέα

Παιάνιον πόλ. ᾽Ακρν. 58

Πατον = Πᾶος 175

Παιονία νομός Μκδν. 25

Παιονίδα δῆμ. ᾽Αττ. 127

Παλαιά κώμη Δκν. 189

Πάλαιρος πόλ. ᾽Ακρν. 57

Παλαιστή λίμνη ᾽Ηπρ. 37

Παλαιστή; πόλ. » 38

Παλαιστίνος = Σερυμών 18

Παλαιφάρσαλος πόλ. Θσсл. 48

Πάλαμνος ποτμ. Μκδν. 25

Πάλαυθρα = Σπαλιέθρα 50

Πάλεια = Δύμη 163

Πάλειρος = Πάλαιρος 57

Παλλάντιον πόλ. ᾽Αρκδ. 178

Παλλήνη δῆμ. ᾽Αττ. 128

Παλώδης = Πηλώδης 37

Παμβώτις λίμνη ᾽Ηπρ. 37

Πάμισός ποτμ. Θσсл. 43

» Μσν. 168

» Δκν. 183

Πάμφαιον

Παμφία { πόλ. Αἰτωλ. 61

Πάμφιον

Παναιτώλιον ὄρ. Αἰτωλ. 59

Παναχαϊκόν » ᾽Αγ. 157

Πανδοσία πόλ. ᾽Ηπρ. 38

Πάνισός = Πάμισός 168

Πανόπεια

Πανοπεύς { πόλ. Φωκδ. 76

Πανόπη

- Πάνοπος κρήνη Ἀττ. 118
 Πάνορμος λιμὴν Μκδν. 25
 " " Ἰππρ. 37
 " " Ἀττ. 119
 " " Ἀχ. 158
 Πανός ὄρ. Ἀττ. 117
 Πανύασος ποτμ. Μκδν. 25
 Πᾶος πόλ. Ἀρκδ. 175
 Πάραλος πόλ. Θσсл. 54
 Παραποταμία { πόλ. Φωκ. 74
 Παραποτάμιοι {
 Παραναία ἐπρχ. Ἰππρ. 38
 Παρθενίας ποτμ. "Ηλδ. 164
 Παρθένιον ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Πάρθος πόλ. Μκδν. 34
 Παρνασ(σ)ός ὄρ. Φκδ. 67—68
 Πάρνηθος, Πάρνης ὄρ. Ἀττ. 116
 Παρνησ(σ)ός = Παρνασ(σ)ός 67
 Πάρνων ὄρ. Λκν. 183
 Παροικόπολις πόλ. Μκδν. 25
 Παρρασία ἐπρχ. Ἀρκδ. 173
 Παρρωρία πόλ. " 182
 Πασσαρών " Ἰππρ. 41
 Πάτρα, Πάτραι πόλ. Ἀχ. 162—163
 Πεδιαί ;
 Πεδίεια } πόλ. Φκδ. 71
 Πεδιεύς }
 Πειραιεύς = Πειραιεύς 133
 Πείραι πόλ. Ἀχ. 163
 Πειραιεύς ; λιμὴν Ἀττ. 119
 Πειραιός ; δῆμ. " 133—134
 Πείραιον πόλ. Μγρδ. 142
 Πείραιος λιμὴν Ἀργλδ. 144
 Πειρασία
 Πειρεσία } πόλ. Θσсл. 47
 Πειρεσάι }
 Πειρεσίη }
 Πειρίη = Πήρεια 52
 Πέτρος = Πίερος 158
 Πελαγονία ἐπρχ. Μκδν. 25
 " πόλ. " 30
 Πελασγία = Θεσσαλία 43
 " = Ἀρκαδία 172
 Πελασγιῶτις ἐπρχ. Θσсл. 44
 Πελεθρόνιον = Σπαλιθρα 50
 Πελεός = Πελεών 51
 Πεληναῖον
 Πελίν(ν)α } πόλ. Θσсл. 44
 Πελιν(ν)αῖον }
 Πέλλα, Πέλλαι πόλ. Μκδν. 29
 Πέλλανα = Πελλήνη 158
 Πέλλανα πόλ. Λκν. 185
 Πέλλη = Πέλλα 29
 Πελλήνη πόλ. Ἀχ. 158—159
 " κώμη " 159
 Πεντέλειον ὄρ. Ἀρκδ. 173
 " πόλ. " 175
 Πεντάλη δῆμ. Ἀττ. 128
 Πεντελικόν = Βριλησ(σ)ός 116
 Πεντέλ(λ)ιον = Πεντέλειον 175
 Περαιθεῖς ; πόλ. Ἀρκδ. 178
 Πέραιθος ;
 Περαντία = Ἀπεράντεια 62
 Πέρινθος πόλ. Θρκ. 20
 Πέρκη = Θράκη 17
 Περμησ(σ)ός = Τερμησός 94
 " ἕτερος ; ποτμ. Βτ. 94
 Περρίδαι δῆμ. Ἀττ. 122
 Περσέως πόλις = Μιδέα 155
 Περσίδαι = Περρίδαι 122
 Πετρώων πόλ. Βτ. 115
 Πετίταρος ποτμ. Ἀκρν. 56
 Πέτρα πόλ. Μκδν. 22
 " " " 25
 " " " 35
 Πετροσάνα πόλ. Ἀρκδ. 177
 Πέφνον, Πέφνος πόλ. Λκν. 187
 Πηγαί πόλ. Μγρδ. 141
 Πήδασος = Μεθώνη 169
 Πήληκες δῆμ. Ἀττ. 127
 Πήλιον πόλ. Μκδν. 33
 " ὄρ. Θσсл. 43
 Πηλώδης λιμὴν Ἰππρ. 37
 Πηνειός ποτμ. Θσсл. 43
 " " "Ηλδ. 164
 Πήρεια, Πηρία πόλ. Θσсл. 52
 Περία ὄρ. Μκδν. 24
 " ἐπρχ. " 25
 Πίερος ποτμ. Ἀχ. 158
 Πίθος δῆμ. Ἀττ. 129
 Πίμπλεια πόλ. Μκδν. 32
 Πίνδον, Πίνδος ὄρ. Ἰππρ. 36

- Πίνδος ποτμ. Δωρδ. 66
 » πόλ. » 67
 » ποτμ. Φκδ. 69
 Πίνος; ποτμ. Ήπρ. 37
 Πιραιεύς = Πειραιεύς 133
 Πίσα πόλ. Ήλδ. 166
 Πισᾶτις ἐπρχ. Ήλδ. 164
 Πισσαῖον πόλ. Μκδν. 30
 Πίστειρα }
 Πίστερος } πόλ. Θρκ. 22
 Πίστυρος }
 Πιθίς, Πιθός = Πίθος 129
 Πλάταια } πόλ. Βτ. 105—107
 Πλαταιαί }
 » » Ἀργλδ. 146
 Πλαταμώδης ἀκρωτ. Μσν. 168
 Πλατάνιος ποτμ. ΛΑ. 88
 Πλατανιστοῦς = Μάκιστος 167
 Πλατανιστῶν ποτμ. Μσν. 168
 » » Ἀρκδ. 173
 Πλατεαί = Ηλαταιαί 105
 Πλειστός ποτμ. Φωκδ. 69
 Πλευρών } πόλ. Αἰτωλ. 60
 Πλευρώνη }
 Πλωθεία, Πλωθιά δῆμ. Ἀττ. 129
 Ποικίλον ὄρ. Ἀττ. 116
 Ποιμανδρία } = Τάναγρα 108
 Ποιμανδρίς }
 Ποίτνειον; φρούρ. Ήπρ. 41
 Πόλις πόλ. ΛΕ. 66
 Πολίχνα πόλ. Μσν. 171
 » » Λκν. 190
 Πολίχνη = Πολίχνα
 Πολυάνθης ποτμ. Ήπρ. 37
 » » 36
 Πολύανος; ὄρ. »
 Ποντίνος » Ἀργλδ. 143
 » ποτμ. » 144
 Πόρθιον πόλ. Μκδν. 35
 Ποσειδίου ἀκρωτ. Ήπρ. 37
 » » Θσλ. 43
 » » Μκδν. 24
 Ποσειδωνία = Ἀττική 116
 Ποσειδωνιάς = Τροιζήν 151
 Ποταμός δῆμ. Ἀττ. 128—129
 Ποτιδαία πόλ. Μκδν. 29
 Ποτιδανία » Αἰτωλ. 62
 Πότνια πόλ. Βτ. 115
 Πράς πόλ. Θσλ. 49
 Πρασιά / δῆμ. Ἀττ. 129
 Πρασιαί / πόλ. Λκν. 190
 Πρασιάς λίμνη Μκδν. 25
 Πρέσπης » » »
 Προβάλιθος / πόλ. Ἀττ. 121—122
 Προβάλινθος }
 Προβασία }
 Προβατεία } ποτμ. Βτ. 93
 Προβατία }
 Προβατίας }
 Προδόλιθος = Προβάλιθος 121
 Πρόαρνα, Πρόερνα πόλ. Θσλ. 49
 Προσεῖς πολ. Ἀρκδ. 180
 Πρόσπαλτα δῆμ. Ἀττ. 129
 Πρόσυμνα πόλ. Ἀργλδ. 155—156
 Πρόσγιον πόλ. Αἰτωλ. 61
 Πτελεόν, Πτελεός πόλ. Θσλ. 51
 Πτελεόν; ὄρ. Ήπρ. 36
 Πύθον ὄρ. Βτ. 92—93
 Πύδνα πόλ. Μκδν. 31
 Πύθειον; = Γύθειον 188
 Πύθιον πόλ. Θσλ. 44
 Πύλαι τόπ. 55
 Πυλῆνη πόλ. Αἰτωλ. 61
 Πύλος » Ήλδ. 165
 » » 167
 » » Μσν. 168—169
 Πύραστος » Θσλ. 51
 Πύργησσα }
 Πύργοι } πόλ. Ήλδ. 167
 Πύργος }
 Πυρηνάτα = Πιερία 24
 Πύρρα ἀκρωτ. Θσλ. 43
 Πυρραία = Θεσσαλία »
 Πύρριχος πόλ. Λκν. 188
 Πυρροδία = Θεσσαλία 43
 Πύστερα = Πίστυρος 22
 Πύγων λίμνη Ἀργλδ. 144

P

- Ραιδεστόν } = Βισάνθη 20
 Ραιδεστός }
 Ραιτέαι πόλ. Ἀρκδ. 180

Ῥαμνοῦς πόλ. Ἀττ. 120
 Ῥεῖτᾶ } λίμνη Ἀττ. 118—119
 Ῥεῖτοῖ }
 Ῥήχιος ποτμ. Μκδν. 24
 Ῥιγινία = Ῥερίων 18
 Ῥιξοῦς πόλ. Θασλ. 50
 Ῥίον ἀκρωτ. Ἀχ. 158
 Ῥῖτοι = Ῥεῖτοῖ 118
 Ῥοδόπη ὄρ. Θρκ. 16
 Ῥόμβος = Ῥέρος 18
 Ῥύγχος λίμνη Ἀκρν. 56
 Ῥόπαι }
 Ῥοπαίτη } πόλ. Ἀχ. 161
 Ῥοπίς }

Σ

Σαλγανεύς πόλ. Βτ. 411
 Σάλμος = Ἀλμωνες 97
 Σαλμυδησσός πόλ. Θρκ. 19
 Σαλμῶν πόλ. Ἠλδ. 165—166
 Σαμία = Σάμος 166
 Σάμινθος πόλ. Ἀργλδ. 156
 Σάμος " Ἠλδ. 166
 Σάνη " Μκδν. 28
 Σαρπηδόνηον ἀκρωτ. Θρκ. 16
 Σάρτα πόλ. Μκδν. 28
 Σάρων πόλ. Ἀργλδ. 151—152
 Σαρωνία = Τροϊζήν 151
 Σατίαι πόλ. Μκδν. 33
 Σαύνηον κρήνη Φκδ. 77
 Σελ λ)ασία πόλ. Λκν. 184
 Σέλας ποτμ. Μσν. 168
 Σελινοῦς ποτμ. Ἀχ. 158
 " " Ἠλδ. 164
 " πόλ. Λκν. 184
 Σελλήεις ποτμ. Ἠπρ. 37
 " Ἀργλδ. 144
 Σελύμβριον = Σηλύμβρια 20
 Σέρβια πόλ. Μκδν. 31
 Σερμύλη " " 28
 Σέρρειον ἀκρωτ. Θρκ. 17
 Σεσάρηθος πόλ. Μκδν. 34
 Σηλυβρία } πόλ. Θρκ. 20
 Σηλυμβρία }
 Σημαχιδαὶ δῆμ. Ἀττ. 123

Σηπία ὄρ. Ἀρκδ. 173
 Σηπιάς ἀκρωτ. Θσλ. 43
 Σηστός πόλ. Θρκ. 23
 Σιγγιτικός κόλπ. Μκδν. 25
 Σίγγος πόλ. Μκδν. 28
 Σίδα πόλ. Λκν. 190
 Σίδαι " Βτ. 108
 Σίδη = Σίδα 190
 Σιδοῦς πόλ. Ἀργλδ. 150
 Σικυών πόλ. Ἀργλδ. 144—146
 Σικυωνία ἐπρχ. " 144
 Σιμόεις ποτμ. Ἠπρ. 37
 Σίνδος πόλ. Μκδν. 26
 Σιντική ἐπρχ. " 25
 Σιτών = Ἰτών 51
 Σίφα, Σίφαι, Σίφη = Τίφη 105
 Σκάμανδρος ποτμ. Βτ. 94
 Σκάμπα }
 Σκαμπεῖς } πόλ. Μκδν. 34
 Σκαμπία }
 Σκάρδος ὄρ. Μκδν. 24
 Σκάρφεια, Σκάρφη πόλ. ΛΑ. 89
 Σκάρφη = Ἐτεωνός 108
 Σκιαθίς ὄρ. Ἀρκδ. 173
 Σκιάς πόλ. " 182
 Σκιλλοῦς πόλ. Ἠλδ. 166
 Σκίρος φρούρ. Λκν. 184
 Σκιρτωνία πόλ. Μκδν. 30
 Σκιρτώνιον " Ἀρκδ. 179
 Σκιρωνίδες πέτραι Μεγρδ. 140
 Σκυώνη πόλ. Μκδν. 28
 Σκόλλις ὄρ. Ἠλδ. 164
 Σκόπιον πόλ. Θσλ. 51
 Σκόπος " Μκδν. 30
 Σκοτόεσσα }
 Σκότοῦσ(σ)σα }
 Σκότοδσ(σ)σαι } πόλ. Θσλ. 47
 Σκότυσα }
 Σκότυσαι }
 Σκόλυτον } ἀκρωτ. Ἀργλδ. 143
 Σκόλυτον }
 Σκυρος ποτμ. Ἀρκδ. 173
 " " Λκν. 183
 Σκῶλος πόλ. Βτ. 107
 Σμῆνος ποτμ. Λκν. 183
 Σόλλιον πόλ. Ἀκρν. 56

Σολύγεια πόλ. Ἀργλδ. 150
 Σουματία }
 Σουμάτιον } πόλ. Ἀρχδ. 178
 Σουμήτεια }
 Σουμητία }
 Σούνιον ἀκρωτ. Ἀττ. 117
 " δῆμ. " 130
 Σπάλαθρα
 Σπάλαθρον }
 Σπάλαυθρον } πόλ. Θασλ. 50
 Σπαλέθρα }
 Σπάρτα } πόλ. Ακν. 185—186
 Σπάρτη }
 Σπείραιον ἀκρωτ. Ἀργλδ. 143
 Σπερχειὸς ποτμ. Θασλ. 44
 Σπληθῶν = Ἀσπληθῶν 96
 Στάγειρα }
 Στάγειρος } πόλ. Μκδν. 27
 Στάντειρα }
 Στειριά δῆμ. Ἀττ. 129
 Στερίον }
 Στερίς } πόλ. Φκδ. 78
 Στέρρις; }
 Στέλεμνος ποτμ. Ἀχ. 158
 Στεντορίς λίμνη Θρκ. 19
 Στενούκλαρος } πόλ. Μσν. 171
 Στενούκληρος }
 Στίρις = Στεῖρις 78
 Στρατονείκη } πόλ. Μκδν. 28
 Στρατονίκη }
 Σπράτος πόλ. Ἀκρν. 58
 " = Δύμη 163
 Σπρέφα πόλ. Μκδν. 26
 Σπρόμβος = Ἐβρος 18
 Σπρύμη πόλ. Θρκ. 21
 Στρυμονικός κόλπ. Μκδν. 25
 Στρυμών ποτμ. Θρκ. 17, 24
 Στυλάγγιον } πόλ. Ἡλδ. 167
 Στυλλάγγιον }
 Στυμφαλία ἐπρχ. Ἀρχδ. 173
 Στύμφαλος / ποτμ. " 173
 Στύμφηλος } " " 175—176
 Στύμφη = Τύμφη 36
 Σύβοτα λίμνη Ἡπρ. 37
 Σύθας ποτμ. Ἀργλδ. 144
 " " Ἀχ. 158

Συκούριον } πόλ. Θασλ. 45
 Συκούριον }
 Σύμβολα πόλ. Ἀρχδ. 178
 Σύς ποτμ. Μκδν. 24
 Σφενδάλη } δῆμ. Ἀττ. 122
 Σφενδόνη }
 Σφηττός δῆμ. Ἀττ. 129
 Σχιστή ὁδὸς Φκδ. 68
 Σχοινεὺς } λίμνη Ἀργλδ. 144
 " } πόλ. " 150
 Σχοινοὺς } " Ἀρχδ. 177
 " } ποτμ. Βτ. 94

Τ

Ταίναρον ἀκρωτ. Ακν. 183
 " πόλ. " 187
 Ταλετόν κορφ. Ταυγέτου 183
 Τανάγρα πόλ. Βτ. 108—109
 Τάνος ποτμ. Ἀργλδ. 144
 Τάρψη πόλ. ΛΑ. 90
 Ταύγετα }
 Ταύγετον } ὄρ. Ακν. 183
 Ταύγετος }
 Ταῦρος = Ὑλλικός 143
 Ταφιασσὸς ὄρ. Αἰτλ. 59
 Τέαρος ποτμ. Θρκ. 17
 Τέγέα } πόλ. Ἀρχδ. 177—178
 Τεγέαι }
 Τεγεᾶτις ἐπρχ. " 173
 Τεγέη = Τέγεια 177
 Τέγυρα πόλ. Βτ. 96
 Τέγυρα; " " 107—108
 Τέγυραι = Τέγυρα 96
 Τείχιον πόλ. Αἰτωλ. 62
 Τέκμων " Ἡπρ. 41
 Τελέφασσα }
 Τέλφουσ(σ)α } = Θέλπουσα 181
 Τελφῶσα }
 Τελχινία = Σικυών 144
 Τενέα πόλ. Ἀργλδ. 150
 Τερμησ(σ)ὸς ποτμ. Βτ. 94
 Τερόνη = Τορόνη 38
 Τέρπουλος πόλ. Μκδν. 26
 Τετραφυλία " Ἡπρ. 41
 Τευθέα " Ἀχ. 158

- Τεσθίς πόλ. Ἀρκδ. 177
 Τευθρώνη » Λκν. 187—188
 Τεύμησ(σ)τός { ὄρ. Βτ. 93
 πόλ. » 115
 Τευμισόν; = Τευμητός 93
 Τημαθίας ὄρ. Μεσσν. 168
 Τημένειον πόλ. Ἀργλ. 156
 Τηύγετον = Ταύγετος 183
 Τίασα ποτμ. Λκν. 183
 Τιθοραία {
 πόλ. Φκδ. 72
 Τιθόρ(ρ)ρα {
 Τιθρώνιον πόλ. Φκδ. 71
 Τιλφούσ(σ)ιον ὄρ. Βτ. 92
 » πόλ. » 100
 Τιλφῶσα κρήνη » 100
 Τιλφῶσ(σ)ιον=Τιλφούσιον 92, 100
 Τίρυνς πόλ. Ἀργλδ. 155
 Τιτακίδαί δῆμ. Ἀττ. 122
 Τιτάνη πόλ. Ἀργλδ. 146
 » ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Τιταρήσιος ποτμ. Θσсл. 43
 Τιτάριον ὄρ. » 43
 Τίθειον » Ἀργλδ. 143
 Τίφα, Τίφα, Τίφαι πόλ. Βτ. 105
 Τμάρος = Τόμαρος 36
 Τολορών πόλ. ΛΕ. 64
 Τομαῖον = Τομεύς 168
 Τόμαρος ὄρ. Ἠπρ. 36
 Τομεύς ὄρ. Μεσσν. 168
 Τόμορος » Μκδν. 24
 Τομβῦρον = Τόμαρος 36
 Τορύνη πόλ. Ἠπρ. 38
 Τορωναῖος κόλπ. Μκδν. 25
 Τορώνη πόλ. » 28
 » = Τορύνη 38
 Τορωνικός λιμὴν Μκδν. 25
 Τουθόα ποτμ. Ἀρκδ. 173
 Τράγος » »
 Τραϊτανόπολις { = Δορίσκος 21
 Τραϊτανούπολις {
 Τραπεζοῦς πόλ. Ἀρκδ. 180
 Τραῦος ποτμ. Θρκ. 17
 Τραχεῖα ὁδός Φκδ. 68
 Τραχίν { πόλ. Θσсл. 53
 » Φκδ. 77
 Τραχὺ ὄρ. Ἀρκδ. 172
 Τρεφία { = Τροφίς 95
 Τρεφίς {
 Τρηχίς = Τραχίς 53
 Τρικάρανον ὄρ. Ἀργλδ. 142
 Τρίκκα, Τρίκκη πόλ. Θσсл. 44
 Τρικόλωνοι πόλ. Ἀρκδ. 182
 Τρικόρυθος {
 Τρικόρυθον πόλ. Ἀττ. 120
 Τρικόρυθος {
 Τρίκρηνα ὄρ. Ἀρκδ. 173
 Τρίνασός πόλ. Λκν. 189
 Τρινέμεια { δῆμ. Ἀττ. 123
 Τρινεῖς {
 Τρίποδες {
 Τριποδίσκη } πόλ. Μεγρδ. 141
 Τριποδίσκιον {
 Τριποδίσκοι }
 Τριπόδισκος }
 Τρίπολις πόλ. Ἀρκδ. 178
 » = Πύθιον κτλ. 44
 Τρίστολος πόλ. Μκδν. 26
 Τρίτατα { πόλ. ΛΕ. 66
 Τριτέαι { » Φκδ. 71
 Τρίτ(τ)εια » Ἀχ. 161—162
 Τρίτων ποτμ. Βτ. 93
 Τριφυλία ἐπρχ. Ἠλδ. 164
 Τριχώνιον πόλ. Αἰτωλ. 61
 Τριχωνίς λίμνη » 60
 Τροία = Κεστρία 38
 » = Ξυπέτη 135
 Τροιζήν πόλ. Ἀργλδ. 151
 Τροιζηνία ἐπρχ. » 144
 Τρομίλεια πόλ. Ἀχ. 159
 Τρόπαια » Ἀρκδ. 174
 Τρόφεια » Βτ. 115
 Τροφίς λίμνη » 95
 Τύλος = Οὔτυλος 187
 Τυμπανέα { = Τυπαναία 166
 Τυμπάνεια {
 Τυμφαία ἐπρχ. Ἠπρ. 38
 Τύμφη ὄρ. Ἠπρ. 36
 Τυμφρηστός ὄρ. Θσсл. 43
 » Αἰτωλ. 59
 Τυπατον ὄρ. Ἠλδ. 164
 Τυπαναία πόλ. » 166

Ἰα πόλις = Ἰάμπολις 74

Ἰαμπατον }
Ἰάμπεια } κορφ. Παρυσ. 68
Ἰαμπεῖν }

Ἰαμπία } πόλ. Φκδ. 74

Ἰάνθεια = Οἰάνθεια 64

Ἰαντίς = Αἰτωλία 59

Ἰάπεια πόλ. Φκδ. 88

Ἰηττος = Βτ. 97

Ἰλαιθος ποτμ. ΔΕ. 62

Ἰλή πόλ. ΔΕ. 66

» » Βτ. 115

Ἰλική λίμνη Βτ. 94—95

Ἰλλικός ποτμ. Ἀργλδ. 143

Ἰμνησός } ὄρ. Ἀττ. 117

Ἰμνηττός } ὄρ. Ἀττ. 117

Ἰπάνα } πόλ. Ἠλδ. 166

Ἰπάνεια } πόλ. Ἠλδ. 166

Ἰπάτα, Ἰπάτη πόλ. Θσλ. 53

Ἰπατον, Ἰπατος ὄρ. Βτ. 93

Ἰπερασία = Αἰγείρα 159

Ἰπέρεια πόλ. Ἀργλδ. 152

Ἰπερησία = Αἰγείρα 159

Ἰπερτελέατον πόλ. Ακν. 189

Ἰποθῆβαι = Ποτνιαί 115

Ἰποχαλκίς = Χαλκίς 61

Ἰρία; = Ἰσιαί 107

Ἰρία; πόλ. Βτ. 110

Ἰρμίνα } πόλ. Ἠλδ. 165

Ἰρμῖναι } πόλ. Ἠλδ. 165

Ἰρμῖνη } πόλ. Ἠλδ. 165

Ἰρμῖνη ἀκρωτ. » 164

Ἰσάμπολις = Ἰάμπολις 74

Ἰσία / πόλ. Βτ. 107

Ἰσιαί / » Ἀργλδ. 156—157

Ἰσκανα πόλ. Μκδν. 33

Ἰφάντειον ὄρ. Βτ. 92

Ἰσορμος λίμνη Ἀττ. 119

Ἰψίζωνος ὄρ. Μκδν. 24

Ἰψοί πόλ. Ακν. 189

Ἰψοῦς ὄρ. Ἀρκδ. 173

» πόλ. » 180

Φαιδρία πόλ. Ἀρκδ. 180

Φαιστός » Θρκ. 46

Φάκιον πόλ. Θσλ. 44

Φαλαίσια = Φαλεσίαι 179

Φάλανθον πόλ. Ἀρκδ. 177

Φάλανθρον ὄρ. » 173

Φάλαννα } πόλ. Θσλ. 44

Φάλαννον } πόλ. Θσλ. 44

Φάλαρα πόλ. Θσλ. 52

Φαλαρεῖς } = Φάληρα 132

Φάλαροι } = Φάληρα 132

Φάλαρον = Φάλαρα 52

Φάλαρος ποτμ. Βτ. 93

Φάληρα } πόλ. Ἀττ. 132

Φαληρεῖς } πόλ. Ἀττ. 132

Φάληρον } πόλ. Ἀττ. 119

Φαλεσίαι πόλ. Ἀρκδ. 179

Φανοτεῦς, Φανοτίς = Πανοπεύς 76

Φανωτή, Φανωτία πόλ. Ἠπρ. 38

Φάρα, Φάραϊ πόλ. Ἀχ. 163

Φαραί πόλ. Μσν. 170

» » Ακν. 184

» » Βτ. 109

Φάρις » Ακν. 186

Φαρκαδών } πόλ. Θσλ. 44

Φαρκεδών } πόλ. Θσλ. 44

Φαρκεδών } πόλ. Θσλ. 44

Φάρραλος } πόλ. Θσλ. 44

Φάρσαλα } πόλ. Θσλ. 44

Φάρσαλος } πόλ. Θσλ. 44

Φαρούγαι πόλ. ΑΑ. 90

Φαρούγιον ἀκρωτ. Φκδ. 69

Φεά / ἀκρωτ. Ἠλδ. 164

Φεά / πόλ. » 165

Φελλία ποτμ. Ακν. 183

Φελλόη πόλ. Ἀχ. 160

Φερεαῖς ἐπρχ. Ἀρκδ. 173

Φενειός, Φενεός πόλ. Ἀρκδ. 175

Φεραί πόλ. Θσλ. 47

» = Φαραί 109, 163, 170

Φηγαία = Φηγοῦς 129

Φήγεια = Φωγίς 174

φηγοῦς δῆμ. Ἀττ. 129
 φηραί = φεραί 47, 109 κτλ.
 φθιῶτις ἐπρχ. Θσсл. 44
 φιά = φειά 165
 φιάλεια }
 φιάλεια } = φιγαλία 180
 φιαλία
 φιγαλία πόλ. Ἀρχδ. 180
 φιγαλική ἐπρχ. " 173
 φίκειον, φίκιον ὄρ. Βτ. 93
 φίλα πόλ. Μσσην. 32
 φιλαίδαι δῆμ. Ἀττ. 129
 φίλαρος = φάλαρος 93
 φίλας = φιλία 16
 φίληρος πόλ. Μκδν. 26
 φιλοβοιωτός βουν. Φκδ. 68
 φινόπολις πόλ. Θρκ. 19
 φλιασία ἐπρχ. Ἀργλδ. 144
 φλιοῦς πόλ. Ἀργλδ. 146—147
 φλυγονία, φλυγόνιον πόλ. Φκδ. 78
 φλυεία }
 φλυεῖς } δῆμ. Ἀττ. 129
 φλυή }
 φοιδάτιδες = Χρυσονδίων κτλ. 33
 φοινικάπη } πόλ. Ἡπρ. 38
 φοινίκη }
 φοινίκιον ἀκρωτ. Ἡπρ. 37
 " ὄρ. Βτ. 93
 φοινίκις = Μεδεών 102
 φοῖνιξ ποτμ. Ἡπρ. 37
 " " Θσсл. 43
 " " Ἀχ. 158
 φοίτεια }
 φοίται } = φυτία 59
 φοίτιον }
 φυλόη ὄρ. Ἀρχδ. 172
 φυοβία = Βουφία 146
 φρίκειον, φρίκιον ὄρ. ΛΑ. 88
 φρτζαί πόλ. Ἠλδ. 166
 φρτζος ποτμ. Ἀργλδ. 143
 φρύγια πόλ. Ἀττ. 127
 φρύξαι = φριξαι 166
 φύκειον = φίκειον 93
 φυλακαί πόλ. Μκδν. 32
 φυλάκη πόλ. Ἡπρ. 41
 " " Θσсл. 51

φυλή δῆμ. Ἀττ. 123
 φύλλος πόλ. Θσсл. 49
 φυσκεῖς, φύσκος πόλ. ΛΕ. 64
 φυτία πόλ. Ἀκρπ. 59

X

χάα πόλ. Ἠλδ. 167
 χαθρίας ποτμ. Μκδν. 24
 χαιρώνεια πόλ. Βτ. 98
 χάλαιον πόλ. ΛΕ. 64
 χαλάστρα " Μκδν. 26
 χάλειον / = χάλαιον 64
 χάλεως }
 χαλκιδική ἐπρχ. Μκδν. 25
 χαλκίς πόλ. Ἡπρ. 41
 χαλκίς; " Θσсл. 53
 " ὄρ. Αἰτωλ. 59
 " πόλ. " 61
 " " Ἠλδ. 166
 χάον ὄρ. Ἀργλδ. 143
 χαονία νομός Ἡπρ. 37
 χαράδρα πόλ. Ἡπρ. 40
 " " Φκδ. 70
 " ποτμ. Ἀττ. 118
 χαράδρη = χαράδρα 70
 χαράδραι πόλ. Μκδν. 28
 χάραδρος ποτμ. Ἡπρ. 37
 " " Φκδ. 69
 " " Ἀργλδ. 143
 " " Ἀχ. 158
 " " Μεσσην. 168
 χάραδρος = χαράδρα 40
 χαραδρουῖς = χαράδραι 28
 χείμαρρος ποτμ. Ἀργλδ. 144
 χειμέριον ἀκρωτ. Ἡπρ. 37
 χελυδορέα ὄρ. Ἀρχδ. 172
 χελωνάτας ἀκρωτ. Ἠλδ. 164
 χελωνάτης κόλπ. " "
 χερσόνησος ἀκρωτ. Αἰτωλ. 59
 " " Ἀργλδ. 143
 χιλλεῖται δῆμ. Ἀττ. 131
 χίμαιρα } πόλ. Ἡπρ. 38
 χίμαρα }
 χρυσονδίων πόλ. Μκδν. 33
 χρυσορρύας ποτμ. Ἀργλδ. 143

Χυρετία = Κυρετία 44
 Χυτρούπολις = Ἄφυτος 28

¶

Ψαμαθία } πόλ. Λκν. 187
 Ψαμαθοῦς }
 Ψαμαθοῦς λιμὴν Λκν. 184
 Ψαφίς πόλ. Ἀττ. 120
 Ψίφα " Ἀργλδ. 151
 Ψυχρὸς ποτμ. Μκδν. 24
 Ψωφιδία ἐπρχ. Ἀρχδ. 173
 Ψωφίς πόλ. Ἀρχδ. 174

¶

Ἰερρόη ποτμ. Βτ. 94
 Ἰκαλέα }
 Ἰκαλέαι } πόλ. Βτ. 101
 Ἰκαλέη }
 Ἰνάλεια }
 Ὀλενος πόλ. Αἰτωλ. 60
 " " Ἀχ. 163
 Ὄρησκία = Ὀρεσκία 26
 Ὄρικόν } πόλ. Ἡπρ. 38
 Ὄρικὸς }
 Ὄρρετον ; " " 41
 Ὄρωπὸς " Ἀττ. 119—120

ΣΥΓΚΕΚΟΜΜΕΝΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

Αἰτ. Αἰτλ. Αἰτωλ. = Αἰτωλία. — Ἀκά = ἀνατολικά, Ἀκή = ἀνατολική,
 Ἀκς = ἀνατολικάς. — Ἀκ. Ἀκρν. = Ἀκαρνανία. — Ἀκρ. Ἀκρωτ. = ἀ-
 κρωτήριον. — Αν. = ἀνατολικήν, ἀνατολικῶν. — Ἀργλδ. = Ἀργολί-
 δος. — Ἀρχδ. = Ἀρκαδίας. — Ας = ἀνατολικάς, ἀνατολικῶς, ἀνατο-
 λικῆς, ἀνατολικούς. — Ἀττ. = Ἀττική. — Ἀχ. = Ἀχαΐα.

Βτ. = Βοιωτία.

Δν = δυτικὴν, δυτικῶν. — Δς = δυτικός, δυτικῆς, δυτικούς, δυτικῆς. —

Δωρδ. = Δωρίδος.

Ἐπρχ. = Ἐπαρχία.

Ἡλδ. = Ἡλίδος (= Ἡλείας). — Ἡπρ. = Ἡπειρος.

Θεσσλ. Θσ. = Θεσσαλία. — Θρ. Θρκ. = Θράκη.

Κόλπ. = κόλπος. — Κορφ. = κορυφή.

ΛΑ = Λοκρίς (ἀνατολική = ἡ τῶν Ἐπικνημιδίων καὶ Ὀπουντίων). —

ΛΕ = Λοκρίς (ἐσπερία = ἡ τῶν Ὀζολῶν). — Λκν. = Λακωνική.

Μεγρδ. = Μεγαρίδος. — Μεσσην. = Μεσσηνία. — Μκδ. Μκδν. = Μακεδο-
 νία. — Μν = Μεσημβρία. — Μς = Μεσημβρινά, Μεσημβρινῆς, Με-
 σημβρινούς, Μεσημβρινῶς.

ΝΑν = Νοτιανατολικήν, Νοτιανατολικῶν. — ΝΑς = Νοτιανατολικάς,
 Νοτιανατολικῆς, Νοτιανατολικούς, Νοτιανατολικῶς. — Νν = Νο-
 τίων, Νότιον, Νότον, Νότων. — Νς = Νοτίας, Νοτίως.

Ὀρ. = ὄρος.

Πόλ. = πόλις. — Πότμ. = ποταμός.

Φρούρ. = φρούριον.

Τιμᾶται δραχ. νέων..... 2¹/₂